

THE DEPARTMENT OF PUBLIC INSTRUCTION, BOMBAY

ATHARVAVEDASAMHITA

WITH THE

COMMENTARY OF SAYANACHARYA

PART I FROM TITLE PAGE TO THE END OF THE
16TH KANDA PLUS SIX PAGES

EDITED BY

SHANKAR PANDURANG PANDIT, M.A.

REGISTERED FOR COPY RIGHT UNDER ACT XXV OF 1867

VOL. III

BOMBAY

GOVERNMENT CENTRAL BOOK DEPOT

1898

The Department of Public Instruction, Bombay.

ATHARVAVEDASAMHITA

WITH THE
COMMENTARY OF SÂYANÂCHÂRYA.

EDITED BY
SHANKAR PÂNDURANG PÂNDIT, M. A.

Registered for Copy-right under Act XXV of 1867.

Vol. III.

Bombay:

GOVERNMENT CENTRAL BOOK DEPOT.

1898

All rights reserved.

Price 10 Rupees.

BOMBAY :

PRINTED AT JAYSHI DADAJI'S "NIRNAYA-SAGAR" PRESS.

अथर्ववेदसंहिता

सायणाचार्यविरचितेन भाष्येण सहिता.

भाग ३.

पण्डितोपाभिधेन पाण्डुरङ्गसूनुना शंकरेण
संशोधिता.

सा च

मुंबय्यां

जावजी दादाजी

इत्येतेषां “निर्णयसागराख्य” मुद्रणयन्त्रालये मुद्रिता.

गवर्नमेन्ट सेन्ट्रल बुक डिपो.

अस्य च ग्रन्थस्य स्वामित्वं (१८६७) सप्तपञ्चमशताब्द्यादशशतस्य पञ्चविंश स्तनियममनुसृत्य संश्रुतम् ।

१८९८.

मूल्यं १० रुप्यकाः

Explanations of Abbreviations, Symbols &c, used in the first two and the following volumes.

1. Where in the Ms. of the Bhāshya, the omission, by mistake of the scribe of one or more letters, or words, is apparent, the omission is supplied within [] such rectangular brackets.

2. Where quotations from other books are made in the Bhāshya, abbreviations and figures to show the names and sections of books are introduced in brackets of the same kind.

3. The letters and figures on the top of the right hand pages are to be understood as follows:—

(A) The figure following अ shows the number of the Anuvāka (section of a Kāṇḍa).

(B) The figure following सू shows the number of the Sūkta from the beginning of the Kāṇḍa.

(C) The figure outside the brackets shows the number of the Sūkta from the beginning of Atharvaveda.

4. In Kāṇḍas VIII to XIV and Kāṇḍas XVII and XVIII most of the Sūktas are subdivided into Sections of ten Ṛiks each, the last section being made of a few Ṛiks more or less. The Bhāshya follows this subdivision strictly. In this edition the numbers of the subdivision are shown in smaller figures in addition to the numbering in accordance with the Sūktas.

श्रीगणाधिपतये नमः ॥ निर्विघ्नम् अस्तु ॥

यस्य निश्चसितं वेदा यो वेदेभ्योखिलं जगत् ।

निर्ममे तम् अहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ १ ॥

एकादशकाण्डे पञ्चानुवाकाः । प्रथमेनुवाके सप्त सूक्तानि । तत्र “अग्ने जायस्व” इत्यादिसूक्तचतुष्टयम् अर्थसूक्तम् । तेन ब्रह्मौदनसवे निरुमह-
विरभिमर्शनसंपातदातृवाचनदानानि कुर्यात् । तत्र “अग्ने जायस्व” [१]
इति प्रथमया ब्रह्मौदनादिसवयज्ञेषु मथ्यमानम् अग्निम् अनुमन्त्रयेत् ।
“कृणुत धूमम्” [२] इति द्वितीयया मथनसमये उत्पद्यमानधूमानुमन्त्रणं
कुर्यात् । “अग्नेजनिष्ठाः” [३] इति तृतीयस्याग्निभिः पादैर्मथ्यमानं जा-
ताग्निम् अनुमन्त्रयेत् । “अस्यै रयिम्” इति चतुर्थेन पादेन पत्न्यै फलं
काङ्क्षन् अग्निम् अनुमन्त्रयेत् । “समिद्धः” [४] इति चतुर्थ्या काष्ठैः प्र-
ज्वाल्यमानम् अग्निम् अनुमन्त्रयेत् । “उत्तमं नाकम्” इति चतुर्थे पादे
दातारं वाचयेत् । यद् आह कौशिकः । “अग्नीन् आधास्यमानः स-
वान् वा दास्यन् संवत्सरं ब्राह्मौदनिकम् अग्निं दीपयति” इत्युपक्रम्य
“अग्ने जायस्वेति मथ्यमानम् अनुमन्त्रयेत् । पत्नी मन्त्रं संनमयति यज-
मानश्च । कृणुत धूमम् इति धूमम् अग्नेजनिष्ठा इति जातं समिद्धो
“अग्निरिति समिध्यमानम्” इति [कौ० ८, १] ॥

ब्रह्मौदनसवयज्ञ एव देवपितृमनुष्यार्थं ग्रीहिरार्शीन् त्रेधा विभक्तान् “त्रे-
धा भागः” [५] इति ऋचस्त्रिभिः पादैः कर्ता अनुमन्त्रयेत् । “यो दे-
वानाम्” इति चतुर्थपादेन पत्नीम् अनुमन्त्रयेत् । “अग्ने सहस्रगन्” [६]
इति ऋचा दातारम् अनुमन्त्र्य देवभागं कुम्भ्यां निर्वपेत् । सूत्रितं हि ।

1 S' तृतीयया for तृतीयस्याः. 2 S' मथ्यमान°. 3 S' सवांदास्यन्. We with Kausika.
4 S' सांवत्सर. We with Kausika. 5 S' यजमानेच.

“आदिष्टान् अंशान् अजानत्यै प्रयच्छति । तांस्त्रेधा भाग इति ब्रीहिरा-
 “शिशु निदधाति । तेषां यः पितॄणां तं श्राद्धं करोति । यो मनुष्याणां
 “तं त्राहणान् भोजयति । यो देवानां तम् अग्ने सहस्वान् इति दक्षिणं
 “जान्वाच्यापराजितामुखः प्रह्वो वा मुष्टिभिः प्रसृताञ्जलिभिः कुम्भ्यां नि-
 “र्वपति” इति [कौ० ८. २] ॥

तत्रैव कर्मणि “साकं सजातैः” [७] इति ऋचा निरुमान् ब्रीहीन्
 उलूखले आवपेत् । सूत्रितं हि । “साकं सजातैरिति ब्रीहीन् उलूखल
 आवपति” इति [कौ० ८. २] ॥ अत्र “साकम्” इत्यर्थेन उलूखले
 ब्रीहीन् आवपेत् । “उध्वो नाकस्य” इत्यर्थेन पच्यमानस्य ओदन-
 स्योपरि गर्तं कुर्याद् इति भाष्यकारः ॥

तत्रैव कर्मणि ब्राह्मौदनिकस्याग्नेः पश्चाद्भागे औक्षं वा आनडुहं वा
 चर्म प्रस्तृणन्तं यजमानम् “इयं मही” [८] इति ऋचा वाचयेत् । “इयं
 महीति चर्मास्तृणाति प्राग्ग्रीवम् उत्तरलोम” इति [कौ० ८. १] सूत्रात् ॥

“एतौ ग्रावाणौ” [९] इति ऋचः प्रथमपादेन उलूखलमुसलं चर्मणि
 स्थापयेत् । “निर्भिन्ध्यंशून्” इति पादत्रयेण ब्रीहीन् अवहन्यात् । “गृ-
 हाण ग्रावाणौ” इत्यर्थेन उलूखलमुसलम् अवहननार्थं पत्नीं ग्राहयेत् ।
 “त्रयो वराः” इत्यर्थेन निर्वापानन्तरं वरं [वृणन्तावनुमन्त्रयते । सूत्रितं
 हि । “एतौ” ग्रावाणौ [९] अयं ग्रावा [१२. ३. १४] इत्युलूखलमुसलं
 शूर्पं प्रक्षालितं चर्मण्याधाय गृहाण ग्रावाणौ [१०] इत्युभयं गृह्णाति” इति
 [कौ० ८. २] “निर्भिन्ध्यंशून् ग्राहिं पाप्मानम् इत्यवहन्ति” इति [कौ०
 ८. २] “त्रयो वरा इति त्रीन् वरान् वृणीष्व” इति च [कौ० ८. २] ॥

तत्र प्रथमा ॥

अग्ने जायस्वादितिर्नाथितेयं ब्रह्मौदनं पचति पुत्रकामा ।

सप्तर्षयो भूतकृतस्ते त्वा मन्यन्तु प्रजयां सहेह ॥ १ ॥

1 BCK सप्तर्षयो. We with ADKRŠKVC.

1 3' मते. The emendation is conjectural. 2 3' मौज. 3 3' ऋचा. 4 3' एवं for
 अव. 5 3' has simply वृणीतौ in place of the words in the brackets. 6 3' शूर्प.

अग्ने । जायस्व । अदितिः । नायिता । इयम् । ब्रह्मऽओदनम् । पचति ।
पुत्रऽकामा ।

सप्तऽऋषयः । भूतऽकृतः । ते । त्वा । मन्यन्तु । प्रऽजया । सह । इह ॥ १ ॥

हे अग्ने जायस्व मयनाद् उत्पद्यस्व । ॥ जनी प्रादुर्भावे । दि-
वादितात् इयन् । “ज्ञाजनोर्जा” इति जादेशः ॥ । किमर्थं जन-
नप्रार्थनम् इति आह । नायिता नः यमाना याचमाना । ॥ नायु
याज्ञायाम् । अस्मात् कर्तरि निष्ठा ॥ । इष्टफलम् आशंसत्राना इयम्
अदितिः अदीना देवमाता पुत्रकामा पुत्रान् कामयमाना । ॥ “शी-
लिकमिभक्षाचरिभ्यो णः” इति कमेर्णप्रत्ययः ॥ । ब्रह्मौदनम् । ब्रह्मणे
जगत्स्रष्ट्रे स्वाहाकारेण देय ओदनो ब्रह्मौदनः । यद्वा ब्रह्मौदनसवाख्ये
अस्मिन् कर्मणि ब्राह्मणानां भोजनाय भागत्वेन कल्पित ओदनो ब्रह्मौद-
नः । तं पचति निर्वापादिक्रमेण पक्वं करोति । तदर्थम् हे अग्ने जा-
यस्वेत्यर्थः । ब्रह्मौदनपाकेन अदितेः पुत्रोत्पत्तिरित्येतिरीयके समाम्नायते ।
“अदितिः पुत्रकामा साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मौदनम् अपचत् । तस्या उ-
च्छेषणम् अददुः । तत् [प्राश्नात्] । सा रेतोपत्त । तस्यै चत्वार आ-
दित्या अजायन्त” इति [तै० सं० ६. ५. ६. १] । अदितिकर्तृकस्य ब्रह्मौद-
नपाकस्य पूर्वम् अतिवृत्तत्वेन इदानीम् अभावात् अदितिशब्दस्य स्थानं
पत्नीयजमानयोर्नामग्रहणं कर्तव्यम् । यद् आह कौशिकः । “पत्नी मन्त्रं
संनमयति यजमानश्च” इति [कौ० ८. २] । सप्तऽऋषयः सप्तसंख्याका
ऋषयः अतीन्द्रियार्थस्य द्रष्टारो मरीच्यत्तिप्रमुखाः । ॥ “दिक्सं-
ख्ये संज्ञायाम्” इति संख्याशब्दस्य समानाधिकरणेन उत्तरपदेन समा-
सः ॥ । भूतकृतः भूतानां पृथिव्यादीनां कर्तारः स्रष्टारस्ते प्रसिद्धाः
हे अग्ने त्वा त्वाम् इह अस्मिन् देवयजने प्रजया पुत्रपौत्रादिरूपया यज-
मानसंबन्धिन्या सह मन्यन्तु मयनेन उत्पादयन्तु । ॥ पन्थ विलो-
डने इति धातुः ॥ ॥

द्वितीया ॥

कृणुत धूमं वृषणः सखायोद्रोधावित् वाचमच्छ ।

अयमग्निः पृतनाषाट् सुवीरो येन देवा असंहन्त दस्यून ॥ २ ॥

कृणुत । धूमम् । वृषणः । सखायः । अद्रोघऽअविता । वाचम् । अच्छ ।

अयम् । अग्निः । पृतनाषाट् । सुऽवीरः । येन । देवाः । असंहन्त । दस्यून ॥ २ ॥

हे वृषणः वृषाणः कामानां वर्षितारः । ॥ “वा षपूर्वस्य निगमे” इति दीर्घाभावः ॥ । सखायः समानख्यानाः सर्वजगन्मित्रभूताः सप्तऋषयः ऋत्विजो वा यूयं धूमं कृणुत मथनेन उत्पादयत । ॥ कृवि हिंसाकरणयोश्च । “धिव्विकृण्व्योर च” इति उपत्ययः । “सतिशिष्टस्वरवलीयस्त्वम् अन्यत्र विकरणेभ्यः” इति वचनात् तिङ् एव उदात्तत्वम् । पादादित्वात् निधाताभावः ॥ । अद्रोधावित् अद्रोहकारिणां सुचरित्राणां यजमानानाम् अविता रक्षिता वाचम् अच्छ मथ्यमानाग्नेः स्तुत्यर्थम् अनूच्यमानाम् ऋग्व्यां वाचम् अभिलक्ष्य अयं जायमानोभिः पृतनाषाट् पृतनाः शात्रवीः सेनाः सहते अभिभवतीति पृतनाषाट् । ॥ षह अभिभवे । “छन्दसि सहः” इति ण्विप्रत्ययः । “सहेः साडः सः” इति पत्वम् ॥ । “अग्ने हंसि न्यक्षिणम्” इति निगमः [ऋ० सं० १०. ११८. १] । सुवीरः वीरा विक्रान्ता देवाः शोभनैस्तेरुपेतः । यद्वा वीर्याजायन्त इति वीराः पुत्रा यजमानसंवन्धिनः । शोभनैस्तेर्युक्तः । जायत इत्यर्थः । ॥ “वीरवीर्यौ च” इति उत्तरपदाद्युदात्तत्वम् ॥ । शोभनवीर्योपेतत्वम् अग्नेः समर्पयते । येन अग्निना देवा इन्द्रादयो दस्यून उपक्षयितृन् असुरान् असहन्त अभ्यभयन् । सोऽयम् अग्निरिति संबन्धः ॥

१ All our MSS. and vaidikas असहन्त (the pada MSS. and vaidikas असहन्त) except Cs. which has असहन्त changed to असहन्त, and this I adopt, though I suspect the authority of Cs for the correction is the accent in the corresponding passage in the *Rigveda* (III 29. 9). २ P J °अविताः. Cp °अविता corrected to °अविताः. We with P.

तृतीया ॥

अग्नेजनिष्ठा महते वीर्यायि ब्रह्मोदनाय पक्तवे जातवेदः ।

सप्तऋषयो भूतकृतस्ते त्वाजीजननस्यै रयिं सर्ववीरं नि यच्छ ॥ ३ ॥

अग्ने । अजनिष्ठाः । महते । वीर्यायि । ब्रह्मोदनाय । पक्तवे । जातवेदः ।

सप्तऋषयः । भूतकृतः । ते । त्वा । अजीजनन । अस्यै । रयिम् । सर्ववी-

रम् । नि । यच्छ ॥ ३ ॥

हे अग्ने अजनिष्ठाः मथनेन उत्पन्नो भवसि । ॥ जनी प्रादुर्भावे । लुङि रूपम् ॥ । महते प्रभूताय वीर्याय सामर्थ्याय । लोके दाह-
पाकक्षमस्याग्नेः सद्भावेपि मन्त्रसामर्थ्येन मयि तस्माद् अग्नेरेव वीर्याधिक्यं
जायत इत्यर्थः । यस्माद् एवम् अग्नेर्वीर्यं महत् तस्माद् विशिनष्टि ।
हे जातवेदः जातानाम् उत्पन्नानां प्राणिनां वेदितरग्ने ब्रह्मोदनाय पक्त-
वे । ॥ पचेस्तुमर्थे तवेन् प्रत्ययः ॥ । [पक्तुं] भूतकृतः भूतानां
पृथिव्यादीनां कर्तारः स्रष्टारस्ते प्रसिद्धाः सप्तऋषयः त्वा त्वाम् अजीज-
नन् मन्त्रसामर्थ्येन निरतिशयवीर्यम् उदपीपदन् । ॥ जनेर्ण्यन्तात् लु-
ङि चङि रूपम् ॥ । अस्यै पत्न्यै सर्ववीरन् सर्ववीरैः पुत्रपौत्रादि-
रूपैर्युक्तं रयिम् धनं नि यच्छ नियमय । यथा एनां रयिः प्राप्नोति
तथा कुर्वित्यर्थः । ॥ यम उपरमे । “इषुगमियमां छः” इति छ-
त्वम् ॥ । अथ वा नितरां प्रयच्छ । ॥ दाण् दाने । “पा-
प्रा०” इत्यादिना यच्छादेशः ॥ ॥

चतुर्थी ॥

समिद्धो अग्ने समिधा समिध्यस्व विद्वान् देवान् यज्ञिर्धो एह वक्षः ।

तेभ्यो हविः श्रपय जातवेद उत्तमं नाकमधि रोहयेमन् ॥ ४ ॥

समोद्बुद्धः । अग्ने । समोद्बुद्धा । सम । इध्यस्व । विद्वान् । देवान् । यज्ञि-

यान् । आ । इह । वक्षः ।

तेभ्यः । हविः । श्रपयन् । जात॒उवेदः । उ॒त्त॒उ॒त्त॒म॒म । नाक॑म् । अधि॑ । रो-
हय॑ । इ॒म॒म् ॥ ४ ॥

हे अग्ने समिद्धः संदीपस्त्वं समिधा मन्त्रेण आधीयमानया पलाशा-
दिवृक्षसंभूतया समिद्धः पुनरलौकिकप्रभावेन संदीपितः स तादृशस्त्वं
विद्वान् जानन् यज्ञियान् यज्ञार्हान् देवान् । ॥ “यज्ञर्विग्भ्यां घस्व-
जौ” इति घप्रत्ययः ॥ । इह अस्मिन् देवयजने यजमाने वा आ-
वक्षः आवह । ॥ वहेर्लेटि अडागमः । “सिबुहुलं लेटि” इति
सिप् । ढत्वकत्वपत्वानि ॥ । हे जातवेदः जातानां वेदितरग्ने ते-
भ्यो देवेभ्यः हविः श्रपयन् ब्रह्मौदनलक्षणम् अन्नं पचन् । ॥ आ-
पाके इत्यस्मात् ण्यन्तात् लटः शत्रादेशः । आकारान्तलक्षणे पुकि कृतं
घटादिपाठात् “मितां ह्रस्वः” इति उपधाह्रस्वत्वम् ॥ । इमं य-
जमानम् उत्तमम् अतिशयेन उत्कृष्टं नाकम् दुःखसंस्पर्शरहितं स्वर्गं लो-
कम् अधि रोहय । देहावसानानन्तरं प्रापयेत्यर्थः । ॥ उत्तमम् इ-
ति । “उत्तमशश्वत्तमौ सर्वत्र” इति उञ्छादिषु पाठात् अन्नोदात्तत्वम् ।
नाकम् इति । नास्मिन् अकम् अस्तीति नाकः । “नभ्राण्णपात्” इ-
त्यादिना नञः प्रकृतिभावः ॥ ॥

पञ्चमी ॥

त्रेधा भागो निहितो यः पुरा वो देवानां पितॄणां मर्त्यानाम् ।

अंशान् जानीध्वं वि भजामि तान् वो यो देवानां स इमां पारया-
ति ॥ ५ ॥

त्रेधा । भागः । निऽहितः । यः । पुरा । वः । देवानां । पितॄणाम् ।
मर्त्यानाम् ।

अंशान् । जानीध्वम् । वि । भजामि । तान् । वः । यः । देवानां । सः ।
इमां । पारयाति ॥ ५ ॥

१ P श्रपयम्. We with P ; Cr. २ A B D K C's अंशान्जानो°. We with C R S V.

1 S' Sayana's text too is समिद्धः स for समिध्यस्थ. The latter is a better reading than Sayana's.

वः युष्माकं देवानाम् अभ्यादीनां पितॄणाम् पितृपितामहप्रपितामहानां
मर्त्यानाम् मनुष्याणां भोजयितव्यानां ब्राह्मणानां यो भागस्त्रेधा त्रिविधः
[पुरा] निहितः ब्रीह्यवध्यां विभज्य स्थापितः । ॥ “एधाच्च”
इति त्रिशब्दाद् विधार्थे एधाच् प्रत्ययः ॥ हे देवाद्याः अंशान्
भागान् जानीध्वम् अवगच्छत । ॥ ज्ञा अवबोधने । ऋथादिवात्
श्चा प्रत्ययः । “ज्ञाजनोर्जा” इति जादेशः ॥ वः युष्मभ्यं तान्
भागान् अहं वि भजामि पृथक्करोमि । तत्र देवार्थेन आगेन निर्वा-
पादिकं कर्तव्यम् पित्रर्थेन वृद्धिश्राद्धम् मनुष्यार्थेन ब्राह्मणभोजनम् इति
विभागस्य उपयोगः । तत्र देवानां यो भागः सः अग्नौ हवीरूपेण ह-
वमानः सन् इमां पत्नीं पारयाति इष्टफलस्य पारं गमयति । ॥ पा-
र तीर कर्मसमाप्ताविति धातुः ॥

षष्ठी ॥

अग्ने सहस्रानभिभूरभीदसि नीचो न्युञ्जि द्विषतः सपत्नान् ।

इयं मात्रा मीयमाना मिता च सजातांस्ते बलिहृतः कृणोतु ॥ ६ ॥

अग्ने । सहस्रान् । अभिऽभूः । अभि । इत् । अ॒सि । नीचः । नि । उ॒ञ्ज ।

द्विषतः । स॒प॒त्नान् ।

इ॒यम् । मा॒त्रा । मी॒यमा॑ना । मि॒ता । च । स॒जा॒तान् । ते । ब॒लि॒ह॒रतः ।

कृ॒णो॒तु ॥ ६ ॥

हे अग्ने सहस्रान् सहः पराभिभवनक्षमं बलं तद्वान् । ॥ “त-
सौ मत्वर्थे” इति भत्वात् पठत्वाभावाद् रुत्वाभावः ॥ अत एव
अभिभूः अभिभविता शत्रूणाम् अभ्यासि । इत् अवधारणे । अभिभवस्ये-
व । सर्वोत्कृष्टो वर्तस इत्यर्थः । तस्माद्धेतोः [द्विषतः] द्वेषन् अग्रियका-
रिणः सपत्नान् अस्मदीयान् शत्रून् नीचः न्यञ्जनान् नीचीनगमनान् क्ष-
यिष्णून् न्युञ्ज अधोमुखान् पातय । ॥ निपूर्वाद् अञ्चते. “ऋत्विग्”
इत्यादिना क्तिन् । “अनिद्रिताम्” इति नलोपः । शसि भसंज्ञायाम्
“अचः” इत्यकारलोपे “चौ” इति दीर्घत्वम् । न्युञ्जेति । उञ्ज आ-

जैवे । अत्र उपसर्गवशाद् अधोमुखीकरणम् अर्थः । यथा “दशभिः कलशैः मृष्ट्वा न्युञ्जति” इति [आप० १२. २९. ९] ॥ मात्रा निर्मात्रा मीयमाना क्रियमाणा मिता निर्मिता च इयं शाला हे यजमान ते तुभ्यं सजातान् समानजन्मनः पुरुषान् बलिहृतः । बलिः उपायनद्रव्यम् । तस्य हर्तुन् कृणोतु करोतु ॥

सप्तमी ॥

साकं सजातैः पर्यसा सहैधुदुर्जैनां महते वीर्याय ।

ऊर्ध्वो नाकस्याधि रोह विष्टपं स्वर्गो लोक इति यं वदन्ति ॥ ७ ॥

साकम् । सजातैः । पर्यसा । सह । एधि । उत । उत । एनाम् । महते । वीर्याय ।

ऊर्ध्वः । नाकस्य । अधि । रोह । विष्टपम् । स्वःऽगः । लोकः । इति । यम् । वदन्ति ॥ ७ ॥

हे यजमान सजातैः समानजन्मभिः पुरुषैः साकम् सार्धं पर्यसा पयोवत्सारभूतेन कर्मफलेन सह एधि भव । ॥ अस्तेलोटि “सेर्धायिच्च” इति हिरादेशः । “ध्वसोरेङ्गाभ्यासलोपश्च” इति एत्वम् । तस्य “असिद्धवद् अत्रा भात्” इति असिद्धत्वात् “हुञ्जल्यो हेर्धिः” इति धित्वं भवति ॥ एनां पत्नीं महते अधिकाय वीर्याय यथा एषा महद् वीर्यं प्राप्नोति तथा उद् उत उद्गमय उन्नतशिरस्कां कुरु । हे यजमान त्वं देहावसाने ऊर्ध्वः ऊर्ध्वदिगभिमुखः सन् नाकस्य दुःखसंस्पर्शरहितस्य लोकस्य विष्टपम् उपरिदेशम् अधि रोह अधिरूढो भव । यं स्थानविशेषं स्वर्गो लोकः लोकनीयः सुकृतफलोपभोगप्रदेश इति वदन्ति अभिज्ञाः कथयन्ति ॥

अष्टमी ॥

इयं मही प्रति गृह्णातु चर्मं पृथिवी देवी सुमनस्यमाना ।

अथ गच्छेम सुवृतस्य लोकम् ॥ ८ ॥

इयम् । मही । प्रति । गृह्णातु । चर्म । पृथिवी । देवी । सुऽमनस्यमाना ।
अथ । गच्छेम । सुऽकृतस्य । लोकम् ॥ ८ ॥

इयं पुरोवर्तिनी मही देवयजनभूमिः चर्म आनडुहं निर्वापार्थम् आ-
स्तीर्यमाणम् अजिनं प्रति गृह्णातु स्वीकरोतु । आस्तीर्णाजिना सा पृ-
थिवी देवी देवतारूपा सुमनस्यमाना शोभनं मनः कुर्वती अनुग्रहबुद्धि-
युक्ता भवतु । अवहननाधिकरणत्वेन प्राप्तखेदा न भवन्नित्यर्थः । अथ
अवहननाधारभूतायाः पृथिव्या अनुग्रहानन्तरं सुकृतस्य पागादिजन्यस्य
पुण्यस्य फलभूतं लोकं वयं गच्छेम प्राप्नुयाम ॥

नवमी ॥

एतौ ग्रावाणौ सयुजा युद्धि चर्मणि निर्भिन्ध्यंशून् यजमानाय साधु ।

अवघ्नती नि जहि य इमां पृतन्यव ऊर्ध्वं प्रजामुद्धरन्त्युदूह ॥ ९ ॥

एतौ । ग्रावाणौ । सयुजा । युद्धि । चर्मणि । निः । भिन्धि । अंशून् ।
यजमानाय । साधु ।

अवघ्नती । नि । जहि । ये । इमाम् । पृतन्यवः । ऊर्ध्वम् । प्रजाम् ।
उत्तुभरन्ती । उत् । ऊह ॥ ९ ॥

हे ऋत्विक् एतौ पुरोवर्तिनौ ग्रावाणौ अश्मवद् दृढतरौ उलूखलमु-
सली सयुजा सयुजौ एकस्मिन् अवहननकर्मणि सह युञ्जानौ व्याप्रिय-
माणौ मित्रभूतौ वा चर्मणि अवहननार्थम् आस्तीर्णे आनडुहेऽजिने युद्धि
योजय स्थापय । ॥ युजिर् योगे । लेटि “सेर्हपिच्च” इति हिरादे-
शः । तस्य ङित्वात् “असोरलोपः” इति अकारलोपे “हुश्चलभ्यो हे-
र्धिः” इति हेर्धिरादेशः ॥ अंशून् । उलूखलमुसलयोग्रावत्वेन रूप-
णाद् ब्रीहयः सोमांशुत्वेन रूप्यन्ते । सोमलताखण्डवद् नागनिर्वर्तकान्
ब्रीहीन् यजमानाय यजमानार्थं साधु शोभनं निर्भिन्धि युक्ताभ्याम् उ-
लूखलमुसलाभ्याम् अवजहि वितुषीकुरु । ॥ भिदिर् विदारणे । पृ-

वर्वहोणमध्यमैकवचने रूपम् ॥ । हे पत्ति अवघ्नती अवहननं कुर्वती नि जहि निबाधस्व । के पुनस्ते मिहन्तव्या इत्याह य इति । इमाम् आत्मीयां प्रजां हन्तुं ये शत्रवः पृतन्यवः पृतनां सेनाम् आत्मन इच्छन्तः वर्तन्ते तान् नि जहीत्यर्थः । ॥ पृतनाशब्दात् “सुप् आत्मनः क्यच्” । “क्याच्छन्दसि” इति उपत्ययः । “कप्यध्वरपृतनस्यार्चि लोपः” इति आकारलोपः ॥ । अपि च अवहननानन्तरम् उद्गरन्ती मुसलम् ऊर्ध्वं हरन्ती । ॥ “हग्रहोर्भेः” इति भावम् ॥ । प्रजाम् अस्मदीयाम् ऊर्ध्वम् उद् ऊह उन्नतं स्थानम् उन्नमय । श्रेष्ठ्यं गमयेत्यर्थः ॥

दशमी ॥

गृहाण ग्रावाणौ सुकृतौ वीर हस्त आ ते देवा यज्ञिया यज्ञमगुः ।

त्रयो वरा यतमांस्त्वं वृणीषे तास्ते समृद्धीरिह राधयामि ॥ १० ॥ (१)

गृहाण । ग्रावाणौ । सुकृतौ । वीर । हस्ते । आ । ते । देवाः । यज्ञियाः ।

यज्ञम् । अगुः ।

त्रयः । वराः । यतमान् । त्वम् । वृणीषे । ताः । ते । समृद्धीः । इह ।

राधयामि ॥ १० ॥ (१)

हे वीर वीर्यवान् अध्वर्यो हस्ते स्वकीये पाणौ सुकृतौ शोभनकर्माणौ ग्रावाणौ उलूखलमुसलौ गृहाण स्वीकुरु । ॥ ग्रह उपादाने । “हलः झः शानज्झौ” इति शानजादेशः ॥ । ते* प्रसिद्धा यज्ञिया यज्ञार्हा देवास्त्वदीयं यज्ञम् आ अगुः आगमन् । ॥ इण् गतौ । “इणो गा लुङि” इति गादेशः ॥ । त्रयः त्रिसंख्याका वराः यजमानेन वरयितव्याः प्रार्थनीयाः पदार्थाः । कर्मसमृद्धिः तत्फलभूता ऐश्विकी समृद्धिः आमुष्मिकी तद्भृच्चिरिति । हे यजमान त्वं यतमान् यादृग्विधान् वरान्

१ K R सुकृतौ. C= सुकृतै, corrected into सुकृतौ. V सुकृतौ. We with A B B C D R S P P T C.

1 S' आवाकाहारानन्तरम्.

वृणीषे प्रार्थयसे ते तव ताः प्राग् उदीरिता वरयितव्याः समृद्धीः इह
अस्मिन् यज्ञे राधयामि संसाधयामि । ॥ राध भाध संसिद्धौ ॥

[इति] एकादशे काण्डे प्रथमं सूक्तम् ॥

“इयं ते धीतिः” इति सूक्तस्य ब्रह्मौदनसवे पूर्वसूक्तेन सह उक्तो
विनियोगः । तत्र “इयं ते धीतिः” इति प्रथमाया ऋचः पूर्वार्धेन प-
रापन्नार्थं शूर्पं गृहीयात् । “परा पुनीहि” इति उत्तरार्धेन तुपान्
उदूहेत् । सूत्रितं हि । “इयं ते धीतिः [११] वर्षवृद्धम् [१२. ३. १९]
“इति शूर्पं गृह्णाति । ऊर्ध्वं प्रजाम् [९] विश्वव्यचाः [१२. ३. १९] इ-
“त्युदूहति । परा पुनीहि [११] इति तुपम्” इति [कौ० ८. २] ॥

“उपश्वसे” [१२] इति ऋचा तुषेभ्यस्तण्डुलान् [पृथक्] कुर्यात् ।
उपश्वस इत्यपवेवेति” इति हि [कौ० ८. २] सूत्रम् ॥

“परेहि नारि” [१३] इति ऋचा उदकम् आहरणीं पत्नीं सं-
प्रेषेत् । “एमा अगुः” [१४] इति ऋचः प्रथमपादेन त्रागच्छन्तीं
पत्नीम् अनुमन्त्रयते । “उत्तिष्ठ नारि” इति पादत्रयेण पत्नीम् आ-
ह्वयेत् । “आ त्वागन् यज्ञः” इति पादैकदेशेन जलकुम्भदात्री प-
त्नी कर्तारं प्रेषयेत् । “प्रति कुम्भं गृभाय” इति अर्धपादेन पत्नी
जलकुम्भं ग्राहयेत् कर्तारम् । तत्रैव कर्मणि “ऊर्जो भागः” [१५]
इति ऋचः प्रथमपादेन जलकुम्भं भूमौ निदध्यात् । “ऋषिप्रशिष्टा-
पः” इति पादत्रयेण उदपात्रम् आस्तीर्णचर्मणि निदध्यात् । सूत्रितं
हि । “परेहि नारीत्युदहृतं संप्रेष्यति अप उपगताम् अलंकृताम् ।
“एमा अगुरित्यायतीम् अनुमन्त्रयते । उत्तिष्ठ नारीति पत्नीं संप्रेष्य-
“ति । प्रति कुम्भं गृभायेति प्रतिगृह्णाति । ऊर्जो भाग इति निद-
“धाति” इति “ऋषिप्रशिष्टा [१५] इत्युदपात्रं चर्मणि निदधाति” इति
च [कौ० ८. १] ॥

पैतृभधिके चयनाख्ये कर्मणि “ऊर्जो भागः” इति ऋचा अस्थीनि
अश्मभिः इष्टकाभिर्वा आच्छादयेत् ॥

“अग्ने चरुः” [१६] इति ऋचा चरुस्थालीम् अग्नावधिश्रयेत् ।
 “अग्ने चरुरधिश्रयति” इति [कौ० ८. २] सूत्रात् ॥

तथा दर्शपूर्णमासयोश्चर्वधिश्रयणेऽपि एषा विनियुक्ता । सूत्रितं हि ।
 “फलीकृतांस्त्रिः प्रक्षाल्य तण्डुलान् अग्ने चरुर्यज्ञियस्त्वाध्यरुक्षद् इति च-
 रुम् अधिनिदधाति” इति [कौ० १. २] ॥

ब्रह्मौदनसव एव “शुद्धाः पूताः” इति ऋचा अधिश्रिते चरुपात्रे उद-
 कम् आसिञ्चेत् । “ब्रह्मणा शुद्धाः” इति ऋचा आसिक्तासु अप्सु तण्डु-
 लान् आवपेत् । सूत्रितं हि । “शुद्धाः [पूताः] [१७] पूताः पवित्रैः
 “[१२. ३. २५] [इति पवित्रे] अन्तर्धायोदकम् आसिञ्चति । ब्रह्मणा
 “शुद्धाः [१८] संख्याता स्तोकाः [१२. ३. २६] इत्यासिक्तान्निरुमांस्तण्डु-
 “लान् आवपेत्” इति [कौ० ८. २] ॥

“तथा दर्शपूर्णमासयोश्चरुस्थाल्याम् उदकासेचने तण्डुलावापे च “शु-
 द्धाः पूताः” “ब्रह्मणा शुद्धाः” इत्येते ऋचौ विनियुक्ते । सूत्रितं हि ।
 “शुद्धाः पूता इत्युदकम् आसिञ्चति ब्रह्मणा शुद्धा इति तण्डुलान्”
 इति [कौ० १. २] ॥

“उरुः प्रथस्व” इति ऋचा चरुं श्रपयेत् । “उरुः प्रथस्व [१९]
 उद्योधन्ति [१२. ३. २९] इति श्रपयति” इति [कौ० ८. २] सूत्रात् ॥

तथा तत्रैव कर्मणि “उरुः प्रथस्व” इत्येषा दातृवाचने विनियु-
 क्ता । “उरुः प्रथस्व महता महिम्ना [१९] इदं मे ज्योतिः [२८] स-
 त्याय [१२. ३. ४६-४८] इति तिस्रः” [कौ० ८. ९] इति सूत्रात् ॥

तत्र प्रथमा ॥

इयं ते धीतिरिदम् ते जनित्रं गृह्णातु त्वामदितिः शूरपुत्रा ।

परां पुनीहि य इमां पृतन्यवोस्यै रयिं सर्ववीरं नि यच्छ ॥ ११ ॥

इयम् । ते । धीतिः । इदम् । ऊं इति । ते । जनित्रम् । गृह्णातु । त्वाम् ।

अदितिः । शूरऽपुत्रा ।

1 S' असं जन्ताः. 2 S' स्तोकात्यासिक्तानि उक्तांस्तण्डुलान्. *Kausika*: इत्यायस्त्वामुनी-
 कतण्डुलान्. The क may be क.

परा । पुनीहि । ये । इमाम् । पृतन्यवः । अस्मै । रयिम । सर्वैर्द्वीरम् ।
नि । यच्छ ॥ ११ ॥

हे शूर्प ते तव यत् परापवनं तण्डुलेभ्यस्तुषविवेचनम् इयमेव धीतिः
पानम् । ॥ धेद् पाने । अस्माद् भावे क्तिन् । “पुमास्या०” इति
ईत्वम् ॥ । इदम् इदमेव परापवनकर्म ते तव जनित्रम् जनननि-
मित्तं कारणम् । एवंविधं त्वा त्वां शूरपुत्रा शूराः शौर्योपेता मित्रवरुण-
धातृप्रभृतयः पुत्रा यस्याः सा आदेतिः अदीना देवमाता गृह्णातु परा-
पवनार्थं हस्ते धारयतु । ये शत्रवः इमां पत्नीं हिंसितुं पृतन्यवः पृतनां
सेनाम् आत्मन इच्छवो भवन्ति तान निरसितुं परा पुनीहि अदहतेभ्यो
धीहिभ्यस्तुषान् पृथक् कुरु । ॥ पूज् पवने । “ष्वादीनां ह्रस्वः”
इति ह्रस्वत्वम् ॥ । अस्मै पत्न्यै [सर्ववीरम्] सर्वैर्वीरैः पुत्रपौत्रादि-
भिरुपेतं [रयिम] धनं नि यच्छ नितरां प्रयच्छ ॥

द्वितीया ॥

उपश्वसे ध्रुवये सीदता यूयं वि विच्यध्वं यज्ञियासस्तुषैः ।

श्रिया समानानति सर्वांस्स्यामाधस्पदं द्विपतस्यादयामि ॥ १२ ॥

उपश्वसे । ध्रुवये । सीदत । यूयम् । वि । विच्यध्वम् । यज्ञियासः । तुषैः ।

श्रिया । समानान् । अति । सर्वांस् । स्याम् । अधःस्पदम् । द्विपतः ।

पादयामि ॥ १२ ॥

ध्रुवये ध्रुवाय स्थिराय सत्यफलाय कर्मणे हे तण्डुलाः युष्मान् उप-
श्वसे उप समीपे आश्वासयामि प्रभूतान् करोमि । यामे विनियोष्य इ-
त्यर्पः । ॥ श्वस प्राणने इति धातुः । ध्रु गतिस्थैर्ययोः इत्यस्माद्
औणादिकः क्तिप्रत्ययः ॥ । अतो यूयं सीदत शूर्पे उपविशत । य-
ज्ञियासः यज्ञिया यज्ञार्हा यूयं तुषैर्वि विच्यध्वम् विविक्ताः पृथक्कृता भव-
त । ॥ विचिर् पृथग्भवे इति धातुः ॥ । वयमपि पुष्पजनि-

तया त्रिया संपदा सर्वान् समानान् समानजन्मनः पुरुषान् अति म्या-
म अतिक्रान्ता भवेन । द्विषतः द्वेष्टुन् शत्रून् अधस्पदम् पादयोरधस्तात्
पादयतमि क्षिपामि । ॥ “अधःशिरसी पदे” इति विसर्जनीयस्य
सत्वम् ॥

तृतीया ॥

परेहि नारि पुनरेहि क्षिप्रमपां त्वा गोष्ठोर्ध्वरुक्षद् भराय ।

तासां गृहीताद् यतमा यज्ञिया अंसन् विभाज्य धीरीतरा जहीतात् ॥१३॥

परा । इहि । नारि । पुनः । आ । इहि । क्षिप्रम् । अपाम् । त्वा । गोऽ-
स्यः । अधि । अरुक्षत् । भराय ।

तासाम् । गृहीतात् । यतमाः । यज्ञियाः । अंसन् । विभाज्य । धीरी ।
इतराः । जहीतात् ॥ १३ ॥

उदकाहर्त्री प्रेष्यते । हे नारि परा इहि परागच्छ उदकाहरणार्थं प-
राङ्मुखी जलाशयं गच्छ । तत्र जलं गृहीत्वा क्षिप्रम् शीघ्रं पुनरेहि पुन-
रागच्छ । तस्मिन् समये त्वा त्वाम् अपाम् उदकानां गोष्ठः । गावस्ति-
ष्ठन्ति पानार्थम् अस्मिन्निति गोष्ठो जलराशिः । ॥ “यजथं कवि-
धानम्” इति अधिकरणे कप्रत्ययः । “अम्बाम्बगोभूमि” इति प-
त्वम् ॥ । भराय भरणार्थम् अध्वरुक्षत् अधिरोहतु । शिरसि आ-
रोहतु । ॥ रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे । “शल इगुपधाद् अनिटः
क्सः” इति कसप्रत्ययः ॥ । तासां प्राप्नानाम् अपां मध्ये यतमाः
यादृश्य आपो यज्ञियाः यज्ञार्हा आंसन् अभवन् ता गृहीतात् घटादि-
ना गृहाण । ॥ ग्रह उपादाने । “तुह्योस्तातङ् आशिष्यन्तरस्यात्”
इति हेस्तातङ् आदेशः ॥ । यद्वा । इदानीं बहुवद् उच्यते । हे उ-
दकाहर्त्र्यो नार्यः गृहीतात् गृहीत घटादिपात्रेषु उदकं पूरयत । ॥ “त-
स्य तात्” इति तशब्दस्य तात् आदेशः । यतमा इति । “वा बहूनां

१ EBC गोष्ठो अध्यः. We with ABDKRSVCs. २ ARKV आंसन्. We
with BCDCTPJECS.

जातिपरिग्रहे उतमच्” इति यच्छब्दात् उतमच् प्रत्ययः ॥ । इतरा
अयज्ञिया अपः धीरी धीमती त्वं विभाज्य यज्ञियायो विविञ्ज जही-
तात् जहीहि परित्यज । ॥ ओहाक् त्यागे । तातडि “घुमाश्वा”
इति ईत्वम् ॥

चतुर्थी ॥

एमा अंगुयोषितः शुम्भमाना उत्तिष्ठ नारि त्वसं रभस्व ।

सुपत्नी पत्या प्रजया प्रजावत्या त्वागन् यज्ञः प्रति कुम्भं गृभाय ॥ १४ ॥

आ । इमाः । अगुः । योषितः । शुम्भमानाः । उत । तिष्ठ । नारि । त्व-
सम् । रभस्व ।

सुपत्नी । पत्या । प्रजया । प्रजावती । आ । त्वा । अगन् । यज्ञः । प्रति ।
कुम्भम् । गृभाय ॥ १४ ॥

शुम्भमानाः शोभनालंकारयुक्ता इमा योषितः उदकाहर्त्र्यः स्त्रियः आ
अगुः आगमन् । हे नारि पत्नि उत्तिष्ठ आसनाद् उत्थिता भव । ॥ “अ-
नूर्ध्वकर्मणि” इति पर्युदासाद् आत्मनेपदाभावः ॥ । त्वं त्वाम् उ-
पगतास्ताः सं रभस्व संग्रहीतुम् उद्युक्ता भव । ॥ रभ राभस्ये । राभस्यं
कार्योपक्रम इति तद्व्याख्या ॥ । पत्या शोभनपतिना सुपत्नी पत्नीनां
श्रेष्ठतमा । यद्वा पत्या गुणाधिकेन पुरुषेण शोभनपतिका । ॥ “वि-
भाषा सपूर्वस्य” इति डीम्नकारौ ॥ । प्रजया पुत्रादिरूपया प्रजाव-
ती शोभनपुत्रयुक्ता । भवेत्यर्थः । ईदृशीं त्वा त्वां यज्ञः आ अगन् उद-
करूपेण प्रापत् । ॥ गमेर्लुङि “मन्त्रे घस” इति हेलुक् । “ह-
लङ्गा” इत्यादिलोपे “मो नो धातोः” इति नत्वम् ॥ । कुम्भम्
उदकपूर्णघटं प्रति गृभाय प्रतिगृहाण आदत्स्व । ॥ ग्रहेर्लोण्मध्यमै-
कवचने “इन्दसि शायजपि” इति श्चाप्रत्ययस्य शायजादेशः । “ह्य-
होर्भः” इति भत्वम् ॥

१ So ABBCDKKRSPPEJCs. Sâyana त्व and सम् separately, which is inferior to the reading of our authorities.

1 Here Sâyana's reading is inferior to ours. See note १ above. 2 S' ईदृशी.

पञ्चमी ॥

ऊर्जो भागो निहितो यः पुरा व ऋषिप्रशिष्टाप आ भरैताः ।

अयं यज्ञो गातुविन्नाथवित् प्रजाविदुग्रः पशुविद् वीरविद् वो अस्तु ॥१५॥

ऊर्जः । भागः । निऽहितः । यः । पुरा । वः । ऋषिऽप्रशिष्टा । अपः । आ ।

भर । एताः ।

अयम् । यज्ञः । गातुऽवित् । नाथऽवित् । प्रजाऽवित् । उग्रः । पशुऽवित् ।

वीरऽवित् । वः । अस्तु ॥ १५ ॥

हे आपः वः युष्माकम् ऊर्जः बलकरस्य सारभूतस्य जलराशेयो भागः अंशः पुरा पूर्वं निहितः ब्रह्मणा परिकल्पितः । स एव अत्राहत्य निधीयत इति शेषः । हे पत्नि एताः आहताः सारभूता अपः ऋषिप्रशिष्टा ऋषिणा मन्त्रेण अतीन्द्रियार्थदर्शिना ब्रह्मणा वा प्रशिष्टा अनुशिष्टा अनुज्ञाता [तम्] आ भर आस्तीर्णे चर्मणि आहर । स्थापयेत्यर्थः । ॥ ऋषिप्रशिष्टेति । शासु अनुशिष्टौ । अस्मात् कर्मणि निष्ठा । “शास इदङ्गहलोः” इति इच्म ॥ अयं क्रियमाणः ब्रह्मोदनसवाख्यो यज्ञः गातुवित् गातोः स्वर्गमार्गस्य लम्भकः । नाथवित् नाथ्यमानस्य आशंसनीयस्य स्वर्गादिफलस्य लम्भयिता । यद्वा नाथः स्वामी तस्य लम्भकः । प्रजावित् प्रजायन्त इति प्रजाः पुत्रपौत्रादिरूपाः तासां लम्भकः । उग्रः उद्गूर्णबलः । परैरनभिभवनीय इत्यर्थः । पशुवित् पशूनां गवाश्वादीनां लम्भयिता । वीरवित् विविधम् ईर्यन्ते तत्तत्कर्मणि प्रेष्यन्त इति वीराः कर्मकरास्तेषां लम्भयिता हे यजमानपत्न्यादयः वः युष्मभ्यम् एवंविधफलप्रदः अस्तु भवतु ॥

षष्ठी ॥

अग्ने चर्म्यन्नियस्वाध्यायश्चक्षुर्विस्त्रपिष्ठस्तर्पसा तपैनम् ।

आषेया देवा अभिसंगत्य भागमिमं तर्पिषा ऋतुभिस्तपन्तु ॥ १६ ॥

१ P निऽहितः. We with P J C.

1 S' नाथ्यमानस्य. 2 S' धम् for विविधम्. 3 S' तत्कर्म for तत्तत्कर्म.

अग्ने । चरुः । यज्ञियः । त्वा । अधि । अरुक्षत् । शुचिः । तपिष्ठः । तपसा ।
तप । एनम् ।

आर्षेयाः । देवाः । अभिसंगत्य । भागम् । इमम् । तपिष्ठाः । ऋतुभिः ।
तपन्तु ॥ १६ ॥

हे अग्ने त्वा त्वां यज्ञियः यज्ञार्हः चरुः हविःअपणार्था स्याली अध्य-
रुक्षत् अधिरोहन्तु उपरि तिष्ठतु । शुचिः शुद्धो निर्मलः तपिष्ठः तप्त-
मः । ॥ तप्तशब्दात् “तुष्टन्दसि” इति इष्ठनि “तुष्टिमेवस्सु” इ-
ति तृलोपः ॥ तपसा संतापकेन आत्मीयेन तेजसा एनं चरुं तप
तप्तं कुरु । आर्षेयाः । गोत्रप्रवर्तकान् ऋषीन् ये विदुस्ते आर्षेया ब्राह्म-
णाः । देवाः । [देवाः] होतव्या इन्द्रादयः तत्संवन्धिजना देवाः । ते
उभये स्वंस्वं भागम् अंशम् अभिसंगत्य अभिप्राप्य इमं चरुं तपिष्ठाः
तप्ततमाः सन्तः ऋतुभिः वसन्तादिभिः कालविशेषैः तपन्तु तप्तं कुर्वन्तु ॥

सप्तमी ॥

शुद्धाः पूता योषितो यज्ञिया इमा आपश्चरुमव सर्पन्तु शुभ्राः ।

अदुः प्रजा बहुलान् पशून् नः पत्नौदनस्य सुकृतामेतु लोकम् ॥ १७ ॥

शुद्धाः । पूताः । योषितः । यज्ञियाः । इमाः । आपः । चरुम् । अव ।
सर्पन्तु । शुभ्राः ।

अदुः । प्रजाम् । बहुलान् । पशून् । नः । पत्नी । ओदनस्य । सुकृताम्
एतु । लोकम् ॥ १७ ॥

शुद्धाः निर्मलाः पूताः पवित्राभ्याम् उत्पूता उत्पवनाख्यसंस्कारेण प-
वित्रीकृताः योषितः योषिद्रूपा मिश्रयित्र्यो वा यज्ञियाः यज्ञार्हाः शुभ्राः
शुक्लवर्णा इमाः आहता आपश्चरुम् अव सर्पन्तु स्यालीं प्रविशन्तु । ता
आपो नः अस्मभ्यं प्रजाम् पुत्रादिरूपां बहुलान् अनेकविधान् गोमहि-
षाद्याश्च पशून् अदुः ददन्तु प्रयच्छन्तु ॥ ओदनस्य ब्रह्मौदनाख्यस्य प-

कां पाचको यजमानः । ॥ पचे: “अन्येभ्योपि दृश्यन्ते” इति क-
निप् ॥ सुकृताम् पुण्यकृतां लोकम् सुखोपभोगस्थानं स्वर्गादिकम्
एतु गच्छतु ॥

अष्टमी ॥

ब्रह्मणा शुद्धा उत पूता घृतेन सोमस्यांशवस्तण्डुला यज्ञिया इमे ।

अपः प्र विशत प्रति गृह्णातु वश्चरुरिमं पक्त्वा सुकृतामेतं लोकम् ॥ १८ ॥

ब्रह्मणा । शुद्धाः । उत । पूताः । घृतेन । सोमस्य । अंशवः । तण्डुलाः ।
यज्ञियाः । इमे ।

अपः । प्र । विशत । प्रति । गृह्णातु । वः । चरुः । इमम् । पक्त्वा । सुकृ-
ताम् । एतं । लोकम् ॥ १८ ॥

ब्रह्मणा मन्त्रेण शुद्धाः निर्दोषाः उत अपि च घृतेन क्षरणशीलेन उ-
दकेन पूताः प्रक्षालिताः । यद्वा अपणानन्तरभाविना अभिधारणेनाज्येन
पूताः पवित्रीकृताः सोमस्य अमृतमयस्य अंशवः लताखण्डाः । तदा-
त्मका इत्यर्थः । “निर्भिन्ध्यंशून्” इति हि प्राग्[९] उक्तम् । अत
एव यज्ञियाः यज्ञार्हा इमे तण्डुलाः यूयम् अपः स्थालीगतानि उदका-
नि प्र विशत । चरुः स्थाली च वः युष्मान् प्रति गृह्णातु स्वीकरो-
तु । इमम् ओदनं पक्त्वा । ओदनपाकेन ब्रह्मोदनसवाख्यं कर्म लक्ष्यते ।
एतत् कर्म कृतेत्यर्थः । व्याख्यातम् अन्यत् ॥

नवमी ॥

उरुः प्रथस्व महता महिम्ना सहस्रपृष्ठः सुकृतस्य लोके ।

पितामहाः पितरः प्रजोपजाहं पक्त्वा पञ्चदशस्ते असि ॥ १९ ॥

उरुः । प्रथस्व । महता । महिम्ना । सहस्रपृष्ठः । सुकृतस्य । लोके ।

१ E आपः. We with ABCDKKVRSECS. २ B °विशतु. We with ABCD
KKRSEVCS. ३ KVC-सुकृतामेतु. We with ABECDDKRSE. ४ P त-
दुलाः. We with PJCp. ५ K एतु. We with PPJCp. ६ BCK पक्त्वा. We with
ADRŠKPPJEVCS.

पितामहाः । पितरः । प्रज्जा । उपज्जा । अहम् । पक्ता । पञ्चदशः । ते ।
अस्मि ॥ १९ ॥

हे ओदन सुकृतस्य पुण्यस्य फलभूते लोके स्वर्गादौ महता अधिकेन
महिम्ना माहात्म्येन उरुः विस्तीर्णः सहस्रपृष्ठः सहस्रावयवः सन् प्रथम
विस्तीर्णो भव । अस्मदीयाः पितरः पितामहाः । ॥ उपलक्षणम्
एतत् ॥ । पितृपितामहाद्याः सप्तपुरुषा हे ओदन त्वया तृप्यन्ते ।
तथा प्रजा पुत्रदुहितरूपा उपजा तत्पुत्रादिरूपा । ॥ एतदपि उप-
लक्षणम् ॥ । अनन्तराः पुत्राद्याः सप्तपुरुषास्त्वया प्रीयन्ते । एतदुभ-
यापेक्षया पक्ता ब्रह्मोदनस्य गक्ता अहं ते तव पञ्चदशः पञ्चदशसंख्यापू-
रकः अस्मि भवामि । मदनुष्ठितेन अनेन यज्ञेन एते सर्वे प्रीयन्ता इत्यर्थः ॥

दशमी ॥

सहस्रपृष्ठः शतधारो अक्षितो ब्रह्मोदनो देवयानः स्वर्गः ।

अमून् आ दधामि प्रजया रेष्यैनान् बलिहाराय मृडतान्मह्यमे-
व ॥ २० ॥ (२)

सहस्रपृष्ठः । शतधारः । अक्षितः । ब्रह्मओदनः । देवयानः । स्वर्गः ।
अमून् । ते । आ । दधामि । प्रजया । रेष्ये । एनान् । बलिहाराय ।
मृडतात् । मह्यम् । एव ॥ २० ॥ (२)

सहस्रपृष्ठः सहस्रशरीरः शतधारः शतसंख्याकाभिर्धाराभिरमृतमयीभि-
र्युक्तः अक्षितः अक्षीयमाणः । भुज्यमानोऽपि क्षयम् अप्राप्नुवन्नित्यर्थः ।
देवयानः देवान् इन्द्रादीन् यान्ति गच्छन्ति पुण्यकृतः अग्नेनेति देव-
यानः । देवत्वप्राप्तिसाधनभूत इत्यर्थः । तथा स्वर्गः फलभूतं स्वर्गं प्रति
अन्तरङ्गसाधनत्वात् तदात्मकोऽयम् इत्यर्थः । हे यजमान त्वया क्रियमा-
णोऽयं ब्रह्मोदनः एतत्संज्ञकः सवयज्ञः । उक्तगुणविशिष्टो भवतीत्यर्थः ।

१ So P P J. Cp पक्त्वा. २ VK रेष्यै. We with A B C D K R S K E C. ३ S
P P J C.

1 S' अस्मदीयान् पितरः.

अपि च ते तव बलिहाराय बलिः उपायनद्रव्यं तद्धरणार्थम् अमून् प्र-
सिद्धान् सजातान् आ दधामि अभिमुखं स्थापयामि । एनान् प्रज-
या पुत्रभृत्यादिरूपया रेशंय लेशय अल्पीकुरु । उपक्षीणान् कुर्वित्य-
र्थः । ॥ लिश अल्पीभावे । रलयोः एकत्वस्मरणाद् रेफः ॥ । म-
ह्यमेव मामेव प्राग् उदीरितः सवयज्ञः मृळतात् मृडयतु सुखयतु स-
र्वोक्तृष्टं करोतु । ॥ मृड सुखने । “क्रियाग्रहणं कर्तव्यम्” इति
कर्मणः संप्रदानत्वाद् अस्मदश्चतुर्थी ॥

[इति एकादशकाण्डे] द्वितीयं सूक्तम् ॥

“उदेहि वेदिम्” इति सूक्तस्य ब्रह्मौदनस्ये “अग्ने जायस्व” [११.१]
इत्यनेन सह उक्तो विनियोगः ॥

तत्र “उदेहि वेदिम्” इति प्रथमया चरोरुद्धासनं कुर्यात् । “अ-
भ्यावर्तस्व” इत्यनया चरुस्थालीं प्रदक्षिणम् आवर्तयेत् । सूत्रितं हि ।
“उदेहि वेदिम् [२१] धर्ता ध्रियस्व [१२. ३. ३५] इत्युद्धासयति । अ-
भ्यावर्तस्व [२२] इति कुम्भीं प्रदक्षिणम् आवर्तयेत्” इति [कौ० ८. २] ॥

“अदितेर्हस्तम्” इति ऋचा सुचं वेद्यां सादयेत् । “अदितेर्हस्तम् [२४]
सर्वान्तसमागाः [१२. ३. ३६] इति मन्त्रोक्तम्” इति [कौ० ८. ३] सूत्रात् ॥

“शृतं त्वा हव्यम्” [२५] इति ऋचा चतुर आर्षेयान् आसने उप-
वेशयेत् । सूत्रितं हि । “शृतं त्वा हव्यम् इति चतुर आर्षेयान् भृग्व-
ह्निरोविद उपसादयति” इति [कौ० ८. ४] ॥

“सोम राजन्” [२६] इति ऋचा चतुर आर्षेयान् ऋत्विजो यज-
मान आह्वयेत् । “शुद्धाः पूताः” [२७] इति ऋचा तेषाम् ऋत्विजां
हस्तप्रक्षालनार्थम् उदकं दद्यात् । “शुद्धाः पूता इति मन्त्रोक्तम्” इ-
ति [कौ० ८. ४] सूत्रात् ॥

“इदं मे ज्योतिः” इति ऋचा ओदने हिरण्यं निदध्यात् । सूत्रितं
हि । “इदं मे ज्योतिः [२८] समग्रयः [१२. ३. ५०] इति हिरण्य-
मधिनिदध्यात्” इति [कौ० ८. ३] ॥

अत्र “इदं मे ज्योतिः” इति प्रथमपादं दातारं वाचयन् हिरण्यम् अधिनिदध्यात् । “कृण्वे पन्थाम्” इति “चरमपादं च दातारं वाचयेत्” इति हि भाष्यकारः ॥

“पक्कं क्षेत्रात्” इति मध्यमेन पादद्वयेन बहिष्यासादितम् ओदनम् ईषत् कर्षयेत् । “पक्कं क्षेत्रात् [२८] वर्षं वनुष्व [१२. ३. ५३] इत्युपकर्षयति” इति हि [कौ० ८. ४] सूत्रम् ॥

“इदं मे ज्योतिः” इति समस्ता ऋक् दातृवाचने विनियुक्ता । “इदं मे ज्योतिः [२८] सत्याय [१२. ३. ४६-४८] इति तिस्रः” इति हि सूत्रम् [कौ० ८. ९] ॥

“अग्नौ तुषान्” [२९] इति ऋचः प्रथमपादेन अग्नौ तुषान् जुहुयात् । “अग्नौ तुषान् इति तुषान् आवपति” इति [कौ० ८. ४] सूत्रात् ॥

“परः कम्बूकान्” इति शेषेण पादत्रयेण फलीकरणान् उद्गृहयेत् । “परः कम्बूकान् इति सव्येन पादेन फलीकरणान् अपोहयति” इति [कौ० ८. ४] सूत्रम् ॥

“आम्यतः” [३०] इत्यादिका ऋचः ओदनसंपाते विकल्पेन विनियुक्ताः । सूत्रितं हि । “सूक्तेन पूर्वं संपातवन्तं करोति आम्यत इति प्रभृतिभिर्वा” इति [कौ० ८. ४] ॥

तत्र प्रथमा ॥

उदेहि वेदिं प्रजया वर्धयेनां नुदस्व रक्षः प्रतरं धेह्येनाम् ।

श्रिया समानानति सर्वान्त्स्यामाधस्यदं द्विषतस्यादयामि ॥ २१ ॥

उ॒नऽए॒हि । वे॒दिम् । प्र॒जया॑ । वर्ध॒य । ए॒नाम् । नुद॒स्व । रक्षः॑ । प्र॒त॒रम् । धे॒हि । ए॒नाम् ।

श्रि॒या । स॒मा॒ना॒न॒ति । अ॒ति । स॒र्वान् । स्या॒म । अ॒धः॒ऽप॒दम् । द्वि॒ष॒तः । पा॒द॒यामि॑ ॥ २१ ॥

हे पक्कौदन वेदिन् हदिरामादनाय प्रोक्षणादिवहिस्तरणादिसंस्कारसं-

1 This is not found in Kesava. So the author referred to not to be Dar in.

2 So S'. Kausika: अपकर्षति.

स्कृतां भूमिं प्रति उदेहि उदागच्छ । अग्नेः सकाशाद् उत्थाय वेद्याम्
आसीदेत्यर्थः । एनां पत्नीं प्रजया पुत्रादिरूपया वर्धय समृद्धां कुरु । रक्षः
यज्ञदिधातकं राक्षसं नुदस्व अस्मात् स्थानात् प्रेरय प्रच्यावय । ॥ नु-
द प्रेरणे ॥ । तथा एनां पत्नीं प्रतरम प्रकृष्टतरं यथा भवति तथा
धेहि धारय पोषय वा । ॥ दुधाञ् धारणपोषणयोः । “ध्वसोरे-
द्धावभ्यासलोपश्च” इति एत्वाभ्यासलोपौ ॥ । श्रिया समानान् इ-
ति उत्तरोर्ध्वो व्याख्यातः [१२] ॥

द्वितीया ॥

अभ्यावर्तस्व पशुभिः सहैनां प्रत्यङ्गेनां देवताभिः सहैधि ।

मा त्वा प्रापच्छपथो माभिचारः स्वे क्षेत्रे अनमीवा वि राज ॥ २२ ॥

अभिऽआवर्तस्व । पशुऽभिः । सह । एनाम् । प्रत्यङ् । एनाम् । देवताभिः ।
सह । एधि ।

मा । त्वा । प्र । आपत् । शपथः । मा । अभिऽचारः । स्वे । क्षेत्रे । अन-
मीवा । वि । राज ॥ २२ ॥

हे ब्रह्मौदन एनान् पत्नीयजमानादीन् पशुभिः लब्धव्यैर्गोमहिषाद्यैः
सह अभ्यावर्तस्व अभिलक्ष्य आवृत्तो भव । तथा एनान् यष्टव्याभिर्देव-
ताभिः सह प्रत्यङ् प्रत्यञ्चन् आभिमुख्येन गच्छन् एधि भव ॥ हे यज-
मान यद्वा हे पत्नि शपथः परकृत आक्रोशस्त्वा त्वां मा प्रापत् मा प्रा-
प्नोतु । ॥ आप्लु व्याप्तौ । माङि लुङि लृदित्वात् ह्येः अङ् आ-
देशः ॥ । तथा परकृतः अभिचारः मारणकर्म मा प्राप्नोतु । तथा
स्वे स्वकीये क्षेत्रे स्थाने अनमीवा अमीवा रोगस्तद्रहिता सती वि राज
विशेषेण राजमाना भव । ॥ राजतिः ऐश्वर्यकर्मा ॥ ॥

तृतीया ॥

ऋतेन तथा मनसा हितैषा ब्रह्मौदनस्य विहिता वेदिरद्रे ।

१ A प्रत्यङ्गे. B प्रत्यङ्गे. C- प्रत्यङ्गे corrected into प्रत्यङ्गे. We with B C D K K K
S E. २ So P P J C. ३ P P C अनमीवा. J अनमीवा changed to अनमीवा. I.

I S' inserts धनं after प्रकृष्टतरं.

अंसद्रीं शुद्धामुप धेहि नारि तत्रौदनं सादय देवानाम् ॥ २३ ॥

ऋतेन । तष्टा । मनसा । हिता । एषा । ब्रह्मऽओदनस्य । विऽहिता । वे-
दिः । अग्ने ।

अंसद्रीम् । शुद्धाम् । उप । धेहि । नारि । तत्र । ओदनम् । सादय । दे-
वानाम् ॥ २३ ॥

ऋतेन सत्येन ब्रह्मणा तष्टा तनूकृता सम्यङ्निर्मिता । तसू त्वसू
तनूकरणे । कर्मणि निष्ठा । “यस्य विभाषा” इति इट्प्रतिषेधः । “स्कोः
संयोगाद्योः” इति कलोपः ॥ । मनसा प्रथमसृष्टेन हिरण्यगर्भेण
हिता धारिता । ॥ “दधातेर्हिः” इति निष्ठायां हिरादेशः ॥ । एषा
एवंगुणविशिष्टा वेदिः ब्रह्मौदनस्य सादनाय अग्ने पुरा विहिता महर्षिभिः
कल्पिता । हे नारि पत्नि अंशद्रीम् अंशान् भागान् देवमनुष्यपितृसं-
बन्धिनो धारयतीति अंशद्री तां शुद्धाम् अनुपदृतां वेदिम् उप धेहि
उप समीपे धारय । तत्र वेद्यां पक्वम् इमं देवानां स्वभूतम् ओदनं
सादय प्रापय । आसादयेत्यर्थः ॥

चतुर्थी ॥

अदितेर्हस्तां सुचमेतां द्वितीयौ सप्तऽष्टपयो भूतकृतो यामकृण्वन् ।

सा गात्राणि विदुष्योदनस्य दर्विवेद्यामध्येन चिनोतु ॥ २४ ॥

अदितेः । हस्ताम् । सुचम् । एताम् । द्वितीयाम् । सप्तऽष्टपयः । भूतऽकृ-
तः । याम् । अकृण्वन् ।

सा । गात्राणि । विदुषी । ओदनस्य । दर्विः । वेद्याम् । अधि । एनम् ।
चिनोतु ॥ २४ ॥

१ BCK अंसद्रीं. V अंशद्रीं. We with ABDRSECs. २ VK देवानाम्. We
with APBCDKRSPPECs. ३ So we with PPEJCr. ४ KV हस्त. We
read हस्तां and द्वितीयौ with ABBCDKRSEV. ५ EBSECK सप्तपयो. We
with ADCs. ६ So we read with PPEJCr.

1 S' महर्षिभिः.

अदितेः देवमातुः द्वितीयम् द्वित्वसंख्यापूरकं हस्तम् एतां होमसाधन-
भूतां यां सुवम् भूतकृतः भूतानां प्राणिनां स्रष्टारः [सप्तवृषयः] अकु-
प्वन् अकुर्वन् सैषा दर्विः होमसाधनभूता सुक् ओदनस्य पक्वस्य गा-
त्राणि शरीराणि तत्पुरुषि च विदुषी जानती वेद्याम् अधि उपरि ए-
नं ब्रह्मौदनं चिनोतु स्थापयतु ॥

पञ्चमी ॥

शृतं त्वा हव्यमुप सीदन्तु देवा निःस्पृथ्याग्नेः पुनरेनान् प्र सीद ।

सोमेन पूतो जठरे सीद ब्रह्मणामार्षेयास्ते मा रिषन् प्राशितारः ॥ २५ ॥

शृतम् । त्वा । हव्यम् । उप । सीदन्तु । देवाः । निःस्पृथ्यं । अग्नेः । पु-
नः । एनान् । प्र । सीद ।

सोमेन । पूतः । जठरे । सीद । ब्रह्मणाम् । आर्षेयाः । ते । मा । रिषन् ।
प्रऽअशितारः ॥ २५ ॥

हे ओदन शृतम् पक्वम् अत एव हव्यम् हवनयोग्यं त्वा त्वां देवा
उप सीदन्तु यष्टव्या देवा उपसन्ना भवन्तु । ॥ “शृतं पाके” इति
निपात्यते ॥ शृतस्यैव हविषो देवार्हता तैत्तिरीये स्पष्टम् आम्नाय-
ते । “यो विदग्धः स नैर्वृत्तो योशृतः स रौद्रो यः शृतः स सदेवः”
इति [तै० सं० २. ६. ३. ४] । हे तादृशौदन त्वम् अग्नेः सकाशात्
निःस्पृथ्य निर्गत्य पुनरेनान् प्र सीद प्राप्नुहि । सोमेन अमृतमयेन सो-
मरसेन क्षीरदध्यादिरूपेण । श्रूयते हि सोमात्मकत्वं दधिपयसोः । “सो-
मः खलु वै सांन्नाथम्” इति [तै० ब्रा० ३. २. ३. ११] । तेन पूतः शुद्धः
सन् ब्रह्मणाम् ब्राह्मणानां जठरे उदरे सीद उपविश । आर्षेयाः स्वस्व-
गोत्रप्रवराभिज्ञा भृग्वङ्किरोपिदस्ते ब्राह्मणा ओदनस्य प्राशितारः भो-
क्तारः मा रिषन् मा विनश्यन्तु । तेषाम् उदरे प्रविट्स्वं हिंसां मा
कृथा इत्यर्थः ॥

षष्ठी ॥

सोमं राजन्संज्ञानमा वपैभ्यः सुब्राह्मणा यतमे त्वोपसीदान् ।

ऋषीनार्षेयांस्तपसोधि जातान् ब्रह्मोदने सुहवां जोहवीमि ॥ २६ ॥

सोमं । राजन् । समऽज्ञानम् । आ । वप । एभ्यः । सुऽब्राह्मणाः । यतमे ।
त्वा । उपऽसीदान् ।ऋषीन् । आर्षेयान् । तपसः । अधि । जातान् । ब्रह्मऽओदने । सुऽहवा ।
जोहवीमि ॥ २६ ॥

हे राजन् राजमान सोम तदात्मक ब्रह्मोदन एभ्यः भोक्तृभ्यो ब्राह्म-
णेभ्यः । ॥ तादर्थ्ये चतुर्थी ॥ । संज्ञानम् सम्यग् ज्ञानम् आ
वप निधेहि । भोहं मा कथा इत्यर्थः । यतमे यज्जातीयाः सुब्राह्मणाः
शोभना ब्राह्मणा भृग्वज्जिरादयः त्वा त्वाम् उपसीदान् उपसन्ता भव-
न्ति । ॥ सीदतेल्लेटि आडागमः । यतमे इति । “वा बहूनां जा-
तिपरिग्रहे इतमच्” इति इतमच् प्रत्ययः । तस्य सर्वनामगणे पाठात्
तदन्तस्य सर्वनामसंज्ञायां जसः शीभावः ॥ । एभ्य इति पूर्वत्र संब-
न्धः । अपि च तपसोधि जाता दीक्षारूपात् तपस उत्पन्ता । “ब्रह्मणो
वा एष जायते यो दीक्षते” इति हि ब्राह्मणम् [आप० १०. ११. ६] ।
एवंभूता सुहवा शोभनाह्वाना पत्नी आर्षेयान् प्रागुक्तलक्षणान् ऋषीन्
ब्रह्मोदने विषये जोहवीमि पुनःपुनराह्वयामि । ॥ ह्वयतेर्यङुगन्तात्
लटि उत्तमैकवचने “ह्वः संप्रसारणम्” “अभ्यस्तस्य च” इति संप्रसा-
रणम् । “गुणो यदुकोः” इति अभ्यासस्य गुणः ॥

सप्तमी ॥

शुद्धाः पूता योषितो यज्ञिया इमा ब्रह्मणां हस्तेषु प्रपृथक् सादयामि ।

यन्ताम इदमभिषिञ्चामि वोहमिन्द्रो मरुत्वान्स ददादिदं मे ॥ २७ ॥

शुद्धाः । पूताः । योषितः । यज्ञियाः । इमाः । ब्रह्मणाम् । हस्तेषु । प्रऽपृथक् ।
सादयामि ।

यत्कामः । इदम् । अभिऽसिञ्चामि । वः । अहम् । इन्द्रः । मरुत्वान् ।
सः । ददात् । इदम् । मे ॥ २७ ॥

शुद्धाः निर्मलाः पापरहिताः पूताः स्वसंसर्गेण अन्यस्यापि पावयित्र्यः
योषितः स्त्रीरूपः मिश्रणशीला वा यज्ञियाः यज्ञार्हा इमाः एवंगुणवि-
शिष्टा अपः ब्रह्मणाम् प्रागुदीरितलक्षणानां ब्राह्मणानां हस्तेषु पाणि-
षु । अत्र प्र इत्युपसर्गः उपसृष्टां क्रियाम् आह । प्रक्षालनक्रियाव्याजे-
नेत्यर्थः । प्रकर्षेण [वा] पृथक् सादयामि । सांकर्यं यथा न भवति तथा
विक्षिपामीत्यर्थः । हे उदीरितलक्षणा आपः वः युष्मान् अहं यत्कामः
यत् फलं कामयमानः इदम् इदानीम् अभिषिञ्चामि अभितः क्षारया-
मि इदं काम्यमानं फलं सः प्रसिद्धो मरुत्वान् मरुद्गणैर्युक्त इन्द्रो मे
मह्यं ददात् ददानु ॥

अष्टमी ॥

इदं मे ज्योतिरमृतं हिरण्यं पक्वं क्षेत्रात् कामदुषा म एषा ।

इदं धनं नि दधे ब्राह्मणेषु कृण्वे पन्थां पितृषु यः स्वर्गः ॥ २८ ॥

इदम् । मे । ज्योतिः । अमृतम् । हिरण्यम् । पक्वम् । क्षेत्रात् । कामऽदु-
षा । मे । एषा ।

इदम् । धनम् । नि । दधे । ब्राह्मणेषु । कृण्वे । पन्थाम् । पितृषु । यः ।
स्वऽर्गः ॥ २८ ॥

इदं निर्धीयमानं हिरण्यम् अमृतम् अविनश्वरं मे मम ज्योतिः प्रका-
शः । स्वर्गमार्गस्य प्रकाशको दीप इत्यर्थः ॥ पक्वम् पाकेन संस्कृतम्
एतद् अन्नम् क्षेत्रात् ब्रीहियवादिसस्याद्व्याद् भूमदेशाद् उत्पन्ना एषा [मे]
कामदुषा कामानां दोग्ध्री धेनुः । ॥ “दुहः कव्यश्च” इति कव्य-
त्वे ॥ इदं धनं दक्षिणात्वेन दीयमानं ब्राह्मणेषु नि दधे निक्षिपा-
मि यथा मम तत् स्वर्गे लोके कोटिगुणितं स्यात् । तथा पितृषु अस्म-

दीयेषु पितृपितामहादिषु विवरे यः प्रसिद्धस्तैरभिलषितः स्वर्गः पुण्यलो-
कः तस्य पन्थाम् पन्थानं कृण्वे करोमि ॥

नवमी ॥

अग्नौ तुषाना वप जातवेदसि परः कम्बूकाँ अप मृद्धि दूरम् ।

एतं शुश्रुम गृहराजस्य भागमथो विद्म निर्वृतेर्भागधेयम् ॥ २९ ॥

अग्नौ । तुषान् । आ । वप । जातवेदसि । परः । कम्बूकान् । अप । मृ-
द्धि । दूरम् ।

एतम् । शुश्रुम । गृहऽराजस्य । भागम् । अथो इति । विद्म । निऽवृतेः ।
भागऽधेयम् ॥ २९ ॥

हे ऋत्विक् जातवेदसि जातानां वेदितरि अग्नौ तुषान् ब्रह्मोदनार्थत-
ण्डुलेभ्यः पृथक्कृतान् आ वप प्रक्षिप । तेषाम् अग्नौ प्रक्षेपः प्रतिपत्ति-
रित्यर्थः ॥ तथा कम्बूकान् फलीकरणान् परः परस्ताद् दूरम् अप मृ-
द्धि पादेन अपमार्जनं कुरु । गृहराजस्य गृहाणाम् अधिपतेर्वास्तुनाथ-
स्य । ॥ “राजाहःसखिभ्यः” इति टच् ॥ एतं कम्बूकाख्यं
भागं शुश्रुम अभिज्ञेभ्यो वयं श्रुतवन्तः । अथो अपि च निर्वृतेः पा-
पदेवताया भागधेयम् हविर्भागम् एतं विद्म जानीमः । ॥ “विदो
लटो वा” इति मसो मादेशः । भागशब्दात् स्वार्थे धेयप्रत्ययः ॥

दशमी ॥

आम्यतः पचतो विद्धि सुन्वतः पन्थां स्वर्गमधि रोह्यैनम् ।

येन रोहात् परमापद्य यद् वयं उत्तमं नाकं परमं व्योमि ॥ ३० ॥ (१)

आम्यतः । पचतः । विद्धि । सुन्वतः । पन्थाम् । स्वऽगम् । अधि । रो-
ह्य । एनम् ।

येन । रोहात् । परम् । आऽपद्य । यत् । वयः । उत्तमम् । नाकम् । प-
रम् । विऽओम् ॥ ३० ॥ (१)

आम्यतः दीक्षारूपं तपस्तप्यमानान् । ॥ अमुं तपसि खेदे च ।
 अस्मात् लटः सूत्रादेशः । “शमाम् लष्टानां दीर्घः ष्यनि” इति दी-
 र्घः ॥ दीक्षाजनितप्रमानानां पचतः उक्तरीत्या ब्रह्मौदनपाकं कु-
 र्वतः सुन्वतः सोमाभिषवं कुर्वतः । सवयज्ञ एव सोमयागात्वेन रूप्यते ।
 सवयज्ञानुष्ठातृन् यजमानान् हे ब्रह्मौदन त्वं विद्धि जानीहि । एनान् य-
 जमानान् स्वर्गम् स्वर्गप्राप्तकं पन्थाम् पन्थानं मार्गम् अधि रोहय उपरि
 आरोहय । उत्तमम् उत्कृष्टतमं नाकम् दुःखसंस्पर्शरहितं परमम् सर्वस्य
 परस्ताद् उपरि देशे वर्तमानं स्वर्गास्थं यद् व्योमास्ति तद् येन पथा
 त्वयं यजमानो रोह्यात् रोहेत आरूढो भवेत् । कथं भूत्वेत्याह । परम्
 उत्कृष्टं वयः पक्षिरूपं श्येनात्मकं यद् अस्ति तद् आपद्य आस्थाय ।
 श्रूयते हि तैत्तिरीयके । “श्येनो वै ययमां पतिष्ठः । श्येन एव भूत्वा
 सुवर्गं लोकं पतति” इति [तै० सं० ५. ४. ११. १] । तं पन्थानम् आ-
 रोहयेति पूर्वचान्वयः ॥

[इति] तृतीयं सूक्तम् ॥

“बभ्रेरध्वर्यो” इति सूक्तस्य ब्रह्मौदनसवे “अग्ने जायस्व” [११. १]
 इत्यनेन सह उक्तो विनियोगः । तत्र “बभ्रेरध्वर्यो” इति श्रुत्वा ओ-
 दनस्योपरि यत्नं कुर्यात् । सुव्रितं हि । “बभ्रेरध्वर्यो [३१] इदं प्राप्स्य
 [१२. ३. ४५] इत्युपर्यापानं करोति” इति [कौ० ८. ३] ॥

“घृतेन गात्रा” इति पादेन घृतेन ओदनं विष्यन्दयेत् । “घृतेन
 “गात्रा [३१] आ सिद्धं सर्पिः [१२. ३. ४५] इति सर्पिषा विष्यन्द-
 “यति” इति [कौ० ८. ३] सूत्रात् ॥

“कृण्वे पन्थाम्” इति चरमपादं दातारं वाचयेत् । “बभ्रे रक्षः”
 इत्यादिभिर्कृभिः ओदनम् अनुमन्त्रयेत् । “समाचिनुष्व” इत्यनया आ-
 ज्ञा जुहुयात् । “अग्ने प्रेहि [४. १४. ५] समाचिनुष्व [३६] इत्याज्यं जु-
 हुयात्” इति हि [कौ० ८. ४] सूत्रम् ॥

1 S' यदिस्तदाप्य. 2 S' इत्युपर्या for इत्युपर्या. We with Kausika. 3 S' नि-
 ष्यन्द for विष्यन्द. We with Kausika. 4 S' सूत्रम्.

तत्र प्रथमा ॥

बभ्रेरध्वर्यो मुखमेतद् वि मृड्याज्याय लोकं कृणुहि प्रविद्वान् ।

घृतेन गात्रान् सर्वा वि मृड्धि कृण्वे पन्थां पितृषु यः स्वर्गः ॥ ३१ ॥

बभ्रेः । अध्वर्यो इति । मुखम् । एतत् । वि । मृड्धि । आज्याय । लोकम् ।
कृणुहि । प्रविद्वान् ।घृतेन । गात्रां । अनु । सर्वा । वि । मृड्धि । कृण्वे । पन्थां । पितृषु । यः ।
स्वर्गः ॥ ३१ ॥

हे अध्वर्यो अध्वरस्य नेत्रैर्विविक् बभ्रेः भरणशीलस्य गोपकस्य पक्व-
स्य ओदनस्य । ॥ दुनृञ् धारणपोषणयोः । “आदन्महनजनः कि-
किनौ लिट् च” इति किप्रत्ययः ॥ तथाविधस्य ओदनस्य एतन्मुखम्
उपरिप्रदेशं वि मृड्धि विशेषेण मार्जय शोधय । ॥ मृजूष् शुद्धौ ।
अस्मात् लोटि सेहिरादेशः । “हुञ्जल्भ्यः” इति हेर्धित्वम् । अदादि-
त्वान् शणो लुक् । “वश्च” इत्यादिपत्ये जश्त्वम् ॥ मुखविमार्ज-
नानन्तरम् हे अध्वर्यो विद्वान् जानन् आज्याय । ॥ षष्ठ्यर्थे चतु-
र्थी ॥ आज्यस्य धारणार्थं लोकम् स्थानं गर्तरूपं कृणुहि कुरु ओ-
दनाध्यै कल्पय । ॥ कृवि हिंसाकरणयोश्च । “धिन्विकृण्वोर च”
इति उग्रप्रत्ययः । “उतश्च प्रत्यगाच्छन्दसि वा वचनम्” इति हेर्लुगभा-
वः ॥ तथा सर्वा सर्वाणि गात्रा गात्राणि स्थालीगतस्य ओदन-
स्य अङ्गानि घृतेन क्षरणशीलेन आज्येन अनु वि मृड्धि अनुपूर्वेषु
विमार्जय । स्वभ्यक्तानि कुर्वित्यर्थः । अनेन ओदनेन पन्थाम् पन्थानं
मार्गं कृण्वे कुर्वे । कीदृशः स पन्था इत्याह पितृष्विति । पितृषु पि-
तृपितामहादिषु पूर्वपुरुषेषु विषयभूतेषु यः पन्थाः स्वर्गः स्वर्लोकं प्रति
अनुत्वेन गच्छति [तथाविधः] । ॥ स्वर्शब्दोपपदाद् “गवेर्दोन्य-
त्रापि दृश्यते” इति उग्रप्रत्ययः ॥ स्वर्गमाप्तिसाधनभूतो मार्ग इ-
त्यर्थः ॥

द्वितीया ॥

वध्रे रक्षः समदमा वपैभ्यो ब्राह्मणा यतमे त्वोपसीदान ।

पुरीषिणः प्रथमानाः पुरस्तादार्षेयास्ते मा रिषन् प्राशितारः ॥ ३२ ॥

वध्रे । रक्षः । समदम । आ । वप । एभ्यः । अब्राह्मणाः । यतमे । त्वा ।
उपसीदान ।

पुरीषिणः । प्रथमानाः । पुरस्तात् । आर्षेयाः । ते । मा । रिषन् । प्रअ-
शितारः ॥ ३२ ॥

हे वध्रे भरणशील ब्रह्मोदन अब्राह्मणाः ब्राह्मणव्यतिरिक्ताः क्षत्रियाद्या
यतमे ये त्वा त्वाम् उपसीदान उपसीदेषुः प्राशनार्थम् उपसन्ना भ-
वेयुः । ॥ “वा बहूनां जातिपरिप्रश्ने” इति यच्छब्दात् उत्तमञ् ।
तदन्तस्य सर्वनामसंज्ञायां जसः शीभावः ॥ । एभ्यः ब्राह्मणव्यतिरि-
क्तेभ्यः रक्षः समदम् रक्षोजात्या सह मदनम् । यद्वा समानं माद्यन्ति अ-
स्मिन्निति समत् संग्रामः राक्षसैः कलहम् आ वप प्रक्षिप । राक्षसकृतां
पीडां प्रापयेत्यर्थः । ये तु पुरस्ताद् उक्ता आर्षेयाः ऋषिगोत्रप्रवराभि-
ज्ञाः पुरीषिणः पृणाति पूरयतीति वा पुरीषं प्रजापत्यादिकम् । श्रूयते
हि । “प्रजा वै पशवः पुरीषम् । प्रजयैवैनं पशुभिः पुरीषवन्तं करोति”
इति [तै० सं० २. ६. ४. ३] । यास्कस्तु पुरीषशब्दं निरवोचत् । पुरीषं
पृणातेः पूरयतेवेति [नि० २. २२] । तद् एषाम् अस्तीति पुरीषिणः ।
अत एव प्रथमानाः लोके पुत्रपौत्रादिसमृद्ध्या विस्तीर्यमाणास्ते भृग्व-
ङ्गिरोदिदो ब्राह्मणाः हे ओदन तव प्राशितारः भोक्तारः मा रिषन्
हिंसां मा प्राप्नुवन्तु । ॥ रिष हिंसायाम् ॥ । समृद्धा भवन्तु
इत्यर्थः ॥

तृतीया ॥

आर्षेयेषु नि दध ओदन त्वा नानार्षेयाणामप्यस्यत्र ।

अग्निर्मे गोप्ता मरुतश्च सर्वे विश्वे देवा अभि रक्षन्तु पञ्चम ॥ ३३ ॥

आर्पेयेषु । नि । दधे । ओदन । त्वा । न । अनार्षेयाणाम् । अपि । अ-
स्ति । अत्र ।

अग्निः । मे । गोप्ता । मरुतः । च । सर्वे । विश्वे । देवाः । अभि । रक्षन्तु ।
पक्वम् ॥ ३३ ॥

हे ओदन त्वा त्वाम् आर्पेयेषु प्रागुक्तलक्षणेषु ब्राह्मणेषु नि दधे नि-
तरां स्थापयामि । अत्र अस्मिन् ब्रह्मोदने अनार्षेयाणाम् ऋषिगोत्रप्रव-
रानभिज्ञानां पुरुषाणाम् । ॥ अपिः संभावनार्थः ॥ । संभाव-
नापि नैवास्ति विद्यते । मे मम अग्निः अग्रणीर्देवो गोप्ता गोपयिता
रक्षिता । ॥ गुप् रक्षणे । तृचि “आद्यादय आर्धधातुके वा” इति
आधप्रत्ययाभावः ॥ । तथा सर्वे सप्तगजात्मका [मरुतः] मरुतसंज्ञा
देवाश्च । मम गोप्ता इति विपरिणामेन संबन्धः । अपि च विश्वे सर्वे
देवाः मित्रवर्मणार्यमादयः पक्वम् पाकेन संस्कृतम् इमं ब्रह्मोदनम् अभि
रक्षन्तु अभितः पालयन्तु । ॥ पक्वम् इति । पचेः कर्त्तृणि निष्ठा ।
“पचो वः” इति निष्ठातकारस्य वकारः ॥

चतुर्थी ॥

यज्ञं दुहानं सदमिह प्रपीनं पुमांसं धेनुं सदं रयीणाम् ।

प्रजामृतत्वमुत दीर्घमायुं रायश्च धोषेरुषं त्वा सदम् ॥ ३४ ॥

यज्ञम् । दुहानम् । सदम् । इत् । प्रपीनम् । पुमांसम् । धेनुम् । सदं
नम् । रयीणाम् ।

प्रजाऽअमृतत्वम् । उत । दीर्घम् । आयुः । रायः । च । धोषैः । उषं ।
त्वा । सदम् ॥ ३४ ॥

यज्ञम् अग्निहोत्रद्वयपूर्णमासाद्यात्मके दुहानम् अद्यादयन्तः । प्रपी-
नपाकानन्तरमेव हि आधानादिवैताचक्रियाख्यधिकार इति ब्रह्मोदनस्य का-
रणलोपन्यासः । सदम् इत् सदैव प्रपीनम् प्रदृढाधस्कम् । ॥ प्यायं
वृद्धौ । अस्मात् अपूर्यात् निष्ठायां “प्यायः पी” इति पी प्रादे-
शः ॥ । पुमांसं धेनुम् । उक्तलक्षणो ब्रह्मोदनः पुरुषा धेनुगिरि-

र्यः । तथा रयीणाम् धनानां सदनम् उपवेशनस्थानम् । “अन्नाद् भूतानि जायन्ते” [तै० आ० ८, २] इत्यादिश्रुतेः । हे ओदन एवंभूतं त्वा त्वां भुञ्जाना वयं प्रजाऽमृतत्वम् प्रकर्षेण जायत इति प्रजा पुत्रपौत्रादिरूपा तथा यत् अमृतत्वम् अमरणधर्मता । सांतत्येन वृत्तिरित्यर्थः । श्रुते हि । “प्रजाम् अनु प्रजायसे । तद् ते मर्त्यामृतम्” इति [तै० ब्रा० १, ५, ५, ६] “प्रजाभिरग्ने अमृतत्वम् अश्याम” इति [ऋ० सं० ५, ४, १०] च । [ताम्] उत अपि च दीर्घम् शतसंवत्सरपरिमितम् आयुः जीवनम् । तथा रायः धनस्य पौषैः समृद्धिभिश्च सह प्रजाऽमृतत्वादिकं सर्वं फलम् उप सदेस उपगम्यास्म । यद्वा प्रजाऽमृतत्वादिरूपं त्वाम् इति सामानाधिकरण्येन संबन्धः । सदेः आशीर्लिङि “लिङ्याशि-थङ्” इति अङ् प्रत्ययः ॥

पञ्चमी ॥

वृषभो॑सि स्वर्गं ऋषी॑नार्षे॒यान् गच्छ ।

सुकृता॑ लोके सीद॒ तत्र॑ नौ संस्कृतम् ॥ ३५ ॥

वृषभः । असि । स्वःऽगः । ऋषीन् । आर्षेयान् । गच्छ ।

सुकृताम् । लोके । सीद । तत्र । नौ । संस्कृतम् ॥ ३५ ॥

हे ब्रह्मोदन त्वं [वृषभः] कामानां वर्णिता असि भवसि । तथा स्वर्गः स्वर्लोकस्य गन्ता गमयिता वा भवसि । अतः ऋषीन् मन्त्रद्रष्टृन् आर्षेयान् उद्धारितलक्षणान् ब्राह्मणान् गच्छ अस्माभिर्दीयमानः प्राप्नुहि । तैरुपभुक्तः सन् पश्चाद् अदृष्टरूपेण सुकृताम् पुण्यकृतां फलभूते लोके नाकपृष्ठाख्ये भीद उपविश । ततः परं नौ आवयोस्तत्र खलु सुकृतफलभूते लोके संस्कृतम् संस्कारो भोक्तृभोक्तव्यात्मकः । संपत्स्यत इत्यर्थः ॥

षष्ठी ॥

समाचि॑नु॒वानु॑संप्रया॒ह्यसे॑ पथः क॒त्यय॑ दे॒वयाना॑न् ।

१ B पाठके. We wish A B C D E K K R S P T J V C, though they read the accent wrongly

१ S उह्.

एतैः सुकृतैरनु गच्छेम यज्ञं नाके तिष्ठन्तमधि सप्तरश्मौ ॥ ३६ ॥

समऽआचिनुष । अनुऽसंप्रयाहि । अग्ने । पथः । कल्पय । देवऽयानान् ।

एतैः । सुऽकृतैः । अनु । गच्छेम । यज्ञम् । नाके । तिष्ठन्तम् । अधि । स-
प्तरश्मौ ॥ ३६ ॥

हे ओदन त्वं समाचिनुष समाचयनम् सर्वेषाम् अज्ञानां समृद्धीभ-
वनं कुरु । अनु पश्चात् संप्रयाहि गन्तव्यान् प्रति गच्छ । हे अग्ने त-
मपि अस्थ ओदनस्य गमनाय देवयानान् पथः देवा एव यैर्योजि ग-
च्छन्ति तादृशान् मार्गान् कल्पय विश्वय । वयमपि एतैरेव देवयानैः प-
थिभिः सुकृतैः पुण्यफलभूतैः नाके दुःखारांस्पृष्टे स्वर्गे लोके अधि सप्-
तरश्मौ आदित्यमण्डलस्योपरि तिष्ठन्तं यज्ञम् अनु गच्छेम अनुमाप्नुयाम ।
स्मर्यते हि । “अग्नौ यास्याहुतिः सम्पद् आदित्यम् उपतिष्ठते” इति
[भ० मृ० ३. ७६] ॥

सप्तमी ॥

येन देवा ज्योतिषा द्यामुदाथन् ब्रह्मोदनं पक्ता सुकृतस्य लोकम् ।

तेन गेष्म सुकृतस्य लोकं स्वरारोहन्तो अग्निं नाकमुत्तमम् ॥ ३७ ॥ (१)

येन । देवाः । ज्योतिषा । द्याम् । उदाथन् । ब्रह्मऽओदनम् । पक्ता ।

सुकृतस्य । लोकम् ।

तेन । गेष्म । सुऽकृतस्य । लोकम् । स्वरः । आऽरोहन्तः । अग्नि । नाकम् ।

उत्तमम् ॥ ३७ ॥ (२)

देवा इन्द्रादयो येन ज्योतिषा सूर्यरश्मिलक्षणेन तेजसा । “अग्निज्यो-
तिरहः शुक्लः” [भ० गी० ८. २४] इत्युदीरितलक्षणस्य देवयानमार्गस्य उप-
लक्षणम् एतत् । येन पक्ता द्याम् अलोकं स्वर्गम् उदाथन् उद्गच्छन् ।
किं कृतेत्याह । ब्रह्मोदनं पक्ता । एतद् ब्रह्मोदनसवाख्यं कर्म अनुमाये-

त्यर्थः । एतां विशिनष्टि । सुकृतस्य पुण्यकर्मणः फलभूतं लोकम् । यतो देवा अनेन पथा उदायन् ततो हेतोः अस्य मार्गस्य देवयानसंज्ञा नि-
 ष्यतेति भावः । तेन देवयानेन पथा वयमपि सुकृतस्य सुकर्मणः सत्-
 यज्ञात्मकस्य फलभूतं लोकं जेष्य जयेम प्राप्नुयाम । उक्त एवार्थो विवि-
 यते । उत्तमम् उत्कृष्टतमं नाकम् नाकपृष्ठाख्यं स्थानविशेषम् अभिलक्ष्य
 स्वः आरोहन्तः । तदुपायत्वेन स्वर्गाख्यं स्थानं प्रथमम् अधिरोहन्त इ-
 त्यर्थः । ॥ १६ ॥ “लक्षणहेतोः क्रियायाः” इति हेतौ शतृमत्य-
 यः ॥ स्वर्गारोहणाद्धेतोः सुकृतफलं प्रथमं जयेमेति पूर्वत्र संबन्धः ॥

एवम् “अग्ने जायस्व” इत्यादिसूक्तचतुष्टयं ब्रह्मोदनाख्यस्य साङ्गस्य क-
 र्मणः प्रतिपादकत्वेन अर्थत एकत्वाद् अर्थसूक्तम् इति मन्त्रद्रष्टृभिः प-
 रिभाष्यते । एवं सर्वेष्वर्थसूक्तेषु द्रष्टव्यम् ॥

[इति] एकादशकाण्डे प्रथमेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

“भवाशर्वौ मृडतम्” इत्यादिसूक्तत्रयम् अर्थसूक्तम् । तेन अर्थसूक्तेन
 स्वस्वयनकायः आज्यसमित्पुरोडाशादिशष्कुल्यन्तानां त्रयोदशद्रव्याणाम् अ-
 न्यतमं जुहुयात् । सर्वाणि च त्रयोदश द्रव्याणि जुहुयात् । सूत्रितं हि ।
 “विश्वजित[६. १०७] शकधूमम्[६. १२६] भवाशर्वौ[११. २] इत्युप-
 दधीत” इति [कौ० ७. १] ॥

तथा रुद्रभूतमेतराक्षसलोकपालादिनिमित्तानिघाते स्वस्वयनार्थं सारूप-
 वत्ताया गोर्दुग्धे पक्वं चरुं त्रिधा विभज्य समस्तेन अर्थसूक्तेन रुद्रदेव-
 तायै तिस्र आहुतीर्जुहुयात् । सूत्रितं हि । “विश्वजित[६. १०७] शक-
 धूमम्[६. १२६] भवाशर्वौ[११. २] इत्युपदधीत । उत्तमेन सारूप-
 वत्तस्य रुद्राय त्रिर्जुहोति” इति [कौ० ७. १] ॥

तथा मांसमुखाग्रपतनलक्षणाद्भुतशान्त्यर्थम् अनेन अर्थसूक्तेन रुद्राय
 आज्यं जुहुयात् । “अथ यत्रेतान्मांसमुखो निपतति तत्र जुहुयात्” इति
 प्रकृत्य कौशिकेन सूत्रितम् । “रुद्राय स्वाहेति हुत्वा भवाशर्वौ मृडतं
 मांसं पातम् इत्येतान् सूक्तेन जुहुयात् । ना तत्र प्रायश्चित्तिः” इति
 [कौ० १३. ३७] ॥

तथा अग्निचयने रौद्रीरिष्टका अनेनार्थसूक्तेन अनुमन्त्रयेत् । तद् उक्तं वैताने । “भवाशर्वौ मृडतम् [११. २] यस्ते सर्पः [१२. १. ४६] इति रौद्रीः” इति [वे० ५. २] ॥

तथा सर्वकामप्राप्त्यर्थं शान्त्यर्थं वा क्रियमाणे लक्षहोमे एतद् अर्थसूक्तम् । तथा च आथर्वणपरिशिष्टेभिहितम् । “‘व्रजश्च मे क्षत्रं च मे’ ‘ये अग्नयः [३. २१] नमो देववधेभ्यः [६. १३] भवाशर्वौ [११. २] ‘प्राणाय नमः [११. ६] इति हुत्वा” इति ॥

तत्र प्रथमा ॥

भवाशर्वौ मृडतं माभि यातं भूतपती पशुपती नमो वाम् ।

प्रतिहिताभायतां मा वि स्वाष्टं मा नो हिंसिष्टं द्विपदो मा चतुष्पदः ॥ १ ॥

भवाशर्वौ । मृडतम् । मा । अभि । यातम् । भूतपती इति भूतऽपती । पशुपती इति पशुऽपती । नमः । वाम् ।

प्रतिऽहिताम् । आऽयताम् । मा । वि । स्वाष्टम् । मा । नः । हिंसिष्टम् ।

द्विऽपदः । मा । चतुःऽपदः ॥ १ ॥

एतदादिसूक्तत्रयेण भौमान्तरिक्षाद्युत्पातदोषनिवृत्तये अष्टमूर्तिर्महादेवः प्रार्थ्यते । ताश्च पारमेश्वर्यो मूर्तयः आगमिकैर्वाम अनुक्रान्ताः ।

शर्वं पशुपतिं चोग्रं रुद्रं भवम् अथेश्वरम् ।

महादेवं च भीमं च ।

इति । तासाम् उत्पत्तिः शतपथब्राह्मणे षष्ठकाण्डे “असद् वा इदम् अग्र आसीत्” [श० ब्रा० ६. १. १. १] इत्यादिना प्रपञ्चिता । तत्र सृष्ट्यादौ भवति यस्मात् सर्वं जगद् इति भवः । शृणाति सर्वं जगद्धिनस्ति संहतिसमये इति शर्वः । स्थितिकालवर्तिनीनाम् अन्यासा मूर्तीनाम् उपसंग्रहाय सृष्टिसंहतिकारिण्यौ आद्यन्तवर्तिन्यौ परमेश्वरस्य मूर्ती निर्दिश्येते । भवश्च

[F. S. S. The *Pañḍina* (ed. Grube 1878, and our own MSS. of the text) reads रौद्रान्. Somāditya's *Akṣhepa*, a commentary on the *Pañḍina*, also reads रौद्रान् and explains it by होमान्.

शर्वश्च भवाशर्वौ । ॥ “देवताद्वन्द्वे च” इति पूर्वपदस्य आनङ् आ-
देशः ॥ । हे भवाशर्वौ एतत्संज्ञौ देवौ मूलतम असान् सुखय-
तम् । ॥ मृड सुखने ॥ । तथा मा माम् अभि यातम् रज-
णार्थम् आभिमुख्येन गच्छतम् । यद्वा हिंसार्थम् अभिगमनं मा का-
र्षम् । हे भूतपती भूतानां प्राणिनां स्वामिनौ हे पशुपती पशूनां गो-
महिषादीनां पालयितारौ वाम युवाभ्यां नमः । करोमीति शेषः । अ-
स्मदीयेन नमस्कारेण संतुष्टौ युवां प्रतिहिताम् आत्मीये धनुषि प्रतिसं-
हिताम् आयताम् ज्यया सह आकृष्टाम् आत्मीयाम् इषुं मा वि स्वा-
ष्टम् अस्मदाभिमुख्येन मा विसृजतम् । “याम् इषुं गिरिशन्त हस्तौ
विभर्ष्यस्तेवे” इति हि निगमः [तै० सं० ४. ५. १. २] । ॥ सृज वि-
सर्गे इत्यस्माद्धातोर्माङि लुङि मध्यमद्विवचने “सृजिदृशोर्ज्ञत्यम् अकिति”
इति अस्मा आगमः । “सिचि वृद्धिः परस्मैपदेषु” इति वृद्धिः । “अ-
लो झलि” इति सलोपः । “ब्रश्च” इत्यादिपठे ष्टुत्वम् ॥ । तथा
नः अस्माकं द्विपदः पादद्वयोपेतान् पुत्रभृत्यादिरूपान् मनुष्यान् मा
हिंसिष्टम् । ज्वरादिरोगेण पीडितान् मा कार्षम् इत्यर्थः । तथा चतुष्पदः
पादचतुष्टयोपेतान् गोमहिषाश्वादीन् अस्मदीयान् मा हिंसिष्टम् । ॥ द्वौ
पादावस्य चत्वारः पादा अस्येति विगृह्य समासे “संख्यासुपूर्वस्य” इति
पादशब्दस्य अन्त्यलोपः । शसि भसंज्ञायां “पादः पत्” इति पञ्चावः ।
द्विपद इत्यत्र “द्वित्रिभ्यां पादन्मूर्धसु बहुव्रीहौ” इति उत्तरपदान्तोदात्त-
त्वम् । चतुष्पद इत्यत्र तु “बहुव्रीहौ प्रकृत्या” इति पूर्वपदप्रकृतिस्वर-
त्वम् ॥ ॥

द्वितीया ॥

शुने क्रोष्ट्रे मा शरीराणि कर्तमलिङ्गवेभ्यो गृध्रेभ्यो ये च कृष्णा अविष्यवः ।
मक्षिकास्ते पशुपते वयांसि ते विघसे मा विदन्त ॥ २ ॥

१ V K कर्तुम्. We with ABBCDEVKRSPJCs, though wrong in the
accent. २ V मलिङ्गवेभ्यो. We with ABBCDEKKRSPJCs.

1 S' omits °म् इषुं. 2 S' inserts च after तथा.

शुने । क्रोष्टे । मा । शरीराणि । कर्तुम् । अलिङ्गवेभ्यः । गुधेभ्यः । ये । च ।
कृष्णाः । अविष्यवः ।

मक्षिकाः । ते । पशुपते । वयांसि । ते । विधसे । मा । विदन्त ॥ २ ॥

हे भवाशर्वौ शरीराणि अस्मत्संबन्धीनि शुने सारमेयाय । ॥ “अयुव-
मघोनाम् अतद्धिते” इति संप्रसारणम् ॥ । क्रोष्टे सुगालाय । ॥ “वि-
भाषा तृतीयादिष्वचि” इति क्रोष्टृशब्दस्य तृज्वद्भावः । उभयत्र तादर्थ्यं
चतुर्थी ॥ । असुगालभक्षणार्थं कर्तुं मा । प्रभवतम् इत्यर्थः । तथा
अलिङ्गवेभ्यः विहृवा अधृष्टाः कातरास्तद्विपरीतेभ्यः । ॥ वर्णविकार-
श्छान्दसः ॥ । गुधेभ्यः मांसमुखेभ्यः पक्षिभ्यः । ये च कृष्णाः कृ-
ष्णवर्णा वायसाः अविष्यवः आमिषम् इच्छन्तः अन्तरिक्षे संचरन्ति ते-
भ्यश्च । गुधकाकादिपक्षिणां भक्षणार्थमपि अस्मच्छरीराणि मा कुरुतम्
इत्यर्थः । हे पशुपते पशूनाम् अधिपते रुद्र ते त्वदीया मक्षिकाः तथा
ते त्वदीयानि वयांसि पक्षिणश्च विधसे विशेषेण अद्यत इति विधसः अ-
न्तम् । ॥ “उपसर्गेऽदः” इति अप् । “घञपोश्च” इति घस्तृ आदे-
शः ॥ । तस्मिन् विधसे अन्ने निमित्तभूते सति मा विदन्त अस्म-
च्छरीराणि न लभन्ताम् । मा भक्षयन्तु इत्यर्थः । ॥ विदू लाभे ।
माङि लुङि लृदित्वात् छेः अङ् आदेशः ॥

तृतीया ॥

क्रन्दाय ते प्राणाय याश्च ते भव रोपयः ।

नमस्ते रुद्र कृष्णमः सहस्राक्षायामर्त्य ॥ ३ ॥

क्रन्दाय । ते । प्राणाय । याः । च । ते । भव । रोपयः ।

१ So P P J C^p distinctly. Sāyana: कर्तुम्, which is not so good as कर्तम्. (Sāyana's text too is: कर्तुम्). But then कर्तम् ought to be कर्तम्. Perhaps it was this difficulty that determined Sāyana in favour of कर्तुम्. Wrongly accented as it is we prefer कर्तम् २ So P P J C^p. ३ P P J C^p अविदन्तु. We with Sāyana.

1 There is much stretching here. Sāyana did not know that the easier reading कर्तम् did exist.

नमः । ते । रुद्र । कृष्णः । सहस्रऽअक्षाय । अमर्त्य ॥ ३ ॥

हे भव ते तव क्रन्दाय क्रन्दनाय शब्दाय प्राणाय प्राणवायवे नम-
स्कुर्मः । यद्वा क्रन्दयति रोदयति सर्वम् अन्तकाले इति क्रन्दः । ॥ क-
दि कदि ह्रदि आह्वाने रोदने च ॥ । तथा प्राणाय प्राणयित्रे प्रा-
णनव्यापारेण चेष्टयित्रे जगत्प्राणभूताय वा ते तुभ्यं नमस्कुर्मः । तथा
हे भव ते तव याश्च रोपयः रोपयित्र्यो मोहयित्र्यस्तन्वः सन्ति ताभ्य-
श्च नमस्कुर्म इत्यर्थः । ॥ युष रूप लुप विमोहने । अस्माद् औ-
णादिक प्रकारप्रत्ययः ॥ । हे रुद्र । रोदयति सर्वम् अन्तकाल इति
रुद्रः । ॥ रोदेर्णिलुक् च इति [उ० २, २२] रक् प्रत्ययः । णिचो लु-
का लुप्तत्वात् प्रत्ययलक्षणाभावात् लघूपधगुणाभावः ॥ । यद्वा रुद्र
दुःखं दुःखहेतुर्वा तस्य द्रावको देवो रुद्रः परमेश्वरः । हे देव सहस्रा-
क्षाय सहस्रम् अक्षीणि दर्शनशक्तयो यस्य स तथोक्तः । सर्वजगत्साक्षि-
णे । निरावरणज्ञानरूपायेत्यर्थः । ॥ “बहुव्रीहौ सक्थ्यङ्गोः” इ-
ति पच् समासान्तः ॥ । अमर्त्यः । ॥ “सुपां सुलुक्” इति
चतुर्थेकवचनस्य सु आदेशः ॥ । अमर्त्याय अमरणधर्मणे । सांसा-
रिकदुःखासंस्पृष्टायेत्यर्थः । एवंभूताय ते तुभ्यं नमः नमस्कारं कृष्णः
कुर्मः ॥

चतुर्थी ॥

पुरस्तात् ते नमः कृष्ण उत्तरादधरादुत् ।

अभीवर्गाद् दिवापर्यन्तरिक्षाय ते नमः ॥ ४ ॥

पुरस्तात् । ते । नमः । कृष्णः । उत्तरात् । अधरात् । उत् ।

अभिऽवर्गात् । दिवः । परि । अन्तरिक्षाय । ते । नमः ॥ ४ ॥

हे रुद्र ते तुभ्यं पुरस्तात् पूर्वस्यां दिशि नमः कृष्णः नमस्कारं कु-
र्मः । तथा उत्तरात् उत्तरस्यां दिशि । अधरात् । अधरशब्दो दक्षिणदि-
ग्वचनः । “पश्चात् पुरस्ताद् अधराद् उदक्तात्” [ऋ० १०, ८७, ११]
इत्यादिनिगमेषु तथा दर्शनात् । अधरस्यां दक्षिणस्यां दिशि । ॥ “उ-

त्तराधरदक्षिणाद् आतिः” इति सप्तम्यर्थे आतिप्रत्ययः ॥ । उतश-
ब्दः अप्यर्थे । दक्षिणोत्तरदिशोरवस्थिताय ते तुभ्यं नमः । कृष्ण इ-
त्यनुपङ्गः । अभीवर्गात् अभितो वृज्यते गृहादिरूपेण परिच्छिद्यते इति
अभीवर्गः अवकाशात्मक आकाशः । ॥ वृजी वर्जने । कर्मणि घञ् ।
“उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम्” इति दीर्घः ॥ । तादृशाद् दिवः
द्योतमानाद् आकाशात् परि उपरिभागे । ॥ “पञ्चम्यपाङ्परि-
भिः” इति पञ्चमी । “पञ्चम्याः परावध्यर्थे” इति विसर्जनीयस्य स-
त्वम् ॥ । आकाशमण्डलस्य मध्ये अन्तरिक्षाय अनारा क्षान्ताय नि-
यन्तृत्वेन अवस्थिताय ते तुभ्यं नमस्कुर्मः । “अस्मिन् महत्यर्णवेन्तरिक्षे
भवा अधि” इति हि निगमान्तरम् [तै० सं० ४. ५. ११. १] ॥

पञ्चमी ॥

मुखाय ते पशुपते यानि चक्षूषि ते भव ।

त्वचे रूपाय संहर्षे प्रतीचीनाय ते नमः ॥ ५ ॥

मुखाय । ते । पशुपते । यानि । चक्षूषि । ते । भव ।

त्वचे । रूपाय । संहर्षे । प्रतीचीनाय । ते । नमः ॥ ५ ॥

हे पशुपते पशूनां पालयितर्देव ते त्वदीयाय मुखाय आस्याय नमो-
स्तु । हे भव एतत्संज्ञक देव ते तव यानि चक्षूषि दर्शनसाधनानि इ-
न्द्रियाणि सन्ति तेभ्यो नमोस्तु । तथा त्वचे त्वच्छरीरसंबन्धिने चर्मणे
रूपाय नीलपीतादिवर्णाय संहर्षे सम्यग्दर्शनाय । यद्वा सम्यग् अर्थान्
पश्यतीति संहक् संहर्षा तद्रूपाय । प्रतीचीनाय प्रत्यगात्मरूपिणे ते तुभ्यं
नमोस्तु । ॥ प्रतिपूर्वाद् अञ्जतेः “ऋत्विग्” इत्यादिना क्तिन् ।
“अनिदिताम्” इति नलोपः ॥ “विभाषाञ्चेरदिक्स्त्रियाम्” इति स्वा-
र्थिकः खप्रत्ययः ॥ ॥

षष्ठी ॥

अङ्गैर्भस्त्र उदराय जिह्वाया आस्यायि ते ।

दृश्यो गन्धाय ते नमः ॥ ६ ॥

अङ्गेभ्यः । ते । उदराय । जिह्वायै । आस्यायि । ते ।

दन्तभ्यः । गन्धाय । ते । नमः ॥ ६ ॥

हे पशुपते ते तव संबन्धिभ्यः अङ्गेभ्यः हस्तपादादिभ्यो नमोस्तु । सामान्योक्तमेव प्राधान्यख्यापनाय विशेषतो निर्दिशति । ते तव लीलाविग्रहधारिणः संबन्धिने उदराय जिह्वायै रसनायै [आस्याय] आस्याख्यकुहराय दन्तः दन्तेभ्यः गन्धाय गन्धग्राहकेन्द्रियाय घ्राणाय ते त्वत्संबन्धिने नमः । ॥ दन्त इति । “पद्मन्” इत्यादिना दन्तशब्दस्य दन्तावः ॥

सप्तमी ॥

अस्त्रा नीलशिखण्डेन सहस्राक्षेण वाजिना ।

रुद्रेणार्धकयातिना तेन मा समरामहि ॥ ७ ॥

अस्त्रा । नीलऽशिखण्डेन । सहस्रऽअक्षेण । वाजिना ।

रुद्रेण । अर्धकऽघातिना । तेन । मा । सम । अरामहि ॥ ७ ॥

अस्त्रा क्षेपत्रा नीलशिखण्डेन नीलवर्णकेशसंनिवेशविशेषयुक्तेन सहस्राक्षेण सहस्रसंख्याकचक्षुरिन्द्रिययुक्तेन वाजिना वेगवता अर्धकयातिना सेनाया अर्धं हन्तुं शीलम् अस्य । ॥ “सुष्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये” इति हन्तेर्णिनिप्रत्ययः । “हनस्तोचिण्णलोः” इति तत्वम् । “हो हन्तेर्णिनिनेषु” इति घत्वम् ॥ । एवंगुणविशिष्टेन तेन प्रसिद्धेन रुद्रेण मा सम अरामहि मा संगच्छामहे । आर्ता मा भूमेत्यर्थः । ॥ अगता । अस्मात् माङि लुङि “समो गम्यच्छि” इति आत्मनेपदम् । “सर्तिशास्यर्तिभ्यश्च” इति ह्येः अङ् आदेशः ॥

अष्टमी ॥

स नो भवः परि तृणक्तु विश्वत आप इवाग्निः परि वृणक्तु नो भवः ।

मा नोभि माँस्त नमो अस्वस्मै ॥ ८ ॥

सः । नः । भवः । परि । वृणक्तु । विश्वतः । आपः । इव । अग्निः । परि ।

६-५ । नः । भवः ।

मा । नः । अभि । मांस्तु । नमः । अस्तु । अस्मै ॥ ८ ॥

सः उदीरितप्रभावो भवः नः अस्मान् विश्वतः विश्वस्मात् सर्वस्माद् उपद्रवजातात् परि वृणक्तु परितो वर्जयतु । अयमेवाथो दृष्टान्तेन ह-
ठीक्रियते आप इवाग्निरिति । यथा दहन्निः आपः । ॥ शसि छा-
न्दसी वृद्धिः ॥ । अपः उदकानि परिवर्जयति परित्यजति एवं नः
अस्मान् भवः परि वृणक्तु परित्यजतु । नः अस्मान् [माभि मंस्त] मा
अभिमन्यताम् । मा बाधताम् इत्यर्थः । ॥ अग्निपूर्वो मन्यति हिंसने
वर्तते । अस्मान्माडि लुडि “एकाच्च उपदेशेनुदात्तात्” इति सिच इट्ट-
तिषेधः । “न माङ्योगे” इति अडभावः ॥ । अस्मै भवाय नमो-
स्तु नमस्कारो भवतु ॥

नवमी ॥

चतुर्नमो अष्टकृतो भवाय दश कृतः पशुपते नमस्ते ।

तवेमे पञ्च पशवो विभक्ता गावो अश्वाः पुरुषा अजावयः ॥ ९ ॥

चतुः । नमः । अष्टकृतः । भवाय । दश । कृतः । पशुपते । नमः । ते ।

तवे । इमे । पञ्च । पशवः । विभक्ताः । गावः । अश्वाः । पुरुषाः । अ-

जअवयः ॥ ९ ॥

अष्टकृतो भवायेति विशेषणात् चतुर्नम इत्यत्र शर्वायेति अर्थान् सं-
बध्यते । चतुः चतुर्वारं शर्वाय नमोस्तु । ॥ “द्वित्रिचतुर्भ्यः सुच्”
इति क्रियाभ्यावृत्तिगणने सुच् प्रत्ययः ॥ । तथा भवाय देवाय अ-
ष्टकृतः अष्टवारं नमोस्तु । ॥ “संख्यायाः क्रियाभ्यावृत्तिगणने कृत-
सुच्” इति कृतसुच् प्रत्ययः ॥ । हे पशुपते ते तुभ्यं दशकृतः द-
शवारं नमोस्तु । कस्माद् एवं प्रार्थ्यस इत्युच्यते । इमे वक्ष्यमाणा वि-

१ ० कृत्या. We with P J Gr.

1 Sāyana's text too reads मंस्त, not मांस्त.

भक्ताः जातितो भिन्नाः हे पशुपते तव स्वभूताः गावः गोत्वजातीयाः सा-
स्त्रादिमद्वक्तयः अश्वाः अश्वजात्याक्रान्ता एकखुराः पशवः पुरुषाः मनु-
ष्यजातीयाः अजाश्च अवयश्च अजावयः । अजत्वावित्वे द्वे जाती विभि-
न्नव्यक्तिके प्रसिद्धे । यस्माद् इमे पञ्चधा भिन्नाः पशवस्तव स्वभूतास्तस्मात्
तान् रक्षेति प्रार्थ्यस इत्यर्थः ॥

दशमी ॥

तव चतस्रः प्रदिशस्तव द्यौस्तव पृथिवी तवेदमुग्रोर्वेऽन्तरिक्षम् ।

तवेदं सर्वमात्मन्वद् यत् प्राणत् पृथिवीमनु ॥ १० ॥ (५)

तव । चतस्रः । प्रदिशः । तव । द्यौः । तव । पृथिवी । तव । इदम् । उग्र ।
उरु । अन्तरिक्षम् ।

तव । इदम् । सर्वम् । आत्मन्वद् यत् । प्राणत् । पृथिवीम् । अनु ॥ १० ॥ (५)

हे उग्र उद्गूर्णबल रुद्र चतस्रः चतुःसंख्याकाः प्रदिशः प्रधानभूताः
प्राच्याद्या महादिशस्तव स्वभूताः । तथा द्यौः स्वर्गलोकोपि तव वशे
वर्तते । पृथिवी भूलोकश्च तव स्वभूता । इदं परिदृश्यमानम् उरु वि-
स्तीर्णम् अन्तरिक्षं च तवाधीनम् । इत्थं दिग्बलयं लोकत्रयं च व्याप्य
अवस्थितस्य तव इदं परिदृश्यमानं सर्वम् आत्मन्वत् आत्मना भोक्तृरूपेण
अधिष्ठितं शरीरजातं स्वभूतम् । ॥ आत्मा अस्यास्तीति आत्मन्वत् ।
मनुष्ये पदसंज्ञायां नलोपे “सादुपधायाः” इति वत्वम् । “अनो नुद्”
इति नुडागमः ॥ । तथा पृथिवीम् अनु । ॥ लक्षणे अनोः क-
र्मप्रवचनीयत्वम् ॥ । पृथिवीं लक्षीकृत्य । पृथिव्याम् इत्यर्थः । यत्
प्राणत् प्राणनद्यापारं कुर्वद् वर्तते तत् सर्वं तव । प्रशासने वर्तते इ-
त्यर्थः । तस्मात् सर्वेषाम् अनुग्रहाय त्वमेव नमस्कार्यो भवसीति भावः ॥

[इति] पञ्चमं सूक्तम् ॥

“उरुः कोशः” इत्यस्य सूक्तस्य पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

तत्र प्रथमा ॥

उरुः कोशो वसुधानस्तवायं यस्मिन्निमा विश्वा भुवनान्यन्तः ।

स नो मृड पशुपते नमस्ते परः क्रोष्टारो अभिभाः श्वानः परो यन्त्व-
घरुदो विकेश्यः ॥ ११ ॥

उरुः । कोशः । वसुधानः । तव । अयम् । यस्मिन् । इमा । विश्वा । भु-
वनानि । अन्तः ।

सः । नः । मृड । पशुपते । नमः । ते । परः । क्रोष्टारः । अभिभाः ।
श्वानः । परः । यन्तु । अघरुदः । विकेश्यः ॥ ११ ॥

हे पशुपते पशूनां पालयितर्महादेव उरुः विस्तीर्णो वसुधानः वसूनि
वासहेतुभूतानि पुण्यपापरूपाणि कर्माणि धीयन्ते अस्मिन्निति वसुधा-
नः । दधातेः अधिकरणे ल्युट् । एवंभूतः कोशः अण्ड-
कटाहात्मकः तवायम् । तव स्वभूतोयम् इत्यर्थः । कोशं विशिनष्टि । य-
स्मिन् अण्डकटाहात्मके महति कोशे अन्तः मध्ये इमा इमानि परिह-
श्यमानानि विश्वा विश्वानि सर्वाणि भुवनानि भूतजातानि वर्तन्ते । स
कोशस्तव स्वभूत इति संबन्धः । स तथाविधस्त्वं नः अस्मान् मृड सु-
ख्य । ते तुभ्यं नमोस्तु । त्वत्प्रसादात् अभिभाः अभिभवितारः क्रोष्टा-
रः क्रोशनशीलाः सृगाला मांसभक्षकाः श्वानश्च परः परस्तात् अस्म-
त्तो दूरदेशे यन्तु गच्छन्तु । तथा अघरुदः अयम् अमङ्गलं यथा भव-
ति तथा रुदत्यः रोदनं कुर्वत्यः विकेश्यः विकीर्णकेशाः पिशाच्यश्च प-
रो यन्तु परस्ताद् दूरं गच्छन्तु ॥

द्वितीया ॥

धनुर्विभर्षि हरितं हिरण्ययं सहस्रघ्निं शतवधं शिखण्डिनं ।

रुद्रस्येषुश्चरति देवहेतिस्तस्यै नमो यत्तमस्यां दिशीतः ॥ १२ ॥

धनुः । विभर्षि । हरितम् । हिरण्ययम् । सहस्रघ्निं । शतवधम् । शि-
खण्डिनं ।

१ BCR K सहस्रघ्नि. VK सहस्रघ्न्यं. We with ADESPPJCs. २ B शिख-
ण्डिनम्. We with ABCDEKKRSPPJVCs. ३ K १ for ३. We with AB
BCDEKKRSVCs. ४ So PPJ. Cp सहस्रघ्नि.

रुद्रस्य । इषुः । वरति । देवऽहोतेः । तस्यै । नमः । यतमस्याम् । दिशि ।

इतः ॥ १२ ॥

हे रुद्र त्वं संहतिसमये विश्वसंहरणार्थं धनुर्विभर्षिं धारयसि । ॥ दु-
भृज् धारणपोषणयोः । जुहोत्यादित्वात् शपः शुः । “भृजाम इत्” इति
अभ्यासस्य इत्त्वम् ॥ कीदृशं तद्धनुरिति विशिनष्टि । हरितम् ह-
रिद्वर्णं हिरण्यम् हिरण्यविकारम् । स्वर्णमयम् इत्यर्थः । ॥ “ऋत्व-
[वास्त्व]वास्त्वमाध्वीहिरण्येयानि च्छन्दसि” इति हिरण्यशब्दात् मतुपि व-
र्णलोपो निपात्यते ॥ सहस्रद्वयम् सहस्रसंख्याकान् एकयत्नेन हन्ति
हिनस्तीति सहस्रद्वयम् । ॥ वर्णोपजनशब्दान्दसः । “स्तम्बे क च”
इति विहितः कप्रत्ययो बहुलवचनाद् अत्रापि द्रष्टव्यः ॥ यद्वा स-
हस्रं हन्यन्ते आताड्यन्ते अनेनेति सहस्रद्वयम् । ॥ “पञ्चये कविधा-
नम्” इति कारणे कप्रत्ययः ॥ शतवधम् शतसंख्याकस्य प्राणि-
जातस्य भारकम् । यद्वा शतं सहस्रम् इति अपरिमितनाम । अपरि-
मितस्य विश्वस्य संहारकम् इत्यर्थः । [शिखण्डि] मधूरपिच्छादिनिर्भिताः
शिखण्डास्तद्युक्तम् । तस्मै त्वदीयाय धनुषे नमोस्तु ॥ इदानीम् इषुं न-
मस्करोति । रुद्रस्य रोदयितुर्देवस्य इषुर्बाणः वरति सर्वत्र अप्रतिहतगति-
र्वर्तते । देवहेतिः देवस्य संबन्धिनी हननसाधनभूता शक्तिरेव सत्यर्थः ।
तस्यै इष्वै नमोस्तु नमस्कारो भवतु । इतः अस्मात् अस्मदीयात् स्या-
नाद् यतमस्याम् यस्यां दिशि वर्तते तस्यां दिशि अवस्थितायै तस्मै न-
मोस्त्विति संबन्धः ॥

तृतीया ॥

योऽभिधातो निलयते त्वां रुद्र निचिकीर्षति ।

पश्चादनुमयुङ्क्ते तं विद्वस्य पदनीरिव ॥ १३ ॥

यः । अभिऽधातः । निऽलयते । त्वाम् । रुद्र । निऽचिकीर्षति ।

पश्चात् । अनुऽमयुङ्क्ते । तम् । विद्वस्य । पदनीऽइव ॥ १३ ॥

हे रुद्र यः पुरुषस्त्वया अभियातः अभिगतो निलयते पुरतः स्थातुम्
अशक्तः पलायते । यद्वा तत्रैव निलीनो भवति [न च केवलं निलीनो
भवति] प्रत्युत त्वां निचिकीर्षेति निकर्तुं हिंसितुम् इच्छति । ॥ नि-
पूर्वः करोति हिंसने वर्तते । कृञ् हिंसायाम् इति प्रकृत्यन्तरं वा ॥ हे
देव तम् अपकृतवन्तं जनं पश्चात् अनन्तरमेव त्वम् अनुप्रयुङ्क्षे तत्कृतस्य
अपकारस्य अनुप्रयोगं करोषि । यथापराधं दण्डयसीत्यर्थः । तत्र दृष्टा-
न्तः । विद्धस्य शस्त्रहतस्य पुरुषस्य पदनीरिव तदीयानि गदानि भूमौ
निक्षिप्तानि नयन् । यत्र शत्रुर्निवसति तावत्पर्यन्तं गमयन् पुरुषः नि-
लीनं शत्रुम् उपलभ्य प्रतिविध्याति तद्वद् इत्यर्थः ॥

चतुर्थी ॥

भवारुद्रौ सयुजा संविदानाबुभावुग्रौ चरतो वीर्याय ।

ताभ्यां नमो यत्तमस्यां दिशी इतः ॥ १४ ॥

भवारुद्रौ । सयुजा । समऽविदानौ । उभौ । उग्रौ । चरतः । वीर्याय ।

ताभ्याम् । नमः । यत्तमस्याम् । दिशि । इतः ॥ १४ ॥

भवश्च रुद्रश्च भवारुद्रौ । ॥ “देवताद्वन्द्वे च” इति पूर्वपदस्य
आनङ् आदेशः ॥ सयुजा सयुजौ समानं युञ्जानौ मिवभूतौ संवि-
दानौ समानं जानानौ । ऐकमत्यं गतावित्यर्थः । ॥ विद ज्ञाने ।
अस्मात् संपूर्वात् “समो गम्यच्छि” इति आत्मनेपदम् ॥ तौ उभौ
उग्रौ उद्गूर्णबलौ परैरप्रभृद्यौ सन्तौ वीर्याय । ॥ “क्रियाग्रहणं कर्त-
व्यम्” इति कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थी ॥ वीर्यम् वीरकर्म चरतः
अनुतिष्ठतः । यद्वा उग्रौ दुष्प्रभृषौ चरतः सर्वत्र वर्तते । किमर्थम् ।
वीर्याय । ॥ तादर्थ्ये चतुर्थी ॥ स्ववीर्यप्रकटनार्थम् । ताभ्यां
भवारुद्राभ्यां नमोस्तु । दूरस्थयोरेव तयोर्नमस्कारः कर्तव्यः न संनिधा-
नम् अपेक्षणीयम् तस्यार्तिकरत्वात् इत्यभिप्रेत्याह यत्तमस्याम् इति । इतः

अस्मात् अस्मदावासस्थानाद् यतमस्यां दिशि यस्यां कस्यांचिद् दिशि
तौ वर्तेते तत्रस्थयोरेव तयोर्नमस्कारः । नमस्कारार्थमपि संनिहितौ मा
भूताम इत्यर्थः ॥

पञ्चमी ॥

नमस्तेस्त्रायते नमो अस्तु परायते ।

नमस्ते रुद्र तिष्ठत आसीनायते ते नमः ॥ १५ ॥

नमः । ते । अस्तु । आऽयते । नमः । अस्तु । पराऽयते ।

नमः । ते । रुद्र । तिष्ठते । आसीनाय । उत । ते । नमः ॥ १५ ॥

हे रुद्र आयते अस्मदाभिमुख्येन गच्छते ते तुभ्यं नमोस्तु । तथा
परायते पराङ्मुखं गच्छते तुभ्यं नमोस्तु । ॥ आङ्पूर्वात्परापूर्वाच्च
इण् गतौ इत्यस्मात् लटः शत्रादेशः । “इणो यण्” इति यण् आ-
देशः । “शतुरनुमः” इति विभक्तेरुदात्तत्वम् ॥ आगमनं परा-
गमनं च विहाय यत्रक्षापि तिष्ठते [ते] तुभ्यं नमोस्तु । उत अपि च
आसीनाय स्वस्थाने उपविष्टाय ते तुभ्यं नमः ॥

षष्ठी ॥

नमः सायं नमः प्रातर्नमो रात्र्या नमो दिवा ।

भवाय च शर्वाय चोभाभ्यामकरं नमः ॥ १६ ॥

नमः । सायम् । नमः । प्रातः । नमः । रात्र्या । नमः । दिवा ।

भवाय । च । शर्वाय । च । उभाभ्याम् । अकरम् । नमः ॥ १६ ॥

हे रुद्र सायम् सायंकाले तुभ्यं नमोस्तु । [प्रातः] प्रातःकाले प्रभा-
तसमये च तुभ्यं नमोस्तु । तथा रात्र्या रात्रिसमये तुभ्यं नमोस्तु ।
दिवा दिवससमयेपि तुभ्यं नमोस्तु । एतेन नमस्कारस्य सार्वकालिकत्वम्
उक्तम् । “भवाशर्वा मृडतम्” इति यौ देवौ प्राक् सह निर्दिष्टौ तत्र
संयुक्ताभ्यां

१ A B C K R नमस्ते अस्त्रा । We with B K D S V C s.

१ S' omits 'परापूर्वा'. २ S' omits तुभ्यं नमोस्तु । दिवा दिवससमये'.

च नमः अकरम अहं नमस्करोमि । ॥ करोतेश्चान्दसो लुङ् ।
 “कृमृदरुहिभ्यश्चान्दसि” इति छेः अङ् आदेशः । “कृदृशोडि गुणः”
 इति गुणः ॥

सप्तमी ॥

सहस्राक्षमतिपश्यं पुरस्ताद् रुद्रमस्यन्तं बहुधा विपश्चितम् ।

मोपाराम जिह्वयेयमानम् ॥ १७ ॥

सहस्रऽअक्षम् । अतिऽपश्यम् । पुरस्तात् । रुद्रम् । अस्यन्तम् । बहुऽधा ।
 विपऽचितम् ।

मा । उप । अराम् । जिह्वया । ईयमानम् ॥ १७ ॥

सहस्राक्षम् सहस्रसंख्याकैः अक्षिभिर्युक्तं पुरस्तात् पुरोभागे अतिपश्यम्
 अतिशयेन अतिक्रम्य वा पश्यतीति अतिपश्यः । ॥ दृशिर् प्रेक्षणे
 इत्यस्मात् “पाघ्राध्माधेट्दृशः [शः]” इति शप्रत्ययः । “पाघ्राध्माध्मा”
 इत्यादिना पश्चाददेशः ॥ यद्वा पुरस्तात् इति उत्तरत्र संबध्यते ।
 पुरस्तात् पूर्वस्यां दिशि बहुधा बहुप्रकारम् अस्यन्तम् शरजालं क्षिपन्तं
 विपश्चितम् मेधाविनं सूक्ष्मदर्शिनं जिह्वया ईयमानम् जिह्वाग्रं कृत्स्नं
 जगद् व्यामुवन्तम् । भक्षणार्थं निहन्तम् इत्यर्थः । एवंभूतं रुद्रं मा उ-
 पाराम मा उपगच्छाम । ॥ अनेर्माडि लुङि “मर्तिशास्त्वर्तिभ्यश्च”
 इति छेः अङ् आदेशः ॥

अष्टमी ॥

श्यावाश्वं कृष्णमसितं मृणन्तं भीमं रथं केशिनः पादयन्तम् ।

पूर्वं प्रतीमो नमो अस्तु ॥ १८ ॥

श्यावऽअश्वम् । कृष्णम् । असितम् । मृणन्तम् । भीमम् । रथम् । के-
 शिनः । पादयन्तम् ।

पूर्वं । प्रति । इमः । नमः । अस्तु । अस्तै ॥ १८ ॥

श्यावाश्वम् श्यावाः कपिशवर्णा अश्वौ यस्य स तथोक्तः तम् कृष्णम्

कृष्णवर्णम् असितम् सितेतरपरिच्छदम् मृगन्तम् हिंसन्तम् । ॥ मृ
हिंसायाम् । प्वादित्वात् ह्रस्वः ॥ । भीमम् विभेति अस्माद् इति
भीमो भयंकरः । ॥ “भीमादयोपादाने” इत्युपादाने भियः पुग्वा
[३०१. १४५] इति मक् प्रत्ययः ॥ । एतासंज्ञकं रुद्रं केशिनः के-
शी नाम असुरः । तस्य रथं पादयन्तम् भङ्गा भूमौ क्षिपन्तम् एवंभूतं
देवं पूर्वं अन्येभ्यः स्तोतृभ्यः प्रथमभाविनः सन्तो वयं प्रतीमः जानीमः ।
रक्षकत्वेन अवगच्छाम इत्यर्थः । अस्मै रुद्राय नमोस्तु ॥

नवमी ॥

मा नोभि स्या मर्त्यं देवहेति मा नः क्रुधः पशुपते नमस्ते ।

अन्यत्रास्मद् दिव्यां शाखां वि धूनु ॥ १९ ॥

मा । नः । अभि । स्याः । मर्त्यम् । देवहेतिम् । मा । नः । क्रुधः । प-
शुपते । नमः । ते ।

अन्यत्र । अस्मत् । दिव्याम् । शाखाम् । वि । धूनु ॥ १९ ॥

हे रुद्र देवहेतिम् देवसंवन्धि आयुधं वज्रात्मकम् आत्मीयाम् इष्टं वा
नः अस्माकं मर्त्यम् मरणधर्माणं जनम् अभिलक्ष्य मा स्याः मा विसृ-
ज । ॥ सृजतेः “माङि लुङ्” । मध्यमैकवचने छेः सिच् । “सृ-
जिहशोर्ज्ञत्यम् अकिति” इति अम् आगमः । वृद्धौ “झलो झलि” इति
सिचो लोपः । “बहुलं छन्दसि” इति इडभावः । “हल्ङ्याब्भ्यः”
इति सिचो लोपः । छान्दसो जकारलोपः ॥ । हे पशुपते नः अस्मा-
भ्यं मा क्रुधः क्रुद्धो मा भूः । ॥ क्रुध कोपे । माङि लुङि पुष्पा-
दित्वात् छेः अद् आदेशः ॥ । ते तुभ्यं नमोस्तु । देवहेतिविसर्जन-
स्य अवकाशम् आह अन्यत्रेति । अस्मत् अस्मत्तः अन्यत्र देशे दिव्याम्
दिवि भवां शाखाम् शाखावत् प्रसृतां देवहेतिं वि धूनु विसृज । ॥ धून्व

१ B मर्त्यं. We with A B C D E K K̄ R S̄ V C. Sāyana here has doubtless been either careless or followed an inferior reading. २ B ०हृत् changed into ०हितं. We with A B C D E K K̄ R S̄ V C. ३ P मर्त्यम्. Cf मर्त्यं changed to मर्त्यं. We with P J.

कम्पने । स्वादितात् शुभत्ययः । “उतश्च प्रत्ययाद्” इति हेर्लुक् ॥
दशमी ॥

मा नो हिंसीरधि नो ब्रूहि परि णो वृद्धि मा क्रुधः ।

मा त्वया समरामहि ॥ २० ॥ (८)

मा । नः । हिंसीः । अधि । नः । ब्रूहि । परि । नः । वृद्धि । मा । क्रुधः ।

मा । त्वया । सम । अरामहि ॥ २० ॥ (८)

हे रुद्र नः अस्मान् मा हिंसीः अस्मद्विषये हिंसां मा कृथाः । नः
अस्मान् अधि ब्रूहि आधिक्येन कथय । अनुग्राह्यावेन पक्षपातवचनम्
अधिवचनम् । नः अस्मान् परि वृद्धि त्वयायुधविषयात् परिहर । अ-
स्मान् परिहृत्य अन्यत्र तज्जेतिः प्रवर्तताम् इत्यर्थः । मा क्रुधः अस्मद्वि-
षये क्रुद्धो मा भूः । एवंभूतेन त्वया वयं मा समरामहि संगच्छामहे ।
उक्तार्थम् एतत् [७] ॥

[इति] एकादशकाण्डे प्रथमेनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

“मा नो गोषु” इति सूक्तस्य स्वस्वयनादिकर्मसु विनियोगः पूर्वमेव
उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

मा नो गोषु पुरुषेषु मा गृधो नो अजाविषु ।

अन्यत्रोग्र वि वर्तय पियारूणां प्रजां जहि ॥ २१ ॥

मा । नः । गोषु । पुरुषेषु । मा । गृधः । नः । अजऽअविषु ।

अन्यत्र । उग्र । वि । वर्तय । पियारूणाम् । प्रऽजाम् । जहि ॥ २१ ॥

हे रुद्र नः अस्माकं संवन्धिषु गोषु पुरुषेषु पुत्रभृत्यादिषु च मा
गृधः हिंसितुम् अभिकाङ्क्षां मा कृथाः । [तथा नः अस्माकम् अजा-
विषु अजेषु अविषु च मा गृधः ।] ॥ गृधु अभिकाङ्क्षायाम् ।
माङि लुङि युष्मादितात् छेः अङ् आदेशः ॥ [हे उग्र उद्गूर्णबल

तव हेतिम् अन्यत्र अस्मत्तः अन्यस्मिन् स्थाने पियारूणां प्रजाया वि वर्तय गमय क्षिप । तथा कृत्वा च पियारूणाम् देवर्हिसकानां प्रजां जहि । ॥ जहीति । “हन्तेर्जः” इति जादेशे] तस्य “असिद्धवद् अत्रा भात्” इति असिद्धत्वात् “अतो हेः” इति लुगभावः ॥

द्वितीया ॥

यस्य तक्सा कासिका हेतिरेकमश्वस्येव वृषणः क्रन्द एति ।

अभिपूर्वं निर्णयते नमो अस्वस्मै ॥ २२ ॥

यस्य । तक्सा । कासिका । हेतिः । एकम् । अश्वस्य इव । वृषणः । क्रन्दः । एति ।

अभिऽपूर्वम् । निःऽनयते । नमः । अस्तु । अस्मै ॥ २२ ॥

तक्सा [कृच्छ्रेण] जीवनप्रापिका । ॥ [तकि कृच्छ्रजीवने । अस्माद् “अन्येभ्योपि दृश्यन्ते ” इति मनिन् ॥ । कासिका । ॥ कास शब्दकुत्सायाम् ॥ । कुत्सितशब्दकारिणी आर्तस्वरकरी ज्वरादिपीडा [यस्य] रुद्रस्य हेतिः हननसाधनम् आयुधम् एकम् अपकारिणं पुरुषं वृषणः सेचनसमर्थस्य अश्वस्य क्रन्दः हेपाशब्द इव एति प्राप्नोति । सा हेतिस्तत्र अभिपूर्वम् पूर्वपूर्वम् अभिलक्ष्य तत्र योयः प्रथमभावी तंतं निर्णयते निःशेषेण गमयति नाशं प्रापयति । अस्मै ज्वराद्युपद्रवकारिणे रुद्राय नमोस्तु ॥

तृतीया ॥

योऽन्तरिक्षे तिष्ठति विष्टभितोयज्वनः प्रमृणन् देवपीयून् ।

तस्मै नमो दशभिः शक्ररीभिः ॥ २३ ॥

यः । अन्तरिक्षे । तिष्ठति । विऽस्तभितः । अयज्वनः । यऽमृणन् । देवऽपीयून् ।

तस्मै । नमः । दशभिः । शक्ररीभिः ॥ २३ ॥

यो रुद्रः अन्तरिक्षे आकाशे निराधारप्रदेशे विष्टभितः विशेषेण स्त-
भितः निरुद्धगतिस्तिष्ठति । किं दुर्वेन । अयज्वनः दर्शपूर्णमासादियागेन
इष्टवन्तो जना यज्वानः तद्विपरीता अयज्वानः तान् देवपीयून् देवानां
हिंसकान् जनान् प्रमृणन् प्रकर्षेण हिंसन् । तस्मै रुद्राय दशभिः श-
करीभिः । शक्ये इति अङ्गुलिनाम् । कर्मसु शक्ताभिः अङ्गुलिभिः न-
मोस्तु । अञ्जलिबन्धनेन प्रणामं कुर्म इत्यर्थः ॥

चतुर्थी ॥

तुभ्यमारण्याः पशवो मृगा वने हिता हंसाः सुपर्णाः शकुना वयांसि ।

तव यक्षं पशुपते अप्सुः अन्तस्तुभ्यं क्षरन्ति दिव्या आपो वृधे ॥ २४ ॥

तुभ्यम् । आरण्याः । पशवः । मृगाः । वने । हिताः । हंसाः । सुऽपर्णाः ।

शकुनाः । वयांसि ।

तव । यक्षम् । पशुऽपते । अप्सु । अन्तः । तुभ्यम् । क्षरन्ति । दिव्याः ।

आपः । वृधे ॥ २४ ॥

हे पशुपते पशूनां पालयितर्महादेव तुभ्यं त्वदर्थम् आरण्याः अरण्ये
भवाः पशवः । तानेव यथेच्छं स्वीकुरु । ग्राम्यान् पशून् मा वाधिष्ठा
इत्यर्थः । आरण्यानेव पशून् निर्दिशन्ति । वने अरण्ये हिताः विधात्रा
स्थापिता मृगाः हरिणशार्दूलमिहाद्याः । [हंसाः] एतत्संज्ञाः पक्षिणः ।
सुपर्णाः शोभनयतनाः श्येनाः । शकुनाः अन्ये च शकुनयो वनचराः
पक्षिणः । एवमात्मकानि वयांसि पक्षिजातानि हे रुद्र त्वदर्थं भागत्वेन
कल्पितानि । तव त्वदीयं यक्षम् पूज्यं स्वरूपम् अप्सु अन्तः उदकेषु मध्ये
वर्तते अतः तुभ्यं त्वदर्थं मूधे उन्दनाय । ॥ शशु मूधु उन्दे ।
अस्मात् संपदादिलक्षणे भावे क्विप् ॥ अभिप्रेकाय दिव्याः दिवि
भवा आपः क्षरन्ति प्रवहन्ति । अस्मदुपभोग्यम् उदकमपि मा स्पृष्ट
इत्यर्थः ॥

पञ्चमी ॥

शिशुमाराः अजगराः पुंरीकया जप्ता मत्स्या रजसा येभ्यो अस्यसि ।
न ते दूरं न परिष्ठास्ति ते भव सद्यः सर्वान् परि पश्यसि भूमिं पूर्व-
स्मात्सुत्तरस्मिन् समुद्रे ॥ २५ ॥

शिशुमाराः । अजगराः । पुंरीकयाः । जप्ताः । मत्स्याः । रजसाः । ये-
भ्यः । अस्यसि ।

न । ते । दूरम् । न । परिऽस्था । अस्ति । ते । भव । सद्यः । सर्वान् । प-
रि । पश्यसि । भूमिम् । पूर्वस्मात् । हंसि । उत्तरस्मिन् । समुद्रे ॥ २५ ॥

आरण्यपशुवज्जलचरप्राणिनामपि रुद्रभागत्वम् उच्यते । शिशुमाराः
नक्रविशेषाः । अजगराः सर्पविशेषाः । पुंलीकयाद्या जलचराः प्राणि-
विशेषाः । हे रुद्र त्वदर्थम् एते सर्वे जलचराः प्राणिन इत्यर्थः । रज-
सा आत्मीयेन तेजसा येभ्यः जलचरप्राणिभ्यः अस्यसि आयुधं क्षिपसि ।
हे भव ते तव सर्वगतस्य दूरम् विप्रकृष्टं नैवास्ति । [ते] परिष्ठा प-
रिहृत्य स्थिता प्रजापि न विद्यते । यतस्त्वं सर्वान् कृत्स्नां भूमिं सद्यः
क्षणादेव परि पश्यसि परितः अवलोकयसि । तथा पूर्वस्मात् पुरोवर्ति-
नः समुद्रात् उत्तरस्मिन् उत्तरदिग्वर्तिनि समुद्रे जलधौ हंसि क्षणादेव
गच्छसि । ॥ हन्तिरत्र गत्यर्थः ॥ अतः सर्वगतस्य तव विप्र-
कृष्टं नैवास्ति तथा च शिशुमारादयस्तव नित्यसंनिहिता इत्यर्थः ॥

षष्ठी ॥

मा न रुद्र तक्मना मा विषेण मा नः सं स्त्रा दिव्येनाग्निना ।
अन्यत्रास्मद् विद्युतं पातयैतां ॥ २६ ॥

१ B K K̄B omit the visarga. २ V जप्ता; B C E जप्ता; R जप्ता. We with A D K K̄ S C. ३ A S̄ सर्वा परि. We with A B B̄ C D E K K̄ V R C. ४ B °द्वंस्युत्तर°. ५ So P P̄ J. Cp पुंलीकयाः. ६ P J जप्ता; corrected into जप्ता. ७ P J Cp अस्ति. We with P. ८ P P̄ सर्वां. We with J C E. ९ B पातयैताम्.

मा । नः । रुद्र । तक्षणा । मा । विषेण । मा । नः । सम । स्याः ।
दिव्येन । अग्निना ।

अन्यत्र । अस्मात् । विद्युत्तम । पातय । एताम् ॥ २६ ॥

हे रुद्र तक्षणा कृच्छ्रजीवनकारिणा ज्वरादिरोगेण त्वदीयेन आयुधेन
नः अस्मान् मा सं स्याः मा संसृज । तथा विषेण स्थावरजङ्गमोज्ज्वे-
न प्राणापहारिणा मा संसृज । तथा दिव्येन दिवि भवेन अग्निना वै-
द्युतरूपेण तेजसा नः अस्मान् मा संसृज । अस्मत्तः अन्यत्र आरण्यप-
श्वादिषु एतां विद्युत्तम त्वदायुधभूतां विद्योतमानाम् अशनिं पातय प्रक्षिप ॥

सप्तमी ॥

भवो दिवो भव ईशे पृथिव्या भव आ पप्रे उर्वेऽन्तरिक्षम् ।

तस्मै नमो यत्तमस्यां दिशीऽतः ॥ २७ ॥

भवः । दिवः । भवः । ईशे । पृथिव्याः । भवः । आ । पप्रे । उरु ।
अन्तरिक्षम् ।

तस्मै । नमः । यत्तमस्याम् । दिशि । इतः ॥ २७ ॥

भवः एतत्संज्ञो देवो दिवः द्युलोकस्य ईशे ईष्टे । द्युलोकम् ईशित-
व्यत्वेन अधितिष्ठतीत्यर्थः । ॥ ईश ऐश्वर्ये । “लोपस्त आत्मनेपदेषु”
इति तलोपः । “अधीगर्थदयेशाम्” इति कर्मणि यष्टौ ॥ तथा
स एव भवः पृथिव्याः भूलोकस्यापि ईशे ईष्टे । तथा उरु विस्तीर्णम्
अन्तरिक्षम् द्यावापृथिव्योर्मध्ये वर्तमानं लोकं स एव भवः आ पप्रे स्व-
तेजसा आपूरयति । ॥ प्रा पूरणे । अस्मात् छान्दसो लिट् । “आ-
तो लोप इटि च” इति आहोपः ॥ तस्मै त्रैलोक्यव्यापिने ।
अन्यद् उक्तार्थम् [१४] ॥

अष्टमी ॥

भव राजन् यजमानाय मुड पशूनां हि पशुपतिर्वभूथ ।

यः श्रद्धधाति सन्ति देवा इति चतुष्पदे द्विपदेस्य मृड ॥ २८ ॥

भव । राजन् । यजमानाय । मृडं । पशूनाम् । हि । पशुऽपतिः । बभूय ।
यः । अतऽदधाति । सन्ति । देवाः । इति । चतुऽपदे । द्विऽपदे । अस्य ।
मृड ॥ २८ ॥

हे राजन् सर्वस्याधिपते हे भव यजमानाय त्वदर्थं यागं कुर्वते जना-
य मृळं सुखय । त्वं खलु पशूनां पशुपतिर्वभूय “तवेमे पञ्च पशवो वि-
भक्ताः” [९] इति प्रागुदीरितानां गवाश्वादीनां पशूनां पतिः पालयिता
भवसि । पशूनां पशुपतिरिति वृत्त्यवृत्तिभ्यां बहुत्वं स्वामित्वं च प्रतिपा-
द्यते । ॥ “बभूयाततन्य जगृभ्म ववर्थेति निगमे” इति भवतेस्पलि
इडभावो निपात्यते ॥ हि यस्माद् एवं तस्माद् यजमानाय मृडेति
संबन्धः ॥ य आस्तिकः पुरुषो देवा इन्द्रादयो रक्षकाः सन्तीति श्रद्द-
धाति आद्रियते । विश्वसितीत्यर्थः । अस्य श्रद्धापानस्य पुरुषस्य संबन्धिने
चतुष्पदे गवाश्वादये द्विपदे पुत्रभृत्यादिरूपाय च मृळं सुखय ॥

नवमी ॥

मा नो महान्तमुत मा नो अर्भकं मा नो वहन्तमुत मा नो वक्ष्यतः ।
मा नो हिंसीः पितरं मातरं च स्वां तन्वम् रुद्र मा रीरिषो नः ॥ २९ ॥
मा । नः । महान्तम् । उत । मा । नः । अर्भकम् । मा । नः । वहन्तम् ।
उत । मा । नः । वक्ष्यतः ।
मा । नः । हिंसीः । पितरम् । मातरम् । च । स्वाम् । तन्वम् । रुद्र ।
मा । रीरिषः । नः ॥ २९ ॥

हे रुद्र नः अस्माकं संबन्धिनं महान्तम् प्रवयसं वृद्धं मा हिंसीः ।
उत अपि च नः अस्माकम् अर्भकम् शिशुं मा हिंसीः । नः अस्मा-
कं संबन्धिनं वहन्तम् भारवहनक्षमं मध्यवयस्कं पुरुषं मा हिंसीः । उ-
त अपि च वक्षतः कृतवहनव्यापारान् पुरुषान् नः अस्मदीयान् मा हिं-

सीः । तथा नः अस्मदीयं पितरं मातरं च मा हिंसीः । तथा नः अस्माकं स्वाम स्वकीयां तन्वम शरीरं मा रीरिषः मा हिंसीः । ॥ रिष रुष हिंसायाम् । ण्यन्तात् लुङि चङि रूपम् । “न माङ्योगे” इति अडभावः ॥

दशमी ॥

रुद्रस्यैलवकारेभ्योऽसंसूक्तगिलेभ्यः ।

इदं महास्येभ्यः श्वेभ्यो अकरं नमः ॥ ३० ॥

रुद्रस्य । ऐलवऽकारेभ्यः । असंसूक्तऽगिलेभ्यः ।

इदम् । महाऽआस्येभ्यः । श्वऽभ्यः । अकरम् । नमः ॥ ३० ॥

अतः परं महादेवस्य परिवारा नमस्कारेण प्रार्थ्यन्ते । रुद्रस्य महादेवस्य संबन्धिभ्यः ऐलवकारेभ्यः । ॥ इल प्रेरणे । अस्माद् भावे घञ् । ततो मत्वर्थायो वकारः ॥ ऐलवानि प्रेरणयुक्तानि कर्माणि कुर्वन्तीति ऐलवकाराः कर्मकराः प्रमथगणाः । तेभ्यः अहं नमस्करोमि । तथा असंसूक्तगिलेभ्यः । सम्यक् सूक्तं शोभनं भाषितं संसूक्तम् । तद्विपरीतम् असंसूक्तम् असम्भोचनम् अशोभनवचनं गृणन्ति भाषन्ति इति असंसूक्तगिलाः । ॥ गृशब्दे इत्यस्माद् औणादिक इलच् प्रत्ययष्टिलोपश्च ॥ यद्वा तादृग्भाषणं यथा भवति तथा गिरन्ति भक्षयन्तीति असंसूक्तगिलाः । ॥ गृ निगरणे इत्यस्मात् पचाद्यच् । गुणं बाधित्वा “ऋत इद्धातोः” इति व्यत्ययेन इत्त्वम् । “अचि विभाषा” इति लत्वम् । यद्वा गल अदने इत्यस्माद् वा अच् प्राययः । छान्दसम् इत्त्वम् ॥ एवंभूतेभ्यो रुद्रगणेभ्यो नमस्करोमि ॥ महास्येभ्यः महत् प्रभूतम् आस्यं मुखविवरम् एषाम् अस्तीति महास्याः । ॥ “आन्महतः” इति आत्वम् ॥ मृगयाविहारार्थं किरातवेषधारिणो देवस्य संबन्धिभ्यः [श्वेभ्यः] सारभेयेभ्यः इदं नमः अ-

१ So we with all our MSS. and validiks. २ B श्वेभ्यो.

1 S' परिवारस्य. 2 S' गृ श. 3 So S'. Have we to add some such word in गेटे लावे इत्यस्माद्? 4 S' has the words आन्महत इति आत्वम् after मृगयाविहारार्थ.

करम् करोमि । ॥ करोतेश्छान्दसो लुङ् । “कृमृदुरुहिभ्यश्छन्दसि”
इति ह्येः अङ् आदेशः ॥

एकादशी ॥

नमस्ते घोषिणीभ्यो नमस्ते केशिनीभ्यः ।

नमो नमस्कृताभ्यो नमः संभुञ्जतीभ्यः ।

नमस्ते देव सेनाभ्यः स्वस्ति नो अभयं च नः ॥ ३१ ॥ (७)

नमः । ते । घोषिणीभ्यः । नमः । ते । केशिनीभ्यः ।

नमः । नमःऽकृताभ्यः । नमः । समऽभुञ्जतीभ्यः ।

नमः । ते । देव । सेनाभ्यः । स्वस्ति । नः । अभयम् । च । नः ॥ ३१ ॥ (७)

हे रुद्र ते त्वदीयाभ्यो घोषिणीभ्यः प्रभूतघोषयुक्ताभ्यः सेनाभ्यः न-
मोस्तु । तथा ते त्वदीयाभ्यः केशिनीभ्यः विपरीताकृतिकेशयुक्ताभ्यः वि-
कीर्णकेशयुक्ताभ्यो वा सेनाभ्यो नमोस्तु । याश्च त्वदीयाः सेना नमस्कृ-
ताः चण्डेश्वरप्रभृतयः ताभ्यश्च नमोस्तु । संभुञ्जतीभ्यः सहभोजनं कुर्व-
तीभ्यः सेनाभ्यो नमोस्तु । हे देव रुद्र ते त्वदीयाभ्यः उक्तव्यतिरिक्ताभ्यः
सेनाभ्यो नमोस्तु । हे देव त्वत्प्रसादात् नः अस्मभ्यं स्वस्ति क्षेमम् अ-
भयं चैनं भयराहित्यमपि भवतु । स्वस्तिशब्दयोगात् स्वस्त्ययनकर्मणि
विनियोगः । भयराहित्यप्रार्थनाच्च अद्भुतशान्तावपि । इति लिङ्गानुसारेण
सर्वत्र विनियोगो द्रष्टव्यः ॥

सप्तमसूक्तम् ।

इति सायणाचार्यविरचिते अथर्वसंहिताभाष्ये

एकादशकाण्डे प्रथमोऽनुवाकः ॥

द्वितीयेऽनुवाके षट् सूक्तानि । तत्र “तस्यौदनस्य” इत्यादिसूक्तत्रयम्
अर्थसूक्तम् । तेन बृहस्पतिसवाख्ये सवयज्ञे हविरभिमर्शनसंपातदातृवा-
चनदानादीनि कर्माणि कुर्यात् ॥

तथा अभिचारकर्मणि सवविधानेन ओदनं पक्ता पृषानकेन उपसिच्य

अनेन अर्धसूक्तेन अभिमृश्य संपात्य अभिमन्य द्वेषाय प्रयच्छेत् । द्वेषं वा अनेन अर्धसूक्तेन अभिमृशेत् हुताज्यशेषेण संपातयेद् वा ॥

विपक्षे बाधपुरःसरम् ओदनस्यैव प्राशितृत्वं प्राशितव्यत्वं च अग्रे वक्ष्यते । तत्र प्राशितुरोदनस्य शिरःप्रभृतीनि अङ्गानि कल्पयति ॥

(१) तस्यौदनस्य बृहस्पतिः शिरो ब्रह्म मुखम् ॥ १ ॥

तस्य । ओदनस्य । बृहस्पतिः । शिरः । ब्रह्म । मुखम् ॥ १ ॥

द्यावापृथिवी श्रोत्रे सूर्याचन्द्रमस्तावक्षिणी सप्तऋषयः प्राणापानाः ॥ २ ॥

द्यावापृथिवी इति । श्रोत्रे इति । सूर्याचन्द्रमसौ । अक्षिणी इति । सप्तऋषयः । प्राणापानाः ॥ २ ॥

तस्य प्रसिद्धस्य विराडात्मना भावनीयस्य ओदनस्य बृहस्पतिर्देवः शिरः मूर्धा । तस्यापि कारणभूतं यद् ब्रह्म तत् ओदनस्य मुखम् आस्यम् ॥ द्यावापृथिवी द्यौश्च पृथिवी च द्यावापृथिव्यौ । ॥ “दिवो द्यावा” इति द्यावादेशः ॥ । ते उभे अस्य ओदनस्य विराडात्मनः श्रोत्रे । ॥ श्रवणेन्द्रियस्य एकत्वेपि तद्गोलकापेक्षया द्वित्वम् ॥ । सूर्याचन्द्रमसौ सूर्यः सर्वस्य प्रेरक आदित्यः । ॥ “[राज]सूयसूर्य०” इति निपात्यते ॥ । चन्द्रम आह्लादकरम् अमृतं मिमीते सर्वस्य जगतो निर्मिमीत इति चन्द्रमाः । ॥ चन्द्रे माहो डित् इति [उ० ४. २२७] औणादिकः असिप्रत्ययः । सूर्यश्च चन्द्रमाश्च सूर्याचन्द्रमसौ । “देवताङ्गन्वे च” इति पूर्वपदस्य आनङ् आदेशः ॥ । तौ अस्य विराडात्मन ओदनस्य अक्षिणी चक्षुषी । ये सप्तऋषयः मरीच्यन्तिप्रभृतयस्ते प्राणापानाः । मुखनासिकाभ्यां वहिर्निःसरन् वायुः प्राणः । अन्तः प्रविशन् वायुः अपानः । प्राणश्च अपानश्च प्राणापानौ । ये सप्तऋषयस्तेऽस्य प्राणापानात्मना भावनीया इत्यर्थः । ॥ प्राणापानयोर्द्वित्वेपि उद्देश्यसंख्यापेक्षया तयोर्वृत्त्यपेक्षया वा बहुवचननिर्देशः ॥

1 S' omits 'न्ति' in मरीच्यन्ति. 2 S' वृत्तितदापेक्षया for तयोर्वृत्त्यपेक्षया. Or let us correct: वृत्तितदापेक्षया?

इत्थम ओदनस्य देवतारूपाणि अङ्गानि परिकल्प्य तत्साधनेष्वपि दे-
वतारूपत्वं संपादयति ॥

चक्षुर्मुसलं कामं उलूखलम् ॥ ३ ॥

चक्षुः । मुसलम् । कामः । उलूखलम् ॥ ३ ॥

दितिः शूर्पमदितिः शूर्पग्राही वातोपाविनक् ॥ ४ ॥

दितिः । शूर्पम् । अदितिः । शूर्पऽग्राही । वातः । अपः । अविनक् ॥ ४ ॥

अस्य उक्तमहिमोपेतस्य ओदनस्य उपादानभूतव्रीह्यवहननार्थं यन्मुसलं
तच्चक्षुः चक्षुरिन्द्रियम् । यत् उलूखलं स कामः अभिलाषः । मुसलो-
लूखले हविरवहननार्थं चक्षुरादिरूपेण भावनीये इत्यर्थः ॥ दितिः असु-
रमाता सैव परापवनार्थं शूर्पम् । अदितिः देवमाता सा शूर्पग्राही तस्य
शूर्पस्य ग्राहीत्री । या शूर्पेण परापुनाति सा अदित्यात्मना भावनीये-
त्यर्थः । वातः वायुः अपाविनक् व्रीहिभ्यस्तण्डुलानां विवेचयिता अभ-
वत् । विवेचयितरि वायुबुद्धिः कार्येत्यर्थः । अत एव तैत्तिरीयके “वा-
युर्वो विविनक्तु” इति मन्त्रवर्णः [तै० सं० १. १. ५. २] । ॥ विचिर्
पृथग्भावे । अस्मात् लङि रुधादित्वात् श्रम् । “हल्ङ्याभ्यः” इति
तिलोपे “चोः कुः” इति कुत्वम् ॥

ओदनस्य विराडात्मना उपासनम् अभिधित्सुस्तत्संबन्धिनं कणादीनां
तत्तद्वस्त्वात्मकत्वेन तस्य ओदनस्य सार्वान्म्यं प्रतिपादयति ॥

अश्वाः कणा गावस्तण्डुला मशकास्तुषाः ॥ ५ ॥

अश्वाः । कणाः । गावः । तण्डुलाः । मशकाः । तुषाः ॥ ५ ॥

कब्रु फलीकरणाः शरोभ्रम् ॥ ६ ॥

कब्रु । फलीऽकरणाः । शरः । अभ्रम् ॥ ६ ॥

१ P मूर्पम्. We with P J Cr. २ P कणः. We with P J. ३ BK शिरो°. V recog-
nises both readings. A शीरो° changed to शरि°. We with B C D E K R S Cs.

४ So P P J Cr.

५ S' अपविनक्.

श्याममयोस्य मांसानि लोहितमस्य लोहितम् ॥ ७ ॥

श्यामम् । अयः । अस्य । मांसानि । लोहितम् । अस्य । लोहितम् ॥ ७ ॥

ये ओदनसंबन्धिनः कणास्ते अश्वाः । अश्वात्मना भावनीया इत्यर्थः । ओदनस्य उपादानभूता ये तण्डुलास्ते गावः । परापूतास्तुषा मशकाः क्षुद्रजन्तवः ॥ ये फलीकरणास्तत् कर्भु । कं शिर एव भ्रुवौ यस्य प्राणिजातस्य तत् कर्भु । शिरसो भ्रुवोश्च भेदो न दृश्यत इत्यर्थः । तथाविधप्राण्यात्मना फलीकरणा भावनीया इत्यर्थः । यद् अभ्रम अन्तरिक्षे संचरन् मेघस्तद् अस्य शिरः । “बृहस्पतिना शीर्ष्णा” इति [११. ४. १] प्राशने वक्ष्यमाणत्वात् तदुपयोगिदेवतात्मकं शिरः प्राग् उक्तम् । चेतनाचेतनात्मकस्य सर्वस्य जगतः ओदने भावनीयत्वप्रतिपादनप्रसङ्गायातम् एतच्छिर इति न पौनरुक्त्यम् ॥ श्यामम् श्यामवर्णं यत् अयः खनित्राद्युपादानं तत् अस्य विराडात्मन ओदनस्य मांसानि । यलोहितम् लोहितवर्णम् अयः ताम्रात्मकं लोके दृश्यते तत् सर्वम् अस्य ओदनस्य लोहितम् अमृग् धातुः ॥

पुनरन्यान्यपि वस्तूनि ओदने संपादयति ॥

त्रपु भस्म हरितं वर्णः पुष्करमस्य गन्धः ॥ ८ ॥

त्रपु । भस्म । हरितम् । वर्णः । पुष्करम् । अस्य । गन्धः ॥ ८ ॥

खलः पात्रं स्फ्यावंसावीषे अनुक्ये ॥ ९ ॥

खलः । पात्रम् । स्फ्यौ । अंसौ । ईषे इति । अनुक्ये इति ॥ ९ ॥

आन्त्राणि जत्रवो गुदा वरत्राः ॥ १० ॥

आन्त्राणि । जत्रवः । गुदाः । वरत्राः ॥ १० ॥

ओदनपाकानन्तरभावि यद् भस्म तत् त्रपु सीसम् । तदात्मना भस्म भावनीयम् इत्यर्थः । यत् हरितम् हेम तत् अस्य ओदनस्य वर्णः ।

१ K B ०वंसाविषे. We with A B C D E K R S V C. २ P स्फ्यौ. P स्फ्यै. We with J C. ३ P ईषे. We with P J C.

यत् पुष्करम् कमलं तद् अस्य ओदनस्य गन्धः ॥ यः खलः व्रीह्यादि-
धान्यस्य पलालेभ्यो विवेचनस्थानं तद् अस्य पात्रम् धारणार्थम् आव-
पनम् । स्फौ प्रवृद्धौ धान्याधारस्य शकटस्यावयवौ । तावस्य ओदनस्य
अंसौ । ॥ स्फायी वृद्धौ इत्यस्माद् औणादिको डप्रत्ययः ॥ । ये
शकटसंबन्धिन्यौ ईषे ते अस्य ओदनस्य अनुक्ये अंसयोर्मध्यदेहस्य च
संधी । ॥ अनु उच्यते समवेयते संधीयत इति अनुक्या । कर्मणि
ण्यत् । “चजोः कु घिण्यतोः” इति कुत्वम् ॥ ॥ लोके सर्वप्राणिसं-
बन्धीनि आत्माणि यानि सन्ति तानि जत्रवः अनडुद्रीवाणां शकटयोजना-
र्था रज्जवः । अशितपीतान्नरससंचारणार्थाः सर्वप्राणिशरीरेषु या गुदास्ता
अस्य वरत्राः ओदनसंबन्धिशकटलाङ्गलयोजनार्थाश्चर्मविकारा रज्जवः ॥

इत्थं सर्वात्मकस्य ओदनस्य स्यात्पिधानयोर्द्यावापृथिव्यात्मकताम् आह ॥

इयमेव पृथिवी कुम्भी भवति राध्यमानस्योदनस्य द्यौरपिधानम् ॥११॥

इयम् । एव । पृथिवी । कुम्भी । भवति । राध्यमानस्य । ओदनस्य । द्यौः ।

अपिऽधानम् ॥ ११ ॥

इयं परिदृश्यमाना पृथिवी प्रथिता विस्तीर्णा भूमिरेव राध्यमानस्य
पच्यमानस्य ओदनस्य उदीरितरीत्या सर्ववस्त्वात्मकस्य कुम्भी पाकार्था
स्थाली भवति । द्यौः द्युलोकः अपिधानम् कुम्भीमुखस्य छादकं पात्रम् ।
द्यावापृथिव्योरन्तरालं सर्वम् अयम् ओदनो व्याप्य वर्तत इत्यर्थः ॥

पुनरप्यपि अवयवजातम् अस्मिन् संपादयति ॥

सीताः पर्शवः सिकता ऊर्ध्वम् ॥ १२ ॥

सीताः । पर्शवः । सिकताः । ऊर्ध्वम् ॥ १२ ॥

सीताः कर्षणोत्पन्ना बीजावापार्था लाङ्गलपद्धतयः । ता अस्य ओद-
नस्य पर्शवः पार्श्वास्थीनि । नद्यादिषु याः सिकतास्ता अस्य ऊर्ध्वम्
अर्धजीर्णतृणात्मकम् उदरगतं शकृत ऊर्ध्वम् इति उच्यते ॥

पुनरन्यां संपत्तिम् आह ॥

। S' शकटस्यावयवौ.

ऋतं हस्तावनेजनं कुल्योपसेचनम् ॥ १३ ॥

ऋतम् । हस्तऽवनेजनम् । कुल्या । उपऽसेचनम् ॥ १३ ॥

ऋतम् इति उदकनाम । लोके विद्यमानं कृत्स्नम् उदकं हस्तावने-
जनम् अस्य ओदनस्य हस्तप्रक्षालनार्थम् । कुल्या अल्पा सरित् । तत्रत्यं
समस्तम् उदकम् अस्य ओदनस्य उपसेचनम् मिश्रणसाधनम् ॥

उदीरितमहिमोपेतस्य पाकार्था कुम्भी पृथिव्येतेत्युक्तम् । तस्या अग्नौ
स्थापनप्रकारम् आह ॥

ऋचा कुम्भ्यधिहितात्विज्येन प्रेषिता ॥ १४ ॥

ऋचा । कुम्भी । अधिऽहेता । आत्विज्येन । प्रऽइषिता ॥ १४ ॥

ब्रह्मणा परिगृहीता साम्ना पर्यूढा ॥ १५ ॥

ब्रह्मणा । परिऽगृहीता । साम्ना । परिऽऊढा ॥ १५ ॥

उदीरितलक्षणा ओदनपाकार्था कुम्भी स्थाली ऋचा ऋग्वेदेन अ-
धिहिता अग्नौवुपरि आहिता स्थापिता । आत्विज्येन ऋत्विजः अध्वर्य-
वः । तत्संबन्धिकर्मप्रतिपादकेन यजुर्वेदेन प्रेषिता अग्निं प्रगमिता । ब्र-
ह्मणा ब्रह्मवेदेन आथर्वणेन परिगृहीता परितो धारिता । साम्ना सामवे-
देन पर्यूढा पर्यूढा अङ्गारैः परिवेष्टिता ॥

इत्थम् अधिश्रितायां स्थात्याम् ओदनपाकस्य अनुगुणं साधनम् आह ॥

बृहदायवनं रथन्तरं दर्विः ॥ १६ ॥

बृहत् । आऽयवनम् । रथम्ऽन्तरम् । दर्विः ॥ १६ ॥

बृहत् साम आयवनम् उदके प्रक्षिप्तानां तण्डुलानां मिश्रणसाधन-
काष्ठम् । तथा रथन्तरं साम दर्विः ओदनोद्धारणसाधनम् ॥

ईदृग्विधस्य ओदनस्य पक्वतृन् दर्शयति ॥

ऋतवः पत्तार आर्तवाः समिन्धते ॥ १७ ॥

ऋतवः । पक्कारः । आर्तवाः । सम । इन्धते ॥ १७ ॥

ऋतवः वसन्ताद्याः षट् अस्य ओदनस्य पक्कारः पचिक्रियायाः कर्तारः । सर्वजगदात्मकौदनपाकस्य कालाधीनत्वात् नान्यः पक्तुं शक्नोतीत्यर्थः । आर्तवाः ऋतुसंबन्धिनः अहोरात्राः तत्तद्वृत्तौ जायमानाः प्राणिविशेषा वा समिन्धते संदीपयन्ति । यथा ओदनः पच्यते तथा अग्निं ज्वलयन्तीत्यर्थः । ॥ इन्धी दीप्तौ ॥

साक्षात्पक्कत्वम् आदित्यस्यैवेति दर्शयति ॥

चरुं पञ्चबिलमुखं घर्मोऽभीन्धे ॥ १८ ॥

चरुम् । पञ्चऽबिलम् । उखम् । घर्मः । अभि । इन्धे ॥ १८ ॥

चरुशब्दः ओदनवचनः । तस्य पाकार्या स्थात्यपि चरुरित्युच्यते । तं चरुं पञ्चबिलम् “गावो अश्वाः पुरुषा अजावयः” [११. २. ९] इति प्रागुदीरितपञ्चपशूत्पत्तिहेतुत्वेन पञ्चधा विभिन्नमुखम् । यद्वा अन्तः पञ्चधा गृहकैः प्रविभक्तावकाशश्चरुः पञ्चबिलः । यद् आह आपस्तम्बः । “पञ्चबिलस्य चरोर्विज्ञायते आज्य आग्नेयः पूर्वस्मिन् बिले । दधन्यैन्द्रो दक्षिणे । शृते प्रतिदुहि नीतमिश्रे वा वैश्वदेवः पश्चिमे । अप्सु मैत्रावरुण उत्तरे । पयसि बार्हस्पत्यो मध्यमे” इति । एवंभूतम् उखम् । चरुशब्दापेक्षया पुंलिङ्गता । उखां स्थालीं घर्मः प्रवर्ग्यात्मकस्तीक्ष्ण आदित्यः अभीन्धे अभितपति ॥

अस्यौदनस्य सर्वलोकप्राप्तिसाधनताम् आह ॥

ओदनेन यज्ञवचः सर्वे लोकाः समाप्याः ॥ १९ ॥

ओदनेन । यज्ञऽवचः । सर्वे । लोकाः । समऽआप्याः ॥ १९ ॥

इत्थं महाप्रसावेण पक्केन ओदनेन यज्ञवचः यज्ञैः अग्निष्टोमादिभिः

१ P पक्कारः. We with P J C. २ AB अभीन्धे. We with B C D E K K̄ E S̄ V C.

३ P यज्ञऽवचः. We with P J C.

1 S' क्रियायां. 2 S' ग्रहकैः. 3 S' शृणे. 4 See Sāyana on *Uttirīya Samhitā* I. 6. 1, where the author is merely called कल्पसूत्रकारः.

प्राप्तव्यत्वेन उच्यमानाः । ॥ वचेः कर्मणि विच् ॥ । सर्वे लो-
काः भूम्यन्तरिक्षस्वर्गाद्याः समाप्याः सम्यग् आप्तुम् अर्हाः । सर्वलोका-
वाप्तिः अस्यौदनस्य फलम् इत्यर्थः ॥

गुनरपि अस्य महिमानम् आह ॥

यस्मिन्समुद्रो द्यौर्भूमिस्त्रयोवरपरं त्रिताः ॥ २० ॥

यस्मिन् । समुद्रः । द्यौः । भूमिः । त्रयः । अवरऽपरम् । त्रिताः ॥ २० ॥

यस्मिन्नोदने समुद्रः उदधिः द्यौः आकाशः द्युलोको वा भूमिः पृ-
थिवी एते त्रयः अवरपरं त्रिताः । एकः अवरः अधस्ताद् भवति अन्यः
परस्ताद् यथा भवति तत् अवरपरम् । उत्तराधरभावेन स्थिता इत्यर्थः ॥

सर्वजगत्कल्पनास्पदत्वलक्षणं माहात्म्यम् अस्य दर्शयति ॥

यस्य देवा अकल्पन्तोच्छिष्टे षडशीतयः ॥ २१ ॥

यस्य । देवाः । अकल्पन्त । उत्तऽशिष्टे । षट् । अशीतयः ॥ २१ ॥

यस्य ओदनस्य उच्छिष्टे यागावशिष्टे अंशे षडशीतयः षड्गुणिताशीतिसं-
ख्याका देवा अकल्पन्त समर्था वीर्यवन्तः अभवन् । अथ वा । ॥ कू-
पिरन्तर्णीतण्यर्थः ॥ । सर्वं जगद् अकल्पयन् । तथा च अग्रे समा-
स्नास्यते । “उच्छिष्टे नाम रूपं चोच्छिष्टे लोक आहितः” [११. ९.
१] इत्यादिना । तेन ओदनेन सर्वे लोकाः समाप्या इति संबन्धः ॥

उक्तं माहात्म्यं गुरुमुखात् ज्ञातव्यम् इत्यभिप्रेत्य शिष्यप्रश्नम् उक्त्वा-
वयति ॥

तं त्वौदनस्य पृच्छामि यो अस्य महिमा महान् ॥ २२ ॥

तम् । त्वा । ओदनस्य । पृच्छामि । यः । अस्य । महिमा । महान् ॥ २२ ॥

हे गुरो त्वा त्वाम् ओदनस्य तं महिमानं पृच्छामि । अस्यौदनस्य
यो महिमा महान् अधिकतरः ॥

तत्र प्रतिवचने वर्जनीयं [दर्शयति] ॥

स य ओदनस्य महिमानं विद्यात् ॥ २३ ॥

सः । यः । ओदुनस्य । महिमानम् । विद्यात् ॥ २३ ॥

नात्य इति ब्रूयान्नुपसेचन इति नेटं च किं चेति ॥ २४ ॥

न । अल्पः । इति । ब्रूयात् । न । अनुपसेचनः । इति । न । इदम् ।
च । किम् । च । इति ॥ २४ ॥

स प्रसिद्धो यो गुरुः उदीरितलक्षणस्य ओदुनस्य महिमानम् माहात्म्यं
विद्यात् जानीयात् असौ उपदेशसमये अल्प इति न ब्रूयात् महिम्नोऽल्प-
त्वं नोपदिशेत् । अनुपसेचनः उपसिच्यते अनेनेति उपसेचनं क्षीराज्य-
दध्यादि तद्रहित इति च न ब्रूयात् । न च इदम् इति पुरोवर्तित्वेन
निर्दिश्य ब्रूयात् । किम् इति अनिर्दिष्टरूपेण च न ब्रूयात् । प्रागुक्तप्र-
कारेणैव सार्वान्तर्यं ब्रूयाद् इत्यर्थः ॥

आधिक्यवचनमपि अस्य विषये न युक्तम् इत्याह ॥

यावद् दाताभिमनस्येत तन्नाति वदेत् ॥ २५ ॥

यावत् । दाता । अभिऽमनस्येत । तत् । न । अति । वदेत् ॥ २५ ॥

दाता सवयज्ञानुष्ठाता यावत् फलम् अभिमनस्येत मनसा अभिप्रा-
प्तुम् इच्छेत् तत् नाति वदेत् । तत् फलम् अतिक्रम्य अधिकं न ब्रूयाद्
इत्यर्थः ॥

अथ वक्ष्यमाणैः पर्यायैस्तस्यौदुनस्य प्राशने भावनाविशेषं वक्तुं ब्रह्म-
वादिनां मन्त्रद्वयम् अवतारयति ॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति पराञ्चमोदुनं प्राशीः प्रत्यञ्चाऽमिति ॥ २६ ॥

ब्रह्मवादिनः । वदन्ति । पराञ्चम् । ओदुनम् । प्र । आशीः । प्रत्य-
ञ्चाऽम् । इति ॥ २६ ॥

१ P विद्यात्. We with P J Ce. २ V प्राशीः. ABCR प्राशीः. S D प्राशीः. C-
प्राशीः. De प्राशीः changed to प्राशीः. We with V. ३ A B C D E K K R S P P J
Ce V C. De all read. प्रत्यञ्चाऽमिति. ४ P प्र । आशीः ३ । P प्र । आशीः । J प्र । आ-
शीः ३ । Ce प्र । आशीः । ५ P P J प्रत्यञ्चाम् ३. We with Ce.

१ S' अस्माद्-दृश' for असौ उपदेश°. २ S' वचन for च न. ३ S' नियमविशेषे for विषये
which emendation is conjectural. ४ S' doubtful between मनस्यभि° and मनसाभि°.

त्वमोदुनं प्राशीऽस्त्वाओदुनाऽ इति ॥ २७ ॥

त्वम् । ओदुनम् । प्र । आशीऽः । त्वाम् । ओदुनाऽः । इति ॥ २७ ॥

ब्रह्म वेदः तद् वदितुं शीलम् एषाम् इति ब्रह्मवादिनो ब्रह्मविचारका महर्षयः । ते संभूय वदन्ति परस्परं भाषन्ते । हे देवदत्त त्वम् इमम् ओदनं पराञ्चम् पराङ्मुखं स्थितं प्राशीः प्राशितवान् असि उत प्रत्यञ्चम् आत्माभिमुखं स्थितं प्राशितवान् असि । प्राशितुस्तव प्राशितव्यः स ओदनः किं पराङ्मुखः उत अभिमुख इति प्रश्नः । ॥ “विचार्यमाणानाम्” इति सुतः ॥ तथा हे देवदत्त त्वम् ओदनं प्राशीः भक्षितवान् असि अथ वा स एव ओदनस्त्वां प्राशीत् इति प्रश्नान्तरम् । ॥ अत्रापि पूर्ववत् सुतः ॥

अत्र आद्ये प्रश्ने प्रथमकल्पे दोषम् आह ॥

पराञ्चं चैनं प्राशीः प्राणास्त्वा हास्यन्तीत्येनमाह ॥ २८ ॥

पराञ्चम् । च । एनम् । प्रऽआशीः । प्राणाः । त्वा । हास्यन्ति । इति ।

एनम् । आह ॥ २८ ॥

चशब्दश्चेदर्थे । पराञ्चम् पराङ्मुखत्वेन स्थितम् एनम् ओदनं प्राशी-
श्चेत् प्राणाः प्राणवायवः त्वा त्वां हास्यन्ति त्यक्ष्यन्तीत्येनं प्राशितारम् आह
विद्वान् ब्रवीतु । बहिर्मुखः प्राणो बहिर्मुखौदनप्राशनाय शरीराद् विनि-
र्गतो भवेद् इत्यर्थः ॥

द्वितीयकल्पम् अनूद्य दूषयति ॥

प्रत्यञ्चं चैनं प्राशीरपानास्त्वा हास्यन्तीत्येनमाह ॥ २९ ॥

प्रत्यञ्चम् । च । एनम् । प्रऽआशीः । अपानाः । त्वा । हास्यन्ति । इति ।

एनम् । आह ॥ २९ ॥

१ De प्राशीऽस्त्वा° corrected to प्राशीऽस्त्वा°. ३ Cs प्राशीऽस्त्वा°. A B C R K K प्रा-
शीऽस्त्वा°. P J प्र । आशीः ३ । P प्र । आशीः ३ । C प्र । आशीः १ । We with De P. ३ P
J ओदुनाः ३ । P C ओदुनाः १ । ३ P एनम् । We with P J C.

१ S' 'मुख'—'मस्थि'—'यानसि'.

अत्रापि चशब्दश्चेदर्थः । प्रतिमुखम् अवस्थितं चेद् एनम् ओदनं प्रा-
शीस्तर्हि त्वा त्वाम अपानाः अपानवायुवृत्तयो हास्यन्ति त्यक्ष्यन्ति । इ-
त्येनं प्राशितारम् आह अभिज्ञो ब्रूयात् । अपानवायोरोदनस्य च प्रत्य-
ङ्मुखत्वेन अधोद्वारात् अपानस्य शरीराद् विनिर्गम एव स्याद् इत्यर्थः ॥

द्वितीयप्रश्नः अनङ्गीकारपरास्त इत्याह ॥

नैवाहमोदनं न मामोदनः ॥ ३० ॥

न । एव । अहम् । ओदनम् । न । माम् । ओदनः ॥ ३० ॥

अहम् ओदनं नैव प्राशिषम् । ओदनोपि मां न प्राशीत् । अतः
पक्षद्वयस्यानङ्गीकारात् तत्प्रयुक्तदोषाभाव इत्यर्थः ॥

कथं तर्हि तत्प्राशनम् इति तत्राह ॥

ओदन एवोदनं प्राशीत् ॥ ३१ ॥ (८)

ओदनः । एव । ओदनम् । प्र । आशीत् ॥ ३१ ॥ (८)

भोक्तृभोक्तव्यप्रपञ्चात्मक ओदनं इति उक्तम् । अतः ओदन एव क-
र्ता ओदनं स्वात्मानं प्राशीत् प्राशितवान् । ॥ अश भोजने इत्य-
स्मात् लुङि रूपम् ॥

[इति] प्रथमसूक्तम् ॥

अथ उत्तरैः पर्यायैः ओदनस्यैव भोक्तृत्वं भोज्यत्वं च विपक्षे बाधपु-
रःसरं समर्थ्यते । तत्र प्रथमम् “तस्यौदनस्य बृहस्पतिः शिरः” इति यद्
उक्तं विपक्षे बाधपुरःसरं तस्य प्रयोजनं प्रथमेन पर्यायेणाह ॥

(२) तत्तैश्चैनमन्येन शीर्ष्णा प्राशीर्येन चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ।

ज्येष्ठतस्ते प्रजा मरिष्यतीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न परा-

ञ्चं न प्रत्यञ्जम् । बृहस्पतिना शीर्ष्णा । तेनैनं प्राशिषं तेनैनमजी-

गमम् । एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वाङ्ग

एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ १ ॥

ततः । च । एनम् । अन्येन । शीर्ष्णा । प्रऽआशीः । येन । च । एतम् ।
पूर्वे । ऋषयः । प्रऽआश्रन् ॥ ज्येष्ठतः । ते । प्रऽजा । मरिष्यति । इति ।
एनम् । आह ॥ तम् । वै । अहम् । न । अर्वाञ्चम् । न । पराञ्चम् ।
न । प्रत्यञ्चम् ॥ बृहस्पतिना । शीर्ष्णा ॥ तेन । एनम् । प्र । आशि-
षम् । तेन । एनम् । अजीगमम् ॥ एषः । वै । ओदनः । सर्वऽभङ्गः ।
सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः ॥ सर्वऽअङ्गः । एव । सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः ।
सम् । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ १ ॥

पूर्वे प्रथमभाविनोऽनुष्ठातार ऋषयः येन च शिरसा एतम् ओद-
नं प्राश्रन् प्राशितवान्ताः । ॥ अश ओजने । ऋषादित्वात् प्राप्रत्य-
यः ॥ । ततस्तस्माद् अन्येन शीर्ष्णा शिरसा । ॥ “शीर्षश्छन्द-
सि” इति शिरःशब्दस्य शीर्षन् आदेशः ॥ । ततश्चेति चशब्दश्चेद-
र्थे । अन्येन चेत् शिरसा एनम् उक्तप्रभावम् ओदनं प्राशीः हे देवद-
त्त प्राशितवान् अस्मि ते तव प्रजा पुत्रादिरूपा ज्येष्ठत आरभ्य ज्येष्ठा-
दिक्रमेण मरिष्यति इति अनेन प्रकारेण एनं प्राशितारम् आह अभि-
ज्ञो ब्रूयात् । इत्थम् अयथाप्राशने दोष उपन्यस्तः । एतद्विषयपरिहारे-
ण प्राशनम् आह तं वा इति । तं तथाविधम् ओदनम् अहम् अ-
र्वाञ्चम् अवाङ्मुखम् अञ्चन्तं न प्राशिषम् । तथा पराञ्चम् पराङ्मुखम्
अञ्चन्तमपि न प्राशिषम् । तथा प्रत्यञ्चम् आत्माभिमुखम् अञ्चन्तमपि
न प्राशिषम् । अतः पराञ्चं चैनं प्राशीः इत्यादिना उक्तदोषस्य अप्र-
सङ्गः । कथं तर्हि प्राशीरित्याह । बृहस्पतिना शीर्ष्णा बृहस्पत्यात्मना ओ-
दनसंबन्धिशिरसा । ऋषयो हि पूर्वम् अनेनैव शिरसा ओदनं प्राश्रन् ।
अहमपि ओदनात्मकस्तेनैव शिरसा एनम् ओदनं प्राशिषम् प्राशितवान्
अस्मि । ओदन एवौदनं प्राशीत् इति श्रुतम् । तेनैव शिरसा एनम्
ओदनम् अजीगमम् गन्तव्यं देशं प्रापितवान् अस्मि । ॥ गमेण्य-
न्तात् लुङि चङि रूपम् ॥ । एष वै इत्थं खलु प्राशितोऽयम् ओ-

दनः सर्वाङ्गः सर्वैरवयवैरुपेतः सर्वपरुः सर्वैः परुभिः पर्वभिः अवयवसं-
धिभिरुपेतः सर्वतनूः संपूर्णशरीरः । इत्थं वेदितुः फलम् आह सर्वाङ्ग
एवेति । यः पुरुषः एवम् उक्तप्रकारेण ओदनस्य प्राशनं वेद जानाति
सोऽपि सर्वाङ्गत्वादिकलं प्राप्तः सन् सं भवति पुण्यभूते स्वर्गादिलोके उ-
त्पद्यते । एवम् उत्तरेऽपि पर्याया व्याख्येयाः ॥

“द्यावापृथिवी श्रोत्रे” इति द्यावापृथिव्योः ओदनसंबन्धिः श्रोत्रत्वेन भा-
वनं यद् उक्तं तत्प्रयोजनमपि विपक्षे बाधपुरःसरं द्वितीयमन्त्रेण उप-
न्यस्यति ॥

ततश्चैनमन्याभ्यां श्रोत्राभ्यां प्राशीर्याभ्यां चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ।
बधिरो भविष्यसीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न
प्रत्यञ्चम् । द्यावापृथिवीभ्यां श्रोत्राभ्याम् । ताभ्यामेनं प्राशिषं ता-
भ्यामेनमजीगमम् । एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः ।
सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एव वेद ॥ २ ॥

ततः । च । एनम् । अन्याभ्याम् । श्रोत्राभ्याम् । प्रऽआशीः । याभ्याम् ।
च । एतम् । पूर्वं । ऋषयः । प्रऽआश्नन् ॥ बधिरः । भविष्यति । इति ।
एनम् । आह ॥ तम् । वै । अहम् । न । अर्वाञ्चम् । न । पराञ्चम् ।
न । प्रत्यञ्चम् ॥ द्यावापृथिवीभ्याम् । श्रोत्राभ्याम् ॥ ताभ्याम् । ए-
नम् । प्र । आशिषम् । ताभ्याम् । एनम् । अजीगमम् ॥ एषः । वै ।
ओदनः । सर्वऽअङ्गः । सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः ॥ सर्वऽअङ्गः । एव ।
सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः । सम । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ २ ॥

एवम् अनुषज्य वाक्यं पूरयित्वा व्याख्येयम् । अयम् अर्थः । याभ्यां
श्रोत्राभ्यां पूर्वं प्रथमभाविन ऋषयः एतम् ओदनं प्राश्नन् ततोऽन्याभ्यां
श्रोत्राभ्यां लौकिकाभ्यां यदि ओदनं प्राशितवान् असि तर्हि त्वं बधिरः
नष्टश्रोत्रेन्द्रियो भविष्यसि इत्येनं प्राशितारम् आह । तं वा अहम् इ-
त्यादि पूर्ववत् । द्यावापृथिवीभ्यां श्रोत्राभ्याम् ओदनस्य श्रोत्रत्वेन भावि-

ताभ्या ताभ्यामेव एनम् ओदनं प्राशिषम् ताभ्यामेव एनम् [अजीगमम्]
गमितवान् अस्मि न तु आत्मीयाभ्यां श्रोत्राभ्यां येन उक्तदोषः प्रसज्येद्
इति भावः । एष वा ओदन इत्यादिवाक्यशेषः सर्वत्र समानार्थः ।
एवम् उत्तरेषु पर्यायेषु अनुषङ्गेण वाक्यपरिसमाप्तिर्वाक्ययोजना च कर्तव्या ॥

“सूर्याचन्द्रमसावक्षिणी” इति यद् उक्तं प्राक् तस्य प्रयोजनकथनप-
रस्तृतीयो मन्त्रः ॥

ततश्चैनमन्याभ्यामक्षीभ्या प्राशीर्याभ्यां चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ।
अन्धो भविष्यसीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न प्र-
त्यञ्चम् । सूर्याचन्द्रमसाभ्यामक्षीभ्याम् । ताभ्यामेनं प्राशिषं ता-
भ्यामेनमजीगमम् । एष वा ओदनः सर्वोङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः ।
सर्वोङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ ३ ॥

ततः । च । एनम् । अन्याभ्याम् । अक्षीभ्याम् । प्रऽआशीः । याभ्याम् ।
च । एतम् । पूर्वं । ऋषयः । प्रऽआश्नन् ॥ अन्धः । भविष्यसि । इति ।
एनम् । आह ॥ तम् । वै । अहम् । न । अर्वाञ्चम् । न । पराञ्चम् ।
न । प्रत्यञ्चम् ॥ सूर्याचन्द्रमसाभ्याम् । अक्षीभ्याम् ॥ ताभ्याम् । ए-
नम् । प्र । आशिषम् । ताभ्याम् । एनम् । अजीगमम् ॥ एषः । वै ।
ओदनः । सर्वोऽङ्गः । सर्वोऽपरुः । सर्वोऽतनूः ॥ सर्वोऽङ्गः । एव ।
सर्वोऽपरुः । सर्वोऽतनूः । सम । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ ३ ॥

याभ्यां चक्षुर्भ्यां पूर्वं ऋषयः एतम् ओदनं प्राश्नन् ततश्च ताभ्यां चेद्
अन्याभ्याम् अक्षीभ्यां चक्षुर्भ्याम् एनम् ओदनं प्राशितवान् आसे [तर्हि]
अयथाप्राशनात् अन्धः लुप्तचक्षुष्को भविष्यसि इत्येनं प्राशितारम् आह
ब्रूयात् । ॥ अक्षीभ्याम् इति । “ई च द्विवचने” इति अक्षिशब्दस्य
ईकारान्तादेशः ॥ तं वा अहम् इत्यादि पूर्ववत् । सूर्याचन्द्रमसाभ्याम्
सूर्यश्च चन्द्रमाश्च सूर्याचन्द्रमसां तद्रूपाभ्याम् अक्षीभ्याम् ओदनसंबन्धिच-

क्षुभ्याम । ताभ्याम् एनं प्राशिषम् इत्यादि पूर्ववत् । एष वा ओदनः सर्वाङ्ग इत्यादिवाक्यशेषः समानार्थः ॥

“ब्रह्म मुखम्” इति यद् ओदनस्य मुखकल्पनं कृतं तस्योपयोगम् आह ॥

ततश्चैनमन्येन मुखेन प्राशीर्येन चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् । मुख-
तस्ते प्रजा मरिष्यतीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न
प्रत्यञ्चम् । ब्रह्मणा मुखेन । तेनैनं प्राशिषं तेनैनमजीगमम् । ए-
ष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः
सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ ४ ॥

ततः । च । एनम् । अन्येन । मुखेन । प्रऽआशीः । येन । च । एतम् ।
पूर्वं । ऋषयः । प्रऽआश्नन् ॥ मुखतः । ते । प्रऽजा । मरिष्यति । इ-
ति । एनम् । आह ॥ तम् । वै । अहम् । न । अर्वाञ्चम् । न । प-
राञ्चम् । न । प्रत्यञ्चम् ॥ ब्रह्मणा । मुखेन ॥ तेन । एनम् । प्र ।
आशिषम् । तेन । एनम् । अजीगमम् ॥ एषः । वै । ओदनः । स-
र्वऽअङ्गः । सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः ॥ सर्वऽअङ्गः । एव । सर्वऽपरुः ।
सर्वऽतनूः । सम् । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ ४ ॥

येन च ओदनसंबन्धिना ब्रह्मात्मकेन मुखेन पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् त-
तोऽन्येन चेन्मुखेन ओदनं प्राशीस्तर्हि मुखतः मुखाद् आरभ्य अभिमु-
खप्रदेशे वा ते त्वदीया प्रजा मरिष्यति विनङ्कति इति अनेन प्रकारेण
एनं प्राशितारम् आह कश्चिद् ब्रूयात् । तं वा अहम् इत्यादि पूर्ववत् ।
ब्रह्मणा यत् जगत्कारणं ब्रह्म वेदात्मकं वा तदात्मकेन मुखेन ओदनसं-
बन्धिना । तेन प्रागुक्तेन एनम् ओदनं प्राशिषम् इत्यादि समानम् ॥

पूर्वं “बृहस्पतिः शिरः” इत्यादिना कानिचिदेव अङ्गानि उपलक्षणत्वेन
ओदनस्य परिकल्पितानि । अस्मिन् प्रकरणे अनुक्तानामपि अवयवानां

प्राशने करणत्वेन विनियोगादेव तत्तदवयवजातम् ओदनस्य अर्थात् कुपं वेदितव्यम् । तत्र अग्नेर्जिह्वैव प्राशितुर्जिह्वेति पञ्चमेन मन्त्रेण प्रतिपादयति ॥

ततश्चैनमन्यया जिह्वया प्राशीर्यया चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् । जिह्वा ते मरिष्यतीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्च न पराञ्च न प्रत्यञ्चम् । अग्नेर्जिह्वया । तयैनं प्राशिषं तयैनमजीगमम् । एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ ५ ॥

ततः । च । एनम् । अन्यया । जिह्वया । प्रऽआशीः । यया । च । एनम् । पूर्वं । ऋषयः । प्रऽआश्नन् ॥ जिह्वा । ते । मरिष्यति । इति । एनम् । आह ॥ तम् । वै । अहम् । न । अर्वाञ्चम् । न । पराञ्चम् । न । प्रत्यञ्चम् ॥ अग्नेः । जिह्वया ॥ तया । एनम् । प्र । आशिषम् । तया । एनम् । अजीगमम् ॥ एषः । वै । ओदनः । सर्वऽअङ्गः । सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः ॥ सर्वऽअङ्गः । एव । सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः । सम । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ ५ ॥

यया जिह्वया पूर्वं ऋषयः एतम् ओदनं प्राश्नन् तातोऽन्यया आत्मीयया जिह्वया चेत् हे देवदत्त त्वम् ओदनं प्राशीस्तर्हि ते त्वदीया जिह्वा मरिष्यति प्राणांस्यक्ष्यति । प्राणत्यागेन शुष्का स्वकार्यक्षमा न भविष्यतीत्यर्थः । ॥ मृङ् प्राणत्यागे । “ म्रियतेर्लुङ्ङिडोश्च ” इति आत्मनेपदस्य नियमनात् परस्मैपदम् । “ ऋद्धनोः स्ये ” इति इडागमः ॥ तं वा अहम् इत्यादि पूर्ववत् । अग्नेः अवयवभूतया जिह्वया । सैव प्राशितुः ओदनस्य च जिह्वेत्यर्थः । तया जिह्वया एनम् ओदनम् अहं प्राशिषम् इत्यादि पूर्ववत् ॥

दन्तानामपि विपरिवृत्तिं षष्ठेन मन्त्रेण दर्शयति ॥

ततश्चैनमन्यैर्दनैः प्राशीर्यैश्चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् । दन्तास्ते श-
त्स्यन्तीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न प्रत्यञ्चम् ।
ऋतुभिर्दनैः । तैरेनं प्राशिषं तैरेनमजीगमम् । एष वा ओदनः
सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भ-
वति य एवं वेद ॥ ६ ॥

ततः । च । एनम् । अन्यैः । दनैः । प्रऽआशीः । यैः । च । एतम् ।
पूर्वं । ऋषयः । प्रऽआश्नन् ॥ दन्ताः । ते । शत्स्यन्ति । इति । एनम् ।
आह ॥ तम् । वै । अहम् । न । अर्वाञ्चम् । न । पराञ्चम् । न ।
प्रत्यञ्चम् ॥ ऋतुऽभिः । दनैः ॥ तैः । एनम् । प्र । आशिषम् ।
तैः । एनम् । अजीगमम् ॥ एषः । वै । ओदनः । सर्वऽअङ्गः । स-
र्वऽपरुः । सर्वऽतनूः ॥ सर्वऽअङ्गः । एव । सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः ।
सम् । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ ६ ॥

यैर्दनैः एतम् ओदनं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ततोऽन्यैर्दनैश्चेत एनम्
ओदनं प्राशीः प्राशितुस्ते तव दन्ताः शत्स्यन्ति विशीर्णाः पतिष्यन्ति इ-
ति अनेन प्रकारेण एनं प्राशितारम् आह अभिज्ञो ब्रूयात् । तं प्रति
उत्तरं तं वा अहम् इत्यादि पूर्ववत् । ऋतुभिः वसन्तग्रीष्मादिभिर्दनैः ।
ऋतवः अस्य दन्ता इति अर्थाद् उक्तं भवति । तैः ऋत्वात्मकैर्दनैः ए-
नम् ओदनं प्राशिषम् अतो नोक्तदोषप्रसङ्गः । अन्यद् उक्तार्थम् ॥

“सप्तऋषयः प्राणापानाः” इति यत् प्राग् उक्तं तस्य इदानीम् उ-
पयोगम् आह सप्तमेन मन्त्रेण ॥

ततश्चैनमन्यैः प्राणापानैः प्राशीर्यैश्चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् । प्रा-
णापानास्त्वा हास्यन्तीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं

न प्रत्यञ्चम् । सप्तर्षिभिः प्राणापानैः । तैरेनं प्राशिषं तैरेनमजी-
गमम् । एष वा ओदनः सर्वोङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वोङ्ग ए-
व सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ ७ ॥

ततः । च । एनम् । अन्यैः । प्राणापानैः । प्रऽआशीः । यैः । च । ए-
तम् । पूर्वे । ऋषयः । प्रऽआश्रन् ॥ प्राणापानाः । त्वा । हास्यन्ति ।
इति । एनम् । आह ॥ तम् । वै । अहम् । न । अर्वाञ्चम् । न । प-
राञ्चम् । न । प्रत्यञ्चम् ॥ सप्तर्षिभिः । प्राणापानैः ॥ तैः । एनम् ।
प्र । आशिषम् । तैः । एनम् । अजीगमम् ॥ एषः । वै । ओदनः ।
सर्वोङ्गः । सर्वोपरुः । सर्वतनूः ॥ सर्वोङ्गः । एव । सर्वोपरुः ।
सर्वतनूः । सम । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ ७ ॥

यैः प्राणापानैः ऋष्यात्मकैः एतम् ओदनं पूर्वेऽभिज्ञाः प्राश्रन् ततोऽन्ये-
श्चेत् प्राणापानैः एनम् ओदनं प्राशीस्तर्हि प्राशितारं त्वा त्वां प्राणापानाः
प्राणापानात्मिका मुख्यप्राणस्य वृत्तयो हास्यन्ति त्यक्ष्यन्ति । ॥ ओ-
हाक् त्यागे ॥ इति अनेन प्रकारेण एनं प्राशितारम् आह वि-
शेषज्ञो ब्रूयात् । तस्योत्तरं तं वा अहम् इत्यादि । सप्तर्षिभिः एत-
दात्मकैः प्राणापानैः । तैरेनं प्राशिषम् इत्यादि पूर्ववत् ॥

इत्थम् उत्तमाङ्गवर्तिनाम् अवयवानां प्राशने करणभूतानां देवतारू-
पत्वम् अभिधाय अन्येषाम् अवयवानां तथात्वम् अभिधित्सुः कृत्स्नशरी-
रव्यापिरूपस्य अन्तरिक्षरूपेण विपरिवृत्तिम् आह अष्टमेन पर्यायेण ॥

ततश्चैनमन्येन व्यचंसा प्राशीर्येन चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्रन् । राज-
यक्ष्मस्त्वा हनिष्यतीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न
प्रत्यञ्चम् । अन्तरिक्षेण व्यचंसा । तेनैनं प्राशिषं तेनैनमजीग-
मम् । एष वा ओदनः सर्वोङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वोङ्ग एव

१ E corrects सप्तर्षि^० into सप्तर्षि^०. Cs सप्तर्षि^०. D K S सप्तर्षि^०. We with A
J. C E K R V. २ So P P J. Cp सप्तर्षिभिः.

सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ ८ ॥

ततः । च । एनम् । अन्येन । व्यचसा । प्रऽआशीः । येन । च । एतम् ।
पूर्वे । ऋषयः । प्रऽआश्रन् ॥ राजयद्मः । त्वा । हनिष्यति । इति ।
एनम् । आह ॥ तम् । वै । अहम् । न । अर्वाञ्चम् । न । पराञ्चम् ।
न । प्रत्यञ्चम् ॥ अन्तरिक्षेण । व्यचसा ॥ तेन । एनम् । प्र । आ-
शिषम् । तेन । एनम् । अजीगमम् ॥ एषः । वै । ओदनः । सर्वेऽअ-
ङ्गः । सर्वेऽपरुः । सर्वेऽतनूः ॥ सर्वेऽअङ्गः । एव । सर्वेऽपरुः । स-
र्वेऽतनूः । सम् । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ ८ ॥

येन व्यचसा व्याप्तिमता रूपेण कृत्स्नशरीरवर्तिना एतम् ओदनं पू-
र्वं ऋषयः प्राश्रन् ततोऽन्येन चेद् व्यचसा एनम् ओदनं प्राशीस्तर्हि
त्वा त्वां प्राशितारं राजयद्मः एतत्संज्ञः क्षयरोगो हनिष्यति मारयिष्य-
ति । ॥ “ऋद्धनोः स्ये” इति इडागमः । यक्ष पूजायाम् इत्य-
स्मात् अर्तिस्तुसुहुसृष्टक्षिबुभायावापदियक्षिनीभ्यो मन् [३०१.१३७] इति
औणादिको मन् प्रत्ययः ॥ राज्ञः सोमस्य संबन्धी यद्मो राज-
यद्मः । श्रूयते हि तैत्तिरीयके । “राजानं यद्म आरद् इति तद् रा-
जयद्मस्य जन्म” इति [तै० सं० २. ५. ६. ५] । इति अनेन प्रकारेण
एनं प्राशितारम् आह ब्रूयात् । तं वा अहम् इत्यादि पूर्ववत् ॥

[पृष्ठभागस्य द्युलोकरूपेण विपरिवृत्तिम् आह नवमेन मन्त्रेण ॥]

ततश्चैनमन्येन पृष्ठेन प्राशीर्येन चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्रन् । विधुत
त्वा हनिष्यतीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न प्रत्य-
ञ्चम् । दिवा पृष्ठेन । तेनैनं प्राशिषं तेनैनमजीगमम् । एष वा
ओदनः सर्वोङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वोङ्ग एव सर्वपरुः सर्व-
तनूः सं भवति य एवं वेद ॥ ९ ॥

१ P व्यचसा. We wish P J Cp.

१ S' omits °वा°.

ततः । च । ए॒न॒म । अ॒न्ये॒नः । पृ॒ष्ठे॒न । प्र॒ऽआ॒शीः । ये॒न । च । ए॒त॒म ।
 पू॒र्वे । ऋ॒ष॒यः । प्र॒ऽआ॒श्र॒न् ॥ वि॒द्यु॒त् । त्वा । ह॒नि॒ष्य॒ति॒ । इति॑ । ए॒-
 न॒म । आ॒हु ॥ त॒म । वै । अ॒ह॒म । न । अ॒र्वा॒ञ्च॒म । न । परा॑ञ्च॒म ।
 न । प्र॒त्य॒ञ्च॒म ॥ दि॒वा । पृ॒ष्ठे॒न ॥ ते॒न । ए॒न॒म । प्र । आ॒शि॒ष॒म ।
 ते॒न । ए॒न॒म । अ॒जी॒ग॒म॒म ॥ ए॒षः । वै । ओ॒द॒नः । सर्व॑ऽअ॒ङ्गः । स-
 र्व॑ऽप॒रुः । सर्व॑ऽत॒नूः ॥ सर्व॑ऽअ॒ङ्गः । ए॒व । सर्व॑ऽप॒रुः । सर्व॑ऽत॒नूः ।
 स॒म । भ॒व॒ति॒ । यः । ए॒व॒म । वे॒द ॥ ९ ॥

[येन] दिवा द्युलोकात्मकेन पृष्ठेन मध्यशरीरापरभागेन एतम् ओदनं
 पूर्वं ऋषयः प्राश्रन् ततोऽन्येन चेत् पृष्ठेन आत्मीयेन शरीरापरभागेन
 त्वम् एनम् ओदनं प्राशीः विद्युत् विद्योतमाना अशनिस्त्वा त्वां हनि-
 ष्यति । इत्येनम् आह इत्यादि पूर्ववत् । दिवा द्युलोकात्मकेन पृष्ठेन श-
 रीरापरभागेन । तेन अवयवेन एनं प्राशिषम् इत्यादि पूर्ववत् ॥

अवयवान्तरस्यापि देवतात्मकात्वं ब्रूते दशमेन मन्त्रेण ॥

ततश्चैनमन्येनोरसा प्राशीर्येन चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्रन् । कृथा न
 रात्स्यसीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न प्रत्यञ्चम् ।
 पृथिव्योरसा । तेनैनं प्राशिषं तेनैनमजीगमम् । एष वा ओदनः
 सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भ-
 वति य एवं वेद ॥ १० ॥

ततः । च । ए॒न॒म । अ॒न्ये॒न । उ॒र॒सा । प्र॒ऽआ॒शीः । ये॒न । च । ए॒त॒म ।
 पू॒र्वे । ऋ॒ष॒यः । प्र॒ऽआ॒श्र॒न् ॥ कृ॒था । न । रा॒त्स्य॒सि॒ । इति॑ । ए॒न॒म ।
 आ॒हु ॥ त॒म । वै । अ॒ह॒म । न । अ॒र्वा॒ञ्च॒म । न । परा॑ञ्च॒म । न । प्र॒-
 त्य॒ञ्च॒म ॥ पृ॒थि॒व्या । उ॒र॒सा ॥ ते॒न । ए॒न॒म । प्र । आ॒शि॒ष॒म । ते॒न ।
 ए॒न॒म । अ॒जी॒ग॒म॒म ॥ ए॒षः । वै । ओ॒द॒नः । सर्व॑ऽअ॒ङ्गः । सर्व॑ऽप॒रुः ।

सर्वस्तनूः ॥ सर्वस्तनूः । एव । सर्वस्तनूः । सर्वस्तनूः । सम । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ १० ॥

येन उरसा पूर्वं ऋषयः प्राशितवन्तस्ततोऽन्येन चेद् उरसा स्तनमण्डलस्थ उपरिवर्तिना पुरोभागस्थावयवेन त्वम् ओदनं प्राशीस्तर्हि कृष्या कर्षणक्रियया न रात्स्यासि । ब्रीहियवादिसस्यैः यज्जो न भविष्यसीत्यर्थः । ॥ राध साध संसिद्धौ । लृटि “एकाच उपदेशेनुदात्तात्” इति इट्प्रतिषेधः ॥ । अन्यद् उक्तार्थम् । पृथिव्या उरसा पृथिवीत्वेन भाव्यमानेन उरसा । तेनैनम् प्राशिषम् इत्यादि समानम् ॥

उदरस्यापि देवतात्मना भावनाम् आह एकादशेन मन्त्रेण ॥

ततश्चैनमन्येनोदरेण

द्वारत्वा हानेष्यतीत्येनमाह । ॥ ११ ॥

प्रत्यञ्चम् । सत्येनोदरेण । तेनैनं प्राशिषं तेनैनमजीगमम् । एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एव वेद ॥ ११ ॥

ततः । च । एनम् । अन्येन । उदरेण । प्रऽआशीः । येन । च । एतम् । पूर्वं । ऋषयः । प्रऽआश्रन् ॥ उदरऽद्वारः । त्वा । हनिष्यति । इति । एनम् । आह ॥ तम् । वै । अहम् । न । अर्वाञ्चम् । न । पराञ्चम् । न । प्रत्यञ्चम् ॥ सत्येन । उदरेण ॥ तेन । एनम् । प्र । आशिषम् । तेन । एनम् । अजीगमम् ॥ एषः । वै । ओदनः । सर्वस्तनूः । सर्वस्तनूः । सर्वस्तनूः ॥ एव । सर्वस्तनूः । सर्वस्तनूः । सम । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ ११ ॥

पूर्वं ऋषयो येन उदरेण प्राश्रन् ततोऽन्येन उदरेण यदि इमम् ओदनं प्राशीस्तर्हि त्वा त्वाम् उदरदारः उदरस्य दारणात्मकः अतीसाराख्यो रोगो हनिष्यति मारयिष्यति । अन्यत् पूर्ववत् । सत्येन । यथार्थकथनः-

त्मकं सत्यम् । तेन उदरेण तद्रूपतया भाव्यमानेन उदरेण । एनम् ओ-
दनं प्राशिषम् इत्यादि समानम् ॥

अवयवान्तरस्यापि देवतारूपेण भावनम् आह द्वादशेन मन्त्रेण ॥

ततश्चैनमन्येन वस्तिना प्राशीर्येन चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् । अ-
प्सु मरिष्यसीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न प्रत्य-
ञ्चम् । समुद्रेण वस्तिना । तेनैनं प्राशिषं तेनैनमजीगमम् । एष
वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः स-
र्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ १२ ॥

ततः । च । एनम् । अन्येन । वस्तिना । प्रऽआशीः । येन । च । एतम् ।
पूर्वं । ऋषयः । प्रऽआश्नन् ॥ अप्सु । मरिष्यसि । इति । एनम् ।
आह ॥ तम् । वै । अहम् । न । अर्वाञ्चम् । न । पराञ्चम् । न । प्रत्य-
ञ्चम् ॥ समुद्रेण । वस्तिना ॥ तेन । एनम् । प्र । आशिषम् । ते-
न । एनम् । अजीगमम् ॥ एषः । वै । ओदनः । सर्वऽअङ्गः । स-
र्वऽपरुः । सर्वऽतनूः ॥ सर्वऽअङ्गः । एव । सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः ।
सम् । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ १२ ॥

वसति अस्मिन् अशितपीतान्नोदकम् [इति वस्तिः मूत्राशयः] । ॥ ३-
तरावयवानामिव तस्यापि प्राशने साधकतमत्वविवक्षया करणत्वम् ॥ ये-
न वस्तिना पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ततोऽन्येन चेद् वस्तिना त्वम् ओदनं
प्राशीस्तर्हि त्वम् अप्सु उदकेषु मरिष्यसि इति अनेन प्रकारेण एनं प्रा-
शितारम् आह ब्रूयात् । तं वा अहम् इत्यादि उक्तार्थम् । समुद्रेण
वस्तिना समुद्रात्मना भावितेन आत्मीयेन वस्तिना । तेनैनं प्राशिषम्
इत्यादि पूर्ववत् । समुद्रस्य वस्तिरूपता तैत्तिरीयके समान्नायते । “तद्
“अभ्रमिव समहन्यत । तद् वस्तिम् अभिनत् । स समुद्रोभवत् । त-
“स्मात् समुद्रस्य न पिबन्ति” इति [तै० ब्रा० २. २. ९. ३] ॥

अथैरपि देवताभावनाम् आह त्रयोदशेन मन्त्रेण ॥

ततश्चैनमन्याभ्यामूरुभ्यां प्राशीर्याभ्यां चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ।
ऊरू ते मरिष्यत इत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न
प्रत्यञ्चम् । मित्रावरुणयोरूरुभ्याम् । ताभ्यामेनं प्राशिषं ताभ्यामे-
नमजीगमम् । एष वा ओदुनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । स-
र्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एव वेद ॥ १३ ॥

ततः । च । एनम् । अन्याभ्याम् । ऊरुभ्याम् । प्रऽआशीः । याभ्याम् ।
च । एतम् । पूर्वं । ऋषयः । प्रऽआश्नन् ॥ ऊरू इति । ते । मरिष्य-
तः । इति । एनम् । आह ॥ तम् । वै । अहम् । न । अर्वाञ्चम् ।
न । पराञ्चम् । न । प्रत्यञ्चम् ॥ मित्रावरुणयोः । ऊरुभ्याम् ॥ ता-
भ्याम् । एनम् । प्र । आशिषम् । ताभ्याम् । एनम् । अजीगमम् ॥
एषः । वै । ओदुनः । सर्वऽअङ्गः । सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः ॥ सर्वऽअङ्गः ।
एव । सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः । सम् । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ १३ ॥

याभ्याम् ऊरुभ्याम् पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् । ॥ साधकतमत्वविवक्ष-
या करणत्वम् ॥ । ततोऽन्याभ्यां चेद् ऊरुभ्याम् एनम् ओदनं प्रा-
शीः ते प्राशितुस्तव ऊरू मरिष्यतः त्यक्तप्राणौ शुष्कौ भविष्यत इत्येनम्
आह । तं वा अहम् इत्यादि पूर्ववत् । मित्रावरुणयोः मित्रश्च वरुण-
श्च मित्रावरुणौ । ॥ “देवताङ्गन्धे च” इति पूर्वपदस्य आनङ् ।
“देवताङ्गन्धे च” इति उभयपदप्रकृतिस्वरत्वम् ॥ । तयोः संबन्धि-
भ्याम् ऊरुभ्याम् । ताभ्याम् एनं प्राशिषम् इत्यादि पूर्ववद् योज्यम् ॥

जानुनोरपि देवतासंबन्धित्वेन भावनम् आह [चतुर्दशेन मन्त्रेण] ॥

ततश्चैनमन्याभ्यामष्टीवज्यां प्राशीर्याभ्यां चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ।
सामो भविष्यतीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न प्र-
त्यञ्चम् । त्वष्टुरष्टीवज्याम् । ताभ्यामेनं प्राशिषं ताभ्यामेनमजीग-
मम् । एष वा ओदुनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वाङ्ग एव

सर्वप॑रुः सर्व॑तनूः सं भ॑वति॒ य ए॒वं वेदं ॥ १४ ॥

ततः । च । ए॒न॒म । अ॒न्याभ्या॑म् । अ॒ष्टीव॑त्ऽभ्या॑म् । प्र॒ऽआशीः । या॒भ्या॑म् । च । ए॒त॒म । पूर्वे॑ । ऋ॒षयः॑ । प्र॒ऽआश्र॑न् ॥ स्ना॒मः । भ॒वि॒ष्य॒सि । इति॑ । ए॒न॒म । आ॒ह ॥ त॒म । वै । अ॒ह॒म । न । अ॒र्वाञ्च॑म् । न । प॒राञ्च॑म् । न । प्र॒त्यञ्च॑म् ॥ त्वष्टुः । अ॒ष्टीव॑त्ऽभ्या॑म् ॥ ता॒भ्या॑म् । ए॒न॒म । प्र । आ॒शि॒ष॒म । ता॒भ्या॑म् । ए॒न॒म । अ॒जी॒ग॒म॒म ॥ ए॒षः । वै । ओ॒द॒नः । सर्व॑ऽअ॒ङ्गः । सर्व॑ऽप॒रुः । सर्व॑ऽत॒नूः ॥ सर्व॑ऽअ॒ङ्गः । ए॒व । सर्व॑ऽप॒रुः । सर्व॑ऽत॒नूः । स॒म । भ॑वति॒ । यः । ए॒व॒म॒ वेदं ॥ १४ ॥

अष्टीवन्तौ अस्थिमन्तौ ऊर्वोरधःप्रदेशवर्तिनौ अवयवौ आनुलक्षणौ ।
 “आसन्दीवद् अष्टीवत्” इति मतुपि निपात्यते । ताभ्याम् अ॒ष्टीव॑ञ्चाम् अ॒न्याभ्या॑म् इत्यादि सर्वे पूर्ववद् योज्यम् । स्ना॒मः शुष्कज॒ङ्गुः । शुष्कज॒ङ्गो भ॒वि॒ष्य॒सि इत्येनं प्रा॒शितार॑म् आह । तं वा अ॒ह॒म इत्यादि पूर्ववत् ॥ त्वष्टुः देवस्य संबन्धिभ्याम् अष्टीवञ्चाम् ॥ गतार्थेन अन्यत् ॥

पादयोरपि देवतासंबन्धित्वेन भावनम् आह पञ्चदशेन मन्त्रेण ॥

ततश्चैनमन्याभ्यां पादाभ्यां प्राशीर्याभ्यां चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्रन् । बहुचारी भविष्यसीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न प्रत्यञ्चम् । अश्विनोः पादाभ्याम् । ताभ्यामेनं प्राशिषं ताभ्यामैगमजीगमम् । एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेदं ॥ १५ ॥

ततः । च । ए॒न॒म । अ॒न्याभ्या॑म् । पा॒दाभ्या॑म् । प्र॒ऽआशीः । या॒भ्या॑म् । च । ए॒त॒म । पूर्वे॑ । ऋ॒षयः॑ । प्र॒ऽआश्र॑न् ॥ बहु॑ऽचा॒री । भ॒वि॒ष्य॒सि । इति॑ । ए॒न॒म । आ॒ह ॥ त॒म । वै । अ॒ह॒म । न । अ॒र्वाञ्च॑म् । न । प॒राञ्च॑म् । न । प्र॒त्यञ्च॑म् ॥ अ॒श्वि॒नोः । पा॒दाभ्या॑म् ॥ ता॒भ्या॑म् । ए॒न॒म ।

प्र । आशिषम् । ताभ्याम् । एनम् । अजीगमम् ॥ एषः । वै । ओ-
दनः । सर्वेऽअङ्गः । सर्वेऽपरुः । सर्वेऽतनूः ॥ सर्वेऽअङ्गः । एव । सर्वेऽप-
रुः । सर्वेऽतनूः । सम । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ १५ ॥

जङ्घयोरधोवर्तिनौ पादौ । बहुचारी बहु अधिकं चरितुं शीलम् अ-
स्य स तथोक्तः । ॥ “सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छीत्ये” इति णि-
निः ॥ सर्वदा प्रवासशील इत्यर्थः । अश्विनोः संबन्धिभ्यां तदी-
यत्वेन भाविताभ्यां पादाभ्याम् ॥ वाक्ययोजना पूर्ववत् ॥

पादाग्रयोरपि देवतासंबन्धित्वेन भावनम् आह ॥

ततश्चैनमन्याभ्यां प्रपदाभ्यां प्राशीर्याभ्यां चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ।
सर्पस्त्वा हनिष्यतीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न
प्रत्यञ्चम् । सवितुः प्रपदाभ्याम् । ताभ्यामेनं प्राशिषं ताभ्यामेन-
मजीगमम् । एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वा-
ङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ १६ ॥

ततः । च । एनम् । अन्याभ्याम् । प्रऽपदाभ्याम् । प्रऽआशीः । याभ्याम् ।
च । एतम् । पूर्वे । ऋषयः । प्रऽआश्नन् ॥ सर्पः । त्वा । हनिष्यति ।
इति । एनम् । आह ॥ तम् । वै । अहम् । न । अर्वाञ्चम् । न । परा-
ञ्चम् । न । प्रत्यञ्चम् ॥ सवितुः । प्रऽपदाभ्याम् ॥ ताभ्याम् । ए-
नम् । प्र । आशिषम् । ताभ्याम् । एनम् । अजीगमम् ॥ एषः । वै ।
ओदनः । सर्वेऽअङ्गः । सर्वेऽपरुः । सर्वेऽतनूः ॥ सर्वेऽअङ्गः । एव ।
सर्वेऽपरुः । सर्वेऽतनूः । सम । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ १६ ॥

प्रपदाभ्यां पादाग्राभ्याम् । सर्पः प्रसिद्धः । सवितुः सर्वस्य प्रेरकस्य
देवस्य संबन्धिभ्यां प्रपदाभ्यां पादाग्राभ्याम् ॥

हस्तयोरपि देवतासंबन्धित्वेन भावनम् आह ॥

ततश्चैनमन्याभ्यां हस्ताभ्यां प्राशीर्याभ्यां चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ।
ब्राह्मणं हनिष्यसीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न
प्रत्यञ्चम् । ऋतस्य हस्ताभ्याम् । ताभ्यामेनं प्राशिषं ताभ्यामेनम-
जीगमम् । एष वा ओदुनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वाङ्ग
एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ १७ ॥

ततः । च । एनम् । अन्याभ्याम् । हस्ताभ्याम् । प्रऽआशीः । याभ्याम् ।
च । एतम् । पूर्वे । ऋषयः । प्रऽआश्नन् ॥ ब्राह्मणम् । हनिष्यसि । इति ।
एनम् । आहु ॥ तम् । वै । अहम् । न । अर्वाञ्चम् । न । पराञ्चम् ।
न । प्रत्यञ्चम् ॥ ऋतस्य । हस्ताभ्याम् ॥ ताभ्याम् । एनम् । प्र । आ-
शिषम् । ताभ्याम् । एनम् । अजीगमम् ॥ एषः । वै । ओदुनः । स-
र्वऽअङ्गः । सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः ॥ सर्वऽअङ्गः । एव । सर्वऽपरुः ।
सर्वऽतनूः । सम । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ १७ ॥

ब्राह्मणं हनिष्यसीति । ब्रह्महत्या तव भविष्यतीत्यर्थः । ऋतं सत्यं
परं ब्रह्म तस्य संबन्धिभ्यां हस्ताभ्याम् । ताभ्याम् एनम् इत्यादि अ-
न्यत् सर्वं पूर्ववत् ॥

इत्थं प्राशितुः सर्वेष्वङ्गेषु देवताप्रतिपत्तीर्विधाय तदाधारभूतायां भूम्या-
मपि प्रतिपत्तिविशेषं विपक्षे बाधपुरःसरं दर्शयति ॥

ततश्चैनमन्यया प्रतिष्ठया प्राशीर्यया चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् । अ-
प्रतिष्ठानोऽनायतनो मरिष्यसीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न
पराञ्चं न प्रत्यञ्चम् । सत्ये प्रतिष्ठाय । तयैनं प्राशिषं तयैनमजी-
गमम् । एष वा ओदुनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वाङ्ग ए-
व सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ १८ ॥ (९)

ततः । च । एनम् । अन्याया । प्रतिऽस्थया । प्रऽआशीः । यया । च ।

एतम् । पूर्वे । ऋषयः । प्रऽआश्रम ॥ अमृतिऽस्थानः । अनायतनः ।
मरिष्यसि । इति । एनम् । आहु ॥ तम् । वै । अहम् । न । अर्वा-
च्चम् । न । पराच्चम् । न । प्रत्यच्चम् ॥ सत्ये । प्रतिऽस्थाय ॥ तया ।
एनम् । प्र । आशिषम् । तया । एनम् । अजीगमम् ॥ एषः । वै ।
ओदनः । सर्वऽअङ्गः । सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः ॥ सर्वऽअङ्गः । एव ।
सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः । सम् । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ १८ ॥

प्रतिष्ठति अस्याम् इति प्रतिष्ठा पादधोराधारभूता भूमिः । ॥ १८ ॥
गतिनिवृत्तौ । “आतश्चोपसर्गे” इति अधिकरणे अङ् प्रत्ययः ॥ य-
या च प्रतिष्ठया सत्यब्रह्मात्मिकया एत[म् ओदनं] पूर्वे प्रथमभाविन ऋ-
षयः प्राश्नन् ततोऽन्यथा चेत् प्रतिष्ठया एनम् ओदनं प्राशीः प्राशित-
वान् असि तर्हि त्वम् अमृतिष्ठानः प्रतिष्ठारहितः । तस्यैव अर्थकथनम्
अनायतन इति । स्थानोपवेशनाय भूमिरहितो भविष्यसि इत्येनं प्रा-
शितारम् आह कश्चिद् विद्वान् ब्रूयात् । इति विपक्षे बाधोपन्यासः ।
तस्यैतद् उत्तरं तं वा अहम् इत्यादि । तं खलु उक्तप्रभावम् ओदनम्
अहम् अ[र्वाच्चम्] अभिमुखम् अवस्थितं न प्राशिषम् । न पराच्चम्
पराङ्मुखम् अवस्थितमपि न प्राशिषम् । न प्रत्यच्चम् प्रत्यङ्मुखम् आ-
भिमुख्येन अवस्थितमपि न प्राशिषम् । किं तु आत्मभूतम् ओदनं सत्ये
सर्वदा बाधविधुरे “विज्ञानम् आनन्दं ब्रह्म” [बृ० आ० ३. ९. ३४]
इत्याद्युपनिषदेकवेद्ये सर्वजगत्कल्पनास्पदे ब्रह्मणि प्रतिष्ठाय प्रतिष्ठितः स-
माश्रितो भूत्वा तेन सर्वजगत्प्रतिष्ठात्मकेन प्राशिषम् प्राशितवान् अस्मि ।
तेनैव सत्येन एनम् अजीगमम् उदरमध्यं गमितवान् अस्मि । यद्वा ।
अस्य सवयज्ञस्य फलभूतं नाकपृष्ठाख्यं लोकं गमितवान् अस्मि । एष
खलु उदीरितभावनया प्राशित ओदनः सर्वाङ्गः सर्वैरङ्गैः अवयवैरुपेतः
सर्वपरुः सर्वैः पर्वभिः अवयवसंधिभिरुपेतः सर्वतनूः कृत्स्नशरीरो भवति ।
सर्वशरीराभिमानिविराडात्मको भवतीत्यर्थः । उक्तम् अर्थं वेदितुः फलम्
आह सर्वाङ्ग एवेत्यादिना ॥

इत्थम् आद्यन्तयोः पर्याययोः संपूर्णाम्नात् मध्यवर्तिषु पर्यायेषु अनुषङ्गेण वाक्यपरिसमाप्तिं कृत्वा व्याख्यातव्यम् ॥

[इति] द्वितीयेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

“एतद् वै ब्रह्मस्य विष्टपम्” इत्यस्य सूक्तस्य “तस्योदनस्य” इति सूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

तत्र प्रथमा ॥

(३) एतद् वै ब्रह्मस्य विष्टपं यदोदनः ॥ १ ॥

एतत् । वै । ब्रह्मस्य । विष्टपम् । यत् । ओदनः ॥ १ ॥

यत् योऽयम् उक्तमहिमोदेत ओदनः एतत् खलु ब्रह्मस्य विष्टपम् दधाति महिम्ना सर्वं जगत् सृजतीति ब्रह्मः सूर्यमण्डलमध्यवर्ती ईश्वरः । ॥ बन्धेर्ब्रधिवुधी च [उ० ३. ५] इति औणादिको नक् प्रत्ययः प्रकृतेर्ब्रधादेशश्च ॥ तस्य विष्टपम् वियति विष्टपं मण्डलम् । सूर्यमण्डलात्मकोयम् ओदनं इत्यर्थः ॥

एतद् वेदितुः फलम् आह द्वितीयया ॥

ब्रह्मलोको भवति ब्रह्मस्य विष्टपि श्रयते य एवं वेद ॥ २ ॥

ब्रह्मलोकः । भवति । ब्रह्मस्य । विष्टपि । श्रयते । यः । एवम् । वेद ॥ २ ॥

यः पुरुषः एवम् उक्तप्रकारेण [वेद ओदनस्य] सूर्यमण्डलात्मकत्वं वेद । मण्डलाभिमानिसूर्यरूपेण ओदनम् उपास्त इत्यर्थः । असौ ब्रह्मलोको भवति ब्रह्मस्य सूर्यस्य यो लोकस्तल्लोकवर्ती भवति । यद्वा सूर्य इव लोकनीयः दर्शनीयो भवति । ब्रह्मस्य सूर्यस्य विष्टपि विष्टपे मण्डलात्मके स्थाने श्रयते सेवते । सूर्यात्मको भवतीत्यर्थः । “असौ वा आदित्यो ब्रह्मस्य विष्टपम्” इति हि तैत्तिरीयकम् [तै० सं० ५. ३. ३. ५] ॥

अथ सूर्यात्मकाद् ओदनात् सर्वेषां देवानां सृष्टिम् आह तृतीया

एतस्माद् वा ओदनात् त्रयस्त्रिंशत् लोकान् निरीक्षेमीति प्रजापतिः ॥ ३ ॥

एतस्मात् । वै । ओदनात् । त्रयःऽत्रिंशत् । लोकान् । निः । अमिमीत् ।
प्रजापतिः ॥ ३ ॥

एतस्मात् सूर्यात्मकाद् ओदनात् [सर्वजगदुपादान]भूतात् प्रजापतिः प्र-
जानां स्रष्टा देवः त्रयस्त्रिंशत् लोकान् “अष्टौ वसवः एकादश रुद्राः द्वा-
दशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्च” इति [ऐ० ब्रा० १. १०] ऐतरेयकादि-
श्रुतिप्रसिद्धा ये त्रयस्त्रिंशत्संख्याका देवास्तेषां लोकान् अधिष्ठातृसहितान्
निरमिर्मात निर्मितवान् ॥

तल्लोकप्राप्तिसाधनत्वेन यज्ञोपि अस्मादेव सूर्यात्मकाद् ओदनात् सृष्ट-
इत्याह ॥

तेषां प्रज्ञानाय यज्ञमसृजत ॥ ४ ॥

तेषाम् । प्रज्ञानाय । यज्ञम् । असृजत् ॥ ४ ॥

तेषां देवलोकानां प्रज्ञानाय प्रकर्षेण ज्ञानाय तल्लोकोपभोग्यसुखसा-
क्षात्काराय तत्साधनत्वेन इमं यज्ञम् असृजत सृष्टवान् । यज्ञसृष्ट्यभि-
धानादेव सर्वजगत्सृष्टिरुक्ता भवति । “अग्निष्टोमेन वै प्रजापतिः प्रजा
असृजत” [तै० सं० ७. १. १. २] इत्यादिश्रुतेः । स्मर्यते च । अग्नौ प्रा-
स्ताहुतिः सम्यग् आदित्यम् उपतिष्ठते । आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः
प्रजाः इति [म० सू० ३. ७६] ॥

इत्थं सर्वजगदुपादानभूतस्य ओदनस्य सूर्यमण्डलान्तर्वर्तिहिरण्यगर्भता-
दात्म्यं विदुषो माहात्म्यं दर्शयति ॥

स य एवं विदुषं उपद्रष्टा भवति प्राणं रुणद्धि ॥ ५ ॥

सः । यः । एवम् । विदुषः । उपद्रष्टा । भवति । प्राणम् । रुणद्धि ॥ ५ ॥

स यः यः कश्चन पुरुषः एवम् उक्तप्रकारेण विदुषः उपासकस्य उ-
पद्रष्टा भवति उप समीपे तत्कृतस्य अकामोपनतस्य द्रष्टा साक्षात्कर्ता
भवति । तस्य मनसि उपरोधं जनयतीत्यर्थः । स उपरोधकः स्वशरीरे

वर्तमानं प्राणं रुणद्धि आवृणोति निरुद्धगतिं करोति । प्राणोपासकस्य अनिष्टाचरणाद् इत्यर्थः ॥

न केवलम् एतावानेव दोषः सर्वफलहानिरपि तस्य स्याद् इत्याह ॥

न च प्राणं रुणद्धि सर्वज्यानि जीयते ॥ ६ ॥

न । च । प्राणम् । रुणद्धि । सर्वज्यानिम् । जीयते ॥ ६ ॥

प्राणं रुणद्धि इत्येतावदेव न च अपि तर्हि सर्वज्यानिम् मजापश्चादिरूपस्य सर्वस्य अभिमतस्य वस्तुनः ज्यानिर्हानिर्यथा भवति तथा जीयते हीयते निहीनो भवति । ॥ ज्या वयोहानौ । अस्मात् कर्मणि लट् । “ग्रहिज्या०” इत्यादिना संप्रसारणम् ॥ जीयत इत्येतावता वयोहानिमात्रं गम्यते । हानेः सर्ववस्तुविषयताप्रतिपत्त्यर्थविशेषणसंबन्धाय ज्यानिं जीयत इति पुनरुक्तिः ॥

न केवलम् एतावदेव इत्याह ॥

न च सर्वज्यानिं जीयते पुरैनं जरसः प्राणो जहाति ॥ ७ ॥ (१०)

न । च । सर्वज्यानिम् । जीयते । पुरा । एनम् । जरसः । प्राणः । जहाति ॥ ७ ॥ (१०)

सर्वज्यानिं जीयत इति एतावदेव न च एनं निन्दकं जरसः जरावस्थायाः पुरा प्राणो जहाति परित्यजति । म्रियतेसावित्यर्थः । एतद् उक्तं भवति । विदुषो व्यतिक्रमं दृष्ट्वा निन्दतः पुरुषस्य प्रथमं प्राणरोधो भवति ततः सर्ववस्तुहानिर्भवति ततः अकालमरणम् इति ॥

[इति] तृतीयं सूक्तम् ॥

“प्राणाय नमः” इत्यादिसूक्तत्रयम् अर्थसूक्तम् । अनेन उपनयनकर्मणि माणवकस्य नाभिं संस्पृश्य आचार्यो जपेत् । “उपनयनम्” प्रक्रम्य सूत्रितम् । “दक्षिणेन पाणिना नाभिदेशं संस्तभ्य जपति आ र-
“भस्व[८, २] प्राणाय नमः[११, ६] विषासहिम्[१७, १] इत्यनुमन्त्र-
“यते” इति [कौ० ७, ६] ॥

तथा आयुष्कामः अनेनार्थसूक्तेन दक्षिणं कर्णम् अनुमन्त्रयेत् ॥

तथा ऋषिहस्ते आयुष्कामस्य शरीरम् अभिमन्त्रयेत् । सूत्रितं हि ।
“आ रभस्व[८.२] प्राणाय नमः[११.६] विषासहिम्[१७.१] इत्य-
“नुमन्त्रयते” इति [कौ० ७.९]

तथा अस्यार्थसूक्तस्य आयुष्यगणे पाठाद् “विश्वकर्मभिरायुष्यैः स्वस्य-
यनैराज्यं जुहुयात्” इति [होमे]षु विनियोगोऽनुसंधेयः [कौ० १४.३] ॥

तथा “अमृतां दिव्यान्तरिक्षभौमेषु प्रयुञ्जीत” [न० क० १७] इति
विहितायाम् अमृताख्यायां महाशान्तौ अनेनार्थसूक्तेन व्रीहियवमयं मणिं
बभ्रीयात् । तद् उक्तं नक्षत्रकल्पे । प्राणाय नम इति व्रीहियवम् अमृ-
तायां बभ्रीयात्” इति [न० क० १९] ॥

तथा ग्रहयज्ञे अनेनार्थसूक्तेन शनैश्चराय हविराज्यहोमं समिदाधानम्
उपस्थानं वा कुर्यात् । तद् उक्तं शान्तिकल्पे । “सहस्रबाहुः पुरुषः
“[१९.६] केन पाष्णी[१०.२] प्राणाय नमः[११.६] इति शनै-
“श्चराय” इति [शा० क० १५] ॥

तथा शान्त्यर्थे लक्षहोमे एतद् अर्थसूक्तं होमे विनियुक्तं परिशिष्टे ।
“नमो देववधेभ्यः[६.१३] भवाश्वौ[११.२] प्राणाय नमः[११.६]
इति हुत्वा” इति ॥

तत्र प्रथमा ॥

प्राणाय नमो यस्य सर्वमिदं वशे ।

यो भूतः सर्वस्येश्वरो यस्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥

प्राणाय । नमः । यस्य । सर्वम् । इदम् । वशे ।

यः । भूतः । सर्वस्य । ईश्वरः । यस्मिन् । सर्वम् । प्रतिऽस्थितम् ॥ १ ॥

प्राणाय प्रकर्षेण अनिति सर्वप्राणिशरीरं व्याप्य चेष्टत इति प्राणः
समष्टिशरीराभिमानी पृथगसृष्टो हिरण्यगर्भः । “प्राणः प्रजानां उद-
यत्येष सूर्यः” इति [प्र० उ० १.८] “स प्राणम् असृजत” इति [प्र०
उ० ६.४] “कस्मिन्वहम् उक्तान्त उक्तान्तो भविष्यामि कस्मिन् वा प्रति-

ष्ठिते प्रतिष्ठास्यामि” [प्र० उ० ६. ३] इत्यादिश्रुतिभ्यः । तस्मै प्राणाय नमः
 नमस्कारोस्तु । ॥ “अनितेः” इति नकारस्य णत्वम् ॥ । तस्य
 सगुणब्रह्मात्मकत्वं दर्शयति । यस्य प्राणस्य वशे सर्वम् इदं चराचरात्म-
 कं जगद् वर्तते । एतेन तस्य सकलजगन्नियन्तृत्वम् उक्तम् । यः प्राणो
 भूतः भूतकालावच्छिन्नः न तु भविष्यन् । सर्वदा लब्धसत्ताक इत्य-
 र्थः । ॥ भू सत्तायाम् इत्यस्मात् कर्तरि निष्ठा ॥ । सर्वस्य प्राणि-
 जातस्य ईश्वरः ईशिता कर्तुम् अकर्तुम् अन्यथा वा कर्तुं शक्तः । ॥ ई-
 श ऐश्वर्ये । “स्थेशभासपिसकसो वरच्” इति वरच् प्रत्ययः । “स्वा-
 मीश्वराधिपतिदायादसाक्षिप्रतिभूपसूतेश्च” इति षष्ठी ॥ । यस्मिन् उ-
 दीरितलक्षणे प्राणे परब्रह्मात्मके सर्वं समस्तं जगत् प्रतिष्ठितम् । कार-
 णभूते तस्मिन् समवायवृत्त्या वर्तते इत्यर्थः । तस्मै प्राणाय नम इति
 संबन्धः ॥

द्वितीया ॥

नमस्ते प्राण क्रन्दाय नमस्ते स्तनयित्वे ।

नमस्ते प्राण विद्युते नमस्ते प्राण वर्धते ॥ २ ॥

नमः । ते । प्राण । क्रन्दाय । नमः । ते । स्तनयित्वे ।

नमः । ते । प्राण । विद्युते । नमः । ते । प्राण । वर्धते ॥ २ ॥

हे प्राण क्रन्दाय क्रन्दनशीलाय ध्वनते [ते] तुभ्यं नमः । ॥ क्र-
 दि आह्वाने रोदने च । इदिच्चात् नुम् । पचाद्यच् ॥ । तथा स्तन-
 यित्वे मेघजालं प्रविश्य स्तनितं गर्जितं कुर्वते । ॥ स्तन शब्दे ।
 अस्माण्यन्ताद् औणादिक इत्नुच् प्रत्ययः । “अयामन्ताल्वाथ्येत्विष्णुषु”
 इति णेः अय् आदेशः ॥ । एवंभूताय ते तुभ्यं नमः । हे प्राण
 विद्युते विद्युदात्मना विद्योतमानाय ते तुभ्यं नमः । तदनन्तरं वर्धते वृ-
 ष्ठी कुर्वते ते तुभ्यम् हे प्राण नमोस्तु ॥

18' inserts इति स प्राणमसृजत after प्रतिष्ठास्यामि, in forgetfulness that the Sṛuti had already been quoted.

तृतीया ॥

यत् प्राण स्तनयितुनाभिः क्रन्दत्योषधीः ।

प्र वीयन्ते गर्भान् दधतेथो बह्वीर्वि जायन्ते ॥ ३ ॥

यत् । प्राणः । स्तनयितुना । अभिऽक्रन्दति । ओषधीः ।

प्र । वीयन्ते । गर्भान् । दधते । अथो इति । बह्वीः । वि । जायन्ते ॥ ३ ॥

यत् यदा प्राणः जगत्प्राणभूतः सूर्यात्मको देवः स्तनयितुना मेघध्व-
निना ओषधीः ब्रीहियवाद्या ग्राम्याः आरण्याश्च वीरुधः अभिः क्रन्दति
अभिलक्ष्य शब्दायते । यथा गोयूथमध्ये इमो वृषभः गर्भम् आधितु-
स्ता अभिलक्ष्य [शब्दं] करोति तथेत्यर्थः । तदा ता ओषधयः प्रवीयन्ते
प्राणाभिः क्रन्दनमात्रादेव गर्भं गृह्णन्ति । ॥ वी गतिप्रजनकान्त्यशन-
खादनेषु ॥ । वर्षर्तुः सर्वासाम् ओषधीनां गर्भग्रहणकाल इत्यर्थः ।
तदानीमेव गर्भान् दधते धारयन्ति । अथो अनन्तरमेव बह्वीः बह्व्यो
बहुप्रकारा वि जायन्ते विविधम् उत्पद्यन्ते ॥

चतुर्थी ॥

यत् प्राण ऋतावागतेभिः क्रन्दत्योषधीः ।

सर्वं तदा प्र मोदते यत् किं च भूम्यामधि ॥ ४ ॥

यत् । प्राणः । ऋतौ । आऽगते । अभिऽक्रन्दति । ओषधीः ॥

सर्वम् । तदा । प्र । मोदते । यत् । किम् । च । भूम्याम् । अधि ॥ ४ ॥

प्राणे देवः ऋतावागते ऋतुकाले समागते वर्षर्तौ आगते वा यत्
यदा ओषधीः अभिः क्रन्दति तदा सर्वं प्र मोदते प्रहृष्यति । ॥ मु-
द हर्षे ॥ । भूम्याम् अधि उपरि यत् किं च यत् किमपि प्राणि-
जातं वर्तते । तत् सर्वम् इत्यन्वयः ॥

१ P J दधते. We with P. २ BC मोदते. We with ADEK KRS V Dc. ३ So
we with ABCDEK KRS P P J V Dc Cp. See R.w. ४ P J मोदते. We with
P Cp.

पञ्चमी ॥

यदा प्राणो अभ्यवर्षी^१ वृषेण पृथिवीं महीम् ।

पशवस्तत् प्र मोदन्ते महो वै नो भविष्यति ॥ ५ ॥

यदा । प्राणः । अभिऽअवर्षीत् । वृषेण । पृथिवीम् । महीम् ।

पशवः । तत् । प्र । मोदन्ते । महः । वै । नः । भविष्यति ॥ ५ ॥

यदा यस्मिन् काले प्राणो देवः महीम् महतीं पृथिवीम् विस्तीर्णा भूमिं वृषेण वृष्टिकर्मणा अभ्यवर्षीत् अभितः सिक्तां करोति तत् तदानीं पशवः गवाद्याः प्र मोदन्ते प्रहृष्यन्ति । केनाभिप्रायेणेत्याह । महो वै उत्सवः खलु नः अस्माकं भविष्यति । वृष्टेरनन्तरं पृथिव्यां भूयांसि सस्यानि उत्पद्यन्ते । तद्भक्षणेन अस्माकं पुष्टिर्भविष्यतीति प्रनृत्यन्तीत्यर्थः ॥

षष्ठी ॥

अभिवृष्टा ओषधयः प्राणेन समवादिरन् ।

आयुर्वै नः प्रातीतरः सर्वा नः सुरभीरकः ॥ ६ ॥

अभिऽवृष्टाः । ओषधयः । प्राणेन । सम । अवादिरन् ।

आयुः । वै । नः । प्र । अतीतरः । सर्वाः । नः । सुरभीः । अकः ॥ ६ ॥

प्राणेन देवेन अभिवृष्टाः अभिषिक्ता ओषधयो ग्राम्या आरण्याश्च तेनैव प्राणेन समवादिरन् समवदन्त संभाषणं कृतवत्यः । ॥ “भास-
नोपसंभाषाज्ञानयत्नविमत्सुपमन्त्रणेषु वदः” इति आत्मनेपदम् । लङि
व्यत्ययेन ज्ञस्य रन् आदेशः । तस्य “छन्दस्युभयथा” इति आर्षधा-
तुकत्वाद् इडागमः । उपधावृद्धिश्छान्दसी ॥ संवदनप्रकारमेव दर्शयति आयुरिति । हे प्राण नः अस्माकम् आयुः जीवनं त्वं प्राती-
तरः प्रावर्धयः । ॥ प्रपूर्वस्तरतिवर्धनार्थः । अस्माक्यन्तात् लुङि च-
ङि रूपम् ॥ तथा नः अस्मान् सर्वाः । ॥ “बहुवचनस्य वस्त्रसौ” इति द्वितीयान्तस्य अस्मदो नस् आदेशः ॥ सुरभीः

१ B अभिवृष्ट्या. Sâyana's text also अभिवृष्ट्या.

1 S' तदा followed by a space for two letters.

शोभनगन्धयुक्ता अकः अकार्षीः । ॥ इकृञ् करणे । अस्मालुङि
“मन्त्रे घस०” इति हेलुक् । “हल्ङ्यावभ्यः०” इति तिलोपः ॥

सप्तमी ॥

नमस्ते अस्वायते नमो अस्तु परायते ।

नमस्ते प्राण तिष्ठत आसीनायोत ते नमः ॥ ७ ॥

नमः । ते । अस्तु । आऽयते । नमः । अस्तु । पराऽयते ।

नमः । ते । प्राण । तिष्ठते । आसीनाय । उत । ते । नमः ॥ ७ ॥

हे प्राण आयते आगच्छते ते तुभ्यं नमोस्तु । तथा परायते परा-
ङ्मुखं गच्छते तुभ्यं नमोस्तु । हे प्राण तिष्ठते यत्रकापि अवस्थिताय
[ते] तुभ्यं नमोस्तु । आसीनाय उपविष्टाय ते तुभ्यं नमोस्तु । उत-
शब्दः अप्यर्थे । आगमनादिक्रियाः सर्वाः प्राणव्यापारनिर्वर्त्या इति तत्त-
दवस्थापन्नस्य नमस्कार्यत्वम् ॥

अष्टमी ॥

नमस्ते प्राण प्राणते नमो अस्वपानते ।

पराचीनाय ते नमः प्रतीचीनाय ते नमः सर्वस्मै त इदं नमः ॥ ८ ॥

नमः । ते । प्राण । प्राणते । नमः । अस्तु । अपानते ।

पराचीनाय । ते । नमः । प्रतीचीनाय । ते । नमः । सर्वस्मै । ते । इदम् ।

नमः ॥ ८ ॥

हे प्राण देव प्राणते प्राणनव्यापारं कुर्वते ते तुभ्यं नमोस्तु । तथा
अपानते अपाननव्यापारं कुर्वते अपानवृत्त्यात्मकाय तुभ्यं नमोस्तु । तथा
पराचीनाय पराञ्चनाय परागमनस्वभावाय देहाद् बहिरवस्थिताय ते तु-
भ्यं नमोस्तु । तथा प्रतीचीनाय प्रतिमुखम् अञ्चते देहमध्ये वर्तमानाय

१ D S K omit अ० in अस्वायते. We with A B C E K K R C s. २ B omits अ० in
अस्तु. We with A B C D E K K R S V C s.

1 S' अपानावृत्त्या०.

ते तुभ्यं नमोस्तु । ॥ “विभाषाञ्जेरदिकस्त्रियाम्” इति स्वार्थिकः
खः ॥ किं बहुना सर्वस्मै सर्वव्यापारकर्त्रे सर्वप्राणिशरीरान्तर्वर्तिने
ते तुभ्यम् इदं नमः अयं नमस्कारो भवतु । ॥ “सर्वस्य सुणि”
इति आद्युदात्तत्वम् ॥

नवमी ॥

या ते प्राण प्रिया तनूर्यो ते प्राण प्रेयसी ।

अथो यद् भेषजं तव तस्य नो धेहि जीवसे ॥ ९ ॥

या । ते । प्राण । प्रिया । तनूः । यो इति । ते । प्राण । प्रेयसी ।

अथो इति । यत् । भेषजम् । तव । तस्य । नः । धेहि । जीवसे ॥ ९ ॥

हे प्राण ते तव या प्रिया प्रीतिविषया तनूः शरीरम् अस्ति तथा
प्राण ते तव यौ* । ॥ लिङ्गव्यत्ययः ॥ ये प्रेयसी प्रियतमरूपे
प्राणापानवृत्तिद्वयात्मके अग्नीषोमरूपे वा । अथो अपि च तव संवन्धि
यद् भेषजम् अमृतत्वप्रापकम् औषधम् अस्ति तस्य सर्वस्य प्रियतनुप्रभृ-
तिकस्य सकाशात् नः अस्माकं जीवसे जीवनाय धेहि अमृतत्वसाधनम्
औषधं प्रयच्छ ॥

दशमी ॥

प्राणः प्रजा अनु वस्ते पिता पुत्रमिव प्रियम् ।

प्राणो ह सर्वस्येश्वरो यच्च प्राणति यच्च न ॥ १० ॥ (११)

प्राणः । प्रजाः । अनु । वस्ते । पिता । पुत्रम् इव । प्रियम् ।

प्राणः । ह । सर्वस्य । ईश्वरः । यत् । च । प्राणति । यत् । च । न ॥ १० ॥ (११)

प्राणो देवः प्रजाः प्रजायमाना देवतिर्यङ्मानुषाद्याः अनु वस्ते अनुक-
मेण च्छादयति । तच्छरीराणि नाडीद्वारा व्याप्य वर्तते इत्यर्थः । ॥ वस
आच्छादने । अदादित्वात् शपो लुक् ॥ तत्र दृष्टान्तः पिता पुत्र-
मिव । यथा पिता प्रियम् स्निग्धं पुत्रं वस्त्रेण स्वकीयेन आच्छादयति

तथेत्यर्थः । यच्च जङ्गमात्मकं वस्तु प्राणति प्राणनव्यापारं करोति यच्च
स्थावरात्मकं न प्राणति प्राणनव्यापारं न करोति । किं तु आत्मावि-
नाभूतः प्राणः स्थावरेषु निरुद्धगतिरेव अन्तर्वर्तते । तस्य सर्वस्य स्थाव-
रजङ्गमात्मनो जगतः प्राणः खलु ईश्वरः ईशिता स्वामी ॥

[इति] चतुर्थं सूक्तम् ॥

“प्राणो मृत्युः” इति सूक्तस्य पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

तत्र प्रथमा ॥

प्राणो मृत्युः प्राणस्तक्मा प्राणं देवा उपासते ।

प्राणो ह सत्यवादिनमुत्तमे लोक आ दधत् ॥ ११ ॥

प्राणः । मृत्युः । प्राणः । तक्मा । प्राणम् । देवाः । उप । आसते ।

प्राणः । ह । सत्यवादिनम् । उत्तमे । लोके । आ । दधत् ॥ ११ ॥

प्राण एव देवो मृत्युः स्वनिर्गमनेन सर्वप्राणिनां मरणस्य क । । स
एव प्राणस्तक्मा कच्छ्जीवनकरो ज्वरादिरोगः । तथा तं प्राणं देहम-
ध्यवर्तिनं देवाः इन्द्रियाणि उपासते । स्वस्वविषयोपभोगाय सेवन्त इ-
त्यर्थः । यद्वा प्राणम् हिरण्यगर्भं समष्ट्यात्मकम् अभ्यादयो देवा उपा-
सते । स एव प्राणः सत्यवादिनम् । सत्यं यथार्थं वदितुं शीलम् अस्य
स तथोक्तः । सत्यवदनशीलं महानुभावम् उत्तमे उत्कृष्टतमे लोके आ
दधत् आदधाति स्थापयति ॥

द्वितीया ॥

प्राणो विराट् प्राणो देष्ट्री प्राणं सर्व उपासते ।

प्राणो ह सूर्यश्चन्द्रमाः प्राणमाहुः प्रजापतिम् ॥ १२ ॥

प्राणः । विराट् । प्राणः । देष्ट्री । प्राणम् । सर्वे । उप । आसते ।

प्राणः । ह । सूर्यः । चन्द्रमाः । प्राणम् । आहुः । प्रजापतिम् ॥ १२ ॥

प्राण एव देवो विराट् स्थूलप्रपञ्चाभिमानी ईश्वरः । तथा प्राणो दे-

ष्ट्री स्वस्वव्यापारेषु सर्वेषां प्रेरयित्री परदेवता । तथाविधं प्राणं सर्वे जना
उपासते स्वाभिलषितफलसिद्ध्यर्थं सेवन्ते । प्राण एव सूर्यः सर्वस्य प्रेरक
आदित्यः । तथा चन्द्रमाः अमृतमयः सोमोपि स एव । एतेन प्राण-
स्य अग्नीषोमात्मकत्वम् उक्तम् । तथाविधमेव प्राणं प्रजापतिम् प्रजानां
स्रष्टारं देवम् आहुः अभिज्ञाः कथयन्ति । ॥ “पत्यावैश्वर्ये” इति
पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् ॥

तृतीया ॥

प्राणापानौ ब्रीहियवावनद्भान् प्राण उच्यते ।

यवे ह प्राण आहितोपानो ब्रीहिरुच्यते ॥ १३ ॥

प्राणापानौ । ब्रीहिऽयवौ । अनद्भान् । प्राणः । उच्यते ।

यवे । ह । प्राणः । आऽहितः । अपानः । ब्रीहिः । उच्यते ॥ १३ ॥

प्राणश्च अपानश्च प्राणापानौ मुख्यस्य प्राणस्य प्रधानभूतौ वृत्तिविशे-
षौ । तावेव ब्रीहिश्च यवश्च ब्रीहियवौ । प्राणापानात्मकौ तावित्यर्थः ।
यो वृत्तिमान् मुख्यः प्राणः सः अनद्भान् उच्यते । ब्रीहियवयोः कर्षणे-
न उत्पादयिता वलीवर्दौ वृत्तिमत्प्राणात्मना ज्ञातव्य इत्यर्थः । उक्तमेवार्थं
विवृणोति । यवे ह यवे खलु प्राणः प्राणवृत्त्यात्मको वायुः आहितः स-
ष्टा स्थापितः । अपानवृत्त्यात्मकस्तु वायुः ब्रीहिरुच्यते । ब्रीहिषु अवस्था-
नेन तदात्मकः कथ्यत इत्यर्थः । अत एव तौ ब्रीहियवौ ओषधीषु म-
ध्ये पुष्टिकरत्वेन सर्वप्राणिभिरुपजीव्यौ । अतो लोकरक्षणाय प्राण एव
ब्रीहियवानडुद्रूपेण कथ्यत इत्यर्थः ॥

चतुर्थी ॥

अपानति प्राणति पुरुषो गर्भे अन्तरा ।

यदा त्वं प्राणं जिन्वस्यस्य स जायते पुनः ॥ १४ ॥

अप । अनति । प्र । अनति । पुरुषः । गर्भे । अन्तरा ।

यदा । त्वम् । प्राण । जिन्वसि । अथ । सः । जायते । पुनः ॥ १४ ॥

अन्नात्मकत्वं प्राणस्य उक्तम् । तद्रसपरिणामरूपशरीरधारी पुरुषो गर्भे स्त्रिया गर्भाशये अन्तरा मध्ये अयानति हे प्राण त्वत्प्रवेशेन अपान-
नव्याधारं करोति [प्राणति प्राणनव्याधारं करोति] च । हे प्राण शु-
क्रशोणितावस्थायामेव पुरुषशरीरं प्रविश्य तत्परिणामाय प्राणापानवृत्ती
जनयसीत्यर्थः । हे प्राण त्वं यदा यस्मिन् काले जिन्वसि गर्भीभूतं पु-
रुषं मातृभुक्ताहारपरिणतान्नरसेन प्रीणयसि । पुष्यसीत्यर्थः । ॥ जिवि
प्रीणने । इदित्वात् नुम ॥ । अथो अनन्तरमेव स पुरुषः पुनर्जा-
यते स्वार्जितपरिपक्वपुण्यपापफलोपभोगाय पुनर्भूम्याम् उत्पद्यते । प्राण
एव सर्वस्योत्पादक इत्यर्थः ॥

पञ्चमी ॥

प्राणमाहुर्मातरिश्चानं वातो ह प्राण उच्यते ।

प्राणे ह भूतं भव्यं च प्राणे सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ १५ ॥

प्राणम् । आहुः । मातरिश्चानम् । वातः । ह । प्राणः । उच्यते ।

प्राणे । ह । भूतम् । भव्यम् । च । प्राणे । सर्वम् । प्रतिष्ठितम् ॥ १५ ॥

मातरि । अन्तरिक्षे श्वसिति वर्तत इति मातरिश्चा अन्तरिक्षाधिपतिर्वा-
युः । तं वायुं प्राणं प्राणात्मकम् आहुः । “वायुः प्राणो भूत्वा ना-
सिके प्राविशत्” इति श्रुतेः [ऐ० आ० २, ४, २] । उक्त एवार्थो व्यति-
हारेण दृढीक्रियते वातो ह प्राण उच्यत इति । “सैषानस्तमिता देवता
यद् वायुः” [वृ० आ० १, ३, ३३] इति सर्वजगदाधारभूतः सूत्रात्मा यो
वातः सदा गमनशीलो वायुः स एव प्राण उच्यते । अतो नानयोर्भे-
द इत्यर्थः । तस्मिन् प्राणे जगदाधारभूते सूत्रात्मनि भूतम् भूतकालाव-
च्छिन्नम् उत्पन्नं जगत भव्यम् भविष्यत्कालावच्छिन्नम् उत्पत्स्यमानं ज-
गत । तद् उभयम् आश्रित्य वर्तते । किं बहुना तस्मिन् प्राणे सर्वम्
इदं जगत प्रतिष्ठितम् आश्रितम् ॥

1 S' अनात्मकत्वं for अन्नात्मकत्वं. 2 S' शुक्र°. 3 S' पुष्यती°. 4 Sâyana's text also:
जिन्वस्यथो स &c. 5 S' -तः for श्रुतेः.

॥

आथर्वणीराङ्गिःसीदैवीर्मनुष्यजा उत ।

ओषधयः प्र जायन्ते यदा त्वं प्राणं जिन्वसि ॥ १६ ॥

आथर्वणीः । आङ्गिरसीः । दैवीः । मनुष्यजाः । उत ।

ओषधयः । प्र । जायन्ते । यदा । त्वम् । प्राणं । जिन्वसि ॥ १६ ॥

आथर्वणीः अथर्वणा महर्षिणा सृष्टा आङ्गिरसीः अङ्गिरोभिः सृष्टाः । ॥ उभयत्र “तस्येदम्”-अर्थे अण् ॥ दैवीः देवैः सृष्टाः । ॥ “देवाद् यज्ञजौ” इति प्राग्दीव्यतीयः अञ् प्रत्ययः । सर्वत्र “टिङ्माणञ्” इति डीप् । “वा छन्दसि” इति जसि पूर्वसवर्णदीर्घः ॥ मनुष्यजाः मनुष्येभ्य उत्पन्नाः । उतशब्दः अप्यर्थे । एवं नानाविधा ओषधयः प्र जायन्ते प्रकर्षेण उत्पद्यन्ते हे प्राण त्वं यदा यस्मिन् काले जिन्वसि वृष्टिप्रदानेन प्रीणयसि ॥

सप्तमी ॥

यदा प्राणो अभ्यवर्षीद् वर्षेण पृथिवीं महीम् ।

ओषधयः प्र जायन्तेथो याः काश्च वीरुधः ॥ १७ ॥

यदा । प्राणः । अभिऽअवर्षीत् । वर्षेण । पृथिवीम् । महीम् ।

ओषधयः । प्र । जायन्ते । अथो इति । याः । काः । च । वीरुधः ॥ १७ ॥

पूर्वोर्ध्वौ व्याख्यातः । ओषधयो व्रीहियवाद्याः वृष्ट्यनन्तरमेव प्र जायन्ते । अथो अपि च याः काश्च वीरुधः विरोहणशीला लतारूपा आरण्याः ता अपि सर्वाः प्र जायन्ते ॥

अष्टमी ॥

यस्ते प्राणेदं वेद् यस्मिन्वासि प्रतिष्ठितः ।

सर्वे तस्मै बलिं हरानमुष्मिल्लोक उत्तमे ॥ १८ ॥

यः । ते । प्राण । इदम् । वेद । यस्मिन् । च । असि । प्रतिऽस्थितः ।
सर्वे । तस्मै । बलिम् । हरान् । अमुष्मिन् । लोके । उत्तमे ॥ १८ ॥

हे प्राण ते त्वदीयम् इदम् उदितं माहात्म्यं यो वेद जानाति यस्मि-
श्च विदुषि त्वं प्रतिष्ठितोसि उदीरितमहिमोपेतत्वेन भाव्यमानो भवसि
तस्मै विदुषे सर्वे देवाः अमुष्मिन् स्वर्गे उत्तमे उत्कृष्टतमे लोके बलिम्
अमृतमयं भागं हरान् हरन्ति । ॥ हरतेर्लेटि आडागमः । “इतश्च
लोपः” इति इकारलोपः । संयोगान्तलोपः ॥

नवमी ॥

यथा प्राण बलिहृतस्तुभ्यं सर्वाः प्रजा इमाः ।

एवा तस्मै बलिं हरान् यस्त्वा शृण्वन्तु सुश्रवः ॥ १९ ॥

यथा । प्राण । बलिऽहृतः । तुभ्यम् । सर्वाः । प्रजाः । इमाः ।

एव । तस्मै । बलिम् । हरान् । यः । त्वा । शृण्वन्तु । सुश्रवः ॥ १९ ॥

हे प्राण सर्वा इमाः प्रजाः देवतिर्यङ्गानुष्याद्याः यथा येन प्रदारेण
तुभ्यं त्वदर्थं बलिहृतः बलेर्भोक्तव्यस्य अन्नस्य हर्तारः उपहर्तारो भवन्ति
एव एवं तस्मै विदुषे बलिं हरान् हरन्तु प्रयच्छन्तु । हे शुश्रवः शृण्वन्
प्राण त्वा त्वां यः शृण्वन्तु शृणुयात् तव माहात्म्यप्रतिपादकं मन्त्रजातं श्र-
वणेन्द्रियेण जानीयात् । तस्मै इति संबन्धः । ॥ शृण्वन्तु इति । शु-
श्रवणे । अस्मात् लेटि अडागमः । “श्रुवः शृ च” इति शुप्रत्ययः शृ-
भावश्च । शुश्रुव इति । तस्मादेव धातोर्लेटिः कसुः ॥

दशमी ॥

अन्तर्गर्भश्चरति देवतास्वाभूतो भूतः स उ जायते पुनः ।

स भूतो भव्यं भविष्यत् पिता पुत्रं प्र विवेशां शचीभिः ॥ २० ॥ (१३)

अन्तः । गर्भैः । चरति । देवतासु । आऽभूतः । भूतः । सः । जं इति ।

जायते । पुनः ।

सः । भूतः । भव्यम् । भविष्यत् । पिता । पुत्रम् । प्र । विवेश । शचीभिः

॥ २० ॥ (१२)

देवतासु देवेषु अन्तः मध्ये गर्भः सन् प्राणश्चरति । न केवलं मनुष्या-
दिष्वित्यर्थः । आभूतः आसमन्ताद् व्याप्तो भूतः नित्यः सन् स उ स
एव प्राणः पुनर्जायते । तत्तच्छरीरेण सह पुनरुत्पद्यत इवेत्यर्थः । भूतः
नित्यवर्तमानः स प्राणः भूतम् भूतकालावच्छिन्नं वस्तु भविष्यत् भावि-
कालावच्छिन्नम् उत्पत्त्यमानं च वस्तु शचीभिः आत्मीयाभिः शक्तिभिः
प्र विवेश । पिता पुत्रम् । लुप्तोपभोगम् एतत् । यथा पिता स्वकीयं पुत्रं
स्वावयवैरनुप्रविशति तथेत्यर्थः । अथ वा प्राण एव हि सर्वस्य लोकस्य
पिता जनकः । सोऽयं पुत्रम् स्वस्माद् उत्पन्नं पुत्रभूतं सर्वं जगत् सात्मकं
कर्तुं प्रविवेशेत्यर्थः ॥

[इति] पञ्चमं सूक्तम् ॥

“एकं पादम्” इति सूक्तस्यापि पूर्ववद् विनियोगः ॥

तत्र प्रथमा ॥

एकं पादं नोत्खिदति सलिलाङ्गं स उच्चरन् ।

यदङ्गं स तमुत्खिदेन्नैवाद्य न श्वः स्यात् ।

न रात्री नाहः स्यान्न व्युच्छेत् कदा चन ॥ २१ ॥

एकम् । पादम् । न । उत । खिदति । सलिलात् । हंसः । उतऽच्चरन् ।

यत् । अङ्ग । सः । तम् । उतऽखिदेत् । न । एव । अद्य । न । श्वः । स्यात् ।

न । रात्री । न । अहः । स्यात् । न । वि । उच्छेत् । कदा ।

चन ॥ २१ ॥

हन्ति गच्छतीति हंसः जगत्प्राणभूतः सूर्यः । स सलिलाद् उच्चरन्
उद्गच्छन् । उद्यन्नित्यर्थः । एकं पादं नोत्खिदति नोद्धरति । एकं पादं
निश्चलं स्थापयित्वा एकेनैव पादेन परिभ्रमतीत्यर्थः । तथा च मन्त्रव-

र्णः । “तं सूर्यं देवम् अजम् एकपादम्” इति [तै० ब्रा० ३. १. २. ८] ।
 अङ्ग हे देवदत्त स उच्चरन् सूर्यः यत् यदि तं निहितं पादम् उत्खि-
 देत् क्षिपेत् तर्हि असौ द्वाभ्यां पादाभ्याम् अस्मदादिवद् यत्रकापि गच्छेत्
 निषीदेद् वा । तथा च कालपरिच्छेदकस्य सूर्यस्य परिस्पन्दाभावात् अ-
 द्य श्वः रात्री अहः इत्येवं विभिन्नव्यवहारो न स्यात् । ॥ “रात्रे-
 श्चाजसौ” इति रात्रिशब्दात् डीप् ॥ । कदा चन कदाचिदपि न
 व्युच्छेत् । व्युच्छनम् उषसः प्रादुर्भावः । सूर्यस्योदयेऽसंभाव्यमाने तत्पुरो-
 भाविनी उषा अपि नोदियात् । तथा च जगदान्ध्यमेव स्याद् इत्यर्थः ॥
 अथ वा हन्ति गच्छति कृत्स्नशरीरं व्याप्य वर्तत इति हंसः प्राणः । स-
 लिलात् सलिलोपलक्षितात् पाञ्चभौतिकाद् देहाद् उच्चरन् प्राणवृत्त्यात्मना
 ऊर्ध्वं गच्छन् एकं पादम् अपानवृत्त्यात्मकं नोत्खिदति नोत्क्षिपति । य-
 दि स प्राणस्तमपि अपानात्मकं पादम् उत्खिदेत् शरीराद् उत्क्षिपेत् त-
 दा प्राणस्य कान्तर्येण शरीरतो निर्गतत्वात् मृतशरीरस्य तस्य अद्य श्वः
 रात्रिः अहः इत्येवमात्मकः कालविभागो न स्यात् । कदाचिदपि न व्यु-
 च्छेत् तमसो निवृत्तिर्न स्यात् । अतः जगत् सजीवं कर्तुम् एकं पादं
 नोत्खिदतीत्यर्थः ॥

द्वितीया ॥

अष्टाचक्रं वर्तत एकनेमि सहस्राक्षरं प्र पुरो नि पश्चा ।

अधेन विश्वं भुवनं जजान यदस्यार्धं कतमः स केतुः ॥ २२ ॥

अष्टाऽचक्रम् । वर्तते । एकऽनेमि । सहस्रऽअक्षरम् । प्र । पुरः । ति । पश्चा ।

अधेन । विश्वम् । भुवनम् । जजान । यत् । अस्य । अर्धम् । कतमः । सः ।

केतुः ॥ २२ ॥

अष्टाचक्रम् त्वगसृगाद्याः सप्त धातवः ओजो नाम अष्टमो धातुः । ते-

१ V K पश्चात्. We with A B C D E K R S V Cs. २ P पश्चात्. Cr पश्चात् cor-
 rected into पश्चा. We with P J.

1 S' सूर्यपरिस्पं. 2 S' उषा अप्युदियात्. 3 S' omit °न शरीरतो.

त्र रथात्मना वर्णनीयस्य शरीरस्य चक्रत्वेन रूप्यन्ते । अष्टौ चक्राणि यस्य तद् अष्टाचक्रं शरीरम् । ॥ “छन्दसि च” इति अष्टनो दीर्घः ॥ तादृक् शरीरम् एकनेमि एकेनैव प्राणेन नेमिनेव वेष्टितम् । लोके हि रथचक्रं नेमिवेष्टितमेव प्रवर्तते । अत्र तु चक्राष्टकमपि एक एव प्राणात्मको नेमिः आवेष्ट्य वर्तयतीत्यर्थः । सहस्राक्षरम् बहुभिरक्षैरुपेतम् । ॥ १० ॥ मत्वर्थायः ॥ यद्वा प्राणपरिस्पन्दवशेन सहस्रं बहुविधानि अक्षराणि वर्णावर्णात्मकानि शब्दरूपाणि यस्य तत् तथोक्तम् । यद्वा । ॥ अश्रोतेः औणादिकः [सर]प्रत्ययः ॥ बहुविधव्याप्तिकम् इत्यर्थः । एवं रथात्मकं शरीरं पुरः पुरस्तात् पूर्वस्मिन् भागे प्र वर्तते पश्चात् अपरभागे नि वर्तते । इत्थं महानुभावः प्राणः प्राणिशरीरं प्रविश्य तत्र [प्रवृत्ति]निवृत्ती जनयतीत्यर्थः । शरीरस्य रथत्वेन रूपणम् अन्यत्रापि आस्नातम् ।

आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव तु [क० व० ३. ३]
इत्यादिना । स प्राणः सूत्रात्मभावेन स्थितः अर्धेन स्वात्मनोऽंशेन एकेन विश्वम् सर्वं भुवनम् भूतजातं जजान प्राणवाय्वात्मना प्रविश्य जनयामास । अस्य सूत्रात्मनः प्राणस्य यद् अन्यद् अर्धम् प्राणरूपेणावस्थिताद् अपरो भागः तस्यापरिच्छिन्नस्य केतुः कतमः कीदृशः । परब्रह्मात्मकस्य प्राणस्य एकदेश एव कृत्स्नं जगद् वर्तते । अवशिष्टं स्वरूपम् आनन्त्याद् इदम् ईदृग् इति निर्धारयितुम् अशक्यम् इत्यर्थः । श्रूयते हि । “पादो-
स्य विश्वा भूतानि त्रिपाद् अस्यामृतं दिवि” इति [ऋ० १०. १०. ३]
स्मृतिश्च भवति ।

विष्टभ्याहम् इदं कृत्स्नम् एकांशेन स्थितो जगत् । इति [भ० गी० १०. ४२] ॥

तृतीया ॥

यो अस्य विश्वजन्मन ईशे विश्वस्य चेष्टतः ।

अन्येषु क्षिप्रधन्वने तस्मै प्राण नमोस्तु ते ॥ २३ ॥

यः । अस्य । विश्वजन्मनः । ईशे । विश्वस्य । चेष्टतः ।

अन्येषु । क्षिप्रधन्वने । तस्मै । प्राण । नमः । अस्तु । ते ॥ २३ ॥

यः प्राणो विश्वजन्मनः विश्वानि सर्वाणि नानारूपाणि जन्मानि यस्य तत् तथोक्तम् तस्य चेष्टतः व्याप्रियमाणस्य अस्य विश्वस्य [सर्व]स्य जगतः ईशे ईष्टे । ॥ ईश ऐश्वर्ये । “लोपस्त आत्मनेपदेषु” इति तलोपः ॥ । अन्येषु प्राणिशरीरेषु क्षिप्रधन्वने क्षिप्रं गच्छते व्याप्नुवते । ॥ धविर्गत्यर्थः । इदित्वात् नुम् । कनिन् युवृषितक्षि[राजि]धन्वीत्यादिना [उ० १. १५४] कनिन् प्रत्ययः ॥ । हे प्राण तस्मै तथाविधाय ते तुभ्यं नमोस्तु ॥

चतुर्थी ॥

यो अस्य सर्वजन्मन ईशे सर्वस्य चेष्टतः ।

अतन्द्रो ब्रह्मणा धीरः प्राणो मानु तिष्ठतु ॥ २४ ॥

यः । अस्य । सर्वजन्मनः । ईशे । सर्वस्य । चेष्टतः ।

अतन्द्रः । ब्रह्मणा । धीरः । प्राणः । मा । अनु । तिष्ठतु ॥ २४ ॥

पूर्वोर्ध्वचो व्याख्यातः । विश्वशब्दस्य स्थाने सर्वशब्द एव विशेषः । स जगदीश्वरः प्राणः अतन्द्रः आलस्यरहितः सर्वदा सर्वत्र संचरिणुः धीरः धिया ज्ञानशक्त्या युक्तः ब्रह्मणा सर्वगतब्रह्मात्मकेन अनवच्छिन्नेन रूपेण मा माम् अनु तिष्ठतु अनुवर्तताम् ॥

पञ्चमी ॥

ऊर्ध्वः सुप्तेषु जागार ननु तिर्यङ् नि पद्यते ।

न सुप्तमस्य सुप्तेष्वनु शुश्राव कश्चन ॥ २५ ॥

ऊर्ध्वः । सुप्तेषु । जागार । ननु । तिर्यङ् । नि । पद्यते ।

न । सुप्तम् । अस्य । सुप्तेषु । अनु । शुश्राव । कः । चन ॥ २५ ॥

हे प्राण त्वम् ऊर्ध्वः उत्थितः सन् सुप्तेषु निद्रापरवशेषु प्राणिषु जागर जागृहि तद्रक्षणार्थं निद्रारहितो वर्तस्व । ॥ जागृ निद्राक्षये ।

१ VK जागर. Cs जागार ननु. We with ABBCDEKRV. २ DSCs सुश्राव. We with ABBCDEKRV. ३ PJP सुश्राव १. We with Cp.

1 S' omit °चरिणुः धीरः. 2 So in S'. Sāyana's text also is जागर.

लोटे “बहुलं ब्रन्दसि” इति शपो लुगभावः ॥ । जागरणे कारणम् आह नन्विति । सुप्तः प्राणी तिर्यङ् तिर्यगवस्थितः नि पद्यते निद्रापरवशः शेते । ननु इति प्रश्ने । अतस्त्वं जागृहीत्यर्थः । प्राणस्यापि सुप्तिः किं न स्याद् इति तत्राह न सुप्तम् इति । प्राणिषु सुप्तेषु निद्रापरवशेषु सत्सु तच्छरीरमध्यवर्तिनः अस्य प्राणस्य सुप्तम् स्वापं कश्चन कोपि पुरुषः न अनु शुश्राव अनु पारंपर्यक्रमेण श्रुतवान् । प्राणस्वपनस्य वक्ता श्रोता च दुर्लभ इत्यर्थः ॥

षष्ठी ॥

प्राण मा मत् पर्यावृतो न मन्दन्यो भविष्यति ।

अपां गर्भमिव जीवसे प्राणं बभ्रामि त्वा मयि ॥ २६ ॥ (१३)

प्राण । मा । मत् । परिऽआवृतः । न । मत् । अन्यः । भविष्यति ।

अपाम् । गर्भम्ऽइव । जीवसे । प्राणं । बभ्रामि । त्वा । मयि ॥ २६ ॥ (१३)

हे प्राण मत् सकाशात् मा पर्यावृतः पराङ्मुखो मा भूः । ॥ वृत्तवर्तने । अस्मात् माङि लुङि “द्युज्यो लुङि” इति परस्मैपदम् । “पुषादिद्युताद्युदितः” इति हेः अङ् आदेशः ॥ । पर्यावृत्त्यसंभवम् आह । हे प्राण त्वं मत् सकाशाद् अन्यो न भविष्यति मया सह तादात्म्यापन्न एव वर्तसे । अतः पर्यावृत्तिशङ्कापि न संभवतीत्यर्थः । अतो हे प्राण त्वा त्वां मयि मच्छरीरे जीवसे जीवनाय बभ्रामि आसजामि । अपां गर्भमिव अपाम् उदकानां गर्भभूतं वैश्वानरान्नि जीवनार्थं देहमध्ये धारयन्ति तथेत्यर्थः । अग्नेः अवगर्भत्वं मन्त्रवर्णाद् अवगम्यते । “अपां गर्भं दर्शतम् ओषधीनाम्” [ऋ० १. १६४. ५२] “अग्ने विश्वस्य भूतस्याग्ने गर्भो अपामसि” इति [तै० सं० ४. २. ३. ३] च ॥

षष्ठं सूक्तम् ॥

१ A B C D E K R S मत् पर्या° and मन्दन्यो respectively. We with B K P V C.
२ P J मत्° । C प मत् । changed into मत् । We with P. ३ J मत् । C प मत् । changed into मत् । We with P P.

इति सायणार्यविरचिते अथर्वसंहिताभाष्ये
एकादशकाण्डे द्वितीयोऽनुवाकः ॥

तृतीयेऽनुवाके पञ्च सूक्तानि । तत्र “ब्रह्मचारीष्णंश्चरति” इत्यादिभि-
स्त्रिभिः सूक्तैर्ब्रह्मचारिणो माहात्म्यम् उच्यते । तस्य ब्रह्मयज्ञजपे विनि-
योगः ॥

तत्र प्रथमसूक्ते प्रथमा ॥

ब्रह्मचारीष्णंश्चरति रोदसी उभे तस्मिन् देवाः संमनसो भवन्ति ।

स दाधार पृथिवीं दिवं च स आचार्यं तपसा पिपति ॥ १ ॥

ब्रह्मचारी । इष्णन् । चरति । रोदसी इति । उभे इति । तस्मिन् । देवाः ।

सममनसः । भवन्ति ।

सः । दाधार । पृथिवीम् । दिवम् । च । सः । आचार्यम् । तपसा ।

पिपति ॥ १ ॥

ब्रह्मचारी ब्रह्मणि वेदात्मके अध्येतव्ये चरितुं शीलम् अस्य स तथो-
क्तः उभे रोदसी द्यावापृथिव्यौ इष्णन् आत्मीयेन तपसा अभीष्टं व्या-
प्नुवन् चरति स्वनियमे प्रवर्तते । ॥ इष अभीक्ष्ये । अस्मात् लटः
शत्रादेशः । ऋणादित्वात् आ प्रत्ययः ॥ तस्मिन् ब्रह्मचारिणि सर्वे
इन्द्रादयो देवाः संमनसः समानमनस्का भवन्ति । अनुग्रहबुद्धियुक्ता भ-
वन्तीत्यर्थः । स ब्रह्मचारी आत्मीयेन तपसा पृथिवीम् भूमिं दिवम् द्यु-
लोकं च दाधार । ॥ तुजादित्वाद् अभ्यासदीर्घत्वम् ॥ धारय-
ति पोषयति । तथा आचार्यम् स्वं गुरुं तेनैव तपसा पिपति पालयति ।
सन्मार्गवृत्त्या आचार्यं परिपालयतीत्यर्थः । “शिष्यपापं गुरोरपि” इति
शिष्यकृतेन पापेन गुरोरपि पातित्यस्मरणाद् एवम् उक्तम् । ॥ “च-
रेराडि चागुरौ” इति [गुरावभि]धेये आङ्पूर्वाच्चरतेः “ऋहलोर्ण्यत्”

१ A B B̄ C D E K̄ R S̄ C s १ for १. We with K V.

1 S' °जप° for °जपे. 2 S' वेति followed by a blank space for two or three letters
after चरितुं. 3 S' has आडि for चरेराडि.

इति ण्यदेव प्रत्ययो भवति । “तित स्वरितः” इति स्वरितत्वम् । पिप-
तीति । पृ पालनपूरणयोः । जुहोत्यादित्वात् शपः श्चुः । “अर्तिपिप-
त्योश्च” इति अभ्यासस्य इत्त्वम् ॥

द्वितीया ॥

ब्रह्मचारिणं पितरो देवजनाः पृथग् देवा अनुसंयन्ति सर्वे ।

गन्धर्वा एनमन्वायन् त्रयस्त्रिंशत् त्रिशताः षट्सहस्राः सर्वान्स देवां-
स्तपसा पिपर्ति ॥ २ ॥

ब्रह्मऽचारिणम् । पितरः । देवऽजनाः । पृथक् । देवाः । अनुऽसंयन्ति । सर्वे ।
गन्धर्वाः । एनम् । अनु । आयन् । त्रयःऽत्रिंशत् । त्रिऽशताः । षट्स-
हस्राः । सर्वान् । सः । देवान् । तपसा । पिपर्ति ॥ २ ॥

ब्रह्मचारिणम् ब्रह्मचर्य[म आचर]न्तं पुरुषं पितरः पितृगणा देवज-
नाः एतत्संज्ञा देवगणा अन्ये च सर्वे देवा इन्द्रादयः पृथग् अनुसंय-
न्ति । तस्य रक्षणार्थं पृथक् पृथक् तम् अनुगच्छन्तीत्यर्थः । तथा ग-
न्धर्वाः अन्तरिक्षसंचारिणो विश्वावसुप्रभृतयः एनं ब्रह्मचारिणम् अन्वायन्
अनुगच्छन्ति । ये च त्रयस्त्रिंशद् देवाः “अष्टौ वसवः एकादश रुद्राः
द्वादशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्च” [ऐ० ब्रा० १. १०] इत्येवं प्राग् उ-
दाहृताः ये च त्रिशताः । त्रय इति अत्रापि संबध्यते । च्युत्तरत्रिशतसं-
ख्याकास्तद्विभूतिरूपा देवाः । तथा षट्सहस्राः ये च तद्विभूतिरूपाः ष-
ट्सहस्रसंख्याका देवाः । एवमेव वैश्वदेवनिविदि देवानां संख्या उत्तरोत्तरं
भूयसी तन्माहात्म्यप्रतिपादनाय समान्नाथते । “ये स्य त्रय एकादशा-
स्त्रयश्च त्रिंशच्च त्रयश्च त्री च शता त्रयश्च त्री च सहस्रा” इति प्रक्रम्य
“अतो वा देवा भूयांसः स्य” इति [निवि० १. ७] । तत्र प्रकृतसं-
ख्यातो भूयस्त्वत्रवणाद् अत्र षट्सहस्रा इति अधिकसंख्याक्तिः । तान्
सर्वान् देवान् स ब्रह्मचारी तपसा आत्मीयेन ब्रह्मचर्यनियमेन पिपर्ति
पालयति । देवमनुष्यादिरूपं सर्वं जगद् ब्रह्मचर्येण ध्रियत इत्यर्थः ॥

तृतीया ॥

आचार्यं उपनयमानो ब्रह्मचारिणं कृणुते गर्भमन्तः ।

तं रात्रींस्त्रिंश उदरे बिभर्ति तं जातं द्रष्टुमभिसंयन्ति देवाः ॥ ३ ॥

आऽचार्यः । उपऽनयमानः । ब्रह्मऽचारिणम् । कृणुते । गर्भम् । अन्तः ।
तम् । रात्रीः । त्रिंशः । उदरे । बिभर्ति । तम् । जातम् । द्रष्टुम् । अभिऽ-
संयन्ति । देवाः ॥ ३ ॥

ब्रह्मचारिणम् माणवकम् उपनयमानः स्वसमीपम् उपगमयन् आचा-
र्यः अन्तः विद्याशरीरस्य मध्ये गर्भं कृणुते करोति । ॥ उपनयमा-
न इति । “संमाननोत्संजनाचार्यकरणं” इति आत्मनेपदम् ॥ तं
गर्भीभूतं ब्रह्मचारिणं तिस्रो रात्रीः । ॥ “अत्यन्तसंयोगे” द्विती-
या ॥ तावत्कालपर्यन्तं त्रिरात्रम् उदरे आत्मीये बिभर्ति धारयति ।
चतुर्थे दिवसे जातम् विद्यामयशरीराद् उत्पन्नं तं ब्रह्मचारिणं द्रष्टुम् अव-
लोकयितुं देवा अभिसंयन्ति अभिमुखं संभूय गच्छन्ति । उपनयनसंस्का-
रेण माणवकस्य आचार्यसकाशाद् उत्पत्तिं भगवान् आपस्तम्बोपि आ-
ह स्म । “स हि विद्यातस्तं जनयति । तच्छ्रेष्ठं जन्म । शरीरमेव मा-
तापितरौ जनयतः” इति आप० ध० १. १. १५-१७ ॥

चतुर्थी ॥

इयं समित् पृथिवी द्यौर्द्वितीयोतान्तरिक्षं समिधा पृणाति ।

ब्रह्मचारी समिधा मेखलया श्रमेण लोकांस्तपसा पिपर्ति ॥ ४ ॥

इयम् । समऽइत् । पृथिवी । द्यौः । द्वितीया । उत । अन्तरिक्षम् । समऽइ-
धा । पृणाति ।

ब्रह्मऽचारी । समऽइधा । मेखलया । श्रमेण । लोकान् । तपसा । पिप-
र्ति ॥ ४ ॥

पूर्वं ब्रह्मचारिणो माहात्म्यकथनपुरःसरं तदुत्पत्तिरनिहिता । अधुना

स्तुतिव्याजेन तन्नियमा उपदिश्यन्ते । इयं परिदृश्यमाना पृथिवी ब्रह्म-
चारिणः प्रथमा समित् । द्यौः ध्रुलोकात्मिका द्वितीया समित् । उत
अपि च अन्तरिक्षं द्यावापृथिव्योर्मध्ये समिधा अग्नावाधीयमानया पृणा-
ति पूरयति । ॥ पृ पालनपूरणयोः । “ष्वादीनां ह्रस्वः” इति ह-
्रस्वत्वम् ॥ । इत्थं ब्रह्मचारी समिधा आधीयमानया मेखलया धा-
र्यमाणया मौञ्ज्या श्रमेण इन्द्रियनिग्रहोद्भूतखेदेन तपसा अन्येनापि देह-
सन्तापकेन नियमजातेन लोकान् प्रागुक्तान् पृथिव्यादीन् पिपतिं पूरय-
ति पालयति वा । अतः समिदाधानादिकम् अवश्यम् अस्य कर्तव्यम्
इत्यर्थः ॥

पञ्चमी ॥

पूर्वो जातो ब्रह्मणो ब्रह्मचारी घर्मं वसानस्तपसोदतिष्ठत् ।

तस्माज्जातं ब्राह्मणं ब्रह्म ज्येष्ठं देवाश्च सर्वे अमृतेन साकम् ॥ ५ ॥

पूर्वः । जातः । ब्रह्मणः । ब्रह्मचारी । घर्मम् । वसानः । तपसा । उत ।
अतिष्ठत् ।

तस्मात् । जातम् । ब्राह्मणम् । ब्रह्म । ज्येष्ठम् । देवाः । च । सर्वे । अमृते-
न । साकम् ॥ ५ ॥

यत् सर्वजगत्कारणं ब्रह्म सत्यज्ञानादिलक्षणं तस्माद् ब्रह्मणः सकाशाद्
ब्रह्मचारी पूर्वो जातः प्रथमम् उत्पन्नः । स च उत्पन्नो घर्मम् दीप्तं
रूपं वसानः आच्छादयन् तपसा समिदाधानादिरूपेण सह उदतिष्ठत् उ-
त्थितवान् । तस्मात् ब्रह्मचार्यात्मना तपस्तप्यमानाद् ब्रह्मणः सकाशाद्
ब्राह्मणम् ब्राह्मणानां स्वभूतं ज्येष्ठम् प्रशस्यतमं वृद्धतमं वा ब्रह्म वेदात्म-
कं जातम् णादुर्भूतम् । तत्प्रतिपाद्याः सर्वे अश्यादयो देवाश्च अमृतेन अ-
मृतत्वप्रापकेन स्वोपभोग्येन साकं सह । जाता इत्यर्थः । प्रथमजननाद्
ब्रह्मचारी सर्वश्रेष्ठ इत्यर्थः ॥

॥

ब्रह्मचार्येति समिधा समिद्धः कार्णो वसानो दीक्षितो दीर्घश्मश्रुः ।

स सद्य एति पूर्वस्मादुत्तरं समुद्रं लोकान्संगृभ्य मुहुराचरिक्त ॥ ६ ॥

ब्रह्मऽचारी । एति । समऽद्धा । समऽद्धः । कार्णोम् । वसानः । दीक्षि-
तः । दीर्घऽश्मश्रुः ।

सः । सद्यः । एति । पूर्वस्मात् । उत्तरम् । समुद्रम् । लोकान् । समऽगृभ्यम् ।
मुहुः । आऽचरिक्त ॥ ६ ॥

समिधा सायंप्रातरग्नावाधीयमानया तज्जनितेन तेजसा समिद्धः संदी-
पितः कार्णोम् कृष्णमृगसंबन्धि अजिनं वसानः धारयन् दीक्षितः भि-
क्षाचरणादिभिर्नियमविशेषैर्नियन्तितः दीर्घश्मश्रुः दीर्घैरायतैः श्मश्रुभि-
र्युक्तः सन् ब्रह्मचारी ब्रह्मचर्यधर्मेण युक्तः एति वर्तते । स उदीरितल-
क्षणो ब्रह्मचारी सद्यः शीघ्रं पूर्वस्मात् समुद्रात् उत्तरम् उत्तरदिगवस्थितं
समुद्रम् एति गच्छति । तपसो महिम्ना व्याप्नोतीत्यर्थः । तथा लोकान्
पृथिव्यन्तरिक्षादीन् संगृह्य हस्ते धृत्वा मुहुः अत्यर्थम् आचरिक्त आ-
भिमुख्येन करोति । सर्वे लोका अस्य वशे भवन्तीत्यर्थः । ५ आ-
चरिक्त इति । करोतेर्यङुगन्तात् लङि रूपम् ॥

सप्तमी ॥

ब्रह्मचारी जनयन् ब्रह्मापो लोकं प्रजापतिं परमेष्ठिनं विराजम् ।

गर्भो भूत्वामृतस्य योनाविन्द्रो ह भूत्वासुरांस्ततर्ह ॥ ७ ॥

ब्रह्मऽचारी । जनयन् । ब्रह्म । अपः । लोकम् । प्रजाऽपतिम् । परमेऽस्थि-
नम् । विऽराजम् ।

१ B दीर्घः श्मश्रुः. २ P कार्णोम् । We with P J Cr. ३ P °चरिक्त । We with P J Cr. ४ B D R Š K K Cs भूत्वाअमृत°. We with A B C E V. ५ P लोकाम् । We with P J Cr.

1 S' has space for six letters after °श्मश्रुः and omits दीर्घैरा° from the following word. 2 Sāyana's text in S' too : संगृह्य.

गर्भैः । भूत्वा । अमृतस्य । योनौ । इन्द्रः । ह । भूत्वा । असुरान् । त-
तर्ह ॥ ७ ॥

उक्तलक्षणो ब्रह्मचारी ब्रह्मचर्यमहिम्ना ब्रह्म ब्राह्मणजातिम् अपः स्ना-
नपानार्था गङ्गाद्या नदीः इमम् आत्मनः फलभूतं स्वर्गादिलोकं प्रजा-
पतिम् प्रजानां स्रष्टारम् अवान्तरसृष्टिकरं परमेष्ठिनम् परमे उत्कृष्टे स-
त्यलोके तिष्ठतीति परमेष्ठी तम् आदिब्रह्माणं विराजम् स्थूलप्रपञ्चशरीरा-
भिमानिनम् ईश्वरं च जनयन् उत्पादयन् वर्तते । स्वस्वकारणाद् उत्प-
द्यमानानाम् एषां ब्रह्मचर्यं निमित्तकारणम् इति तदाश्रयभूतो ब्रह्मचार्ये-
व जनयन्निति उपचर्यते । अमृतस्य अमरणशीलस्य ब्रह्मणः संबन्धिन्यां
योनौ सत्त्वरजस्तमोगुणात्मिकायां प्रकृतौ प्रथमं ब्रह्मचारी गर्भो भूत्वा
उदीरितं सर्वं जनयति । पश्चात् इन्द्रो ह भूत्वा तपोबलाद् इन्द्रतं प्रा-
प्य असुरान् सुरविरोधिनो दैत्यान् ततर्ह जघान । ॥ तृह हिंसि हिं-
सायाम् ॥ । इत्थं सर्वजगत्कर्तृत्वेन ब्रह्मचारिणः स्तुतिः ॥

अष्टमी ॥

आचार्यस्ततश्च नभसी उभे इमे उर्वी गम्भीरे पृथिवीं दिवं च ।

ते रक्षति तपसा ब्रह्मचारी तस्मिन् देवाः समनसो भवन्ति ॥ ८ ॥

आऽचार्यः । ततश्च । नभसी इति । उभे इति । इमे इति । उर्वी इति ।

गम्भीरे इति । पृथिवीम् । दिवम् । च ।

ते इति । रक्षति । तपसा । ब्रह्मऽचारी । तस्मिन् । देवाः । समऽमनसः ।

भवन्ति ॥ ८ ॥

इमे परिदृश्यमाने उभे नभसी नभः अन्तरिक्षम् । तत्साहचर्याद् द्वि-
वचनेन पृथिव्युपलक्ष्यते । द्यावापृथिव्यौ आचार्यस्ततश्च तक्षणेन जनया-
मास । ॥ तक्षू तक्षू तनूकरणे । अस्मात् लिट् ॥ । नभसी
विशेष्येते । उर्वी विस्तीर्णे गम्भीरे गाम्भीर्ययुक्ते । परिच्छेत्तुम् अशक्ये

इत्यर्थः । ते एव व्यस्तं निर्दिशति पृथिवीं दिवं चेति । तं द्यावापृथिव्योरुत्पादकम् आचार्यं ब्रह्मचारी आत्मीयेन तपसा ब्रह्मचर्यनियमेन रक्षति पालयति । तस्मिंस्तथाविधे ब्रह्मचारिणि सर्वे देवाः संमनसः समानमनस्काः प्रीता भवन्ति ॥

नवमी ॥

इमां भूमिं पृथिवीं ब्रह्मचारी भिक्षामा जभार प्रथमो दिवं च ।

ते कृत्वा समिधावुपास्ते तयोर्ऋषिता भुवनानि विश्वा ॥ ९ ॥

इमाम् । भूमिम् । पृथिवीम् । ब्रह्मचारी । भिक्षाम् । आ । जभार । प्रथमः । दिवम् । च ।

ते इति । कृत्वा । समऽऽधौ । उप । आस्ते । तयोः । आर्षिता । भुवनानि । विश्वा ॥ ९ ॥

इमां परिदृश्यमानां पृथिवीम् प्रथितां विस्तीर्णा भूमिं ब्रह्मचारी प्रथमः प्रथमभावी सन् भिक्षाम् आ जभार भिक्षात्वेन आहूतवान् । अनन्तरं दिवम् द्युलोकं च द्वितीयां भिक्षाम् आजहार । ॥ “हग्रहोर्भः” इति भत्वम् ॥ ते द्यावापृथिव्यौ भिक्षणेन लब्धे समिधौ कृत्वा उपास्ते अग्निं परिचरति । समिन्धनसाधनयोस्तयोर्द्यावापृथिव्योः विश्वा विश्वानि सर्वाणि भुवनानि भूतजातानि आर्षिता अर्पितानि स्थापितानि । आश्रित्य वर्तन्त इत्यर्थः ॥

दशमी ॥

अर्वाग्न्यः परो अन्यो दिवस्पृष्टाद् गुहां निधी निहितौ ब्राह्मणस्य ।

तौ रक्षति तपसा ब्रह्मचारी तत् केवलं कृणुते ब्रह्म विद्वान् ॥ १० ॥ (१८)

अर्वाक् । अन्यः । परः । अन्यः । दिवः । पृष्टात् । गुहां । निधी इति निऽधी । निऽहितौ । ब्राह्मणस्य ।

तौ । रक्षति । तपसा । ब्रह्मचारी । तत् । केवलम् । कृणुते । ब्रह्म । विद्वान् ॥ १० ॥ (१८)

दिवः द्युलोकस्य पृष्ठात् उपरिभागाद् अर्वाक् अधः भूलोके अन्यः
 एको निधिर्वेदात्मकः गुहा गुहायाम् आचार्यहृदयरूपायां निक्षिप्तः । अ-
 न्यः अपरो निधिस्तत्प्रतिपाद्यदेवतारूपः परः परस्ताद् उपरि देशे गु-
 हायां ज्ञानुम् अशक्ये स्थाने निक्षिप्तः । ब्रह्मणस्य अधीतवेदस्य संब-
 न्धिनौ तौ निहितौ निक्षिप्तौ निधी ब्रह्मचारी तपसा ब्रह्मचर्यनियमेन
 रक्षति पालयति । विद्वान् वेदार्थरहस्याभिज्ञः तत् शब्दतदर्थ्यात्मकं नि-
 धिद्वयं केवलम् निष्प्रपञ्चं ब्रह्म कृणुते कुरुते । स्वात्मभूते परब्रह्मणि वे-
 दराशेस्तदर्शस्य च अध्यस्तत्वेन अधिष्ठानभूतं ब्रह्मैव ताद्रूपेण साक्षात्क-
 रोतीत्यर्थः ॥

[इति] तृतीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

द्वितीयसूक्ते प्रथमा ॥

अर्वागन्य इतो अन्यः पृथिव्या अग्नी समेतो नभसी अन्तरेमे ।

तयोः श्रयन्ते रश्मयोधि हृदास्ताना तिष्ठति तपसा ब्रह्मचारी ॥ ११ ॥

अर्वाक् । अन्यः । इतः । अन्यः । पृथिव्याः । अग्नी इति । समऽएतः । न-
 भसी इति । अन्तरा । इमे इति ।

तयोः । श्रयन्ते । रश्मयः । अधि । हृदाः । तान् । आ । तिष्ठति । तपसा ।
 ब्रह्मचारी ॥ ११ ॥

इतः अस्याः पृथिव्या अर्वाक् अधःप्रदेशे अन्यः एकोऽग्निः अनुद्यत्सू-
 र्यात्मको वर्तते । अन्यः अपरः पार्थिवोऽग्निः पृथिव्या उपरि वर्तते ।
 ततः सूर्य उदिते सति इमे नभसी अन्तरा अनयोर्द्यावापृथिव्योर्मध्ये ता-
 वग्नी समेतः परस्परं संगतौ भवतः । “अन्तरान्तरेणयुक्ते” इ-
 ति द्वितीया ॥ तयोः सूर्यादयोः संबन्धिनो रश्मयः परस्परसंमे-
 लनेन अतिहृदाः श्रयन्ते द्यावापृथिव्यौ आश्रयन्ति । “वैश्वानरो यतते
 सूर्येण” इति हि [ऋ० १. ९८. १] निगमः । इत्थम् अग्निद्वयोपेतां तां
 न ब्रह्मचारी तपसा तपोमहिम्ना आ तिष्ठति अधितिष्ठति । अग्नि-
 तस्या अधिदेवता भवतीत्यर्थः ॥

द्वितीया ॥

अभिऋन्दन् स्तनयन्नरुणः शितिङ्गो बृहच्छेपोनु भूमौ जभार ।

ब्रह्मचारी सिञ्चति सानौ रेतः पृथिव्यां तेन जीवन्ति प्रदिशश्चतस्रः ॥१२॥

अभिऽऋन्दन् । स्तनयन् । अरुणः । शितिङ्गः । बृहत् । शेषः । अनु । भू-
मौ । जभार ।

ब्रह्मऽचारी । सिञ्चति । सानौ । रेतः । पृथिव्याम् । तेन । जीवन्ति । प्रऽ-
दिशः । चतस्रः ॥ १२ ॥

अभिऋन्दन् अभितः शब्दं कुर्वन् । एतदेव विव्रियते । स्तनयन् मे-
घेषु स्तनितं गर्जितं कुर्वन् श्यैतिङ्गः श्येतवर्णं जलपूर्णं मेघं प्राप्तः एवं-
भूतो वरुणः बृहत् प्रभूतं शेषः आत्मीयं प्रजननं भूमौ पृथिव्याम् अनु
जभार जहार । तेन वरुणसंबन्धिना शेषसा ब्रह्मचारी स्वतपोमहिम्ना
सर्वजगदुत्पादकम् उदकलक्षणं वरुणसंबन्धि रेतः पृथिव्यां सानौ उन्नतप्र-
देशे सिञ्चति वर्षति । एतेन सर्वजगदुत्पादनार्थम् ऊर्ध्वरेतस्कृतं ब्रह्मचा-
रिणः सूचितं भवति । वारुणमेव रेतः सिञ्चति न स्वकीयम् इत्यर्थस्य
अवगमात् । तेन वृष्टेन उदकलक्षणेन रेतसा प्रदिशश्चतस्रः प्राच्याद्या
महादिशो जीवन्ति प्राणान् धारयन्ति । तत्रत्याः प्राणिनः समृद्धा भव-
न्तीत्यर्थः । यस्मिन् राष्ट्रे ब्रह्मचारी निवसति तत्र कालवृष्टिर्भवतीति ता-
त्पर्यार्थः ॥

तृतीया ॥

अग्नौ सूर्ये चन्द्रमसि मातरिश्वां ब्रह्मचार्येषु समिधमा दधाति ।

तासामर्चीषि पृथग्भ्रे चरन्ति तासामाज्यं पुरुषो वर्षमापः ॥ १३ ॥

१ K K̄ B̄ A C V ऋन्दं for ऋन्दन्. We with D E R̄ S̄. २ Cs स्तनयन्वरुणः. ३ K
V श्यैन्तिङ्गो, a maladaptation of Sāyana's reading taken from his text which reads श्यं-
तिङ्गो. K V, while preserving शितिङ्गो of the MSSs: adopted श्यन्° from Sāyana's text,
and thus made up a new reading of their own. ४ So P P̄ J C p. ५ P जीवन्ती । We
with P̄ J C p. ६ A B B̄ C D E S̄ ३ for १. We with K K̄ V C s.

अग्नौ । सूर्ये । चन्द्रमसि । मातरिश्चन् । ब्रह्मऽचारी । अप्सु । समिधम् । आ । दधाति ।

तासाम् । अर्चीषि । पृथक् । अभ्रे । चरन्ति । तासाम् । आज्यम् । पुरुषः । वर्षम् । आपः ॥ १३ ॥

ब्रह्मचारी ब्रह्मचर्यनियमवान् पुरुषः अग्नौ पृथिव्यामवस्थिते अन्तरिक्ष-
गते सूर्ये चन्द्रमसि मातरिश्चन् मातरिश्चाने वायौ अप्सु च समिधम्
आ दधाति प्रक्षिपति । अत्र अग्न्यादीनां पूर्वपूर्वस्याभावे उत्तरोत्तरस्मिन्
समिदाधानं कर्तव्यम् सर्वथा लोपो न कर्तव्यः तत्र सूर्यादिषु संस्मृत्य
तद्रश्मियुक्तप्रदेशे समिदाधानम् । अपां संनिधानात् तदपेक्षया तासाम्
इति स्त्रीलिङ्गेन प्रतिनिर्देशः । तासां तेषाम् अग्न्यादीनाम् अर्चीषि दी-
प्यः अभ्रे अन्तरिक्षे पृथक् चरन्ति असंकीर्णं वर्तन्ते । यद्वा अभ्रे उ-
दकपूर्णे मेघे धनुराकारेण पृथक् पृथग् वर्तन्ते । तासाम् । पूर्ववत् स्त्री-
लिङ्गनिर्देशः । तेषाम् अग्न्यादीनां ब्रह्मचारिणा समिध्यमानानाम् आ-
ज्यादिकं कार्यम् । अग्न्यादयो ब्रह्मचारिसमिन्धनेन आज्यादिकम् उत्पाद-
यन्तीत्यर्थः । आज्यम् इत्यनेन गोसमृद्धिरुक्ता । पुरुष इत्यनेन पुत्रादि-
समृद्धिः । वर्षम् इति काले वृष्टिप्रादुर्भावः । आप इति वापीकूपतटा-
कादिसमृद्धिः ॥

चतुर्थी ॥

आचार्यो मृत्युर्वरुणः सोम ओषधयः पर्यः ।

जीमूता आसन्त्सत्त्वानस्तैरिदं स्वराभृतम् ॥ १४ ॥

आऽचार्यः । मृत्युः । वरुणः । सोमः । ओषधयः । पर्यः ।

जीमूताः । आसन् । सत्त्वानः । तैः । इदम् । स्वः । आऽभृतम् ॥ १४ ॥

आचार्य एव मृत्युः मारयिता देवः । अपराधाचरणाद् रुष्टस्तस्य जी-
वनम् अपहरतीत्यर्थः । तथा स एव आचार्यो वरुणः दुरितस्य वार-

यिता देवः । परिचर्यापरं ब्रह्मचारिणं पापान्निवारयतीत्यर्थः । तथा आ-
चार्य एव सोमश्चन्द्रमाः तद्वद् आह्वाणकरत्वात् । ओषधयः ब्रीहियवाद्याः ।
पयः क्षीरम् । तन् सर्वम् आचार्यात्मकमेव तत्प्रसादलभ्यत्वात् । यद्वा
यो मृत्युर्यमः स नचिकेतसे ब्रह्मविद्याम् उपदिश्य आचार्यः संपन्नः ।
वरुणोपि भृगवे ताम् उपदिश्य आचार्योभवत् । एवं सोमोपीति । स-
र्वदेवतात्मक आचार्य इत्यर्थः । तत्र आचार्यरूपस्य वरुणस्य ये सत्त्वानः
सदनशीला अनुचरास्ते जीमूता आसन् जीवनम् उदकं तस्य मूतवद्
भर्तारः जलपूर्णा मेघा अभवन् । तैर्जीमूतैः इदं स्वः सुष्ठु अरणशीलम्
उदकम् आभूतर आहतम् । वृष्ट्यर्थम् आत्मनि धारितम् इत्यर्थः । यद्वा
इदं स्वः सुप्रापं सर्वं जगत् आभूतम् । वृष्ट्या समन्तात् पोषितम् इत्यर्थः ॥

पञ्चमी ॥

अमा घृतं कृणुते केवलमाचार्यो भूत्वा वरुणो यद्यदैच्छत् प्रजापतौ ।
तद् ब्रह्मचारी प्रायच्छत् स्वान् मित्रो अध्यात्मनः ॥ १५ ॥

अमा । घृतम् । कृणुते । केवलम् । आऽचार्यः । भूत्वा । वरुणः । यतऽयत् ।
ऐच्छत् । प्रजाऽपतौ ।

तत् । ब्रह्मऽचारी । प्र । अयच्छत् । स्वान् । मित्रः । अधि । आत्मनः ॥ १५ ॥

वरुणो देवः आचार्यो भूत्वा घृतम् क्षरणशीलम् उदकं केवलम् अमा
सह कृणुते कुरुते । उदकमेव अनन्यसाधारणं स्वम् आत्मना सहितं क-
रोतीत्यर्थः । स वरुणः प्रजापतौ स्वजनके ब्रह्मणि यद्यत् फलम् ऐच्छत्
मित्रो देवो ब्रह्मचारी भूत्वा स्वकीयब्रह्मचर्यमाहात्म्येन स्वात् स्वकीयात्
आत्मनः शरीरात् । ॥ अधिः पञ्चम्यर्थानुवादी । त्यबलोपे च इयं
पञ्चमी ॥ । स्वशरीरम् अनपेक्ष्येत्यर्थः । तत् अपेक्षितं सर्वम् आचार्य-

१ So we read and divide with AB^hBCDEK^hK^hR^hŠ^hP^hJVCs, Sāyana's text the *Panchapatalikā* and the *Bṛhatsarvānukramanikā*. See R.w. ३ B^hB^h प्रायच्छन्त्या°. We with ACDEK^hK^hR^hŠ^hVCS.

1 S' °परब्रह्म° for °परं ब्रह्म°.

भूताय वरुणाय प्रायच्छत् दत्तवान् । ततश्च शिष्येण सता ब्रह्मचारिणा
विद्योपदेष्टुरगुरोः प्रीतिकरम् अपेक्षितं धनं संपाद्य प्रदातव्यम् इत्ययमपि
एको नियमो ब्रह्मचारिण उक्तो वेदितव्यः ॥

षष्ठी ॥

आचार्यो ब्रह्मचारी ब्रह्मचारी प्रजापतिः ।

प्रजापतिर्वि राजति विराडिन्द्रोभवद् वशी ॥ १६ ॥

आऽचार्यः । ब्रह्मऽचारी । ब्रह्मऽचारी । प्रजाऽपतिः ।

प्रजाऽपतिः । वि । राजति । विराट् । इन्द्रः । अभवत् । वशी ॥ १६ ॥

आचार्यः प्रथमं विद्याम् उपदिश्य ब्रह्मचार्यात्मना जातः । स च ब्रह्मचारी तपसा ब्रह्मचर्येण अधिकं महिमानं प्राप्य प्रजापतिः जगत्स्रष्टा अभवत् । स च प्रजापतिः वि राजति विराट् भवति । “यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च ग्रहिणोति तस्मै” [श्वे० ६. १८] इति श्रुत्युक्तः स्थूलप्रपञ्चशरीराभिमानो ईश्वरो विराट् । स च वशी स्वतन्त्रः इन्द्रः परमैश्वर्ययुक्तः सर्वजगत्स्रष्टा परमात्मा अभवत् । ततः आचार्यः परंपरया सर्वदेवतात्मक इति तस्य माहात्म्यं केन वर्णयितुं शक्यम् इति भावः ॥

सप्तमी ॥

ब्रह्मचर्येण तपसा राजा राष्ट्रं वि रक्षति ।

आचार्यो ब्रह्मचर्येण ब्रह्मचारिणमिच्छते ॥ १७ ॥

ब्रह्मऽचर्येण । तपसा । राजा । राष्ट्रम् । वि । रक्षति ।

आऽचार्यः । ब्रह्मऽचर्येण । ब्रह्मऽचारिणम् । इच्छते ॥ १७ ॥

ब्रह्म वेदः तदध्ययनार्थम् आचर्यम् आचरणीयं समिदाधानमैश्वर्योर्ध्वरेतरकत्वादिकं ब्रह्मचारिभिरनुष्ठीयमानं कर्म ब्रह्मचर्यम् । तेन ब्रह्मचर्येण तपसा तत्कृतेन उपवासादिव्रतनियमेन च राजा राष्ट्रं स्वकीयं वि

रक्षति विशेषेण पालयति । यस्य राज्ञो जनपदे ब्रह्मचर्येण युक्ताः पुरुषास्तपश्चरन्ति तदीयं राष्ट्रम् अभिवर्धत इत्यर्थः । यद्वा राज्ञः कर्तव्यत्वेन कालविशेषेषु श्रुतिस्मृत्युदितं ब्रह्मचर्यं तपोऽनुतिष्ठन् राजा तेनैव ब्रह्मचर्येण तपसा राष्ट्रं पालयतीत्यर्थः । आचार्योऽपि ब्रह्मचर्येण नियमेन ब्रह्मचारिणम् शिष्यम् इच्छते आत्मनोभिलषति । ब्रह्मचर्यनियमस्यमेव आचार्यं शिष्या उपगच्छनीत्यर्थः । ॐ इषु इच्छायाम् । व्यत्ययेन आत्मनेपदम् । “इषुगमियमां छः” इति छत्वम् ॥

अष्टमी ॥

ब्रह्मचर्येण कन्याऽयुवानं विन्दते पतिम् ।

अनङ्गान् ब्रह्मचर्येणाश्वो घासं जिगीर्षति ॥ १८ ॥

ब्रह्मचर्येण । कन्या । युवानम् । विन्दते । पतिम् ।

अनङ्गान् । ब्रह्मचर्येण । अश्वः । घासम् । जिगीर्षति ॥ १८ ॥

अत्रापि ब्रह्मचर्यं प्रशस्यते । कन्या अकृतविवाहा स्त्री ब्रह्मचर्यं चरन्ती तेन ब्रह्मचर्येण युवानम् युवत्वगुणोपेतम् उत्कृष्टं पतिं विन्दते लभते ॥ किं बहुना पशुजातिरपि ब्रह्मचर्येण स्वाभिलषितं फलं लभत इत्याह अनङ्गान् इति । अनङ्गान् अनो वहन् पुंगवः ब्रह्मचर्येण ऊर्ध्वरेतस्कत्वादिना धर्मेण अनोवहनादिकं स्वकार्यं निर्वर्तयन् उत्कृष्टं पतिं लभते । तथा अश्वः ब्रह्मचर्येण घासम् भक्षणीयं तृणादिकं जिगीर्षति भक्षितुम् इच्छति ॥

नवमी ॥

ब्रह्मचर्येण तपसा देवा मृत्युमपाघ्नत ।

इन्द्रो ह ब्रह्मचर्येण देवेभ्यः स्वराभरत् ॥ १९ ॥

ब्रह्मचर्येण । तपसा । देवाः । मृत्युम् । अप । अघ्नत ।

इन्द्रः । ह । ब्रह्मचर्येण । देवेभ्यः । स्वः । आ । अभरत् ॥ १९ ॥

१ B जिगीर्षति. V A B C D E K C^p जिगीर्षति. We with K R S C^s. २ P P जिगीर्षति. J C^e. जिगीर्षति. We with J partly, and Sāyana as to the rep^ha. ३ B B C D E S³ ३ for ३. We with K K V C^s.

ब्रह्मचर्यरूपेण तपसा देवाः अश्व्यादयो मृत्युम् मरणम् अपाघ्नत अप-
हतवन्तः । अमर्त्याः संपन्ना इत्यर्थः । इन्द्रो ह इन्द्रोऽपि ब्रह्मचर्येणैव सा-
धनेन देवेभ्यः देवानाम् अर्थे स्वः स्वर्गम् आभरत् आहरत् ॥

दशमी ॥

ओषधयो भूतभव्यमहोरात्रे वनस्पतिः ।

संवत्सरः सहर्तुभिस्ते जाता ब्रह्मचारिणः ॥ २० ॥ (१५)

ओषधयः । भूतऽभव्यम् । अहोरात्रे इति । वनस्पतिः ।

समऽवत्सरः । सह । ऋतुऽभिः । ते । जाताः । ब्रह्मऽचारिणः ॥ २० ॥ (१५)

ओषः पाकः आसु धीयत इति ओषधयो व्रीहियवाद्याः अरण्यजा
वीरुधश्च । भूतभव्यम् भूतम् उत्पन्नं चराचरात्मकं भव्यम् उत्पत्त्यमानम् ।
अहोरात्रे अहश्च रात्रिश्च । ॥ “हेमन्तशिशिरावहोरात्रे च च्छन्दसि”
इति नपुंसकलिङ्गता निपात्यते ॥ । वनस्पतिः वनानां पालयिता दे-
वः । ॥ “पारस्करप्रभृतीनि च संज्ञायाम्” इति सुट् । “उभे
वनस्पत्यादिषु युगपत्” इति उभयपदप्रकृतिस्वरत्वम् ॥ । संवसन्ति
अस्मिन्निति संवत्सरो द्वादशमासात्मकः कालः ऋतुभिः वसन्ताद्यैः षड्भिः
सह । ते ओषध्यादयः अनुक्रान्ताः सर्वे ब्रह्मचारिणस्तपोमाहात्म्यात् जा-
ताः उत्पन्नाः ॥

[इति] तृतीयेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

तृतीयसूक्ते प्रथमा ॥

पार्थिवा दिव्याः पशवं आरण्या ग्राम्याश्च ये ।

अपक्षाः पक्षिणश्च ये ते जाता ब्रह्मचारिणः ॥ २१ ॥

पार्थिवाः । दिव्याः । पशवः । आरण्याः । ग्राम्याः । च । ये ।

अपक्षाः । पक्षिणः । च । ये । ते । जाताः । ब्रह्मऽचारिणः ॥ २१ ॥

१ So we with ABBCDEK^hRSV. See Rw. २ B आपक्षाः. K अपक्षाः.

३ So PPJCP.

पापिवाः पृथिव्याः संवन्धिनो जनाः । ॥ “पृथिव्या आजौ”
इति “तस्येदम्”-अर्थे अञ् प्रत्ययः ॥ तथा दिव्याः दिवि भ-
वाः । ॥ “द्युमागपागुदक्प्रतीचो यत्” इति शेषिको यत् प्रत्य-
यः ॥ आरण्याः अरण्ये भवाः पशवः सिंहशार्दूलहरिणाद्याः ।
ग्राम्याः गवाश्चमहिषाद्याः । एवंभूता ये पशवः सन्ति तथा अपक्षाः
पक्षरहिताः प्राणिनो ये सन्ति पक्षिणः पक्षवन्तश्च ये सन्ति ते सर्वे ब्रह्म-
चारिणो जाताः ब्रह्मचर्यप्रभावाद् उत्पन्ना इत्यर्थः ॥

द्वितीया ॥

पृथक् सर्वे प्राजापत्याः प्राणानात्मसु विभ्रति ।

तान्सर्वान् ब्रह्म रक्षति ब्रह्मचारिण्याभृतम् ॥ २२ ॥

पृथक् । सर्वे । प्राजाऽपत्याः । प्राणान् । आत्मसु । विभ्रति ।

तान् । सर्वान् । ब्रह्म । रक्षति । ब्रह्मऽचारिणि । आऽभृतम् ॥ २२ ॥

प्राजापत्याः प्रजापतिना सृष्टा देवमनुष्याद्याः सर्वे आत्मसु शरीरेषु
प्राणान् पृथक् नाना स्तृप्तसंवन्धिन एव विभ्रति धारयन्ति पोषयन्ति
वा । ॥ दुभृज् धारणपोषणयोः । जुहोत्यादित्वात् शपः श्लुः । “अ-
दभ्यस्तात्” इति शस्य अदादेशः । “भृजाम् इत्” इति अभ्यासस्य
इत्त्वम् ॥ तान् सर्वान् प्राणान् ब्रह्मचारिणि आचार्यमुखाद् आ-
भृतम् आहृतम् अध्ययनेन संपादितं ब्रह्म वेदात्मकं रक्षति पालयति ।
ब्रह्मचार्यधीतं ब्रह्म सर्वप्राणिरक्षणक्षमम् इत्यर्थः ॥

तृतीया ॥

देवानामितत् परिपूतमनभ्यारूढं चरति रोचमानम् ।

तस्माज्जातं ब्राह्मणं ब्रह्म ज्येष्ठं देवाश्च सर्वे अमृतेन साकम् ॥ २३ ॥

देवानाम् । एतत् । परिऽसूतम् । अनभिऽआरूढम् । चरति । रोचमानम् ।

तस्मात् । जातम् । ब्राह्मणम् । ब्रह्म । ज्येष्ठम् । देवाः । च । सर्वे । अमृते-

न । साकम् ॥ २३ ॥

एतत् सर्वापरोक्षं परब्रह्म देवानां परिषूतम् परिगृहीतम् । आत्मतया साक्षात्कृतम् इत्यर्थः । [रोचमानम्] स्वप्रकाशचिद्रूपतया दीप्यमानम् अनभ्यारूढम् अन्यैरनाक्रान्तं सर्वोत्कर्षेण चरति वर्तते । तस्मात् सकाशाद् ब्राह्मणम् ब्रह्मणः संबन्धि ब्राह्मणस्य वा असाधारणं स्वं ज्येष्ठम् प्रवृद्धतमं प्रशस्यतमं वा ब्रह्म वेदात्मकं जातम् प्रादुर्भूतम् । “अस्य महतो भूतस्य निश्चसितम् एतद् यद् ऋग्वेदो यजुर्वेदः सामवेदोथर्ववेदः” इति श्रुतेः [बृ० आ० २. ४. १०] । देवाः तत्प्रतिपाद्या अग्न्यादयश्च सर्वे अमृतेन स्वोपभोग्येन अमृतत्वप्रापकेन सुधारसेन साकम् सह जाता इत्यर्थः ॥

चतुर्थी ॥

ब्रह्मचारी ब्रह्म भ्राजद् बिभर्ति तस्मिन् देवा अधि विश्वे समोताः ।

प्राणापानौ जनयन्नाद् व्यानं वाचं मनो हृदयं ब्रह्म मेधाम् ॥ २४ ॥

ब्रह्मऽचारी । ब्रह्म । भ्राजत् । बिभर्ति । तस्मिन् । देवाः । अधि । विश्वे । समऽओताः ।

प्राणापानौ । जनयन् । आत् । विऽआनम् । वाचम् । मनः । हृदयम् । ब्रह्म । मेधाम् ॥ २४ ॥

ब्रह्मचारी ब्रह्मचर्यवान् पुरुषो भ्राजत् दीप्यमानं ब्रह्म वेदात्मकं बिभर्ति धारयति । तस्मिन् अधि उपरि विश्वे सर्वे देवाः समोताः संबद्धाः । “यावतीर्वै देवतास्ताः सर्वा वेदविदि ब्राह्मणे वसन्ति” इति श्रुतेः [तै० आ० २. १५] । स च सर्वेषां देवानां निवासभूतो ब्रह्मचारी प्राणापानौ सर्वप्राणिसंबन्धिनौ जनयन् उत्पादयन् वर्तते । आत् अनन्तरं व्यानम् । “अथ यः प्राणापानयोः संधिः स व्यानः” इति [छा० १. ३. ३] श्रुत्यन्तरप्रसिद्धं व्यानाख्यं वायुम् वाचम् वागिन्द्रियं परापश्यन्त्यादिरूपां वा शब्दात्मिकां वाचम् मनः सर्वेन्द्रियानुग्राहकम् अन्तःकरणम् हृदयम् तदावासस्थानभूतं हृदयकमलम् ब्रह्म वेदात्मकम् मेधाम् आशुविद्याग्रहणकुशलां बुद्धिम् एतत् सर्वं ब्रह्मचारी जनयन् वर्तते ॥

चक्षुः श्रोत्रं यशो अस्मासु धेह्यन्नं रेतो लोहितमुदरम् ॥ २५ ॥

चक्षुः । श्रोत्रम् । यशः । अस्मासु । धेहि । अन्नम् । रेतः । लोहितम् । उ-
दरम् ॥ २५ ॥

तानि कल्पद् ब्रह्मचारी सलिलस्य पृष्ठे तपोतिष्ठत् तप्यमानः समुद्रे ।
स स्नातो बभ्रुः पिङ्गलः पृथिव्यां बहु रोचते ॥ २६ ॥ (१६)

तानि । कल्पत् । ब्रह्मऽचारी । सलिलस्य । पृष्ठे । तपः । अतिष्ठत् । तप्य-
मानः । समुद्रे ।

सः । स्नातः । बभ्रुः । पिङ्गलः । पृथिव्याम् । बहु । रोचते ॥ २६ ॥ (१६)

पञ्चमी ॥ हे ब्रह्मन् ब्रह्मचार्यात्मक अस्मासु स्तोतृषु चक्षुः रूपग्राहकम्
इन्द्रियं श्रोत्रम् शब्दग्राहकम् । प्राधान्याद् उपलक्षणत्वेन एतद् इन्द्रियद्व-
यम् उक्तम् । चक्षुःश्रोत्रादीनि सर्वाणि इन्द्रियाणि यशः कीर्तिं च अस्मासु
धेहि धारय । आन्ध्यबाधिर्यादिकं कदाचिदपि अस्माकं मा भूद् इत्यर्थः ।
तथा भोज्यम् अन्नम् पुत्रादिकारणं रेतः लोहितम् शरीरगतम् असृक्
उदरम् उदरोपलक्षितं समस्तशरीरम् । तानि एतानि अन्नादीनि ब्रह्म-
चारी कल्पत् कल्पयन् सलिलस्य पृष्ठे उदकस्य मध्ये तपस्तप्यमानः [स-
मुद्रे] अतिष्ठत् । वर्तत इत्यर्थः । स तपस्वी ब्रह्मचारी अनिशं स्नातः
स्नानेन पवित्रीकृतः बभ्रुः बभ्रुवर्णः । एतदेव विव्रियते पिङ्गल इति ।
पिङ्गलवर्णः सन् पृथिव्याम् भूम्यां बहु अधिकं रोचते दीप्यते ॥

[इति] तृतीयेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

“अग्निं ब्रूमः” इत्यादि सूक्तद्वयम् अर्थसूक्तम् । तस्य बृहन्नणे लघु-
गणे च पाठात् शान्त्युदकाभिमन्त्रणादौ विनियोगः ॥

अस्यार्थसूक्तस्य “मुञ्चन्तु मा [११. ८. ७] भवाशर्वाविदम् [११. ८. ९]
या देवीः पञ्च [११. ८. २२] यन्मातली रथक्रीतम्” [११. ८. २३] इ-
त्येताश्चतस्र ऋचो वर्जयित्वा सप्तमतीके अंहोलिङ्गगणे पाठात् “अनुक्ता-

न्यप्रतिषिद्धानि० भैषज्यानाम् अंहोलिङ्गाभिः ” [कौ. ४. ८] इत्यादिषु सर्वभैषज्यादिकर्मसु गणगयुक्तो विनियोगोनुसंधेयः ॥

तथा “ हस्तिरथदानानुक्रमं वक्ष्ये ” इति प्रक्रम्य उक्तं परिशिष्टे ।

तस्मात् सर्वेषु दानेष्वनुक्तविधिकेषु च ।

अग्निं ब्रूम इति सूक्तेनाज्यतन्त्रेण होमयेत् । इति [प० १४. १] ॥

तत्र प्रथमा ॥

अग्निं ब्रूमो वनस्पतीनोषधीरुत वीरुधः ।

इन्द्रं बृहस्पतिं सूर्यं ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ १ ॥

अग्निम् । ब्रूमः । वनस्पतीन् । ओषधीः । उत । वीरुधः ।

इन्द्रम् । बृहस्पतिम् । सूर्यम् । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ १ ॥

अग्निः अग्रणीः सर्वेषां देवानाम् आदिभूतो देवः । “ अग्निरग्रे प्रथमो देवतानाम् ” इति [तै० ब्रा० २. ४. ३. ३] श्रुतेः । तादृशम् अग्निं ब्रूमः स्तुमः । यद्वा इष्टफलं याचामहे । तथा वनस्पतीन् पृथिव्यधिदैवतेन तेनाग्निना संवर्धितान् महावृक्षान् ओषधीः व्रीहियवाद्याः [उत अपि च] वीरुधः आरण्या लतारूपाः ताः सर्वा ब्रूमः स्तुमः । तथा इन्द्रम् द्युलोकाधिपतिं बृहस्पतिम् बृहतां देवानां पतिं सूर्यम् सर्वस्य प्रेरकम् आदित्यं च ब्रूमः स्तुमः । ते सर्वे नः अस्मान् अंहसः पापात् मुञ्चन्तु ॥

द्वितीया ॥

ब्रूमो राजानं वरुणं मित्रं विष्णुमथो भर्गम् ।

अंशं विवस्वन्तं ब्रूमस्ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ २ ॥

ब्रूमः । राजानम् । वरुणम् । मित्रम् । विष्णुम् । अथो इति । भर्गम् ।

अंशम् । विवस्वन्तम् । ब्रूमः । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ २ ॥

अत्र वरुणादयः सूर्यमूर्तयः स्तूयन्ते । राजानम् राजमानम् ईशितारं

वा वरुणं देवं ब्रूमः स्तुमः । मित्रम् सर्वस्य मित्रभूतं देवं विष्णुम् व्या-
पनशीलं देवम् अथो अपि च भगम् भजनीयं देवम् अंशम् एतत्संज्ञं
देवं विवस्वन्ताम् दिवस्वत्संज्ञं देवं ब्रूमः स्तुमः । ते नो मुञ्चन्त्वंहस इ-
ति समानम् ॥ एते च आदित्यास्तैत्तिरीयेऽनुक्रम्यन्ते । “मित्रश्च वरु-
णश्च । धाता चार्यमा च । अंशश्च भगश्च । इन्द्रश्च विवस्वांश्चेत्येते”
[तै० आ० १. १३. ३] । आचार्यैस्तु द्वादशादित्याः परिगणिताः ।

धात्र्यममित्राख्या वरुणांशभगा विवस्वदिन्द्रयुताः ।
पूषाह्वयपर्जन्यौ त्वष्टा विष्णुश्च भानवः प्रोक्ताः । इति ॥

तृतीया ॥

ब्रूमो देवं सवितारं धातारमुत पूषणम् ।
त्वष्टारमग्रियं ब्रूमस्ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ ३ ॥

ब्रूमः । देवम् । सवितारम् । धातारम् । उत । पूषणम् ।
त्वष्टारम् । अग्रियम् । ब्रूमः । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ ३ ॥

देवम् दानादिगुणयुक्तं सवितारम् सर्वस्य प्रेरकं ब्रूमः स्तुमः । तथा
धातारम् । उतशब्दः अप्यर्थे । पूषणमपि स्तुमः । अग्रियम् अग्रे भवः
अग्रियः । प्रथमगण्य इत्यर्थः । ॥ “अग्राद् यत्” “घच्छौ च”
इति घच् प्रत्ययः । चित्त्वाद् अन्तोदात्तत्वम् ॥ तादृशं त्वष्टारं ब्रू-
मः स्तुमः ॥ गतम् अन्यत् ॥

चतुर्थी ॥

गन्धर्वाप्सरसो ब्रूमो अश्विना ब्रह्मणस्पतिम् ।
अर्दमा नाम यो देवस्ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ ४ ॥

गन्धर्वऽअप्सरसः । ब्रूमः । अश्विना । ब्रह्मणः । पतिम् ।
अर्दमा । नाम । यः । देवः । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ ४ ॥

गन्धर्वाश्च अप्सरसश्च गन्धर्वाप्सरसः । “अग्निर्गन्धर्वस्तस्योषधयोऽप्सर-

सः" [तै० सं० ३. ४. ७. १] इत्यादिमन्त्रवर्णप्रसिद्धान् गन्धर्वाप्सरोरूपान्
देवगणान् ब्रूमः स्तुमः । तथा अश्विना अश्विनौ स्तुमः । ब्रह्मणो वे-
दराशेः पतिं स्वामिनम् तथा अर्यमा नाम अर्यमेति प्रसिद्धो यो दे-
वोस्ति तमपि स्तुमः । ते सर्वे नः अस्मान् अंहसः मुञ्चन्त्विति शेषं
समानम् ॥

पञ्चमी ॥

अहोरात्रे इदं ब्रूमः सूर्याचन्द्रमसां उभा ।

विश्वानादित्यान् ब्रूमस्ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ ५ ॥

अहोरात्रे इति । इदम् । ब्रूमः । सूर्याचन्द्रमसौ । उभा ।

विश्वान् । आदित्यान् । ब्रूमः । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ ५ ॥

अहश्च रात्रिश्च अहोरात्रे ते उद्दिश्य इदं स्तुतिवाक्यं ब्रूमः । सूर्यश्च
चन्द्रमाश्च सूर्याचन्द्रमसौ अहोरात्रयोरधिष्ठातृदेवौ उभा उभौ स्तुमः ।
विश्वान् [सर्वान्] आदित्यान् अदितेः पुत्रान् ब्रूमः स्तुमः ॥ गतम्
अन्यत् ॥

षष्ठी ॥

वातं ब्रूमः पर्जन्यमन्तरिक्षमथो दिशः ।

आशाश्च सर्वा ब्रूमस्ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ ६ ॥

वातम् । ब्रूमः । पर्जन्यम् । अन्तरिक्षम् । अथो इति । दिशः ।

आशाः । च । सर्वाः । ब्रूमः । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ ६ ॥

वातम् वायुं ब्रूमः स्तुमः । पर्जन्यम् वृष्टिप्रदं देवम् अन्तरिक्षम् आ-
काशम् अथो अपि च दिशः दिग्देवता आशाः विदिशश्च सर्वास्ता ब्रू-
मः स्तुमः ॥

सप्तमी ॥

मुञ्चन्तु मा शपथ्यादिहोरात्रे अणो उषाः ।

सोमो मा देवो मुञ्चतु यमाहुश्चन्द्रमा इति ॥ ७ ॥

मुञ्चन्तु । मा । शपथ्यात् । अहोरात्रे इति । अथो इति । उषाः ।

सोमः । मा । देवः । मुञ्चन्तु । यर । आहुः । चन्द्रमाः । इति ॥ ७ ॥

शपथ्यात् शपथप्रभवात् पापात् मा मां मुञ्चन्तु अहोरात्रे अहरभि-
मानिदेवता रात्र्यभिमानिदेवता च अथो अपि च उषाः अहोरात्रयोः
संधौ वर्तमाना उषःकालाभिमानिनी देवता । तासां बहुत्वात् मुञ्चन्तु
इति बहुवचनम् । तथा सोमो देवः मा मां तस्मात् पापात् मुञ्चन्तु ।
तं विशिनष्टि । यं सोमं चन्द्रमा इति आहुः अभिज्ञाः कथयन्ति । स
सोमोत्र मोचक इत्यर्थः ॥

अष्टमी ॥

पार्थिवा दिव्याः पशव आरण्या उत ये मृगाः ।

शकुन्तान् पक्षिणो ब्रूमस्ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ ८ ॥

पार्थिवाः । दिव्याः । पशवः । आरण्याः । उत । ये । मृगाः ।

शकुन्तान् । पक्षिणः । ब्रूमः । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ ८ ॥

पार्थिवाः इत्यादि व्याख्यातम् [११. ७. २१] । हरिणशार्दूलसिंहाद्या
मृगाः । तान् पार्थिवादीन् स्तुम इति शेषः । शकुन्तान् शकुनभूतान्
पक्षिणः पिङ्गलादीन् ब्रूमः स्तुमः ॥

नवमी ॥

भवाशर्वाविदं ब्रूमो रुद्रं पशुपतिंश्च यः ।

इषूर्या एषां संविद्य ता नः सन्तु सदा शिवाः ॥ ९ ॥

भवाशर्वौ । इदम् । ब्रूमः । रुद्रम् । पशुपतिः । च । यः ।

इषूः । याः । एषाम् । सम्ऽविद्य । ताः । नः । सन्तु । सदा । शिवाः ॥ ९ ॥

भवश्च शर्वश्च भवाशर्वौ । तावुद्दिश्य इदं स्तुतिवाक्यं ब्रूमः वदामः ।
तथा रुद्रं स्तुमः । यश्च पशुपतिर्देवस्तमपि स्तुमः । एते च देवाः “भ-
वाशर्वौ मृडतम्” [११. २] इत्यस्मिन् सूक्ते प्रपञ्चिताः । एषां देवानां

या इषुः शरान् संविद्यैः संजानीमः ता नः अस्माकं सदा सर्वदा वि-
वाः सुखहेतवः [सन्तु] भवन्तु ॥

दशमी ॥

दिवं ब्रूमो नक्षत्राणि भूमिं यक्षाणि पर्वतान् ।

समुद्रा नद्यो वेशन्तास्ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ १० ॥ (१०)

दिवम् । ब्रूमः । नक्षत्राणि । भूमिम् । यक्षाणि । पर्वतान् ।

समुद्राः । नद्यः । वेशन्ताः । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ १० ॥ (१०)

दिवम् द्योतमानां द्यां ब्रूमः स्तुमः । तत्राश्रितानि नक्षत्राणि पुण्य-
कृतां धामानि । “सुकृतां वा एतानि ज्योतींषि यन्नक्षत्राणि” इति श्रुतेः
[तै० सं० ५. ४. १. ३] । तानि स्तुमः । तथा भूमिं स्तुमः । यक्षाणि
पूज्यानि तत्रत्यानि पुण्यक्षेत्राणि स्तुमः । तथा पर्वतान् हिमवत्प्रमुखान्
महागिरीन् स्तुमः । समुद्राः सप्तसंख्याका भूम्याश्रिताः प्रसिद्धाः । न-
द्यश्च गङ्गाद्याः । वेशन्ताः तदपेक्षया अल्पानि अन्यानि सरांसि । तान्
सर्वान् स्तुमः ॥

[इति] तृतीयेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

“सप्तर्षीन् वा इदं ब्रूमः” इति सूक्तस्य पूर्ववद् विनियोगः ।
श्रौतदर्शपूर्णमासयोः प्राशित्रनक्षणानन्तरम् “यन्मातली रयज्जीतम्”
इत्यनया ब्रह्मा अङ्गिर्मार्जयेत् । तद् उक्तं वैताने । “प्राशित्रं यवमात्रम्
अधस्ताद् उपरिष्ठाद् वाभिधारितम्” इत्युपक्रम्य “मातल्याङ्गिर्मार्जयित्वा
प्राणान् संस्पृशने” इति [वै० १. ३] ॥

पञ्चमसूक्ते प्रथमा ॥

सप्तर्षीन् वा इदं ब्रूमोपो देवीः प्रजापतिम् ।

त्रिनृन् यमश्रेष्ठान् ब्रूमस्ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ ११ ॥

१ P J यक्षाणि । We with P Cr. २ B K K D S V सप्तर्षीन्. De सप्तर्षीन् corrected
to सप्तर्षीन्. Cs सप्तर्षीन्. Sâyana's text : सप्तर्षीन्. We with A B C E R.

1 S' भवन्ति. The text in S' is सन्तु. 2 S' यदां तानि for एतानि.

सप्तऽष्टषीन् । वै । इदम् । ब्रूमः । अपः । देवीः । प्रजाऽपतिम् ।

पितॄन् । यमऽश्रेष्ठान् । ब्रूमः । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ ११ ॥

सप्तऽष्टषीन् उद्दिश्य खलु इदं स्तुतिवचनं ब्रूमः । अथ वा तान् इ-
दं फलं याचामहे । तथा अपो देवीः अब्देवताः प्रथमसृष्टाः स्तुमः ।
प्रजापतिम् तासां स्रष्टारं स्तुमः । तथा यमश्रेष्ठान् यमः श्रेष्ठो मुख्यो-
धिपतिर्येषां तान् पितॄन् बर्हिषदग्निष्वात्तादीन् ब्रूमः स्तुमः ॥

द्वितीया ॥

ये देवा दिविषदो अन्तरिक्षसदश्च ये ।

पृथिव्यां शक्ता ये श्रितास्ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ १२ ॥

ये । देवाः । दिविऽसदः । अन्तरिक्षऽसदः । च । ये ।

पृथिव्याम् । शक्ताः । ये । श्रिताः । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ १२ ॥

ये दिविसदः द्युलोके सीदन्तः उपविशन्तो देवाः । ॥ पटू विश-
रणगत्यवसादनेषु । “सत्सूद्विष०” इत्यादिना क्षिप् ॥ तथा ये च
अन्तरिक्षसदः अन्तरिक्षे उपविष्टाः तथा पृथिव्याम् भूमौ शक्ताः शक्ता
देवा ये श्रिताः आश्रिताः ॥ अन्यद् गतम् ॥

तृतीया ॥

* आदित्या रुद्रा वसवो दिवि देवा अथर्वाणः ।

अङ्गिरसो मनीषिणस्ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ १३ ॥

आदित्याः । रुद्राः । वसवः । दिवि । देवाः । अथर्वाणः ।

अङ्गिरसः । मनीषिणः । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ १३ ॥

आदित्याः अदितेः पुत्रा द्वादशसंख्याकाः । रुद्राः एकादश । वसवः
अष्टौ । एते च दिवि वर्तमाना गणत्रयात्मका देवाः । दिंशतिकाण्डा-
त्मकस्यास्य वेदस्य द्रष्टारो महर्षयः अथर्वाणस्तेपि तत्संख्याकाः । अङ्गि-

१ P P J सप्तऽष्टषीन् । We with Cr. २ P शक्ताः । We with P J Cr.

1 So S'. S's text too : दिविसदः.

रसोपि अस्य वेदस्य द्रष्टारस्तावन्तः । मनीषिणः मनस ईषिणः सर्वज्ञाः
ते सर्वे अस्माभिः स्तुताः नः अस्मान् अंहसः पापात् मुञ्चन्तु ॥

चतुर्थी ॥

यज्ञं ब्रूमो यजमानमृचः सामानि भेषजा ।

यजूंषि होत्रा ब्रूमस्ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ १४ ॥

यज्ञम् । ब्रूमः । यजमानम् । ऋचः । सामानि । भेषजा ।

यजूंषि । होत्राः । ब्रूमः । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ १४ ॥

यज्ञम् अग्निष्टोमादिकं ब्रूमः स्तुमः । तथा यजमानम् तत्फलभाजं
स्तुमः । ऋचः तस्मिन् यज्ञे याज्यादिरूपेण विनियुक्ताः पादवद्धा मन्त्राः ।
तथा सामानि फलवद्दृशसाधनस्तोत्रनिर्वर्तकानि प्रगीतमन्त्रात्मकानि रथ-
न्तरवृहडैरूपादीनि । भेषजा यानि च भेषजानि शान्तिकराणि वामदे-
व्यादीनि । यजूंषि तस्मिन् यज्ञे आध्वर्यवकर्मसु करणतया विनियुक्तानि
क्रियमाणानुवादीनि वा प्रश्निष्ठपठितानि । होत्राः । होता मैत्रावरुणो
ब्राह्मणाच्छंसी पोता नेष्टा अच्छावाक आग्नीध्र इति तस्मिन् सोमयागे
सप्त वषट्कर्तारः तेषां क्रिया होत्राः । एतान् ऋक्सामादीन् यज्ञावय-
वान् ब्रूमः स्तुमः ॥

पञ्चमी ॥

पञ्च राज्यानि वीरुधां सोमश्रेष्ठानि ब्रूमः ।

दुर्भो भङ्गो यवः सहस्ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ १५ ॥

पञ्च । राज्यानि । वीरुधाम् । सोमऽश्रेष्ठानि । ब्रूमः ।

दुर्भः । भङ्गः । यवः । सहः । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ १५ ॥

वीरुधाम् विरोहणशीलानाम् ओषधीनां पञ्चसंख्याकानि राज्यानि ॥

१ K & V पञ्च राज्यानि. De पञ्च राज्यानि changed to पञ्च राज्यानि. We wish A B C D E R S Cs.

1 S' omit पापात् मु°. 2 S' omits या° and leaves space for five letters before रस्या

ज्ञा भिषजा विनियुज्यमानानि पञ्चकाण्डपुष्पफलमूलात्मकानि सोमश्रेष्ठानि । सोमो ह्यासां राजा । अतः स एव श्रेष्ठः प्रशस्यतमो येषां तन्वाविधानि वीरुधां राज्यानि ब्रूमः स्तुमः । तथा दर्भः कुशमदः प्रसिद्धः । भङ्गः शणः । यवः ओषधिविशेषः प्रसिद्धः । सहः कश्चिद् ओषधिविशेषः । एतेपि अस्माभिः स्तुताः पापाद् मुञ्चन्तु ॥ यद्वा वीरुधाम् ओषधीनां मध्ये पञ्चसंख्याकानि राज्यानि राज्ञः सोमस्य कर्माणि क्रियाविशेषनिष्पन्नानि । भेषजानीत्यर्थः । तानि च सोमश्रेष्ठानि सोमो लतारूपेण उत्पन्नः श्रेष्ठः प्रशस्यतमः येषां तानि । एतेन सोमलतात्मकम् एकं राज्यम् इत्युक्तं भवति । दर्भादीनि च चत्वारि एवं पञ्च राज्यानि स्तुम इति ॥

॥

अरायान् ब्रूमो रक्षांसि सर्पान् पुण्यजनान् पितॄन् ।

मृत्यूनेकशतं ब्रूमस्ते नो मुञ्चन्त्वंहंसः ॥ १६ ॥

अरायान् । ब्रूमः । रक्षांसि । सर्पान् । पुण्यजनान् । पितॄन् ।

मृत्यून् । एकशतम् । ब्रूमः । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहंसः ॥ १६ ॥

अरायान् दानप्रतिबन्धकान् हिंसकान् ब्रूमः स्तुमः । यद्वा अरायाः आर्तिकरा रक्षोवद् बाधकाः पिशाचविशेषाः । तान् ब्रूमः स्तुमः । तथा रक्षांसि । ॥ रक्षो रक्षितव्यम् अस्माद् इति यास्कः [नि० ४, १८] ॥ राक्षसान् । सर्पान् पन्नगान् । पुण्यजनान् यातुधानान् । पितॄन् पूर्वपुरुषान् पितृलोकं गतान् । मृत्यून् मारयितॄन् देवान् एकशतम् एकोत्तरशतसंख्याकान् । “शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः । आत्मैकशतम्” इति [तै० ब्रा० १, ७, ६, ४] श्रुतेर्मर्त्यः पुरुषः एकशतप्रकारः । ततो मारयितुर्मृत्योरपि तावत्प्रकारत्वं युज्यत एव । तथा च अन्यत्रापि मन्त्रवर्णो दृश्यते । “अपास्य योसिनात् पाशान् मृत्यून् एकशतं च” इति । तान् सर्वान् ब्रूमः स्तुमः ॥

1 S' omit राज्यानि रा०. 2 S' च for चत्वारि. 3 S' leaves space for two or three letters and then reads यान् for अरायान्. 4 So S'. 5 S' येसिनात्.

सप्तमी ॥

ऋतून् ब्रूम ऋतुपतीनार्तवानुत हायनान् ।

समाः संवत्सरान् मासांस्ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ १७ ॥

ऋतून् । ब्रूमः । ऋतुऽपतीन् । आर्तवान् । उत । हायनान् ।

समाः । समऽवत्सरान् । मासान् । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ १७ ॥

ऋतून् वसन्ताद्यान् ब्रूमः स्तुमः । तथा ऋतुपतीन् तेषाम् ऋतूनाम् अधिपतीन् । तत्र वसन्तस्य वसवोधिपतयः । “वसन्तेनर्तुना देवा वसवस्त्रिवृता स्तुतम्” इति श्रुतेः [तै० ब्रा० २. ६. १९. १] । ग्रीष्मस्य रुद्रा अधिपतयः । “ग्रीष्मेण देवा ऋतुना रुद्राः पञ्चदशे स्तुतम्” इति [तै० ब्रा० २. ६. १९. १] आम्नानात् । वर्षर्तुरादित्या अधिपतयः । “वर्षाभिर्ऋतुनादित्याः” इति [तै० ब्रा० २. ६. १९. १] श्रूयमाणत्वात् । शरदतोर्ऋभवोधिपतयः । “शारदेनर्तुना देवा एकविंश ऋभवः स्तुतम्” इति [तै० ब्रा० २. ६. १९. २] श्रुतेः । “हेमन्तशिशिरयोः समासेन” [ऐ० ब्रा० १. १] इति एकत्वश्रवणात् समासेन तयोर्मरुतोधिपतयः । श्रूयते हि । “हेमन्तेनर्तुना देवा मरुतस्त्रिणवे स्तुतम्” इति [तै० ब्रा० २. ६. १९. २] । इत्थं वसुरुद्रादीन् ऋतुपतीन् ब्रूमः स्तुमः । आर्तवान् तत्तद्वतुविशेषसंबन्धिनः पदार्थान् । उतशब्दः अप्यर्थे । हायनान् समाः संवत्सरान् इति पर्यायशब्दाश्चान्द्रसौरसावनभेदेन त्रिविधसंवत्सराभिप्रायाः । मासान् चैत्राद्यान् । एतान् सर्वान् ब्रूमः स्तुमः ॥

अष्टमी ॥

एतं देवा दक्षिणतः पश्चात् प्राञ्चं उदेत ।

पुरस्तादुत्तराच्छक्ता विश्वे देवाः समेत्य ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ १८ ॥

आ । इत् । देवाः । दक्षिणतः । पश्चात् । प्राञ्चः । उतऽएतं ।

पुरस्तात् । उत्तरात् । शक्ताः । विश्वे । देवाः । समऽएत्य । ते । नः ।

मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ १८ ॥

हे देवाः दक्षिणतः दक्षिणस्यां दिशि [स्थिता यूयम्] एत आगच्छत ।
एवं चतसृषु दिक्षु अवस्थिताः सर्वे देवाः समेत्य समागत्य ते यूयम् अ-
खान् अंहसः पापात् । मुञ्चतेति शेषः ॥

नवमी ॥

विश्वान् देवानिदं ब्रूमः सत्यसंधानृतावृधः ।

विश्वाभिः पत्नीभिः सह ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ १९ ॥

विश्वान् । देवान् । इदम् । ब्रूमः । सत्यऽसंधान् । ऋतावृधः ।

विश्वाभिः । पत्नीभिः । सह । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ १९ ॥

विश्वे देवा नाम देवगणाः । तान् उद्दिश्य इदं स्तुतिवचनं ब्रूमः वदा-
मः । यद्वा इदं फलं याचामहे । कीदृशान् । सत्यसंधान् सत्यप्रतिज्ञान् ।
ऋतावृधः ऋतम् इति सत्यस्य यज्ञस्य वा नामधेयम् तस्य वर्धयितृन् ।
विश्वाभिः पत्नीभिः विश्वाख्याभिर्देवीभिः सह । तान् ब्रूम इत्यर्थः । ते
न इत्यादि समानम् ॥

दशमी ॥

सर्वान् देवानिदं ब्रूमः सत्यसंधानृतावृधः ।

सर्वाभिः पत्नीभिः सह ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ २० ॥

सर्वान् । देवान् । इदम् । ब्रूमः । सत्यऽसंधान् । ऋतावृधः ।

सर्वाभिः । पत्नीभिः । सह । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ २० ॥

विश्वशब्दस्य स्थाने सर्वशब्द एव विशेषः । उक्तान् अनुक्तांश्च सर्वान्
देवान् । अन्यत् पूर्ववद् योज्यम् ॥

एकादशी ॥

भूतं ब्रूमो भूतपतिं भूतानामुत यो वशी ।

भूतानि सर्वा संगत्य ते नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ २१ ॥

भूतम् । ब्रूमः । भूतऽपतिम् । भूतानाम् । उत । यः । वशी ।

भूतानि । सर्वा । समुत्पद्यते । ते । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ २१ ॥

भूतम् लब्धसत्ताकं दस्तुमात्रं ब्रूमः स्तुमः । भूतपतिम् तस्य भूतस्य अधिपतिम् ईश्वरम् । उत अपि च तेषां सर्वेषां भूतानां यो वशी वशयिता नियन्ता तमपि स्तुमः । सर्वा सर्वाणि तानि भूतानि संगत्य संभूयागत्य ॥ गतम् अन्यत् ॥

द्वादशी ॥

या देवीः पञ्च प्रदिशो ये देवा द्वादशर्तवः ।

संवत्सरस्य ये दंष्ट्रास्ते नः सन्तु सदा शिवाः ॥ २२ ॥

याः । देवीः । पञ्च । प्रदिशः । ये । देवाः । द्वादश । ऋतवः ।

समुत्पद्यते । ये । दंष्ट्राः । ते । नः । सन्तु । सदा । शिवाः ॥ २२ ॥

याः प्रसिद्धाः पञ्चसंख्याकाः प्रदिशः प्रधानदिशः [देवीः] देव्यो दानादिगुणयुक्ता देवतारूपा वा सन्ति ये देवाः दानादिगुणयुक्ता द्वादशसंख्याका ऋतवः “मधुश्च माधवश्च” इत्येवम् [तै० सं० १. ४. १४] अनुक्रान्ता मासाः तथा संवत्सरस्य द्वादशमासात्मकस्य प्रजापतेर्ये दंष्ट्राः दशान्ति खादन्ति एभिरिति दंष्ट्रा दन्तविशेषाः । ॥ “दाम्नीशस०” इत्यादिना करणे घृन् प्रत्ययः ॥ । ते चात्र संवत्सरसंबन्धिनो विष्ट्यादिदुष्टकालात्मकाः । ते सर्वे नः अस्माकं सदा सर्वदा शिवाः कल्याणहेतवः सन्तु ॥

त्रयोदशी ॥

यन्मातली रथक्रीतममृतं वेद भेषजम् ।

तदिन्द्रो अप्सु प्रावेशयत् तदापो दत्त भेषजम् ॥ २३ ॥ (१८)

यत् । मातली । रथक्रीतम् । अमृतम् । वेद । भेषजम् ।

तत् । इन्द्रः । अप्सु । प्र । अवेशयत् । तत् । आपः । दत्त । भेषजम् ॥ २३ ॥ (१८)

मातली इन्द्रस्य सारथिः रथक्रीतम् रथस्य ऋयेण लब्धम् अमृतम्
अमरणसाधनं यद् भेषजं वेद जानाति तत् भेषजम् इन्द्रस्तस्य रथस्य
अधिपतिर्देवः अप्सु उदकेषु प्रावेशयत् प्राक्षिपत् । हे आपः यूयं तत् मा-
तलिना क्रीतम् इन्द्रेण क्षिप्तं भेषजम् औषधं दत्त अस्मभ्यं प्रयच्छत ॥

पञ्चमं सूक्तम् ॥

इति सायणाचार्यविरचिते अथर्वसंहिताभाष्ये एकादशकाण्डे

तृतीयोऽनुवाकः ॥

चतुर्थेऽनुवाके षट् सूक्तानि । तत्र आद्यैस्त्रिभिः सूक्तैर्ब्रह्मोदनाख्ये सव-
यज्ञे हुतशिष्टस्य ओदनस्य सर्वजगत्कारणभूतब्रह्माभेदेन स्तुतिः क्रियते ।
तत्रैव एषां विनियोगो द्रष्टव्यः ॥

तत्र प्रथमसूक्ते प्रथमा ॥

उच्छिष्टे नाम रूपं चोच्छिष्टे लोक आहितः ।

उच्छिष्ट इन्द्रश्चाग्निश्च विश्वमन्तः समाहितम् ॥ १ ॥

उत्शिष्टे । नाम । रूपम् । च । उत्शिष्टे । लोकः । आहितः ।

उत्शिष्टे । इन्द्रः । च । अग्निः । च । विश्वम् । अन्तः । समऽआहितम् ॥ १ ॥

उच्छिष्टे । होमाद् ऊर्ध्वं शिष्यते अवशिष्यत इति हुतावशिष्टः प्राश-
नार्थं ओदनः उच्छिष्टः । तस्य देवसृष्टिहेतुत्वं तावच्छूयते हि । “अ-
दितिः पुत्रकामा साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मोदनम् अपचत् । तस्या उच्छे-
षणम् अददुः । तत् प्राश्नात् । सा रेतोधत् । तस्यै धाता चार्दमा
“चाजायेताम्” इत्यादि [तै० ब्रा० १. १. ९. १] । तथा अस्मिन्नेव वेदे
मुण्डकोपनिषदि अन्नस्य सर्वजगद्धेतुता समाम्नास्यते ।

तपसा चीयते ब्रह्म ततोऽन्नम् अभिजायते ।

अन्नात् प्राणो मनः सत्यं लोकाः कर्मसु नामृतम् ॥

इति [मु० १. १. ८] । तस्मिन् उच्छिष्टे हुतशिष्टे अन्ने नाम नामधेय-
त्वकः शब्दप्रपञ्चः रूपम् तेन निरूपणीयः अर्थप्रपञ्चश्च तद् उभयम् अ

हितम् आश्रितम् । नामरूपात्मकः प्रपञ्चस्तस्मिन् कारणभूते समाश्रित्य
 लब्धसत्ताकोवतिष्ठत इत्यर्थः । यद्वा “अथात आदेशो नेति नेति” [बृ०
 आ० २. ३. ११] “नेह नानास्ति किञ्चन” [बृ० आ० ४. २. २१] इत्येवं
 दृश्यप्रपञ्चनिषेधाद् ऊर्ध्वं तदवधित्वेन शिष्यते अवशिष्यत इत्युच्छिष्टं वा-
 धावधित्वेन शिष्यमाणं परं ब्रह्म । तस्मिन् शुक्त्यादौ रजतादिवत् नाम
 रूपं चेति द्विधाभूतं समस्तं जगत् आहितम् आरोपितम् । वर्तत इत्यर्थः ।
 इत्थं सामान्येन सर्वजगदाधारत्वम् अभिधाय विशेषतो निर्दिशति उ-
 च्छिष्टे लोक आहित इत्यादिना । उच्छिष्टे उच्छिष्यमाणे ब्रह्माभिन्ने का-
 रणभूते तस्मिन्नोदने लोकः पृथिव्यादिरूपः सर्वो लोकः आहितः आ-
 स्थितः । तस्मिन्नेव उच्छिष्टे द्युलोकाधिपतिः [इन्द्रश्च] पृथिव्यधिपतिः
 अग्निश्च उभौ आहितौ । किं बहुना एतदुपलक्षितं विश्वम् सर्वं जगत्
 अन्तः मध्ये समाहितम् सम्यग् ईश्वरेण स्थापितम् ॥

द्वितीया ॥

उच्छिष्टे द्यावापृथिवी विश्वं भूतं समाहितम् ।

आपः समुद्र उच्छिष्टे चन्द्रमा वात आहितः ॥ २ ॥

उत्तऽशिष्टे । द्यावापृथिवी इति । विश्वम् । भूतम् । समऽआहितम् ।

आपः । समुद्रः । उत्तऽशिष्टे । चन्द्रमाः । वातः । आऽहितः ॥ २ ॥

प्रथमयर्चा संग्रहेण उक्त एवार्थः एतदादिभिर्मन्त्रैर्बहुधा प्रपञ्च्यते ।
 द्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ उच्छिष्टे उच्छिष्यमाणे ब्रह्मणि तदात्मके हु-
 तशिष्टौदने वा समाहिते । आश्रित्य वर्तते इत्यर्थः । भूतम् तत्रत्यं यद्
 भूतजातं विश्वम् सर्वं तद् उच्छिष्टे समाहितम् सम्यग् निहितम् । त-
 दाधारवशात् प्रचलतीत्यर्थः । तथा आपः व्यापनशीलाः प्रथमसृष्टा ज-
 गत्कारणभूताः तासां समुदायात्मकः समुद्रश्च तस्मिन् उच्छिष्टे समाहि-
 तः । चन्द्रमाः तस्मात् समुद्रान् मथ्यमानाद् उत्पन्नः वातः वायुः अ-
 रिक्षाधिपतिर्देवः आहितः आश्रितः ॥

तृतीया ॥

सन्नुच्छिष्टे असंश्रोभौ मृत्युर्वजः प्रजापतिः ।

लौक्या उच्छिष्टे आर्यंता व्रश्च द्रश्चापि श्रीर्मयि ॥ ३ ॥

सन् । उत्ऽशिष्टे । असन् । च । उभौ । मृत्युः । वाजः । प्रजाऽपतिः ।

लौक्याः । उत्ऽशिष्टे । आऽर्यंताः । व्रः । च । द्रः । च । अपि । श्रीः ।

मयि ॥ ३ ॥

सन् सत्तया ऋडीकृतो भावरूपः प्रपञ्चः । असन् अभावात्मकश्च । उभौ सदसतौ उच्छिष्टे तस्मिन् उदीरितलक्षणे । कार्यत्वेन वर्तेते इत्यर्थः । तथा तस्य सदसदात्मकस्य प्रपञ्चस्य [मारको] मृत्युः वाजः तदीयं बलं तस्य सर्वस्य स्रष्टा प्रजापतिश्च तत्रैव आहिताः । तथा लौक्याः लोकसंबन्धिन्यः प्रजाः तस्मिन् उच्छिष्टे आहिताः स्थापिताः । तथा व्रः वारको वरुणः द्रः द्रावकः अमृतमयः सोमः । परस्परसमुच्चयार्थौ चकारौ । तावपि अस्मिन् आहितौ । तत्प्रसादात् श्रीः संपत् मयि विदुषि आहिता आस्थिता भवतु ॥

चतुर्थी ॥

हृढो हंहसिरो न्यो ब्रह्म विश्वसृजो दश ।

नाभिमिव सर्वतश्चक्रमुच्छिष्टे देवताः श्रिताः ॥ ४ ॥

हृढः । हंहऽसिरः । न्यः । ब्रह्म । विश्वऽसृजः । दश ।

नाभिमऽइव । सर्वतः । चक्रम् । उत्ऽशिष्टे । देवताः । श्रिताः ॥ ४ ॥

हृढः हृढाङ्गः । प्रवृद्धशरीरो देव इत्यर्थः । ॥ हह हहि वृद्धौ । “हृढः स्थूलबलयोः” इति निष्ठायां निपात्यते ॥ हंह[सिर]ः

१ K आर्यंता. De आर्यंता corrected to आर्यंता. We with ABBCDEKRSVOC.
२ P आर्यंताः. We with PJCp. ३ So ABBCDEKRSIPJVC. De.
See the next note. ४ PPJ हंह । सिरः. Cr हंहः । सिरः. We with Sāyana's commentary. ५ So PPJK Cr.

1 S' सद followed by a blank space for three letters, in place of मारको.

दंष्ट्रेण स्थिरीकृतो लोकः । न्यः नेतारस्तत्रत्याः प्राणिनः । ब्रह्म परिवृढं
जगत्कारणम् अव्यक्तात्मकम् । विश्वसृजः विश्वस्य स्रष्टारो नव ब्रह्माणः
तत्स्रष्टा [दशमः एवं] दशसंख्याकाः । यद्वा नव प्राणाः मुख्यः प्राण
एकः । एते हि प्रथमसृष्टा विश्वस्य स्रष्टारः । एते सर्वे उच्छिष्टे स-
माहिताः । अपि च देवताः इन्द्राद्याः सर्वे देवा नाभिमिव चक्रम् यथा
रथचक्रं मध्यस्थं नाभिं सर्वत आवेष्ट्य वर्तते एवम् उच्छिष्टे श्रिताः
आश्रिताः । कारणभूतं ब्रह्म आवेष्ट्य वर्तन्त इत्यर्थः ॥

पञ्चमी ॥

ऋक् साम यजुरुच्छिष्ट उद्गीथः प्रस्तुतं स्तुतम् ।

हिङ्कार उच्छिष्टे स्वरः साम्नो मेडिश्च तन्मयि ॥ ५ ॥

ऋक् । साम । यजुः । उत्ऽशिष्टे । उत्ऽगीथः । प्रऽस्तुतम् । स्तुतम् ।

हिङ्ऽकारः । उत्ऽशिष्टे । स्वरः । साम्नः । मेडिः । च । तत् । मयि ॥ ५ ॥

अनयोत्तरया च यज्ञाङ्गानां तदाश्रितत्वं प्रतिपाद्यते ऋक् साम य-
जुरिति । सर्वत्र जातावेकवचनम् । ऋचः पादबद्धा मन्त्रा यज्ञे याज्या-
नुवाक्यादिरूपेण विनियुक्ताः । सामानि प्रगीतमन्त्राः “आज्यैः स्तुवते”
“पृष्ठैः स्तुवते” इत्येवं स्तोत्रसाधनत्वेन विनियुक्ताः । यजूर्षि प्रशिष्टप-
ठिता अनुष्ठेयार्थप्रकाशका मन्त्राः । तेषां लक्षणं जैमिनिराचार्योऽसूत्रयत् ।
“तेषाम् ऋग् यत्रार्थवशेन पादव्यवस्था” [जै० २. १. ३५] “गीतिषु
सामाख्या” [जै० २. १. ३६] “शेषे यजुःशब्दः” [जै० २. १. ३७] इति ।
एवं त्रिविधा मन्त्रा उच्छिष्टे उच्छिष्यमाणे ब्रह्मणि समाश्रिताः । तत्र आ-
ज्यादिस्तोत्रनिर्वर्तकानां साम्नां पञ्च भक्तयः हिङ्कारप्रस्तावोद्गीथप्रतिहार-
निधनाख्याः प्रयोगशास्त्रेण कल्पिताः । तत्र च उद्गात्रा गीयमानो भाग
उद्गीथः । प्रस्तुतम् प्रस्तोत्रा गीयमानः प्रस्तावाख्यो भागः । प्रस्तूयते स्तु-
तेः प्रारम्भः क्रियते अनेनेति प्रस्तुतम् । ॥ प्रपूर्वात् स्तौतेः करणे
नेष्ठा ॥ स्तुतम् स्तोत्रं स्तवनकर्म । हिङ्कारः सर्वैरुद्गातृभिः आदौ

प्रयुज्यमानो हि इति शब्दः । स्वरः कृत्स्नसामाश्रितः कुष्टप्रथमद्वितीयतृती-
यचतुर्थमन्द्रातिमन्द्रात्मकः सप्तविधः स्वरः । अथ वा कानिचित् सा-
मानि आ इ ई इत्येवमात्मकैः स्वरैः परिसमाप्यन्ते । तानि च सामानि
स्वरनिधनानि इत्युच्यन्ते । स आकारोत्र स्वरशब्देन विवक्षितः । स च
साम्नः संबन्धी । तथा मेडिः मेलयिता ऋगक्षराणां गानविशेषस्य च
संसर्जकः स्तोमविशेषः । अथ वा मेलिरिति वाङ्माम । साम्नः संब-
न्धिनी वाक् । कानिचित् सामानि वाङ्निधनानि गीयन्ते । तदभिप्रा-
यम् एतत् । तद् एतद् उद्गीथादिकं सर्वम् उच्छिष्टे समाश्रितम् । तत्
सर्वं मयि यज्ञममृद्ध्यर्थं भवत्वित्यर्थः ॥

षष्ठी ॥

ऐन्द्राग्रं पावमानं महानाग्नीर्महाव्रतम् ।

उच्छिष्टे यज्ञस्याङ्गान्यन्तर्गर्भं इव मातरि ॥ ६ ॥

ऐन्द्राग्रम् । पावमानम् । महानाग्नीः । महाव्रतम् ।

उत्तःशिष्टे । यज्ञस्य । अङ्गानि । अन्तः । गर्भः इव । मातरि ॥ ६ ॥

ऐन्द्राग्रम् इन्द्राग्रयोः स्तावकम् “इन्द्राग्नी आ गतं सुतम्” इति तृ-
चे [ऋ० ३. १२. १] गीयमानं साम ऐन्द्राग्रं प्रातःसवने प्रयुज्यमा-
नम् । पावमानम् त्रिष्वपि सवनेषु सवनादौ गीयमानं पवमानसोमदे-
वताकं साम । ॥ उभयत्र “सास्य देवता” इति अण् प्रत्ययः ॥ । म-
हानाग्नीः महानाग्नयः । “विदा मधवन् विदा गातुम् अनुशंसिषो दिशः”
[ऐ० आ० ४. १] इत्याम्नाता ऋचः । तत्र गीयमानं शाक्वरं सामाणि
महानाग्नीशब्दं नोच्यते । ताश्च द्वादशाहमध्यवर्तिनि दशरात्रे पञ्चमेऽहनि
पृष्ठसामत्वेन विनियुक्ताः । महाव्रतम् राजनगायत्रवृहद्रथन्तरभद्राख्यैः प-
ञ्चभिः सामभिः क्रियमाणं स्तोत्रम् । तच्च गवामयनस्योपान्येहनि प्र-
थमं पृष्ठस्तोत्रम् । एकाहोपि सोमयागस्तद्वान् महाव्रतम् इति आख्या-
यते । एवम् ऐन्द्राग्नादीनि यज्ञस्य अङ्गानि उच्छिष्टे अन्तः । मध्ये मात-
रि गर्भं इव वर्तन्ते । यथा मानुस्तरमध्ये आश्रितो गर्भः पुष्पन् अ-

भिवर्धते एवम् एतान्यपि कारणभूते ब्रह्मणि आश्रितत्वेन भाव्यमानानि
अङ्गितं यज्ञं फलसमृद्धं कुर्वन्तीत्यर्थः ॥

सप्तमी ॥

राजसूर्यं वाजपेयमग्निष्टोमस्तदध्वरः ।

अर्काश्वमेधावुच्छिष्टे जीवबर्हिर्मदितामः ॥ ७ ॥

राजऽसूर्यम् । वाजऽपेयम् । अग्निऽस्तोमः । तत् । अध्वरः ।

अर्कऽअश्वमेधौ । उतऽशिष्टे । जीवऽबर्हिः । मदिनऽतमः ॥ ७ ॥

अङ्गवद् अङ्गिनामपि तदाश्रयत्वम् इतः परं प्रतिपाद्यते । राजा सूयते
प्रेर्यते यस्मिन् कर्मणि तद् राजसूर्यम् इष्टिपशुसोमदर्विहोमात्मकं शस्त्रप्रधा-
नम् । ॥ “राजसूर्यसूर्यो” इत्यादिना क्वपि निपात्यते । “गतिका-
रकोपपदात् कृत” इति कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् ॥ वाजपेयम् वाजः
अन्नं द्रवीकृत्य पेयं यस्मिन् कर्मणि तत् तथोक्तम् । “राजा स्वर्गकामो
राजसूयेन यजेत” इति [आश्व० ९. ९. १९] क्षत्रिय एव राजसूये कर्मणि
अधिकारी । वाजपेये तु ब्राह्मणक्षत्रियौ उभावपि अधिक्रियेते । श्रूयते हि ।
“स वा एष ब्राह्मणस्य चैव राजन्यस्य च यज्ञः । तं वा एतं वाजपेयम् इ-
त्याहुः” इति [तै० ब्रा० १. ३. २. ३] । तथा अग्निष्टोमः वरमस्तोत्रं यज्ञा-
यज्ञीये अग्निः स्तूयत इति अग्निष्टोमः द्वादशस्तोत्रैश्च सहितः सर्वसोमानां
प्रकृतिभूतः सोमयागः । तत् । ॥ लिङ्गव्यत्ययः ॥ सोध्वरः
हिंसाप्रत्यवायरहितः । “अग्नीषोमीयं पशुम् आलभेत” इति [आ]लभ्य-
पशुहिंसाया विहितत्वेन “न हिंस्यात् सर्वभूतानि” इति निषेधशास्त्रस्य
तत्रानुप्रदेशाभावात् । अर्काश्वमेधौ अर्कश्चित्योग्निः । अश्वो मेधः पशुर्य-
स्मिन् त्रिरात्रात्मके अहीने सोमे सोऽश्वमेधः । तौ अर्काश्वमेधौ । अ-
थ वा विराडात्मना उपास्यमानश्चित्योग्निः अर्कः । तस्य च तथात्वेन उ-
पासनम् ऐतरेयकोपनिषदि समाम्नायते । “एतं ह्येव बह्वृचा महत्युष्ये
रीमांसन्ते । एतमग्नावध्वर्यवः । एतं महाव्रते छन्दोगाः” इति [ऐ० आ०

१ B अर्काश्व०.

१ S' शतप्रधानम्. २ So S'. ३ S' °स्तोत्रे. ४ S' °षोमीयपशुं.

३.२.३] । अश्वमेधशब्देन च “उषा वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः” [बृ०
आ० १.१.१] इत्याद्युपनिषदा अश्वमेधाङ्गस्य अश्वस्य विराडात्मना यद्
उपासनम् उक्तं तद् विवक्षितम् । “तावेतावर्काश्वमेधौ” [बृ० आ० १.२.
७] इति तदुपासनप्रकरणे समाप्तानात् । एतदेवाभिप्रेत्य तैत्तिरीयैरपि आ-
म्नायते । “अर्को वा एष यद् अग्निः । असावादित्योश्वमेधः” इति [तै०
सं० ५.७.५.२] । एते राजसूयादयः सर्वे उच्छिष्टे उच्छिष्यमाणे निष्प-
पञ्चे ब्रह्मणि तदात्मना भाव्यमाने ओदने वा समाश्रिताः । तथा जीवव-
र्हिः जीवावस्थान्येवं बर्हीषि यस्य यागविशेषस्य स तथोक्तः । मदिन्तमः
मादयितृतमः देवानां तृप्तिविशेषकरः अन्योपि सोमयागः । स सर्वोपि उ-
च्छिष्टे समाश्रित इत्यर्थः । ॥ “नाद्वस्य” इति तमपो नुडागमः ॥

अष्टमी ॥

अ॒ग्न्या॒धेय॒मथो॑ दी॒क्षा का॒मप्र॑च्छन्द॒सा सह ।

उत्स॑न्ना य॒ज्ञाः स॒त्ताण्युच्छि॑ष्टेधि॒ समा॑हिताः ॥ ८ ॥

अ॒ग्निऽआ॒धेय॑म् । अथो॒ इति॑ । दी॒क्षा । का॒मऽप्रः॑ । छन्द॒सा । सह ।

उत्तऽस॑न्नाः । य॒ज्ञाः । स॒त्ताणि॑ । उत्तऽशि॑ष्टे । अधि॑ । समऽआ॑हिताः ॥ ८ ॥

अग्न्याधेयम् अग्नयो गार्हपत्यादयो यस्मिन् कर्मणि आधीयन्ते तद् अ-
ग्न्याधेयम् । अथो अग्न्याधानानन्तरमेव सोमयागस्य या दीक्षा दीक्षणीये-
ष्ट्यादिरूपा कामप्रच्छन्दसा कामान् अभिलषितान् फलविशेषान् प्राप्तिं
यजमानस्य पूरयतीति कामप्रम् । ॥ प्रा पूरणे । “आतोनुपसर्गे कः”
इति कप्रत्ययः ॥ । तादृशेन छन्दसा गायत्रीत्रिष्टुवादिना सवननि-
ष्पादकेन सह । उत्सन्नयज्ञाः इदानीं दुरधिगमतया अनुष्ठानाभावात् लु-
प्तप्राया यज्ञा उत्सन्नयज्ञा इत्युच्यन्ते । तानेव निर्दिशति सत्ताणीति । सी-

१ E कामः प्रः छन्दसा. A C K K̄ V Dc कामप्रच्छन्दसा. B कामपृच्छन्दसा. D R B Cs काम
प्रः छन्दसा. S कामः प्र छन्दसा. We with the spirit of D R B Cs and with P P̄ J C
Sāyana: कामप्रच्छन्दसा, one word. २ P कम° for काम°. We with P J C. ३ P
वर्णि । We with P J C.

1 Sāyana's text too: उत्सन्नयज्ञाः सत्रा°.

दन्ति एषु बहवो यजमानाः कर्तृत्वेनेति बहुकर्तृकाः सोमयागाः सत्ताणि उच्यन्ते । श्रूयते हि । “चतुर्विंशतिपरमाः सप्तदशावराः सत्तम आसीरन्” इति । तानि च त्रयोदशरात्रप्रभृतीनि विश्वसृजाम् अयनान्तानि । न खल्विदानींतनानाम् अल्पमतीनाम् अल्पायुषां तदनुष्ठानं संभवतीति तेषाम् उत्सन्नयज्ञत्वम् । एवम् अनुक्रान्ता अश्याधेयादयः सर्वे यागा उच्छिष्टे ब्रह्मणि अधि समाहिताः समाश्रिताः ॥

नवमी ॥

अग्निहोत्रं च श्रद्धा च वषट्कारो व्रतं तपः ।

दक्षिणेष्टं पूर्तं चोच्छिष्टेधि समाहिताः ॥ ९ ॥

अग्निहोत्रम् । च । श्रद्धा । च । वषट्कारः । व्रतम् । तपः ।

दक्षिणा । इष्टम् । पूर्तम् । च । उत्तशिष्टे । अधि । समऽआहिताः ॥ ९ ॥

अग्नये होत्रं होमः अस्मिन् कर्मणि इति अग्निहोत्रम् “सायं प्रातरग्निहोत्रं जुहुयात्” इति [आप० ६. १५. १४] विहितम् । श्रद्धा श्रद्धानं तदनुष्ठानविषया आस्तिक्यबुद्धिः । “अदन्तरोरुपसर्गवद् वृत्तिरिष्यते” इति वचनात् “आतश्चोपसर्गे” इति अङ् । परस्परसमुच्चयार्थौ चकारौ ॥ वषट्कारः याज्यान्ते हविःप्रदानाय प्रयुज्यमानो वौषट् इति शब्दः । व्रतम् । “नानृतं वदेत् । नास्य ब्राह्मणोनाश्वान् गृहे वसेत्” [तै० ब्रा० १. १. ४. २] इत्यादिशास्त्रविहितम् आहिताग्नेः प्रातिस्विकम् अनृतवदनवर्जनादिरूपं कर्म

अहिंसा सत्यम् अस्तेयं शौचम् इन्द्रियनिग्रहः ।

इत्येवमादिरूपं वर्ज्यसाधारणं च व्रतशब्देन विवक्षितम् । तपः शरीरसंतापकरं कृच्छ्रचान्द्रायणादिकम् । यद्वा “पयो ब्राह्मणस्य व्रतम् यवागू राज्यस्य आमिष्टा वैश्यस्य” इति [तै० आ० २. ८. १] दीक्षादिवसेषु देवात्रार्थं विहितं पयःपानादिकं व्रतम् । तपो ब्रह्मचर्यं चैकाग्र्यं वा ।

मनसश्चेन्द्रियाणां चैकाग्र्यं तप उच्यते ।

ते स्मरणात् । दक्षिणा “तस्य द्वादशशतं दक्षिणा” इत्यादिशास्त्रेण

विहिता ऋत्विगानतये देयद्रव्यस्य कृत्तिः । तथा इष्टम् श्रुतिविहितं याग-
होमादि कर्म । पूर्तम् स्मृतिपुराणाभिहितं वापीकूपतटाकदेवायतनारामादि-
निर्माणम् । एते च अग्निहोत्रादयः सर्वे उच्छिष्टे उच्छिष्यमाणे प्रपञ्चा-
संस्पृष्टे ब्रह्मणि । ॥ अधिः सप्तम्यर्थानुवादी ॥ समाहिताः स-
माश्रिताः ॥

दशमी ॥

एकरात्रो द्विरात्रः सद्यःक्रीः प्रक्रीरुक्थ्यः ।

ओतं निहितमुच्छिष्टे यज्ञस्याणूनि विद्यया ॥ १० ॥ (१५)

एकऽरात्रः । द्विऽरात्रः । सद्यःऽक्रीः । प्रऽक्रीः । उक्थ्यः ।

आऽउतम् । निऽहितम् । उतऽशिष्टे । यज्ञस्य । अणूनि । विद्यया ॥ १० ॥ (१५)

एकां रात्रिं व्याप्य वर्तमानः सोमयाग एकरात्रः । तथा द्वे रात्री
व्याप्य वर्तमानः सोमयागो द्विरात्रः । द्विरात्रप्रभृतयः सोमयागा अहीना
इत्युच्यन्ते । “द्विरात्रप्रभृतय उपरिष्ठाद् अतिरात्रा अहीना एकादशरा-
त्रात्” इति सूत्रितत्वात् । अतो नैषां सन्नेष्वन्तर्भाव इति पृथगुपादा-
नम् । ॥ “अहःसर्वैकदेशसंख्यातपुण्याच्च रात्रेः” इति समासान्तः
अकारप्रत्ययः ॥ सद्यस्क्रीः प्रक्रीः इत्युभौ एकाहौ सोमयागवि-
शेषौ । सद्यस्तदानीमेव क्रीयते सोमोस्मिन्निति सद्यःक्रीः । प्रक्रीश-
ब्दोपि इत्थं निर्वक्तव्यः । उक्थ्यः अग्निष्टोमसंस्थात ऊर्ध्वभावीनि त्रीणि
स्तुतशस्त्राणि उक्थ्यसंज्ञकानि यस्य सन्ति स सोमयाग उक्थ्यः । तद्
रात्रद् एकरात्रादिकम् उच्छिष्टे उदीरितलक्षणे ओतम् आबद्धं निहि-
तम् निक्षिप्तम् । वर्तत इत्यर्थः । इत्थं यज्ञस्य संबन्धीनि अणूनि स
क्षमाणि रूपाणि विद्यया भावनया । तत्रैव कारणभूते ब्रह्मणि निहि-
तानीत्यर्थः ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके तथमं सूक्तम् ॥

द्वितीयसूक्ते प्रथमा ॥

चतुरात्रः पञ्चरात्रः षड्रात्रश्चोभयः सह ।

षोडशी सप्तरात्रश्चोच्छ्रिष्टाजज्ञिरे सर्वे ये यज्ञा अमृते हिताः ॥ ११ ॥

चतुःऽरात्रः । पञ्चऽरात्रः । षट्ऽरात्रः । च । उभयः । सह ।

षोडशी । सप्तऽरात्रः । च । उत्तऽशिष्टात् । जज्ञिरे । सर्वे । ये । यज्ञाः ।
अमृते । हिताः ॥ ११ ॥

चतसृभी रात्रिभिरावर्त्यमानः सोमयागश्चतुरात्रः । एवं पञ्चरात्रषड्रा-
त्रसप्तरात्रा व्याख्येयाः । उभय इत्यनेन चतुरात्रादीनां द्विगुणितत्वं वि-
वक्षितम् । उभौ चतुरात्रलक्षणौ अवयवावस्य सः अष्टरात्र उभयः ।
एवं पञ्चरात्रो द्विगुणितो दशरात्रो भवति । षड्रात्रो द्विगुणितो द्वादश-
रात्र इत्येवम् अवगन्तव्यम् । सहशब्द एतेषां साहित्यम् आचष्टे । षोडशी
उक्थ्यसंस्थात उपरि षोडशं षोडशसंख्यापूरकं स्तोत्रं शस्त्रं च यस्यास्ति
स सोमयागः षोडशी । तन्निर्वचनम् एवम् आम्नायते । “यद् वाच
षोडशं स्तोत्रं षोडशं शस्त्रं तेन षोडशी । तत् षोडशिनः षोडशित्वम्”
इति [तै० सं० ६. ६. ११. १] । ये च अन्ये यज्ञा अमृते हिताः अमृत-
लक्षणफलजनने समर्थाश्चतुरात्रादयः सर्वे ते यज्ञा उच्छ्रिष्टात् ब्रह्मौदनो-
च्छ्रेयणाद् उच्छिष्यमाणात् जगत्कारणाद् ब्रह्मण एव वा जज्ञिरे जाता व-
भूवुः । ॥ जनी प्रादुर्भावे । “गमहन०” इति उपधालोपः । “द्वि-
र्वचनेचि” इति स्थानिवच्चात् साच्चकस्य द्विर्वचनम् ॥

द्वितीया ॥

प्रतीहारो निधनं विश्वजिज्ञाभिजिज्ञ यः ।

साह्यातिरात्रावुच्छ्रिष्टे द्वादशाहोपि तन्मयि ॥ १२ ॥

प्रतिऽहारः । निऽधनम् । विश्वऽजित् । च । अभिऽजित् । च । यः ।

साह्यऽतिरात्रौ । उत्तऽशिष्टे । द्वादशऽअहः । अपि । तत् । मयि ॥ १२ ॥

उज्जीयभक्त्यानन्तरभाविनी प्रतिहर्त्रा उच्यमाना साम्नाश्चतुर्थी भक्तिः प्र-
तिहारः । ॥ “उपसर्गस्य धञ्यमनुष्ये बहुलम्” इति सांहितिको
दीर्घः ॥ । येन भागेन साम परिसमाप्यते तन्निधेनम् । तच्च सर्वै-
रुक्तातृभिर्वक्तव्यम् । विश्वजिदभिजितौ द्वौ सोमयागौ अग्निष्टोमसंस्थौ ।
साहातिरात्रौ । एकेन अह्ना समाप्यमानः सवनत्रयात्मकः सोमयागः
साहः । रात्रिम् अतीत्य वर्तत इति अतिरात्रः एकोनत्रिंशत्स्तुतशस्त्रवान्
सोमयागः । एते प्रतिहारादयः उच्छिष्टे ब्रह्मणि परिकल्पिताः । द्वाद-
शाहोऽपि । द्वादशानाम् अह्नां समाहारो यस्मिन् ऋतौ स ऋतुर्द्वादशाहः ।
स च सत्ताहीनात्मकः । सोऽपि तस्मिन् ब्रह्मणि आश्रितः । ॥ “रा-
जाहःसखिभ्यः” इति टच् समासान्तः । “न संख्यादेः समाहारे”
इति अह्नादेशाभावः ॥ । यद् एतद् अनुक्रान्तं यज्ञजातं तत् सर्वं
मयि भवत्विति प्रार्थना अवगन्तव्या ॥

तृतीया ॥

सूनृता संनतिः क्षेमः स्वधोर्जामृतं सहः ।

उच्छिष्टे सर्वे प्रत्यञ्चः कामाः कामेन तातृपुः ॥ १३ ॥

सूनृता । समऽनतिः । क्षेमः । स्वधा । ऊर्जा । अमृतम् । सहः ।

उत्तऽशिष्टे । सर्वे । प्रत्यञ्चः । कामाः । कामेन । तातृपुः ॥ १३ ॥

सूनृता प्रियसत्यात्मिका वाक् । संनतिः फलस्य नतिः उपनतिः ।
तस्य उपनतस्य फलस्य परिरक्षणं क्षेमः । स्वधा पितॄणां संबन्धिनी तृ-
प्तिकरी । यद्वा अन्ननामैतत् । सर्वप्राण्युपभोग्यम् अन्नम् । ऊर्जा प्राणस्य
स्थापकं बलकरम् अन्नम् । ॥ ऊर्जं बलप्राणनयोः । अस्मात् पचा-
द्यच् ॥ । अमृतम् देवोपभोग्यम् अमृतत्वप्रापकं पीयूषम् । सहः प-
राभिभवनक्षमं बलम् । एते सर्वे कामाः काम्यमानाः फलविशेषा उ-
च्छिष्टे ब्रह्मणि आश्रिताः प्रत्यञ्चः आत्माभिमुखम् अञ्चताः प्राप्नुवन्तः

१ B क्षेम. K R S क्षेम. We with A B C D E K V C s Dc. २ P J क्षेप । P क्षेम ।
We with C. ३ P ऊर्जाम् । We with P J C.

१ S' तन्निधानम्. २ S' प्राणयोः.

कामेन काम्यमानेन अभिलषितफलेन तातृपुः यजमानं तर्पयन्ति प्रीण-
यन्ति । ॥ तृप प्रीणने । “इन्दसि लुल्लुल्लिटः” इति वर्तमाने
लिट् ॥

चतुर्थी ॥

नव भूमीः समुद्रा उच्छिष्टेधि श्रिता दिवः ।

आ सूर्यो भात्युच्छिष्टेहोरात्रे अपि तन्मयि ॥ १४ ॥

नव । भूमीः । समुद्राः । उत्तऽशिष्टे । अधि । श्रिताः । दिवः ।

आ । सूर्यः । भाति । उत्तऽशिष्टे । अहोरात्रे इति । अपि । तत् । मयि ॥ १४ ॥

नव भूमीः नवखण्डात्मिकाः पृथिव्यः । समुद्राः सप्तसंख्याकाः । दि-
वः द्युलोका उपरितनाः । उच्छिष्टे अधि उच्छिष्यमाणे ब्रह्मणि श्रिताः
आश्रिताः । सूर्यश्चायम् उच्छिष्टे उच्छिष्यमाणे स्वप्रकाशे परब्रह्मणि आ-
श्रितः सन् आ भाति आसमन्ताद् दीप्यते । “तस्य भासा सर्वम् इदं
विभाति” इति श्रुतेः [क० व० ५. १५] । अहोरात्रे अपि तद् आश्रित्य
आभातः । तद् उक्तं सर्वं मयि भवत्विति ॥

पञ्चमी ॥

उपह्व्यं विषूवन्तं ये च यज्ञा गुहा हिताः ।

विभर्ति भर्ता विश्वस्योच्छिष्टो जनिनुः पिता ॥ १५ ॥

उत्तऽह्व्यम् । विषूवन्तम् । ये । च । यज्ञाः । गुहा । हिताः ।

विभर्ति । भर्ता । विश्वस्य । उत्तऽशिष्टः । जनिनुः । पिता ॥ १५ ॥

उपह्व्यम् एतत्संज्ञं सोमयागम् । विषूवन्तम् । गवामयनाख्यस्य सं-
वात्सरसत्त्वस्य मासषट्कात्मकयोः पूर्वोत्तरपक्षयोर्मध्ये एकविंशस्तोमकोनुष्ठेयः

१ B B P भूमिः. We with A C D E K K R S V P J C P C S Dc. २ B E omit अ in
अपि. Dc अपि changed to पि. We with A C D K K R S V C S. ३ P P J omit the
isarga. C P श्रिता corrected into श्रितः, which we adopt. ४ D उपह्व्यं. K K V उ-
ह्व्यं विषू. Dc उपह्व्यं विषू changed to उपह्व्यं विषू. We with A B B C E R S C S.
P C P उत्तऽह्व्यम् l. We with P J.

सोमयागो विषूवान् तम् । ये जान्ये यज्ञा गुहा हिताः गुहाया निगू-
ढा अज्ञायमाना वर्तन्ते ज्ञानं सर्वान् यज्ञान् अयम् उच्छिष्टः उच्छिष्ट-
माण ओदनः परमात्मा वा विभर्ति धारयति पोषयति वा । कीदृशः
स इति विश्लेष्यते । विश्वस्य सर्वस्य जगतो भर्ता । जनितुः जनयितुः
स्वजनकस्य सवयज्ञानुष्ठानुः पिता पुण्यलोके तस्योत्पादकः । परमात्मपक्षे
तु लोके यो जनयिता तस्य सर्वस्यापि पिता । सर्वे जनयितारोपि अ-
स्मात् प्रथमम् उत्पद्य ततः स्वकार्यं जनयन्तीत्यर्थः । ततः सर्वकारणका-
रणभूत इति भावः ॥

पृष्ठी ॥

पिता जनितुरुच्छिष्टोसोः पौत्रः पितामहः ।

स क्षियति विश्वस्येशानो वृषा भूम्यामतिङ्गुः ॥ १६ ॥

पिता । जनितुः । उत्पृष्टः । असोः । पौत्रः । पितामहः ।

सः । क्षियति । विश्वस्य । ईशानः । वृषा । भूम्याम् । अतिङ्गुः ॥ १६ ॥

उच्छिष्टः हुतावशिष्ट ओदनः जनितुः जनयितुः स्वोत्पादकस्य पिता
लोकान्तरे दिव्यशरीरस्य उत्पादकः । तथा असोः प्राणस्य पौत्रः । प्राण-
चलनात् शरीरस्य चलनं तेन च ओदनस्य पाक इति व्यवधानापेक्षया
पौत्रत्वम् । तथा तस्यैव प्राणस्य अयं पितामहः । भाविस्वर्गभोगयोग्य-
स्य शरीरस्य तावद् अयं पिता । तस्य शरीरोत्पत्त्यनन्तरं तत्र प्राणसं-
चार इति भाविशरीरव्यवधानाद् भाविनः प्राणस्य अयं परंपरया उत्पाद-
क इति पितामहत्वम् ॥ “अथात आदेशो नेति नेति” [बृ० आ० २. ३.
१०.] इति दृश्यप्रपञ्चनिषेधावधित्वेन उच्छिष्टमाणः परमात्मा यदा उच्छि-
ष्टशब्दार्थः तदा एवं योजना । जनितुर्जनयितुः उत्पादकस्य प्राणिजातस्य
उच्छिष्टमाणः परमात्मा पिता । स्वस्वकार्यम् उत्पादयतां सर्वेषाम् अयम्
आद्यस्रष्टेत्यर्थः । तथा असोः प्राणस्य प्रथमसृष्टस्य हिरण्यगर्भात्मनः पौ-
त्रः । पुत्रश्चतुर्मुखो ब्रह्मा तत्सृष्टा देवादयः पौत्राः । तदात्मना परमा-
त्मैव अवस्थित इत्यर्थः । तत्र यः पितामहो हिरण्यगर्भः तस्य च पर

मात्मनश्च वास्तवभेदाभावात् पितामहत्वमपि विज्ञेयम् । एवंभूतः स उ-
च्छिष्टः विश्वस्य सर्वस्य जगत ईशानः ईश्वरो भवन् वृषा कामानां व-
र्षिता अतिष्ठ्यः अतिक्रान्तहननः सन् भूय्याम् पृथिव्यां क्षियति निवस-
ति । सर्वप्राणिशरीरेषु वर्तते ॥

सप्तमी ॥

ऋतं सत्यं तपो राष्ट्रं अमो धर्मश्च कर्म च ।

भूतं भविष्यदुच्छिष्टे वीर्यं लक्ष्मीर्बलं बले ॥ १७ ॥

ऋतम् । सत्यम् । तपः । राष्ट्रम् । अमः । धर्मः । च । कर्म । च ।

भूतम् । भविष्यत् । उत्तुष्टिष्टे । वीर्यम् । लक्ष्मीः । बलम् । बले ॥ १७ ॥

ऋतम् मनसा यथार्थसंकल्पनम् । सत्यम् वाचा यथार्थभाषणम् ।
तपः शरीरसंतापकरो व्रतोपवासादिनियमविशेषः । राष्ट्रम् राज्यम् । अ-
मः शान्तिः शब्दादिविषयोपभोगस्य उपरतिः । धर्मः तज्जन्यः अपूर्वविशे-
षः । कर्म वर्णाश्रमानुसारेण विहितं यागदानहोमादि । भूतम् उत्पन्नं
जगत् । भविष्यत् उत्पत्त्यमानम् । एतत् सर्वम् उच्छिष्टे ब्रह्मणि तदा-
त्मके ओदने वा कार्यत्वेन नित्यम् आश्रितम् इति । तथा वीर्यम् सा-
मर्थ्यम् । लक्ष्मीः सर्ववस्तुसंपत्तिः । बलम् सर्वकर्मनिर्वर्तनक्षमं शरीरगतं
सामर्थ्यं बले बलवति तस्मिन् उच्छिष्टे । वर्तन्त इत्यर्थः ॥

अष्टमी ॥

समृद्धिरोज आकूतिः क्षत्रं राष्ट्रं षट् उर्व्यः ।

संवत्सरोध्युच्छिष्ट इडां प्रेषा ग्रहा हविः ॥ १८ ॥

समृद्धिः । ओजः । आकूतिः । क्षत्रम् । राष्ट्रम् । षट् । उर्व्यः ।

समृद्धिः । अधि । उत्तुष्टिष्टे । इडां । प्रेषाः । ग्रहाः । हविः ॥ १८ ॥

समृद्धिः दृष्टफलस्य अभिवृद्धिः । ओजः शारीरबलम् अष्टमो धातुः ।
आकूतिः दृष्टफलविषयः संकल्पः । क्षत्रम् क्षात्रं तेजः । राष्ट्रम् क्षत्रध-
र्मेण परिपालनीयं राज्यम् । षट् षट्स्त्र्याका उर्व्यः । ताश्च मन्त्रान्तरं

परिगण्यन्ते । “षण्मोर्वीरं सस्यान्तु द्यौश्च पृथिवी चाहश्च रात्रिश्चापश्चौष-
धयश्च” इति [आश्व० १.२.१] । तथा संवत्सरः द्वादशमासात्मकः का-
लः । इडा नाम देवता यस्याः प्रीतये यज्ञेषु हुतशिष्टात् पुरोडाशादे-
र्भागोवदीयते । प्रैषाः कर्मसु ऋत्विजां प्रेरका मन्त्राः । ग्रहाः वायव्यै-
र्गृह्यमाणा ऐन्द्रवायवादयः सोमाः । हविश्चरुपुरोडाशादिलक्षणम् । एतत्
सर्वम् उच्छिष्टे [अधि] उच्छिद्यमाणे ब्रह्मणि आधारे । वर्तत इत्यर्थः ॥

नवमी ॥

चतुर्होतार आग्नेयश्चातुर्मास्यानि नीविदः ।

उच्छिष्टे यज्ञा होत्राः पशुबन्धास्तदिष्टयः ॥ १९ ॥

चतुःऽहोतारः । आग्नेयः । चातुःऽमास्यानि । निऽविदः ।

उत्ऽशिष्टे । यज्ञाः । होत्राः । पशुऽबन्धाः । तत् । इष्टयः ॥ १९ ॥

चतुर्होतारः चतुर्होतृसंज्ञका मन्त्राः “चित्ति सुक्” इत्याद्याः पञ्चानु-
वाकास्तैस्त्रिरीयके [तै० आ० ३.१-५] समाम्नाताः । यद्यपि तेषां दशहो-
ता चतुर्होता [पञ्चहोता] षड्होता सप्तहोतेति क्रमेण संज्ञा तथापि ते सर्वे
चतुर्होतृसंज्ञयैवोच्यन्ते । तथा च तत्रैव होतृविध्यवसाने श्रूयते । “त्वं वै
“मे नेदिष्ठं हूतः प्रत्यश्रौषीः । त्वं वै नानाख्यातार इति । तस्मान्नु हैनां-
“श्चतुर्होतार इत्याचक्षते” इति [तै० ब्रा० २.३.११.४] । आग्नेयः पशु-
यागसंबन्धिनं प्रयाजानां याज्याः । श्रूयते हि तन्नामनिर्वचनम् । “आ-
ग्नीभिरामुवन् तद् आग्नीणाम् आग्नेत्वम्” इति [तै० ब्रा० २.२.८.६] ।
भगवान् आश्वलायनोपि सूत्रयति स्म । “एकादश प्रयाजाः । तेषां प्रैषाः ।
“एयमं प्रैषसूक्तम् । अध्वर्युप्रेषितो मैत्रावरुणः प्रैष्यति । प्रैषैर्होतारम् ।
“होता यजत्याग्नीभिः प्रैषसलिङ्गाभिः” इति [आश्व० ३.२.१-५] । चा-
तुर्मास्यानि चतुर्षु मासेषु क्रियमाणानि वैश्वदेववरुणप्रधाससाकमेधशुनासी-
रीयाख्यानि चत्वारि पर्वाणि “अक्षयं ह वै चातुर्मास्ययाजिनः सुकृतं भव-
ति” इति [श० प० २.६.३.१, आप० ८.१.१] श्रुत्या विहितानि । नि-

१ So we read with A B B C D E K K R S P P J V C s Dc.

1 S' त्वर्यनाना for त्वं वै नाना. 2 So S'.

विदः स्तोतव्यगुणमर्कपनिवेदनपरः मन्त्राः “अपिदेवेद्वः । अग्निर्मन्विद्धः ।
इन्द्रो मरुत्वान्सोमस्य पिबतु । इन्द्रो देवः सोमं पिबतु” [निवि० १.
१-३] इत्येवमाद्याः । “निविद्भिर्न्यवेदयंस्तन्निविदां निविच्यम्” इति हि
[ऐ० ब्रा० ३. ९] ब्राह्मणम् । तथा यज्ञा यागाः । होत्राः होतृप्रमुखाः सप्त
वषट्कर्तारः । पशुबन्धाः अग्नीधोमीयसवनीयानुबन्ध्यात्मकाः सोमाङ्गभूताः
पशुयागाः । स्वतन्त्राश्च “वायव्यं श्वेतम् आलभेत” [तै० सं० २. १. १. १]
इत्यादिना विहिताः । इष्टयोपि अङ्गभूताः स्वतन्त्राश्च । तद् एतद् अनु-
क्रान्तं चतुर्होतृप्रभृतिकं सर्वम् उच्छिष्टे उच्छिष्टमाणे ब्रह्मणि तदात्मके
ओदने [वा] समाश्रित्य वर्तत इत्यर्थः ॥

दशमी ॥

अर्धमासाश्च मासाश्चार्तवा ऋतुभिः सह ।

उच्छिष्टे घोषिणीरापः स्तनयितुः श्रुतिर्मही ॥ २० ॥ (२०)

अर्धमासाः । च । मासाः । च । आर्तवाः । ऋतुभिः । सह ।

उत्तः शिष्टे । घोषिणीः । आपः । स्तनयितुः । श्रुतिः । मही ॥ २० ॥

अर्धमासाः पञ्चदशदिवसात्मकाः पक्षाः । मासाश्चैवाद्याः । आर्तवाः
तत्तद्वत्संबन्धिनः पदार्थविशेषाः । ऋतुभिः तैर्वसन्ताद्यैः सह । सर्वे एते
उच्छिष्टे समाश्रिताः । तथा घोषिणीः घोषिण्यः घोषयुक्ता आपः । स्त-
नयितुः स्तनयन् गर्जितं कुर्वन् मेघः । शुचिः शुद्धा मही महती भू-
मिः । एतेपि तस्मिन् उच्छिष्टे । समाश्रिता इत्यर्थः ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

तृतीयसूक्ते प्रथमम् ॥

शर्कराः सिकता अश्मान् ओषधयो वीरुहस्तृणा ।

अध्राणि विद्युतो वर्षमुच्छिष्टे संश्रिता श्रिता ॥ २१ ॥

१ DEKRSVCs omit the visarga. We with ABCKDe. २ KV शुचिः. We with ABBCDEKRSVCs. ३ P घोषिणीः. We with PJCp. ४ P श्रुतिः. We with PJCp. ५ So ABBCDEKRSPPJVCs De, without the visarga.

शर्कराः । सिकताः । अश्मानः । ओषधयः । वीरुधः । तृणाः ।

अभ्राणि । विऽद्युः । वर्षम् । उत्ऽशिष्टे । समऽश्रिता । श्रिता ॥ २१ ॥

शर्कराः सुद्रपाषाणविशेषाः । सिकताः वालुकाः । अश्मानः पाषाणाः । ओषधयः ग्रीहियवाद्याः । वीरुधः विरोहणशीला लताः । तृणा तृणानि गवादिभिरुपभोग्यानि । अभ्राणि उदकपूर्णा मेघाः । विद्युतस्तडितः । वर्षम् वृष्टिः । एते सर्वे उच्छिष्टे संश्रिताः समवस्थिताः । श्रिताः इति पुनरुक्तिरादरार्था । यद्वा ये च अन्ये संश्रिताः स्वाश्रयसमवेताः पदार्थास्ते सर्वे श्रिता इति ॥

द्वितीया ॥

राद्धिः प्राप्तिः समाप्तिर्व्याप्तिर्मह एधनुः ।

अत्याप्तिरुच्छिष्टे भूतिश्चाहिता निहिता हिता ॥ २२ ॥

राद्धिः । प्रऽआप्तिः । समऽआप्तिः । विऽआप्तिः । महः । एधनुः ।

अतिऽआप्तिः । उत्ऽशिष्टे । भूतिः । च । आऽहिता । निऽहिता । हिता ॥ २२ ॥

राद्धिः संसिद्धिः सम्यग् निष्पत्तिः । प्राप्तिः प्रेप्सितस्य फलस्य अधिगमः । समाप्तिः सम्यग् आप्तिः । व्याप्तिः विविधा आप्तिः । महः तेजः उत्सवो वा । एधनुः अभिवृद्धिः । अत्याप्तिः अतिक्रान्ता आप्तिः । भूतिः समृद्धिः । सा च आहिता आभिमुख्येन स्थिता निहिता निक्षिप्ता । अत्र सर्वत्र उपसर्गवशाद् अर्थभेदोवगन्तव्यः । राद्ध्यादयः सर्वात्मस्मिन् उच्छिष्टे हिताः स्थिताः ॥

तृतीया ॥

यच्च प्राणति प्राणेन यच्च पश्यति वक्षुषा ।

उच्छिष्टाज्जिरे सर्वे दिवि देवा दिविश्रितः ॥ २३ ॥

यत् । च । प्राणति । प्राणेन । यत् । च । पश्यति । वक्षुषा ।

उत्ऽशिष्टात् । ज्जिरे । सर्वे । दिवि । देवाः । दिविऽश्रितः ॥ २३ ॥

यच्च प्राणिजातं प्राणेन प्राणवायुना प्राणनि प्राणनव्यापारं करोति यद्वा प्राणेन प्राणेन्द्रियेण प्राणति गन्धान् आजिः ति यच्च प्राणिजातं चक्षुषा चक्षुरिन्द्रियेण पश्यति नीलपीतादिकं साक्षात्करोति ते सर्वे प्राणिनः उच्छिष्टात् उच्छिष्यमाणाद् ब्रह्मणः सकाशात् जज्ञिरे । तथा दिविश्रितः द्युलोके स्थिताः । ॥ श्रिञ् सेवायाम् । “क्विप् च” इति क्विप् । “तत्पुरुषे कृति बहुलम्” इत्यत्र “हृद्युभ्यां डेरुपसंख्यानम्” इति अलुक् ॥ ये च अन्ये दिवि द्युलोके वर्तमाना देवास्तैः सर्वे उच्छिष्टाजज्ञिरे ॥

चतुर्थी ॥

ऋचः सामानि च्छन्दांसि पुराणं यजुषा सह ।

उच्छिष्टाजज्ञिरे सर्वे दिवि देवा दिविश्रितः ॥ २४ ॥

ऋचः । सामानि । च्छन्दांसि । पुराणम् । यजुषा । सह ।

उत्तःशिष्टात् । जज्ञिरे । सर्वे । दिवि । देवाः । दिविऽश्रितः ॥ २४ ॥

उच्छिष्टाजज्ञिर इति उत्तरोर्ध्वः अनुपज्यते । ऋचः पादवद्धा मन्त्राः । सामानि गीतविशिष्टा मन्त्राः । च्छन्दांसि गायत्र्युणिगादीनि चतुरक्षराधिकानि सप्तसंख्याकानि । पुराणम् पुरातनवृत्तान्तकथनरूपम् आख्यानम् । यजुषा यजुर्मन्त्रेण सह उच्छिष्टाजज्ञिरे । शेषं पूर्ववत् ॥

पञ्चमी ॥

प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रमक्षितिश्च क्षितिश्च या ।

उच्छिष्टाजज्ञिरे सर्वे दिवि देवा दिविश्रितः ॥ २५ ॥

प्राणापानौ । चक्षुः । श्रोत्रम् । अक्षितिः । च । क्षितिः । च । या ।

उत्तःशिष्टात् । जज्ञिरे । सर्वे । दिवि । देवाः । दिविऽश्रितः ॥ २५ ॥

प्राणापानौ प्राणवृत्तिः अपानवृत्तिश्च । चक्षुः रूपदर्शनसाधनम् इन्द्रियम् । श्रोत्रम् शब्दग्रहणसाधनम् इन्द्रियम् । अक्षितिः क्षयाभावः । या च क्षितिः क्षयः । यद्वा अक्षितिः अक्षीयमाणा देवता । क्षितिः क्षयाभिमानिनी । एते सर्वे पदार्था उच्छिष्टाजज्ञिरे इति ॥

षष्ठी ॥

आनन्दा मोदाः प्रमुदोभीमोदमुदश्च ये ।

उच्छिष्टाज्जिरे सर्वे दिवि देवा दिविश्रितः ॥ २६ ॥

आऽनन्दाः । मोदाः । प्रऽमुदः । अभिमोदऽमुदः । च । ये ।

उत्तऽशिष्टात् । ज्जिरे । सर्वे । दिवि । देवाः । दिविऽश्रितः ॥ २६ ॥

आनन्दाः विषयोपभोगजनिताः सुखविशेषाः । मोदाः विषयदर्शनजन्या हर्षाः । ॥ मुद हर्षे इत्यस्माद् भावे घञ् ॥ । प्रकृष्टा मुदः प्रमुदः प्रकृष्टविषयलाभजन्या हर्षाः । ये च अभीमोदमुदः अभिमुख्येन वर्तमानो मोदः अभिमोदः । ॥ “उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम्” इति दीर्घः ॥ । अभिमोदेन मोदयन्ति हर्षयन्तीत्यभिमोदमुदः संनिहिताः सुखहेतवः पदार्थाः । ते सर्वे उच्छिष्टाज्जिरे इति ॥

सप्तमी ॥

देवाः पितरो मनुष्या गन्धर्वाप्सरसश्च ये ।

उच्छिष्टाज्जिरे सर्वे दिवि देवा दिविश्रितः ॥ २७ ॥ (२१)

देवाः । पितरः । मनुष्याः । गन्धर्वऽअप्सरसः । च । ये ।

उत्तऽशिष्टात् । ज्जिरे । सर्वे । दिवि । देवाः । दिविऽश्रितः ॥ २७ ॥

देवाः अष्टौ वसव एकादश रुद्रा इत्येवं गणशो वर्तमानाः । पितरः पितृलोकनिवासिनः पूर्वपुरुषाः । मनुष्याः मनोः सकाशाद् उत्पन्ना मनुष्यजात्याक्रान्ताः । ॥ “मनोजातावज्यतौ षुक् च” इति मनुशब्दाद् यत् प्रत्ययः षुगागमश्च । “तित् स्वरितः” इति स्वरितत्वम् ॥ । गन्धर्वाप्सरसः गन्धर्वाः विश्वावसुप्रभृतयः । अप्सरसः उर्वशीप्रभृतयः । ये च एते देवाद्या अनुक्रान्तास्ते सर्वे उच्छिष्टात् ब्रह्मोदनोच्छेषणाद् उच्छिष्यमाणाद् ब्रह्मणः सकाशाद् वा ज्जिरे उत्पन्नाः । तथा दिवि द्युलो-

के वर्तमाना ये च अन्ये देवाः तथा दिविशित्तः दिवम् आश्रित्य वर्त-
माना देवजनाः ते सर्वे उच्छिष्टाज्जिरे इति ।

[इति] चतुर्थेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

“यन्मन्युर्जायाम्” इत्यादिसूक्तत्रयम् अर्थसूक्तम् । अस्य सूक्तत्रयस्य ब्रह्मयज्ञजपे विनियोगः । अनेन च सूक्तत्रयेण पादौशिकस्य शरीरस्य मध्ये आत्मत्वेन प्रविष्टं ब्रह्म उपदेक्ष्यन् उपलब्ध्यधिकरणभूतस्य तस्य शरीरस्य तात्साधनभूतानाम् इन्द्रियाणां च देवानां प्रश्नप्रतिवचनरूपेण उत्पत्तिम् अभिधितुस्तदुपायभूतां सृष्टिं प्रश्नप्रतिवचनाभ्याम् उपोद्घातयति “यन्मन्युः” इति व्युत्पत्तेन ॥

तत्र प्रथमा ॥

यन्मन्युर्जायामावहत् संकल्पस्य गृहादधि ।

क आसं जन्वाः के वराः क उ ज्येष्ठवरो भवत् ॥ १ ॥

यत् । मन्युः । जायाम् । आऽअवहत् । समऽसंकल्पस्य । गृहात् । अधि ।

के । आसन् । जन्वाः । के । वराः । कः । ऊं इति । ज्येष्ठऽवरः । अभवत् ॥ १ ॥

स्वमहिमप्रतिष्ठस्य परब्रह्मणः सत्त्वरजस्तमोगुणात्मिकाया मायाशक्तेश्च प्राणिकर्मपरिपाकजनितसंबन्धवशाज्जायमाना “सोकामयत बहु स्यां प्रजायेय” [तै० आ० ८. ६] इत्यादिश्रुतिप्रतिपाद्या या पारमेश्वरी सिसृक्षावस्था सां लौकिकविवाहत्वेन रूप्यते । यत् यदा मन्युः मन्यते सर्वं जानातीति मन्युः निरावरणज्ञान ईश्वरः । अत एव तस्य सर्वदेवतात्मकत्वम् आम्नायते । “मन्युर्भगो मन्युरेवास देवो मन्युर्होता दक्षुणो विश्ववेदाः” [तै० ब्रा० २. ४. १. ११] इति । ॥ मन ज्ञाने इत्यस्माद् औणादिको युप्रत्ययः ॥ स जायाम् आवहत् जायतेस्यां सर्वं जगद् इति जया सिसृक्षावस्थापन्ना पारमेश्वरी मायाशक्तिः । ताम् अभिमुख्यं प्रापयत् । भार्यात्वेन अभ्यमन्यतेत्यर्थः । लोके हि जाया कस्यचित् श्वशुरस्य गृहाद् आनीयते । तद् दर्शयति संकल्पस्येति । “सो-

कामयत बहु स्यां प्रजायेय” इति [तै० आ० ८. ६] प्राथमिक ईश्वरकृतः संकल्पः । तस्य गृहाद् आवासात् । तद्वशादेव हि एषा सिद्धिश्चावस्था समजायत इत्येवं व्यपदिश्यते । ॥ अधिः पञ्चम्यर्थानुवादी ॥ तदा तस्मिन् जायाया आवहने जन्याः जनसंबन्धिनो बान्धवा वधूवरपक्षीयाः के आसन् । सृष्टेः प्राक् कस्यचिदपि अभावाद् एवं प्रश्नः । के वा वराः कन्यावरणस्य कर्तारः । को नाम तस्मिन् समये ज्येष्ठवरः प्रधानभूतो वरः उद्वाहकर्ता अभवत् ॥

द्वितीया ॥

तपश्चैनास्तां कर्म चान्तर्महत्पुर्णवे ।

त आसं जन्यास्ते वरा ब्रह्म ज्येष्ठवरो भवत् ॥ २ ॥

तपः । च । एव । आस्ताम् । कर्म । च । अन्तः । महति । अर्णवे ।

ते । आसन् । जन्याः । ते । वराः । ब्रह्म । ज्येष्ठवरः । अभवत् ॥ २ ॥

तस्मिन् सृष्टिसमये स्रष्टुः परमेश्वरस्य तपः स्रष्टव्यपर्यालोचनात्मकम् । “यः सर्वज्ञः सर्वविद् यस्य ज्ञानमयं तपः” इति श्रुतेः [मु० १. १. ९] । तस्य कर्म च प्राणिभिरनुष्ठितं पुण्यापुण्यात्मकं सुखदुःखफलोन्मुखं परिपक्वं कर्म च आस्ताम् अभवताम् । एवकारेण तदुभयव्यतिरिक्तस्य सत्ता निवार्यते । तपःकर्मणी एव सम्यगुपकरणत्वेन तस्मिन् समये अवस्थिते इत्यर्थः । श्रूयते हि । “तपसा चीयते ब्रह्म” [मु० १. १. ८] । “स तपोतप्यत । स तपस्तप्त्वा इदं सर्वम् असृजत” इति [तै० आ० ८. ६] । तपःकर्मणोः सत्ताया आधारं निर्दिशति । महति प्रभूते अर्णवे समुद्रे प्रलयकालीने अन्तः मध्ये । ॥ “आपो वा इदम् अग्रे सलिलम् आसीत्” इति हि [तै० ब्रा० १. १. ३. ५] ब्राह्मणम् । अर्णांसि उदकानि विद्यन्ते अस्मिन् इति अर्णवः । “अर्णसो लोपश्च” इति मत्वर्थीयो वकारः सलोपश्च ॥ । अनयोरेव तपःकर्मणोर्वस्वन्तराभावाद् व्यक्तिबाहुल्यबहुत्वं उपचर्य कृतस्य प्रश्नस्य प्रतिवचनं त आसं जन्या इति ।

१ P P J अस्त(म्) । We with G. २ P J महति । We with P G.

1 S' लोचनयात्मकम्. 2 S' सत्युपकरणत्वेन. 3 S' omit °त्व°.

दिश्यमानप्रतिनिर्दिश्यमानयोः एकताम् आपात्यन्ति सर्वनामानि पर्याये-
ण तल्लिङ्गताम् उपाददत इति न्यायेन त इति प्रतिनिर्दिश्यमानापेक्षं पुं-
लिङ्गत्वम् ॥ । तास्तपःकर्मव्यक्तयो जन्याः विवाहप्रवृत्ता बन्धुजना अ-
सन् । त एव वराः वरयितारश्च आसन् । यत् सिसृक्षावस्थं जगत्का-
रणं ब्रह्म मायाशक्तिरूपाया [जायाया] आवहने स एव ज्येष्ठवरः अ-
भवत् । प्रधानभूत उद्वाहकर्ताभवद् इत्यर्थः ॥

तृतीया ॥

दशं साकर्मजायन्त देवा देवेभ्यः पुरा ।

यो वै तान् विद्यात् प्रत्यक्षं स वा अद्य सहद् वदेत् ॥ ३ ॥

दशं । साकर्म । अजायन्त । देवाः । देवेभ्यः । पुरा ।

यः । वै । तान् । विद्यात् । प्रतिऽअक्षम् । सः । वै । अद्य । महत् ।

वदेत् ॥ ३ ॥

यद् ब्रह्म सशक्तिकम् अभवद् इत्युक्तं तस्मात् सकाशाद् देवेभ्यः अ-
धिष्ठातृभ्यः अग्न्यादिभ्यः पुरा तेषाम् उत्पत्तेः प्रागेव दशसंख्याका देवाः
दीव्यन्ति स्वस्वविषयं प्रकाशयन्तीति देवा ज्ञानकर्मेन्द्रियाणि । यद्वा सप्त
शीर्षण्याः प्राणा द्वौ अवाञ्चौ मुख्यः प्राण एक इति दश । अथ वा
“प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रम्” इत्युत्तरत्र वक्ष्यमाणा दशसंख्याका देवाः
साकर्म सह अजायन्त । श्रूयते हि ।

एतस्माज्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च । इति [मु० २. १. ३]
यो वै यः खलु उपासकः तान् देवान् प्रत्यक्षं विद्यात् अपरोक्षं जानी-
यात् स खलु विद्वान् अद्य इदानीं महत् देशकालकृतपरिच्छेदरहितं
सर्वगतं ब्रह्म वदेत् उपदिशेत् ॥

चतुर्थी ॥

प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रमक्षितिश्च क्षितिश्च यां ।

व्यानोदानौ वाङ् मनस्ते वा आकूतिमावहन् ॥ ४ ॥

प्राणापानौ । चक्षुः । श्रोत्रम् । अक्षितिः । च । क्षितिः । च । या ।

व्यानऽउदानौ । वाक् । मनः । ते । वै । आऽकूतिम् । आ । अवहन् ॥ ४ ॥

हृदम्बुजमध्ये अवस्थितस्य क्रियाशक्त्यात्मकस्य मुख्यप्राणस्य प्राणापाना-
द्या [वृत्तयः । चक्षुः दर्शनसाधनम्] इन्द्रियम् । श्रोत्रम् शब्दग्रहणसा-
धनम् इन्द्रियम् । अक्षितिः अक्षीयमाणा ज्ञानशक्तिः । क्षितिः क्षीयमाणा
निवासहेतुभूता वा क्रियाशक्तिः । ज्ञानशक्तिर्हि आत्मस्वरूपत्वेन नित्यत्वाद्
न कदाचित् क्षीयते । क्रियाशक्तिस्तु अपवर्गसमये लिङ्गशरीरेण सह नि-
वर्तत इति क्षितिशब्दाभिधेया । ॥ परस्परसमुच्चयार्थौ चकारौ ॥ । या
एवंविधा द्विविधा शक्तिः । अस्तीत्यर्थः । व्यानोदानौ अन्तरसं सर्वासु
नाडीषु विविधम् अनिति प्रेरयतीति व्यानः । उत ऊर्ध्वम् अनिति उ-
द्गारादिव्यापारं करोतीति उदानः । एते प्राणस्य द्वे वृत्तौ । वाक् वद-
नसाधनम् इन्द्रियम् । मनः सर्वेन्द्रियानुग्राहकं सुखादिज्ञानसाधनम् अ-
न्तःकरणम् । त एते प्राणापानादयो दश देवाः आकूतिम् पुरुषकृतं सं-
कल्पम् आवहन् आभिमुख्येन प्रापयन्ति । पुरुषस्य अभिमतम् अर्थं नि-
ष्पादयन्तीत्यर्थः ॥

पञ्चमी ॥

अजाता आसन्नृतवोथो धाता बृहस्पतिः ।

इन्द्राग्नी अश्विना तर्हि कं ते ज्येष्ठमुपासत ॥ ५ ॥

अजाताः । आसन् । ऋतवः । अथो इति । धाता । बृहस्पतिः ।

इन्द्राग्नी इति । अश्विना । तर्हि । कम । ते । ज्येष्ठम् । उप । आसत ॥ ५ ॥

ऋतवः वसन्ताद्याः कालविशेषास्तस्मिन् सृष्टिसमये अजाता आसन्
अनुत्पन्ना अभवन् । अथो अपि च धाता एतत्संज्ञकः अदितेः पुत्रः ।
बृहस्पतिः बृहतां देवानां पतिः सुरगुरुः । इन्द्राग्नी । अश्विना अश्विनौ

१ B अजाता. We with A B C D E K K R S V C s Dc. २ P ते । We with P J C s.

1 S' inserts विविधं after अन्तरसं. 2 S' अणिवदन° for वदन°.

एतत्संज्ञौ देवौ । एते षड् देवा ऋतूनाम् अधिपतयः । तेपि तस्मिन् समये
अजाता अभवन् । एवं तर्हि तस्मिन् काले ते धात्रादयः स्वोत्पत्त्यर्थं
ज्येष्ठम् वृद्धतमं कारणभूतं कं जनयितारम् उपासन् अभ्यर्थयन्ते । अस्म
प्रश्नस्य उत्तरम् अनन्तरभाविनी ऋक् ॥

षष्ठी ॥

तपश्चैवास्तां कर्म चान्तर्महत्यर्णवे ।

तपो ह जज्ञे कर्मणस्तत् ते ज्येष्ठमुपासत ॥ ६ ॥

तपः । च । एव । आस्ताम् । कर्म । च । अन्तः । महति । अर्णवे ।

तपः । ह । जज्ञे । कर्मणः । तत् । ते । ज्येष्ठम् । उप । आसत ॥ ६ ॥

पूर्वोर्ध्वौ व्याख्यातः । तत्र जगत्स्रष्टुरीश्वरस्य स्रष्टव्यपर्यालोचनात्मकं
तपः कर्मणः कल्पान्तरे प्राणिभिरनुष्ठितात् पुण्यापुण्यात्मकात् परिपक्वात् क-
र्मणः सकाशात् जज्ञे । स्वमहिमप्रतिष्ठस्य असङ्गोदासीनस्य सृष्ट्युन्मुखत्वं
प्राणिकर्मपरिपाककृतम् इति तदीयस्य तपसोपि कर्मैव कारणम् इत्यर्थः ।
अतस्ते धात्रादयो ज्येष्ठम् वृद्धतमं सृष्टेः कारणभूतं परिपक्वं स्वकृतं [तत्]
कर्म उपासन्ते स्वोत्पादनाय प्रार्थयन्ते । देवमनुष्यादिरूपस्य सर्वस्य जगतः
कर्मैव मूलकारणम् इत्यर्थः ॥

सप्तमी ॥

येत आसीद् भूमिः पूर्वा यामद्वातय इद् विदुः ।

यो वै तां विद्यान्नामथा स मन्येत पुराणवित् ॥ ७ ॥

या । इतः । आसीत् । भूमिः । पूर्वा । याम् । अद्वातयः । इत् । विदुः ।

यः । वै । ताम् । विद्यात् । नामऽथा । सः । मन्येत । पुराणऽवित् ॥ ७ ॥

१ P J आस्ताम्. We with P C. २ P महति. We with P J C. ३ P ज्ञ्ये. ४ P
आसते. We with P J C. ५ C D E K S V तान्विद्या. C- तान्विद्या. We with A R
P J. ६ K पुराणवत्. We with A B C D E K R S P P J V. ७ P C तान्. We
with P J.

1 S' उपासत अभ्य. But Sāyana's text in S': उपासत.

इतः अस्याः पुरोवर्तिन्या भूमेः पूर्वा पूर्वभाविनी अतीतकल्पस्था या भूमिः आसीत् अभवत् । यां पूर्वा भूमिम् अद्वातयः अद्वा प्रत्यक्षम् अ-
जन्ति व्याप्नुवन्ति इति अद्वातयः तपःप्रभावसमासादितसार्वज्ञ्याः अतीता-
नागतज्ञा महर्षयः । इच्छब्दः अवधारणे । त एव विदुः जानन्ति ।
नान्ये । ताम् अतीतकल्पस्थां भूमिं यो वै यः खलु नामथा नामप्रकारे-
ण तस्यां यद्यद् वस्त्वस्ति तत् सर्वं नामग्राहं विद्यात् जानीयात् । ॥ ना-
मशब्दात् छान्दसस्थाल् प्रत्ययः ॥ पुराणवित् पुरातनस्य अर्थस्य वे-
दिता स विद्वान् मन्येत इदानीं तनीमपि सर्वा भूमिं मन्येत जानीयात् ।
ज्ञातुं शक्नोतीत्यर्थः ॥

अष्टमी ॥

कुत इन्द्रः कुतः सोमः कुतो अग्निरजायत ।

कुतस्त्वष्टा समभवत् कुतो धाताजायत ॥ ८ ॥

कुतः । इन्द्रः । कुतः । सोमः । कुतः । अग्निः । अजायत ।

कुतः । त्वष्टा । सम । अभवत् । कुतः । धाता । अजायत ॥ ८ ॥

धात्रादयो देवा अजाता आसन्निति उक्तम् । तेषाम् उत्पत्तिकारणम्
अनया पृच्छ्यते । कुतः कस्मात् कारणाद् इन्द्रः अजायत उदपद्यत ।
एवम् उत्तरत्रापि योजना । एषां प्रश्नानां प्रतिवचनम् उत्तरया ऋचा
क्रियते ॥

नवमी ॥

इन्द्रादिन्द्रः सोमात् सोमो अग्नेरग्निरजायत ।

त्वष्टा ह जज्ञे त्वष्टुर्धातुर्धाताजायत ॥ ९ ॥

इन्द्रात् । इन्द्रः । सोमात् । सोमः । अग्नेः । अग्निः । अजायत ।

त्वष्टा । ह । जज्ञे । त्वष्टुः । धातुः । धाता । अजायत ॥ ९ ॥

पूर्वस्मिन् कल्पे यादृग्रूप इन्द्रस्तस्माद् इन्द्राद् इदानीं तन इन्द्रो जज्ञे ।
तत्तमानरूपो जात इत्यर्थः । एवं सोमात् सोम इत्यादिषु योजना ।

पूर्वपूर्वसृष्ट्यनुसारेणैव इदानींतना अपि इन्द्रादयो देवाः सृष्टा इत्यर्थः ।
 “सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वम् अकल्पयत्” इति श्रुतेः [ऋ० सं० १०.
 १९०. ३] । यद्वा इन्द्रात् इन्द्रत्वप्रापकात् कर्मणः इन्द्रो जज्ञे । इन्द्रश-
 ब्दः स्वकारणभूते कर्मणि उपचर्यते । इत्थं सोमात् सोम इत्यादावपि
 द्रष्टव्यम् । “तपो ह जज्ञे कर्मणस्तत् ते ज्येष्ठम् उपासते” [६] इति हि
 कर्मणः सर्वजगत्कारणत्वम् उक्तम् । ॥ अस्मिन् पक्षे इन्द्राद् इन्द्र
 इति “जनिकर्तुः प्रकृतिः” इति पञ्चमी ॥ अथ वा अधिभूतम्
 अवस्थिता ये इन्द्रादयः तेभ्यः सकाशाद् अध्यात्मम् अवस्थितानाम् अ-
 धिष्ठातृदेवानाम् उत्पत्तिः कथ्यत इति बोद्धव्यम् ॥

दशमी ॥

ये त आसन् दशं जाता देवा देवेभ्यः पुरा ।

पुत्रेभ्यो लोकं दत्त्वा कस्मिंस्ते लोक आसते ॥ १० ॥ (२२)

ये । ते । आसन् । दशं । जाताः । देवाः । देवेभ्यः । पुरा ।

पुत्रेभ्यः । लोकम् । दत्त्वा । कस्मिन् । ते । लोके । आसते ॥ १० ॥ (२२)

देवेभ्यः अधिष्ठातृभ्यः अग्न्यादिदेवताभ्यः पुरा पूर्वं ये ते देवाः प्रा-
 गुक्ताः प्राणापानाद्या दशसंख्याका जाता आसन् ते पुत्रेभ्यः आत्मजे-
 भ्यो लोकम् स्वकीयं स्थानं दत्त्वा कस्मिन् लोके स्थाने आसते उप-
 विशन्ति । यथा लौकिका जनाः पुत्रान् उत्पाद्य तेषां स्वकीयं स्थानं द-
 त्त्वा स्थानान्तरं स्वनिवासार्थम् आश्रयन्ति एवम् एषां सृष्टानाम् इन्द्रि-
 याणां तदधिष्ठातृणां च देवानां निवासाश्रयः क इति प्रश्नार्थः । अस्य
 प्रश्नस्य “देवाः पुरुषम् आविशन्” [१३] इति प्रतिवचनम् अग्रे
 भविष्यति ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

पञ्चमसूक्ते प्रथमा ॥

यदा केशानस्थि स्ताव मांसं मज्जान्माभरत् ।

शरीरं कृत्वा पादवत् कं लोकमनु प्राविशत् ॥ ११ ॥

यदा । केशान् । अस्थि । स्नावं । मांसम् । मज्जानम् । आऽअभरत् ।

शरीरम् । कृत्वा । पादवत् । कम । लोकम् । अनु । प्र । अविशत् ॥ ११ ॥

यदा यस्मिन् सृष्टिकाले केशान् शिरोरुहान् अस्थिस्नावादिधातून् शरीरोपादानभूतान् स्रष्टा समभरत् एकत्र संभृतवान् । तत्र अस्थि प्रसिद्धम् स्नावं अस्थां संधिवन्धनार्थं सिराजालम् मांसम् प्रसिद्धम् मज्जा अस्थ्यन्तर्गतो रसः । तैः संभृतैः पादवत् । उपलक्षणम् एतत् । हस्तपादाद्यङ्गोपाङ्गसहितं शरीरं कृत्वा निर्माय । तदानीं कम अन्यं लोकं स्थानम् अनु प्राविशत् । तदेव शरीरम् आत्मभावेन प्राविशद् इत्यर्थः । “तत् सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत्” [तै० आ० ८. ६] “अनेन जीवेनात्मनानुप्राविश्य नामरूपे व्याकरवाणि” [छा० उ० ६. ३. २] इत्यादिश्रुतेः ॥

द्वितीया ॥

कुतः केशान् कुतः स्नावं कुतो अस्थीन्याभरत् ।

अङ्गा पर्वणि मज्जानं को मांसं कुत आभरत् ॥ १२ ॥

कुतः । केशान् । कुतः । स्नावं । कुतः । अस्थीनि । आ । अभरत् ।

अङ्गा । पर्वणि । मज्जानम् । कः । मांसम् । कुतः । आ । अभरत् ॥ १२ ॥

केशादीन् संभृत्य ईश्वरः शरीरं सृष्टवान् इत्युक्तम् । अत्र केशाद्युपादानत्वं स्रष्टृत्वं च वस्त्वन्तरविरहात् स्वात्मन एवेति काक्का प्रतिपाद्यते । स्रष्टा ईश्वरः कुतः कस्माद् उपादानकारणात् केशान् सम अभरत् । किं तदुपादानकारणम् । न किञ्चिद् अस्ति । “सदेव सौम्येदम् अग्र आसीत् एकमेवाद्वितीयम्” [छा० उ० ६. २. १] इति अद्वितीयत्वश्रुतेर्वस्त्वन्तरस्याभावात् स्वात्मन एव केशादीन् समभरद् इत्यर्थः । तथा च अभिन्ननिमित्तोपादानत्वम् ईश्वरस्य श्रूयते । “सोकामयत बहु स्यां प्रजायेयेति” [तै० आ० ८. ६] । तत्र कामयितृत्वात् कुलालादिवन्निमि-

ज्ञतम् । प्रजायेयेति उत्तमपुरुषश्रुत्या स्वस्यैव बहुभावावस्थानप्रतिपादनाद्
उपादानत्वम् । आहं च भगवान् बादरायणः । “प्रकृतिश्च प्रतिज्ञाह-
ष्ठान्तानुपरोधात्” [वा० १. ४. २३] इति । तथा कुतः कस्माद् उपा-
दानकारणात् स्वाव उत्पन्नम् । न कस्माच्चित् । किं तु स्वस्मादेव ।
एवम् उत्तरत्रापि योज्यम् । अङ्गा अङ्गानि हस्तपादादीनि पर्वाणि त-
त्संधीन् मज्जानम् अस्थ्यन्तर्गतं रसम् । कर्मकर्तृभावस्य एकत्र विरो-
धात् केशाद्युपादानभूताद् अन्य एव कश्चित् संभर्ता स्याद् इत्याशङ्क्य
तदनन्यत्वमपि प्रतिपादयति क इति । कः अन्यः एतान् आभरत् । न
कश्चिद् अस्ति । उपादानभावेन स्थित एव ईश्वरः केशादीनाम् आह-
र्तापि अभवद् इत्यर्थः । विचित्रशक्तियोगित्वेन एकस्यैव कर्तृत्वं कर्मत्वं च
न व्याहन्यत इत्यर्थः । यद्वा कुतः केशान् इत्यादिषु सर्वत्र कारणप्रश्न-
मात्रं क्रियते । को मांसम् इति कर्तृप्रश्नमात्रम् । तस्य सर्वस्य प्रतिव-
चनम् उत्तरया क्रियते ॥

तृतीया ॥

संसिचो नाम ते देवा ये संभारान्समभरन् ।

सर्वं संसिच्य मर्त्यं देवाः पुरुषमाविशन् ॥ १३ ॥

समऽसिचः । नाम । ते । देवाः । ये । समऽभारान् । समऽअभरन् ।

सर्वम् । समऽसिच्यं । मर्त्यम् । देवाः । पुरुषम् । आ । अविशन् ॥ १३ ॥

ये देवाः प्रागुक्ता ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियात्मकाः साधिष्ठातृकाः प्राणापा-
नाद्या वा संभारान् संभ्रियन्त इति संभाराः प्राग् उदीरिताः [केशा]
द्याः तान् समभरन् एकत्र संभृतवन्तः ते देवाः संसिचो नाम । संसिच्य-
न्ति । सभ इति एकीभावे । तान् संभारान् एकीकृत्य बन्धकेन रसेन
आवध्नन्तीति संसिचः संसेचनसमर्थाः । संधायका इत्यर्थः । ते मर्त्यम्

१ K K संभारान्सम°, a reading clearly due to a misreading of a letter in a MS. C
भारान् समभरन्. We with A B B C D E R S P P J V. २ P ते । We with P J G.

I S' omit "ह च भगवान् वा°.

मरणधर्माणम् सर्वं शरीरं संसिच्य असृजा आदीकृत्य पुरुषम् पुरुषाकृतिं कृत्वा तम् आविशन् प्रविष्टवन्तः । यावत् शरीरे प्राणा निवसन्ति तावन्तं कालं प्राणाधिष्ठितं शरीरं सर्वव्यवहारक्षमं भवति । तस्मात् प्राण-
देवाः पृथिव्यादिपञ्चभूतमात्राभ्यः समुद्भूतं प्रागुदीरितकेशास्थ्यादिधानुमयं पुरुषशरीरं प्रविश्य वर्तन्त इत्यर्थः ॥

चतुर्थी ॥

ऊरू पादावष्टीवन्तौ शिरो हस्तावथो मुखम् ।

पृष्टीर्बर्जह्ये पार्श्वे कस्तात् समदधादृषिः ॥ १४ ॥

ऊरू इति । पादौ । अष्टीवन्तौ । शिरः । हस्तौ । अथो इति । मुखम् ।

पृष्टीः । बर्जह्ये इति । पार्श्वे इति । कः । तत् । सम । अदधात् । ऋषिः ॥ १४ ॥

ऊरू जान्वोरुपरि वर्तमानौ । पादौ तयोरधस्ताद्भागौ । अष्टीवन्तौ ऊरुपादयोर्मध्यस्थे जानुनी । शिरः मूर्धानम् । हस्तौ बाहू । अथो अपि च मुखम् आस्यम् । पृष्टीः पृष्ठवंशस्य अभितो वर्तमानाः पर्शूः । बर्जह्ये एतत्संज्ञौ अवयवौ । उभे पार्श्वे । तत् अनुक्रान्तं सर्वम् अङ्गजातं क ऋषिः संधानोपायज्ञानवान् समदधात् परस्परं संहितं संश्लिष्टं कृतवान् । अस्य प्रश्नस्य प्रतिवचनम् उत्तरया क्रियते ॥

पञ्चमी ॥

शिरो हस्तावथो मुखं जिह्वां ग्रीवाश्च कीर्कसाः ।

त्वचा प्रावृत्य सर्वं तत् संधा समदधान्मही ॥ १५ ॥

शिरः । हस्तौ । अथो इति । मुखम् । जिह्वाम् । ग्रीवाः । च । कीर्कसाः ।

१ K K̄ C E S̄ पृष्टी°. We with A B B̄ D R V C s̄ De. २ P P̄ J C p̄ पृष्टीः।. ३ J बर्जह्ये इति।. P P̄ बर्जह्ये इति।. We with Cr. ४ P पार्श्वेन्। इति। corrected to पार्श्वे इति. We with P̄ J. ५ P omits the visarga. We with P̄ J. ६ B̄ K V omit the visarga. C s̄ is doubtful. In it an old anusvāra may have been cancelled or a new one may have been inserted. We with A B C D E K̄ R S̄ P P̄ J V. ७ B समदधा°.

1 S' मूर्धा. 2 S' पर्शूः.

त्वचा । प्रऽआवृत्य । सर्वम् । तत् । समऽधा । सम् । अदधात् । मही ॥१५॥

शिरः मूर्धानम् । हस्तौ बाहू । अथो अपि च मुखम् आस्यम् । जिह्वाम् तन्मध्ये वर्तमानां रसनाम् । ग्रीवाः कन्धराः । कीकसाः कीकसान् अस्थीनि । उपलक्षणम् एतत् । एतदुपलक्षितानि प्रागुदीरितानि अस्थिस्रावादीनि ऊरुपादादीनि च सर्वाणि अङ्गानि त्वचा चर्मणा प्रावृत्य प्रावृतानि आच्छन्नानि कृत्वा सर्वं तत् अङ्गजातं मही । ॥ व-
र्णोपजनशब्दान्दसः ॥ । महती संधाः संधानकर्त्री देवता समदधात्
संहितं परस्परसंश्लिष्टं स्वस्वव्यापारक्षमं कृतवती । ॥ संधेति । “आ-
तश्चोपसर्गे” इति संपूर्वाद् दधातेः कर्तरि कप्रत्ययः ॥

॥

यत्तच्छरीरमशयत् संधया संहितं महत् ।

येनेदमद्य रोचते को अस्मिन् वर्णमाभरत् ॥ १६ ॥

यत् । तत् । शरीरम् । अशयत् । समऽधया । समऽहितम् । महत् ।

येन । इदम् । अद्य । रोचते । कः । अस्मिन् । वर्णम् । आ । अभरत् ॥१६॥

तत् उक्तप्रकारं यत् शरीरं संधया संधाया देवतया संहितं कृतावय-
वसंधानं महत् प्रवृद्धम् अशयत् शेते । वर्तत इत्यर्थः । इदं शरीरम्
अद्य इदानीं येन वर्णेन कृष्णगौरादिरूपेण रोचते दीप्यते अस्मिन् श-
रीरे को नाम देवः तं वर्णम् आभरत् आहरत् संपादितवान् । अस्य
प्रतिवचनम् उत्तरया क्रियते ॥

सप्तमी ॥

सर्वे देवा उपाशिक्षन् तदजानाद् वधूः सती ।

ईशा वंशस्य या जाया सास्मिन् वर्णमाभरत् ॥ १७ ॥

१ K V तेनद°. We with A B̄C D̄E R̄S̄P̄P̄J C̄. २ P̄P̄J C̄ अऽअभरत् ।
The correction is mine. ३ A B̄ सतीः. We with B C D E K̄K R̄S̄ V. ४ K V
विभ्वस्य. We read वंशस्य with A C D E K̄R̄S̄P̄P̄J V C̄.

सर्वे । देवाः । उप । अशिक्नु । तत् । अजानात् । वधूः । सती ।

ईशा । वंशस्य । या । जाया । सा । अस्मिन् । वर्णम् । आ । अभरत् ॥ १७ ॥

सर्वे इन्द्रादयो देवाः उपाशिक्षन् समीपे शक्ता भवितुम् ऐच्छन् । वधूः सती परमेश्वरेण कृतोद्वाहा भगवती आद्या परचिद्रूपिणी शक्तिः तत् देवैः कृतम् अजानात् ज्ञातवती । या एषा विश्वस्य सर्वस्य जगतः ईशा ईशाना नियन्त्री मायाशक्तिः । “यन्मन्युर्जायाम आवहद्” [१] इति ह्युक्तम् । सा पारमेश्वरी शक्तिः अस्मिन् षाण्डौशिके शरीरे गौरपीतनीलादिवर्णम् आभरत् आहरत् । उदपादयद् इत्यर्थः ॥

अष्टमी ॥

यदा त्वष्टा व्यतृणत् पिता त्वष्टुर्य उत्तरः ।

गृहं कृत्वा मर्त्यं देवाः पुरुषमाविशन् ॥ १८ ॥

यदा । त्वष्टा । विऽअतृणत् । पिता । त्वष्टुः । यः । उत्तरः ।

गृहम् । कृत्वा । मर्त्यम् । देवाः । पुरुषम् । आ । अविशन् ॥ १८ ॥

यत् पूर्वं सामान्येन उक्तं “देवाः पुरुषमाविशन्” इति तद् अत्र विशेष्यते । “यावच्छो वै रेतसः सिक्तस्य त्वष्टा रूपाणि विकरोति तावच्छो वै तत् प्रजायते” इति हि श्रूयते [तै० सं० १. ५. ९. २] । तत्र यः अध्यात्मम् अवस्थितस्त्वष्टा मनुष्यगवाश्वादिरूपाणां विकर्ता देवः तस्य त्वष्टुः पिता उत्पादकः उत्तरः उत्कृष्टतरो यस्त्वष्टा अधिदैवं स्थितः विश्वस्य जगतो निर्माता एतत्संज्ञो देवः स यदा यस्मिन् काले व्यतृणत् निविधं चक्षुःश्रोत्रादीनि छिद्राणि पुरुषशरीरे तर्दनेन अकरोत् । ॥ उत्तदिर् हिंसानादरयोः ॥ तदा मर्त्यम् मरणधर्मकं त्वष्टा देवेन वितृण्णं बहुच्छिद्रं पुरुषशरीरं गृहं कृत्वा आवासस्थानं कृत्वा देवाः [इन्द्रियाणि] प्राणापानादयश्च तं पुरुषम् आविशन् प्रविष्टवन्तः ॥

१ K विश्वस्य । P वंशस्य । We with P J C. २ B मर्त्यं. ३ P गृहान् । We with P J C. ४ P विशन् ।

१ S' भवती. २ S' परमेश्वरी. ३ S' षडौशिके. ४ S' अधिदैव°.

जवमी ॥

स्वप्नो वै तन्द्रीर्निर्ऋतिः पाप्मानो नाम देवताः ।

जरा खालत्यं पालित्यं शरीरमनु प्राविशन् ॥ १९ ॥

स्वप्नः । वै । तन्द्रीः । निःऽर्ऋतिः । पाप्मानः । नाम । देवताः ।

जरा । खालत्यम् । पालित्यम् । शरीरम् । अनु । प्र । अविशन् ॥ १९ ॥

इत्थं शरीरस्योत्पत्तिम् अभिधाय प्रथमतः शरीरानाम् इन्द्रियाणां प्राणा-
पानादीनां च तत्र प्रवेश उक्तः । तावता सात्मकं सत् तच्छरीरं सर्व-
व्यवहारक्षमं जातम् । इतः परं सर्वविकाराश्रयत्वम् अस्य उच्यते । स्वप्नः
स्वापो निद्रा । ॥ त्रिष्वप् शये । “स्वपो नन्” इति भावे नन्
प्रत्ययः ॥ वैशब्दो लोकप्रसिद्धिं द्योतयति । तन्द्री अलसता । नि-
र्ऋतिः पापदेवता दुर्गतिः । पाप्मानः ब्रह्महत्यादिपापानि । स्वप्नादिरू-
पा एता देवताः पुरुषशरीरम् अनु प्राविशन् । तथा जरा वयोहानि-
करी चरमावस्था । खालित्यम् चित्तस्य चक्षुरादीनां च स्खलनम् । पा-
लित्यम् पलितत्वम् । एतदभिमानिनो देवाश्च शरीरम् अनु प्राविशन् ॥

दशमी ॥

स्तेयं दुष्कृतं वृजिनं सत्यं यज्ञो यशो बृहत् ।

बलं च क्षत्रमोजश्च शरीरमनु प्राविशन् ॥ २० ॥ (२३)

स्तेयम् । दुःऽकृतम् । वृजिनम् । सत्यम् । यज्ञः । यशः । बृहत् ।

बलम् । च । क्षत्रम् । ओजः । च । शरीरम् । अनु । प्र । अविशन् ॥ २० ॥

स्तेयम् स्तेयं तस्करत्वम् । ॥ “स्तेनाद् यन्त्रलोपश्च” इति स्तेन-
शब्दाद् भावे यत् प्रत्ययो नलोपश्च ॥ दुष्कृतम् दुष्कर्म सुरापा-
नादिकम् । वृजिनम् तज्जनितं दुरितम् । सत्यम् यथार्थकथनम् । यज्ञो
यागः । यशः कीर्तिः । बृहत् प्रभूतम् । यशसो विशेषणम् एतत् ।
बलम् प्रसिद्धम् एतत् । क्षत्रम् क्षत्रियसंबन्धि तेजः । ओजः शरीरगतो

बलहेतुरष्टमो धातुः । [एते] सर्वे पुरुषस्य शरीरम् अनु प्राविशन् ।
जीवच्छरीरम् आश्रित्य उत्पद्यन्त इत्यर्थः ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके षष्ठमं सूक्तम् ॥

षष्ठसूक्ते प्रथमा ॥

भूतिश्च वा अभूतिश्च रातयोरातयश्च याः ।

क्षुधश्च सर्वास्तृष्णाश्च शरीरमनु प्राविशन् ॥ २१ ॥

भूतिः । च । वै । अभूतिः । च । रातयः । अरातयः । च । याः ।

क्षुधः । च । सर्वाः । तृष्णाः । च । शरीरम् । अनु । प्र । अविशन् ॥ २१ ॥

भूतिः समृद्धिः । अभूतिः असमृद्धिः । ॥ परस्परसमुच्चयार्थौ च-
कारौ ॥ वैशब्दः प्रसिद्धौ । रातयो मित्राणि । अरातयः शत्रवः ।
या इमा भूतिप्रभृतयः क्षुधः बुभुक्षा अन्नाकाङ्क्षाः तृष्णाः पिपासाः एताश्च
सर्वाः पुरुषस्य शरीरम् अनु प्राविशन् । आश्रित्य प्रभवन्तीत्यर्थः ॥

द्वितीया ॥

निन्दाश्च वा अनिन्दाश्च यच्च हन्तेति नेति च ।

शरीरं श्रद्धा दक्षिणाश्रद्धा चानु प्राविशन् ॥ २२ ॥

निन्दाः । च । वै । अनिन्दाः । च । यत् । च । हन्ते । इति । न । इति । च ।

शरीरम् । श्रद्धा । दक्षिणा । अश्रद्धा । च । अनु । प्र । अविशन् ॥ २२ ॥

निन्दाः कुत्सनानि । अनिन्दाः अकुत्सनानि । हन्तेति हर्षे । यच्च
वस्तु हर्षजनकम् । नेत्ययं शब्दः संनिहितस्य हन्तार्यस्य हर्षस्य निषेधे ।
यच्च वस्तु हर्षजनकम् । श्रद्धा श्रद्धानम् अभिलाषविशेषः । दक्षिणा
दक्ष्यते समृध्यते अनयेति दक्षिणा धनसमृद्धिः । ॥ दक्ष वृद्धौ इत्य-
स्माद् द्रुदक्षिभ्याम् इनन् [३०२. ५०] इति इनन् प्रत्ययः ॥ अ-

१ B दक्षिणाश्रद्धा. A B C D R S K Cs दक्षिणश्रद्धा. E दक्षिणाः श्रद्धा. Dc दक्षिणा-
श्रद्धा^० corrected to दक्षिणाश्रद्धा^०. We with K V Dc. २ P हतं । J हतं । P हतं ।
changed to हतं । We with J Cp. ३ P J दक्षिणा । We with P Cr.

यद्वा श्रद्धानाभावः अभिलाषराहित्यम् एतानि सर्वाणि पुरुषस्य शरी-
रम् अनु प्राविशन् । तद् आश्रित्य प्रादुर्भवतीत्यर्थः ॥

तृतीया ॥

विद्याश्च वा अविद्याश्च यच्चान्यदुपदेश्यम् ।

शरीरं ब्रह्म प्राविशद्दृक्चः सामाथो यजुः ॥ २३ ॥

विद्याः । च । वै । अविद्याः । च । यत् । च । अन्यत् । उपदेश्यम् ।

शरीरम् । ब्रह्म । प्र । अविशत् । ऋक्चः । साम । अथो इति । यजुः ॥ २३ ॥

विद्याः शास्त्रजनितज्ञानानि । अविद्याः अज्ञानानि । यच्चान्यत् वस्तु
उपदेश्यम् उपदेशंसमधिगम्यं विद्याविद्यानाम् आश्रयभूतं तच्छब्दं ब्रह्म
पुरुषस्य शरीरं प्राविशत् । परापश्यन्त्यादिरूपेण तत्रैव प्रादुर्भवतीत्यर्थः ॥
अथो अपि च ऋक्सामयजुरात्मकास्त्रयो वेदाः पुरुषशरीरम् अनु प्रा-
विशन् । यद्वा ऋगादीनां पृथगुपादानात् तदङ्गभूताः पुराणादयो विद्या-
शब्देन विवक्षिताः । अविद्याशब्देन च वेदविरुद्धागमाः ॥

चतुर्थी ॥

आनन्दा मोदाः प्रमुदोभीमोदमुदश्च ये ।

हसो नरिष्टा नृत्तानि शरीरमनु प्राविशन् ॥ २४ ॥

आनन्दाः । मोदाः । प्रमुदः । अभिमोदमुदः । च । ये ।

हसः । नरिष्टा । नृत्तानि । शरीरम् । अनु । प्र । अविशन् ॥ २४ ॥

पूर्वोर्ध्वौ व्याख्यातः [११. ९. २६] । हसः हासः । हसे ह-
सने । “स्वनहसोर्वा” इति भावे अप् ॥ नरिष्टाः मनुष्यस्य इ-

१ B प्रमोदो. We with ABCDERSKKVCs. २ K नरिष्टा. J नरिष्टा. We
with ABBCDEKRSPPVCs Cp Dc. Here Sāyaṇa might not have had the
padapāṭha before him. Whatever नरिष्टा may mean (vide VII. 12. 2; also VS.
30. 6), नुः इष्टा can hardly be the text, as taken by Sāyaṇa, who seems here inferior
to the unanimous testimony of the MSS.

1 S' एतत्सर्वम् for एतानि सर्वाणि. 2 S' उपदेश्य°

च्छागोचराः शब्दस्पर्शादिविषयाः । नृत्तानि नर्तनानि भरतशास्त्रोक्तानि ।
एते आनन्दादयः सर्वे पुरुषस्य शरीरम् अनु प्राविशन् ॥

पञ्चमी ॥

आलापाश्च प्रलापाश्चाभीलापलपश्च ये ।

शरीरं सर्वे प्राविशन्नायुजः प्रयुजो युजः ॥ २५ ॥

आऽलापाः । च । प्रऽलापाः । च । अभिऽलापऽलपः । च । ये ।

शरीरम् । सर्वे । प्र । अविशन् । आऽयुजः । प्रऽयुजः । युजः ॥ २५ ॥

आलापाः आभाषणानि सार्थकानि वचनानि । प्रलापाः निरर्थका-
नि वचनानि । ॥ लप व्यक्तायां वाचि । भावे घञ् ॥ । ये
च अभीलापलपः अभिलापः उक्तविधः शब्दः तेन लपन्ति ब्रुवन्तीति
अभीलापलपः शब्दस्य उच्चारयितारः । ॥ “किप् च” इति लपेः
किप् ॥ । ते सर्वे आलापादयः पुरुषशरीरं प्राविशन् । आयुजः
आयोजनानि प्रयुजः प्रयोजनानि युजः योजनानि । ॥ सर्वत्र सं-
पदादिलक्षणो भावे किप् । उपसर्गवशाद् अमीषाम् अर्थभेदोऽवगन्त-
व्यः ॥ । एवम् आयोजनादिक्रियाः शरीरम् अनु प्राविशन् ॥

षष्ठी ॥

प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रमक्षितिश्च क्षितिश्च या ।

व्यानोदानौ वाङ्मनः शरीरेण ते ईयन्ते ॥ २६ ॥

प्राणापानौ । चक्षुः । श्रोत्रम् । अक्षितिः । च । क्षितिः । च । या ।

व्यानऽउदानौ । वाक् । मनः । शरीरेण । ते । ईयन्ते ॥ २६ ॥

त्रयः पादाः पूर्ववद् [११. ९. २५] व्याख्येयाः । ते प्राणापानादयः सर्वे
शरीरम् अनुप्रविश्य तेन सह ईयन्ते स्वस्वव्यापारेषु प्रवर्तन्ते । ॥ ईङ्
गतौ । दिवादित्वात् श्यन् प्रत्ययः ॥

१ P अविशन् 1. We with P J Cp.

1 S' —नि for वचनानि. 2 S' लप—वन्तीति. 3 S' स्वस्य for स्वस्व°.

सप्तमी ॥

आशिषश्च प्रशिषश्च संशिषो विशिषश्च याः ।

चित्तानि सर्वे संकल्पाः शरीरमनु प्राविशन् ॥ २७ ॥

आऽशिषः । च । प्रऽशिषः । च । सम्ऽशिषः । विऽशिषः । च । याः ।

चित्तानि । सर्वे । सम्ऽकल्पाः । शरीरम् । अनु । प्र । अविशन् ॥ २७ ॥

आशिषः आशासनानि इष्टफलप्रार्थनानि । ॥ “आशासः कौ०”
इति वचनाद् इत्त्वम् ॥ । तथा प्रशिषः प्रशासनानि । संशिषः
संशासनानि । विशिषः विविधानि शासनानि । ॥ अत्र उपसर्गव-
शाद् धात्वर्थस्य भेदोऽवगन्तव्यः ॥ । या एता आशीराद्याः सन्ति ।
चित्तानीति बहुवचनेन मनोबुद्ध्यहंकाराः संगृह्यन्ते । तथा संकल्पा इति
बहुवचनेन सर्वा अन्तःकरणवृत्तयः । एते सर्वे पुरुषस्य शरीरम् अनु
प्राविशन् ॥

अष्टमी ॥

आस्तेयीश्च वास्तेयीश्च त्वरणाः कृपणाश्च याः ।

गुह्याः शुक्राः स्थूला अपस्ता बीभत्सावसादयन् ॥ २८ ॥

आस्तेयीः । च । वास्तेयीः । च । त्वरणाः । कृपणाः । च । याः ।

गुह्याः । शुक्राः । स्थूलाः । अपः । ताः । बीभत्सौ । असादयन् ॥ २८ ॥

आसमन्तात् स्नानम् आस्तेयम् । ॥ णा शौचे । “अचो यत्”
इति भावे यत् । “ईद्यति” इति ईत्त्वम् ॥ । तत्संबन्धिन्य आपः
आस्तेय्यः । ॥ “तस्येदम्” इति अण् । “टिड्ढाणञ्” [इति
डीप्] ॥ । वाशब्दो विकल्पार्थः । ॥ तस्य सुप् सुपेति स्तेयशब्दे-

१ B K P Cs आस्तेयीश्च. De आस्तेयी^२ corrected to आस्तेयी^३. ABCDE R S K P J
V आस्तेयीश्च. २ A B B C D E K R S P P J C P De: वास्तेयीश्च. K V वास्तेयीश्च with
Sāyana. ३ B B C E R शुक्राः. We with A D S V Cs. ४ P त्वरणः 1. We with P
J C P. ५ P अपः 1. We with P J C P.

न समासः ॥ । विकल्पेन स्नानं वास्त्रेयं तत्संबन्धिन्य आपः । य-
द्वा । ॥ आस उपवेशने इत्यस्माद् औणादिको नप्रत्ययः ॥ । आ-
सनस्य शरीरे प्राणवस्थानस्य निमित्तभूता आपः आस्त्रेयः । तथा व-
स्त्रम् मूल्यद्रव्यं सर्वव्यवहारास्पदं शरीरं तदुपादानभूता आपः वास्त्रेयः ।
“पञ्चम्याम् आहुतावापः पुरुषवचसो भवन्ति” इति श्रुतेः । ॥ आ-
स्त्रशब्दाद् वस्त्रशब्दाच्च शैषिको ढक् प्रत्ययः ॥ । तथा त्वरणाः त्व-
रया गच्छन्त्यः । कृपणाः कृशा अल्पाः । एवंभूताश्च या आपः स-
न्ति । [याश्च] गुह्याः गुहायां भवाः । शुक्राः शुक्लवर्णाः शुक्रात्मना
परिणता वा । स्थूलाः स्थूलोपेता महत्यः आपः व्यापनशीला नद्या-
दिरूपेण वर्तमानाः [ताः] सर्वा आपः बीभत्सौ बीभत्स्यमाने जुगु-
प्स्यमाने पुरुषशरीरे असादयन् । अथ वा ता एव आपो बीभत्सौ
जुगुप्स्यमाने पुरुषे स्वकार्यं शरीरम् असादयन्नित्यर्थः । ॥ बध ब-
न्धने । “मानवधदानशानभ्यः” इति सन् प्रत्ययः । स च “बधेर्वै-
रूप्ये” इति स्मरणात् कुत्सनेऽर्थे भवति । “सनाशंसभिश्च उः” इति
उग्रप्रत्ययः ॥ ॥

नवमी ॥

अस्थि कृत्वा समिधं तदष्टापो असादयन् ।

रेतः कृत्वान्यं देवाः पुरुषमाविशन् ॥ २९ ॥

अस्थि । कृत्वा । समऽडधम् । तत् । अष्ट । आपः । असादयन् ।

रेतः । कृत्वा । आज्यम् । देवाः । पुरुषम् । आ । अविशन् ॥ २९ ॥

अस्थि प्राणिशरीरसंबन्धि अस्थिजातं समिधम् समिन्धनसाधनं शरी-
रपरिपाकस्य निमित्तं कृत्वा तत् तत्र षाट्कौशिके शरीरे अष्टसंख्याका आ-
स्त्रेयीश्चेत्यादिना अनुक्रान्ता अपः असादयन् । तस्य समिन्धनस्य अभि-
वृद्धिकारणम् आज्यं रेतः शुक्लं कृत्वा परिकल्प्य । अत्रास्थीनि पुरुषश-

१ P आज्यम् । We with P J Cp.

1 S' तत्संबन्धिनीरपः. 2 S' शुक्रात्मना. 3 So the text too in S'. 4 S' जुगुप्स° for जुगुप्स्य°. 5 So S'.

रीरान्तर्गतानि शरीरवृद्धिहेतुत्वात् समित्त्वेन रूप्यन्ते रेतश्च स्वशरीरवृद्धेः पुत्राद्युत्पत्तिहेतुत्वेन च आज्यत्वेन रूप्यते । अत एव तैत्तिरीयके अभ्याधेयप्रकरणे आधीयमानासु समित्सु अस्थित्वं तदञ्जनसाधने आज्ये रेतस्त्वं च आरोप्य स्तूयते । “अस्थि वा एतद् यत् समिधः । एतद् रेतो यद् आज्यम्” इति [तै० ब्रा० १. १. ९. ४] । इत्थं कृत्वा देवाः इन्द्रियाणि तदधिष्ठातारः अभ्यादयो वा पुरुषशरीरं प्राविशन् ॥

दशमी ॥

या आपो याश्च देवता या विराड् ब्रह्मणा सह ।

शरीरं ब्रह्म प्राविशच्छरीरेधि प्रजापतिः ॥ ३० ॥

याः । आपः । याः । च । देवताः । या । विराट् । ब्रह्मणा । सह ।

शरीरम् । ब्रह्म । प्र । अविशत् । शरीरे । अधि । प्रजापतिः ॥ ३० ॥

याः प्रागुदीरिता आपः याश्च देवताः इन्द्रियाभिमानिन्यः यांश्च “विराट् वा इदम् अग्र आसीत्” [८. १०. १] इत्यादिना सार्यात्म्येन उक्ता विराट्ब्रह्मा देवता ब्रह्मणा ब्राह्मणतेजसा सह वर्तमाना ताः सर्वाः शरीरं प्राविशन् । तदनन्तरं यज्जगत्कारणं परं ब्रह्म तदपि अन्तर्यामिरूपेण तच्छरीरं प्राविशत् । तस्मिन् शरीरे [अधि] प्रजापतिः प्रजानां प्रालयिता पुत्राद्युत्पादको जीवो वर्तते ॥

एकादशी ॥

सूर्यश्चक्षुर्वातः प्राणं पुरुषस्य वि भेजिरे ।

अथोस्येतरमात्मानं देवाः प्रायच्छन्मये ॥ ३१ ॥

सूर्यः । चक्षुः । वातः । प्राणम् । पुरुषस्य । वि । भेजिरे ।

अथ । अस्य । इतरम् । आत्मानम् । देवाः । प्र । अयच्छन् । अमये ॥ ३१ ॥

“आदित्यश्चक्षुर्भूत्वाक्षिणी प्राविशत्” [ऐ० आ० २. ४. २] इति श्रुतेः

सूर्यः चक्षुरभिमान्नी देवः । स च पुरुषस्य संबन्धि चक्षुरिन्द्रियम् आ-
त्मीयभागत्वेन स्वीकृतवान् । वातः वायुः प्राणम् प्राणेन्द्रियं भागत्वेन
स्वीचकार । “वायुः प्राणो भूत्वा नासिके प्राविशत्” [ऐ० आ० २. ४. २]
इति श्रुतेः । उपलक्षणम् एतत् । एवम् अन्यान्यपि इन्द्रियाणि पुरुषसं-
बन्धीनि तत्तदधिदेवता वि भेजिरे विभज्य स्वीकृतवन्त्यः । अथ अनन्तरम्
इतरम् प्राणेन्द्रियव्यतिरिक्तम् आत्मानम् षाट्कौशिकं स्थूलशरीरम् अग्नये
सर्वे देवा भागत्वेन प्रायच्छन् । अग्निना मरणानन्तरं स्थूलशरीरमेव के-
वलं दह्यते ।

ज्ञानेन्द्रियाणि पञ्चैव तथा कर्मेन्द्रियाण्यपि ।

वायवः पञ्च बुद्धिश्च मनः सप्तदशं विदुः ।

इति यत् सप्तदशात्मकं लिङ्गशरीरम् उक्तं तस्य मुक्तिपर्यन्तं विनाशाभा-
वात् तत्तद्देवतारूपेण अवस्थानमेवेत्यर्थः ॥

द्वादशी ॥

तस्माद् वै विद्वान् पुरुषमिदं ब्रह्मेति मन्यते ।

सर्वा ह्यस्मिन् देवता गावो गोष्ठ इवांसते ॥ ३२ ॥

तस्मात् । वै । विद्वान् । पुरुषम् । इदम् । ब्रह्म । इति । मन्यते ।

सर्वाः । हि । अस्मिन् । देवताः । गावः । गोस्थेऽइव । आंसते ॥ ३२ ॥

तस्मात् खलु कारणात् विद्वान् उक्तप्रकारं सर्वं जानन् पुरुषम् पुरु-
षशरीरम् इदम् अपरोक्षम् अन्तर्बहिर्व्याप्य अवस्थितं ब्रह्मेति मन्यते जा-
नाति । कुत इत्यत आह । हि यस्मात् सर्वा देवताः प्राणापानादिवा-
यवः सर्वेन्द्रियाणि तदधिष्ठातारः अग्न्यादयश्च अस्मिन् शरीरे आसते नि-
वसन्ति । तत्र दृष्टान्तः गावो गोष्ठ इव । यथा गावः स्तुकीये गोष्ठे
स्थाने विसम्भेण निवसन्ति तथेत्यर्थः । तस्मात् सर्वाभिर्देवताभिः आश्रितं

१ So we read with ABBCDEK¹K²RS³PP⁴JDeVCs. २ Cp आसते । J आ-
सते । corrected to आसते । We with PP⁴.

1 S' सप्तदशात्मक.

जीवरूपेण अन्तर्यामिरूपेण च ब्रह्मणा प्रविष्टं पुरुषशरीरं तत्तादात्म्येन विद्वान् साक्षात्करोतीत्यर्थः ॥

त्रयोदशी ॥

प्रथमेन प्रमारेण त्रेधा विष्वङ् वि गच्छति ।

अद एकेन गच्छत्यद एकेन गच्छतीहैकेन नि षेवते ॥ ३३ ॥

प्रथमेन । प्रमारेण । त्रेधा । विष्वङ् । वि । गच्छति ।

अदः । एकेन । गच्छति । अदः । एकेन । गच्छति । इह । एकेन । नि ।

सेवते ॥ ३३ ॥

शरीरम् अभिमन्यमानो जीवात्मा तेन शरीरेण तत्र प्रविष्टैरिन्द्रियैश्च पुण्यापुण्यात्मकानि कर्माणि अनुष्ठाय तत्फलोपभोगार्थं मरणानन्तरं स्वर्गनरकादीनि स्थानानि प्राप्नोति । तद् अत्र निरूप्यते । प्रथमेन प्रथमभाविना स्थूलशरीरेण प्रमारेण प्रमृतेन । ॥ हेतोः तृतीया ॥ भोगायतनस्य शरीरस्य तदारम्भककर्मक्षयेण । त्यागाद्धेतोरित्यर्थः । त्यक्तशरीरः स जीवात्मा त्रेधा त्रिप्रकारं विष्वङ् नाना नि गच्छति नियमेन प्रयाति ॥ अदः विप्रकृष्टं स्वर्गाख्यं स्थानम् एकेन पुण्येन कर्मणा गच्छति प्राप्नोति । अदः विप्रकृष्टं नरकाख्यं स्थानम् एकेन पापेन कर्मणा गच्छति प्राप्नोति । तथा इह अस्मिन् भूलोके एकेन पुण्यपापात्मकेन मिश्रितेन कर्मणा नि षेवते नितरां सुखदुःखात्मकान् भोगान् सेवते । श्रूयते हि । “पुण्येन पुण्यलोकं नयति पापेन पापम् उभाभ्यामेव मनुष्यलोकम्” इति ॥

चतुर्दशी ॥

अप्सु स्तीमासु वृद्धासु शरीरमन्तरा हितम् ।

१ V with Sāyana, विष्वङ्ङि for विष्वङ् वि. २ B alters to यच्छति. We with K K B A C D E R S C. ३ B V गच्छति. We with A B C D E K K R S C. ४ So P P J C.

1 S' तदातारम्भक°. 2 S' in its text has: विष्वङ्ङिषेवते, and in its commentary: विष्वङ्ङाना. Sāyana apparently means to read विष्वक् and not विष्वङ्.

तस्मिन्बोधधन्तरा तस्माच्छबोधुच्यते ॥ ३४ ॥ (२४)

अप्सु । स्तीमासु । वृद्धासु । शरीरम् । अन्तरा । हितम् ।

तस्मिन् । शवः । अधि । अन्तरा । तस्मात् । शवः । अधि । उच्यते ॥ ३४ ॥

स्तीमासु अनार्द्रं सर्वं जगद् आर्द्रं कुर्वतीषु । ॥ तिम ष्टिम ष्टीम
आर्द्रीभावे । तत्र स्तीमतेः पञ्चाद्यच् ॥ । तथाविधासु वृद्धासु प्रवृ-
द्धासु अप्सु उदकेषु अन्तरा मध्ये शरीरम् ब्रह्माण्डात्मकं समष्टिभूतं हि-
तम् निहितं वर्तते । स्मर्यते हि ।

अप एव ससर्जादौ तासु वीर्यम् अवाकिरत् ।

तद् अण्डम् अभवद्वैमं कोटिसूर्यसमप्रभम् । [म० स्मृ० १. ९]

इति । तस्मिन् ब्रह्माण्डशरीरे अधि उपरि अन्तरा मध्ये च शवः बलात्म-
कः सूत्रात्मा सर्वाधारभूतवस्त्वात्मकः परमेश्वरो वर्तते । तस्मात् समष्टिशरी-
राद् अधिकत्वेन स [शवः] बलात्मकः सूत्रात्मा उच्यते । श्रूयते हि ।
“वायुवै गौतम तत् सूत्रम् । वायुना वै गौतम सूत्रेणायं लोकः परश्च
“लोकः सर्वाणि च भूतानि संदृभ्यानि भवन्ति” इति [वृ० आ० ३. ७. ६] ॥

चतुर्थेनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

[इति] एकादशकाण्डे चतुर्थोनुवाकः ॥

पञ्चमेनुवाके षट् सूक्तानि । तत्र “ये बाहवः” इत्यादि सूक्तत्रयम्
अर्थसूक्तम् । “उत्तिष्ठत सं नह्यध्वम्” इत्यादि सूक्तत्रयम् अर्थसूक्तम् ।
आभ्याम् अर्थसूक्ताभ्यां जयकामो राजा युद्धकाले यथालिङ्गं स्वीयान् भ-
टान् प्रति संप्रैवं कुर्यात् जपं कुर्याच्च ॥

तथा शत्रुजयकर्मणि “ये बाहवः” इत्यनुवाकेन पृषदाज्यं सक्तूंश्च
जुहुयात् ॥

तथा अनेनानुवाकेन धनुरिध्मेऽग्नौ पृषदाज्येन अक्ता धनुःसमिध आ-
दध्यात् । इष्विध्मेऽग्नौ पृषदाज्येन अक्ता इषुसमिध आदध्यात् ॥

तथा अनेनानुवाकेन पृषदाज्येन धनुः संगाय विमृज्य अभिमन्य यो-
द्धे जयकामाय राज्ञे प्रयच्छेत् ॥

भाङ्गपाशान् अनेनानुवाकेन पृषदाज्येन संपात्य अभिमन्य परसेना-
क्रमणस्थानेषु प्रक्षिपेत् ॥

तथा मौञ्जपाशान् आमपात्राणि त्रिसंधीनि लोहपात्राणि व-
ज्ररूपाणि अर्बुदरूपाणि वा अनेनानुवाकेन पृषदाज्येन संपात्य अभिम-
न्य युद्धस्थानेषु प्रक्षिपेत् ॥

तथा [अनेन] अनुवाकेन शितिपर्दीं गां पृषदाज्येन संपात्य अभि-
मन्य राज्ञश्चिह्नितकेतुदण्डे रहस्यं बध्नीयात् । अन्यां शितिपर्दीं गां सं-
पात्य अभिमन्य शत्रुगेनामध्ये निरस्येत् । ततो युद्धार्थं सेनानायकम्
उत्सृजेत् ॥

एतत् सर्वं कौशिकेन सूत्रितम् । “ये वाहव उत्तिष्ठतेति यथालिङ्गं सं-
“प्रेष्यति । होमार्थं पृषदाज्यम् । प्रदानान्तानि वाण्यानि । वाप्यैस्त्रिपन्धी-
“नि वज्ररूपाण्यर्बुदरूपाणि । शितिपर्दीं संपातवतीं दर्भरज्ज्वा क्षत्रियायो-
“पासङ्गदण्डे बध्नाति । द्वितीयाम् अस्पति” इति [कौ० २. ७] ॥

तत्र प्रथमा ॥

ये वाहवो या इषवो धन्वनां वीर्याणि च ।

असीन् परशून आयुधम् चित्ताकूतं च यद्वदि ।

सर्वं तद्वद्वे तस्मिन्नेभ्यो हृशे कुरुतारांश्च प्र दर्शय ॥ १ ॥

ये । वाहवः । याः । इषवः । धन्वनाम् । वीर्याणि । च ।

असीन् । परशून । आयुधम् । चित्ताकूतम् । च । यत् । वदि ।

सर्वम् । तत् । अर्बुदे । तस्म । अमित्रेभ्यः । हृशे । कुरु । उत्तऽआरान् ।

च । प्र । दर्शय ॥ १ ॥

ये अस्मदीयानां योजूणां भटानां वाहवः आयुधप्राहिणो हस्ताः या

१ S' आसीन्प°, E' असीन्प°. K K V आसीन्प°, a reading due to the text in S' which
has आसी° for असी°. We with A B C D E P J C. २ B कुरु°. ३ P धन्वनाम् ।
४ P आसीन् । We with P J C.

1 S' भाग°. 2 S' सेनायकम्. 3 S' "संधीनि. 4 S' क्षत्रियायोपायुमेकदण्डे. We with
Kausika.

इषवः बाणाः तथा धन्वनाम् धनुषाम् अस्मदीयानां यानि च वीर्याणि
वीरकर्माणि शत्रुनिपातनसामर्थ्यानि सन्ति तान् सर्वान् बाह्यादीन् असीन
खड्गान् परशून् रथधान् कुठारविशेषान् यद् अन्यदपि आयुधम् आ-
योधनसाधनशस्त्रम् यच्च अस्मदीयानां योद्धृणां हृदि हृदये अवस्थितं चि-
त्ताकूतम् चित्तेन मनसा संकल्प्यमानं शत्रूणां मारणम् । यद्वा चित्तानि
अस्मदीयानां भटानां धैर्ययुक्तानि मनांसि आकूतानि संकल्पाः इमम्
अनेन प्रकारेण हनिष्यामि इमम् अनेनेत्येवं बहुधा भिन्नाः । ॥ “इ-
न्द्रश्च प्राणितूर्यसेनाङ्गानाम्” इति एकवङ्गावाद् एकवचनम् ॥ । ये
बाहव इत्यादिना यद् एतद् अनुक्रान्तं तत् सर्वम् हे अर्बुदे । अर्बुदो
नाम सर्पऋषिः । तथा च ऐतरेयके समाम्नायते । “अर्बुदः काद्र-
वेयः सर्पऋषिर्मन्त्रकृत्” इति [ऐ० ब्रा० ६. १] । तस्य द्वौ पुत्रौ अर्बु-
दिश्च न्यदौदिश्चेति । ॥ अपत्येथे “अत इज्” इति इज् । “संज्ञा-
पूर्वको विधिरनित्यः” इति आदिवृद्धिर्न क्रियते ॥ । अर्बुदस्य हे पु-
त्र हे सर्प [त्वम्] उक्तं सर्वम् अमित्रेभ्यः अस्मच्छत्रुभ्यः दृशे दृष्टये कु-
रु । यथा शत्रूणां मनसि भीतिर्जायते तथा अस्मदीयानि युद्धोपकरणा-
नि दर्शयेत्यर्थः । अपि च उदारान् उन्नतान् अन्तरिक्षचरान् रक्षःपि-
शाचादीन् मन्त्रसामर्थ्योद्भावितान् शत्रूणां भीत्यर्थं प्रदर्शय । यद्वा सूर्य-
रश्मिप्रभवा उल्कादय आन्तरिक्ष्या उत्पाता उदाराः । तानपि तेभ्यः
पराजयार्थं प्रदर्शय । “तस्मात् तेपानाद् उदारा अजायन्त” इति तै-
त्तिरीयकम् [तै० ब्रा० २. २. ९. २] । उदारयन्ति आर्तिम् उद्भावयन्तीति
उदाराः । ॥ ऋ गतौ । अस्मात् उत्पूर्वात् ण्यन्तात् पचाद्यच् ॥

द्वितीया ॥

उत्तिष्ठत् सं नद्यध्वं मित्रा देवजना यूयम् ।

संहृष्टा गुप्ता वः सन्तु या नो मित्राण्यर्बुदे ॥ २ ॥

उत् । तिष्ठत् । सम् । नद्यध्वम् । मित्राः । देवजनाः । यूयम् ।

१ K K V नो मित्राण्यर्बुदे. We with ABB C D E R S C.

1 S' अर्बुदश्च.

सम्ऽदृष्टां । गुप्तां । वः । सन्तु । या । नः । मित्राणि । अर्बुदे ॥ २ ॥

हे मित्राः मित्रभूता अस्माकं जये प्रवृत्ता हे देवजनाः यूयम् उत्तिष्ठत अस्मात् सेनानिवेशाद् उत्तच्छत । ॥ “उदोनूर्जकर्मणि” इति पर्युदस्तत्वाद् आत्मनेपदाभावः ॥ सं नह्यध्वम उत्थानानन्तरं युद्धाय संनद्धा भवत । तथा वः युष्माभिः संदृष्टाः सम्यङ्ङिरीक्षिताः अस्मदीया भटाः गुप्ताः रक्षिताः सन्तु भवन्तु । व इति तृतीयार्थे षष्ठी । हे अर्बुदे सर्प नः अस्माकं या यानि मित्राणि अस्मदीयैः शत्रुभिः सह योद्धुम् आगतानि तानि त्वया गुप्तानि रक्षितानि भवन्त्वित्यर्थः ॥

तृतीया ॥

उत्तिष्ठतमा रभेथामादानसंदानाभ्याम् ।

अमित्राणां सेनां अभि धत्तमर्बुदे ॥ ३ ॥

उत् । तिष्ठतम् । आ । रभेथाम् । आदानऽसंदानाभ्याम् ।

अमित्राणाम् । सेनाः । अभि । धत्तम् । अर्बुदे ॥ ३ ॥

हे अर्बुदे त्वं च न्यर्बुदिश्च युवाम् उत्तिष्ठतम् स्थानाद् उच्चलतम् । आ रभेथाम् युद्धम् उपक्रमेथाम् । ॥ रभ राभस्ये । राभस्यं कायौपक्रम इति तद्वृत्तिः ॥ अनन्तरम् आदानसंदानाभ्याम् आदीयते गृह्यते अनेनेति ग्रहणार्थं रज्जुयन्त्रम् आदानम् । संदीयते वध्यते अनेनेति संदानं बन्धनरज्जुः । ताभ्यां रज्जुभ्याम् अमित्राणां शत्रूणां संबन्धिनीं सेनाम् अभि धत्तम् बध्नीतम् ॥ ॥ अभिपूर्वो दधातिर्वन्धने वर्तते । यथा । “अश्वाभिधानीम् आदत्ते” इति [तै० सं० ५. १. २. १] ॥

अर्बुदिर्नाम यो देव ईशानश्च न्यर्बुदिः ।

याभ्यामन्तरिक्षमावृतमित्यं च पृथिवी मही ।

ताभ्यामिन्द्रमेदिभ्यामहं जितमन्वेमि सेनया ॥ ४ ॥

१ So P P J Cp, and not सम्ऽदृष्टाः and गुप्ताः. २ P अर्बुदे ।

1 The text in S' too reads सेनामभि for our सेना अभि.

अर्बुदिः । नाम । यः । देवः । ईशानः । च । निऽअर्बुदिः ।
 याभ्याम् । अन्तरिक्षम् । आऽवृतम् । इयम् । च । पृथिवी । मही ।
 ताभ्याम् । इन्द्रमेदिऽभ्याम् । अहम् । जितम् । अनु । एमि । सेनया ॥ ४ ॥

उत्तिष्ठ त्वं देवजनार्बुदे सेनया सह ।

भञ्जनमित्राणां सेनां भोगेभिः परि वारय ॥ ५ ॥

उत् । तिष्ठ । त्वम् । देवऽजन् । अर्बुदे । सेनया । सह ।

भञ्जन् । अमित्राणाम् । सेनाम् । भोगेभिः । परि । वारय ॥ ५ ॥

चतुर्थी ॥ अर्बुदिन्यर्बुद्योर्माहात्म्यम् अनया प्रतिपाद्यते । अर्बुदिरिति
 प्रसिद्धः सर्पात्मको यो देवः तथा ईशानः सर्वस्य ईशिता यश्च न्यर्बु-
 दिरिति प्रसिद्धः सर्पः याभ्याम् अर्बुदिन्यर्बुदिभ्याम् अन्तरिक्षं सर्वम् आ-
 वृतम् स्वशरीरैरावेष्टितम् इयं परिदृश्यमाना मही महती पृथिवी च या-
 भ्याम् आवृता । तौ सर्पात्मकौ देवौ संग्रामजयकर्मणि सर्वोत्कर्षेण वर्ते-
 ते इत्यर्थः ॥

पञ्चमी ॥ ताभ्यां द्यावापृथिव्यौ व्याप्य वर्तमानाभ्याम् इन्द्रमेदिभ्याम्
 इन्द्रस्य स्निग्धाभ्याम् । ॥ जिमिदा स्नेहने । अस्मात् ताच्छीलिको
 णिनिः ॥ । अर्बुदिन्यर्बुदिभ्यां जितं शत्रुबलम् अहं पश्चात् सेनया
 अन्वेमि अनुगच्छामि । हे देवजन देवजातीय अर्बुदे त्वं सेनया आत्मी-
 यया सह उत्तिष्ठ उद्गच्छ । शत्रून् प्रथमम् अभियाहीत्यर्थः । अनन्तरम्
 अमित्राणाम् शत्रूणां सेनां भञ्जन् आमर्दयन् भग्नवीर्यां कुर्वन् भोगेभिः
 भोगैः आत्मीयैः सर्पशरीरैः परि वारय परिवेष्टय । यथा शत्रुसेना अ-
 स्मान् न पश्यति तथा तदीयानि अक्षीणि पिधेहीत्यर्थः ॥

षष्ठी ॥

सप्त जातान् न्यर्बुद उदाराणां ममीक्षयन् ।

नेभिः^१द्रुमाज्ये^२ हुते सर्वैरुत्तिष्ठ^३ सेनया ॥ ६ ॥

सप्त । जातान् । निऽअर्बुदे । उत्तऽआराणां । समऽईक्ष्यन् ।

तेभिः । त्वम् । आज्ये । हुते । सर्वैः । उत् । तिष्ठ । सेनया ॥ ६ ॥

हे न्यर्बुदे एतत्संज्ञं सर्प उदाराणाम् प्रागुक्तलक्षणानां मध्ये सप्तसंख्याकान् जातान् उत्पन्नान् दृष्टिनिरोधायकान् समीक्ष्यन् शत्रूणां दर्शयंस्त्वम् आज्ये हुते । उपलक्षणम् एतत् । आज्योपलक्षितेषु द्रव्येषु हुतेषु सत्सु तेभिः तैः सर्वैरुपलक्षितः सन् अस्मदीयया सेनया सह उत्तिष्ठ उद्गच्छ ॥

सप्तमी ॥

प्रतिघ्नानाश्रुमुखी कृधुकर्णी च क्रोशतु ।

विकेशी पुरुषे हुते रदिते अर्बुदे तव ॥ ७ ॥

प्रतिऽघ्नाना । अश्रुऽमुखी । कृधुऽकर्णी । च । क्रोशतु ।

विऽकेशी । पुरुषे । हुते । रदिते । अर्बुदे । तव ॥ ७ ॥

हे अर्बुदे तव रदिते दन्तैर्विलेखने खादने सति तथा तेन रदयेन शत्रुभूते पुरुषे हुते मृते सति तदीया जाया प्रतिघ्नाना प्रतिमुखं स्वकीयं वक्षस्ताडयन्ती । ॥ प्रतिपूर्वात् हन्तेर्लटः शानच् । “गमहनं” इति उपधालोपः ॥ अश्रुमुखी प्राप्पमुखी कृधुकर्णी । कृध्विति ह्रस्वनाम । कर्णाभरणपरित्यागेन ह्रस्वकर्णी च विकेशी विकीर्णशिरोरुहा च सती क्रोशतु रोदनं करोतु । ॥ कुश आह्वाने रोदने च ॥

अष्टमी ॥

संकर्षणी करूकरं मनसा पुत्रमिच्छन्ती ।

पतिं भ्रातरमात्स्वान् रदिते अर्बुदे तव ॥ ८ ॥

सम्ऽकर्षणी । करूकरम् । मनसा । पुत्रम् । इच्छन्ती ।

१ B अर्बुदे. २ BC रदिते. ३ P कर्षणी. We with P J C.

1 S' दृष्टिनिरो. 2 S' om. तथा ने.

पतिम् । भ्रातरम् । आत् । खान् । रदिते । अर्बुदे । तव ॥ ८ ॥

हे अर्बुदे तव त्वदीये रदिते रदने दनौर्विलेखने सति विषावेशवशात् शत्रुस्त्री करूकरं संकर्षन्ती । करु इति अनुकरणशब्दोयम् । तत्करोतीति करूकरम् हस्तपादाद्यवयवगतं संधिमद् अस्थिजातं तत् सम्यक् कर्षन्ती । लोके हि भयवशाद् उभयोर्हस्तयोः परस्पराङ्गुलिनिपीडनेन तादृशं शब्दम् उत्पादयन्ति । तदनन्तरं मनसा अन्तःकरणेन विषप्रतीकाराय पुत्रम् आत्मीयं सुतम् इच्छन्ती । तदनन्तरं पतिम् भ्रातरम् इच्छन्ती । [ततो] भ्रातरम् आत्मीयं सहजम् । आत् अनन्तरं खान् स्वकीयान् बन्धुजनान् विषनिर्हरणाय इच्छन्ती । इत्थम् इतिकर्तव्यतामूढा भवत्वित्यर्थः ॥

नवमी ॥

अलिङ्गवा जाष्कमदा गृध्राः श्येनाः पतत्रिणः ।

ध्वाङ्गाः शकुनयः तृप्यन्त्वमित्रेषु समीक्ष्यन् रदिते अर्बुदे तव ॥ ९ ॥

अलिङ्गवाः । जाष्कमदाः । गृध्राः । श्येनाः । पतत्रिणः ।

ध्वाङ्गाः । शकुनयः । तृप्यन्तु । अमित्रेषु । समीक्ष्यन् । रदिते । अर्बुदे । तव ॥ ९ ॥

अलिङ्गवाः । विशिष्टैर्व्ययुक्ता विङ्गवाः तद्विपरीता अलिङ्गवाः । धृष्टाः पक्षिण इत्यर्थः । याँश्च पक्षिजातयः क्लमदाः क्लमस्य शरीरावसादस्य दात्र्यः । तां अनुक्रामति । गृध्राः श्वेतवर्णा मांसाभिलाषिणः पक्षिणः । श्येनाः प्रसिद्धाः । पतत्रिणः अन्ये च मांसभक्षकाः पक्षिणः पतत्रिशब्देन विवक्षिताः । ध्वाङ्गाः काकाः । एवमात्मकाः शकुनयः हे अर्बुदे तव रदिते त्वदीये रदने विषदनौर्विलेखने अमित्रेषु अस्मदीयेषु शत्रुषु सति स-

१ B जाःकमदा. A D K S V C जाःकमदा. Sāyana याः क्लमदा. K V whose reading is of course taken from Sāyana recite 'क्लंवा याः क्लमदा (1)' instead of 'क्लंवा याः क्लमदा', because Sāyana is unaccented. Sāyana's text is not good. It probably arose originally from mispronunciation of ज for य. P P J जाष्कमदाः 1. Cp जाःकमदाः 1. We with C R K Dc and P P J.

1 S' करूपकर. 2 S' तायानु° (sic) for ता अनु°.

मीक्षयन् । ॥ व्यत्ययेन एकवचनम् ॥ । तन्मरणं प्रतीक्षमाणा-
स्तदनन्तरं तद्वक्षणेन तृप्यन्तु तृप्ता भवन्तु ॥

दशमी ॥

अथो सर्वं श्वापदं मक्षिका तृप्यतु क्रिमिः ।

पौरुषेयेधि कुणपे रदिते अर्बुदे तव ॥ १० ॥ (२५)

अथो इति । सर्वम् । श्वापदम् । मक्षिका । तृप्यतु । क्रिमिः ।

पौरुषेये । अधि । कुणपे । रदिते । अर्बुदे । तव ॥ १० ॥ (२५)

अथो अपि च सर्वं श्वापदम् शुनः पदानीव पदानि यस्य सृगाल-
व्याघ्रादेः तत् सर्वं श्वापदम् । मक्षिका मांसनिषेविणी या नीलमक्षिकेति
प्रसिद्धा । क्रिमिः मांसेषु जीर्णेषु जायमानः प्राणी । एतत् सर्वम् हे अ-
र्बुदे तव रदिते सति पौरुषेये पुरुषसंबन्धिनि कुणपे शवशरीरे अधि उ-
परि तृप्यतु । तव खादनेन सर्वेषु शत्रुषु मृतेषु तच्छरीराणि गृधादयः
पाक्षेऽश्वसृगालादयश्च भक्षयन्त्वित्यर्थः ॥

[इति] पञ्चमेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

“आ गृहीतम्” इति सूक्तस्य शत्रुजयकर्मणि विनियोग उक्तः ॥

द्वितीयसूक्ते प्रथमा ॥

आ गृहीतं सं बृहत् प्राणापानान् न्यर्बुदे ।

निवाशा घोषाः सं यन्त्वमित्रेषु समीक्षयन् रदिते अर्बुदे तव ॥ ११ ॥

आ । गृहीतम् । सम् । बृहत् । प्राणापानान् । निऽअर्बुदे ।

निऽवाशाः । घोषाः । सम् । यन्तु । अमित्रेषु । समऽईक्षयन् । रदिते ।

अर्बुदे । तव ॥ ११ ॥

हे न्यर्बुदे त्वं च अर्बुदिश्च युवां शत्रुसंबन्धिनः प्राणापानान् आ गृ-
हीतम् आसमन्तात् स्वीकुरुतम् । तदनन्तरं सं बृहत्तमं समूलम् उत्खिद-
म् । ॥ बृह उद्यमने । तुदादिवात् शप्रत्ययः ॥ हे अर्बुदे

तव रदिते सति अमित्रेषु शत्रुषु तद् रदितं समीक्षयन् । ॥ षष्ठ्यर्थे
प्रथमा ॥ । समीक्षयतां जनानां निवाशाः नीचीनं वाश्यमाना आ-
भाष्यमाणा घोषाः शब्दाः सं यन्तु सम्यग्वर्तन्ताम् । विषनिपीडितानाम्
आर्तस्वरा उत्पद्यन्ताम् इत्यर्थः ॥

द्वितीया ॥

उद् वेपय सं विजन्तां भियामित्रान्सं सृज ।

उरुग्राहैर्बाहुकैर्विध्यामित्रान् न्यर्बुदे ॥ १२ ॥

उत् । वेपय । सम् । विजन्ताम् । भिया । अमित्रान् । सम् । सृज ।

उरुऽग्राहैः । बाहुऽङ्कैः । विध्य । अमित्रान् । निऽअर्बुदे ॥ १२ ॥

हे न्यर्बुदे एतत्संज्ञ सर्पजातीय देव अमित्रान् अस्मदीयान् शत्रून् उद्
वेपय उक्तम्पय । ॥ टुवेष्ट कम्पने इति धातुः ॥ । ते च अनन्तरं
सं विजन्ताम् भयात् स्वस्थानात् प्रचलिताः उद्विग्ना भवन्तु । ॥ ओ-
विजी भयचलनयोः ॥ । भिया अस्मत्सकाशाज्जनितया भीत्या सं
सृज संयोजय । तदनन्तरम् ऊरुग्राहैः ऊरूणां ग्रहणैः बाहुवङ्कैः बाहु-
ना वक्रबन्धनैः अमित्रान् अस्मदीयान् शत्रून् विध्य ताडय ॥

तृतीया ॥

मुह्यन्तेषां बाहवश्चित्ताकूतं च यद्धृदि ।

मैषामुच्छेषि किं च न रदिते अर्बुदे तव ॥ १३ ॥

मुह्यन्तु । एषाम् । बाहवः । चित्तऽआकूतम् । च । यत् । हृदि ।

मा । एषाम् । उत् । शेषि । किम् । च । न । रदिते । अर्बुदे । तव ॥ १३ ॥

हे अर्बुदे तव रदिते खादने सति एषां शत्रूणां बाहवः विषावेशव-
शाद् मुह्यन्तु मूढा व्यापारासमर्था भवन्तु । एषां शत्रूणां हृदि हृदये
यत् चित्ताकूतम् चित्तेन संकल्पितम् अर्थजातं तदपि मुह्यन्तु मूढं वि-
स्मृतं भवतु । यद्वा चित्तानि मनांसि आकृतानि कर्तव्यविशेषविषयास्त-
द्रुह्यतः । तत् सर्वं मुह्यन्तु । अपि च एषां शत्रूणां संबन्धि किं च

किमपि रथतुरगहस्तादिलक्षणं वलं मा उच्छेषि उच्छिष्टम् अवशिष्टं मा भूत् । सर्वमपि त्वया हन्यताम् इत्यर्पः ॥

चतुर्थी ॥

प्रतिघ्नानाः सं धावन्तूरः पटूरावाघ्नानाः ।

अघारिणीर्विकेश्यो रुदत्यः पुरुषे हते रदिते अर्बुदे तव ॥ १४ ॥

प्रतिघ्नानाः । सप्त । धावन्तु । उरः । पटूरौ । आघ्नानाः ।

अघारिणीः । विकेश्यः । रुदत्यः । पुरुषे । हते । रदिते । अर्बुदे । तव ॥ १४ ॥

हे अर्बुदे तव रदितं खादने सति पुरुषे स्वकीये भर्तरि हते सति तदीयाः स्त्रियः प्रतिघ्नानाः प्रतिमुखं स्वशरीरम् आप्नत्यस्ताडयन्त्यः । तथा उरः वक्षःस्थलं पटूरौ तत्प्रदेशौ [च] आघ्नानाः हस्ताभ्याम् आताडयन्त्यः । विकेश्यः विकीर्णकेश्यः । अघारिणीः अघेन भर्तृवियोगजनितेन दुःखेन आर्ताः । रुदत्यः संजातरोदनाः सत्यः सं धावन्तु मृतपुरुषसमीपं शीघ्रं गच्छन्तु । ॥ “सर्तेर्वेगितायां गतौ धावादेशो वक्तव्यः” इति “पाघ्ना” इत्यादिना धाव् आदेशः ॥

पञ्चमी ॥

श्रुन्वतीरप्सरसो रूपका उतार्बुदे ।

अन्तःपात्रे रेरिहतीं रिशां दुर्निहितैषिणीम् ।

सर्वास्ता अर्बुदे त्वममित्रेभ्यो दृशे कुरूदारांश्च प्र दर्शय ॥ १५ ॥

श्रुन्वतीः । अप्सरसः । रूपकाः । उत । अर्बुदे ।

अन्तःपात्रे । रेरिहतीम् । रिशाम् । दुर्निहितैषिणीम् ।

सर्वाः । ताः । अर्बुदे । त्वम् । अमित्रेभ्यः । दृशे । कुरु । उतऽआरान् ।

च । प्र । दर्शय ॥ १५ ॥

१ V धावन्तूरः पटूरा०. K धावन्तूरश्चतुरा०. ABBCEKRPJ धावन्तूरः पटूरा०. We with DSCs. २ ABBCE ३ for १. We with DSKKVCs. ३ PJP पटूरा०. We with CP.

श्रुत्वतीः शुना क्रीडार्थेन सारमेयेण सहिता अप्सरसः गन्धर्वस्त्रियः ।
 रूपकाः मायावशात् केवलं रूपमानेण उपलभ्यमानाः सेनारूपकाः । हे
 अर्बुदे ताः सर्वा अमित्रेभ्यो दर्शय । तथा पात्रे अन्तः मध्ये रेरिहतीम्
 पुनः पुनर्लिहतीं दुर्निहितैषिणीम् दुष्टनिक्षिप्तम् इच्छन्तीं वंशाम् गाम् हे
 अर्बुदे त्वं सर्वास्ताः प्राग् उदीरिता अमित्रेभ्यः शत्रुभ्यो दृशे दर्शनाय
 कुरु । उदारान् उल्कापातादीन् अद्भुतान् विकृतदर्शनान् यक्षराक्षसाश्च
 प्र दर्शय ॥

खडूरेधिचङ्कमां खर्विकां खर्ववासिनीम् ।

य उदारा अन्तर्हिता गन्धर्वाप्सरसश्च ये ।

सर्पा इतरजना रक्षीसि ॥ १६ ॥

खडूरे । अधिऽचङ्कमाम् । खर्विकाम् । खर्वऽवासिनीम् ।

ये । उतऽआराः । अन्तऽहिताः । गन्धर्वेऽअप्सरसः । च । ये ।

सर्पाः । इतरऽजनाः । रक्षीसि ॥ १६ ॥

चतुर्दंष्ट्रांश्चयावदतः कुम्भमुष्कां अस्तङ्मुखान् ।

स्वभ्यसा ये चौञ्चसाः ॥ १७ ॥

चतुऽदंष्ट्रान् । श्यावऽदतः । कुम्भऽमुष्कान् । अस्तक्ऽमुखान् ।

स्वऽभ्यसाः । ये । च । उतऽभ्यसाः ॥ १७ ॥

षष्ठी ॥ दूरभूतं खं खडूरम् आकाशे दूरदेशे अधि उपरि चङ्कमाम् च-
 ङ्कमणशीलां मायावशाद् इतस्ततः प्रादुर्भवन्तीं [खर्विकाम् अल्पहस्तां ख-
 र्ववाशिनीम् खर्वम् अल्पं शब्दायमानां मानवशात् मितभाषमाणाम् हे अ-
 र्बुदे त्वं शत्रुभ्यः प्र दर्शय यथा ते पराजयेरन् । ये उदाराः यक्षराक्षसादयः

१ K °चक्रमां. We with A B B C D E K R S J V C. २ P P °चक्रमाम् । We with J C. ३ P इतरऽजनाः । We with P J C. ४ B °दंष्ट्रां. K °दंष्ट्रां. We with A B C D E K R S V C. ५ B B °मुष्कां.

1 S' रेरिहती. The text too in S' has रेरिहती. 2 S' °लिहती. 3 मानावशात्. 4 S' प्रतिपाद्यमानाया. The emendation is conjectural.

अन्तर्हिताः स्वमायया व्यवहिताः अस्मद्गोचरा न भवन्ति ये च गन्ध-
र्वाप्सरसस्तथाविधाः तान् सर्वान् पराजयार्थं शत्रुभ्यो दर्शय ॥

सप्तमी ॥ सर्पाः सर्पस्वरूपाः इतरजनाः इतरजनसंज्ञका देवाः । यद्वा
सर्पाः सर्पात्मका देवास्तदपेक्षया इतरजनाः तत्सदृशा देवजातयः । रक्षांसि
राक्षसाः । ते च चतुर्दंष्ट्राः दंशनसाधनचतुर्दन्तयुक्ताः । तान् । श्यावदतः
श्यामवर्णदन्तयुक्तान् । एतानपि मायामयान् अमित्रेभ्यो दर्शय । तथा
[कुम्भमुष्कान् कुम्भा]कृतिमुष्कयुक्तान् । असृङ्गुखान् रक्तास्यान् । स्व-
भ्यसाः स्वायत्तभीतयो राक्षसाः । ये च उद्भ्यसाः उद्गतभीतयः । ॥ भ्य-
स भये । “घञर्थे कविधानम्” इति कप्रत्ययः ॥ घोरेण रूपेण
इत्थं विविधभयजनका राक्षसा इत्यर्थः । तान् सर्वान् अमित्रेभ्यो माय-
या दर्शय ॥

अष्टमी ॥

उद् वेपय त्वमर्बुदेमित्राणाममूः सिचः ।

जयांश्च जिष्णुश्चामित्रां जयतामिन्द्रमेदिनौ ॥ १८ ॥

उत् । वेपय । त्वम् । अर्बुदे । अमित्राणाम् । अमूः । सिचः ।

जयन् । च । जिष्णुः । च । अमित्रान् । जयताम् । इन्द्रमेदिनौ ॥ १८ ॥

हे अर्बुदे त्वम् अमित्राणाम् शत्रूणाम् अमूः सेनाः शुचः शोचमाना
विषावेशजनितशोकार्ताः उद् वेपय उत्कम्पय । ॥ शुच शोके । अ-
स्मात् “क्विप् च” इति क्विप् ॥ तथा अमित्रान् शत्रून् जयन्
पराभावयन् जिष्णुः जयशीलश्च अर्बुदिन्यर्बुदी इन्द्रमेदिनौ इन्द्रेण सह
स्त्रिह्यन्तौ जयताम् अस्माकं जयं कुरुताम् ॥

नवमी ॥

प्रबलानो मृदितः शयां हतोऽमित्रो न्यर्बुदे ।

१ B °दे अमित्रा° for °देमित्रा°. We with A K K B C D E R S V C. २ K V शुचः.
We with K B A C D E R S P P J V C. Cr. ३ Sāyana's text and K V जयंश्च. We
with A B C B D E K R S V C. ४ B °मित्रां. B K K V C °मित्रान्. ५ Cr जयान् ।
We with P P J. The य seems to be lengthened in the Sañhita.

अग्निजिह्वा धूमशिखा जयन्तीर्यन्तु सेनया ॥ १९ ॥

प्रऽवलीनः । मृदितः । शयाम । हतः । अमित्रः । निऽअर्बुदे ।

अग्निजिह्वाः । धूमऽशिखाः । जयन्तीः । यन्तु । सेनया ॥ १९ ॥

हे न्यर्बुदे अमित्रः अस्मदीयः [शत्रुः] प्रवलीनः प्रभीतः मृदितः संपिष्टगात्रः हतः गतासुः शयाम शेताम । ॥ “लोपस्त आत्मनेपदेषु” इति तलोपः । वली भये । अस्मात् प्रपूर्वात् कर्मणि निष्ठा । तकारस्य नत्वम् ॥ अग्निजिह्वाः अग्नेर्ज्वालाः धूमशिखाः धूमप्ररोहाः मायावशात् त्वयोत्पादिताः जयन्तीः शत्रुबलं जयन्त्यः सेनया अस्मदीयया सह यन्तु गच्छन्तु ॥

दशमी ॥

तयार्बुदे प्रणुत्तानामिन्द्रो हन्तु वरंवरम् ।

अमित्राणां शचीपतिर्मामीषां मोचि कश्चन ॥ २० ॥ (२६)

तया । अर्बुदे । प्रऽनुत्तानाम् । इन्द्रः । हन्तु । वरम्ऽवरम् ।

अमित्राणाम् । शचीऽपतिः । मा । अमीषाम् । मोचि । कः । चन ॥ २० ॥

हे अर्बुदे त्वया प्रणुत्तानाम युद्धरङ्गात् प्रच्यावितानाम् । ॥ “स सत्तनिषत्तानुत्तप्रतूर्त” इति निपातनात् निष्ठानत्वाभावः ॥ अमित्राणाम् शत्रूणां शचीपतिः शच्याः पतिः इन्द्रः वरंवरम् श्रेष्ठंश्रेष्ठं हन्तु मारयतु । अमीषां शत्रूणां मध्ये कश्चन कश्चिदपि मा मोचि मा मुच्यताम् क्रमशः सर्वो हन्यताम् इत्यर्थः । ॥ मुच्य मोक्षणे इत्यस्मात् कर्मणि साङि लुङ् । “चिण् भावकर्मणोः” इति ह्येचिण् आदेशः । “चिणो लुक्” इति तशब्दस्य लुक् ॥

[इति] पञ्चमेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

“उत् कसन्तु हृदयानि” इति सूक्तस्य शत्रुजयकर्मणि दिनियोग उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

उत्कसन्तु हृदयान्यूर्ध्वः प्राण उदीषतु ।

शौष्कास्यमनु वर्तताममित्रान् मोत मित्रिणः ॥ २१ ॥

उत् । कसन्तु । हृदयानि । ऊर्ध्वः । प्राणः । उत् । ईषतु ।

शौष्कऽआस्यम । अनु । वर्तताम । अमित्रान् । मा । उत् । मित्रिणः ॥ २१ ॥

शत्रूणां संबन्धीनि हृदयानि अन्तःकरणानि उत् कसन्तु शरीराद् उ-
ज्जच्छन्तु । तथा प्राणः प्राणवायुः ऊर्ध्वः सन् उदीषतु शत्रुशरीरान्निर्ग-
च्छतु । ॥ ईष गतौ ॥ । अमित्रान् शत्रून् शौष्कास्यम शु-
ष्कास्यता । भीतिवशाद् आस्यस्य निर्द्रवावम । तद् अनु वर्तताम अनु-
गच्छतु । आस्यशोषणेन शत्रवो म्रियन्ताम इत्यर्थः । अपि च मित्रि-
णः अस्माकं मित्रभूतान् जनान् मा अनुवर्तताम । तेषाम् आस्यशोषो
मा भूद् इत्यर्थः ॥

द्वितीया ॥

ये च धीरा ये चाधीराः पराज्ज्ञो वधिराश्च ये ।

तमसा ये च तूपरा अथो वस्ताभिवांसिनः ।

सर्वास्ताँ अबुदे त्वममित्रेभ्यो हृशे कुरुदारांश्च प्र दर्शय ॥ २२ ॥

ये । च । धीराः । ये । च । अधीराः । पराज्ज्ञः । वधिराः । च । ये ।

तमसाः । ये । च । तूपराः । अथो इति । वस्तऽअभिवांसिनः ।

सर्वान् । तान् । अबुदे । त्वम् । अमित्रेभ्यः । हृशे । कुरु । उत्तऽआरान् । च ।

प्र । दर्शय ॥ २२ ॥

ये च धीराः शूरा भटाः ये च अधीराः अशूराः कातराः । पराज्ज्ञः
पराज्जुखा युद्धात् पलायमानाः ये च वधिराः भयवशात् हतश्रवणस्ता-
मर्थ्याः । तमसा मोहेन ये च तूपराः तूपरः शृङ्गहीनः पशुः । तद्वद्
अवस्थिताः । अथो अपि च वस्ताविवांसिनः वस्ताश्च अवयश्च वस्ता-
वयः तद्वद् वाशितुं शीलम् एषां ते वस्ताविवांसिनः । वस्ताविध्वनिं

१ So ABBCDEKĀRŚVCs. Sāyana interprets तमसा, which is inferior to the MSS. २ So ABBCDEKĀRŚPPJCVCs. ३ So PPJC. ४ So PPJC.

कुर्वाणा इत्यर्थः । हे अर्बुदे त्वं सर्वास्तान् स्वमायया उद्धावितान् अ-
मित्रेभ्यः शत्रुभ्यो दृशे दर्शनाय कुरु पराजयार्थम् । गतम् अन्यत् ॥

तृतीया ॥

अर्बुदिश्च त्रिषंधिश्चामित्रान् नो वि विध्यताम् ।

यथैषामिन्द्र वृत्रहन् हनाम शचीपतेमित्राणां सहस्रशः ॥ २३ ॥

अर्बुदिः । च । त्रिऽसंधिः । च । अमित्रान् । नः । वि । विध्यताम् ।

यथा । एषाम् । इन्द्र । वृत्रऽहन् । हनाम् । शचीऽपते । अमित्राणाम् । सह-
स्रऽशः ॥ २३ ॥

[त्रिषंधिः] कश्चित् सेनामोहको देवः संधित्रयोपेतवज्रायुधाभिमानी
वा । स च अर्बुदिश्च उभौ नः अस्माकम् अमित्रान् शत्रून् वि वि-
ध्यताम् विविधं ताडयताम् । हे वृत्रहन् वृत्रस्य हन्तरिन्द्र हे शची-
पते शच्या देव्याः पते यथा येन प्रकारेण एषाम् अमित्राणाम् शत्रूणां
संबन्धिनो जनान् सहस्रशः सहस्रसंख्याकान् एकोद्योगेन हनाम् मार-
याम् । तथा वि विध्यताम् इति संबन्धः । ॥ “संख्यैकवचनाच्च
वीप्सायाम् ” इति सहस्रशब्दात् शस् प्रत्ययः ॥

चतुर्थी ॥

वनस्पतीन् वानस्पत्यानोषधीरुत वीरुधः ।

गन्धर्वाप्सरसः सर्पान् देवान् पुण्यजनान् पितॄन् ।

सर्वास्ताँ अर्बुदे त्वममित्रेभ्यो दृशे कुरुदारांश्च प्र दर्शय ॥ २४ ॥

वनस्पतीन् । वानस्पत्यान् । ओषधीः । उत । वीरुधः ।

गन्धर्वऽअप्सरसः । सर्पान् । देवान् । पुण्यऽजनान् । पितॄन् ।

सर्वाँ । तान् । अर्बुदे । त्वम् । अमित्रेभ्यः । दृशे । कुरु । उतऽआरान् । च ।

प्र । दर्शय ॥ २४ ॥

१ K अर्थेणा०. We with ABBCDEK R 3 P P J C P V Cs. २ BCs सर्वास्ताँ.

३ P उग्र. We with P J C P.

४ S' मोक्षको.

वनस्पतीन् वृक्षान् । वानस्पत्यान् वनस्पतिविकारान् । ओषधीः व्री-
हियवाद्याः । [उत्] वीरुधः विरोहणशीला आरण्याः । गन्धर्वाप्सरसः
गन्धर्वान् अप्सरसश्च सर्पान् विकृतवेषान् भुजङ्गान् देवान् पृण्यजनान् य-
क्षान् पितॄन् मृतान् पूर्वपुरुषान् मायामयान् । तान् सर्वान् हे अर्बुदे
त्वं शत्रुभ्यो दृष्टिविषयान् कुरु । उक्तार्थम् अन्यत् ॥

पञ्चमी ॥

ईशां वो मरुतो देव आदित्यो ब्रह्मणस्पतिः ।

ईशां व इन्द्रश्चाग्निश्च धाता मित्रः प्रजापतिः ।

ईशां व ऋषयश्चक्रमित्रेषु समीक्षयन् रदिते अर्बुदे तव ॥ २५ ॥

ईशाम् । वः । मरुतः । देवः । आदित्यः । ब्रह्मणः । पतिः ।

ईशाम् । वः । इन्द्रः । च । अग्निः । च । धाता । मित्रः । प्रजापतिः ।

ईशाम् । वः । ऋषयः । चक्रुः । अमित्रेषु । समीक्षयन् । रदिते । अर्बुदे ।

तव ॥ २५ ॥

हे शत्रवः वः युष्माकं मरुदाद्या देवाः । प्रत्ययश्रवणसामर्थ्यात् चक्रु-
रिति अन्ते श्रूयमाणं सर्वत्र संबध्यते । ईशां चक्रुः ईश्वराः शिक्षका भव-
न्तु । तथा इन्द्रश्च अग्निश्च इत्यनुक्रान्ताश्च देवाः हे शत्रवः [वः] युष्मान्
ईशां चक्रुः ईश्वराः युष्माकं नियन्तारो भवन्तु । तथा ऋषयः अथर्वा-
ङ्गिरःप्रभृतयः ईशां चक्रुः ईश्वराः शिक्षका भवन्तु । ॥ ईश ऐश्वर्ये ।
“इजादेश्च गुरुमतो नृच्छः” इति आम् प्रत्ययः । “आम्प्रत्ययवत् कृजोनुप्र-
योगस्य” इत्यनुप्रयुज्यमानस्य करोतेः आत्मनेपदाभावश्छान्दसः ॥ हे
अर्बुदे अमित्रेषु अस्मदीयेषु शत्रुषु तव रदिते दनैर्विलेखने खादने सति
तत् समीक्षयन् । ॥ व्यत्ययेन एकवचनम् ॥ अवलोकयन्तो दे-
वाद्याः । ईशां चक्रुः इति संबन्धः ॥

षष्ठी ॥

तेषां सर्वेषामीशाना उत्तिष्ठत सं नह्यध्वं मित्रा देवजना यूयम् ।

इमं संग्रामं संजित्य यथालोकं वि तिष्ठध्वम् ॥ २६ ॥ (२७)

तेषाम् । सर्वेषाम् । ईशानाः । उत् । तिष्ठत । सम् । नह्यध्वम् । मित्राः ।
देवजनाः । यूयम् ।

इमम् । संग्रामम् । संग्रामम् । संजित्य । यथाऽलोकम् । वि । तिष्ठध्वम् ॥ २६ ॥

तेषां सर्वेषाम् अस्मदीयानां शत्रूणाम् ईशानाः ईश्वराः शिक्षकाः [स-
न्तः उत्तिष्ठत सं नह्यध्वं च तेषां शिक्षणाय उत्थाय संनद्धा भवत] । हे
मित्रा देवजनाः यूयम् इमम् अस्मदीयं प्रस्तुतं संग्रामं संजित्य सम्यग्
जित्वा अस्मदीयान् शत्रून् निरस्य यथालोकम् यथास्थानं वि तिष्ठध्वम् ।
स्वस्वं स्थानं गच्छतेत्यर्थः । “समवप्रविभ्यः स्थः” इति आत्म-
नेपदम् ॥

[इति] पञ्चमेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

“उत्तिष्ठत” इति सूक्तस्य शत्रुजयकर्मणि संग्रैषणादिषु विनियोग उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

उत्तिष्ठत सं नह्यध्वमुदाराः केतुभिः सह ।

सर्पा इतरजना रक्षांस्यमित्राननु धावत ॥ १ ॥

उत् । तिष्ठत । सम् । नह्यध्वम् । उत्ऽआराः । केतुऽभिः । सह ।

सर्पाः । इतरजनाः । रक्षांसि । अमित्रान् । अनु । धावत ॥ १ ॥

हे उदाराः औदार्यगुणोपेताः सेनानायकाः केतुभिः आत्मीयैर्ध्वजैः स-
ह उत्तिष्ठत युद्धार्थम् उद्गच्छत सं नह्यध्वम् संनद्धाः कवचादिभिः संब-
द्धा युद्धोद्युक्ता भवत । यद्वा उदाराः पूर्वोक्ता मायामया अद्भुतरूपा
यातुधानाद्याः । तेन संबोद्धाः ॥ सर्पाः हे सर्पाकृतयो देवजनाः । इ-

तरजनाः सर्पव्यतिरिक्ता देवजातयः एतत्संज्ञाः । हे रक्षांसि राक्षसाः यू-
यमपि अस्मदीयान् अमित्रान् शत्रून् अनु धावत अनु पृष्ठतः शीघ्रं ग-
च्छत ॥

ईशां वो वेद राज्यं त्रिषंधे अरुणैः केतुभिः सह ।

ये अन्तरिक्षे ये दिवि पृथिव्यां ये च मानवाः ।

त्रिषंधेस्ते चेतसि दुर्णामान् उपासताम् ॥ २ ॥

ईशाम् । वः । वेदं । राज्यम् । त्रिऽसंधे । अरुणैः । केतुऽभिः । सह ।

ये । अन्तरिक्षे । ये । दिवि । पृथिव्याम् । ये । च । मानवाः ।

त्रिऽसंधेः । ते । चेतसि । दुःऽनामानः । उप । आसताम् ॥ २ ॥

अयोमुखाः सूचीमुखा अयो विकङ्कतीमुखाः ।

क्रव्यादो वातरंहस आ सजन्त्वमित्रान् वज्रेण त्रिषंधिना ॥ ३ ॥

अयःऽमुखाः । सूचीऽमुखाः । अयो इति । विकङ्कतीऽमुखाः ।

क्रव्यऽअदः । वातऽरंहसः । आ । सजन्तु । अमित्रान् । वज्रेण । त्रिऽ-

संधिना ॥ ३ ॥

द्वितीया ॥ हे अमित्राः वः युष्माकं राज्यम् राष्ट्रं त्रिसंधिर्वज्राभिभानी
देवः ईशां वेद ईशितव्यत्वेन जानातु । युष्मत्तः अपहत्य स्ववशं करो-
त्वित्यर्थः । ॥ ईश ऐश्वर्ये । “इजादेश्व गुरुमतः” इति पूर्ववद्
आम् प्रत्ययः । कृभवस्तिव्यतिरिक्तस्य विदेरनुप्रयोगश्छान्दसः ॥ हे
त्रिसंधे वज्रात्मक देव अरुणैः अरुणवर्णैः केतुभिः आत्मीयैर्ध्वजैः सह ।
उत्तिष्ठेति शेषः । ये केतवः अन्तरिक्षे उत्पातरूपेण प्रादुर्भवन्ति ये च
[दिवि] द्युलोके ये च पृथिव्याम् भूलोके मानवाः मनुष्यसंबन्धिनः के-
तवः । तैः केतुभिः सहेति पूर्वत्र संबन्धः ॥

१ K ०धेस्त्वे. K̄ ०धेस्त्वे. V ०धेत्वे. We read ०धेस्ते with ABCDEBRŠP̄P̄JC-
Cp De. २ P̄P̄JCp वेदराज्यम् । We with Sāyana. ३ So P̄P̄JCp. ४ So ABB
CDEK̄RŠVCs De. ५ P̄ शुची°. P̄J शुची°. We with Cp.

तृतीया ॥ हे त्रिसं^१धे त्वे^२ तव चेतसि मनसि वर्तमानं [दुर्णामानमं]^३
दुष्टसंज्ञकम् अस्मदीयं शत्रुम् उपासताम् संभजन्ताम् । के पुनस्त इ-
त्याह । अयोमुखाः अयःसदृशतुण्डयुक्ताः पक्षिणः । सूचीमुखाः सूच्या-
कारतुण्डयुक्ताः पक्षिणः । अथो अपि च विकङ्कतीमुखाः विकङ्कतः ब-
हुकण्ठको वृक्षविशेषः । ॥ “छन्दसीवनिपौ०” इति मत्वर्थीय ईका-
रः ॥ । विकङ्कतवद् बहुकण्ठक[युक्त]मुखाः पक्षिविशेषाः ॥ क्रव्यादः
क्रव्यम् आममांसम् अदन्ति भक्षयन्तीति क्रव्यादो गृधादयः । ॥ “क्र-
व्ये च” इति अद भक्षणे इत्यस्माद् विट् प्रत्ययः ॥ । वातरंहसः
वातवेगाः त्रिसंधिना एतत्संज्ञेन देवेन वज्रेण वज्रायुधाभिमानिना प्रेरिताः
सन्तः अमित्रान् अस्मदीयान् शत्रून् आ सजन्तु आसक्ता भवन्तु । य-
द्वा संधित्रयोपेतेन वज्रायुधेन आसक्तान् संबद्धान् कुर्वन्तु । यथा ते व-
ज्रेण हन्येरन् तथा प्रयतन्ताम् इत्यर्थः । यस्य हि निकटे एवरूपाः प-
क्षिण उपसर्पन्ति तस्य मरणम् अवश्यं भवतीति शाकुनिकशास्त्रप्रसिद्धिः ॥

चतुर्थी ॥

अन्तर्धेहि जातवेद आदित्य कुणपं बहु ।

त्रिषंधेरियं सेनां सुहितास्तु मे वशे ॥ ४ ॥

अन्तः । धेहि । जातवेदः । आदित्य । कुणपम् । बहु ।

त्रिसंधेः । इयम् । सेनां । सुहिता । अस्तु । मे । वशे ॥ ४ ॥

हे जातवेदः जातानां वेदितः सांग्रामिकाग्ने आदित्य । ॥ “सुपां
सुलुक्” इति विभक्तेर्लुक् ॥ । आदित्यम् दिवि वर्तमानं सूर्यं बहु
बहुलं कुणपम् । ॥ तृतीयार्थे द्वितीया ॥ । बहुलेन शवशरीरेण
अन्तरिक्षे निपद्यमानेन अन्तर्धेहि आच्छादय । त्रिषंधेर्देवस्य संबन्धिनी
इयं सेना मे मम वशे सुहितास्तु सम्यग् निहितास्तु । तथा वयं शत्रून्
जयेमैवेत्यर्थः ॥

१ So A B B C D E K K R S V C. De. २ P P J सेनाः 1. We with Cp.

2 The text in S' reads त्रिसंधे त्वे in place of our त्रिषंधेस्ते. 3 S' repeats again.

3 The text in S' has दुर्णामानमुपा०. 4 S' has space for two letters instead of °युक्त°.

पञ्चमी ॥

उत्तिष्ठ त्वं देवजनावर्बुदे सेनया सह ।

अयं बलिर्व आहुतस्त्रिषंधेराहुतिः प्रिया ॥ ५ ॥

उत् । तिष्ठ । त्वम् । देवजन् । अर्बुदे । सेनया । सह ।

अयम् । बलिः । वः । आहुतः । त्रिऽसंधेः । आहुतिः । प्रिया ॥ ५ ॥

हे देवजन देवजातीय अर्बुदे त्वम् आत्मीयया सेनया सह उत्तिष्ठ उन्नच्छ । हे अर्बुदे आहुतिः हूयमानः पृषदाज्यहोमः वः युष्माकम् अयं बलिः तृप्तिकरो हविर्भागः । यतो बलिप्रियास्त्वदीयाः सर्पाः अतोऽस्मदीयं हूयमानं पृषदाज्यं स्वीकृत्य अस्मदीयान् शत्रून् मारयन्तु इत्यर्थः । तथा त्रिषंधेर्देवस्य या सेना प्राग् उक्ता सापि आहुतिप्रिया अनयाहुत्या प्रीता सती शत्रून् हिनस्तु ॥

षष्ठी ॥

शितिपदी सं द्यंतु शरव्येऽयं चतुष्पदी ।

कृत्येऽमित्रेभ्यो भव त्रिषंधेः सह सेनया ॥ ६ ॥

शितिऽपदी । सम् । द्यंतु । शरव्या । इयम् । चतुऽपदी ।

कृत्ये । अमित्रेभ्यः । भव । त्रिऽसंधेः । सह । सेनया ॥ ६ ॥

शितिः श्वेतवर्णः पादे यस्याः सा शितिपदी गौः । सेयं चतुष्पदी पादचतुष्टयोपेता शरव्या शरूणां बाणानां समूहः शरव्या । ॥ “पाशादिभ्यो यः” इति समूहेर्धे यप्रत्ययः ॥ शरसंहतिरूपा भूत्वा सं पतन्तु शत्रून् संप्राप्नोतु । हे कृत्ये कृत्यारूपिणि शितिपदि त्वम् अमित्रे-

१ P^० जना । We with JPCr. २ So ABBCDEK^hKR^hSP^hP^hJCP^hVCs Dc.

३ So PP^hJCP. ४ P इद्म् । We with P^hJCP.

1 Sāyana's readings in this verse are inferior to ours. He could easily have changed and improved them, and the fact that he did not do so shows that he faithfully adhered to his text such as it was. 2 The text in S' has पतन्तु for our द्यन्तु.

भ्यः शत्रुभ्यः कृत्यारूपा संहर्त्री भव । त्रिषंधेर्देवस्य सेनया सह । सेनापि तव सहायभूतेत्यर्थः ॥

सप्तमी ॥

धूमाक्षी सं पततु कृधुकर्णी च क्रोशतु ।

त्रिषंधेः सेनया जिते अरुणाः सन्तु केतवः ॥ ७ ॥

धूमऽअक्षी । सम । पततु । कृधुऽकर्णी । च । क्रोशतु ।

त्रिऽसंधेः । सेनया । जिते । अरुणाः । सन्तु । केतवः ॥ ७ ॥

शत्रुसंबन्धिनी सेना धूमाक्षी धूमेन मायामयेन आवृतानि अक्षीणि चक्षूंषि यस्याः सा तथोक्ता । ॥ “बहुव्रीहौ सक्थ्यङ्गोः स्वाङ्गात् षच्” इति षच् समासान्तः । “षिङ्गौरादिभ्यश्च” इति ङीष् ॥ तादृशी सती सं पततु सम्यग् निपद्यताम् । तथा कृधुकर्णी अल्पश्रोत्रा पटहध्वनिना हतश्रवणसामर्थ्या च सा परकीया सेना क्रोशतु आक्रोशतु । इतिकर्तव्यतामूढा भवतु । इत्थं त्रिषंधेर्देवस्य संबन्धिन्या सेनया परकीये बले जिते जेतव्ये सति तत्संबन्धिनः अरुणाः अरुणवर्णाः केतवः ध्वजाः सन्तु भवन्तु ॥ यद्वा धूमैरक्षीणि आवृण्वती कृत्या धूमाक्षी । सा सं पततु शत्रुसेनां समागच्छतु । तथा कृधुकर्णी । कृधु इति अल्पनाम । कर्णयोः अल्पत्वापादिका श्रवणशक्तेर्विहन्त्री कृत्या कृधुकर्णी । सा च भीत्युत्पादनाय क्रोशतु । एवं त्रिषंधेः सेनया परकीये बले जिते सति तदीयाः केतवः अरुणाः रुधिरेणाक्ताः अरुणवर्णा भवन्तु ॥

अष्टमी ॥

अवायन्तां पक्षिणो ये वयांस्यन्तरिक्षे दिवि ये चरन्ति ।

शार्पदो मक्षिकाः सं रभन्तामामादो गृध्राः कुणपे रदन्ताम् ॥ ८ ॥

अव । अयन्ताम् । पक्षिणः । ये । वयांसि । अन्तरिक्षे । दिवि । ये । चरन्ति ।

१ B omits the visarga. We with ABCDEK^hK^hR^hSV^hCs^hDe P^hP^hJ^hCh. २ P^hP^hJ^hतपतु । We with C. It is पततु in AB^hBC^hDEK^hK^hR^hSV^hCs^hDe. ३ B रभन्ताम् । We with ABCDEK^hK^hR^hSV^hCs^hDe.

श्वापदः । मक्षिकाः । सम । रभन्ताम् । आमऽअदः । गृधाः । कुणपे ।
रदन्ताम् ॥ ८ ॥

अथ जयानन्तरभावीनि कार्याणि प्रार्थ्यन्ते । अन्तरिक्षे आकाशे ये व-
यांसि पक्षिणः संचरन्ति ते पक्षिणः अवायन्ताम् मृतं शत्रुबले मांसभक्ष-
णाय अवाङ्मुखं निपद्यन्ताम् । ॥ अथ पय गतौ । अनुदात्तेत्वाद-
आत्मनेपदम् ॥ । तथा दिवि द्युलोके ये पक्षिणश्चरन्ति तेष्ववा-
यन्ताम् । तथा श्वापदः शुनः पादा इव पादा येषां ते तथोक्ताः श्व-
सृगालादयः मक्षिकाश्च सं रभन्ताम् शत्रुसेनायां शवभक्षणार्थम् उपक्रम-
न्ताम् । तथा आमादः आममांसभक्षका गृधाः पक्षिविशेषाः कुणपे श-
त्रुसेनासंबन्धिशवशरीरे रदन्ताम् स्वतुण्डैः पादैश्च विलिखन्तु । भक्षणाय
उद्युज्जताम् इत्यर्थः । ॥ रद विलेखने ॥ ॥

नवमी ॥

यामिन्द्रेण संधां समधत्थां ब्रह्मणा च बृहस्पते ।

तयाहमिन्द्रसंधया सर्वान् देवानिह हुव इतो जयत् मामुतः ॥ ९ ॥

याम् । इन्द्रेण । सम्ऽधाम् । सम्ऽअधत्थाः । ब्रह्मणा । च । बृहस्पते ।
तया । अहम् । इन्द्रऽसंधया । सर्वान् । देवान् । इह । हुवे । इतः । जय-
त् । मा । अमुतः ॥ ९ ॥

हे बृहस्पते देव इन्द्रेण देवानाम् अधिपतिना ब्रह्मणा च तत्स्रष्टा प्रजा-
पतिना च यां संधाम् संधानक्रियां प्रतिज्ञारूपां समधत्ताः । ॥ छा-
न्दसो वर्णविकारः ॥ । संहितवान् असि । तथा च मन्त्रान्तरम् ।
“इयं वः सा सत्या संधाभूद् याम् इन्द्रेण समधत्तम्” इति [तै० सं० १,
७, ८, ४] । हे इन्द्र तया संधया प्रतिज्ञारूपया संधानक्रियया सर्वान्
देवान् इह अस्मिन् संग्रामे हुवे आह्वयामि । हे आहूता देवाः इतः

१ K A V समधत्ता. We with R B C D E K R S P J C s De. २ P °अधत्ताः 1. We
with P J C s. ३ S s P P J C s.

1 S' omitt तेष्ववाय°. 2 S' °रूपं. 3 S' समधत्ता. 4 S' समध्वम्.

आसु अस्मदीयासु सेनासु जयत जयं कुरुत । अमुतः अमीषु परसे-
नासु मा जयत ॥

दशमी ॥

बृहस्पतिराङ्गिरस ऋषयो ब्रह्मसंशिताः ।

असुरक्षयणं वधं त्रिषंधिं दिव्याश्रयन् ॥ १० ॥ (२८)

बृहस्पतिः । आङ्गिरसः । ऋषयः । ब्रह्मसंशिताः ।

असुरक्षयणम् । वधम् । त्रिसंधिम् । दिवि । आ । अश्रयन् ॥ १० ॥

आङ्गिरसः अङ्गिरसः पुत्रो बृहस्पतिः देवमन्त्री ब्रह्मसंशिताः ब्रह्मणा
मन्त्रेण स्वभ्यस्तेन तीक्ष्णीकृता अन्य ऋषयश्च असुरक्षयणम् असुराणां क्ष-
यकरं वधम् हननसाधनम् आयुधं त्रिषंधिम् एतत्संज्ञं देवं संधित्रयोपेतं
वज्रं वा दिवि द्युलोके स्थितम् आश्रयन् असेवन्त । समभजन्तेत्यर्थः ॥

[इति] पञ्चमेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

“येनासौ गुप्त आदित्यः” इति सूक्तस्य शत्रुसेनाजयकर्मणि विनियोग
उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

येनासौ गुप्त आदित्य उभाविन्द्रश्च तिष्ठतः ।

त्रिषंधिं देवा अभजन्तौजसे च बलाय च ॥ ११ ॥

येन । असौ । गुप्तः । आदित्यः । उभौ । इन्द्रः । च । तिष्ठतः ।

त्रिसंधिम् । देवाः । अभजन्त । ओजसे । च । बलाय । च ॥ ११ ॥

येन त्रिसंधिना असौ दूरे दिवि दृश्यमान आदित्यः गुप्तः रक्षितः
असुरकृतोपद्रवपरिहारेण पालितः स आदित्य इन्द्रश्च उभौ येन त्रिसंधि-
ना वज्रेण बलेन तिष्ठतः स्वस्थाने प्रतिष्ठितौ भवतः तं त्रिसंधिम् असुरक्ष-
यणम् आयुधभूतं देवं देवाः सर्वे अभजन्त असेवन्त । किमर्थम् । ओ-

जसे ओजो नाम शरीरान्तर्गतोऽष्टमो धातुः । बलं तेजः । तस्मै च तत्कार्याय बलाय च । ॥ उभयं तादर्थ्यं चतुर्थी ॥

द्वितीया ॥

सर्वलोकान्समजयन् देवा आहुत्यानया ।

बृहस्पतिराङ्गिरसो वज्रं यमसिञ्चतासुरक्षयणं वधम् ॥ १२ ॥

सर्वान् । लोकान् । सम । अजयन् । देवाः । आहुत्या । अनया ।

बृहस्पतिः । आङ्गिरसः । वज्रम् । यम् । असिञ्चत । असुरक्षयणम् ।

वधम् ॥ १२ ॥

देवाः इन्द्रादयः अनया आहुत्या अनेन पृषदाज्यहोमेन सर्वान् लोकान् समजयन् असुरान् निहत्य प्राप्नुवन् । आङ्गिरसः अङ्गिरसः पुत्रो बृहस्पतिः असुरक्षयणम् असुराणां क्षयकरं [यं] वधम् हननसाधनं वज्रम् आयुधम् असिञ्चत सेचनेन निर्मितवान् । पृषदाज्याहुतिरेव वज्रात्मना परिणेतव्यः । अनया वज्ररूपया आहुत्येति पूर्वत्रान्वयः ॥

तृतीया ॥

बृहस्पतिराङ्गिरसो वज्रं यमसिञ्चतासुरक्षयणं वधम् ।

तेनाहममूं सेनां नि लिम्पामि बृहस्पतेमित्रान् हन्म्योजसा ॥ १३ ॥

बृहस्पतिः । आङ्गिरसः । वज्रम् । यम् । असिञ्चत । असुरक्षयणम् । वधम् ।

तेन । अहम् । अमूम् । सेनाम् । नि । लिम्पामि । बृहस्पते । अमित्रान् ।

हन्मि । ओजसा ॥ १३ ॥

पूर्वोर्ध्वः पूर्ववद् व्याख्येयः । हे बृहस्पते तेन त्वया निर्मितेन असुराणाम् अन्तकारिणा वज्रेण अहम् अमूं शत्रुवीः सेनाम् । ॥ व्यत्ययेन एकवचनम् ॥ । सेनाः नि लिम्पामि नितरां द्विनशि । सेनाच्छेदनानन्तरं तदधिपतीन् अमित्रान् शत्रून् ओजसा आत्मीयेन बलेन नि हन्मि निहिनस्मि ॥

चतुर्थी ॥

सर्वे देवा अत्यायन्ति ये अश्रन्ति वषट्कृतम् ।

इमां जुषध्वमाहुतिमितो जयत मामुतः ॥ १४ ॥

सर्वे । देवाः । अतिऽआयन्ति । ये । अश्रन्ति । वषट्कृतम् ।

इमाम् । जुषध्वम् । आऽहुतिम् । इतः । जयत । मा । अमुतः ॥ १४ ॥

सर्वे इन्द्रादयो देवाः अत्यायन्ति शत्रून् अतिक्रम्य अस्मदभिमुखम् आ-
गच्छन्ति । ते विशेष्यन्ते । ये देवा वषट्कृतम् वषट्कारेण दत्तं हविः अश्रन्ति
भुञ्जते । ते सर्वे यूयम् इमाम् अस्मदीयाम् आहुतिं जुषध्वम् सेवध्वम् ।
तथा प्रीता यूयम् इतः । ॥ सप्तम्यर्थे तसिल् प्रत्ययः ॥ आ-
सु अस्मदीयासु सेनासु जयत जयं कुरुत । अमुतः अमूषु परकीयासु
सेनासु मा जयत । तत्र पराजय एव भवत्वित्यर्थः ॥

पञ्चमी ॥

सर्वे देवा अत्यायन्तु त्रिषंधेराहुतिः प्रिया ।

संधां महतीं रक्षत ययाग्रे असुरा जिताः ॥ १५ ॥

सर्वे । देवाः । अतिऽआयन्तु । त्रिऽसंधेः । आऽहुतिः । प्रिया ।

समऽधाम् । महतीम् । रक्षत । यया । अग्रे । असुराः । जिताः ॥ १५ ॥

सर्वे इन्द्रादयो देवाः अत्यायन्ति शत्रून् अतिक्रम्य अस्मदभिमुखम् आ-
गच्छन्तु । तथा त्रिसंधेः एतन्नाम्नः सेनामोहकस्य देवस्य इयम् अस्म-
दीया आहुतिः प्रिया प्रीतिकरी भवतु । हे देवाः संधाम् जयविषयप्र-
तिज्ञां महतीम् प्रौढां रक्षत । सा च त्रिसंधेराहुतिः तां प्रतिज्ञां रक्षतु ।
यया संधया अग्रे पूर्वं देवासुरयुद्धकाले असुरा जिताः पराजयं प्रापि-
ताः । तां संधाम् इति पूर्वत्रान्वयः ॥

वायुरभिवाणामिषत्राण्याच्चतु ।

इन्द्र एषां आहूतं प्रति भनक्तु मा शकन् प्रतिधामिषुम् ।

आदित्य एषामस्त्रं वि नाशयतु चन्द्रमा युतामगतस्य पन्थाम् ॥ १६ ॥

वायुः । अमित्राणाम् । इषुऽअग्राणि । आ । अञ्चतु ।

इन्द्रः । एषाम् । बाहून् । प्रति । भनक्तु । मा । शक्नु । प्रतिऽधाम् । इषुम् ।

आदित्यः । एषाम् । अस्त्रम् । वि । नाशयतु । चन्द्रमाः । युताम् । अगतस्य । पन्थाम् ॥ १६ ॥

षष्ठी ॥ वायुर्देवः अमित्राणाम् शत्रूणाम् इष्वग्राणि इषूणाम् शराणाम् अग्राणि आञ्चतु अभिमुखं गच्छतु । प्रतिकूलवातेन लक्ष्यप्राप्तेः प्रागेव निपात्यन्ताम् इत्यर्थः । तथा इन्द्रो देवः एषां शत्रूणां बाहून् प्रति भनक्तु प्रातिकूल्येन भग्नान् आयुधग्रहणासमर्थान् करोतु । ॥ भञ्जो आमर्दने । रुधादित्वात् श्रम् प्रत्ययः ॥ । अतस्ते इषुम् बाणं प्रतिधाम् पुनर्धनुषि प्रतिहितां कर्तुं मा शक्नु शक्ता न भवन्तु । ॥ शक्नु शक्तौ । माङि लुङि लृटित्वात् ह्येः अङ् आदेशः ॥ ॥

सप्तमी ॥ एषां शत्रूणाम् अस्त्रम् आयुधजातम् आदित्यः सूर्यो वि नाशयतु सामर्थ्यकुण्ठनेन विनष्टं करोतु । तथा चन्द्रमाः सोमः अगतस्य अप्राप्तस्य आजिगमिषतः शत्रोः पन्थाम् पन्थानम् अस्मत्प्राप्त्युपायभूतं मार्गं युताम् ततः पृथक्कुरुताम् । तादृशं मार्गं शत्रुर्न पश्यत्वित्यर्थः । ॥ यु मिश्रणामिश्रणयोः । अस्मात् लोटि अदादित्वात् शपो लुक् ॥

अष्टमी ॥

यदि प्रेयुर्देवपुरा ब्रह्म वर्माणि चक्रिरे ।

तनूपानं परिपानं कृण्वाना यदुपोचिरे सर्वं तदरसं कृधि ॥ १७ ॥

यदि । प्रेयुः । देवपुराः । ब्रह्म । वर्माणि । चक्रिरे ।

तनूऽपानम् । परिऽपानम् । कृण्वानाः । यत् । उपऽऊचिरे । सर्वम् ।

तत् । अरसम् । कृधि ॥ १७ ॥

१ B नाशयति. We with A B C D E K K R S V C. २ J अञ्चतु I. We with P P Cp. ३ F प्रति । धाम् I. We with P J C.

1 S' आचतु, though the text in S' has °प्राण्यांचतु. 2 S' °वादेन. 3 S' om. आ°.

यदि प्रेयुरित्येका पूर्वम् [५.८.६] आन्नाता । सा तत्रैव व्याख्याता ॥
नदमी ॥

ऋव्यादानुवर्तयन् मृत्युना च पुरोहितम् ।

त्रिषंधे प्रेहि सेनया जयामित्रान् प्र पद्यस्व ॥ १८ ॥

ऋव्यऽअदा । अनुऽवर्तयन् । मृत्युना । च । पुरःऽहितम् ।

त्रिऽसंधे । प्र । इहि । सेनया । जय । अमित्रान् । प्र । पद्यस्व ॥ १८ ॥

[हे त्रिषंधे एतत्संज्ञक देव] पुरोहितम् पुरस्तात् स्थितं शत्रुं ऋव्यादा ।
ऋव्यम् आममांसम् अस्ति भक्षयतीति ऋव्यात् । तेन अनुवर्तयन् अनु-
गमयन् । मृत्युना मारकेण देवेन [च] अनुगमयन् । सेनया आत्मीयया
प्रेहि प्रगच्छ । गत्वा च अमित्रान् शत्रून् जय तदर्थं प्र पद्यस्व शत्रुमध्यं
प्रविश । ॥ पद गतौ । दिवादित्वात् श्यन् प्रत्ययः ॥

दशमी ॥

त्रिषंधे तमसा त्वममित्रान् परि वारय ।

पृषदाज्यप्रणुत्तानां मामीषां मोचि कश्चन ॥ १९ ॥

त्रिऽसंधे । तमसा । त्वम् । अमित्रान् । परि । वारय ।

पृषदाज्यऽप्रणुत्तानाम् । मा । अमीषाम् । मोचि । कः । चन ॥ १९ ॥

हे त्रिषंधे एतत्संज्ञक देव त्वं तमसा मायामयेन अन्धकारेण अमि-
त्रान् शत्रून् परि वारय परिवृतान् परिवेष्टितान् कुरु । पृषदाज्यप्रणुत्तानाम्
दधिमिश्रम् आज्यं पृषदाज्यम् । तद् अस्मिन् कर्मणि होम्यत्वेन विहि-
तम् । तेन हूयमानेन प्रणुत्तानां प्रकर्षेण क्षिप्तानाम् अमीषां शत्रूणां म-
ध्ये कश्चन एकोऽपि मा मोचि मुक्तो मा भूत् । सर्वास्तमसा प्रावृत्य
मारयेत्यर्थः ॥

एकादशी ॥

शित्तिपदी सं पतत्वमित्राणाम्मूः सिचः ।

१ B ऋव्यादेतुः । २ B पृषदाज्यं. We with ACDKKBERSVCs. ३ KV शु-
चः. We with ABBCDEKRSPJPCCs.

मुह्यन्त्वद्यामूः सेना अमित्राणां न्यर्बुदे ॥ २० ॥ (२९)

शितिऽपदी । सम । पततु । अमित्राणाम् । अमूः । सिंचः ।

मुह्यन्तु । अद्य । अमूः । सेनाः । अमित्राणाम् । निऽअर्बुदे ॥ २० ॥

शितिः श्वेतवर्णः पादे यस्याः सा शितिपदी गौः । सा परसेनामध्ये विसृज्यमाना अमित्राणां शत्रूणां शुचः शोचमाना अस्मदायुधैर्निपीड्यमाना अमूः सेनाः सं पततु संगच्छतु । हे न्यर्बुदे एतत्संज्ञक सर्प अमित्राणाम् शत्रूणाम् अमूः दूरे दृश्यमानाः सेना अद्य इदानीं युद्धसमये मुह्यन्तु मूढा भवन्तु । स्वमायावशेन तासा मोहम् उत्पादयेत्यर्थः ॥

[इति] पञ्चमेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

“मूढा अमित्रा न्यर्बुदे” इति सूक्तस्य शत्रुजयकर्मणि विनियोग उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

मूढा अमित्रा न्यर्बुदे जह्येषां वरंवरम् ।

अनया जहि सेनया ॥ २१ ॥

मूढाः । अमित्राः । निऽअर्बुदे । जहि । एषाम् । वरम्ऽवरम् ।

अनया । जहि । सेनया ॥ २१ ॥

हे न्यर्बुदे एतत्संज्ञक देव त्वम् अमित्रान् शत्रून् मूढाः त्वदीयया मायया मूढान् संजातमोहान् कर्तव्याकर्तव्यविभागज्ञानशून्यान् कुरु । एषां शत्रूणां मध्ये वरंवरम् श्रेष्ठं[श्रेष्ठं] जहि मारय । तथा अनया अस्मदीयया सेनया तान् जहि । त्वत्प्रसादाद् अस्मदीयापि सेना जयं लभताम् इत्यर्थः ॥

द्वितीया ॥

यश्च कवची यश्चाकवचोऽमित्रो यश्चाज्मनि ।

ज्यापाशैः कवचपाशैरज्मनाभिहतः शयाम् ॥ २२ ॥

१ K V शुचः । We with P P J C. २ B C D E R S C. यश्चाज्मनि. ३ B C D E R S °रज्मना°. K °रज्मना°. We with A P K V.

1 S' मूढा त्वदी°.

यः । च । कवची । यः । च । अकवचः । अमित्रः । यः । च । अज्मनि ।
ज्याऽपाशैः । कवचऽपाशैः । अज्मना । अभिऽहतः । श्याम ॥ २२ ॥

यः शत्रुः कवची कवचवान् तनुत्रेणावृतशरीरः यश्च शत्रुः अकवचः
कवचरहितः अनावृतशरीरः यश्च अमित्रः शत्रुः [अज्मनि] अजति ग-
च्छत्यनेनेति अज्म रथादि यानम् तत्र वर्तते स सर्वः शत्रुः ज्यापाशैः
स्वस्वधनुर्गतैर्मौवीपाशैः कवचपाशैः वर्मबन्धनपाशैः अज्मना रथादिना त-
त्रत्यैः पाशैश्च अभिहितः बद्धः श्याम शेताम् । ॐ “लोपस्त आ-
त्मनेपदेषु” इति तलोपः ॥ अयम् अर्थः । यद्यत् स्वरक्षणाय ध-
नुःकवचादिकम् आवध्यते तदेव तस्य गतिप्रतिबन्धकं भवत्विति ॥

तृतीया ॥

ये वर्मिणो येवर्माणो अमित्रा ये च वर्मिणः ।

सर्वास्ताँ अर्बुदे हुताङ्गानोदन्तु भूम्याम् ॥ २३ ॥

ये । वर्मिणः । ये । अवर्माणः । अमित्राः । ये । च । वर्मिणः ।

सर्वान् । तान् । अर्बुदे । हुतान् । श्वानः । अदन्तु । भूम्याम् ॥ २३ ॥

उक्त एवार्थो विव्रियते । ये शत्रवो वर्मिणः वर्मणा शस्त्रवारककवचेन
युक्ताः ये अवर्माणः वर्मरहिताः ये च [अमित्राः] शत्रवो वर्मिणः वर्म
कवचव्यतिरिक्तं शस्त्रनिवारकम् तद्युक्ताः । तदाच्छन्ना इत्यर्थः । हे अ-
र्बुदे तान् सर्वान् त्वया हुतान् मारितान् भूम्याम् पृथिव्यां निपतितान्
श्वानः श्वसृगालाद्याः श्वापदाः अदन्तु भक्षयन्तु ॥

चतुर्थी ॥

ये रथिनो ये अरथा असादा ये च सादिनः ।

सर्वानदन्तु तान् हुतान् गृध्राः श्येनाः पतत्रिणः ॥ २४ ॥

१ P P J C अज्मनि । २ P P J C अज्मना । ३ B Cs सर्वास्ताँ । ४ B सर्वाँददन्तु ।
KC सर्वानदन्तु । V सर्वानदन्तु । We with A B D E K R S V Cs.

1 S' अज्मति. 2 S' यापाशैः । लोपः । लोपः for ज्यापाशैः. Did Sāyana mean यापाशैः ।
जकारलोपः? His text too in S' is यापाशैः.

ये । रथिनः । ये । अरथाः । असादाः । ये । च । सादिनः ।

सर्वान् । अदन्तु । तान् । हतान् । गृध्राः । श्येनाः । पतत्रिणः ॥ २४ ॥

ये शत्रवो रथिनः रथारूढाः ये च अरथाः रथरहिताः ये च असादाः अश्वादियानरहिताः पदातयः ये च सादिनः अश्वारूढाः हे अर्बुदे त्वत्प्रसादेन अस्माभिर्हतान् मारितान् तान् सर्वान् शत्रून् गृध्रादयः पक्षिणो रदन्तु विलिखन्तु । नखैर्मुखेन विलिख्य भक्षयन्तिवत्यर्थः । ॥ रद विलेखने इति धातुः ॥

पञ्चमी ॥

सहस्रकुणपा शेतामामित्री सेनां समरे वधानाम् ।

विविद्धा ककजाकृता ॥ २५ ॥

सहस्रकुणपा । शेताम् । आमित्री । सेना । समरे । वधानाम् ।

विऽविविद्धा । ककजाऽकृता ॥ २५ ॥

आमित्री अमित्रसंबन्धिनी शात्रवी सेना अस्मदीयां सेनां प्राप्य वधानाम् हननसाधनानाम् आयुधानां समरे संगमने सति विविद्धा विविधशस्त्रपातेन हता सहस्रकुणपा असंख्यातशययुक्ता सती ककजाकृता कुत्सितजनना विलोलजनना वा कृता भवतु ॥

षष्ठी ॥

मर्माविधं रोरुवतं सुपर्णैरदन्तु दुश्चितं मृदितं शयानम् ।

य इमां प्रतीचीमाहुतिममित्रो नो युयुत्सति ॥ २६ ॥

मर्माविधम् । रोरुवतम् । सुऽपर्णैः । अदन्तु । दुःऽचितम् । मृदितम् । शयानम् ।

यः । इमाम् । प्रतीचीम् । आऽहुतिम् । अमित्रः । नः । युयुत्सति ॥ २६ ॥

सुपर्णैः शोभनपतनैः शरैः मर्माविधम् मर्मसु स्तनमूलादिस्थानेषु वि-

१ B शते° and K शेमा° for शेता°. We with A B C D E K R S P P J C P V C s.
२ De रदन्तु corrected to रदन्तु. A B C D E K R S C s V रदन्तु. We with De P C P.
३ P J अदन्तु । P C P अदन्तु ।, which we adopt.

1 S' अश्वरूढाः. 2 Sāyaṇa's text in S' is सेनाम् for शेताम्.

ध्यमानम् । ॥ व्यध ताडने इत्यस्यात् मर्मशब्दोपपदात् संपदादिलक्षणः कर्मणि क्तिप् । “ग्रहिज्या०” इत्यादिना संप्रसारणम् । “नहिवृतिवृषिव्यधिरुचिसहितनिषु कौ” इति पूर्वपदस्य दीर्घः ॥ मर्मव्यधनादेव रोरुवतम् अत्यर्थं क्रोशन्तं दुश्चितम् दुःखैः पूरितं मृदितम् चूर्णीकृतम् अत एव भूमौ शयानम् एवंभूतं शत्रुम् अदन्तु श्वसृगालादयो भक्षयन्तु । यः अमित्रः शत्रुः नः अस्माकं संबन्धिनीम इमां पृषदाज्येन हूयमानाम् आहुतिं प्रतीचीम् प्रतिमुखम् अञ्चर्त्नीं प्रतिनिवृत्तगतिं कर्तुं युयुत्सति योद्धुम् इच्छति । तम् एवंभूतं भक्षयन्तु इति पूर्वत्र संबन्धः ॥

सप्तमी ॥

यां देवा अनुतिष्ठन्ति यस्या नास्ति विराधनम् ।

तयेन्द्रो हन्तु वृत्रहा वज्रेण त्रिसंधिना ॥ २७ ॥ (३०)

याम् । देवाः । अनुतिष्ठन्ति । यस्याः । न । अस्ति । विराधनम् ।

तया । इन्द्रः । हन्तु । वृत्रहा । वज्रेण । त्रिसंधिना ॥ २७ ॥

यां पृषदाज्याहुतिं देवा अनुतिष्ठन्ति वज्रोत्पादनाय आचरन्ति । यस्या आहुतेर्विराधनम् विराद्धिमोघवीर्यता नास्ति । अप्रतिहता शक्तिर्विद्यत इत्यर्थः । तथा आहुत्या उत्पादितेन त्रिसंधिना संधित्रयोपेतेन वज्रेण वृत्रहा वृत्रासुरं हतवान् इन्द्रः हन्तु अस्मदीयान् शत्रून् हिनस्तु । “सर्वोल्लोकान्समजयन् देवा आहुत्यानया” [१२] इत्यनया ऋचा पृषदाज्याहुतेर्वज्ररूपता प्रागेवोक्ता ॥

पञ्चमेनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्दं निवारयन् ।

पुमर्थीश्चतुरो देयाद् विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १ ॥

श्रीमद्राजाधिराजराजपरमेश्वरश्रीवीरहरिहरमहाराजसाम्राज्यधुरंधरेण

सायणार्येण विरचिते अथर्वसंहिताभाष्ये

एकादशकाण्डः समाप्तः ॥

पृथिवीसूक्तम् एतत् । अस्मिन् पृथिव्याः प्रभुतं निसर्गवर्णनम् । कतिचित्पौराणिकाः कथाश्चातृक्ष्य वर्णनम् । बहुवारं च कविः पृथिवीं वरान् प्रार्थयते ॥

संप्रदायानुसारेण तु सूक्ते बहुविधं विनियुज्यते । तद्यथा “सत्यं बृहत्” इत्यनुवाको वासोपनिषदगणे पठितः । अस्य गणस्य विनियोगः “इहैव ध्रुवाम्” [३. १२] इति सूक्ते दृश्यः ॥

तथा आप्रहायणीकर्मणि राक्षी अभ्यानान्तं कृत्वा नवधरवः भगवित्त्याः । ततः अनेनानुवाकेन अग्नेः पश्चाद् गये द-
र्भान् आस्तीर्य एकं चरं सकृत् सर्वहुतं जुहोति । द्वितीयं चरम् अनेनानुवाकेन संपादयामिष्यत्युप अश्नाति । तृतीयं चरम् “सत्यं बृहत्” इति आद्याभिः सप्तभिर्कर्मिभः “भूमे मातः” [६३] इत्यष्टम्या ऋचा च विजुहोति । अष्टानाम् ऋचाम् आहृत्या होम-
त्रयं संपादनीयम् इत्यर्थः । अग्नेः पश्चाद् दर्भेषु कशिपु तृणम् प्रस्तरणम् आस्तीर्य “विमृग्वरीम्” [२९] इत्यनयोपविशति । “यास्ते शिवाः” [९. २. २५] इति संविशति । “यच्छयानः” [३४] इति पर्यावर्तते । “सत्यं बृहत्” इति नवभिः श-
न्तिवा [५९] इत्यृचा “उदायुषा” [३. ३१. १०, ११] इति द्वाभ्यां च प्रातस्तिष्ठते । “उदयम्” [७. ५५. ७] इति गच्छति । “उदीराणाः” [२८] इत्यृचा प्राङ् वोदद् वा बाह्यनो गच्छति । “यावत् ते” [३३] इत्यृचा भुवम् ईक्षते ॥
इत्याप्रहायणीकर्म ॥

तथा पुष्टिकामः उन्नतं स्थलम् आरुह्य “यावत् ते” [३३] इत्यृचा ईक्षते ॥

तथा अनेनानुवाकेन उदपात्रं संपात्य पुरस्ताद् अग्नेः सीरं युक्तं संप्रोक्षति ॥

तथा अनेनानुवाकेन कृषिकर्म भवति ॥ तच्च “सीरा युजन्ति” इति [३. १७] सूक्ते विस्तरेणोक्तं द्रष्टव्यम् ॥

तथा पुत्रधनादिसर्वफलप्राप्तये “यस्यां सदोदविर्धाने [३८-४०] इति तिस्रभिर्गज्यं जुहोति ॥

तथा श्रीह्रियवाचनकामः “यस्यामन्नम् [४२] इत्यृचा पृथिवीम् उपतिष्ठते ॥

तथा मणिहिरण्यादिकामः “निधिं विभ्रती [४४, ४५] इति द्वाभ्यां पृथिवीम् उपतिष्ठते ॥

तथा प्राप्यापि मणिं हिरण्यं वा आभ्यामेनोपतिष्ठते ॥

तथा पुष्टिकामो वृष्टिकाले “यस्यां कृष्णम् [५२] इत्यृचा नवोदकम् अभिमन्त्र्य आचमनं भ्रान् च कर्मणि ॥

तद् उक्तं कौशिकेन । “सत्यं बृहद् इत्याप्रहायण्याम् । पश्चाद् अग्नेर्दर्भेषु खदायां सर्वहुतम् । द्वितीयं संपातयन्तम् अश्नाति ।
“तृतीयस्तदितः सप्तभिर्भूमे मातरिति विजुहोति । पश्चाद् अग्नेर्दर्भेषु कशिपुस्तार्य विमृग्वरीम् इत्युपविशति । यास्ते शिवाः
“इति संविशति । यच्छयान इति पर्यावर्तते । नवभिः शन्तिवेति दशम्योदायुण्युपविशति । उदयम् इत्युत्कामनि । उदी-
“राणा इति त्रीणि पदानि प्राङ् वोदद् वा बाह्येनोपनिषत्स्य यावत् त इति वीक्षते । उन्नताश्च । पुरस्ताद् अग्नेः सीरं युक्तम्
“उदपात्रेण संपातयतायसिषति । आयोजनानाम् अप्ययः । यस्यां सदोदविर्धाने इति जुहोति वगे म आगमिष्यतीति । यस्या-
“मन्नम् इत्युपतिष्ठते । निधिं विभ्रतीति मणिं हिरण्यकामः । एवं विद्वान् । यस्यां कृष्णम् इति वर्षाकृतस्याचामति । शि-
“सानयते” इति [कौ० ३. ७] ॥ वरो वरणीयोर्वो मम भवेद् इत्यर्थः ॥

तथा ग्रामपत्तनादिर्क्षार्थम् अनेनानुवाकेन चतुरः पुरोडाशान् अरमोत्तरान् कृत्वा ग्रामादिकोणेषु निखनति ॥

तथा ग्रामपत्तनादिर्क्षार्थम् अनेनानुवाकेन एकैकस्य पुरोडाशस्य पाषाणम् उपरि कृत्वा उभयान् संपातयतः कृत्वा ग्रामादि-
कोणेषु निखनति । सर्वत्र प्रतिद्वयं सूक्तावृत्तिः ॥

तथा अग्नेरायतनस्य अमंतापयुक्ते देशे शयानः एतम् अनुवाकं जपति । सर्वत्र कर्मणां विकल्पः ॥

तद् उक्तं कौशिकसूत्रे । “भौमस्य दतिकर्माणि । पुरोडाशान् अरमोत्तरान् अन्तः स्वक्तिषु निदधाति । उभयात्संपात-
यतः । सभाभागधानेषु च । अमंतापे ज्योतिरायतनस्यैकतोऽन्य शयानो भौमं जपति” इति [कौ० ५. २] ॥

तथा भूमिचलने अस्यानुवाकस्य होमे विनियोगः । “अथ यज्ञैतद् भूमिचलो भवति” इत्युपक्रम्योक्तं कीशिकेन । “सत्यं बृहद् इत्येतेनानुवाकेन जुहुयात् सा तत्र प्रायश्चित्तिः” इति [कौ० १३. ६] ॥

तथा सोमयज्ञे दीक्षितनियमेषु मूत्रपुरीषशुद्धयर्थं लोष्टादाने अस्य विनियोगः । तद् उक्तं वैताने । “सत्यं बृहद् इति लोष्टम् आदाय” इति [वै० ३. २] ॥

तथा “पार्थिवी भूमिकामस्य” इति [न० क० १७] विहितायां पार्थिव्यां महाशान्तीं अस्यानुवाकस्य विनियोगः । तद् उक्तं नक्षत्रकल्पे । “सत्यं बृहद् इत्यनुवाकः पार्थिव्याम्” इति [न० क० १८] ॥

सत्यं बृहद्दत्तमुग्रं दीक्षा तपो ब्रह्म यज्ञः पृथिवीं धारयन्ति ।

सा नो भूतस्य भव्यस्य पत्न्यरुं लोकं पृथिवी नः कृणोतु ॥ १ ॥

सत्यम् । बृहत् । ऋतम् । उग्रम् । दीक्षा । तपः । ब्रह्म । यज्ञः । पृथिवीम् । धारयन्ति ।

सा । नः । भूतस्य । भव्यस्य । पत्नी । उरुम् । लोकम् । पृथिवी । नः । कृणोतु ॥ १ ॥

असंबाधं बध्यतो मानवानां यस्या उद्वतः प्रवतः समं बहु ।

नानावीर्या ओषधीर्या बिभर्ति पृथिवी नः प्रथतां राध्यतां नः ॥ २ ॥

असम्बाधम् । मध्यतः । मानवानाम् । यस्याः । उत्पतः । प्रपतः । समम् । बहु ।

नानावीर्याः । ओषधीः । या । बिभर्ति । पृथिवी । नः । प्रथताम् । राध्यताम् । नः ॥ २ ॥

यस्यां समुद्र उत सिन्धुरापो यस्यामन्नं कृष्टयः संबभूवुः ।

यस्यामिदं जिन्वति प्राणदेजत् सा नो भूमिः पूर्वपेये दधातु ॥ ३ ॥

यस्याम् । समुद्रः । उत । सिन्धुः । आपः । यस्याम् । अन्नम् । कृष्टयः । सम्बाभूवुः ।

यस्याम् । इदम् । जिन्वति । प्राणत् । एजत् । सा । नः । भूमिः । पूर्वपेये । दधातु ॥ ३ ॥

यस्याश्चतस्रः प्रदिशः पृथिव्या यस्यामन्नं कृष्टयः संबभूवुः ।

या बिभर्ति बहुधा प्राणदेजत् सा नो भूमिर्गोष्वप्यन्नं दधातु ॥ ४ ॥

यस्याः । चतस्रः । प्रदिशः । पृथिव्याः । यस्याम् । अन्नम् । कृष्टयः । सम्बाभूवुः ।

१ K K̄ V Dc P P̄ J मध्यतो. A B B̄ C D R S̄ C̄s C̄p बध्यतो. It is probable the original reading मध्यतो was changed to बध्यतो by the proximity of the ब in असंबाधं. We allow the corrupt reading to stand in the saṁhitā text because it appears ancient and the pada text exhibits the original reading. २ K V Dc प्राणादे°, a careless misreading doubtless due to णाद् being taken for णाद्, which was further corrected into a mistake. ३ K K̄ V Dc पृथिव्यां. ४ B B̄ K K̄ R S̄ Dc गोष्वप्य°. We with A C D V C̄s. ५ A C R P P̄ J न्ये. We with B D K K̄ S̄ V Dc C̄s C̄p.

या । विभ्रति । बहुऽधा । प्राणत् । एजम् । सा । नः । भूमिः । गोष्ठे । अपि । अन्नं ।
दधातु ॥ ४ ॥

यस्यां पूर्वे पूर्वजना विचक्रिरे यस्यां देवा असुरानभ्यवर्तयन् ।

गवामश्वानां वयसश्च विष्ठा भगं वर्चः पृथिवी नो दधातु ॥ ५ ॥

यस्याम् । पूर्वे । पूर्वऽजनाः । विऽचक्रिरे । यस्याम् । देवाः । असुरान् । अभिऽअवर्तयन् ।
गवाम् । अश्वानाम् । वयसः । न । विऽस्था । भगम् । वर्चः । पृथिवी । नः । दधातु ॥ ५ ॥

विश्वंभरा वसुधानीं प्रतिष्ठा हिरण्यवक्षा जगतो निवेशनी ।

वैश्वानरं विभ्रती भूमिरग्निमिन्द्रऋषभा द्रविणे नो दधातु ॥ ६ ॥

विश्वम्भरा । वसुऽधानीं । प्रतिऽस्था । हिरण्यऽवक्षाः । जगतः । निऽवेशनी ।
वैश्वानरम् । विभ्रती । भूमिः । अग्निम् । इन्द्रऽऋषभा । द्रविणे । नः । दधातु ॥ ६ ॥

यां रक्षन्त्यस्वप्ना विश्वदानीं देवा भूमिं पृथिवीमप्रमादम् ।

सा नो मधु प्रियं दुहामथो उक्षतु वर्चसा ॥ ७ ॥

याम् । रक्षन्ति । अस्वप्नाः । विश्वऽदानीम् । देवाः । भूमिम् । पृथिवीम् । अप्रऽमादम् ।
सा । नः । मधु । प्रियम् । दुहाम् । अथो इति । उक्षतु । वर्चसा ॥ ७ ॥

यार्णवेधि सलिलमग्र आसीद् यां मायाभिरन्वचरन् मनीषिणः ।

यस्या हृदयं परमे व्योमिन्सत्येनावृतममृतं पृथिव्याः ।

सा नो भूमिस्त्विषिं बलं राष्ट्रे दधातूत्तमे ॥ ८ ॥

या । अर्णवे । अधि । सलिलम् । अग्रं । आसीत् । याम् । मायाभिः । अनुऽअचरन् ।
मनीषिणः ।

यस्याः । हृदयम् । परमे । विऽओमन् । सत्येनं । आऽवृतम् । अमृतम् । पृथिव्याः ।

सा । नः । भूमिः । त्विषिम् । बलम् । राष्ट्रे । दधातु । उत्तमे ॥ ८ ॥

यस्यामापः परिचराः समानीरहोरात्रे अप्रमादं क्षरन्ति ।

सा नो भूमिर्भूरिधारा पयो दुहामथो उक्षतु वर्चसा ॥ ९ ॥

यस्याम् । आपः । परिऽचराः । समानीः । अत्रोरात्रे इति । अप्रऽमाद्म् । क्षरन्ति ।
सा । नः । भूमिः । भूरिऽधारा । पर्यः । दुहाम् । अथो इति । उक्षतु । वर्चसा ॥ ९ ॥

यामश्विनावमिमातां विष्णुर्यस्यां विचक्रमे ।

इन्द्रो यां चक्र आत्मनेनमित्रां शचीपतिः ।

सा नो भूमिर्वि सृजतां माता पुत्राय मे पर्यः ॥ १० ॥ (१)

याम् । अश्विनौ । अमिमाताम् । विष्णुः । यस्याम् । विऽचक्रमे ।

इन्द्रः । याम् । चक्रे । आत्मने । अनमित्राम् । शचीऽपतिः ।

सा । नः । भूमिः । वि । सृजताम् । माता । पुत्राय । मे । पर्यः ॥ १० ॥ (१)

गिर्यस्ते पर्वता हिमवन्तोरण्यं ते पृथिवि स्योनमस्तु ।

बभ्रुं कृष्णां रोहिणीं विश्वरूपां ध्रुवां भूमिं पृथिवीमिन्द्रगुप्ताम् ।

अजीतोहतो अक्षतोध्यंष्टां पृथिवीमहम् ॥ ११ ॥

गिर्यः । ते । पर्वताः । हिमऽवन्तः । अरण्यम् । ते । पृथिवि । स्योनम् । अस्तु ।

बभ्रुम् । कृष्णाम् । रोहिणीम् । विश्वरूपाम् । ध्रुवाम् । भूमिम् । पृथिवीम् । इन्द्रऽगुप्ताम् ।

अजीतः । अहतः । अक्षतः । अर्धः । अस्थाम् । पृथिवीम् । अहम् ॥ ११ ॥

यत् ते मध्यं पृथिवि यच्च नभ्यं यास्त ऊर्जस्तन्वः संबभूवुः ।

तासु नो धेह्यभि नः पवस्व माता भूमिः पुत्रो अहं पृथिव्याः ।

पर्जन्यः पिता स उ नः पिपर्तु ॥ १२ ॥

यत् । ते । मध्यम् । पृथिवि । यत् । च । नभ्यम् । याः । ते । ऊर्जः । तन्वः । सम्ऽबभूवुः ।

तासु । नः । धेहि । अभि । नः । पवस्व । माता । भूमिः । पुत्रः । अहम् । पृथिव्याः ।

पर्जन्यः । पिता । सः । उ इति । नः । पिपर्तु ॥ १२ ॥

यस्यां वेदिं परिगृह्णन्ति भूम्यां यस्यां यज्ञं तन्वते विश्वकर्माणः ।

यस्यां मीयन्ते स्वरवः पृथिव्यामूर्धाः शुक्रा आहुत्याः पुरस्तात् ।

सा नो भूमिर्वर्धयद् वर्धमाना ॥ १३ ॥

१ P K R C P P Cc शची. २ All our authorities read भूमिर्वर्धयद् वर्धमाना, the *pada*-authorities dividing वर्धयत् । वर्धमाना । The correction already made by Bw is obviously necessary.

यस्याम् । वेदिम् । परिऽगृह्णन्ति । भूमांम् । यस्याम् । यज्ञम् । तन्वते । विश्वऽहर्मणः ।
यस्याम् । मीयन्ते । स्वरवः । पृथिव्याम् । ऊर्ध्वाः । शुक्राः । आऽहुत्याः । पुरस्तात् ।
सा । नः । भूमिः । वर्धयन् । वर्धमाना ॥ १३ ॥

यो नो द्वेपत् पृथिवि यः पृतन्याद् योऽभिदासान्मनसा यो वधेन ।

तं नो भूमे रन्धय पूर्वकृत्वरि ॥ १४ ॥

यः । नः । द्वेपत् । पृथिवि । यः । पृतन्यात् । यः । अभिऽदासात् । मनसा । यः । वधेन ।
तम् । नः । भूमे । रन्धय । पूर्वऽकृत्वरि ॥ १४ ॥

त्वज्जातास्त्वयि चरन्ति मर्त्यास्त्वं विभर्षि द्विपदस्त्वं चतुष्पदः ।

तवेमे पृथिवि पञ्च मानवा येभ्यो ज्योतिरमृतं मर्त्येभ्य उद्यन्तसूर्यो र-
श्मिभिरातनोति ॥ १५ ॥

त्वत् । जाताः । त्वयि । चरन्ति । मर्त्याः । त्वम् । विभर्षि । द्विऽपदः । त्वम् । चतुऽपदः ।
तव । इमे । पृथिवि । पञ्च । मानवाः । येभ्यः । ज्योतिः । अमृतम् । मर्त्येभ्यः । उद्यन्त-
सूर्यः । रश्मिऽभिः । आऽतनोति ॥ १५ ॥

ता नः प्रजाः सं दुहतां समग्रा वाचो मधु पृथिवि धेहि मह्यम् ॥ १६ ॥

ताः । नः । प्रऽजाः । सम । दुहताम् । समऽअग्राः । वाचः । मधु । पृथिवि । धेहि ।
मह्यम् ॥ १६ ॥

विश्वस्वम् मातरमोषधीनां ध्रुवां भूमि पृथिवीं धर्मेणा धृताम् ।

शिवां स्योनामनु चरेम विश्वहा ॥ १७ ॥

विश्वऽस्वम् । मातरम् । ओषधीनाम् । ध्रुवाम् । भूमिम् । पृथिवीम् । धर्मेणा । धृताम् ।
शिवाम् । स्योनाम् । अनु । चरेम । विश्वहा ॥ १७ ॥

महत् सधस्यं महती बभूविथ महान् वेग एजथुर्वेपथुटे ।

महांस्वेन्द्रो रक्षत्यग्रमादम् ।

सा नो भूमे प्र रोचय हिरण्यस्येव संहशि मा नो द्विषत कश्चन ॥ १८ ॥

महत् । सधऽस्यम् । महती । बभूविथ । महान् । वेगः । एजथुः । वेपथुः । ते ।
महान् । त्वा । इन्द्रः । रक्षति । अग्रऽमादम् ।

सा । नः । भूमिः । प्र । रोचय । हिरण्यस्यऽश्व । सम्ऽदृशि । मा । नः । द्विषत । कः ।
चन ॥ १८ ॥

अग्निर्भूम्यामोषधीष्वग्निमापो विभ्रत्यग्निरश्मसु ।

अग्निरन्तः पुरुषेषु गोष्वश्वेष्वग्नयः ॥ १९ ॥

अग्निः । भूम्याम् । ओषधीषु । अग्निम् । आपः । विभ्रति । अग्निः । अश्मसु ।

अग्निः । अन्तः । पुरुषेषु । गोषु । अश्वेषु । अग्नयः ॥ १९ ॥

अग्निर्दिव आ तपत्यग्नेर्देवयोर्वन्तरिक्षम् ।

अग्निं मतींस इन्धते हव्यवाहं घृतप्रियम् ॥ २० ॥ (२)

अग्निः । दिवः । आ । तपति । अग्नेः । देवस्य । उरु । अन्तरिक्षम् ।

अग्निम् । मतींसः । इन्धते । हव्यऽवाहम् । घृतऽप्रियम् ॥ २० ॥ (२)

अग्निर्वासाः पृथिव्यसितज्ञूस्त्रिषीमन्तं संशितं मा कृणोतु ॥ २१ ॥

अग्निऽवासाः । पृथिवी । असितऽङ्गः । त्विषिऽमन्तम् । सम्ऽशितम् । मा । कृणोतु ॥ २१ ॥

भूम्यां देवेभ्यो ददति यज्ञं हव्यमरकृतम् ।

भूम्यां मनुष्या जीवन्ति स्वधयान्नैन् मर्त्याः ।

सा नो भूमिः प्राणमायुर्दधातु जरदंष्टि मा पृथिवी कृणोतु ॥ २२ ॥

भूम्याम् । देवेभ्यः । ददति । यज्ञम् । हव्यम् । अरम्ऽकृतम् ।

भूम्याम् । मनुष्याः । जीवन्ति । स्वधया । अन्नैन् । मर्त्याः ।

सा । नः । भूमिः । प्राणम् । आयुः । दधातु । जरत्ऽदंष्टिम् । मा । पृथिवी । कृणोतु ॥ २२ ॥

यस्ते गन्धः पृथिवि संवभूव यं विभ्रत्योषधयो यमापः ।

यं गन्धर्वा अप्सरसश्च भेजिरे तेन मा सुरभिं कृणु मा नो द्विषत

कश्चन ॥ २३ ॥

यः । ते । गन्धः । पृथिवि । सम्ऽवभूव । यम् । विभ्रति । ओषधयः । यम् । आपः ।

यम् । गन्धर्वाः । अप्सरसः । च । भेजिरे । तेन । मा । सुरभिम् । कृणु । मा । नः । द्वि-

षत । कः । चन ॥ २३ ॥

यस्ते गन्धः पुष्करमाविवेश यं संजन्तुः सूर्यायां विवाहे ।

अमर्त्याः पृथिवि गन्धमग्रे तेन मा सुरभिं कृणु मा नो द्विक्षत क-
चन ॥ २४ ॥

यः । ते । गन्धः । पुष्करम् । आऽविवेश । यम् । सम्ऽजन्तुः । सूर्यायां । विऽवाहे ।

अमर्त्याः । पृथिवि । गन्धम् । अग्रे । तेन । मा । सुरभिम् । कृणु । मा । नः । द्विक्षत । कः ।

चन ॥ २४ ॥

यस्ते गन्धः पुरुषेषु स्त्रीषु पुंसु भगो रुचिः ।

यो अश्वेषु वीरेषु यो मृगेषु हस्तिषु ।

कन्यायां वर्चो यद् भूमे तेनास्माँ अपि सं सृज मा नो द्विक्षत क-
चन ॥ २५ ॥

यः । ते । गन्धः । पुरुषेषु । स्त्रीषु । पुम्ऽसु । भगः । रुचिः ।

यः । अश्वेषु । वीरेषु । यः । मृगेषु । उत । हस्तिषु ।

कन्यायाम् । वर्चः । यत् । भूमे । तेन । अस्मान् । अपि । सम् । सृज । मा । नः । द्वि-
क्षत । कः । चन ॥ २५ ॥

शिला भूमिरश्मा पांसुः सा भूमिः संधृता धृता ।

तस्यै हिरण्यवक्षसे पृथिव्या अकरं नमः ॥ २६ ॥

शिला । भूमिः । अश्मा । पांसुः । सा । भूमिः । सम्ऽधृता । धृता ।

तस्यै । हिरण्यऽवक्षसे । पृथिव्यै । अकरम् । नमः ॥ २६ ॥

यस्यां वृक्षा वागस्पत्या ध्रुवास्तिष्ठन्ति विश्वहा ।

पृथिवीं विश्वधा यसं धृतामच्छावदामसि ॥ २७ ॥

यस्याम् । वृक्षाः । वागस्पत्याः । ध्रुवाः । तिष्ठन्ति । विश्वहा ।

पृथिवीम् । विश्वधा यसम् । धृताम् । अच्छाऽआवदामसि ॥ २७ ॥

उदीराणा उतासीनास्तिष्ठन्तः प्रकामन्तः ।

प॒ञ्चां दक्षिणस॒व्याभ्यां॑ मा व्यथि॑ष्महि॒ भूम्या॑म् ॥ २८ ॥

उत्प॑र्श॒णाः । उ॒त । आसी॑नाः । तिष्ठ॑न्तः । प्र॒ऽक्राम॑न्तः ।

प॒त्प॒भ्याम् । दक्षिण॑ऽस॒व्याभ्याम् । मा । व्यथि॑ष्महि । भूम्या॑म् ॥ २८ ॥

वि॒मृग्व॑रीं पृथि॒वीमा॑ व॒दामि॑ क्ष॒मां भूमि॑ ब्रह्म॑णा वावृ॒धानाम् ।

ऊ॒र्जं पु॒ष्टं बिभ्र॑तीमन्नभा॒गं घृ॒तं त्वाभि॑ नि षी॒देम॑ भूमे ॥ २९ ॥

वि॒ऽमृग्व॑रीम् । पृथि॒वीम् । आ । व॒दामि॑ । क्ष॒माम् । भूमि॑म् । ब्रह्म॑णा । वावृ॒धानाम् ।

ऊ॒र्जम् । पु॒ष्टम् । बिभ्र॑तीम् । अन्न॑ऽभा॒गम् । घृ॒तम् । त्वा । अ॒भि । नि । सी॒देम॑ । भूमे ॥ २९ ॥

शु॒द्धा न॒ आप॑स्तन्वे॒ क्षर॑न्तु यो नः सेदु॑रप्रि॒ये तं नि द॑ध्मः ।

प॒वित्रे॑ण पृथि॒वि मो॒त् पु॒नामि॑ ॥ ३० ॥ (३)

शु॒द्धाः । नः । आ॒पः । तन्वे॑ । क्षर॑न्तु । यः । नः । सेदु॑ः । अ॒प्रि॒ये । तम् । नि । द॑ध्मः ।

प॒वित्रे॑ण । पृथि॒वि । मा । उ॒त् । पु॒नामि॑ ॥ ३० ॥ (३)

यास्ते॒ प्राचीः॑ प्र॒दिशो॑ या उदी॒चीर्या॑स्ते भूमे अध॒राद् याश्च॑ प॒श्चात् ।

स्यो॒नास्ता॑ म॒ह्यं च॑रते भवन्तु मा नि प॑प्तं भुव॒ने शि॒श्रिया॑णः ॥ ३१ ॥

याः । ते । प्राचीः॑ । प्र॒दिशः॑ । याः । उदी॒चीः । याः । ते । भूमे॑ । अध॒रात् । याः ।

च । प॒श्चात् ।

स्यो॒नाः । ताः । म॒ह्यम् । च॑रते । भव॑न्तु । मा । नि । प॑प्तम् । भुव॒ने । शि॒श्रि॒या॒णः ॥ ३१ ॥

मा नः प॒श्चान्मा॑ पुरस्ता॒न्नुदि॑ष्टा मो॒त्तरा॑दध॒रादु॑त् ।

स्व॒स्ति भूमे॑ नो भव॒ मा वि॑दन् परिप॒न्थिनो॑ वरी॒यो याव॑या व॒धम् ॥ ३२ ॥

मा । नः । प॒श्चात् । मा । पुरस्ता॑त् । नुदि॑ष्टाः । मा । उ॒त्तरा॑त् । अध॒रात् । उ॒त् ।

स्व॒स्ति । भूमे॑ । नः । भव॑ । मा । वि॑दन् । परि॒ऽप॒न्थिनः॑ । वरी॒यः । याव॑य । व॒धम् ॥ ३२ ॥

याव॑त् तेभि॒ वि॒पश्या॑मि भूमे॒ सूर्ये॑ण मे॒दिना॑ ।

ताव॑न्मे चक्षु॒र्मा मे॒ष्टोत्तरा॑मु॒त्तरा॑ं समा॑म् ॥ ३३ ॥

याव॑त् । ते । अ॒भि । वि॒प॒श्या॑मि । भूमे॑ । सूर्ये॑ण । मे॒दिना॑ ।

ताव॑त् । मे । चक्षुः॑ । मा । मे॒ष्टं । उ॒त्तरा॑म् । उ॒त्तरा॑म् । समा॑म् ॥ ३३ ॥

यच्छ्रयानः पर्यावर्ते दक्षिणं सव्यमभि भूमे पार्श्वम् ।

उ॒ज्ञाना॒स्त्वा प्र॒ती॒र्चीं॒ यत् पृ॒थी॒भि॒रधि॒शे॒महे ।

मा हिंसीस्तत्र नो भूमे सर्वस्य प्रतिशीवरि ॥ ३४ ॥

यत् । शयानः । परिऽआर्घतं । दक्षिणम् । सव्यम् । अभि । भुमे । पार्श्वम् ।

उत्तानाः । त्वा । प्रतीचीम् । यत् । पृथ्वीभिः । अधिऽशेमहे ।

मा । हिंसीः । तत्र । नः । भूमे । सर्वेण । प्रतिऽशीधरि ॥ ३४ ॥

यत् ते भूमिं विखेनामि क्षिप्रं तदपि रोहनु ।

मा ते मम विमृग्वरि मा ते हृदयमर्पिषम् ॥ ३५ ॥

यत् । ते । भुमे । विऽखनामि । क्षिप्रम् । तत् । अपि । रोदुतु ।

मा । ते । मर्म । विऽमुग्घरि । मा । ते । हृदयम् । अर्पियम् ॥ ३५ ॥

ग्रीष्मस्ते भूमे वर्षाणि शरद्धेमन्तः शिशिरो वसन्तः ।

अतवस्ते विहिता हायनीरहोरात्रे पृथिवि नो दुहाताम् ॥ ३६ ॥

ग्रीष्मः । ते । भूमे । वर्षाणि । शरत् । हेमन्तः । शिशिरः । वसन्तः ।

ऋतवः । ते । विऽर्हिताः । द्वायनीः । अहोरात्रे इति । पृथिवि । नः । दुहाताम् ॥ ३६ ॥

यापं सर्पं विजमाना विमृग्वरी यस्यामासन्नक्षयो ये अपस्वन्तः ।

परं दस्यून ददन्ती देवपीयूनिन्द्रं वृणाना पृथिवी न वृत्रम् ।

शक्राय दधे वृषभाय वृष्णे ॥ ३७ ॥

या । अप । सर्पम् । विजमाना । विऽमृग्वरी । यस्याम् । आत्मन् । अग्नयः । ये । अप्ऽसु । अन्तः ।

परा । दस्यून । ददती । देवऽपीयून । इन्द्रम् । वृणाना । पृथिवी । न । वृत्रम् ।

शक्राय । दध्ने । वृषभाय । वृष्णे ॥ ३७ ॥

यस्यां सदोहविर्धाने यूषो यस्यां निमीयते ।

ब्रह्माणो यस्यामर्चन्त्यग्निः साम्ना यजुर्विदः ।

युज्यन्ते यस्यामृत्विजः सोममिन्द्राय पातवे ॥ ३८ ॥

१ K K̄ S̄ V Dc Cs P J Cr °ष्टी°. We with A B C D E R P̄. २ P दक्षिणाम् । ३ A B D E विपनामि. ४ K K̄ V Dc हृदयमपितम्. ५ P विमृग्वरि । ६ P शतम् । ७ A B B C D E R̄ S̄ Cs ३. We with K K̄ V Dc.

यस्याम् । स॒दो॒ह॒वि॒र्ध॒ने इति स॒दः॒ऽह॒वि॒र्ध॒ने । यूपः । यस्याम् । नि॒ऽसी॒धने ।
 ब्र॒ह्माणः । यस्याम् । अ॒र्च॒न्ति । ऋक्॒ऽभिः । सा॒न्ना । य॒जुः॒ऽवि॒दः ।
 यु॒ज्यन्ते । यस्याम् । ऋ॒त्वि॒जः । सोम॑म् । इन्द्रा॑य । पा॒त॒वे ॥ ३८ ॥

यस्यां पूर्वे भूतकृत ऋषयो गा उदानृचुः ।

सप्त सत्तेण वेधसो यज्ञेन तपसा सह ॥ ३९ ॥

यस्याम् । पूर्वे । भूत॒ऽकृतः । ऋ॒षयः । गाः । उ॒त् । आ॒नृ॒चुः ।
 स॒प्त । स॒त्तेण॑ । वे॒धसः॑ । य॒ज्ञेन॑ । त॒पसा॑ । स॒ह ॥ ३९ ॥

सा नो भूमिरा दिशतु यद्धनं कामयामहे ।

भगो अनुप्रयुङ्गामिन्द्र एतु पुरोगवः ॥ ४० ॥ (४)

सा । नः । भूमिः । आ । दि॒श॒तु । यत् । ध॒नम् । का॒मया॑महे ।
 भ॒गः । अ॒नु॒ऽप्र॒यु॒ङ्गामि॑न्द्र । इन्द्रः । ए॒तु । पु॒रः॒ऽग॒वः ॥ ४० ॥ (४)

यस्यां गायन्ति नृत्यन्ति भूम्यां मर्त्या वेलिबाः ।

युध्यन्ते यस्यामाक्रन्दो यस्यां वर्दति दुन्दुभिः ।

सा नो भूमिः प्र णुदतां सपत्नानसपत्नं मा पृथिवी कृणोतु ॥ ४१ ॥

यस्याम् । गा॒यन्ति । नृ॒त्यन्ति । भू॒म्याम् । म॒र्त्याः । वि॒ऽपे॒ल॒बाः ।
 यु॒ध्यन्ते । यस्याम् । आ॒ऽक्र॒न्दः । यस्याम् । वर्द॑ति । दु॒न्दु॒भिः ।
 सा । नः । भूमिः । प्र । णु॒द॒ताम् । स॒ऽप॒त्नान् । अ॒स॒प॒त्नम् । मा । पृ॒थि॒वी । कृ॒णो॒तु ॥ ४१ ॥

यस्यामन्नं व्रीहियवौ यस्या इमाः पञ्च कृष्टयः ।

भूम्यै पर्जन्यपत्न्यै नमोस्तु वर्षमेदसे ॥ ४२ ॥

यस्याम् । अ॒न्नम् । व्री॒हि॒ऽय॒वौ । यस्याः । इ॒माः । प॒ञ्च । कृ॒ष्टयः ।
 भू॒म्यै । पर्ज॑न्य॒ऽप॒त्न्यै । नमः॑ । अ॒स्तु । व॒र्ष॒ऽमे॒द॒से ॥ ४२ ॥

यस्याः पुरो देवकृताः क्षेत्रे यस्या विकुर्वते ।

१ So all our authorities without exception. The reading though ungrammatical (see Pāṇ. VIII. 1. 71) is universal and ancient, due probably to a mistaken notion that आ॒नृ॒चुः contains the upasarga आ. See, however, XIX. ६. ५ = Rīg. X. ९०. ११, where the pada-text would appear to be incorrect. २ B R P P यु॒क्ता०. ३ P वि॒ऽपे॒ल॒बाः ।

प्रजापतिः पृथिवीं विश्वगर्भामाशामाशां रण्यां नः कृणोतु ॥ ४३ ॥

यस्याः । पुरः । देवऽकृताः । क्षेत्रे । यस्याः । विऽकृते ।

प्रजाऽपतिः । पृथिवीम् । विश्वऽगर्भाम् । आशाम् । आशाम् । रण्याम् । नः । कृणोतु ॥ ४३ ॥

निधिं बिभ्रती बहुधा गुहा वसु मणिं हिरण्यं पृथिवी ददातु मे ।

वसूनि नो वसुदा रासमाना देवी दधातु सुमनस्यमाना ॥ ४४ ॥

निऽधिम् । बिभ्रती । बहुऽधा । गुहा । वसु । मणिम् । हिरण्यम् । पृथिवी । ददातु । मे ।

वसूनि । नः । वसुऽदाः । रासमाना । देवी । दधातु । सुऽमनस्यमाना ॥ ४४ ॥

जनं बिभ्रती बहुधा विवाचसं नानाधर्माणं पृथिवी यथोक्तसम् ।

सहस्रं धारा द्रविणस्य मे दुहां ध्रुवे धेनुरनपस्फुरन्ती ॥ ४५ ॥

जनम् । बिभ्रती । बहुऽधा । विऽवाचसम् । नानाऽधर्माणम् । पृथिवी । यथाऽयथोक्तसम् ।

सहस्रम् । धाराः । द्रविणस्य । मे । दुहाम् । ध्रुवाऽइव । धेनुः । अनपऽस्फुरन्ती ॥ ४५ ॥

यस्ते सपों वृश्चिकस्तृष्टदंशमा हेमन्तजम्भो भूमलो गुहा शये ।

क्रिमिर्जिन्वत पृथिवि यद्यदेजति प्रावृषि तन्नः सर्पन्मोप सृपद् यच्छिवं

तेन नो मृड ॥ ४६ ॥

यः । ते । सपः । वृश्चिकः । तृष्टऽदंशमा । हेमन्तजम्भः । भूमलः । गुहा । शये ।

क्रिमिः । जिन्वत । पृथिवि । यत् । यत् । एजति । प्रावृषि । तन्नः । नः । सर्पन् । ना ।

उप । सृपद् । यत् । शिवम् । तेन । नः । मृड ॥ ४६ ॥

ये ते पन्थानो बहवो जनायना रथस्य वर्तमानसश्च यातवे ।

यैः संचरन्त्युभये भद्रपापास्तं पन्थानं जयेमानमित्रमतस्करं यच्छिवं

तेन नो मृड ॥ ४७ ॥

ये । ते । पन्थानः । बहवः । जनऽअयनाः । रथस्य । वर्तमानसश्च । यातवे ।

यैः । सम् । संचरन्ति । उभये । भद्रपापाः । तम् । पन्थानम् । जयम् । अनमित्रम् । अतः ।

स्करम् । यत् । शिवम् । तेन । नः । मृड ॥ ४७ ॥

मल्वं विभ्रती गुरुभृद् भद्रपापस्य निधनं तितिश्रुः ।

वराहेण पृथिवी संविदाना सूकराय वि जिहीते मृगार्य ॥ ४८ ॥

मल्वम् । विभ्रती । गुरुभृत् । भद्रपापस्य । निधनम् । तितिश्रुः ।

वराहेण । पृथिवी । सम्विदाना । सूकराय । वि । जिहीते । मृगार्य ॥ ४८ ॥

ये त आरण्याः पशवो मृगा वने हिताः सिंहा व्याघ्राः पुरुषादुच्चरन्ति ।

उलं वृकं पृथिवि दुच्छुनामित ऋक्षीकां रक्षो अप बाधयास्मत् ॥ ४९ ॥

ये । ते । आरण्याः । पशवः । मृगाः । वने । हिताः । सिंहाः । व्याघ्राः । पुरुषादुच्चरन्ति ।

उलम् । वृकम् । पृथिवि । दुच्छुनाम् । इतः । ऋक्षीकाम् । रक्षः । अप । बाधय । अ-
स्मत् ॥ ४९ ॥

ये गन्धर्वा अप्सरसो ये चारायाः किमीदिनः ।

पिशाचान्सर्वा रक्षांसि तानस्मद् भूमे यावय ॥ ५० ॥ (५)

ये । गन्धर्वाः । अप्सरसः । ये । च । आरायाः । किमीदिनः ।

पिशाचान् । सर्वा । रक्षांसि । तान् । अस्मत् । भूमे । यावय ॥ ५० ॥ (५)

यां द्विपादः पक्षिणः संपतन्ति हंसाः सुपर्णाः शकुना वयांसि ।

यस्यां वातो मातरिष्वेत रजांसि कृण्वंश्चावयंश्च वृक्षान् ।

वार्तस्य प्रवामुपवामनु वात्यर्चिः ॥ ५१ ॥

याम् । द्विपादः । पक्षिणः । सम्पतन्ति । हंसाः । सुपर्णाः । शकुनाः । वयांसि ।

यस्याम् । वार्तः । मातरिष्व । ईयते । रजांसि । कृण्वन् । च्यवयन् । च । वृक्षान् ।

वार्तस्य । प्रवाम् । उपवाम् । अनु । वाति । अर्चिः ॥ ५१ ॥

यस्यां कृणमरुणं च संहिते अहोरात्रे विहिते भूम्यामधि ।

वषेण भूमिः पृथिवी वृतावृता सा नो दधानु भद्रया प्रिये धामनिधा-

मनि ॥ ५२ ॥

१ P मल्वम्. We with P J Cp. २ B B रक्षो. K V Dc Cs Cp रक्षोप. We with ACD
E K K R S. ३ P ते । ४ P P °कान् । We with J Cp. ५ P सर्वाः । ६ K K V
Dc द्विपदः. ७ A B D E Cs °वयांश्च.

यस्याम् । कृष्णम् । अरुणम् । च । संहिते इति सम्ऽहिते । अहोरात्रे इति । विहिते इति
विऽहिते । भूम्याम् । अधि ।

वर्षेण । भूमिः । पृथिवी । वृता । आऽवृता । सा । नः । दधातु । भद्रया । प्रिये । धाम-
निऽधामनि ॥ ५२ ॥

द्यौश्च म इदं पृथिवी चान्तरिक्षं च मे व्यचः ।

अग्निः सूर्य आपो मेधां विश्वे देवाश्च सं ददुः ॥ ५३ ॥

द्यौः । च । मे । इदम् । पृथिवी । च । अन्तरिक्षम् । च । मे । व्यचः ।

अग्निः । सूर्यः । आपः । मेधाम् । विश्वे । देवाः । च । सम् । ददुः ॥ ५३ ॥

अहमस्मि सहमान उत्तरो नाम भूम्याम् ।

अभीषाडस्मि विश्वाषाडाशामाशां विषासहिः ॥ ५४ ॥

अहम् । अस्मि । सहमानः । उत्तरः । नाम । भूम्याम् ।

अभीषाट् । अस्मि । विश्वाषाट् । आशाम्ऽआशाम् । विऽसऽसहिः ॥ ५४ ॥

अदो यद् देवि प्रथमाना पुरस्ताद् देवैरुक्ता व्यसर्पो महित्वम् ।

आ त्वा सुभूतमविशत् तदानीमकल्पयथाः प्रदिशश्चतस्रः ॥ ५५ ॥

अदः । यत् । देवि । प्रथमाना । पुरस्तात् । देवैः । उक्ता । विऽअसर्पः । महिऽत्वम् ।

आ । त्वा । सुऽभूतम् । अविशत् । तदानीम् । अकल्पयथाः । प्रऽदिशः । चतस्रः ॥ ५५ ॥

ये ग्रामा यदरण्यं याः सभा अधि भूम्याम् ।

ये संग्रामाः समितयस्तेषु चारु वदेम ते ॥ ५६ ॥

ये । ग्रामाः । यत् । अरण्यम् । याः । सभाः । अधि । भूम्याम् ।

ये । सम्ऽग्रामाः । सम्ऽइतयः । तेषु । चारु । वदेम । ते ॥ ५६ ॥

अथ इव रजो दुधुवे वि तान् जनान् य आक्षियन् पृथिवीं यादजायत ।

मन्द्राग्नेत्वंरी भुवनस्य गोपा वनस्पतीनां गृभिरोषधीनाम् ॥ ५७ ॥

अथऽइव । रजः । दुधुवे । वि । तान् । जनान् । ये । आऽअक्षियन् । पृथिवीम् । यात् ।

अजायत ।

१ P आऽवृत्ता । २ J P उक्ताः । ३ B अधि. ४ B समिधयः. R समिते. All other authorities have समितयः. P J सम्ऽइतयः । C सम्ऽइतयः । changed into सम्ऽइतयः । We with P.

मन्त्रा । अग्रऽइन्वरी । भुवनस्य । गोपाः । वनस्पतीनाम् । गृभिः । ओषधीनाम् ॥ ५७ ॥

यद् वदामि मधुमत् तद् वदामि यदीक्षे तद् वनन्ति मा ।

विषीमानस्मि जूतिमानवान्यान् हन्मि दोधतः ॥ ५८ ॥

यत् । वदामि । मधुऽमत् । तत् । वदामि । यत् । ईक्षे । तत् । वनन्ति । मा ।

विषिऽमान् । अस्मि । जूतिऽमान् । अव । अन्यान् । हन्मि । दोधतः ॥ ५८ ॥

शन्तिवा सुरभिः स्योना कीलालोभी पर्यस्वती ।

भूमिरधि ब्रवीतु मे पृथिवी पर्यसा सह ॥ ५९ ॥

शन्तिऽवा । सुरभिः । स्योना । कीलालऽऊभी । पर्यस्वती ।

भूमिः । अधि । ब्रवीतु । मे । पृथिवी । पर्यसा । सह ॥ ५९ ॥

यामन्वैच्छद्दुविषा विश्वकर्मान्तर्णवे रजसि प्रविष्टाम् ।

भुजिष्ये पात्रं निहितं गुहा यदाविभोर्गे अभवन्मातृमज्जः ॥ ६० ॥

याम् । अनुऽपेच्छन् । दुविषा । विश्वऽकर्मा । अन्तः । अर्णवे । रजसि । प्रऽविष्टाम् ।

भुजिष्यमि । पात्रम् । निऽहितम् । गुहा । यत् । आविः । भोर्गे । अभवत् । मातृम-
ज्जः ॥ ६० ॥

त्वमस्यावपनी जनानामदितिः कामदुघा पप्रथाना ।

यत् ते ऊनं तत् ते आ पूरयाति प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य ॥ ६१ ॥

त्वम् । असि । आऽवपनी । जनानाम् । अदितिः । कामऽदुघा । पप्रथाना ।

यत् । ते । ऊनम् । तत् । ते । आ । पूरयाति । प्रजाऽपतिः । प्रथमऽजा । ऋतस्य ॥ ६१ ॥

उपस्थास्ते अनमीवा अयक्ष्मा अस्मभ्यं सन्तु पृथिवि प्रसूताः ।

दीर्घं न आयुः प्रतिबुध्यमाना वयं तुभ्यं बलिहृतः स्याम ॥ ६२ ॥

उपऽस्थाः । ते । अनमीवाः । अयक्ष्माः । अस्मभ्यम् । सन्तु । पृथिवि । प्रऽसूताः ।

दीर्घम् । नः । आयुः । प्रतिऽबुध्यमानाः । वयम् । तुभ्यम् । बलिऽहृतः । स्याम ॥ ६२ ॥

भूमे मातर्नि धेहि मा भद्रया सुप्रतिष्ठितम् ।

१ K वदानि. २ ADEKKŠVDeC-PPJ वदानि. We with BCRCp. ३ A R °त्तद्ध°. ४ P शितिऽवा. We with PJCp. ५ PP °ऊभी. We with JCP. ६ A BBCEKKRŠDeC-३. We with V.

संविद्वाना दिवा कवे श्रियां मा धेहि भूत्याम् ॥ ६३ ॥ (९)

भूमे । मातः । नि । धेहि । मा । मद्रया । जुऽप्रतिस्थितम् ।

सम्विद्वाना । दिवा । कवे । श्रियाम् । मा । धेहि । भूत्याम् ॥ ६३ ॥ (९)

प्रथमेनुवाकेः प्रथमं सूक्तम् ॥

इति प्रथमोनुवाकः ॥

क्रव्याद् नाम योमिस्तद्विषयं सूक्तम् एतत् । त्रयोमयो भवन्ति । आमात्क्रव्याद्व्यवदाह इति । अमम् अपमम् अजाति आमाद् लौकिकोमिः “येनैदं मनुष्याः पक्त्वाश्नन्ति” इति शतपथे [१. २. १. ४] । कर्त्तुं शब्दादेर्भाष्यम् अस्तीति । क्रव्याद् घोरस्वरूपाश्नतामिः पित्र्यः “येन पुरुषं दहन्ति स क्रव्याद्” इति तथैव । ह्येवं एते देवयजन आहुतम् अक्षम् अस्तीति । देवान् प्रति तदन्नं वदतीति वा समिद्धो हव्यवाद् वागयोर्योगिः । आमात्क्रव्यादौ वागयोर्यो न भवतः । अत्र क्रव्यादं योरस्वरूपम् अमिम् अनुलक्ष्य सूक्तं पवर्तते । न केवलं क्रव्याद्व्यवदाहे शब्दांसम् अस्ति अपि तु घोरवाद् पञ्चमदीम् मृत्यु रोगान् मृत्युं च बहुविधम् आवहति । तथैव नानाफलाग्नौ भवति । तास्ता आपदस्तोक्ष्ण रोगास्त एव मृत्युं मुक्तकर्त्ता प्रथिनया परिहारयति । अपि च क्रव्यादो यद् घोरं रूपं तेन स शत्रून् मारयत्विति प्रायेण । सर्वाणि पापानि क्रव्याद् अपहरत्वित्याशस्ते । तथैव क्रव्यादो नाशाय गार्हपत्यसामोः प्रार्थना । क्रव्यादोमेयं पशुणामकास्ते नाशमाप्नुमतीत्याह ॥

सांप्रदायिकाः क्रव्याच्छमने विनियुजते । क्रव्यादं शमयिष्यन् क्रव्याच्छमनवतामः कौशिकेनोक्तप्रकारेण कर्म करोति । तन् सर्वं “पित्र्यामग्निं शमयिष्यन् ज्येष्ठस्य चाविमस्तिनः” इत्यादि नवमेध्याये चतुर्थकण्डिकां यावन् प्रपञ्चितं द्रष्टव्यम् ॥

नडमा रोह न ते अत्र लोक इदं सीसं भागधेयं त एहि ।

यो गोषु यक्ष्मः पुरुषेषु यक्ष्मस्तेन त्वं साकर्मधराद् परेहि ॥ १ ॥

नडम् । आ । रोह । न । ते । अत्र । लोकः । इदम् । सीसम् । भागधेयम् । ते । आ । इहि ।

यः । गोषु । यक्ष्मः । पुरुषेषु । यक्ष्मः । तेन । त्वम् । साकर्म । अधराद् । परा । इहि ॥ १ ॥

अघशंसदुःशंसाभ्यां करेणानुकरेण च ।

यक्ष्मं च सर्वं तेनेतो मृत्युं च निरजामसि ॥ २ ॥

अघशंसदुःशंसाभ्याम् । करेण । अनुऽकरेण । च ।

यक्ष्मम् । च । सर्वम् । तेन । इतः । मृत्युम् । च । निः । अजामसि ॥ २ ॥

निरितो मृत्युं निर्वृतिं निररातिमजामसि ।

यो नो द्वेष्टि तमद्व्यमे अक्रव्याद् यमुं द्विष्मस्तमु ते प्र सुवामसि ॥ ३ ॥

निः । इतः । मृत्युम् । निःऽकृतिम् । निः । अरातिम् । अजामसि ।

यः । नः । द्वेष्टि । तम् । अद्वि । अद्वे । अक्रव्यऽअत् । यम् । ऊं इति । द्विष्मः । तम् ।

ऊं इति । ते । प्र । सुवामसि ॥ ३ ॥

यद्यग्निः क्रव्याद् यदि वा व्याघ्र इमं गोष्ठं प्रविवेशान्योकाः ।

तं माषाज्यं कृत्वा प्र हिणोमि दूरं स गच्छत्वप्सुषदोप्यग्नीन् ॥ ४ ॥

यदि । अग्निः । क्रव्यऽअत् । यदि । वा । व्याघ्रः । इमम् । गोऽस्थम् । प्रऽविवेश । अ-
निऽओकाः ।

तम् । माषऽआज्यम् । कृत्वा । प्र । हिणोमि । दूरम् । सः । गच्छतु । अप्सुऽसदः ।
अपि । अग्नीन् ॥ ४ ॥

यत् त्वा क्रुद्धाः प्रचक्रुर्मन्युना पुरुषे मृते ।

सुकल्पमग्ने तत् त्वया पुनस्त्वोदीपयामसि ॥ ५ ॥

यत् । त्वा । क्रुद्धाः । प्रऽचक्रुः । मन्युना । पुरुषे । मृते ।

सुऽकल्पम् । अग्ने । तत् । त्वया । पुनः । त्वा । उत् । दीपयामसि ॥ ५ ॥

पुनस्त्वादित्या रुद्रा वसवः पुनर्ब्रह्मा वसुनीतिरग्ने ।

पुनस्त्वा ब्रह्मणस्पतिराधाद् दीर्घायुत्वाय शतशारदाय ॥ ६ ॥

पुनः । त्वा । आदित्याः । रुद्राः । वसवः । पुनः । ब्रह्मा । वसुऽनीतिः । अग्ने ।

पुनः । त्वा । ब्रह्मणः । पतिः । आ । अधात् । दीर्घायुऽत्वाय । शतऽशारदाय ॥ ६ ॥

यो अग्निः क्रव्यात् प्रविवेश नो गृहमिमं पश्यन्तितरं जातवेदसम् ।

तं हरामि पितृयज्ञाय दूरं स घर्ममिन्धां परमे सधस्थे ॥ ७ ॥

यः । अग्निः । क्रव्यऽअत् । प्रऽविवेश । नः । गृहम् । इमम् । पश्यन् । इतरम् । जा-
तऽवेदसम् ।

तम् । हरामि । पितृऽयज्ञाय । दूरम् । सः । घर्मम् । इन्धाम् । परमे । सधऽस्थे ॥ ७ ॥

क्रव्यादमग्निं प्र हिणोमि दूरं यमराज्ञो गच्छतु रिप्रवाहः ।

इहायमितरो जातवेदा देवो देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन् ॥ ८ ॥

क्रव्यऽअदम् । अग्निम् । प्र । हिणोमि । दूरम् । यमराज्ञः । गच्छतु । रिप्रऽवाहः ।

इह । अयम् । इतरः । जातऽवेदाः । देवः । देवेभ्यः । हव्यम् । वहतु । प्रऽजानन् ॥ ८ ॥

क्रव्यादमग्निमिषितो हरामि जनान् हंहन्तं वज्रेण मृत्युम् ।

१ So all our authorities. See Rw. २ B D E C s 'वदो'. ३ All our Mss. omit क्र-
व्यादम्. But it is to be understood as usual, as verses 8 and 10 begin with it. But
the fact that K V omit it shows that the tradition of this Veda is derived from
Mss. and is not strictly oral as it should always be. Though the Mss. omit
repeated words the reciters do not.

नि तं शास्त्रिं गार्हपत्येन विद्वान् पितॄणां लोकेषि भागो अस्तु ॥ ९ ॥

क्रव्यऽअर्दम् । अग्निम् । इतिः । ह्यगमि । । जनान् । दहन्तम् । वज्रेण । मृत्युम् ।

नि । तम् । शास्त्रि । गार्हऽपत्येन । विद्वान् । पितॄणाम् । लोके । अपि । भागः । अस्तु ॥ ९ ॥

क्रव्यादमग्निं शशमानमुक्थ्यं प्र हिणोमि पृथिभिः पितृयानैः ।

मा देवयानैः पुनरा गा अत्रैवैधि पितॄषु जागृहि त्वम् ॥ १० ॥ (७)

क्रव्यऽअर्दम् । अग्निम् । शशमानम् । उक्थ्यम् । प्र । हिणोमि । पृथिभिः । पितृयानैः ।

मा । देवऽयानैः । पुनः । आ । गाः । अत्र । एव । एधि । पितॄषु । जागृहि । त्वम् ॥ १० ॥ (७)

समिन्धते संकसुकं स्वस्तये शुद्धा भवन्तः शुचयः पावकाः ।

जहाति रिप्रमत्येन एति समिद्धो अग्निः सुपुना पुनाति ॥ ११ ॥

सम् । इन्धते । सम्ऽसुकम् । स्वस्तये । शुद्धाः । भवन्तः । शुचयः । पावकाः ।

जहाति । रिप्रम् । अति । एनः । एति । सम्ऽइद्धः । अग्निः । सुऽपुना । पुनाति ॥ ११ ॥

देवो अग्निः संकसुको दिवस्पृष्ठान्यारुहत् ।

मुच्यमानो निरेणसोमोगस्माँ अशस्त्याः ॥ १२ ॥

देवः । अग्निः । सम्ऽसुकः । दिवः । पृष्ठानि । आ । अरुहत् ।

मुच्यमानः । निः । एनसः । अमोक् । अस्मान् । अशस्त्याः ॥ १२ ॥

अस्मिन् वयं संकसुके अग्नौ रिप्राणि मृज्महे ।

अभूम यज्ञियाः शुद्धाः प्र ण आयूषि तारिषत् ॥ १३ ॥

अस्मिन् । वयम् । सम्ऽसुके । अग्नौ । रिप्राणि । मृज्महे ।

अभूम । यज्ञियाः । शुद्धाः । प्र । नः । आयूषि । तारिषत् ॥ १३ ॥

संकसुको विकसुको निर्ऋत्यो यश्च निस्वरः ।

ते ते यद्मं सवेदसो दूराद् दूरमनीनशनं ॥ १४ ॥

१ R शास्त्रि. २ B C अपि for ०पि. ३ A B B C D E R S Dc Cs ३. We with K K V. ४ C R Dc निरेणसो. ५ R E ०गस्मँ. ६ B मृज्महे. ७ A B C E K K R P J तारिषत्. We with D S V Dc Cs P Cc. ८ R E Dc Cc निःस्वरः. We with A B C D K K S V Cs P P J. ९ All our saṁhitā authorities have ०नीनशं. And so the pada authorities too except J P Cc which have ०नीनशम् ।

सम्ऽकसुकः । विऽकसुकः । निऽकथः । यः । च । निऽस्वरः ।

ते । ते । यक्ष्मम् । सऽवेदसः । दुरात् । दुरम् । अनीनशान् ॥ १४ ॥

यो नो अश्वेषु वीरेषु यो नो गोष्वजाविषु ।

क्रव्यादं निर्णुदामसि यो अग्निर्जनयोपनः ॥ १५ ॥

यः । नः । अश्वेषु । वीरेषु । यः । नः । गोषु । अजऽअविषु ।

क्रव्यऽअदम् । निः । नुदामसि । यः । अग्निः । जनऽयोपनः ॥ १५ ॥

अन्येभ्यस्त्वा पुरुषेभ्यो गोभ्यो अश्वेभ्यस्त्वा ।

निः क्रव्यादं नुदामसि यो अग्निर्जीवितयोपनः ॥ १६ ॥

अन्येभ्यः । त्वा । पुरुषेभ्यः । गोभ्यः । अश्वेभ्यः । त्वा ।

निः । क्रव्यऽअदम् । नुदामसि । यः । अग्निः । जीवितऽयोपनः ॥ १६ ॥

यस्मिन् देवा अमृजत यस्मिन् मनुष्या उत ।

तस्मिन् घृतस्तावो मृष्टा त्वमग्ने दिवं रुहं ॥ १७ ॥

यस्मिन् । देवाः । अमृजत । यस्मिन् । मनुष्याः । उत ।

तस्मिन् । घृतऽस्तावः । मृष्टा । आ । त्वम् । अग्ने । दिवम् । रुहं ॥ १७ ॥

समिद्धो अग्न आहुत स नो माभ्यपक्रमीः ।

अत्रैव दीदिहि द्यवि ज्योक् च सूर्यं दृशे ॥ १८ ॥

सम्ऽइजः । अग्ने । आऽहुत । सः । नः । मा । अभिऽअपक्रमीः ।

अत्र । एव । दीदिहि । द्यवि । ज्योक् । च । सूर्यम् । दृशे ॥ १८ ॥

सीसे मृड्ढं नडे मृड्ढमग्नौ संकसुके च यत् ।

अथो अव्यां रामायां शीर्षक्तिमुपबर्हणे ॥ १९ ॥

सीसे । मृड्ढम् । नडे । मृड्ढम् । अग्नौ । सम्ऽकसुके । च । यत् ।

अथो इति । अव्याम् । रामायाम् । शीर्षक्तिम् । उपऽबर्हणे ॥ १९ ॥

सीसे मलं सादयित्वा शीर्षक्तिमुपबर्हणे ।

१ B न. २ A B D S Cs निष्क°. We with B C E K K R V De. ३ All our authorities अमृजत, except J which has अमृजत, corrected into अमृजत. ४ A B D K K S V De Cs रुहः. P P J रुहः. We with B C E R Cp. ५ P मा । ६ P मृड्ढम् ।

अव्यामसिक्तयां मृष्टा शुद्धा भवत यज्ञियाः ॥ २० ॥ (८)

सीसे । मलम् । सादयित्वा । शीर्षकिम् । उपऽबर्हणे ।

अव्याम् । असिक्तयाम् । मृष्टा । शुद्धाः । भवत । यज्ञियाः ॥ २० ॥ (८)

परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यस्त एष इतरो देवयानात् ।

चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमीहेमे वीरा बहवो भवन्तु ॥ २१ ॥

परम् । मृत्यो इति । अनु । परं । इहि । पन्थाम् । यः । ते । एषः । इतरः । देवऽयानात् ।

चक्षुष्मते । शृण्वते । ते । ब्रवीमि । इह । हेमे । वीराः । बहवः । भवन्तु ॥ २१ ॥

इमे जीवा वि मृतैराववृत्रन्नभूद् भद्रा देवहृतिनो अद्य ।

प्राञ्चो अगाम नृतये हसाय सुवीरासो विदथमा वदेम ॥ २२ ॥

इमे । जीवाः । वि । मृतैः । आ । अववृत्रन् । अभूत् । भद्रा । देवऽहृतिः । नः । अद्य ।

प्राञ्चः । अगाम । नृतये । हसाय । सुऽवीरासः । विदथम् । आ । वदेम ॥ २२ ॥

इमं जीवेभ्यः परिधिं दधामि मैषां नु गादपरो अर्थमेतम् ।

शतं जीवन्तः शरदः पुरुचीस्तिरो मृत्युं दधतां पर्वतेन ॥ २३ ॥

इमम् । जीवेभ्यः । परिऽधिम् । दधामि । मा । एषाम् । नु । गात् । अपरः । अर्थम् । एतम् ।

शतम् । जीवन्तः । शरदः । पुरुचीः । तिरः । मृत्युम् । दधताम् । पर्वतेन ॥ २३ ॥

आ रोहतायुर्जरसं वृणाना अनुपूर्वं यतमाना यति स्थ ।

तान् वस्त्वष्टां सुजनिमा सजोषाः सर्वमायुर्नयतु जीवनाय ॥ २४ ॥

आ । रोहत । आयुः । जरसम् । वृणानाः । अनुऽपूर्वम् । यतमानाः । यति । स्थ ।

तान् । वः । त्वष्टा । सुऽजनिमा । सऽजोषाः । सर्वम् । आयुः । नयतु । जीवनाय ॥ २४ ॥

यथाहान्यनुपूर्वं भवन्ति यथर्तव ऋतुभिर्यन्ति साकम् ।

यथा न पूर्वमपरो जहात्येवा धातरायूंषि कल्पयैषाम् ॥ २५ ॥

यथा । अहानि । अनुऽपूर्वम् । भवन्ति । यथा । ऋतवः । ऋतुऽभिः । यन्ति । साकम् ।

यथा । न । पूर्वम् । अपरः । जहाति । एव । धातः । आयूंषि । कल्पय । एषाम् ॥ २५ ॥

१ B देवयानान्. २ P मृत्यो० । ३ B R विमृतै०. ४ A D K K S V Dc Cs Cp यद्दि.

E °ति changed to °दि. We with B C R P P J.

अश्मन्वती रीयते सं रभध्वं वीर्यध्वं प्र तरता सखायः ।

अत्रा जहीत ये असन् दुरेवा अनमीवानुत्तरेमाभि वाजान् ॥ २६ ॥

अश्मन्ऽवती । रीयते । सम् । रभध्वम् । वीर्यध्वम् । प्र । तरत । सखायः ।

अत्र । जहीत । ये । असन् । दुःऽएवाः । अनमीवान् । उत् । तरेम । अभि । वाजान् ॥ २६ ॥

उत्तिष्ठता प्र तरता सखायोश्मन्वती नदी स्यन्दत इयम् ।

अत्रा जहीत ये असन्नशिवाः शिवान्स्योनानुत्तरेमाभि वाजान् ॥ २७ ॥

उत् । तिष्ठत । प्र । तरत । सखायः । अश्मन्ऽवती । नदी । स्यन्दते । इयम् ।

अत्र । जहीत । ये । असन् । अशिवाः । शिवान् । स्योनान् । उत् । तरेम । अभि । वा-
जान् ॥ २७ ॥

वैश्वदेवीं वर्चस् आ रभध्वं शुद्धा भवन्तः शुचयः पावकाः ।

अतिक्रामन्तो दुरिता पदानि शतं हिमाः सर्ववीरा मदेम ॥ २८ ॥

वैश्वऽदेवीम् । वर्चसे । आ । रभध्वम् । शुद्धाः । भवन्तः । शुचयः । पावकाः ।

अतिऽक्रामन्तः । दुःऽइता । पदानि । शतम् । हिमाः । सर्वऽवीराः । मदेम ॥ २८ ॥

उद्दीचीनैः पथिभिर्वायुमद्भिरतिक्रामन्तोर्वरान् परेभिः ।

त्रिः सप्त कृत्व ऋषयः परेता मृत्युं प्रत्यौहन पदयोपनेन ॥ २९ ॥

उद्दीचीनैः । पथिऽभिः । वायुमत्ऽभिः । अतिऽक्रामन्तः । अवरान् । परेभिः ।

त्रिः । सप्त । कृत्वः । ऋषयः । पराऽइताः । मृत्युम् । प्रति । औहन । पदऽयोपनेन ॥ २९ ॥

मृत्योः पदं योपयन्त एत द्राघीय आयुः प्रतरं दधानाः ।

आसीना मृत्युं नुदता सधस्थेऽर्थ जीवासो विदथमा वदेम ॥ ३० ॥ (९)

मृत्योः । पदम् । योपयन्तः । आ । इत । द्राघीयः । आयुः । प्रऽतरम् । दधानाः ।

आसीनाः । मृत्युम् । नुदत । सधऽस्थे । अर्थ । जीवासः । विदथम् । आ । वदेम ॥ ३० ॥ (९)

इमा नारीरविधवाः सुपत्नीराञ्जनेन सर्पिषा सं स्पृशन्ताम् ।

अनश्रवो अनमीवाः सुरता आ रोहन्तु जनयो योनिभग्ने ॥ ३१ ॥

इमाः । नारीः । अविधवाः । सुऽपत्नीः । आऽअञ्जनेन । सर्पिषा । सम् । स्पृशन्ताम् ।

अ॒न॒भ्रवः । अ॒न॒मी॒षाः । सु॒ऽर॒त्ताः । आ । रो॒ह॒न्तु । ज॒न॒यः । यो॒निम् । अ॒ग्ने ॥ ३१ ॥

व्या॒क॒रोमि ह॒विषा॒हमे॒तौ तौ ब्रह्म॑णा व्य॒हं क॑ल्पयामि ।

स्व॒धां पि॒तृभ्यो॑ अ॒जरा॑ कृ॒णोमि दी॒र्घेणा॒युषा॑ स॒मि॒मान्त्सृ॑जामि ॥ ३२ ॥

वि॒ऽआ॒क॒रोमि । ह॒विषा॑ । अ॒हम् । ए॒तौ । तौ । ब्रह्म॑णा । वि । अ॒हम् । क॑ल्प॒यामि ।

स्व॒धाम् । पि॒तृभ्यः॑ । अ॒जरा॑म् । कृ॒णोमि॑ । दी॒र्घेण॑ । आ॒युषा॑ । स॒म् । इ॒मान् । सृ॒जामि ॥ ३२ ॥

यो नो॑ अ॒ग्निः पि॒तेरो॑ ह॒त्स्व॒न्तरा॑विवेशामृतो म॒र्त्येषु॑ ।

म॒र्य॒हं तं परि॑ गृह्णामि दे॒वं मा सो अ॒स्मान् द्वि॑क्षत॒ मा व॒यं तम् ॥ ३३ ॥

यः । नः । अ॒ग्निः । पि॒तरः॑ । ह॒त्स्व॒ऽसु । अ॒न्तः । आ॒ऽवि॒वेश॑ । अ॒मृतः॑ । म॒र्त्येषु॑ ।

म॒र्यि॑ । अ॒हम् । तम् । परि॑ । गृह्णामि॑ । दे॒वम् । मा । सः । अ॒स्मान् । द्वि॑क्षत॒ मा । व॒-
यम् । तम् ॥ ३३ ॥

अ॒पा॒वृत्य॑ गा॒र्हप॑त्यात् क्र॒व्यादा॑ 'प्रेतं दक्षि॒णा ।

प्रि॒यं पि॒तृभ्य॑ आ॒त्मने॑ ब्रह्म॒भ्यः कृ॑णुता प्रि॒यम् ॥ ३४ ॥

अ॒प॒ऽआ॒वृत्य॑ । गा॒र्ह॒ऽप॒त्यात् । क्र॒व्य॒ऽअदा॑ । प्र । इ॒त । द॒क्षि॒णा ।

प्रि॒यम् । पि॒तृभ्यः॑ । आ॒त्मने॑ । ब्रह्म॒भ्यः । कृ॑णु॒त । प्रि॒यम् ॥ ३४ ॥

द्वि॒भा॒ग॒ध॒न॒मा॒दाय॑ प्र क्षि॒णात्य॑व॒र्त्या ।

अ॒ग्निः पु॒त्रस्य॑ ज्येष्ठस्य॒ यः क्र॒व्याद॑निराहितः ॥ ३५ ॥

द्वि॒भा॒ग॒ध॒न॒म् । आ॒ऽदा॒य । प्र । क्षि॒णाति॑ । अ॒व॒र्त्या ।

अ॒ग्निः । पु॒त्रस्य॑ । ज्येष्ठस्य॑ । यः । क्र॒व्य॒ऽअत् । अ॒ग्निः॒ऽआ॒हितः॑ ॥ ३५ ॥

यत् कृष॑ते॒ यद् व॑नुते॒ यच्च॑ व॒स्त्रेन॑ वि॒न्दते॑ ।

सर्वं॑ म॒र्त्यस्य॑ तन्नास्ति क्र॒व्याच्चेद॑निराहितः ॥ ३६ ॥

यत् । कृष॑ते । यत् । व॑नु॒ते । यत् । च॒ । व॒स्त्रेन॑ । वि॒न्दते॑ ।

सर्व॑म् । म॒र्त्यस्य॑ । तत् । न । अ॒स्ति । क्र॒व्य॒ऽअत् । च॒ । इत् । अ॒ग्निः॒ऽआ॒हितः॑ ॥ ३६ ॥

१ A B B C D E R S̄ Dc Cs ३ for १. We with K K̄ V. २ A B K K̄ V Dc °मां सृ-
जामि. ३ E पितरो. K̄ पितरो. ४ A B C D E R S̄ Cs ३. We with K K̄ V Dc. ५ A
मर्त्येषु. ६ K V °वात्प्रेत. ७ C R Cs P वस्त्रेन. We with A B D E K K̄ S̄ V Dc P̄ J
Cp. ८ A B D Cs क्रव्याच्चे°. ९ P J V Cp अस्ति. We with P̄.

अयज्ञियो हतवर्चा भवति नैनेन हविरक्षवे ।

द्विनस्ति कृष्या गोर्धनाद् यं ऋव्यादनुवर्तते ॥ ३७ ॥

अयज्ञियः । हतऽवर्चाः । भवति । न । एनेन । हविः । अक्षवे ।

द्विनस्ति । कृष्याः । गोः । धनात् । यम् । ऋव्यऽअत् । अनुऽवर्तते ॥ ३७ ॥

मुहुर्गृध्रैः प्र वदत्याति मर्त्यो नीत्य ।

ऋव्याद् यानभिरन्तिकादनुविद्वान् वितावति ॥ ३८ ॥

मुहुः । गृध्रैः । प्र । वदति । आतिम् । मर्त्यः । निऽइत्य ।

ऋव्यऽअत् । यान् । अभिः । अन्तिकात् । अनुऽविद्वान् । विऽतावति ॥ ३८ ॥

ग्राह्या गृहाः सं सृज्यन्ते स्त्रिया यन्म्रियते पतिः ।

ब्रह्मैव विद्वानेष्योऽ यः ऋव्यादं निरादधत् ॥ ३९ ॥

ग्राह्या । गृहाः । सम् । सृज्यन्ते । स्त्रियाः । यत् । म्रियते । पतिः ।

ब्रह्मा । एव । विद्वान् । एष्यः । यः । ऋव्यऽअदम् । निऽआदधत् ॥ ३९ ॥

यद् रिप्रं शर्मलं चकृम यच्च दुष्कृतम् ।

आपो मा तस्माच्छुम्भन्त्वग्नेः संकसुकाच्च यत् ॥ ४० ॥ (१०)

यत् । रिप्रम् । शर्मलम् । चकृम । यत् । च । दुऽकृतम् ।

आपः । मा । तस्मात् । शुम्भन्तु । अग्नेः । समऽकसुकात् । च । यत् ॥ ४० ॥ (१०)

ता अधरादुदीचीराववृत्रन् प्रजानतीः पथिभिर्देवयानैः ।

पर्वतस्य वृषभस्याधि पृष्ठे नवाश्चरन्ति सरितः पुराणीः ॥ ४१ ॥

ताः । अधरात् । उदीचीः । आ । अववृत्रन् । प्रऽजानतीः । पथिऽभिः । देवऽयानैः ।

पर्वतस्य । वृषभस्य । अधि । पृष्ठे । नवाः । चरन्ति । सरितः । पुराणीः ॥ ४१ ॥

अग्ने अक्रव्यानिः ऋव्यादं नुदा देवयजनं वह ॥ ४२ ॥

अग्ने । अऽक्रव्यऽअत् । निः । ऋव्यऽअदम् । नुद् । आ । देवऽयजनम् । वह ॥ ४२ ॥

इमं ऋव्यादा विवेशायं ऋव्यादमन्वगात् ।

१ P भवति । २ P J C P एनेन । ३ B गृहाः. ४ B K १. ५ S °दधात्. P J निऽआद-
धत् । ६ B B C D °दुःकृतम्. ७ A D E S C °भिःक्रव्यादं. R °भिःक्रव्यादं. We with
B C K K V D. ८ P C P अऽक्रव्यऽअत् । We with J P.

व्याघ्रौ कृत्वा नानानं तं हरामि शिवापरम् ॥ ४३ ॥

इमम् । कृव्यऽअत् । आ । विवेश । अयम् । कृव्यऽअदम् । अनु । अगात् ।

व्याघ्रौ । कृत्वा । नानानम् । तम् । हरामि । शिवऽअपरम् ॥ ४३ ॥

अन्तर्धिर्देवानां परिधिर्मनुष्याणा-

मग्निर्गाहपत्य उभयानन्तरा श्रितः ॥ ४४ ॥

अन्तऽधिः । देवानाम् । परिऽधिः । मनुष्याणाम् ।

अग्निः । गाहऽपत्यः । उभयान् । अन्तरा । श्रितः ॥ ४४ ॥

जीवानामायुः प्र तिर त्वमग्ने पितृणां लोकमपि गच्छन्तु ये मृताः ।

सुगार्हपत्यो वितपन्नरातिमुषानुषां श्रेयसीं धेह्यस्मै ॥ ४५ ॥

जीवानाम् । आयुः । प्र । तिर । त्वम् । अग्ने । पितृणाम् । लोकम् । अपि । गच्छन्तु ।

ये । मृताः ।

सुऽगार्हपत्यः । विऽतपन्न । अरातिम् । उपाम्ऽउपाम् । श्रेयसीम् । धेहि । अस्मै ॥ ४५ ॥

सर्वानग्ने सहमानः सपत्नानैषामूर्जं रयिमस्मासु धेहि ॥ ४६ ॥

सर्वान् । अग्ने । सहमानः । सऽपत्नान् । आ । एषाम् । ऊर्जम् । रयिम् । अस्मासु । धेहि ॥ ४६ ॥

इममिन्द्रं वह्निं पप्रिमन्वारभध्वं स वो निर्वक्षद् दुरितादवद्यात् ।

तेनाप्य हत शरुमापतन्तं तेन रुद्रस्य परि पातास्ताम् ॥ ४७ ॥

इमम् । इन्द्रम् । वह्निम् । पप्रिम् । अनुऽआरभध्वम् । सः । वः । निः । वक्षत् । दुऽइतात् ।

अवद्यात् ।

तेन । अप्य । हत । शरुम् । आऽपतन्तम् । तेन । रुद्रस्य । परि । पात । अस्ताम् ॥ ४७ ॥

अनङ्गाहं सवमन्वारभध्वं स वो निर्वक्षद् दुरितादवद्यात् ।

आ रोहत सवितुर्नावमेतां षड्विर्वाभिरमन्ति तरेम ॥ ४८ ॥

अनङ्गाहम् । सवम् । अनुऽआरभध्वम् । सः । वः । निः । वक्षत् । दुऽइतात् । अवद्यात् ।

आ । रोहत । सवितुः । नावम् । एताम् । षट्ऽभिः । उर्वीभिः । अमन्तिम् । तरेम ॥ ४८ ॥

१ B कृत्वा. २ The *Sarvāṅgikramanī* and the *Panchapatālikā* and our *Saṁhitā* authorities do not put an *arashā* after 'नुष्याणाम्', though of course the pada authorities as usual indicate the end of a pāda by a ॥. See Rw. ३ CR उभयान°.

४ K K̄ S̄ V Dc Cs Cp विलपन्न°. We with A B C D E R P P̄ J. ५ P प्रप्रिम् ।

६ P आस्ताम् । ७ P मूलम् ।

अहोरात्रे अन्वेषि विभ्रत् क्षेम्यस्तिष्ठन् प्रतरणः सुवीरः ।

अनातुरान्सुमनसस्तल्प विभ्रज्योगेव नः पुरुषगन्धिरेधि ॥ ४९ ॥

अहोरात्रे इति । अनु । एषि । विभ्रत् । क्षेम्यः । तिष्ठन् । प्रतरणः । सुवीरः ।

अनातुरान् । सुमनसः । तल्प । विभ्रत् । ज्योक् । एव । नः । पुरुषगन्धिः । एधि ॥ ४९ ॥

ते देवेभ्य आ वृश्चन्ते पापं जीवन्ति सर्वदा ।

क्रव्याद् यान्गिरन्तिकादश्च इवानुवर्पते नडम् ॥ ५० ॥ (११)

ते । देवेभ्यः । आ । वृश्चन्ते । पापम् । जीवन्ति । सर्वदा ।

क्रव्यऽअत् । यान् । अग्निः । अन्तिकात् । अश्वऽइव । अनुवर्पते । नडम् ॥ ५० ॥ (११)

येऽश्रद्धा धनकाम्या क्रव्यादा समासते ।

ते वा अन्येषां कुम्भीं पर्यादधति सर्वदा ॥ ५१ ॥

ये । अश्रद्धाः । धनऽकाम्या । क्रव्यऽअदा । समऽआसते ।

ते । वै । अन्येषाम् । कुम्भीम् । परिऽआदधति । सर्वदा ॥ ५१ ॥

मेव पिपतिषति मनसा मुहुरा वर्तते पुनः ।

क्रव्याद् यान्गिरन्तिकादनुविद्वान् वितार्वति ॥ ५२ ॥

प्रऽइव । पिपतिषति । मनसा । मुहुः । आ । वर्तते । पुनः ।

क्रव्यऽअत् । यान् । अग्निः । अन्तिकात् । अनुविद्वान् । विऽतार्वति ॥ ५२ ॥

अविः कृष्णा भागधेयं पशूनां सीसं क्रव्यादपि चन्द्रं त आहुः ।

माषाः पिष्टा भागधेयं ते हव्यमरण्यान्या गह्वरं सचस्व ॥ ५३ ॥

अविः । कृष्णा । भागऽधेयम् । पशूनाम् । सीसम् । क्रव्यऽअत् । अपि । चन्द्रम् । ते । आहुः ।

माषाः । पिष्टाः । भागऽधेयम् । ते । हव्यम् । अरण्यान्याः । गह्वरम् । सचस्व ॥ ५३ ॥

इषीकां जरतीमिष्ट्वा तिलिप्ञ्जं दण्डनं नडम् ।

तमिन्द्र इध्मं कृत्वा यमस्याग्निं निरादधौ ॥ ५४ ॥

१ K °ष्टन्तप्र° (sic). २ BCEKR येऽश्रद्धा. We with ADKSVDeCs. ३ All our Sāmhitā authorities have °काम्याक्र°. V °काम्यात् and PPJCP °काम्या आत्. Only De originally read काम्या क्र° which we follow. Rw. have the correction in the Index. ४ K विपति°. ५ K J पिष्टा. K J पिष्टाः ।

इपीकाम् । जरतीम् । इष्टा । तिलिपञ्जम् । दण्डनम् । नडम् ।

तम् । इन्द्रः । इभम् । कृत्वा । युगस्य । अग्निम् । निःऽआर्द्धौ ॥ ५४ ॥

प्रत्यञ्चमर्के प्रत्यर्पयित्वा प्रविद्वान् पन्थां वि ह्यविवेश ।

परामीषामसून् दिदेश दीर्घेणायुषा समिमान्तृजामि ॥ ५५ ॥ (५३)

प्रत्यञ्जम् । अर्कम् । प्रतिऽअर्पयित्वा । प्रऽविद्वान् । पन्थांम् । वि । हि । आऽविवेश ।

परा । अमीषाम् । असून् । दिदेश । दीर्घेण । आयुषा । सम् । इमान् । सूजामि ॥ ५५ ॥ (५३)

द्वितीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

इति द्वितीयोनुवाकः ॥

“पुमान् पुंसोधि तिष्ठ चर्म” इति स्वर्गोदनविषयकं सूक्तम् । कथिः कश्चिद् आंदनं कश्चिद् दण्डी । एते चर्मा । एकऽस्वर्गोदनस्य प्रतापं तथा तेन प्रापणीयानि पत्न्यानि चिन्तयित्वाद् । स्वर्गेऽनेनोदनेन पुत्राणिभिः समागमो भविष्यतीत्यभिप्रायं दर्शयति । स्वर्गोदनात् क्रव्यादं रक्षश्च पिशाचं च परिहरति । आदिताश्च अङ्गिरसश्च एते क्रव्यादादिभ्यः पातयन्तिव्याशासो । यः स्वर्गोदनः स पश्चिर्वर्षानन्तरं फलप्रदो भवतीति तथा यक्षुनिधिषा इवेति वर्ण्यते । तं च प्राच्यादिसर्वाभ्यो दिग्भ्यः संरक्षणार्थं परिदक्षस्ता एतम् अस्मदर्थे परिरक्षन्तु स चास्मान् जरापूर्वकं मृत्युं यावद् भागधेयम् आनयत्वित्याशास्य सूक्तम् उपसंहरति ॥

सांप्रदायिका यत् सवयवविधौ विनियुजते सूक्तं सम्यक् तत् । तच्च “अमीन् आधासमानः सवान् वा शम्भन्” इति प्रक्रम्य “यथासमम् अन्यान् पृथग्वेति प्रकृतिः” इत्यन्ते कौशिकसूत्रे [कौ० ८. १-४] द्रष्टव्यम् ॥ अयं यः संप्रिको विनिर्गोमस्तेन कतिपयमन्त्राणां तात्पर्यं समीचीनम् आविर्भवतीत्यसंशयः ॥

पुमान् पुंसोधि तिष्ठ चर्मैहि तत्र ह्यस्व यतमा प्रिया ते ।

यावन्तावग्रे प्रथमं समेयथुस्तद् वां वयो यमराज्ये समानम् ॥ १ ॥

पुमान् । पुंसः । अधि । तिष्ठ । चर्मै । इहि । तत्र । ह्यस्व । यतमा । प्रिया । ते ।

यावन्तौ । अग्रे । प्रथमम् । सम्ऽएयथुः । तत् । वाम् । वयः । यमऽराज्ये । समानम् ॥ १ ॥

तावद् वां चक्षुस्तति वीर्याणि तावत् तेजस्ततिधा वाजिनानि ।

अग्निः शरीरं सचते यदैधोधा पक्कान्मिथुना सं भवाथः ॥ २ ॥

तावत् । वाम् । चक्षुः । तति । वीर्याणि । तावत् । तेजः । ततिऽधा । वाजिनानि ।

अग्निः । शरीरम् । सचते । यदा । एधः । अघं । पक्कात् । मिथुना । सम् । भवाथः ॥ २ ॥

१ R प्रविद्वान्°. २ B °सूनिदेश. B °सून्दीदेश. R °मसून्दि°. ३ Such is the accent of all our authorities except P J which have निदेशः । ४ B D K K̄ V Dc °मांस-जामि. ५ E समेयथु°. ६ P P̄ मिथुना ।

समस्मिंल्लोके समु देवयाने सं स्मा समेतं यमराज्येषु ।

पूतो पवित्रैरुप तद्धयेयां यद्यद् रेतो अधि वां संबभूव ॥ ३ ॥

सम् । अस्मिन् । लोके । सम् । ऊं इति । देवऽयाने । सम् । स्मा । समऽएतम् । यमऽराज्येषु ।

पूतो । पवित्रैः । उप । तत् । दृयेथाम् । यद्ऽयत् । रेतः । अधि । वाम् । सम्ऽबभूव ॥ ३ ॥

आपस्पृत्रासो अभि सं विशध्वमिमं जीवं जीवधन्याः समेत्य ।

तासां भजध्वममृतं यमाहुर्यमोदनं पचति वां जनित्री ॥ ४ ॥

आपः । पुत्रासः । अभि । सम् । विशध्वम् । इमम् । जीवम् । जीवऽधन्याः । सम्ऽएत्य ।

तासाम् । भजध्वम् । अमृतम् । यम् । आहुः । यम् । ओदनम् । पचति । वाम् । जनित्री ॥ ४ ॥

यं वां पिता पचति यं च माता रिप्रान्निर्मुक्त्यै शर्मलाच्च वाचः ।

स ओदनः शतधारः स्वर्ग उभे व्यापि नभसी महित्वा ॥ ५ ॥

यम् । वाम् । पिता । पचति । यम् । च । माता । रिप्रात् । निऽमुक्त्यै । शर्मलात् । च । वाचः ।

सः । ओदनः । शतऽधारः । स्वऽगः । उभे इति । वि । आप । नभसी इति । महिऽत्वा ॥ ५ ॥

उभे नभसी उभयांश्च लोकान् ये यज्वनामभिजिताः स्वर्गाः ।

तेषां ज्योतिष्मान् मधुमान् यो अग्रे तस्मिन् पुत्रैर्जरसि सं श्रयेथाम् ॥ ६ ॥

उभे इति । नभसी इति । उभयान् । च । लोकान् । ये । यज्वनाम् । अभिऽजिताः । स्वऽगः ।

तेषाम् । ज्योतिष्मान् । मधुऽमान् । यः । अग्रे । तस्मिन् । पुत्रैः । जरसि । सम् । श्रयेथाम् ॥ ६ ॥

प्राचीं प्राचीं प्रदिशमा रभेथामेतं लोकं श्रद्धधानाः सचन्ते ।

यद् वां पक्कं परिविष्टमग्नौ तस्य गुप्तये दंपती सं श्रयेथाम् ॥ ७ ॥

प्राचीम्ऽप्राचीम् । प्रऽदिशम् । आ । रभेथाम् । एतम् । लोकम् । श्रुत्ऽदधानाः । सचन्ते ।

यत् । वाम् । पक्कम् । परिऽविष्टम् । अग्नौ । तस्य । गुप्तये । दंपती इति दम्ऽपती । सम् ।

श्रयेथाम् ॥ ७ ॥

दक्षिणां दिशमभि नक्षमाणौ पर्यावर्तेथामभि पात्रमेतत् ।

तस्मिन् वां यमः पितृभिः संविदानः पक्वाय शर्म बहुलं नि यच्छात् ॥ ८ ॥

१ A K Cs तद्य° . K तद्य° . B D तद्य° . We with E R S De . २ B शर्मलाच . ३ A तस्मिन्वां corrected to तस्मिन्वयं . B corrects तस्मिन्वो (?) into तस्मिन्वयं . D K R S De Cs Cp तस्मिन्वयं . We with B C E R P P J .

दक्षिणाम् । दिशम् । अभि । नक्षमाणौ । परिऽआवर्तधाम् । अभि । पात्रम् । एतत् ।
तस्मिन् । वाम् । यमः । पिष्टुऽभिः । समुऽशिदानः । एकार्य । शर्म । बहुलम् । नि । य-
च्छात् ॥ ८ ॥

प्रतीचीं दिशामियमिदं वरं यस्यां सोमो अधिपा मृडिता च ।

तस्यां श्रयेथां सुकृतः सचेथामर्धा पक्कान्मिथुना सं भवाथः ॥ ९ ॥

प्रतीचीं । दिशाम् । इयम् । इत् । वरम् । यस्याम् । सोमः । अधिऽपाः । मृडिता । च ।
तस्याम् । श्रयेथाम् । सुऽकृतः । सचेथाम् । अर्ध । पक्कात् । मिथुना । सम् । भवाथः ॥ ९ ॥

उत्तरं राष्ट्रं प्रजयोत्तरावद् दिशामुदीची कृणवन्नो अग्रम् ।

पाङ्क्तं छन्दः पुरुषो बभूव विश्वैर्विश्वाङ्गैः सह सं भवेम ॥ १० ॥ (१२)

उत्तरम् । राष्ट्रम् । प्रऽजया । उत्तरऽवत् । दिशाम् । उदीची । कृणवेत् । नः । अग्रम् ।
पाङ्क्तम् । छन्दः । पुरुषः । बभूव । विश्वैः । विश्वऽअङ्गैः । सह । सम् । भवेम ॥ १० ॥ (१३)

ध्रुवेयं विराणनमो अस्वस्यै शिवा पुत्रेभ्य उत मर्ह्यमस्तु ।

सा नो देव्यदिते विश्ववार इर्यं इव गोपा अभि रक्ष पक्कम् ॥ ११ ॥

ध्रुवा । इयम् । विऽराट् । नमः । अस्तु । अस्यै । शिवा । पुत्रेभ्यः । उत । मर्ह्यम् । अस्तु ।
सा । नः । देवि । अदिते । विश्वऽवारे । इर्यःऽइव । गोपाः । अभि । रक्ष । पक्कम् ॥ ११ ॥

पितेव पुत्रानभि सं स्वजस्व नः शिवा नो वाता इह वान्तु भूमौ ।

यमोदनं पचतो देवते इह तं नस्तप उत सत्यं च वेत्तु ॥ १२ ॥

पिताऽइव । पुत्रान् । अभि । सम् । स्वजस्व । नः । शिवाः । नः । वाताः । इह । वान्तु । भूमौ ।
यम् । ओदनम् । पचतः । देवते इति । इह । तम् । नः । तपः । उत । सत्यम् । च ।

वेत्तु ॥ १२ ॥

यद्यत् कृष्णः शकुन एह गत्वा त्सरन् विषक्तं बिलं आससाद ।

यद्वा दास्याऽर्द्रहस्ता समङ्क्त उलूखलं मुसलं शुम्भतापः ॥ १३ ॥

यत्ऽयत् । कृष्णः । शकुनः । आ । इह । गत्वा । त्सरन् । विऽसक्तम् । बिलं । आऽससाद ।

१ P दक्षिणम् । We with P J C. २ B changes 'मध्व' to 'मिध्व'. ३ D सचेता.
४ B 'मर्धा'. ५ P कृणवत् । ६ S D C's तथ् for तं नः. ७ B C P C's सगन् for त्सरन्.
We with A D E K K R S V D C's P J. ८ P त्सरम् ।

यन् । वा । दासी । आर्द्रऽहस्ता । सम्ऽअङ्गे । उद्धूलम् । मुसलम् । शुम्भत । आपः ॥ १३ ॥

अयं ग्रावा पृथुबुधो वयोधाः पूतः पवित्रैरप हन्तु रक्षः ।

आ रोह चर्म महि शर्म यच्छ मा दंपती पौत्रमघं नि गाताम् ॥ १४ ॥

अयम् । ग्रावा । पृथुऽबुधः । वयःऽधाः । पूतः । पवित्रैः । अप । हन्तु । रक्षः ।

आ । रोह । चर्म । महि । शर्म । यच्छ । मा । दंपती इति दम्ऽपती । पौत्रम् । अघम् ।

नि । गाताम् ॥ १४ ॥

वनस्पतिः सह देवैर्न आगन् रक्षः पिशाचाँ अपवाधमानः ।

स उच्छ्रयातै प्र वदाति वाचं तेन लोकाँ अभि सर्वान जयेम ॥ १५ ॥

वनस्पतिः । सह । देवैः । नः । आ । अगन् । रक्षः । पिशाचान् । अपऽवाधमानः ।

सः । उत् । श्रयातै । प्र । वदाति । वाचम् । तेन । लोकान् । अभि । सर्वान् । जयेम ॥ १५ ॥

सप्त मेधान पशवः पर्यगृह्णन् य एषां ज्योतिष्माँ उत यश्चकर्ष ।

त्रयस्त्रिंशद् देवतास्तान्सचन्ते स नः स्वर्गमभि नेष लोकम् ॥ १६ ॥

सप्त । मेधान् । पशवः । परि । अगृह्णन् । यः । एषाम् । ज्योतिष्मान् । उत । यः । चकर्ष ।

त्रयःऽत्रिंशत् । देवताः । तान् । सचन्ते । सः । नः । स्वःऽगम् । अभि । नेष । लोकम् ॥ १६ ॥

स्वर्गं लोकमभि नो नयासि सं जायया सह पुत्रैः स्याम ।

गृह्णामि हस्तमनु मैत्र मा नस्तारीन्निर्ऋतिर्मो अरातिः ॥ १७ ॥

स्वःऽगम् । लोकम् । अभि । नः । नयासि । सम् । जायया । सह । पुत्रैः । स्याम् ।

गृह्णामि । हस्तम् । अनु । मा । आ । एतु । अत्र । मा । नः । तारीत् । निऽऋतिः । मो इति । अरातिः ॥ १७ ॥

ग्राहि पाप्मानमति ताँ अयाम तमो व्यस्य प्र वदासि वल्गु ।

वानस्पत्य उद्यतो मा जिहिंसीर्मा तण्डुलं वि शरीर्देवयन्तम् ॥ १८ ॥

ग्राहिम् । पाप्मानम् । अति । तान् । अयाम् । तमः । वि । अस्य । प्र । वदासि । वल्गु ।

वानस्पत्यः । उत्ऽद्यतः । मा । जिहिंसीः । मा । तण्डुलम् । वि । शरीः । देवऽयन्तम् ॥ १८ ॥

१ P सम्ऽअङ्गे । २ ER पिशाचं. ३ E लोकं. ४ P वदति । We with P J Cp.

५ ER ज्योतिष्मं. ६ R जयासि. ७ ER तं. ८ BDKJ जिहिंसी. ACKKVDC

PP जिहिं. We with ERS. ९ BC शरी. १० P तण्डुलम् ।

विश्वव्यचा घृतपृष्ठो भविष्यन्तस्योनिलोकमुप याद्येतम् ।

वर्षवृद्धमुप यच्छ शूर्पं तुषं पलावानप तद् विनक्तु ॥ १९ ॥

विश्वऽव्यचाः । घृतऽपृष्ठः । भविष्यन् । सऽयोनिः । लोकम् । उप । याहि । एतम् ।

वर्षऽवृद्धम् । उप । यच्छ । शूर्पम् । तुषम् । पलावान् । अप । तद् । विनक्तु ॥ १९ ॥

त्रयो लोकाः संमिता ब्राह्मणेन द्यौरेवासौ पृथिव्यन्तरिक्षम् ।

अंशून् गृभीत्वान्वारभेथामा प्यायन्तां पुनरा यन्तु शूर्पम् ॥ २० ॥

त्रयः । लोकाः । समऽमिताः । ब्राह्मणेन । द्यौः । एव । असौ । पृथिव्यः । अन्तरिक्षम् ।

अंशून् । गृभीत्वा । अनुऽआरभेथाम् । आ । प्यायन्ताम् । पुनः । आ । यन्तु । शूर्पम् ॥ २० ॥

पृथग्रूपाणि बहुधा पशूनामेकरूपो भवसि सं समृद्ध्या ।

एतां त्वचं लोहिनीं तां नुदस्व ग्रावा शुम्भाति मलग इव वस्त्रा ॥ २१ ॥

पृथक् । रूपाणि । बहुऽधा । पशूनाम् । एकऽरूपः । भवसि । सम् । समऽऋद्ध्या ।

एताम् । त्वचम् । लोहिनीम् । ताम् । नुदस्व । ग्रावा । शुम्भाति । मलगऽइव । वस्त्रा ॥ २१ ॥

पृथिवीं त्वा पृथिव्यामा वेशयामि तनूः समानी विकृता त एषा ।

यद्यद् द्युत्तं लिखितमर्पणेन तेन मा सुखोर्ब्रह्मणापि तद् वपामि ॥ २२ ॥

पृथिवीम् । त्वा । पृथिव्याम् । आ । वेशयामि । तनूः । समानी । विकृता । ते । एषा ।

यत्ऽयत् । द्युत्तम् । लिखितम् । अर्पणेन । तेन । मा । सुखोः । ब्रह्मणा । अपि । तम् ।

वपामि ॥ २२ ॥

जनित्रीव प्रति हर्यासि सूनुं सं त्वा दधामि पृथिवीं पृथिव्या ।

उखा कुम्भी वेद्यां मा व्यथिष्ठा यज्ञायुधैराज्येनातिषक्ता ॥ २३ ॥

जनित्रीऽइव । प्रति । हर्यासि । सूनुम् । सम् । त्वा । दधामि । पृथिवीम् । पृथिव्या ।

उखा । कुम्भी । वेद्याम् । मा । व्यथिष्ठा । यज्ञऽआयुधैः । राज्येन । अतिऽसक्ता ॥ २३ ॥

अग्निः पचन् रक्षतु त्वा पुरस्तादिन्द्रो रक्षतु दक्षिणतो मरुत्वान् ।

१ K °कश्यपे. D °कमपे. २ K °नपिपट्टिनक्तु. A E R C s P P J °मपतद्धि°. We with B C D K S V C p. ३ A B C D E K R S D c C s °सौ पृथि°. P J असौ । We with K P C p V. ४ A C E R D c ३ for १. We with B D K S V C s. ५ A B C D E K R C °भीत्वा अन्वा°. W with K S V D c. ६ K प्यायन्तां. ७ P C p मा । ८ A K K उषा.

वरुणस्त्वा दंहाङ्गरुणे प्रतीच्या उत्तरात् त्वा सोमः सं ददातै ॥ २४ ॥

अग्निः । पचन् । रक्षतु । त्वा । पुरस्तात् । इन्द्रः । रक्षतु । दक्षिणतः । मरुत्वान् ।

वरुणः । त्वा । दंहात् । धरुणे । प्रतीच्याः । उत्तरात् । त्वा । सोमः । सम् । ददातै ॥ २४ ॥

पूताः पवित्रैः पवन्ते अम्राद् दिवं च यन्ति पृथिवीं च लोकान् ।

ता जीवला जीवधन्याः प्रतिष्ठाः पात्र आसिक्ताः पर्यग्निरिन्धाम् ॥ २५ ॥

पूताः । पवित्रैः । पवन्ते । अम्रात् । दिवम् । च । यन्ति । पृथिवीम् । च । लोकान् ।

ताः । जीवलाः । जीवधन्याः । प्रतिस्थाः । पात्रे । आसिक्ताः । परि । अग्निः । इन्धाम् ॥ २५ ॥

आ यन्ति दिवः पृथिवीं सचन्ते भूम्याः सचन्ते अध्यन्तरिक्षम् ।

शुद्धाः सतीस्ता उ शुम्भन्त एव ता नः स्वर्गमभि लोकं नयन्तु ॥ २६ ॥

आ । यन्ति । दिवः । पृथिवीम् । सचन्ते । भूम्याः । सचन्ते । अधि । अन्तरिक्षम् ।

शुद्धाः । सतीः । ताः । ऊं इति । शुम्भन्ते । एव । ताः । नः । स्वःऽगम् । अभि । लोकम् । नयन्तु ॥ २६ ॥

उतेव प्रभ्वीरुत संमितास उत शुक्राः शुचयश्चामृतासः ।

ता ओदनं दंपतिभ्यां प्रशिष्टा आपः शिक्षन्तीः पचता सुनाथाः ॥ २७ ॥

उतऽइव । प्रऽभ्वीः । उत । सम्ऽमितासः । उत । शुक्राः । शुचयः । च । अमृतासः ।

ताः । ओदनम् । दंपतिभ्याम् । प्रऽशिष्टाः । आपः । शिक्षन्तीः । पचत । सुऽनाथाः ॥ २७ ॥

संख्याता स्तोकाः पृथिवीं सचन्ते प्राणापानैः संमिता ओषधीभिः ।

असंख्याता ओष्यमानाः सुवर्णाः सर्वे व्यापुः शुचयः शुचित्वम् ॥ २८ ॥

सम्ऽख्याताः । स्तोकाः । पृथिवीम् । सचन्ते । प्राणापानैः । सम्ऽमिताः । ओषधीभिः ।

१ D ददातै. २ P पचन् । ३ K रिन्धाम्. ४ Such is the accent of all our authorities. ५ P शुम्भै । ते । J शुम्भम् । ते । P शुम्भैम् । ते । We with Cr. ६ A प्रशिष्टा. ७ None of our authorities have प्रशिष्टा आपः शिक्षन्तीः as appears to be required. Rw. take with the Mss. आपःशिक्षन्तीः as one word. Of our authorities only Cr has आपः । शिक्षन्तीः । which is still wanting in half the truth आपः । Defective as it is we follow Cr. ८ K P P J V आपःऽशिक्षन्तीः । We with Cr.

असम्पूज्याताः । आऽऽप्यमानाः । सुऽवर्णीः । सधैम् । वि । आपुः । शुचैः । शु-
चिऽत्वम् ॥ २८ ॥

उद्योधन्त्यभि वल्गन्ति तप्ताः फेनमस्यन्ति बहुलांश्च बिन्दून् ।

योषेव हृष्टा पतिमृत्विष्यायैतैस्तण्डुलैर्भवता समापः ॥ २९ ॥

उत् । योधन्ति । अभि । वल्गन्ति । तप्ताः । फेनम् । अस्यन्ति । बहुलान् । च । बिन्दून् ।
योषाऽइव । हृष्टा । पतिम् । ऋत्विष्याय । एतैः । तण्डुलैः । भवत । सम् । आपः ॥ २९ ॥

उत्थापय सीदतो बुभ एनानङ्गिरात्मानमभि सं स्पृशन्ताम् ।

अमांसि पात्रैरुदकं यदेतन्मितास्तण्डुलाः प्रदिशो यदीमाः ॥ ३० ॥ (१५)

उत् । स्थापय । सीदतः । बुभे । एनान् । अत्ऽभिः । आत्मानम् । अभि । सम् । स्पृशन्ताम् ।
अमांसि । पात्रैः । उदकम् । यत् । एतत् । मिताः । तण्डुलाः । प्रदिशः । यद्दि । इमाः ॥ ३० ॥ (१५)

प्र यच्छ पशू त्वरया हरौषमहिंसन्त ओषधीर्दान्तु पर्वन् ।

यासां सोमः परि राज्यं बभूवामन्युता नो वीरुधो भवन्तु ॥ ३१ ॥

प्र । यच्छ । पशूम् । त्वरय । आ । हर । ओषम् । अहिंसन्तः । ओषधीः । दान्तु । पर्वन् ।
यासाम् । सोमः । परि । राज्यम् । बभूव । अमन्युताः । नः । वीरुधः । भवन्तु ॥ ३१ ॥

नवं बहिरोदनाय स्तृणीत प्रियं हृदश्चक्षुषो वल्ग्वस्तु ।

तस्मिन् देवाः सह दैवीर्विशन्तिमं प्राश्नन्त्वृतुभिर्निषद्य ॥ ३२ ॥

नवम् । बहिः । ओदनाय । स्तृणीत । प्रियम् । हृदः । चक्षुषः । वल्गु । अस्तु ।

तस्मिन् । देवाः । सह । दैवीः । विशन्तु । इमम् । प्र । अश्नन्तु । ऋतुऽभिः । निऽसद्य ॥ ३२ ॥

१ All our authorities have °मृत्विष्यायै° (except C which has °मृत्विष्यायैस्तैस्तै°, and K which has °मृत्विष्याय एतैस्तै°), the pada-authorities reading ऋत्विष्याय । एतैः । Rv. have changed the reading to °मृत्विष्यायै° (ऋत्विष्या या एतैः &c.). The construction with या ऋत्विष्या सा योषेव though not incorrect appears un-Vedic, and the reading is opposed to all the Mss. and reciters, and, further, is not necessary. In all the passages which have yet been found ऋत्विष्य may correctly be interpreted as equivalent to 'maithuna' (See XIV. 2. 37. Rv. X. 183. 2. TS. 2. 5. 1. 5). २ K त्वर्या, who, however, says त्वरया is a *varictas lectionis*. ३ K K V De परिराज्यं. We with A B C D E R S C P P J Cp. ४ All our authorities read प्रियां. ५ P J अश्नन्तु । We with P Cp.

वनस्पते स्तीर्णमा सीद बर्हिरग्निष्टोमैः संमितो देवताभिः ।

त्वष्ट्रेव रूपं सुकृतं स्वधित्यैना एहाः परि पात्रे ददृश्राम ॥ ३३ ॥

वनस्पते । स्तीर्णम् । आ । सीद् । बर्हिः । अग्निऽस्तोमैः । सम्ऽमितः । देवताभिः ।

त्वष्ट्राऽइव । रूपम् । सुऽकृतम् । स्वऽधित्या । एना । एहाः । परि । पात्रे । ददृश्राम् ॥ ३३ ॥

पृथ्यां शरत्सु निधिपा अभीच्छात् स्वः पक्वेनाभ्यश्निवातै ।

उपैनं जीवान् पितरश्च पुत्रा एतं स्वर्गं गमयान्तमग्नेः ॥ ३४ ॥

पृथ्याम् । शरत्ऽसु । निधिऽपाः । अभि । इच्छात् । स्वः । पक्वेन । अभि । अश्निवातै ।

उपै । एनम् । जीवान् । पितरः । च । पुत्राः । एतम् । स्वःऽगम् । गमय । अन्तम् ।

अग्नेः ॥ ३४ ॥

धर्ता धियस्व धरुणे पृथिव्या अच्युतं त्वा देवताश्रयावयन्तु ।

तं त्वा दंपती जीवन्तौ जीवपुत्रावुद् वासयातः पर्यग्निधानात् ॥ ३५ ॥

धर्ता । धियस्व । धरुणे । पृथिव्याः । अच्युतम् । त्वा । देवताः । च्यवयन्तु ।

तम् । त्वा । दंपती इति दम्ऽपती । जीवन्तौ । जीवऽपुत्रौ । उत् । वासयातः । परि ।

अग्निऽधानात् ॥ ३५ ॥

सर्वान्समागा अभिजित्य लोकान् यावन्तः कामाः समतीतृपस्तान् ।

वि गाहेथामायवनं च दर्विरेकस्मिन् पात्रे अध्युद्धरैनम् ॥ ३६ ॥

सर्वान् । सम्ऽआगाः । अभिऽजित्य । लोकान् । यावन्तः । कामाः । सम् । अतीतृपः । तान् ।

वि । गाहेथाम् । आऽयवनम् । च । दर्विः । एकस्मिन् । पात्रे । अधि । उत् । ह्र । ए-

नम् ॥ ३६ ॥

उप स्तृणीहि प्रथय पुरस्ताद् घृतेन पात्रमभि धारयैतत् ।

वाश्रेवोस्त्रा तरुणं स्तनस्युमिमं देवासो अभिहिङ्कुणोत ॥ ३७ ॥

उप । स्तृणीहि । प्रथय । पुरस्तात् । घृतेन । पात्रम् । अभि । धारय । एतत् ।

वाश्राऽइव । उस्त्रा । तरुणम् । स्तनस्युम् । इमम् । देवासः । अभिऽहिङ्कुणोत ॥ ३७ ॥

उपास्तरारकरो लोकमेतमुरुः प्रथतामसमः स्वर्गः ।

तस्मिं ह्ययातै महिषः सुप॒र्णो दे॒वा ए॒नं दे॒वता॑भ्यः प्र यच्छाने ॥ ३८ ॥

उप॑ । अस्त॒र्गः । अ॒र्कः । लो॒कम् । ए॒तम् । उ॒हः । प्र॒थ॒ताम् । अ॒र्षाः । स्वः॒ऽङ्गः ।

तस्मिन् । अ॒यातै । म॒हिषः । सु॒ऽप॒र्णः । दे॒वाः । ए॒तम् । दे॒वता॑भ्यः । ३८ । यच्छाने ॥ ३८ ॥

यद्य॑ज्याया पच॑ति त्वत् परः॒परः पति॑र्वा जाये त्वत् तिरः ।

सं तत् सृ॑जेथा सह॒ वां तद॑स्तु संपा॒दय॑न्तौ सह॒ लोकमे॑कम् ॥ ३९ ॥

यत्॒ऽयत् । जा॒या । प॒च॒ति । त्वत् । परः॒ऽपरः । पतिः । वा । जा॒ये । त्वत् । तिरः ।

सम् । तत् । सृ॒जे॒थाम् । सह॒ । वा॒म् । तत् । अ॒स्तु । स॒म्॒ऽपा॒दय॑न्तौ । सह॒ । लो॒कम् ।

एकम् ॥ ३९ ॥

याव॑न्तो अ॒स्याः पृथि॒वीं स॑च॒न्ते अ॒स्मत् पु॒त्राः परि॒ ये संब॑भूवुः ।

सर्वी॑स्तौ उप॒ पात्रे॑ ह॒येथां॑ नाभि॒ जाना॑नाः शि॒शवः॑ स॒भाया॑न् ॥ ४० ॥ (१९)

याव॑न्तः । अ॒स्याः । पृथि॒वीम् । स॑च॒न्ते । अ॒स्मत् । पु॒त्राः । परि॒ । ये । स॒म्॒ऽब॒भूवुः ।

सर्वी॑न् । ता॒न् । उप॒ । पा॒त्रे । ह॒ये॒थाम् । नाभि॑म् । जा॒ना॒नाः । शि॒शवः॑ । स॒म्॒ऽभा॒या॒न् ॥ ४० ॥ (१९)

वसो॑र्या धा॒रा म॒धुना॑ प्र॒पी॒ना घृ॑तेन मि॒श्रा अ॒मृत॑स्य नाभ॑यः ।

सर्वा॑स्ता अव॒ रुन्धे॑ स्व॒र्गः पृ॒ष्ट्यां॑ शरत्सु॒ निधि॑पा अ॒भीच्छा॑त् ॥ ४१ ॥

वसोः॑ । याः । धा॒राः । म॒धुना॑ । प्र॒ऽपी॒नाः । घृ॒तेन॑ । मि॒श्राः । अ॒मृत॑स्य । नाभ॑यः ।

सर्वाः॑ । ताः । अव॒ । रु॒न्धे । स्वः॒ऽङ्गः । पृ॒ष्ट्याम् । शरत्॑ऽसु । नि॒धि॒ऽपाः । अ॒भि । इ॒-

च्छात् ॥ ४१ ॥

नि॒धिं नि॒धिपा॑ अ॒भ्ये॒निमि॑च्छादनी॒श्वरा॑ अ॒भितः॑ सन्तु॒ येऽन्ये॑ ।

अ॒स्माभि॑र्द॒त्तो नि॑हितः स्व॒र्गस्त्रि॒भिः का॒ण्डै॒स्त्रीन्त्स्व॒र्गान॑रुक्षत् ॥ ४२ ॥

नि॒ऽधिम् । नि॒धि॒ऽपाः । अ॒भि । ए॒तम् । इ॒च्छात् । अनी॑श्वराः । अ॒भितः॑ । स॒न्तु । ये । अ॒न्ये ।

अ॒स्माभिः॑ । द॒त्तः । नि॒ऽहि॒तः । स्वः॒ऽङ्गः । त्रि॒भिः । का॒ण्डैः । त्री॑न् । स्वः॒ऽङ्गा॒न् । अ॒-

रुक्षत् ॥ ४२ ॥

१ B C D K P P J यं त् for 'न्'. We with A E K R S V D c Cs. Cp यच्छान् । २ P

स्वः॒ऽङ्गाः । ३ A B B C D E K R S D c Cs P J Cp संबन्ते. We with K V P. ४ R

E सर्वा॑स्तौ. ५ B D सर्वा॑स्ता. ६ D K K S Cs J पृष्ट्यां. ७ K K V D c 'मिच्छा'. ८ K

१ for ३. Cs has no kampa. ९ P 'हिताः । १० P स्वः॒ऽङ्गाः ।

अग्नी रक्षस्तपतु यद् विदेवं क्रव्यात् पिशाच इह मा प्र पास्त ।

नुदामं एनमप रुध्मो अस्मदादित्या एनमङ्गिरसः सचन्ताम् ॥ ४३ ॥

अग्निः । रक्षः । तपतु । यत् । विदेवम् । क्रव्यऽअत् । पिशाचः । इह । मा । प्र । पास्त ।
नुदामः । एनम् । अप । रुध्मः । अस्मत् । आदित्याः । एनम् । अङ्गिरसः । सचन्ताम् ॥ ४३ ॥

आदित्येभ्यो अङ्गिरोभ्यो मध्विदं घृतेन मिश्रं प्रति वेदयामि ।

शुद्धहस्तौ ब्राह्मणस्यानिहत्यैतं स्वर्गं सुकृतावपीतम् ॥ ४४ ॥

आदित्येभ्यः । अङ्गिरोभ्यः । मधु । इदम् । घृतेन । मिश्रम् । प्रति । वेदयामि ।
शुद्धहस्तौ । ब्राह्मणस्य । अनिहत्य । एतम् । स्वःऽगम् । सुकृतौ । अपि । इतम् ॥ ४४ ॥

इदं प्रापमुत्तमं काण्डमस्य यस्मात्लोकात् परमेष्ठी समाप ।

आ सिञ्च सर्पिर्घृतवत् समङ्ग्येष भागो अङ्गिरसो नो अत्र ॥ ४५ ॥

इदम् । प्र । आपम् । उत्तमम् । काण्डम् । अस्य । यस्मात् । लोकात् । परमेऽस्थी ।
सम्ऽआप ।

आ । सिञ्च । सर्पिः । घृतऽवत् । सम् । अङ्गि । एषः । भागः । अङ्गिरसः । नः । अत्र ॥ ४५ ॥

सत्याय च तपसे देवताभ्यो निधिं शेवधिं परि दद्य एतम् ।

मा नो घृतेव गान्मा समित्यां मा स्मान्यस्मा उत्सृजता पुरा मेत् ॥ ४६ ॥

सत्याय । च । तपसे । देवताभ्यः । निधिम् । शेवधिम् । परि । दद्यः । एतम् ।
मा । नः । घृते । अव । गात् । मा । सम्ऽइत्याम् । मा । स्म । अन्यस्मै । उत् । सृजत ।

पुरा । मेत् ॥ ४६ ॥

अहं पचाम्यहं ददामि ममेदु कर्मन् करुणेधि जाया ।

कौमारो लोको अजनिष्ठ पुत्रोऽन्वारभेथां वय उत्तरावत् ॥ ४७ ॥

अहम् । पचामि । अहम् । ददामि । मम । इत् । ऊं इति । कर्मन् । करुणे । अधि । जाया ।
कौमारः । लोकः । अजनिष्ठ । पुत्रः । अनुऽआरभेथाम् । वयः । उत्तरऽवत् ॥ ४७ ॥

१ D रुध्मो. We with A B B C E K K R S V D c S P P J C. २ P मा । ३ P J रुध्मः । ४ B corrects पि to प. ५ P ब्राह्मणस्य । ६ E प्राप°. ७ B काण्डमस्य. ८ B दध्य. ९ E मेत्. B वत्. A D R S C s P J मेत्. We with B C K K V D c P C. १० P घृते । ११ K ददामि. १२ K S १ for ३. १३ P °निष्ठ ।

न किर्लिबषमत्र नाधारो अस्ति न यन्मित्रैः समममान एति ।

अनूनं पात्रं निहितं न एतत् पत्तारं पक्कः पुनरा विशाति ॥ ४८ ॥

न । किर्लिबषम् । अत्र । न । आऽधारः । अस्ति । न । यत् । मित्रैः । सम्ऽअममानः । एति ।

अनूनम् । पात्रम् । निऽहितम् । नः । एतत् । पत्तारम् । पक्कः । पुनः । आ । विशाति ॥ ४८ ॥

प्रियं प्रियाणां कृण्वाम तमस्ते यन्तु यतमे द्विषन्ति ।

धेनुरनङ्गान् वयोवय आयदेव पौरुषेयमप मृत्युं नुदन्तु ॥ ४९ ॥

प्रियम् । प्रियाणाम् । कृण्वाम । तमः । ते । यन्तु । यतमे । द्विषन्ति ।

धेनुः । अनङ्गान् । वयःऽवयः । आऽयत् । एव । पौरुषेयम् । अप । मृत्युम् । नुदन्तु ॥ ४९ ॥

समग्नयो विदुरन्यो अन्यं य ओषधीः सचते यश्च सिन्धून् ।

यावन्तो देवा दिव्याऽतपन्ति हिरण्यं ज्योतिः पचतो बभूव ॥ ५० ॥ (१०)

सम् । अग्नयः । विदुः । अन्यः । अन्यम् । यः । ओषधीः । सचते । यः । च । सिन्धून् ।

यावन्तः । देवाः । दिवि । आऽतपन्ति । हिरण्यम् । ज्योतिः । पचतः । बभूव ॥ ५० ॥ (१०)

एषां त्वचां पुरुषे सं बभूवानग्नाः सर्वे पशवो ये अन्ये ।

क्षत्रेणात्मानं परि धापयाथोमोतं वासो मुखमोदनस्य ॥ ५१ ॥

एषा । त्वचाम् । पुरुषे । सम् । बभूव । अग्नाः । सर्वे । पशवः । ये । अन्ये ।

क्षत्रेण । आत्मानम् । परि । धापयाथः । अमाऽउतम् । वासः । मुखम् । ओदनस्य ॥ ५१ ॥

यदक्षेषु वदा यत् समित्यां यद्वा वदा अनृतं वित्तकाम्यां ।

समानं तन्तुमभि संवसानौ तस्मिन्सर्वं शर्मलं सादयाथः ॥ ५२ ॥

यत् । अक्षेषु । वदाः । यत् । सम्ऽइत्याम् । यत् । वा । वदाः । अनृतम् । वित्तऽकाम्या ।

समानम् । तन्तुम् । अभि । सम्ऽवसानौ । तस्मिन् । सर्वम् । शर्मलम् । सादयाथः ॥ ५२ ॥

१ D संनममान. B R सनममान. E सममान. C संमममान. We with A C K K S V D c P P J C. २ B B C निहितं. ३ P किर्लिबषम्. ४ P कृण्वाम. ५ A B B D E R S V C P C P विदुः. We with C K P J. Dc विदुः changed to विदुः. ६ A S सचते. ७ De एषां corrected to एषा. ८ S त्वचा. ९ R यदक्षेषु. १० B काम्या. ११ B सादयेथाः.

वर्षं वनुष्वापि गच्छ देवांस्त्वचो धूमं पर्युत्पातयासि ।

विश्वव्यचा घृतपृष्ठो भविष्यन्सयोनिर्लोकमुप याद्येतम् ॥ ५३ ॥

वर्षम् । वनुष्वा । अपि । गच्छ । देवान् । त्वचः । धूमम् । परि । उत् । पातयासि ।

विश्वव्यचाः । घृतपृष्ठः । भविष्यन् । सयोनिः । लोकम् । उप । याहि । एतम् ॥ ५३ ॥

तन्वं स्वर्गो बहुधा वि चक्रे यथा विद आत्मन्नन्यवर्णाम् ।

अपजैत् कृष्णां रुशतीं पुनानो या लोहिनी तां ते अग्नौ जुहोमि ॥ ५४ ॥

तन्वम् । स्वः ऽगः । बहुधा । वि । चक्रे । यथा । विदे । आत्मन् । अन्यवर्णाम् ।

अप । अजैत् । कृष्णाम् । रुशतीम् । पुनानः । या । लोहिनी । ताम् । ते । अग्नौ । जुहोमि ॥ ५४ ॥

प्राच्यै त्वा दिशे अग्नयेधिपतयेसिताय रक्षित्र आदित्यायेषुमते ।

एतं परि ददस्त्वं नो गोपायतास्माकमैतोः ।

दिष्टं नो अत्र जरसे नि नैषजरा मृत्यवे परि णो ददात्वथ पक्वेन सह सं भवेम ॥ ५५ ॥

प्राच्यै । त्वा । दिशे । अग्नये । अधिपतये । असिताय । रक्षित्रे । आदित्याय । ददस्ते ।

एतम् । परि । ददस्त्वं । नः । गोपायत । आ । अस्माकम् । आऽपतोः ।

दिष्टम् । नः । अत्र । जरसे । नि । नैषत् । जरा । मृत्यवे । परि । नः । ददातु । अथ ।

पक्वेन । सह । सम् । भवेम ॥ ५५ ॥

दक्षिणायै त्वा दिश इन्द्रायाधिपतये तिरश्चिराजये रक्षित्रे यमायेषुमते ।

एतं ०।० ॥ ५६ ॥

दक्षिणायै । त्वा । दिशे । इन्द्राय । अधिपतये । तिरश्चिराजये । रक्षित्रे । यमाय । द-

दस्ते ॥ ० ॥ ५६ ॥

प्रतीच्यै त्वा दिशे वरुणायाधिपतये पृदाकवे रक्षित्रेन्द्रायेषुमते ।

एतं ०।० ॥ ५७ ॥

प्रतीच्यै । त्वा । दिशे । वरुणाय । अधिपतये । पृदाकवे । रक्षित्रे । अन्नाय । ददस्ते ॥ ० ॥ ५७ ॥

१ B एतयासि. R P P J एतयासि. We with A B C D E K K̄ S̄ V Dc Cs Cp.

२ S̄ निलोकमुप. ३ B रुशती.

उदीच्यै त्वा दिशे सोमायाधिपतये स्वजायै रक्षित्रेशान्या इषुमत्यै ।

एतं ०।० ॥ ५८ ॥

उदीच्यै । त्वा । दिशे । सोमाय । अधिपतये । स्वजायै । रक्षित्रे । अशान्यै । इषुमत्यै ॥ ० ॥ ५८ ॥

धुवायै त्वा दिशे विष्णवेधिपतये कल्माषग्रीवाय रक्षित्र ओषधीभ्य इ-

षुमतीभ्यः । एतं ०।० ॥ ५९ ॥

धुवायै । त्वा । दिशे । विष्णवे । अधिपतये । कल्माषग्रीवाय । रक्षित्रे । ओषधीभ्यः ।

इषुमतीभ्यः ॥ ० ॥ ५९ ॥

ऊर्ध्वायै त्वा दिशे बृहस्पतयेधिपतये श्वित्रायै रक्षित्रे वर्षायैषुमते ।

एतं परि दक्षस्तं नो गोपायतास्माकमैतोः ।

दिष्टं नो अत्र जरसे नि नेषजरा मृत्यवे परि णो ददात्वथ पकेन सह

सं भवेम ॥ ६० ॥ (१८)

ऊर्ध्वायै । त्वा । दिशे । बृहस्पतये । अधिपतये । श्वित्रायै । रक्षित्रे । वर्षायै । इषुमते ।

एतम् । परि । दक्षः । तम् । नः । गोपायत । आ । अस्माकम् । आऽएतोः ।

दिष्टम् । नः । अत्र । जरसे । नि । नेषत् । जरा । मृत्यवे । परि । नः । ददातु ।

अथ । पकेन । सह । सम् । भवेम ॥ ६० ॥ (१८)

तृतीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

इति तृतीयोनुवाकः ॥

वशाविषयकं सूक्तम् एतत् । वशा गौर्या गर्भं न गृह्णातीति दारिद्र्यः (कौ० ५. ८) । वशा वन्ध्या गौरिति सायणः (ऋ० २. ७. ५) । वशा स्वभाववन्ध्या गौरिति स एव (ऋ० १०. ५१. १४) ।

यस्य गृहे वशा जाता तस्य गृहे 'अज्ञातगदा सती' अर्थाद् अज्ञातवशात्स्वरूपवैकल्या सती आ वर्षत्रयाद् रक्षितव्या । तदनन्तरम् असंप्राप्त्या भवति । वशा गौर्देवानां विशेषेण प्रियं हविर्भवति । तस्माद्देवानामर्थे तां याचद्गणो ब्राह्मणेभ्यस्तप-
तिर्देवादेव । तथा कृते प्रजादिबुद्धिर्भवति न च कृते बद्धय आपदः संजायन्ते । तदेव आपत्समं तस्या अदस्तायाः कस्या-
दज्ञात् कीदृशं भवतीत्याह । अन्यापि कथं विपत्तिर्भवतीति च । याचद्गणो ब्राह्मणेभ्योऽदस्ता वशा ब्रह्मोपद्रवादि पापं जन-
यति । यदा वशा ब्राह्मणा याचन्ते देवा एव तद् याचन्तीति मन्तव्यम् वशा हि देवानां आगो भवति । वशा दस्ता सती स-
र्वान् दातुः कामान् दुग्धे । यो वशां वेहतं मन्त्रमानः स्वयमेव इत्वा पचेत्तस्य हविर्भवति । वशा हि ब्राह्मणेभ्य आत्मानं दी-
यमानां तैश्च हता सती देवेभ्यो हवीरूपेण अर्घ्यमाणां इच्छति । तस्माद् यदि हुतां वा अहुतां वा यो वशापतिस्तां स्वगृह
एव पचते सोधःपातम् आप्य नरकं गच्छतीत्याह ॥

वशाशमनप्रकारः कौशिके. [५. ८, ९] प्रपञ्चितः ॥

१ P कल्फा० । २ K V Dc P श्वित्राय.

वशादानस्य प्रकारस्तु " ददामीति वशाम् उदपात्रेण संपातवता संप्रोक्ष्याभिमञ्ज्याभिनिगद्य दद्याद् दाता वाच्यमानः " इति
कौशिके [८. ७] दाशतः ॥

ददामीत्येव ब्रूयादनु चैनामभुत्सत ।

वशां ब्रह्मभ्यो याचञ्यस्तत् प्रजावदपत्यवत् ॥ १ ॥

ददामि । इति । एव । ब्रूयात् । अनु । च । एनाम् । अभुत्सत ।

वशाम् । ब्रह्मभ्यः । याचत्भ्यः । तत् । प्रजावत् । अपत्यवत् ॥ १ ॥

प्रजया स वि क्रीणीते पशुभिश्चोप दस्यति ।

य आर्षेयेभ्यो याचञ्यो देवानां गां न दित्सति ॥ २ ॥

प्रजया । सः । वि । क्रीणीते । पशुभिः । उप । दस्यति ।

यः । आर्षेयेभ्यः । याचत्भ्यः । देवानाम् । गाम् । न । दित्सति ॥ २ ॥

कूटयास्य सं शीर्यन्ते श्लोण्या काटमर्दति ।

वण्डया दहन्ते गृहाः काणया दीयते स्वम् ॥ ३ ॥

कूटया । अस्य । सम् । शीर्यन्ते । श्लोण्या । काटम् । अर्दति ।

वण्डया । दहन्ते । गृहाः । काणया । दीयते । स्वम् ॥ ३ ॥

विलोहितो अधिष्ठानाच्छक्नो विन्दति गोपतिम् ।

तथा वशायाः संविद्यं दुरदभ्रा ह्युच्यसे ॥ ४ ॥

विऽलोहितः । अधिऽस्थानात् । शक्नः । विन्दति । गोऽपतिम् ।

तथा । वशायाः । सम्ऽविद्यम् । दुरदभ्रा । हि । उच्यसे ॥ ४ ॥

पदोरस्या अधिष्ठानाद् विह्विन्दुर्नाम विन्दति ।

अनामनात् सं शीर्यन्ते या मुखेनोपजिघ्रति ॥ ५ ॥

पदोः । अस्याः । अधिऽस्थानात् । विऽह्विन्दुः । नाम । विन्दति ।

अनामनात् । सम् । शीर्यन्ते । याः । मुखेन । उपऽजिघ्रति ॥ ५ ॥

यो अस्याः कर्णावास्कृतोत्या स देवेषु वृश्चते ।

लक्ष्मं कुर्व इति मन्यते कनीयः कृणुते स्वम् ॥ ६ ॥

१ B 'यादनु'. A K K हूच्यसे. B V ह्युच्यसे. C S C हूच्यसे. D Dc हूच्यसे. E हूच्यसे. R हूच्यसे. २ B 'मनान्ते'. ३ B यस्म.

यः । अस्याः । कर्णी । आऽस्कृनोति । आ । सः । देवेषु । वृध्यते ।

लक्ष्म । कुर्वे । क्षति । मन्यते । कर्णीयः । कृणुते । स्वम् ॥ ६ ॥

यदस्याः कस्मै चिद् भोगाय बालान् कश्चित् प्रकृन्तति ।

ततः किशोरा म्रियन्ते वत्सान्श्च घातुको वृकः ॥ ७ ॥

यत् । अस्याः । कस्मै । चित् । भोगाय । बालान् । कः । चित् । प्रऽकृन्तति ।

ततः । किशोराः । म्रियन्ते । वत्सान् । च । घातुकः । वृकः ॥ ७ ॥

यदस्या गोपतौ सत्या लोम ध्वाङ्गो अजीहिङत् ।

ततः कुमारा म्रियन्ते यक्ष्मो विन्दत्यनामनात् ॥ ८ ॥

यत् । अस्याः । गोऽपतौ । सत्याः । लोम । ध्वाङ्गः । अजीहिङत् ।

ततः । कुमाराः । म्रियन्ते । यक्ष्मः । विन्दति । अनामनात् ॥ ८ ॥

यदस्याः पल्पूलनं शकृद् दासी समस्यति ।

ततोपरूपं जायते तस्मादव्येष्यदेनसः ॥ ९ ॥

यत् । अस्याः । पल्पूलनम् । शकृत् । दासी । समऽअस्यति ।

ततः । अपरूपम् । जायते । तस्मात् । अव्येष्यत् । एनसः ॥ ९ ॥

जायमानाभि जायते देवान्सब्राह्मणान् वशा ।

तस्माद् ब्रह्मभ्यो देयैषा तदाहुः स्वस्य गोपनम् ॥ १० ॥ (१९)

जायमाना । अभि । जायते । देवान् । सऽब्राह्मणान् । वशा ।

तस्मात् । ब्रह्मऽभ्यः । देया । एषा । तत् । आहुः । स्वस्य । गोपनम् ॥ १० ॥ (१९)

य एनां वनिमायन्ति तेषां देवकृता वशा ।

ब्रह्मज्येयं तदब्रुवन् य एनां निप्रियायते ॥ ११ ॥

ये । एनाम् । वनिम् । आऽयन्ति । तेषाम् । देवऽकृता । वशा ।

ब्रह्मऽज्येयम् । तत् । अब्रुवन् । यः । एनाम् । निऽप्रियायते ॥ ११ ॥

य अप्रियेभ्यो याचञ्च्यो देवानां गां न दित्सति ।

१ B योऽस्या०. २ K V पल्पू०. We with De Cs PCe. The other MSS. doubtful between °ल्यू° and °ल्यू°. ३ R सकृ०. ४ P P J CP गोऽपनम् । ५ J P एनाम् । ६ So P P J C.

आ स दे॒वेषु॑ वृ॒श्चते॑ ब्रा॒ह्मणा॑नां च म॒न्यवे॑ ॥ १२ ॥

यः । आ॒य॒येभ्यः । याच॑त् ऽभ्यः । दे॒वाना॑म् । गा॒म् । न । दि॒त्स॑ति ।

आ । सः । दे॒वेषु॑ । वृ॒श्च॒ते । ब्रा॒ह्मणा॑नाम् । च । म॒न्यवे॑ ॥ १२ ॥

यो अ॒स्य॒ स्याद् व॑शाभोगो अ॒न्यामि॑च्छेत् तर्हि॒ सः ।

हिं॒स्ते अ॒द॒त्ता पु॑रुषं याचि॒तां च॒ न दि॒त्स॑ति ॥ १३ ॥

यः । अ॒स्य॒ । स्या॑त् । व॒शा॒ऽभोगः॑ । अ॒न्याम् । इ॒च्छे॑त् । तर्हि॑ । सः ।

हिं॒स्ते । अ॒द॒त्ता । पु॑रुषम् । याचि॒ताम् । च॒ । न । दि॒त्स॑ति ॥ १३ ॥

यथा॑ शेव॒धिर्नि॑हितो ब्रा॒ह्मणा॑नां तथा॑ व॒शा ।

तामे॒तद॒च्छा॑यन्ति॒ यस्मिन्॒ कस्मि॑श्च॒ जाय॑ते ॥ १४ ॥

यथा॑ । शेव॒ऽधिः । नि॒ऽहि॑तः । ब्रा॒ह्मणा॑नाम् । तथा॑ । व॒शा ।

ताम् । ए॒तत् । अ॒च्छ॒ऽआ॑यन्ति । यस्मिन् । कस्मिन् । च॒ । जाय॑ते ॥ १४ ॥

स्वमे॒तद॒च्छा॑यन्ति॒ यद् व॑शां ब्रा॒ह्मणा॑ अ॒भि ।

यथै॒नान॑न्यस्मिन् जिनीयादे॒वास्या॑ नि॒रोध॑नम् ॥ १५ ॥

स्वम् । ए॒तत् । अ॒च्छ॒ऽआ॑यन्ति । यत् । व॒शाम् । ब्रा॒ह्मणाः॑ । अ॒भि ।

यथा॑ । ए॒नान् । अ॒न्यस्मिन् । जिनी॑यात् । ए॒व । अ॒स्याः । नि॒ऽरोध॑नम् ॥ १५ ॥

चरे॑दे॒वा त्रै॒हाय॑णादवि॒ज्ञात॑गदा स॒ती ।

व॒शा च॑ वि॒द्यान्ना॑रद ब्रा॒ह्मणा॑स्तर्ह्ये॒ष्याः ॥ १६ ॥

चरे॑त् । ए॒व । आ । त्रै॒हाय॑नात् । अवि॒ज्ञात॑ऽगदा । स॒ती ।

व॒शाम् । च॒ । वि॒द्यात् । ना॒रद् । ब्रा॒ह्मणाः॑ । तर्हि॑ । ए॒ष्याः ॥ १६ ॥

य ए॒नाम॑व॒शामा॑ह दे॒वानां॑ नि॒हितं॑ नि॒धिम॑ ।

उ॒भौ तस्मै॑ भ॒वाश॑र्वौ प॒रि॒क्रम्ये॑षुमस्यतः ॥ १७ ॥

यः । ए॒नाम् । अ॒व॒शाम् । आ॒ह । दे॒वाना॑म् । नि॒ऽहि॑तम् । नि॒ऽधिम् ।

उ॒भौ । तस्मै॑ । भ॒वाश॑र्वौ । प॒रि॒ऽक्रम्य॑ । इ॒षुम् । अ॒स्य॑तः ॥ १७ ॥

१ P मृत्यवे । We with P J Cp. २ B दि॒त्स॑ते. ३ P स्यात् । We with P J Cp.
४ P अ॒च्छ॒ऽआ॑यन्ति । We with P J Cp. ५ A B C D E R S C P J Cp ब्रा॒ह्मणा॑ ।
We with K K V De P. ६ P स्वा॒म् ।

यो अस्या ऊधो न वेदार्थो अस्या स्तनानुत् ।

उभयेनैवासौ दुहे दातुं चेदशकद् वशाम् ॥ १८ ॥

यः । अस्याः । ऊधः । न । वेद । अर्थो इति । अस्याः । स्तनान् । अनुत् ।

उभयेन । एव । असौ । दुहे । दातुम् । च । इत् । अशकत् । वशाम् ॥ १८ ॥

दुरदभ्रैर्नमा शये याचितां च न दित्सति ।

नासौ कामाः समृध्यन्ते यामर्दत्त्वा चिकीर्षति ॥ १९ ॥

दुरदभ्रा । एनम् । आ । शये । याचिताम् । च । न । दित्सति ।

न । असौ । कामाः । सम् । अरुध्यन्ते । याम् । अर्दत्त्वा । चिकीर्षति ॥ १९ ॥

देवा वशामयाचन् मुखं कृत्वा ब्राह्मणम् ।

तेषां सर्वेषामर्ददुड्डेडं न्येति मानुषः ॥ २० ॥ (२०)

देवाः । वशाम् । अयाचन् । मुखम् । कृत्वा । ब्राह्मणम् ।

तेषाम् । सर्वेषाम् । अर्ददत् । दुड्डेडम् । नि । एति । मानुषः ॥ २० ॥ (२०)

हेडं पशूनां न्येति ब्राह्मणेभ्योर्ददद् वशाम् ।

देवानां निहितं भागं मर्त्यश्चेन्निप्रियायते ॥ २१ ॥

हेडम् । पशूनाम् । नि । एति । ब्राह्मणेभ्यः । अर्ददत् । वशाम् ।

देवानाम् । निऽहितम् । भागम् । मर्त्यः । च । इत् । निऽप्रियायते ॥ २१ ॥

यदन्ये शतं याचैयुर्ब्राह्मणा गोपतिं वशाम् ।

अथैनानां देवा अब्रुवन्नेवं ह विदुषो वशा ॥ २२ ॥

यत् । अन्ये । शतम् । याचैयुः । ब्राह्मणाः । गोऽपतिम् । वशाम् ।

अथ । एताम् । देवाः । अब्रुवन् । एवम् । ह । विदुषः । वशा ॥ २२ ॥

१ C °कदृशा. २ K S V °दुड्डेडं. ३ B B C E K न्येति for न्येति. We with A D K S V Dc Cs. ४ P अयाचन् । ५ All our authorities except Cc have °भ्योर्ददद्-शाम् (P P J K V reading अर्ददद् in the pada-pāṭha). We with Cp. Rv. have already made the correction. ६ P मर्त्याः । ७ A C E K R S P J Cc अथैतां. We with B D K V Dc Cs. ८ P एताम् । P J Cc एताम् ।

य एवं विदुषेदत्त्वाथान्येभ्यो ददद् वशाम् ।

दुर्गा तस्मां अधिष्ठाने पृथिवी सहदेवता ॥ २३ ॥

यः । एवम् । विदुषे । अदत्त्वा । अथ । अन्येभ्यः । ददत् । वशाम् ।

दुः५गा । तस्मै । अधि५स्थाने । पृथिवी । सह५देवता ॥ २३ ॥

देवा वशामयाचन् यस्मिन्नग्रे अजायत ।

तामेतां विद्यान्नारेदः सह देवैरुदाजत ॥ २४ ॥

देवाः । वशाम् । अयाचन् । यस्मिन् । अग्रे । अजायत ।

ताम् । एताम् । विद्यात् । नारेदः । सह । देवैः । उत् । आजत ॥ २४ ॥

अनपत्यमल्पपशुं वशा कृणोति पूरुषम् ।

ब्राह्मणैश्च याचितामथैनां निप्रियायते ॥ २५ ॥

अनपत्यम् । अल्प५पशुम् । वशा । कृणोति । पूरुषम् ।

ब्राह्मणैः । च । याचिताम् । अथ । एनाम् । नि५प्रियायते ॥ २५ ॥

अग्नीषोमाभ्यां कामाय मित्राय वरुणाय च ।

तेभ्यो याचन्ति ब्राह्मणांस्तेष्वा वृश्चतेददत् ॥ २६ ॥

अग्नीषोमाभ्याम् । कामाय । मित्राय । वरुणाय । च ।

तेभ्यः । याचन्ति । ब्राह्मणाः । तेषु । आ । वृश्चते । अददत् ॥ २६ ॥

यावदस्या गोपतिर्नोपशृणुयाद्वचः स्वयम् ।

चरेदस्य तावद् गोषु नास्य श्रुत्वा गृहे वसेत् ॥ २७ ॥

यावत् । अस्याः । गो५पतिः । न । उप५शृणुयात् । ऋचः । स्वयम् ।

चरेत् । अस्य । तावत् । गोषु । न । अस्य । श्रुत्वा । गृहे । वसेत् ॥ २७ ॥

१ A B E D E C, विदुषे°. We with C K K̄ R S̄ V Dc. २ All our Sāmhitā authorities have °भ्योददद्दशाम्. P P̄ J Cr ददत् 1. R w °भ्योऽददद्दशाम्. Our correction is necessary. ३ Dc विद्यान्नारेदः changed to विद्यान्नारेदः. P P̄ नारेदः 1. We with A B B̄ C D E K K̄ R S̄ Cs J Cp. ४ P याचिताम् 1. ५ R S̄ णस्तेष्वा. ६ A B C E R P P̄ J वसेत्. We with D K K̄ S̄ V Dc Cs Cp.

यो अस्या ऋचं उपश्रुत्या गोष्वचीचरत् ।

आयुश्च तस्य भूतिं च देवा वृश्चन्ति हीडिताः ॥ २८ ॥

यः । अस्याः । ऋचः । उपश्रुत्या । अर्थ । गोषु । अचीचरत् ।

आयुः । च । तस्य । भूतिम् । च । देवाः । वृश्चन्ति । हीडिताः ॥ २८ ॥

वशा चरन्ती बहुधा देवानां निहितो निधिः ।

आविष्कृणुष्व रूपाणि यदा स्थाम जिघांसति ॥ २९ ॥

वशा । चरन्ती । बहुधा । देवानाम् । निहितः । निधिः ।

आविः । कृणुष्व । रूपाणि । यदा । स्थाम् । जिघांसति ॥ २९ ॥

आविरात्मानं कृणुते यदा स्थाम जिघांसति ।

अथो ह ब्रह्मभ्यो वशा याज्याय कृणुते मनः ॥ ३० ॥ (२१)

आविः । आत्मानम् । कृणुते । यदा । स्थाम् । जिघांसति ।

अथो इति । ह । ब्रह्मभ्यः । वशा । याज्याय । कृणुते । मनः ॥ ३० ॥ (२१)

मनसा सं कल्पयति तद् देवो अपि गच्छति ।

ततो ह ब्रह्माणो वशामुपप्रयन्ति याचितुम् ॥ ३१ ॥

मनसा । सम् । कल्पयति । तत् । देवान् । अपि । गच्छति ।

ततः । ह । ब्रह्माणः । वशाम् । उपप्रयन्ति । याचितुम् ॥ ३१ ॥

स्वधाकारेण पितृभ्यो यज्ञेन देवताभ्यः ।

दानेन राजन्यो वशायां मातुर्हेडं न गच्छति ॥ ३२ ॥

स्वधाकारेण । पितृभ्यः । यज्ञेन । देवताभ्यः ।

दानेन । राजन्यः । वशायाः । मातुः । हेडम् । न । गच्छति ॥ ३२ ॥

१ A D S अस्या ३. २ K ऋचं. ३ All our authorities have गोष्वचीचरत्, the pada-
authorities having अचीचरत्. Rw's correction appears necessary. ४ A C D R
Cs P J C वृश्चन्ति. We with B B E K K S V Dc P. ५ B E R V Dc आविः कृणुष्व. I.
We with A C D K K S C. ६ P P J कृणुते. We with C. ७ B K K याज्याय. A
B E R P V याज्याय. D Cs याज्याय. C याज्याय. We with C D S P J. ८ P स्थाम्. I.
९ E R ०. १० B K K ब्रह्माणो.

वशा माता राजन्यस्य तथा संभूतमग्रशः ।

तस्या आहुरनर्पणं यद् ब्रह्मभ्यः प्रदीयते ॥ ३३ ॥

वशा । माता । राजन्यस्य । तथा । सम्भूतम् । अग्रशः ।

तस्याः । आहुः । अनर्पणम् । यत् । ब्रह्मभ्यः । प्रदीयते ॥ ३३ ॥

यथाज्यं प्रगृहीतमालुम्पेत् सुचो अग्नये ।

एवा ह ब्रह्मभ्यो वशामग्नय आ वृश्चतेददेत् ॥ ३४ ॥

यथा । आज्यम् । प्रगृहीतम् । आलुम्पेत् । सुचः । अग्नये ।

एव । ह । ब्रह्मभ्यः । वशाम् । अग्नये । आ । वृश्चते । अदेत् ॥ ३४ ॥

पुरोडाशवत्सा सुदुर्घा लोकेस्मा उप तिष्ठति ।

सास्मै सर्वान् कामान् वशा प्रदुषे दुहे ॥ ३५ ॥

पुरोडाशवत्सा । सुदुर्घा । लोके । अस्मै । उप । तिष्ठति ।

सा । अस्मै । सर्वान् । कामान् । वशा । प्रदुषे । दुहे ॥ ३५ ॥

सर्वान् कामान् यमराज्ये वशा प्रदुषे दुहे ।

अथाहुर्नारकं लोकं निरुन्धानस्य याचिताम् ॥ ३६ ॥

सर्वान् । कामान् । यमराज्ये । वशा । प्रदुषे । दुहे ।

अथ । आहुः । नारकम् । लोकम् । निरुन्धानस्य । याचिताम् ॥ ३६ ॥

प्रवीयमाना चरति क्रुद्धा गोपतये वशा ।

वेहतं मा मन्यमानो मृत्योः पाशेषु बध्यताम् ॥ ३७ ॥

प्रवीयमाना । चरति । क्रुद्धा । गोपतये । वशा ।

वेहतम् । मा । मन्यमानः । मृत्योः । पाशेषु । बध्यताम् ॥ ३७ ॥

यो वेहतं मन्यमानो मा च पचते वशाम् ।

अप्यस्य पुत्रान् पौत्रांश्च याचयते बृहस्पतिः ॥ ३८ ॥

यः । वेहतम् । मन्यमानः । अमा । च । पचते । वशाम् ।

अपि । अस्य । पुत्रान् । पौत्रान् । च । याचयते । बृहस्पतिः ॥ ३८ ॥

महदेषाव तपति चरन्ती गोषु गौरपि ।

अथो ह गोपतये वशाददुपे विषं दुहे ॥ ३९ ॥

महत् । एषा । अव । तपति । चरन्ती । गोषु । गौः । अपि ।

अथो इति । ह । गोऽपतये । वशा । अददुपे । विषम् । दुहे ॥ ३९ ॥

प्रियं पशूनां भवति यद् ब्रह्मभ्यः प्रदीयते ।

अथो वशायास्तत् प्रियं यद् देवत्रा हविः स्यात् ॥ ४० ॥ (३२)

प्रियम् । पशूनाम् । भवति । यत् । ब्रह्मभ्यः । प्रदीयते ।

अथो इति । वशायाः । तत् । प्रियम् । यत् । देवत्रा । हविः । स्यात् ॥ ४० ॥ (३२)

या वशा उदकल्पयन् देवा यज्ञादुदेत्य ।

तासां विलिप्त्यं भीमामुदाकुस्त नारदः ॥ ४१ ॥

याः । वशाः । उत्ऽअकल्पयन् । देवाः । यज्ञात् । उत्ऽएत्यं ।

तासाम् । विऽलिप्त्यम् । भीमाम् । उत्ऽआकुस्त । नारदः ॥ ४१ ॥

तां देवा अमीमांसन्त वशेयाश्मवशेति ।

तामब्रवीन्नारद एषा वशानां वशतमेति ॥ ४२ ॥

ताम् । देवाः । अमीमांसन्त । वशा । इयाश्म् । अवशोश् । इति ।

ताम् । अब्रवीत् । नारदः । एषा । वशानाम् । वशतमेति । इति ॥ ४२ ॥

कति नु वशा नारदु यास्त्वं वेत्थ मनुष्यजाः ।

तास्त्वा पृच्छामि विद्वांसं कस्या नाश्रीयादब्राह्मणः ॥ ४३ ॥

कति । नु । वशाः । नारदु । याः । त्वम् । वेत्थ । मनुष्यजाः ।

ताः । त्वा । पृच्छामि । विद्वांसम् । कस्याः । न । अश्रीयात् । अब्राह्मणः ॥ ४३ ॥

विलिप्त्या बृहस्पते या च सूतवंशा वशा ।

तस्या नाश्रीयादब्राह्मणो य आशंसेत् भूत्याम् ॥ ४४ ॥

१ B B D C P Cp स्यात्. २ DK K S V C विलिप्ती. A De ३री changed from 'प्यं.

Cp विलिप्ती changed to विलिप्त्यं. We with B C E R P P J. ३ So all our Saṁhitā authorities. Also Rw. Against Pāṇini VIII. 2. 97, see Chaturādhyaṣi 1. 97.

४ So all our pada-authorities. See foregoing note. ५ B यास्त्वं. ६ P वेत्थ ।

विऽलिप्त्वा । बृहस्पते । या । च । सूतऽवशा । वशा ।

तस्याः । न । अश्रीयात् । अब्राह्मणः । यः । आऽशंसेत् । भूत्याम् ॥ ४३ ॥

नमस्ते अस्तु नारदानुष्ठु विदुषे वशा ।

कतमासां भीमतमा यामदत्त्वा पराभवेत् ॥ ४५ ॥

नमः । ते । अस्तु । नारद । अनुष्ठु । विदुषे । वशा ।

कतमा । आसाम् । भीमऽतमा । याम् । अदत्त्वा । पराऽभवेत् ॥ ४५ ॥

विलिप्ती या बृहस्पतेथो सूतवशा वशा ।

तस्या नाश्रीयादब्राह्मणो य आशंसेत् भूत्याम् ॥ ४६ ॥

विऽलिप्ती । या । बृहस्पते । अथो इति । सूतऽवशा । वशा ।

तस्याः । न । अश्रीयात् । अब्राह्मणः । यः । आऽशंसेत् । भूत्याम् ॥ ४६ ॥

त्रीणि वै वशाजातानि विलिप्ती सूतवशा वशा ।

ताः प्र यच्छेद् ब्रह्मभ्यः सोऽनावस्कः प्रजापतौ ॥ ४७ ॥

त्रीणि । वै । वशाऽजातानि । विऽलिप्ती । सूतऽवशा । वशा ।

ताः । प्र । यच्छेत् । ब्रह्मऽभ्यः । सः । अनावस्कः । प्रजाऽपतौ ॥ ४७ ॥

एतद् वो ब्राह्मणा हविरिति मन्वीत याचितः ।

वशां चेदेनं याचेयुर्या भीमाददुषो गृहे ॥ ४८ ॥

एतत् । वः । ब्राह्मणाः । हविः । इति । मन्वीत । याचितः ।

वशाम् । च । इत् । एनम् । याचेयुः । या । भीमा । अददुषः । गृहे ॥ ४८ ॥

देवा वशां पर्यवदन् न नोदादिति हीडिताः ।

एताभिर्ऋग्भिर्भेदं तस्माद् वै स पराभवत् ॥ ४९ ॥

देवाः । वशाम् । परि । अवदन् । न । नः । अदात् । इति । हीडिताः ।

एताभिः । ऋक्ऽभिः । भेदम् । तस्मात् । वै । सः । परा । अभवत् ॥ ४९ ॥

उतैनां भेदो नाददाद् वशामिन्द्रेण याचितः ।

१ P अब्राह्मणः । २ A B C D K R S V D c S P J नुष्ठु. C P अनुष्ठु । We with E K P.

३ B ता प्र. ४ A B C D E K R सोना°. We with K S V D c S. ५ C K ब्राह्मणा. P

C P ब्राह्मणाः । ६ We with A B D E K R S V D c S P J.

तस्मात् तं देवा आगसोवृश्चन्तहमुत्तरे ॥ ५० ॥

उत । एनाम् । भेदः । न । अददान् । वशाम् । इन्द्रेण । याचितः ।
तस्मात् । तम् । देवाः । आगसः । अदृश्चन् । अहमुत्तरे ॥ ५० ॥

ये वशाया अदानाय वदन्ति परिरापिणः ।

इन्द्रस्य मन्यवे जाल्मा आ वृश्चन्ते अचित्त्वा ॥ ५१ ॥

ये । वशायाः । अदानाय । वदन्ति । परिरापिणः ।

इन्द्रस्य । मन्यवे । जाल्माः । आ । वृश्चन्ते । अचित्त्वा ॥ ५१ ॥

ये गोपतिं पराणीयायाहुर्मा ददा इति ।

रुद्रस्यास्तां ते हेतिं परि यन्त्यचित्त्वा ॥ ५२ ॥

ये । गोऽपतिम् । पराऽनीयम् । अर्थः । आहुः । मा । ददाः । इति ।

रुद्रस्य । अस्ताम् । ते । हेतिम् । परि । यन्ति । अचित्त्वा ॥ ५२ ॥

यदि हुतां यद्यहुताममा च पचते वशाम् ।

देवान्सब्राह्मणानृत्वा जिह्वा लोकान्निर्गच्छति ॥ ५३ ॥ (२३)

यदि । हुताम् । यदि । अहुताम् । अमा । च । पचते । वशाम् ।

देवान् । सऽब्राह्मणान् । ऋत्वा । जिह्वाः । लोकात् । निः । ऋच्छति ॥ ५३ ॥ (२३)

चतुर्थेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ।

इति चतुर्थेनुवाकः ॥

ब्रह्मणर्वीविषयमेतत् सूक्तम् । ब्राह्मणस्य गौर्ब्रह्मणर्वी । तां क्षत्रियो नादधात् । आदद्याच्चेद् वाग् वीर्यं लक्ष्मीस्तं हास्यति । ओजभादि नशिष्यति । तां क्षत्रियो न हन्यात् न पचेत् न भक्षेत् । सा हि हुता सती नानाविधा आपद् नानाविधान् मृत्युन् नानाविधानि च दुःखानि ऐहिकान्यामुष्मिकाणि आवहतीत्याह ॥

संप्रदायानुसारेणास्य सूक्तस्य विनियोगस्तु “नैतां ते देवाः” इत्यत्र [५. १८] द्रष्टव्यः ॥

अमेण तपसा सृष्टा ब्रह्मणा विज्ञते अिता ॥ १ ॥

१ A B B C D E K S Cs आगसो. P J आगसः । Cr आगसः । changed to आगसः ।
De आगसो° changed to आगसो. K R अगसो. We with V De P. V, however,
wrongly reads his pada as आगसः । २ P P J एताम् । ३ All our authorities have
ते (the pada being ते ।). R w's correction is of course necessary. ४ P अस्ताम् ।
P अस्ताम् । We with J Cr. ५ A C D E K R V D C S P J Cr निर्गच्छति. We
with B R P. ६ B दृष्टा. ७ So we with all our authorities. See R w.

अग्नेः । तपसा । सृष्टा । ब्रह्मणा । विष्ता । ऋते । श्रिता ॥ १ ॥

सत्येनावृता श्रिया प्रावृता यशसा परीवृता ॥ २ ॥

सत्येन । आवृता । श्रिया । प्रावृता । यशसा । परीवृता ॥ २ ॥

स्वधया परिहिता अद्यया पर्यूढा दीक्षया गुप्ता यज्ञे प्रतिष्ठिता लोको
निधनम् ॥ ३ ॥

स्वधया । परिऽहिता । अद्यया । परिऽऊढा । दीक्षया । गुप्ता । यज्ञे । प्रतिऽस्थिता । लोकः ।
निऽधनम् ॥ ३ ॥

ब्रह्म पदवायं ब्राह्मणोधिपतिः ॥ ४ ॥

ब्रह्म । पदऽवायम् । ब्राह्मणः । अधिऽपतिः ॥ ४ ॥

तामाददानस्य ब्रह्मगुर्वी जिनतो ब्राह्मणं क्षत्रियस्य ॥ ५ ॥

ताम् । आऽददानस्य । ब्रह्मऽगुर्वीम् । जिनतः । ब्राह्मणम् । क्षत्रियस्य ॥ ५ ॥

अप कामति सूनृता वीर्यं पुण्या लक्ष्मीः ॥ ६ ॥ (२४)

अप । कामति । सूनृता । वीर्यम् । पुण्या । लक्ष्मीः ॥ ६ ॥ (२४)

इति पञ्चमेनुवाके प्रथमं पर्यायसूक्तम् ॥

ओजश्च तेजश्च सहश्च बलं च वाक् चेन्द्रियं च श्रीश्च धर्मश्च ॥ १ ॥

ओजः । च । तेजः । च । सहः । च । बलम् । च । वाक् । च । इन्द्रियम् । च । श्रीः ।
च । धर्मः । च ॥ १ ॥

ब्रह्म च क्षत्रं च राष्ट्रं च विशश्च त्विषिश्च यशश्च वर्चश्च द्रविणं च ॥ २ ॥

ब्रह्म । च । क्षत्रम् । च । राष्ट्रम् । च । विशः । च । त्विषिः । च । यशः । च । वर्चः ।
च । द्रविणम् । च ॥ २ ॥

आयुश्च रूपं च नाम च कीर्तिश्च प्राणश्चापानश्च चक्षुश्च श्रोत्रं च ॥ ३ ॥

आयुः । च । रूपम् । च । नाम । च । कीर्तिः । च । प्राणः । च । अपानः । च । चक्षुः ।
च । श्रोत्रम् । च ॥ ३ ॥

पर्यश्च रसश्चान्नं चान्नाद्यं चैतं च सत्यं चेष्टं च पुतं च प्रजा च पशवश्च ॥ ४ ॥

पर्यः । च । रसः । च । अन्नम् । च । अन्नऽअन्नम् । च । ऋतम् । च । सत्यम् । च । इष्टम् ।
च । पूर्तम् । च । प्रऽजा । च । पशवः । च ॥ ४ ॥

तानि सर्वाण्यपे कामन्ति ब्रह्मगवीमाददानस्य जिनतो ब्राह्मणं क्षत्रि-
यस्य ॥ ५ ॥ (२५)

तानि । सर्वाणि । अपे । कामन्ति । ब्रह्मऽगवीम् । आऽददानस्य । जिनतः । ब्राह्मणम् ।
क्षत्रियस्य ॥ ५ ॥ (२५)

इति पञ्चमेनुवाके द्वितीयं पर्यायसूक्तम् ॥

सैषा भीमा ब्रह्मगव्या^१अघविषा साक्षात् कृत्या कूलवज्रमावृता ॥ १ ॥

सा । एषा । भीमा । ब्रह्मऽगवी । अघऽविषा । सऽअक्षात् । कृत्या । कूलवज्रम् । आऽवृता ॥ १ ॥

सर्वाण्यस्यां घोराणि सर्वे च मृत्यवः ॥ २ ॥

सर्वाणि । अस्याम् । घोराणि । सर्वे । च । मृत्यवः ॥ २ ॥

सर्वाण्यस्यां क्रूराणि सर्वे पुरुषवधाः ॥ ३ ॥

सर्वाणि । अस्याम् । क्रूराणि । सर्वे । पुरुषऽवधाः ॥ ३ ॥

सा ब्रह्मज्यं देवपीयुं ब्रह्मगव्या^२दीयमाना मृत्योः पङ्क्तींश आ द्यति ॥ ४ ॥

सा । ब्रह्मऽज्यम् । देवऽपीयुम् । ब्रह्मऽगवी । आऽदीयमाना । मृत्योः । पङ्क्तींशे । आ ।
द्यति ॥ ४ ॥

मेनिः शतवधा हि सा ब्रह्मज्यस्य क्षितिर्हि सा ॥ ५ ॥

मेनिः । शतऽवधा । हि । सा । ब्रह्मऽज्यस्य । क्षितिः । हि । सा ॥ ५ ॥

तस्माद् वै ब्राह्मणानां गौर्दुराधर्षी विजानता ॥ ६ ॥

तस्मात् । वै । ब्राह्मणानाम् । गौः । दुःऽआधर्षी । विऽजानता ॥ ६ ॥

वज्रो धारवन्ती वैश्वानर उद्धीता ॥ ७ ॥

वज्रः । धारवन्ती । वैश्वानरः । उद्धीता ॥ ७ ॥

हेतिः शफानुत्खिदन्ती महादेवोऽपेक्षमाणा ॥ ८ ॥

१ A B कामति. २ P ब्रह्मणम् । ३ A B C D E K K̄ S̄ V D C ३ (A E °व्या३°).
४ P आवृता । ५ D S̄ C °पीयुं. P °पीयुम् । ६ B °वींश. C K̄ K̄ °वींश. V D C °वींश.
We with A B D E R S̄ C P P J C. ७ E उद्धीता. ८ A B °खिदन्ति. ९ D देवो३°.
३२

हेतिः । शफान् । उत्सृजिदन्ती । महाऽदेवः । अपऽईक्षमाणा ॥ ८ ॥

क्षुरपविरीक्षमाणा वाश्यमानाभि स्फूर्जति ॥ ९ ॥

क्षुरऽपविः । ईक्षमाणा । वाश्यमाना । अभि । स्फूर्जति ॥ ९ ॥

मृत्युहिङ्गुवत्युग्रो देवः पुच्छं पर्यस्यन्ती ॥ १० ॥

मृत्युः । हिङ्गुऽकृण्वती । उग्रः । देवः । पुच्छम् । परिऽअस्यन्ती ॥ १० ॥

सर्वज्यानिः कर्णौ वरीवर्जयन्ती राजयक्ष्मो मेहन्ती ॥ ११ ॥

सर्वऽज्यानिः । कर्णौ । वरीवर्जयन्ती । राजऽयक्ष्मः । मेहन्ती ॥ ११ ॥

मेनिर्दुह्यमाना शीर्षक्तिर्दुग्धा ॥ १२ ॥

मेनिः । दुह्यमाना । शीर्षक्तिः । दुग्धा ॥ १२ ॥

सेदिरुपतिष्ठन्ती मिथोयोधः परामृष्टा ॥ १३ ॥

सेदिः । उपऽतिष्ठन्ती । मिथऽयोधः । पराऽमृष्टा ॥ १३ ॥

शरव्याऽमुखेपिनह्यमानं ऋतिर्हन्यमाना ॥ १४ ॥

शरव्या । मुखे । अपिऽनह्यमाने । ऋतिः । हन्यमाना ॥ १४ ॥

अघविषा निपतन्ती तमो निपतिता ॥ १५ ॥

अघऽविषा । निऽपतन्ती । तमः । निऽपतिता ॥ १५ ॥

अनुगच्छन्ती प्राणानुप दासयति ब्रह्मगवी ब्रह्मज्यस्य ॥ १६ ॥ (२६)

अनुऽगच्छन्ती । प्राणान् । उप । दासयति । ब्रह्मऽगवी । ब्रह्मऽज्यस्य ॥ १६ ॥ (२६)

इति पञ्चमेनुवाके तृतीयं पर्यायसूक्तम् ॥

वैरं विकृत्यमाना पौत्राद्यं विभाज्यमाना ॥ १ ॥

वैरम् । विऽकृत्यमाना । पौत्रऽआद्यम् । विऽभाज्यमाना ॥ १ ॥

१ C स्फूर्जति. P स्फु. २ A B C E K K V Dc नृत्यु३. D R C नृत्यु३. S नृत्यु३. नृत्यु३ changed to नृत्यु३. ३ P P हिङ्गु. ४ K योनः (!) ५ A B E R ने ऋति. C नृति. D नेरति. K K S V C नेरति. Dc नृति changed to नेरति. P P J C नह्यमाने. The context and the saṁhitā text favor नह्यमाना in the pada text. ६ K हन्यमाना.

देवहेतिर्हियमाणा व्युद्धिर्हता ॥ २ ॥

देवऽहेतिः । हियमाणा । विऽकृद्धिः । हता ॥ २ ॥

पाप्माधिधीयमाना पारुष्यमवधीयमाना ॥ ३ ॥

पाप्मा । अधिऽधीयमाना । पारुष्यम् । अवऽधीयमाना ॥ ३ ॥

विषं प्रयस्यन्ती तक्ता प्रयस्ता ॥ ४ ॥

विषम् । प्रऽयस्यन्ती । तक्ता । प्रऽयस्ता ॥ ४ ॥

अघं पच्यमाना दुष्वभ्यं पक्ता ॥ ५ ॥

अघम् । पच्यमाना । दुःऽस्वभ्यम् । पक्ता ॥ ५ ॥

मूलबर्हणी पर्याक्रियमाणा क्षितिः पर्याकृता ॥ ६ ॥

मूलऽबर्हणी । परिऽआक्रियमाणा । क्षितिः । परिऽआकृता ॥ ६ ॥

असंज्ञा गन्धेन शुर्गुद्धियमाणाशीविष उद्धृता ॥ ७ ॥

असम्ऽज्ञा । गन्धेन । शुक् । उद्धियमाणा । आशीविषः । उद्धृता ॥ ७ ॥

अभूतिरुपह्रियमाणा पराभूतिरुपहता ॥ ८ ॥

अभूतिः । उपऽह्रियमाणा । पराऽभूतिः । उपऽहता ॥ ८ ॥

शर्वः क्रुद्धः पिश्यमाना शिमिदा पिशिता ॥ ९ ॥

शर्वः । क्रुद्धः । पिश्यमाना । शिमिदा । पिशिता ॥ ९ ॥

अवर्तिरश्यमाना निःकृतिरशिता ॥ १० ॥

अवर्तिः । अश्यमाना । निःऽकृतिः । अशिता ॥ १० ॥

अशिता लोकाच्छिनत्ति ब्रह्मगवी ब्रह्मज्यमस्माच्चामुष्माच्च ॥ ११ ॥ (२०)

अशिता । लोकात् । छिनत्ति । ब्रह्मऽगवी । ब्रह्मऽज्यम् । अस्मात् । च । अमुष्मात् ।

च ॥ ११ ॥ (२०)

इति पञ्चमेनुवाके चतुर्थं पर्यायसूक्तम् ॥

१ A C D E R S C^s हेतिर्हियमाणा. We with K K^m V D^c P P^j J C^p. २ E R व्युद्धि-
हता. B वृद्धिर्हता. We with A C D K K^m S^m V D^c C^s. ३ P देवाऽहेतिः । ४ P कृता ।
५ B E प्रयस्यन्ती. ६ A शकुद्धिः. B शनुकुद्धिः. D K K^m S^m V D^c C^s शगुद्धिः. We with
B C E R. ७ B उद्धृता. ८ P P^j J C^p उद्धिय^० । ९ P ०नाः । १० B C K K^m S^m V लो-
काच्छि^०. We with A B D E R P P^j J C^p.

तस्या आहर्ननं कृत्या मेनिराशसनं वलग ऊर्बध्यम् ॥ १ ॥

तस्याः । आऽहर्ननम् । कृत्या । मेनिः । आऽशसनम् । वलगः । ऊर्बध्यम् ॥ १ ॥

अस्वगता परिहृता ॥ २ ॥

अस्वगता । परिऽहृता ॥ २ ॥

अग्निः क्रव्याद् भूत्वा ब्रह्मगवी ब्रह्मज्यं प्रविश्याति ॥ ३ ॥

अग्निः । क्रव्यऽअत् । भूत्वा । ब्रह्मऽगवी । ब्रह्मऽज्यम् । प्रऽविश्य । अस्ति ॥ ३ ॥

सर्वास्याङ्गा पर्वा मूलानि वृश्चति ॥ ४ ॥

सर्वा । अस्य । अङ्गा । पर्वा । मूलानि । वृश्चति ॥ ४ ॥

छिनत्त्यस्य पितृबन्धु परा भावयति मातृबन्धु ॥ ५ ॥

छिनत्ति । अस्य । पितृऽबन्धु । परा । भावयति । मातृऽबन्धु ॥ ५ ॥

विवाहां ज्ञातीन्सर्वानपि क्षापयति ब्रह्मगवी ब्रह्मज्यस्य क्षत्रियेणापुनर्दी-
यमाना ॥ ६ ॥

विऽवाहान् । ज्ञातीन् । सर्वान् । अपि । क्षापयति । ब्रह्मऽगवी । ब्रह्मऽज्यस्य । क्षत्रियेण ।
अपुनऽदीयमाना ॥ ६ ॥

अवास्तुमेनमस्वंगमप्रजसं करोत्यपरापरणो भवति क्षीयते ॥ ७ ॥

अवास्तुम् । एनम् । अस्वंगम् । अप्रजसम् । करोति । अपराऽपरणः । भवति । क्षीयते ॥ ७ ॥

य एवं विदुषो ब्राह्मणस्य क्षत्रियो गामादुत्ते ॥ ८ ॥ (२८)

यः । एवम् । विदुषः । ब्राह्मणस्य । क्षत्रियः । गाम् । आऽदुत्ते ॥ ८ ॥ (२८)

इति पञ्चमेनुवाके पञ्चमं पर्यायसूक्तम् ॥

क्षिप्रं वै तस्याहर्नने गृध्राः कुर्वत ऐलबम् ॥ १ ॥

क्षिप्रम् । वै । तस्य । आऽहर्नने । गृध्राः । कुर्वते । ऐलबम् ॥ १ ॥

क्षिप्रं वै तस्यादहर्नं परि नृत्यन्ति केशिनी-

राम्नानाः पाणिनोरसि कुर्वाणाः पापमैलबम् ॥ २ ॥

१ B S परिहृता (may be "न्हु"). We with ACDEK K V P P J Cr. २ A B B
DK K V De पुनर्दीयमाना. P अपुनऽदीयमाना । V Cr अपुनः । दीयमाना । Cs पुन-
दीयमाना. We with C E R S P J. ३ B भवति. ४ P एलबम् । We with P J Cr.

तस्य । आऽदहनम् । परि । तस्यन्ति । केशिनीः ।

आऽघ्नानाः । पाणिना । उरसि । कुर्वणाः । पापम् । ऐलवम् ॥ २ ॥

क्षिप्रं वै तस्य वास्तुषु वृकाः कुर्वन्त ऐलवम् ॥ ३ ॥

तस्य । वास्तुषु । वृकाः । कुर्वन्ते । ऐलवम् ॥ ३ ॥

क्षिप्रं वै तस्य पृच्छन्ति यत् तदासीद्विदं नु तादिति ॥ ४ ॥

क्षिप्रम् । वै । तस्य । पृच्छन्ति । यत् । तत् । आसीत् । इदम् । नु । तात् । इति ॥ ४ ॥

छिन्ध्या छिन्धि प्र छिन्ध्यपि क्षापय क्षापय ॥ ५ ॥

छिन्धि । आ । छिन्धि । प्र । छिन्धि । अपि । क्षापय । क्षापय ॥ ५ ॥

आददानमाङ्गिरसि ब्रह्मज्यमुप दासय ॥ ६ ॥

आऽददानम् । आङ्गिरसि । ब्रह्मज्यम् । उप । दासय ॥ ६ ॥

वैश्वदेवी हु१च्यसे कृत्या कूर्वजमावृता ॥ ७ ॥

वैश्वदेवी । हि । उच्यसे । कृत्या । कूर्वजम् । आऽवृता ॥ ७ ॥

ओषन्ती समोषन्ती ब्रह्मणो वज्रः ॥ ८ ॥

ओषन्ती । समुओषन्ती । ब्रह्मणः । वज्रः ॥ ८ ॥

क्षुरपविर्मृत्युर्भूत्वा वि धाव त्वम् ॥ ९ ॥

क्षुरपविः । मृत्युः । भुत्वा । वि । धाव । त्वम् ॥ ९ ॥

आ दत्से जिनतां वर्च इष्टं पूर्त चाशिषः ॥ १० ॥

आ । दत्से । जिनताम् । वर्चः । इष्टम् । पूर्तम् । च । आऽशिषः ॥ १० ॥

आदाय जीतं जीताय लोकेऽमुष्मिन् प्र यच्छसि ॥ ११ ॥

आऽदाय । जीतम् । जीताय । लोके । अमुष्मिन् । प्र । यच्छसि ॥ ११ ॥

१ B तस्या. २ K K̄ V तदासीद्विदं नु तादिति. D C तदासीद्विदं नु तादिति. C तदासीद्विदं नु तादिति. S तदासीद्विदं नु तादिति. P आसीत् ३. तात् ३. P आसीत्. तात् ३. Cp आसीत्. इदं. नु. तात्. changed to आसीत्. इदं. नु. तात् ३. J आसीत्. तात् ३. A B E R Dc. तदासीद्विदं नु तादिति. ३ B K रसिप्रं. P आङ्गिरसि. ५ D Cs °हु१ (no kampa). E R °हु३°. K °हु१°. V °हु१°. D °हु१°. A B C °हु३°. ६ P कूर्वजम्. ७ B लोके१°.

अ॒ङ्घ्र्ये पद॒वीर्भ॒व ब्राह्म॒णस्या॒भि॒श॒स्त्र्या ॥ १२ ॥

अ॒ङ्घ्र्ये । पद॒ऽवीः । भ॒व । ब्राह्म॒णस्य॑ । अ॒भि॒श॒स्त्र्या ॥ १२ ॥

मे॒निः शर॒व्या भ॒वा॒घाद॒घवि॒षा भ॒व ॥ १३ ॥

मे॒निः । शर॒व्या । भ॒व । अ॒घात् । अ॒घऽवि॒षा । भ॒व ॥ १३ ॥

अ॒ङ्घ्र्ये प्र शिरो॑ जहि ब्रह्म॒ज्यस्य॑ कृताग॑सो दे॒वपी॒यो॒र॒राध॑सः ॥ १४ ॥

अ॒ङ्घ्र्ये । प्र । शिरोः॑ । ज॒हि । ब्रह्म॒ज्यस्य॑ । कृता॒ग॑सः । दे॒वऽपी॒योः । अ॒राध॑सः ॥ १४ ॥

त्वया॑ प्रमूर्णे॑ मृ॒दित॑म॒ग्निर्दे॒हतु॑ दुश्चि॒तम् ॥ १५ ॥ (२९)

त्वया॑ । प्रऽमूर्णे॑म् । मृ॒दि॒तम् । अ॒ग्निः । दे॒हतु॑ । दुः॒चि॒तम् ॥ १५ ॥ (२९)

इति पञ्चमेनुवाके षष्ठं पर्यायसूक्तम् ॥

वृ॒श्च प्र वृ॒श्च सं वृ॒श्च द॒ह प्र द॒ह सं द॒ह ॥ १ ॥

वृ॒श्च । प्र । वृ॒श्च । स॒म् । वृ॒श्च । द॒ह । प्र । द॒ह । स॒म् । द॒ह ॥ १ ॥

ब्रह्म॒ज्यं दे॒व्यङ्घ्र्य॑ आ मूला॑दनुसंद॒ह ॥ २ ॥

ब्रह्म॒ज्यम् । दे॒वि । अ॒ङ्घ्र्ये । आ । मूला॑त् । अ॒नु॒ऽसं॒द॒ह ॥ २ ॥

यथा॑याद् यमसा॑द॒नात् पा॒पलो॒कान् प॒राव॑तः ॥ ३ ॥

यथा॑ । अ॒यात् । य॒मऽस॒द॒नात् । पा॒पऽलो॒कान् । प॒रा॒व॒तः ॥ ३ ॥

ए॒वा त्वं दे॒व्यङ्घ्र्ये॑ ब्रह्म॒ज्यस्य॑ कृताग॑सो दे॒वपी॒यो॒र॒राध॑सः ॥ ४ ॥

ए॒व । त्वम् । दे॒वि । अ॒ङ्घ्र्ये । ब्रह्म॒ज्यस्य॑ । कृता॒ग॑सः । दे॒वऽपी॒योः । अ॒राध॑सः ॥ ४ ॥

वज्रे॑ण श॒तप॑र्वणा ती॒क्ष्णेन॑ क्षुरभृ॒ष्टिना ॥ ५ ॥

वज्रे॑ण । श॒तऽप॑र्वणा । ती॒क्ष्णेन॑ । क्षुर॒भृ॒ष्टिना ॥ ५ ॥

प्र स्कन्धान् प्र शिरो॑ जहि ॥ ६ ॥

प्र । स्कन्धा॑न् । प्र । शिरोः॑ । ज॒हि ॥ ६ ॥

लोमा॑न्यस्य सं छिन्धि॒ त्वच॑मस्य वि वेष्ट॑य ॥ ७ ॥

लोमा॑नि । अ॒स्य । स॒म् । छिन्धि॑ । त्वच॑म् । अ॒स्य । वि । वेष्ट॑य ॥ ७ ॥

१ R Ṣ अ॒ङ्घ्र्ये. २ R अ॒ङ्घ्र्ये. ३ So our authorities of saṁhitā and pada respectively. We should expect यथा याद् यम° and यथा । यात् । यम° ।

मांसान्यस्य शातय स्वावान्यस्य सं वृह ॥ ८ ॥

मांसानि । अन्य । शातय । स्वावानि । अन्य । सम् । वृह ॥ ८ ॥

अस्थीन्यस्य पीडय मज्जानमस्य निर्जीहि ॥ ९ ॥

अस्थीनि । अस्य । पीडय । मज्जानम् । अस्थ । निः । जीहि ॥ ९ ॥

सर्वास्याङ्गा पर्वणि वि श्रयय ॥ १० ॥

सर्वा । अस्या । अङ्गा । पर्वणि । वि । श्रयय ॥ १० ॥

अग्निरेनं क्रव्यात् पृथिव्या नुदतामुदोषतु वायुरन्तरिक्षान्महतो व-
रिष्णः ॥ ११ ॥

अग्निः । एनम् । क्रव्यात् । पृथिव्याः । नुदताम् । उत । ओषतु । वायुः । अन्तरिक्षात् ।
महतः । वरिष्णः ॥ ११ ॥

सूर्य एनं दिवः प्र णुदतां न्योषितु ॥ १२ ॥ (३०)

सूर्यः । एनम् । दिवः । प्र । नुदताम् । नि । ओषतु ॥ १२ ॥ (३०)

पञ्चमेनुवाके सप्तमं पर्यायसूक्तम् ॥

पञ्चमोनुवाकः ॥

इति द्वादशं काण्डं समाप्तम् ॥

“उदेहि वाजिन्” इति सूक्तं रोहितदेवताकम् । रोहितः सवित्र देवः । उद्यन् याः सूर्यस्तदागत इति ज्ञेयम् । रोहितसा-
हचर्येण मरुतः इन्द्रः अज एकपादः अग्निः सवित्रा मित्रावरुणौ प्रज्याद् अग्निः सूर्य इत्यादयो देवा अप्याहुता वर्णिताश्च ।
रोहितस्य तथा तत्संबन्धिदेवानामत्र वर्णने प्रयोजनं राज्ञा राष्ट्रस्य भरणम् इति सूक्तं इत्यस्तवी द्रष्टव्यम् ॥

क्वचिन्मन्त्रेषु रोहितपदस्य निर्वचनं कृत्वा अरोद् प्ररोहो करोह यातापृथिवीभ्यां एरोहेति रोहि । इति अजितम् ॥

याज्ञिकास्तु यक्ष्यमाणप्रकारेण विनियुजन्ति । तद्यथा ।

अर्थकामः “उदेहि वाजिन्” इत्यादिविशत्यृग्भिर्गन्तव्यम् आदिभ्यम् उपतिष्ठते ॥

तथा अर्थोत्थापनकामः उक्तविशत्यृग्भिः ज्ञानं कृत्वा उपतिष्ठते ॥

तथा अर्थसिद्धिकामः अहतवस्त्रपरिधानं कृत्वा उक्ताभिर्गैर्भिर्गन्तव्यम् उपतिष्ठते ॥

तथा अर्थो मम सिध्यताम् एवंकामस्ताभिर्कर्मिभ्यश्चम् अभिमन्त्र्य परिधापयति ॥

तथा विद्रावणादिविषये शमनकामः उक्ताभिर्कर्मिभ्यश्चम् अभिमन्त्र्य ददाति ॥

सूजितं हि । “उत्तमेन [८. ६२] वाचस्पतिलिङ्गाभिरुच्यन्तम् उपतिष्ठते । सातोऽहतवस्त्रो विभ्रवावृतम् आच्छादयती
ददाति” इति । की० ५. ५ ॥ उदेहि वाजिन् इति विशत्यृचो वाचस्पतिलिङ्गा इति केशवः ॥

“यो रोहितः” इति द्वयोर्कचोः [२५, २६] सलिलगणे पाठः । अतः “सल्लेखः क्षीयमानम् अश्रान्ति मन्थान्तानि”
[की० २. १] “सलिलैः सर्वकामः” [की० ३. ७] इत्यादौ चास्य विनियोगः ॥ सलिलगणश्च “आपो हि प्रा” इति १. ५
सूक्ते द्रष्टव्यः ॥

“समिद्धो अग्निः समिधानो घृतद्वयः” इति [२८-३२] पदार्थस्य विनियोगो “य इमे यातापृथिवी” [१३. ३] इत्यत्र
द्रष्टव्यः ॥

उदेहि वाजिन् यो अप्स्व॑न्त॒रिदं राष्ट्रं॑ प्र वि॒श स॒नुता॑वत् ।

यो रोहि॑तो विश्व॑मिदं ज॒जान॑ स त्वा राष्ट्राय॑ सुभृ॑तं विभ॑तु ॥ १ ॥

उत्॒ऽऽणहि॑ । वा॒जिन् । यः । अप्॒ऽऽसु । अ॒न्तः । इ॒दम् । रा॒ष्ट्रम् । प्र । वि॒श । स॒नुता॑वत् ।

यः । रोहि॑तः । विश्व॑म् । इ॒दम् । ज॒जान॑ । सः । त्वा । रा॒ष्ट्राय॑ । सु॒ऽभृ॑तम् । वि॒भ॑तु ॥ १ ॥

उ॒द्वाज॑ आ ग॒न् यो अप्स्व॑न्त॒रिदं॑ वि॒श आ रो॒ह त्वद्यो॑नयो याः ।

सोमं॑ दधा॑नोप ओष॑धीर्गाश्चतु॑ष्पदो द्वि॒पद् आ वेश॑येह ॥ २ ॥

उत् । वा॒जः । आ । ग॒न् । यः । अप्॒ऽऽसु । अ॒न्तः । वि॒शः । आ । रो॒ह । त्वत्॒ऽद्यो॑नयः । याः ।

सोम॑म् । दधा॑नः । अपः । ओष॑धीः । गाः । चतु॑ऽऽपदः । द्वि॒ऽऽपदः । आ । वेश॑य । इ॒ह ॥ २ ॥

यूयमु॒ग्रा म॑रुतः पृ॒श्निमा॑नर॒ इद्रे॑ण यु॒जा प्र मृ॑णीत॒ शत्रू॑न् ।

आ वो रोहितः शृणवत् सुदानवस्त्रिषभारो मरुतः स्वादुसंमुदः ॥ ३ ॥

युयम् । उग्राः । मरुतः । पृश्निऽमातरः । इन्द्रेण । युजा । प्र । मृणीत । शत्रून् ।

आ । वः । रोहितः । शृणवत् । सुऽदानवः । त्रिऽसप्तसः । मरुतः । स्वादुऽसंमुदः ॥ ३ ॥

रुहो रुरोह रोहित आ रुरोह गर्भो जनीनां जनुषामुपस्थम् ।

ताभिः संरन्ध्रमन्वविन्दन् षडुर्वीर्गातुं प्रपश्यन्निह राष्ट्रमाहाः ॥ ४ ॥

रुहः । रुरोह । रोहितः । आ । रुरोह । गर्भः । जनीनाम् । जनुषाम् । उपऽस्थम् ।

ताभिः । सम्ऽरन्ध्रम् । अनु । अविन्दन् । षट् । उर्वीः । गातुम् । प्रऽपश्यन् । इह । राष्ट्रम् । आ । अहाः ॥ ४ ॥

आ ते राष्ट्रमिह रोहितोहार्षीद् व्यास्येन्मृधो अभयं ते अभूत् ।

तस्मै ते द्यावापृथिवी रेवतीभिः कामं दुहायामिह शकरीभिः ॥ ५ ॥

आ । ते । राष्ट्रम् । इह । रोहितः । अहार्षीत् । वि । आस्थत् । मृधः । अभयम् । ते । अभूत् ।

तस्मै । ते । द्यावापृथिवी इति । रेवतीभिः । कामम् । दुहायाम् । इह । शकरीभिः ॥ ५ ॥

रोहितो द्यावापृथिवी जजान तत्र तन्तुं परमेष्ठी ततान ।

तत्र शिश्रियेज एकपादोदंहद् द्यावापृथिवी बलेन ॥ ६ ॥

रोहितः । द्यावापृथिवी इति । जजान । तत्र । तन्तुम् । परमेऽस्थी । ततान ।

तत्र । शिश्रिये । अजः । एकऽपादः । अदंहत् । द्यावापृथिवी इति । बलेन ॥ ६ ॥

रोहितो द्यावापृथिवी अदंहत् तेन स्वस्तिमितं तेन नाकः ।

तेनान्तरिक्षं विमिता रजांसि तेन देवा अमृतमन्वविन्दन् ॥ ७ ॥

रोहितः । द्यावापृथिवी इति । अदंहत् । तेन । स्वः । स्तिमितम् । तेन । नाकः ।

तेन । अन्तरिक्षम् । विऽमिता । रजांसि । तेन । देवाः । अमृतम् । अनु । अविन्दन् ॥ ७ ॥

वि रोहितो अमृशद् विश्वरूपं समाकुर्वाणः प्ररुहो रुहश्च ।

दिवं रुद्धा महता महिम्ना सं ते राष्ट्रमनक्तु पर्यसा घृतेन ॥ ८ ॥

१ K K̄ V De संरन्ध्रम्. २ A D S̄ Cs °तो अहार्षी°. We with B̄ C E K̄ R V De.

३ B̄ C E R̄ S̄ °द्यास्थ° for °द्व व्यास्ये°. We with A D K̄ K̄ V. ४ Ā B̄ C D E K̄ K̄

R̄ S̄ V De Cs दुहायाम्. P P̄ J Cp दुहायाम्. The emendation to °ता° adopted by

Rw. is not inevitable, though desirable. ५ P रेवतिभिः. ६ B̄ B̄ D E R̄ S̄ स्व.

७ R रुद्धा.

वि । रोहितः । अमृशन् । विश्वऽरूपम् । समऽआकुर्वीणः । प्रऽरुहः । रुहः । च ।

दिवम् । रुद्धा । मद्गता । महिम्ना । सम् । ते । राष्ट्रम् । अनक्तु । पर्यसा । घृतेन ॥ ८ ॥

यास्ते रुहः प्ररुहो यास्त आरुहो याभिरापृणासि दिवमन्तरिक्षम् ।

तासां ब्रह्मणा पर्यसा वावृधानो विशि राष्ट्रे जागृहि रोहितस्य ॥ ९ ॥

याः । ते । रुहः । प्रऽरुहः । याः । ते । आऽरुहः । यामिः । आऽपृणासि । दिवम् । अन्तरिक्षम् ।

तासाम् । ब्रह्मणा । पर्यसा । ववृधानः । विशि । राष्ट्रे । जागृहि । रोहितस्य ॥ ९ ॥

यास्ते विशस्तपसः संवभूवुर्वत्सं गायत्रीमनु ता इहागुः ।

तास्त्वा विशन्तु मनसा शिवेन संमाता वत्सो अभ्येति रोहितः ॥ १० ॥ (१)

याः । ते । विशः । तपसः । समऽवभुवुः । वत्सम् । गायत्रीम् । अनु । ताः । इह । आ । अगुः ।

ताः । त्वा । आ । विशन्तु । मनसा । शिवेन । समऽमाता । वत्सः । अभि । एतु । रोहितः ॥ १० ॥ (१)

ऊर्ध्वो रोहितो अधि नाके अस्थाद् विश्वा रूपाणि जनयन् युवां कविः ।

तिग्मेनाग्निज्योतिषा वि भाति तृतीयं चक्रे रजसि प्रियाणि ॥ ११ ॥

ऊर्ध्वः । रोहितः । अधि । नाके । अस्थात् । विश्वा । रूपाणि । जनयन् । युवा । कविः ।

तिग्मेन । अग्निः । ज्योतिषा । वि । भाति । तृतीयं । चक्रे । रजसि । प्रियाणि ॥ ११ ॥

सहस्रशृङ्गो वृषभो जातवेदा घृताहुतः सोमं पृष्ठः सुवीरः ।

मा मा हासीन्नाथितो नेत् त्वा जहानि गोपोषं च मे वीरपोषं च धेहि ॥ १२ ॥

सहस्रऽशृङ्गः । वृषभः । जातऽवेदाः । घृतऽआहुतः । सोमंऽपृष्ठः । सुऽवीरः ।

मा । मा । हासीत् । नाथितः । न । इत् । त्वा । जहानि । गोऽपोषम् । च । मे । वीरऽपोषम् । च । धेहि ॥ १२ ॥

रोहितो यज्ञस्य जनिता मुखं च रोहिताय वाचा श्रोत्रेण मनसा जुहोमि ।

रोहितं देवा यन्ति सुमनस्यमाना स मा रोहैः सामित्यै रोहयतु ॥ १३ ॥

रोहितः । यज्ञस्य । जनिता । मुखम् । च । रोहिताय । वाचा । श्रोत्रेण । मनसा । जुहोमि ।

रोहितम् । देवाः । यन्ति । सुऽमनस्यमानाः । सः । मा । रोहैः । सामऽित्यै । रोहयतु ॥ १३ ॥

रोहितो यज्ञं व्यदिधाद् विश्वकर्मणे तस्मात् तेजांस्युप मेमान्यागुः ।

वोचेयं ते नाभिं भुवनस्याधि मज्मनि ॥ १४ ॥

रोहितः । यज्ञम् । वि । अदधात् । विश्वऽकर्मणे । तस्मात् । तेजांसि । उप । मा । इमानि ।

आ । अगुः ।

वोचेयम् । ते । नाभिम् । भुवनस्य । अधि । मज्मनि ॥ १४ ॥

आ त्वा रुरोह बृहत्यूत पक्षिरा ककुब् वर्चसा जातवेदः ।

आ त्वा रुरोहोणिहाक्षरो वषट्कार आ त्वा रुरोह रोहितो रेतसा सह ॥ १५ ॥

आ । त्वा । रुरोह । बृहती । उत । पक्षिः । आ । ककुप् । वर्चसा । जातऽवेदः ।

आ । त्वा । रुरोह । उणिहाऽअक्षरः । वषट्कारः । आ । त्वा । रुरोह । रोहितः ।

रेतसा । सह ॥ १५ ॥

अयं वस्ते गर्भे पृथिव्या दिवं वस्तेयमन्तरिक्षम् ।

अयं ब्रह्मस्य विष्टपि स्वर्लोकान व्यानिशे ॥ १६ ॥

अयम् । वस्ते । गर्भम् । पृथिव्याः । दिवम् । वस्ते । अयम् । अन्तरिक्षम् ।

अयम् । ब्रह्मस्य । विष्टपि । स्वर्ः । लोकान् । वि । आनिशे ॥ १६ ॥

वाचस्पते पृथिवी नः स्योना स्योना योनिस्तस्या नः सुशेवा ।

इहैव प्राणः सख्ये नो अस्तु तं त्वा परमेष्ठिन् पर्यग्निरायुषा वर्चसा द-

धानु ॥ १७ ॥

वाचः । पते । पृथिवी । नः । स्योना । स्योना । योनिः । तस्या । नः । सुशेवा ।

इह । एव । प्राणः । सख्ये । नः । अस्तु । तम् । त्वा । परमेऽस्थिन् । परि । अग्निः ।

आयुषा । वर्चसा । दधानु ॥ १७ ॥

वाचस्पत ऋतवः पञ्च ये नो वैश्वकर्मणाः परि ये संबभूवुः ।

१ B C D E R S̃ C s P P̃ J C r मज्मनि. De मज्मानि changed to मज्मनि. २ C D D e C s
हृत्युत्त. E हृत्युत्त. R हृत्युत्त. S̃ हृत्युत्त. ३ B दिवं च वस्ते°. ४ D E S̃ C s न
स्योना. ५ B E K K R सुशेवाः. We with A B C E S̃ V D e C s P P̃ J C r. ६ So P
P̃ J C r, and not तस्याः. ७ A B C D E K R S̃ V D e C s P P̃ J C r ये नो. B K
read योनौ for ये नो. The passage is not free from suspicion of corruption.

इहैव प्राणः सख्ये नो अस्तु तं त्वा परमेष्ठिन् परि रोहित आयुषा व-
र्चसा दधातु ॥ १८ ॥

पते । ऋतवः । पञ्च । ये । नो । वैश्वऽकर्मणः । परि । ये । सम्ऽवगुः ।

परि । रोहितः । आयुषा । वर्चसा । दधातु ॥ १८ ॥

वाचस्पते सौमनसं मनश्च गोष्ठे नो गा जनय योनिषु प्रजाः ।

इहैव प्राणः सख्ये नो अस्तु तं त्वा परमेष्ठिन् पर्यहमायुषा वर्चसा द-
धामि ॥ १९ ॥

वाचः । पते । सौमनसम् । मनः । च । गोऽस्थे । नः । गाः । जनयं । योनिषु । प्रजाः ।

इह । एव । प्राणः । सख्ये । नः । अस्तु । तम् । त्वा । परमेऽस्थिन् । परि । अहम् । आ-
युषा । वर्चसा । दधामि ॥ १९ ॥

परि त्वा धातु सविता देवो अग्निर्वर्चसा मित्रावरुणावभि त्वा ।

सर्वा अरातीरवक्रामन्नेहीदं राष्ट्रमंकरः सनृतावत ॥ २० ॥ (२)

परि । त्वा । धातु । सविता । देवः । अग्निः । वर्चसा । मित्रावरुणौ । अभि । त्वा ।

सर्वाः । अरातीः । अवऽक्रामन् । आ । इहि । इहम् । राष्ट्रम् । अंकरः । सनृताऽवत ॥ २० ॥ (२)

यं त्वा पृथ्वी रथे प्रष्टिर्वहति रोहित ।

शुभा यासि रिणन्नपः ॥ २१ ॥

यम् । त्वा । पृथ्वी । रथे । प्रष्टिः । वहति । रोहितम् ।

शुभा । यासि । रिणन् । अपः ॥ २१ ॥

अनुव्रता रोहिणी रोहितस्य सूरिः सुवर्णा बृहती सुवर्चाः ।

तया वाजान् विश्वरूपां जयेत् तया विश्वाः पृतना अभि ध्याम ॥ २२ ॥

अनुऽव्रता । रोहिणी । रोहितस्य । सूरिः । सुऽवर्णा । बृहती । सुऽवर्चाः ।

तया । वाजान् । विश्वरूपान् । जयेत् । तया । विश्वाः । पृतनाः । अभि । ध्याम ॥ २२ ॥

१ A प्रष्टिः. BCKKVDePPCp पृष्टिः. S प्रष्टिः changed to प्रष्टिः. We with D
ERCJ. २ BRSC रोहितः. PC रोहितः. ३ BEKRPJ सृणध्वः. S
यासि रिः changed to यास्युः. We with ABCDKVDeCs Cp. ४ C स्याम्. ५ PP
J रूपाम् ।. CP रूपाम् ।.

इदं सदो रोहिणी रोहितस्यासौ पन्थाः पृषती येन याति ।

तां गन्धर्वाः कश्यपा उन्नयन्ति तां रक्षन्ति कवयोऽप्रमादम् ॥ २३ ॥

इदम् । सदः । रोहिणी । रोहितस्य । असौ । पन्थाः । पृषती । येन । याति ।

ताम् । गन्धर्वाः । कश्यपाः । उन् । नयन्ति । ताम् । रक्षन्ति । कवयः । अप्रमादम् ॥ २३ ॥

सूर्यस्याश्वा हरयः केतुमन्तः सदा वहन्त्यमृताः सुखं रथम् ।

घृतपावा रोहितो भ्राजमानो दिवं देवः पृषतीमा विवेश ॥ २४ ॥

सूर्यस्य । अश्वाः । हरयः । केतुमन्तः । सदा । वहन्ति । अमृताः । सुखम् । रथम् ।

घृतपावा । रोहितः । भ्राजमानः । दिवम् । देवः । पृषतीम् । आ । विवेश ॥ २४ ॥

यो रोहितो वृषभस्तिग्मशृङ्गः पर्यग्निं परि सूर्यं बभूव ।

यो विष्टभ्राति पृथिवीं दिवं च तस्माद् देवा अधि सृष्टीः सृजन्ते ॥ २५ ॥

यः । रोहितः । वृषभः । तिग्मशृङ्गः । परि । अग्निम् । परि । सूर्यम् । बभूव ।

यः । विष्टभ्राति । पृथिवीम् । दिवम् । च । तस्मात् । देवाः । अधि । सृष्टीः । सृ-
जन्ते ॥ २५ ॥

रोहितो दिवमारुहन्महतः पर्यर्णवात् ।

सर्वा रुरोह रोहितो रुहः ॥ २६ ॥

रोहितः । दिवम् । आ । अरुहत् । महतः । परि । अर्णवात् ।

सर्वाः । रुरोह । रोहितः । रुहः ॥ २६ ॥

वि मिमीष्व पर्यस्वतीं घृताचीं देवानां धेनुरनपस्पृगेषा ।

इन्द्रः सोमं पिबतु क्षेमो अस्त्वग्निः प्र स्तौतु वि मृधो नुदस्व ॥ २७ ॥

वि । मिमीष्व । पर्यस्वतीम् । घृताचीम् । देवानाम् । धेनुः । अनपस्पृक् । एषा ।

इन्द्रः । सोमम् । पिबतु । क्षेमः । अस्तु । अग्निः । प्र । स्तौतु । वि । मृधः । नुदस्व ॥ २७ ॥

समिद्धो अग्निः समिधानो घृतवृद्धो घृताहुतः ।

अभीषाद् विश्वाषाडग्निः सपत्नान् हन्तु ये मम ॥ २८ ॥

१ D Cs तान् for तां. २ A B B C D E K K R S Cs गंधर्वाः. De गंधर्वाः changed to गंधर्वाः. P J Cg गंधर्वाः 1. We with V Dc P. ३ P P J रोहिणीः 1. We with Cg.

सम्ऽइक्षः । अग्निः । सम्ऽइधानः । घृतऽइक्षः । घृतऽआहुतः ।

अग्नीषाद् । विश्वाषाद् । अग्निः । सऽपत्नान् । हन्तु । ये । मम ॥ २८ ॥

हन्तॄन्नान् प्र दहॄत्वरि॒र्यो नः पृत॒न्यति ।

क्र॒व्यादा॒ग्निना॑ व॒यं स॒पत्नान् प्र द॒हाम॑सि ॥ २९ ॥

हन्तु । ए॒नान् । प्र । द॒हन्तु । अ॒रिः । यः । नः । पृत॒न्यति ।

क्र॒व्यऽअ॒ग्ना । अ॒ग्निना॑ । व॒यम् । स॒पत्नान् । प्र । द॒हाम॑सि ॥ २९ ॥

अ॒वा॒चीना॒नव॑ ज॒हीन्द्र॒ वज्रे॑ण वाहु॒मान् ।

अ॒धा स॒पत्नान् मा॒म॒कान्मे॒स्तेजो॑भि॒रादि॑षि ॥ ३० ॥ (३)

अ॒वा॒चीना॒न् । अ॒व । ज॒हि । इन्द्र॑ । वज्रे॑ण । वाहु॑ऽमा॒न् ।

अ॒ध । स॒पत्नान् । मा॒म॒कान् । अ॒ग्नेः । तेजः॑ऽभिः । आ । अ॒दि॒षि ॥ ३० ॥ (३)

अ॒ग्ने स॒पत्नान॑ध॒रान् पा॒दया॑स्मद् व्य॒थया॑ स॒जात॑मु॒त्पिपा॑नं बृह॒स्यते ।

इन्द्रा॑ग्नी मि॒त्रावरु॑णाव॒धरे॑ प॒द्यन्ता॑मप्र॒तिम॑न्यूय॒मानाः ॥ ३१ ॥

अ॒ग्ने । स॒पत्नान् । अ॒ध॒रान् । पा॒द॒य । अ॒सत् । व्य॒थ॒य । स॒जा॒तम् । उ॒त्पि॒पा॒नम् ।

बृह॒स्य॒ते ।

इन्द्रा॑ग्नी इति । मि॒त्रावरु॑णौ । अ॒ध॒रे । प॒द्यन्ता॑म् । अ॒प्रति॑ऽम॒न्यूय॑मानाः ॥ ३१ ॥

उ॒द्यंस्त्वं दे॒व सूर्य॑ स॒पत्नान॑व॒ मे ज॒हि ।

अ॒वैनान॑श्म॒ना ज॒हि ते य॑न्त्व॒ध॒मं त॒मः ॥ ३२ ॥

उ॒त्प॒द्यन् । त्वम् । दे॒व । सूर्य॑ । स॒पत्नान् । अ॒व । मे । ज॒हि ।

अ॒व । ए॒नान् । अ॒श्म॒ना । ज॒हि । ते । य॑न्तु । अ॒ध॒मम् । त॒मः ॥ ३२ ॥

व॒त्सो वि॒राजो॑ वृष॒भो म॑ती॒नामा॑ रु॒रोह॑ शुक्र॒पृष्ठो॑न्त॒रिक्ष॑म् ।

घृ॒तेना॑र्क॒मभ्य॑र्च॒न्ति व॒त्सं ब्र॒ह्म स॒न्तं ब्र॒ह्मणा॑ वर्ध॒यन्ति ॥ ३३ ॥

व॒त्सः । वि॒राजः । वृष॒भः । म॑ती॒नाम् । आ । रु॒रोह॑ । शुक्र॑ऽपृ॒ष्ठः । अ॒न्तरि॑क्षम् ।

घृ॒तेन॑ । अ॒र्कम् । अ॒ग्नि । अ॒र्च॒न्ति । व॒त्सम् । ब्र॒ह्म । स॒न्तम् । ब्र॒ह्मणा॑ । वर्ध॒य॒न्ति ॥ ३३ ॥

दि॒वं च॒ रोह॑ पृथि॒र्वी च॒ रोह॑ रा॒ष्ट्रं च॒ रोह॑ द्रवि॒णं न॒ रोह॑ ।

प्रजां च रोहामृतं च रोह रोहितेन तन्वैः सं स्पृशस्व ॥ ३४ ॥

वि॒वम् । च । रो॒ह । पृ॒थि॒वीम् । च । रो॒ह । रा॒ष्ट्रम् । च । रो॒ह । द्र॒वि॒णम् । च । रो॒ह ।
प्र॒ऽजा॒म् । च । रो॒ह । अ॒मृत॑म् । च । रो॒ह । रो॒हि॒तेन । तन्व॑मि । स॒म् । स्पृ॒श॒स्व ॥ ३४ ॥

ये दे॒वा रा॒ष्ट्रभृ॒तोभि॒तो यन्ति॒ सूर्य॑म् ।

तैष्टे रोहितः संविदानो राष्ट्रं दधातु सुमनस्यमानः ॥ ३५ ॥

ये । दे॒वाः । रा॒ष्ट्रभृ॒तः । अ॒भि॒तः । यन्ति॑ । सूर्य॑म् ।

तैः । ते । रो॒हि॒तः । स॒म्ऽवि॒दानः । रा॒ष्ट्रम् । द॒धा॒तु । सु॒म॒न॒स्य॒मा॒नः ॥ ३५ ॥

उत् त्वा यज्ञा ब्रह्मपूता वहन्त्यध्वगतो हरयस्त्वा वहन्ति ।

तिरः समुद्रमति रोचसेर्णवम् ॥ ३६ ॥

उत् । त्वा । य॒ज्ञाः । ब्र॒ह्म॒पू॒ताः । व॒ह॒न्ति । अ॒ध्व॒ऽग॒तः । ह॒र॒यः । त्वा । व॒ह॒न्ति ।

ति॒रः । स॒मु॒द्रम् । अ॒ति । रो॒च॒से । अ॒र्ण॒वम् ॥ ३६ ॥

रोहिते द्यावापृथिवी अधि श्रिते वसुजिति गोजिति संधनाजिति ।

सहस्रं यस्य जनिमानि सप्त च वोचेयं ते नाभिं भुवनस्याधि मज्मनि ॥ ३७ ॥

रो॒हि॒ते । द्या॒वापृ॒थि॒वी इति॑ । अ॒धि । श्रि॒ते इति॑ । व॒सु॒ऽजि॒ति । गो॒ऽजि॒ति । स॒न्ध॒न॒ऽजि॒ति ।

स॒ह॒स्र॑म् । य॒स्य । ज॒नि॒मा॒नि । स॒प्त । च । वो॒चे॒यम् । ते । ना॒भिम् । भु॒व॒न॒स्य । अ॒धि ।

म॒ज्म॒नि ॥ ३७ ॥

यशा यासि प्रदिशो दिशश्च यशाः पशूनामुत चर्षणीनाम् ।

यशाः पृथिव्या अदित्या उपस्थेहं भूयासं सवितेव चारुः ॥ ३८ ॥

य॒शाः । या॒सि । प्र॒दि॒शः । दि॒शः । च । य॒शाः । प॒शू॒नाम् । उ॒त । च॒र्ष॒णी॒नाम् ।

य॒शाः । पृ॒थि॒व्याः । अ॒दि॒त्याः । उ॒प॒ऽस्थे॑ । अ॒हम् । भू॒या॒सम् । स॒वि॒ता॒ऽइ॒व । चा॒रुः ॥ ३८ ॥

अमुत्र सन्निह वेत्थेतः संस्तानि पश्यसि ।

इतः पश्यन्ति रोचनं दिवि सूर्यं विपश्चितम् ॥ ३९ ॥

अ॒मु॒त्र । स॒न् । इ॒ह । वे॒त्थ॑ । इ॒तः । स॒न् । ता॒नि । प॒श्य॑सि ।

इ॒तः । प॒श्य॑न्ति । रो॒च॒नम् । दि॒वि । सूर्य॑म् । वि॒प॒ऽचि॒तम् ॥ ३९ ॥

देवो देवान् मर्चयस्यन्तश्चरस्यर्णवे ।

समानमग्निमिन्धते तं विदुः कवयः परे ॥ ४० ॥ (४)

देवः । देवान् । मर्चयसि । अन्तः । चरसि । अर्णवे ।

समानम् । अग्निम् । इन्धते । तम् । विदुः । कवयः । परे ॥ ४० ॥ (४)

अवः परेण पर एनावरेण पदा वासं बिभ्रती गौरुदस्थात् ।

सा कद्रीची कं स्विदर्थं परागात् क् स्वित् सूते नहि यूथे अस्मिन् ॥ ४१ ॥

अवः । परेण । परः । एना । अवरेण । पदा । यत्साम् । बिभ्रती । गौः । उत् । अस्थात् ।

सा । कद्रीची । कम् । स्वित् । अर्थम् । परा । अगात् । क् । स्वित् । सूते । नहि । यूथे ।

अस्मिन् ॥ ४१ ॥

एकपदी द्विपदी सा चतुष्पद्यष्टापदी नवपदी बभूवुषी ।

सहस्राक्षरा भुवनस्य पङ्क्तिस्तस्याः समुद्रा अधि वि क्षरन्ति ॥ ४२ ॥

एकऽपदी । द्विऽपदी । सा । चतुऽपदी । अष्टाऽपदी । नवऽपदी । बभूवुषी ।

सहस्रऽअक्षरा । भुवनस्य । पङ्क्तिः । तस्याः । समुद्राः । अधि । वि । क्षरन्ति ॥ ४२ ॥

आरोहन् द्याममृतः प्राव मे वचः ।

उत् त्वा यज्ञा ब्रह्मपूता वहन्त्यध्वगतो हरयस्त्वा वहन्ति ॥ ४३ ॥

आऽरोहन् । द्याम् । अमृतः । प्र । अव । मे । वचः ।

उत् । त्वा । यज्ञाः । ब्रह्मऽपूताः । वहन्ति । अध्वऽगतः । हरयः । त्वा । वहन्ति ॥ ४३ ॥

वेद तत् ते अमर्त्य यत् ते आक्रमणं दिवि ।

यत् ते सधस्थं परमे व्योमिन् ॥ ४४ ॥

वेद । तत् । ते । अमर्त्य । यत् । ते । आऽक्रमणम् । दिवि ।

यत् । ते । सधऽस्थम् । परमे । विऽओमन् ॥ ४४ ॥

सूर्यो द्यां सूर्यः पृथिवीं सूर्य आपोति पश्यति ।

सूर्यो भूतस्यैकं चक्षुरा रुरोह दिवं महीम् ॥ ४५ ॥

सूर्यः । द्याम् । सूर्यः । पृथिवीम् । सूर्यः । आपः । अति । पश्यति ।

सूर्यः । भूतस्य । एकम् । चक्षुः । आ । रुरोह । दिवम् । महीम् ॥ ४५ ॥

उर्वीरासन् परिधयो वेदिभूमिः कल्पत ।

तत्रैतावग्नी आधत्त हिमं ग्रंसं च रोहितः ॥ ४६ ॥

उर्वीः । आसन् । परिऽधयः । वेदिः । भूमिः । अकल्पत ।

तत्र । एतौ । अग्नी इति । आ । अधत्त । हिमम् । ग्रंसम् । च । रोहितः ॥ ४६ ॥

हिमं ग्रंसं चाधाय यूषान् कृत्वा पर्वतान् ।

वर्षाज्यावग्नी ईजाते रोहितस्य स्वर्विदः ॥ ४७ ॥

हिमम् । ग्रंसम् । च । आऽधाय । यूषान् । कृत्वा । पर्वतान् ।

वर्षाऽज्यायौ । अग्नी इति । ईजाते इति । रोहितस्य । स्वऽविदः ॥ ४७ ॥

स्वर्विदो रोहितस्य ब्रह्मणाम्निः समिध्यते ।

तस्माद् ग्रंसस्तस्माद्धिमस्तस्माद् यज्ञोजायत ॥ ४८ ॥

स्वऽविदः । रोहितस्य । ब्रह्मणा । अग्निः । सम् । इध्यते ।

तस्मात् । ग्रंसः । तस्मात् । हिमः । तस्मात् । यज्ञः । अजायत ॥ ४८ ॥

ब्रह्मणाग्नी वावृधानौ ब्रह्मवृद्धौ ब्रह्माहुतौ ।

ब्रह्मेष्टावग्नी ईजाते रोहितस्य स्वर्विदः ॥ ४९ ॥

ब्रह्मणा । अग्नी इति । वावृधानौ । ब्रह्मऽवृद्धौ । ब्रह्मऽआहुतौ ।

ब्रह्मऽइष्टौ । अग्नी इति । ईजाते इति । रोहितस्य । स्वऽविदः ॥ ४९ ॥

सत्ये अन्यः समाहितोऽस्वैन्यः समिध्यते ।

ब्रह्मेष्टावग्नी ईजाते रोहितस्य स्वर्विदः ॥ ५० ॥ (५)

सत्ये । अन्यः । सम्ऽआहितः । अप्सु । अन्यः । सम् । इध्यते ॥ ५० ॥ (५)

यं वातः परि शुम्भति यं वेन्द्रो ब्रह्मणस्पतिः ।

ब्रह्मेष्टावग्नी ईजाते रोहितस्य स्वर्विदः ॥ ५१ ॥

यम् । वातः । परिऽशुम्भति । यम् । वा । इन्द्रः । ब्रह्मणः । पतिः ।

ब्रह्मऽइष्टौ । अग्नी इति । ईजाते इति । रोहितस्य । स्वऽविदः ॥ ५१ ॥

वेदिं भूमिं कल्पयित्वा दिवं कृत्वा दक्षिणाम् ।

घंसं तदग्निं कृत्वा चकार विश्वमा सन्वद् वर्षेणाज्येन रोहितः ॥ ५२ ॥
वेदिम् । भूमिम् । कल्पयित्वा । दिवम् । कृत्वा । दक्षिणाम् ।

घंसम् । तत् । अग्निम् । कृत्वा । चकार । विश्वम् । आत्मन्ऽवत् । वर्षेण । आज्येन ।
रोहितः ॥ ५२ ॥

वर्षमाज्यं घंसो अग्निर्वेदिर्भूमिरकल्पत ।

तत्रैतान् पर्वतानग्निर्गीर्भिरूर्ध्वो अकल्पयत् ॥ ५३ ॥

वर्षम् । आज्यम् । घंसः । अग्निः । वेदिः । भूमिः । अकल्पत् ।

तत्र । एतान् । पर्वतान् । अग्निः । गीःऽभिः । ऊर्ध्वान् । अकल्पयत् ॥ ५३ ॥

गीर्भिरूर्ध्वान् कल्पयित्वा रोहितो भूमिमब्रवीत् ।

त्वयीदं सर्वं जायतां यद् भूतं यच्च भाव्यमि ॥ ५४ ॥

गीःऽभिः । ऊर्ध्वान् । कल्पयित्वा । रोहितः । भूमिम् । अब्रवीत् ।

त्वयि । इदम् । सर्वम् । जायताम् । यत् । भूतम् । यत् । च । भाव्यम् ॥ ५४ ॥

स यज्ञः प्रथमो भूतो भव्यो अजायत ।

तस्माद्ध जज्ञ इदं सर्वं यत् किं चेदं विरोचते रोहितेन ऋषिणाभृतम् ॥ ५५ ॥

सः । यज्ञः । प्रथमः । भूतः । भव्यः । अजायत ।

तस्मात् । ह । जज्ञे । इदम् । सर्वम् । यत् । किम् । च । इदम् । विऽरोचते । रोहितेन ।

ऋषिणा । आऽभृतम् ॥ ५५ ॥

यश्च गां पदा स्फुरति प्रत्यङ् सूर्यं च मेहति ।

तस्य वृश्चामि ते मूलं न छायां करवोपरम् ॥ ५६ ॥

यः । च । गाम् । पदा । स्फुरति । प्रत्यङ् । सूर्यम् । च । मेहति ।

तस्य । वृश्चामि । ते । मूलम् । न । छायाम् । करवः । अपरम् ॥ ५६ ॥

यो माभिच्छायमत्येषि मां चाग्निं चान्तरा ।

तस्य वृश्चामि ते मूलं न छायां करवोपरम् ॥ ५७ ॥

यः । मा । अभिऽछायम् । आतेऽप्यि । नाम् । च । अग्निम् । च । अन्तरा ।

तस्य । वृश्चामि । ते । मूलम् । न । छागाम् । कुरवः । अपरम् ॥ ५७ ॥

यो अद्य देव सूर्य त्वां च मां चान्तरायति ।

दुष्प्रभ्यं तस्मिन् शर्मलं दुरितानि च मृज्महे ॥ ५८ ॥

यः । अद्य । देव । सूर्य । त्वाम् । च । माम् । च । अन्तरा । अयति ।

दुःस्वभ्यम् । तस्मिन् । शर्मलम् । दुःइतानि । च । मृज्महे ॥ ५८ ॥

मा प्र गाम पथो वयं मा यज्ञादिन्द्र सोमिनः ।

मान्त स्थुर्नो अरातयः ॥ ५९ ॥

मा । प्र । गाम् । पथः । वयम् । मा । यज्ञात् । इन्द्र । सोमिनः ।

मा । अन्तः । स्थुः । नः । अरातयः ॥ ५९ ॥

यो यज्ञस्य प्रसाधनस्तनुर्देवेष्वाततः ।

तमाहुतमशीमहि ॥ ६० ॥ (६)

यः । यज्ञस्य । प्रसाधनः । तनुः । देवेषु । आऽततः ।

तम् । आऽहुतम् । अशीमहि ॥ ६० ॥ (६)

प्रथमेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

इति प्रथमोनुवाकः ॥

“उदस्य केतवः” इति सवितृदेवताकम् ॥

याज्ञिका वक्ष्यमाणप्रकारेण विनियुज्जन्ति ।

“उदस्य केतवः” इत्यनुवाकस्य सलिलगणे पाठः । अतस्तस्य गणप्रयुक्तो विनियोगो द्रष्टव्यः [१. ५] ॥

तथा उपनयने आयुरभिष्टुत्यर्थम् अनेनानुवाकेन माणवकस्त्रिकालम् आदित्यम् उपतिष्ठेत् । सूत्रितं हि । “उदस्य केतवः [१३. २] मूर्धाहम् [१६. ३] विषासहिम् [१७. १] इत्युद्यन्तम् उपतिष्ठते मध्यंदिनेऽस्तं यन्तम्” इति । कौ० ७. ९ ॥

तथा चातुर्मास्ये साकमेधपर्वणि पित्र्येष्टौ जातायाम् आदित्योपस्थाने इदं विनियुक्तम् । तद् उक्तं वैताने । “प्राज्ञोभ्युक्तम्यो-
दस्य केतव इत्यादित्यमुपतिष्ठन्ते” इति । वै० २. ५ ॥

उदस्य केतवो दिवि शुका भ्राजन्त ईरते ।

आदित्यस्य नृचक्षसो महिषवतस्य मीढुषः ॥ १ ॥

उन् । अस्य । केतवः । दिवि । शुकाः । भ्राजन्तः । ईरते ।

आदित्यस्य । नृचक्षसः । महिषवतस्य । मीढुषः ॥ १ ॥

१ P Cr कुरवः । We with P J. २ B दुःप्रभ्यं. ३ B C D E R S C s मृज्महे. P P J Cr मृज्महे । We with De. ४ P गाम । ५ A B E R De P J मीढुषः.

दिशां प्रज्ञानां स्वरयन्तमर्चिषां सपक्षमाशुं पतयन्तमर्णवे ।

स्तवाम् सूर्यं भुवनस्य गोपां यो रश्मिभिर्दिशं आभाति सर्वाः ॥ २ ॥

दिशाम् । प्रज्ञानाम् । स्वरयन्तम् । अर्चिषां । सपक्षम् । आशुम् । पतयन्तम् । अर्णवे ।
स्तवाम् । सूर्यम् । भुवनस्य । गोपाम् । यः । रश्मिभिः । दिशः । आभाति । सर्वाः ॥ २ ॥

यत् प्राङ् प्रत्यङ् स्वधया यासि शीभं नानारूपे अहनी कर्षि मायया ।

तदादित्य महि तत् ते महि श्रवो यदेको विश्वं परि भूम जायसे ॥ ३ ॥

यत् । प्राङ् । प्रत्यङ् । स्वधया । यासि । शीभम् । नानारूपे इति नानारूपे । अहनी
इति । कर्षि । मायया ।

तत् । आदित्य । महि । तत् । ते । महि । श्रवः । यत् । एकः । विश्वम् । परि । भूम ।
जायसे ॥ ३ ॥

विपश्चितं तरणिं भ्राजमानं वहन्ति यं हरितं सप्त बह्वीः ।

सुताद् यमत्तिर्दिवमुन्निनाय तं त्वा पश्यन्ति परियान्तमाजिम् ॥ ४ ॥

विपःचितम् । तरणिम् । भ्राजमानम् । वहन्ति । यम् । हरितः । सप्त । बह्वीः ।

सुतात् । यम् । अत्तिः । दिवम् । उत्तुन्निनाय । तम् । त्वा । पश्यन्ति । परियान्तम् ।
आजिम् ॥ ४ ॥

मा त्वा दभन् परियान्तमाजिं स्वस्ति दुर्गा अति याहि शीभम् ।

दिवं च सूर्यं पृथिवीं च देवीमहोरात्रे विमिमानो यदेषि ॥ ५ ॥

मा । त्वा । दभन् । परियान्तम् । आजिम् । स्वस्ति । दुःगान् । अति । याहि । शीभम् ।

दिवम् । च । सूर्यं । पृथिवीम् । च । देवीम् । अहोरात्रे इति । विमिमानः । यत् । एषि ॥ ५ ॥

स्वस्ति ते सूर्यं चरसे रथाय येनोभावंतौ परियासि सद्यः ।

यं ते वहन्ति हरितो वहिष्ठाः शतमश्वा यदि वा सप्त बह्वीः ॥ ६ ॥

स्वस्ति । ते । सूर्यं । चरसे । रथाय । येन । उभौ । अन्तौ । परियासि । सद्यः ।

यम् । ते । वहन्ति । हरितः । वहिष्ठाः । शतम् । अश्वाः । यदि । वा । सप्त । बह्वीः ॥ ६ ॥

१ K K̄ S̄ V प्रज्ञानं. De प्रज्ञानं changed to प्रज्ञानं. P प्रज्ञानम् । २ P रश्मिः । ३ P भूम । ४ A B̄ C D E K K̄ R̄ S̄ V De P P̄ J C सुता°. But A B̄ E R̄ S̄ P may be सुता°. Cs सुता°. ५ B E °भावंतौ. ६ All our authorities have वहिष्ठाः.

सुखं सूर्यं रथमंशुमन्तं स्योनं श्रुवह्निमधि तिष्ठ वाजिनम् ।

यं ते वहन्ति हरितो वहिष्ठाः शतमश्वा यदि वा सप्त बह्वीः ॥ ७ ॥

सुखम् । सूर्यं । रथम् । अंशुऽमन्तम् । स्योनम् । सुऽवह्निम् । अधि । तिष्ठ । वाजिनम् ।
यम् । ते । वहन्ति । हरितः । वहिष्ठाः । शतम् । अश्वाः । यदि । वा । सप्त । बह्वीः ॥ ७ ॥

सप्त सूर्यो हरितो यातवे रथे हिरण्यत्वचसो बृहतीरयुक्त ।

अमोचि शुक्रो रजसः परस्ताद् विधूर्य देवस्तमो दिवमारुहत् ॥ ८ ॥

सप्त । सूर्यः । हरितः । यातवे । रथे । हिरण्यऽत्वचसः । बृहतीः । अयुक्त ।
अमोचि । शुक्रः । रजसः । परस्तात् । विऽधूर्य । देवः । तमः । दिवम् । आ । अरुहत् ॥ ८ ॥

उत् केतुना बृहता देव आगन्नपावृक् तमोभि ज्योतिरश्नैत् ।

दिव्यः सुपर्णः स वीरो व्यस्त्रिददितेः पुत्रो भुवनानि विश्वा ॥ ९ ॥

उत् । केतुना । बृहता । देवः । आ । अग्नः । अपावृक् । तमः । अभि । ज्योतिः ।
अश्नैत् ।

दिव्यः । सुऽपर्णः । सः । वीरः । वि । व्यस्त्रि । ददितेः । पुत्रः । भुवनानि । विश्वा ॥ ९ ॥

उद्यन् रश्मीना तनुषे विश्वा रूपाणि पुण्यसि ।

उभा समुद्रौ क्रतुना वि भासि सर्वाल्लोकान पन्निभृत्सर्वमानः ॥ १० ॥ (१)

उत्ऽयन् । रश्मीन् । आ । तनुषे । विश्वा । रूपाणि । पुण्यसि ।

उभा । समुद्रौ । क्रतुना । वि । भासि । सर्वान् । लोकान् । पन्निभृत् । सर्वमानः ॥ १० ॥ (१)

पूर्वापरं चरतो माययैतौ शिशू क्रीडन्तौ परि यातोर्णवम् ।

विश्वान्यो भुवना विचष्टे हैरण्यैरन्यं हरितो वहन्ति ॥ ११ ॥

पूर्वऽअपरम् । चरतः । मायया । एतौ । शिशू इति । क्रीडन्तौ । परि । यातः । अर्णवम् ।
विश्वा । अन्यः । भुवना । विऽचष्टे । हैरण्यैः । अन्यम् । हरितः । वहन्ति ॥ ११ ॥

द्विवि त्वाक्षिरधारयत् सूर्या मासाय कर्तवे ।

१ A B C D E K K̄ R S̄ V D C सूर्य. P P̄ J सूर्य । C सूर्यम् । The emendation made by R. w. to सूर्य appears desirable. २ B सुवर्णमधि. ३ All our authorities have वहिष्ठाः. ४ P अपः । ५ P अवृक् । ६ B B̄ S̄ उद्यन्नश्मीना. ७ A B यातो अर्णवम्. ८ A B E ०रण्यं. ९ B आरयत्. १० So we with all our authorities. See R. w.

स ए॒षि सु॒धृत॒स्तप॒न् विश्वा॑ भू॒ताव॒चाक॑शत् ॥ १२ ॥

वि॒षि । त्वा । अ॒स्मिः । अ॒ध्या॒यत् । सूर्य॑ । मा॒साय॑ । कर्त्त॑वे ।

सः । ए॒षि । सु॒धृतः । तप॑न् । वि॒श्वा । भू॒ता । अ॒व॒चाक॑शत् ॥ १२ ॥

उ॒भाव॒न्तौ स॒मर्ष॑सि व॒त्सः स॑मा॒तरौ॒विव॑ ।

न॒न्वे॒त॒तदि॒तः पु॒रा ब्र॒ह्म॑ दे॒वा अ॒मी वि॒दुः ॥ १३ ॥

उ॒मी । अ॒न्तौ । स॒म् । अ॒र्ष॑सि । व॒त्सः । स॑मा॒तरौ॒विव॑ ।

न॒नु । ए॒तत् । इ॒तः । पु॒रा । ब्र॒ह्म । दे॒वाः । अ॒मी इति॑ । वि॒दुः ॥ १३ ॥

यत् स॑मु॒द्रम॒नु श्रि॒तं तत् सि॑षासति सूर्यः ।

अ॒ध्वा॒स्य वि॒त॒तो म॒हान् पू॒र्वश्चा॑प॒रश्च॒ यः ॥ १४ ॥

यत् । स॒मु॒द्रम् । अ॒नु । श्रि॒तम् । तत् । सि॒षा॒सति॑ । सूर्यः॑ ।

अ॒ध्वा । अ॒स्य । वि॒त॒तः । म॒हान् । पू॒र्वः । च । अ॒प॒रः । च । यः ॥ १४ ॥

तं स॑मा॒प्नोति॑ जू॒तिभि॒स्ततो॒ नाप॑ चि॒कित्स॑ति ।

ते॒नामृ॑तस्य भ॒क्षं दे॒वानां॑ ना॒व रु॒न्धते ॥ १५ ॥

तम् । स॒म् । आ॒प्नो॒ति । जू॒तिभिः॑ । त॒तः । न । अ॒प । चि॒कित्स॑ति ।

ते॒न । अ॒मृ॒तस्य॑ । भ॒क्षम् । दे॒वाना॑म् । न । अ॒व । रु॒न्ध॒ते ॥ १५ ॥

उ॒दु त्यं जा॒तवे॑दसं दे॒वं वह॑न्ति के॒तवः॑ ।

दृ॒शे वि॒श्वाय॑ सूर्य॑म् ॥ १६ ॥

उत् । ऊं इति॑ । त्यम् । जा॒त॒वे॒द॒सम् । वे॒वम् । वह॑न्ति । के॒तवः॑ ।

दृ॒शे । वि॒श्वाय॑ । सूर्य॑म् ॥ १६ ॥

अप॑ त्ये ता॒यवो॑ यथा॒ नक्ष॑त्रा यन्त्य॒क्तुभिः॑ ।

सू॒राय॑ वि॒श्वच॑क्ष॒से ॥ १७ ॥

अप॑ । त्ये । ता॒यवः॑ । यथा॑ । नक्ष॑त्रा । य॒न्ति । अ॒क्तुभिः॑ ।

सू॒राय॑ । वि॒श्व॒च॒क्ष॒से ॥ १७ ॥

अ॒दृ॒श्रन्न॑स्य के॒तवो॒ वि र॒श्मयो॒ जना॑ अनु॑ ।

भ्राजन्तो अग्नयो यथा ॥ १८ ॥

अद्वयन् । अस्य । केतवः । वि । रश्मयः । जनान् । अनु ।

भ्राजन्तः । अग्नयः । यथा ॥ १८ ॥

तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य ।

विश्वमा भासि रोचन ॥ १९ ॥

तरणिः । विश्वऽदर्शतः । ज्योतिःऽकृत् । असि । सूर्य ।

विश्वम् । आ । भासि । रोचन ॥ १९ ॥

प्रत्यङ् देवाना विशः प्रत्यङ्मुदेषि मानुषीः ।

प्रत्यङ् विश्वं स्वर्दिशे ॥ २० ॥ (८)

प्रत्यङ् । देवानाम् । विशः । प्रत्यङ् । उत् । णपि । मानुषीः ।

प्रत्यङ् । विश्वम् । स्वर्दिशे ॥ २० ॥ (८)

येना पावक चक्षसा भुरण्यन्तं जनां अनु ।

त्वं वरुण पश्यसि ॥ २१ ॥

येन । पावक । चक्षसा । भुरण्यन्तम् । जनान् । अनु ।

त्वम् । वरुण । पश्यसि ॥ २१ ॥

वि द्यामेषि रजस्पृश्वहर्मिमानो अकुभिः ।

पश्यन् जन्मानि सूर्य ॥ २२ ॥

वि । द्याम् । णपि । रजः । पृथु । अहः । मिमानः । अकुऽभिः ।

पश्यन् । जन्मानि । सूर्य ॥ २२ ॥

सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य ।

शोचिष्केशं विचक्षणम् ॥ २३ ॥

सप्त । त्वा । हरितः । रथे । वहन्ति । देव । सूर्य ।

शोचिःऽकेशम् । विऽचक्षणम् ॥ २३ ॥

अयुक्त सप्त शुन्ध्युवः सूरौ रथस्य नृत्यः ।

ताभिर्याति स्वयुक्तिभिः ॥ २४ ॥

अयुक्त । सप्त । शुन्ध्युवः । सूरः । रथस्य । नृत्यः ।

ताभिः । याति । स्वयुक्तिभिः ॥ २४ ॥

रोहितो दिवमारुहत् तपसा तपस्वी ।

स योनिमैति स उ जायते पुनः स देवानामधिपतिर्बभूव ॥ २५ ॥

रोहितः । दिवम् । आ । अरुहत् । तपसा । तपस्वी ।

सः । योनिम् । आ । एति । सः । ऊं इति । जायते । पुनः । सः । देवानाम् । अधिपतिः ।

बभूव ॥ २५ ॥

यो विश्वचर्षणिरुत विश्वतोमुखो यो विश्वतस्पाणिरुत विश्वतस्पृथः ।

सं बाहुभ्यां भरति सं पतत्रैर्द्यावापृथिवी जनयन् देव एकः ॥ २६ ॥

यः । विश्वचर्षणिः । उत । विश्वतःस्पृथः । यः । विश्वतःस्पाणिः । उत । विश्वतःस्पृथः ।

सम् । बाहुभ्याम् । भरति । सम् । पतत्रैः । द्यावापृथिवी इति । जनयन् । देवः । एकः ॥ २६ ॥

एकपाद् द्विपदो भूयो वि चक्रमे द्विपात् त्रिपादमभ्येति पश्चात् ।

द्विपाञ्च षट्पदो भूयो वि चक्रमे त एकपदस्तन्वैः समासते ॥ २७ ॥

एकपात् । द्विपदः । भूयः । वि । चक्रमे । द्विपात् । त्रिपादम् । अभि । एति । पश्चात् ।

द्विपात् । इ । षट्पदः । भूयः । वि । चक्रमे । ते । एकपादः । तन्वम् । सम् । आसते ॥ २७ ॥

अतन्द्रो यास्यन् हरितो यदास्याद् द्वे रूपे कृणुते रोचमानः ।

केतुमानुद्यन्सहमानो रजांसि विश्वा आदित्य प्रवतो वि भांसि ॥ २८ ॥

अतन्द्रः । यास्यन् । हरितः । यत् । आऽअस्थात् । द्वे इति । रूपे इति । कृणुते । रोचमानः ।

केतुमान् । उत्पद्यन् । सहमानः । रजांसि । विश्वाः । आदित्य । प्रवतः । वि । भांसि ॥ २८ ॥

वणमहौ असि सूर्य बडादित्य महौ असि ।

महांस्ते महतो महिमा त्वमादित्य महौ असि ॥ २९ ॥

वद् । महान् । असि । सूर्य । वद् । आदित्य । महान् । असि ।

महान् । ते । महतः । महिमा । त्वम् । आदित्य । महान् । असि ॥ २९ ॥

रोचसे दिवि रोचसे अन्तरिक्षे पतङ्ग पृथिव्यां रोचसे रोचसे अप्सु अन्तः ।

उभा समुद्रौ रुच्या व्यापिथ देवो देवासि महिषः स्वर्जित् ॥ ३० ॥ (९)

रोचसे । दिवि । रोचसे । अन्तरिक्षे । पतङ्ग । पृथिव्याम् । रोचसे । रोचसे । अप्सु । अन्तः ।
उभा । समुद्रौ । रुच्या । व्यापिथ । देवः । देव । असि । महिषः । स्वः । स्वर्जित् ॥ ३० ॥ (९)

अर्वाङ् परस्तात् प्रयतो व्यध्व आशुर्विपश्चित् पतयन् पतङ्गः ।

विष्णुर्विचित्तः शर्वसाधितिष्ठन् प्र केतुना सहते विश्वमेजत् ॥ ३१ ॥

अर्वाङ् । परस्तात् । प्रयतः । विध्वे । आशुः । विपः । पश्चित् । पतयन् । पतङ्गः ।
विष्णुः । विचित्तः । शर्वसा । अधि । तिष्ठन् । प्र । केतुना । सहते । विश्वम् । एजत् ॥ ३१ ॥

चित्रश्चिकित्वान् महिषः सुपर्ण आरोचयन् रोदसी अन्तरिक्षम् ।

अहोरात्रे परि सूर्य वसाने प्रास्य विश्वा तिरतो वीर्याणि ॥ ३२ ॥

चित्रः । चिकित्वान् । महिषः । सुपर्णः । आरोचयन् । रोदसी इति । अन्तरिक्षम् ।
अहोरात्रे इति । परि । सूर्यम् । वसाने इति । प्र । अस्य । विश्वा । तिरतः । वीर्याणि ॥ ३२ ॥

तिग्मो विभ्राजन् तन्वै शिशानोरंगमासः प्रवतो रराणः ।

ज्योतिष्मान् पक्षी महिषो वयोधा विश्वा आस्थात् प्रदिशः कल्प-

मानः ॥ ३३ ॥

तिग्मः । विभ्राजन् । तन्वम् । शिशानः । अरम् । रंगमासः । प्रवतः । रराणः ।

ज्योतिष्मान् । पक्षी । महिषः । वयः । धाः । विश्वाः । आ । अस्थात् । प्रदिशः । कल्प-
मानः ॥ ३३ ॥

चित्रं देवानां केतुरनीकं ज्योतिष्मान् प्रदिशः सूर्य उच्यन् ।

दिवाकरोति द्युन्नैस्तमांसि विश्वातारीद् दुरितानि शुक्रः ॥ ३४ ॥

चित्रम् । देवानाम् । केतुः । अनीकम् । ज्योतिष्मान् । प्रदिशः । सूर्यः । उच्यन् ।

दिवा । करः । अति । द्युन्नैः । तमांसि । विश्वा । अतारीत् । दुरितानि । शुक्रः ॥ ३४ ॥

चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।

आप्राद् द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्यं आत्मा जगत्स्तस्थुषंश्च ॥ ३५ ॥

चित्रम् । देवानाम् । उत । अगात् । अनीकम् । चक्षुः । मित्रस्य । वरुणस्य । अग्नेः ।

आ । अप्रात् । द्यावापृथिवी इति । अन्तरिक्षम् । सूर्यः । आत्मा । जगत् । तस्थुषः । च ॥ ३५ ॥

उच्चा पतन्तमरुणं सुपर्णं मध्ये दिवस्तरणिं भ्राजमानम् ।

पश्याम त्वा सवितारं यमाहुरजस्रं ज्योतिर्यदविन्ददक्षिः ॥ ३६ ॥

उच्चा । पतन्तम् । अरुणम् । सुऽपर्णम् । मध्ये । दिवः । तरणिम् । भ्राजमानम् ।

पश्याम । त्वा । सवितारम् । यम् । आहुः । अजस्रम् । ज्योतिः । यत् । अविन्दत् ।

अक्षिः ॥ ३६ ॥

दिवस्पृष्टे धावमानं सुपर्णमदित्याः पुत्रं नाथकामं उपं यामि भीतः ।

स नः सूर्यं प्र तिर दीर्घमायुर्मा रिषाम सुमती ते स्याम ॥ ३७ ॥

दिवः । पृष्टे । धावमानम् । सुऽपर्णम् । अदित्याः । पुत्रम् । नाथऽकामः । उपं । यामि । भीतः ।

सः । नः । सूर्यं । प्र । तिर । दीर्घम् । आयुः । मा । रिषाम । सुऽमती । ते । स्याम ॥ ३७ ॥

सहस्राह्यं वियतावस्य पक्षौ हरेर्हंसस्य पतंतः स्वर्गम् ।

स देवान्तत्वनुरस्युपदद्यं संपश्यन् याति भुवनानि विश्वा ॥ ३८ ॥

सहस्रऽअह्यम् । विऽयतौ । अस्य । पक्षौ । हरेः । हंसस्य । पतंतः । स्वऽर्गम् ।

सः । देवान् । सर्वान् । उरसि । उपऽदद्यं । समऽपश्यन् । याति । भुवनानि । विश्वा ॥ ३८ ॥

रोहितः कालो अभवद् रोहितोग्रे प्रजापतिः ।

रोहितो यज्ञानां मुखं रोहितः स्वराभरत् ॥ ३९ ॥

रोहितः । कालः । अभवत् । रोहितः । अग्रे । प्रजाऽपतिः ।

रोहितः । यज्ञानाम् । मुखम् । रोहितः । स्वः । आ । अभरत् ॥ ३९ ॥

रोहितो लोको अभवद् रोहितोत्यंतपद् दिवम् ।

रोहितो रश्मिभिर्भूमिं समुद्रमनु सं चरत् ॥ ४० ॥ (१०)

रोहितः । लोकः । अभवत् । रोहितः । अति । अतपत् । दिवम् ।

रोहितः । रश्मिभिः । भूमिम् । समुद्रम् । अनु । सम । चरत् ॥ ४० ॥ (१०)

सर्वा दिशः समचरद् रोहितोधिपतिर्दिवः ।

दिवं समुद्रमाद् भूमिं सर्वं भूतं वि रक्षति ॥ ४१ ॥

सर्वाः । दिशः । सम । अचरत् । रोहितः । अधिऽपतिः । दिवः ।

दिवम् । समुद्रम् । आत् । भूमिम् । सर्वम् । भूतम् । वि । रक्षति ॥ ४१ ॥

आरोहन्छुको बृहतीरतन्द्रो द्वे रूपे कृणुते रोचमानः ।

चित्रश्चिकित्वान् महिषो वार्तमाया यावतो लोकानभि यद् वि-
भाति ॥ ४२ ॥

आऽरोहन् । शुक्रः । बृहतीः । अतन्द्रः । द्वे इति । रूपे इति । कृणुते । रोचमानः ।

चित्रः । चिकित्वान् । महिषः । वार्तम्ऽआयाः । यावतः । लोकान् । अभि । यत् ।

विऽभाति ॥ ४२ ॥

अभ्यन्यदेति पर्यन्यदस्यतेहोरात्राभ्यां महिषः कल्पमानः ।

सूर्यं वयं रजसि क्षियन्तं गातुविदं हवामहे नाधमानाः ॥ ४३ ॥

अभि । अन्यत् । एति । परि । अन्यत् । अस्यते । अहोरात्राभ्याम् । महिषः । कल्पमानः ।

सूर्यम् । वयम् । रजसि । क्षियन्तम् । गातुऽविदम् । हवामहे । नाधमानाः ॥ ४३ ॥

पृथिवीप्रो महिषो नाधमानस्य गातुरद्वचक्षुः परि विश्वं बभूव ।

विश्वं संपश्यन्त्सुविदत्रो यजत्र इदं शृणोतु यदहं ब्रवीमि ॥ ४४ ॥

पृथिवीऽप्रः । महिषः । नाधमानस्य । गातुः । अद्वचक्षुः । परि । विश्वम् । बभूव ।

विश्वम् । सम्ऽपश्यन् । सुऽविदत्रः । यजत्रः । इदम् । शृणोतु । यत् । अहम् । ब्रवीमि ॥ ४४ ॥

पर्यस्य महिमा पृथिवीं समुद्रं ज्योतिषा विभ्राजन् परि द्यामन्तारिक्षम् ।

सर्वं संपश्यन्त्सुविदत्रो यजत्र इदं शृणोतु यदहं ब्रवीमि ॥ ४५ ॥

१ A B C E R Dc आरोहन्छुको. K^h °हच्छु°. Cs °हन्छु°. We with DK S^h V. P^h °ते-
हम् । २ K K^h अभ्याऽ°. A B C D E R S^h Dc Cs अभ्याऽ°. We with V. ३ K^h °देति.
K V °देति. P एति । We with A B C D E R S^h Dc Cs P J C p. ४ A °ते अहो°. ५ So
we with A B B C D E R S^h Cs P J C p. Also R w. K K^h V Dc P^h बभूव. We have
probably to understand a यः with बभूव. ६ B E ब्रवीमि.

परि । अस्य । महिमा । पृथिवीम् । समुद्रम् । ज्योतिषा । विभ्राजन् । परि । घाम् ।
अन्तरिक्षम् ।

सर्वम् । समुपश्यन् । सुविद्वन् । यज्ञत्रः । इदम् । शृणोतु । यत् । अहम् । ब्रवीमि ॥ ४५ ॥

अबोध्यग्निः समिधा जनानां प्रति धेनुमिवायतीमुषासम् ।

यद्वा इव प्र वयामुज्जिहानाः प्र भानवः सिस्रते नाकमच्छ ॥ ४६ ॥ (११)

अबोधि । अग्निः । समुद्दधा । जनानाम् । प्रति । धेनुमुद्दिव । आऽयतीम् । उपसम् ।

यद्वाऽदिव । प्र । वयाम् । उत्तुज्जिहानाः । प्र । भानवः । सिस्रते । नाकम् । अच्छ ॥ ४६ ॥ (११)

द्वितीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

इति द्वितीयोनुवाकः ॥

रोहितदेवताकम् एतत् सूक्तम् । रोहितः कश्चिद् देव उद्यत्सूर्यरूपः सूर्यस्य रोहितनामको यः प्रधानोश्चस्तद्रूपेण वा कल्पितः । तस्य परमार्थं रूपं त्रयोदशचतुर्दशपञ्चदशषोडशसप्तदशाष्टादशोत्तमविंशेषु मन्त्रेषु द्रष्टव्यम् ॥

सांप्रदायिकास्तु एवं विनियुज्जन्ति । तद्यथा ।

आभिचारिके कर्मणि “य इमे द्यावापृथिवी” इत्यनुवाकेन पाशान् पदे वृश्चति विधानेन ॥

तथा तत्रैव कर्मणि अनेनानुवाकेन रक्तशालिक्षीरीदनं संपात्याभिमन्त्र्य द्वेष्याय ददाति ॥

तस्मिन्नेव कर्मणि अनेनानुवाकेन आमपात्रसोपरि द्वेष्याय हस्तप्रक्षालनं ददाति ॥

तथा तस्मिन्नेव कर्मणि अनेनानुवाकेन वृषभं संपातवन्तं कृत्वा शत्रोरभिमुखं विमृजति ॥

तथा उक्त एव कर्मणि अनेनानुवाकेन शत्रुप्रतिकृतिं मृन्मयीं कृत्वा पश्चाद् अग्नेः स्थाणी बद्ध्वा तस्या मूर्ध्नि संपातान् आनयति ॥ “यस्मिन् षडुर्वीः पथ” [६] इत्युक्ता उदवन्नान् प्रहरति उक्तेन विधानेन ॥ “यो अन्नादो अन्नपतिः” [७] इत्युक्ता उदकम् अभिमन्त्र्य द्वेष्यं मनसा चाध्यायन्नाचामति ॥

तद् उक्तं कौशिकेन । “समिद्धो अग्निः [१२. १. २८-३२] य इमे द्यावापृथिवी [१३. २] अत्रैध्म [१६. ६] इत्यधिपाशान् आदधाति । पदेपदे पाशान् वृश्चति । अधिपाशान् बाधकां ऋतूस्तान् संसृज्य संनष्ट्य अग्नेभ्यायति । अग्निशिषः क्षी-
“रीदनादीनि घ्रीणि । गर्तेध्मावन्तरेणावलेखनीं स्थाणीं निबध्य द्वादशरात्रं संपातान् अभ्यतिनयति । षष्ठ्योदवन्नान् प्रहरति ।
“सप्तम्याचामति” इति [कौ० ६. ३] ॥

य इमे द्यावापृथिवी जजान यो द्रापिं कृत्वा भुवनानि वस्ते ।

यस्मिन् क्षियन्ति प्रदिशः षडुर्वीर्याः पतङ्गो अनु विचाकशीति

तस्य देवस्य । ऋद्धस्यैतदागो य एवं विद्वांसं ब्राह्मणं जिनाति ।

उद् वेपय रोहित प्र क्षिणीहि ब्रह्मज्यस्य प्रति मुञ्च पाशान् ॥ १ ॥

यः । इमे इति । द्यावापृथिवी इति । जजान । यः । द्रापिम् । कृत्वा । भुवनानि । वस्ते ।

१ P has सम् । २ P उपासम् । ३ The division into avasānas which we adopt in this and the following verses is based on A B B̄ C D E K K̄ R S̄ V D̄ C̄ P̄ P̄ J. See R.w.

यस्मिन् । ध्रियन्ति । प्रदिशः । षट् । उर्वीः । याः । पतङ्गः । अजु । विच्चाकशीति ।
तस्य । देवस्य ॥ क्रुद्धस्य । एतत् । आगः । यः । एवम् । विद्वांसम् । ब्राह्मणम् । जिनाति ।
उत् । वेपथ । रंहित । प्र । क्षिणीहि । ब्रह्मज्यस्य । प्रति । मुञ्च । पाशान् ॥ १ ॥

यस्माद् वार्ता ऋतुथा पर्वन्ते यस्मात् समुद्रा अधि विक्षरन्ति
तस्य देवस्य ॥ १० ॥ २ ॥

यस्मात् । वार्ताः । ऋतुथा । पर्वन्ते । यस्मात् । समुद्राः । अधि । विक्षरन्ति ।
तस्य ॥ १० ॥ २ ॥

यो मारयति प्राणयति यस्मात् प्राणन्ति भुवनानि विश्वा
तस्य ॥ १० ॥ ३ ॥

यः । मारयति । प्राणयति । यस्मात् । प्राणन्ति । भुवनानि । विश्वा ।
तस्य ॥ १० ॥ ३ ॥

यः प्राणेन द्यावापृथिवी तर्पयत्यपानेन समुद्रस्य जठरं यः पिपति
तस्य ॥ १० ॥ ४ ॥

यः । प्राणेन । द्यावापृथिवी इति । तर्पयति । अपानेन । समुद्रस्य । जठरम् । यः । पिपति ।
तस्य ॥ १० ॥ ४ ॥

यस्मिन् विराट् परमेष्ठी प्रजापतिरग्निवैश्वानरः सह पङ्क्या श्रितः ।
यः परस्य प्राणं परमस्य तेजं आददे
तस्य ॥ १० ॥ ५ ॥

यस्मिन् । विराट् । परमेष्ठी । प्रजापतिः । अग्निः । वैश्वानरः । सह । पङ्क्या । श्रितः ।
यः । परस्य । प्राणम् । परमस्य । तेजः । आददे ।
तस्य ॥ १० ॥ ५ ॥

यस्मिन् षडुर्वीः पञ्च दिशो अधि श्रिताश्चतस्र आपो यज्ञस्य त्रयोक्षराः ।
यो अन्तरा रोदसी क्रुद्धश्चक्षुषैक्षत्
तस्य ॥ १० ॥ ६ ॥

यस्मिन् । षट् । उर्वीः । पञ्च । दिशः । अधि । श्रिताः । चतस्रः । आपः । यज्ञस्य । त्रयः ।
अक्षराः ।

यः । अन्तरा । रोदसी इति । कुक्षः । चक्षुः । पेषेत ।

तस्य ॥ ६ ॥

यो अन्नादो अन्नपतिर्वभूव ब्रह्मणस्पतिरुत यः ।

भूतो भविष्यद् भुवनस्य यस्पतिस्-

तस्य ०१०१० ॥ ७ ॥

यः । अन्नऽअद् । अन्नऽपतिः । बभूव । ब्रह्मणः । पतिः । उत । यः ।

भूतः । भविष्यत् । भुवनस्य । यः । पतिः ।

तस्य ॥ ७ ॥

अहोरात्रैर्विमितं त्रिंशदङ्गं त्रयोदशं मासं यो निर्मिमीते

तस्य ०१०१० ॥ ८ ॥

अहोरात्रैः । विऽमितम् । त्रिंशत्ऽअङ्गम् । त्रयऽदशम् । मासम् । यः । निऽमिमीते ।

तस्य ॥ ८ ॥

कृष्णं नियानं हरयः सुपर्णा अपो वसाना दिवमुत् पतन्ति ।

त आववृत्रन्सर्दनाहृतस्य

तस्य ०१०१० ॥ ९ ॥

कृष्णम् । निऽयानम् । हरयः । सुऽपर्णाः । अपः । वसानाः । दिवम् । उत् । पतन्ति ।

ते । आ । अववृत्रन् । सर्दना । अतस्य ।

तस्य ॥ ९ ॥

यत् ते चन्द्रं कश्यप रोचनावद् यत् संहितं पुष्कलं चित्रभानु ।

यस्मिन्सूर्या आपिंताः सप्त साकं

तस्य ०१०१० ॥ १० ॥ (१२)

यत् । ते । चन्द्रम् । कश्यप । रोचनऽवत् । यत् । सम्ऽहितम् । पुष्कलम् । चित्रऽभानु ।

यस्मिन् । सूर्याः । आपिंताः । सप्त । साकम् ।

तस्य ॥ १० ॥ (१२)

१. चक्षुः । changed to चक्षुः । २. चक्षुः । We with P Cp. ३. A योन्नादो. ४. B K K R V Do omit अ०. ५. P अद् । ६. P अन्नऽपतिः । ७. K णि०. ८. P निऽमिमीते । ९. K पुष्कलं. P पुष्कलम् ।

बृहदेनमनु वस्ते पुरस्ताद् रथतरं प्रति गृह्णाति पश्चात् ।

ज्योतिर्वसाने सदमप्रमादं

तस्य ०।०।० ॥ ११ ॥

बृहत् । एनम् । अनु । वस्ते । पुरस्तात् । रथम्ऽतरम् । प्रति । गृह्णाति । पश्चात् ।

ज्योतिः । वसाने इति । सदम् । अप्रमादम् ।

तस्य ॥ ॥ ११ ॥

बृहदन्यतः पक्ष आसीद् रथंतरमन्यतः सबले सधीची ।

यद् रोहितमर्जनयन्त देवास्-

तस्य ०।०।० ॥ १२ ॥

बृहत् । अन्यतः । पक्षः । आसीत् । रथम्ऽतरम् । अन्यतः । सबले इति सऽबले । स-
धीची इति ।

यत् । रोहितम् । अर्जनयन्त । देवाः ।

तस्य ॥ ॥ १२ ॥

स वरुः सायमग्निर्भवति स मित्रो भवति प्रातरुद्यन् ।

स सविता भूत्वान्तरिक्षेण याति स इन्द्रो भूत्वा तपति मध्यतो दिवं

तस्य ०।०।० ॥ १३ ॥

सः । वरुणः । सायम् । अग्निः । भवति । सः । मित्रः । भवति । प्रातः । उत्ऽयन् ।

सः । सविता । भूत्वा । अन्तरिक्षेण । याति । यः । इन्द्रः । भूत्वा । तपति । मध्यतः ।
दिवम् ।

तस्य ॥ ॥ १३ ॥

सहस्राह्वयं वियतावस्य पक्षौ हरेर्हंसस्य पततः स्वर्गम् ।

स देवान्सर्वानुरस्युपदद्य संपश्यन् याति भुवनानि विश्वा

तस्य ०।०।० ॥ १४ ॥

सहस्रऽअह्वयम् । विऽयतौ । अस्य । पक्षौ । हरैः । हंसस्य । पततः । स्वऽऽगम् ।

सः । देवान् । सर्वान् । उरसि । उपऽदद्य । समऽपश्यन् । याति । भुवनानि । विश्वा ।

तस्य ॥ ॥ १४ ॥

अयं स देवो अप्सवन्तः सहस्रमूलः पुरुशाको अक्षिः ।

य इदं विश्वं भुवनं जजान

तस्य ०।०।० ॥ १५ ॥

अयम् । सः । देवः । अप्सु । अन्तः । सहस्रमूलः । पुरुशाकः । अक्षिः ।

यः । इदम् । विश्वम् । भुवनम् । जजान ।

तस्य १० ॥ १५ ॥

शुक्रं वहन्ति हरयो रघुष्यदो देवं दिवि वर्चसा भ्राजमानम् ।

यस्योर्ध्वा दिवं तन्वस्तपन्त्यर्वाङ् सुवर्णैः पटुरैर्वि भाति

तस्य ०।०।० ॥ १६ ॥

शुक्रम् । वहन्ति । हरयः । रघुष्यदः । देवम् । दिवि । वर्चसा । भ्राजमानम् ।

यस्य । ऊर्ध्वाः । दिवम् । तन्वः । तपन्ति । अर्वाङ् । सुवर्णैः । पटुरैः । वि । भाति ।

तस्य १० ॥ १६ ॥

येनादित्यान् हरितः संवहन्ति येन यज्ञेन बहवो यन्ति प्र जानन्तः ।

यदेकं ज्योतिर्वहुधा विभाति

तस्य ०।०।० ॥ १७ ॥

येन । आदित्यान् । हरितः । सम्वहन्ति । येन । यज्ञेन । बहवः । यन्ति । प्र जानन्तः ।

यत् । एकम् । ज्योतिः । बहुधा । विभाति ।

तस्य १० ॥ १७ ॥

सप्त युञ्जन्ति रथमेकचक्रमेको अश्वो वहति सप्तनामा ।

त्रिनाभि चक्रमजरमनर्व यत्रेमा विश्वा भुवनाधि तस्युस्-

तस्य ०।०।० ॥ १८ ॥

सप्त । युञ्जन्ति । रथम् । एकचक्रम् । एकः । अश्वः । वहति । सप्तनामा ।

१ A B C E R ३ for १. We with DK K̄ S V Dc Cs. २ K K̄ V Dc अद्रिः. ३ P मूलम् । ४ The MSS. read thus: K K̄ V °न्वा१°; D °न्वा१°; Dc °न्वा३° changed to °न्वा१°; E Cs तन्वा१त°; C तन्वा३स्त°; R तन्वा३स्त°; S तन्वास्त°. ५ P यांति. ६ All our authorities read विभाति except P which has विभाति and which we follow.

त्रिऽनाभि । चक्रम् । अजरम् । अनर्वम् । यत्र । इमा । विश्वा । भुवना । अधि । तस्थुः ।
तस्य १० ॥ १८ ॥

अष्टधा युक्तो वहति वहिरुग्रः पिता देवानां जनिता मतीनाम् ।
ऋतस्य तन्तुं मनसा मिमानः सर्वा दिशः पवते मातरिश्वा
तस्य ०१०१० ॥ १९ ॥

अष्टधा । युक्तः । वहति । वहिः । उग्रः । पिता । देवानाम् । जनिता । मतीनाम् ।
ऋतस्य । तन्तुम् । मनसा । मिमानः । सर्वाः । दिशः । पवते । मातरिश्वा ।
तस्य १० ॥ १९ ॥

सम्यञ्च तन्तुं प्रदिशोनु सर्वा अन्तर्गायत्र्याममृतस्य गर्भे
तस्य ०१०१० ॥ २० ॥ (१३)

सम्यञ्चम् । तन्तुम् । प्रदिशः । अनु । सर्वाः । अन्तः । गायत्र्याम् । अमृतस्य । गर्भे ।
तस्य १० ॥ २० ॥ (१३)

निष्पुच स्तस्रो व्युषो ह तिस्रस्त्रीणि रजांसि दिवो अङ्ग तिस्रः ।
विद्वा ते अग्ने त्रेधा जनित्रं त्रेधा देवानां जनिमानि विद्वा
तस्य ०१०१० ॥ २१ ॥

निष्पुचः । तिस्रः । विऽउषः । ह । तिस्रः । त्रीणि । रजांसि । दिवः । अङ्ग । तिस्रः ।
विद्वा । ते । अग्ने । त्रेधा । जनित्रम् । त्रेधा । देवानाम् । जनिमानि । विद्वा ।
तस्य १० ॥ २१ ॥

वि य और्णोत पृथिवीं जायमान् आ समुद्रमदधादन्तरिक्षे
तस्य ०१०१० ॥ २२ ॥

वि । यः । और्णोत् । पृथिवीम् । जायमानः । आ । समुद्रम् । अदधात् । अन्तरिक्षे ।
तस्य १० ॥ २२ ॥

त्वमग्ने क्रतुभिः केतुभिर्हितोऽर्कः समिद्ध उदरोचथा दिवि ।

१ B D प्रदिशो०. २ P गायत्र्याम् । ३ A S जनिमानि. ४ P निष्पुचः । ५ P विद्वाः ।
६ A D S V C- १ for ३. We with B C E K K Dc.

किमभ्यार्चिन्मरुतः पृश्निमातरो यद् रोहितमजनयन्त देवास्-
तस्य ०।०।० ॥ २३ ॥

त्वम् । अग्ने । क्रतुऽभिः । केतुऽभिः । हितः । अर्कः । सम्ऽइन्द्रः । उत् । अरोचथाः । दिवि ।
किम् । अभि । आर्चन् । मरुतः । पृश्निऽमातरः । यत् । रोहितम् । अजनयन्त । देवाः ।
तस्य । ० ॥ २३ ॥

य आत्मदा बलदा यस्य विश्व उपासते प्रशिषं यस्य देवाः ।
योऽस्येशे द्विपदो यश्चतुष्पदस्-
तस्य ०।०।० ॥ २४ ॥

यः । आत्मऽदाः । बलऽदाः । यस्य । विश्वे । उपऽआसते । प्रऽशिषम् । यस्य । देवाः ।
यः । अस्य । ईशे । द्विऽपदः । यः । चतुऽपदः ।
तस्य । ० ॥ २४ ॥

एकपाद् द्विपदो भूयो वि चक्रमे द्विपात् त्रिपादमभ्येति पश्चात् ।
चतुष्पाच्चके द्विपदामभिस्वरे संपश्यन् पङ्क्तिमुपतिष्ठमानस्-
तस्य देवस्य । क्रुद्धस्यैतदागो य एवं विद्वांसं ब्राह्मणं जिनाति ।

उद् वेपय रोहितं प्र क्षिणीहि ब्रह्मज्यस्य प्रति मुञ्च पाशान् ॥ २५ ॥
एकऽपात् । द्विऽपदः । भूयः । वि । चक्रमे । द्विऽपात् । त्रिऽपादम् । अभि । एति । पश्चात् ।
चतुऽपात् । चके । द्विऽपदाम् । अभिऽस्वरे । सम्ऽपश्यन् । पङ्क्तिम् । उपऽतिष्ठमानः ।
तस्य । देवस्य ॥ क्रुद्धस्य । एतत् । आगः । यः । एवम् । विद्वांसम् । ब्राह्मणम् । जिनाति ।
उत् । वेपय । रोहितं । प्र । क्षिणीहि । ब्रह्मऽज्यस्य । प्रति । मुञ्च । पाशान् ॥ २५ ॥

कृष्णायाः पुत्रो अर्जुनो रात्र्या वत्सोजायत ।

स ह द्यामधि रोहति रुहो रुरोह रोहितः ॥ २६ ॥ (१४)

कृष्णायाः । पुत्रः । अर्जुनः । रात्र्याः । वत्सः । अजायत ।

सः । ह । द्याम् । अधि । रोहति । रुहः । रुरोह । रोहितः ॥ २६ ॥ (१४)

तृतीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

इति तृतीयोऽनुवाकः ॥

एतदपि रोहितदेवताकम् । विनियोगस्तु “स एति” इत्यनुवाकं जपति स्वर्गकाम इति विनियोगभाल्यायम् ॥

स एति सविता स्वर्दिवस्पृष्टेविवाकशत् ॥ १ ॥

सः । एति । सविता । स्वः । दिवः । पृष्टे । अवऽचाकशत् ॥ १ ॥

रश्मिभिर्नभ आभृतं महेन्द्र एत्यावृतः ॥ २ ॥

रश्मिऽभिः । नभः । आऽभृतम् । महाऽइन्द्रः । एति । आऽवृतः ॥ २ ॥

स धाता स विधर्ता स वायुर्नभ उच्छ्रितम् ॥ ३ ॥

सः । धाता । सः । विऽधर्ता । सः । वायुः । नभः । उत्ऽश्रितम् ॥ ३ ॥

सोर्यिमा स वरुणः स रुद्रः स महादेवः ॥ ४ ॥

सः । अर्यिमा । सः । वरुणः । सः । रुद्रः । सः । महाऽदेवः ॥ ४ ॥

सो अग्निः स उ सूर्यः स उ एव महायमः ॥ ५ ॥

सः । अग्निः । सः । ऊं इति । सूर्यः । सः । ऊं इति । एव । महाऽयमः ॥ ५ ॥

तं वत्सा उप तिष्ठन्त्येकशीर्षाणो युता दश ॥ ६ ॥

तम् । वत्साः । उप । तिष्ठन्ति । एकऽशीर्षाणः । युताः । दश ॥ ६ ॥

पश्चात् प्राञ्च आ तन्वन्ति यदुदेति वि भासति ॥ ७ ॥

पश्चात् । प्राञ्चः । आ । तन्वन्ति । यद् । उत्ऽपति । वि । भासति ॥ ७ ॥

तस्यैष मारुतो गणः स एति शिष्याकृतः ॥ ८ ॥

तस्य । एषः । मारुतः । गणः । सः । एति । शिष्याऽकृतः ॥ ८ ॥

रश्मिभिर्नभ आभृतं महेन्द्र एत्यावृतः ॥ ९ ॥

रश्मिऽभिः । नभः । आऽभृतम् । महाऽइन्द्रः । एति । आऽवृतः ॥ ९ ॥

तस्येमे नव कोशा विष्टम्भा नवधा हिताः ॥ १० ॥

तस्य । इमे । नव । कोशाः । विष्टम्भाः । नवऽधा । हिताः ॥ १० ॥

१ K स्वादिवः पृ०. २ A B B C D E K R V Dc Cs °स्पृष्टेव°. K °व. पृष्टेव°. We with S. ३ S उच्छ्रितं. ४ The Vaidikas repeat the line रश्मिभिर्नभ आभृतं &c. after verses 3, 4, 5, 6 and 7. D S and Dc support the repetition and the other MSS. are not opposed to it, as their omission of indisputable intermediate repetition is habitual.

स प्रजाभ्यो वि पश्यति यच्च प्राणति यच्च न ॥ ११ ॥

सः । प्रऽजाभ्यः । वि । पश्यति । यत् । च । प्राणति । यत् । च । न ॥ ११ ॥

तमिदं निर्गतं सहः स एष एक एकवृदेक एव ॥ १२ ॥

तम् । इदम् । निऽर्गतम् । सहः । सः । एषः । एकः । एकऽवृत् । एकः । एव ॥ १२ ॥

एते अस्मिन् देवा एकवृत्तो भवन्ति ॥ १३ ॥ (१५)

एते । अस्मिन् । देवाः । एकऽवृत्तः । भवन्ति ॥ १३ ॥ (१५)

इति चतुर्थेऽनुवाके प्रथमं पर्यायसूक्तम् ॥

कीर्तिश्च यशश्चाग्नेश्च नभश्च ब्राह्मणवर्चसं चान्नं चान्नाद्यं च ॥ १ ॥

कीर्तिः । च । यशः । च । अग्नेः । च । नभः । च । ब्राह्मणऽवर्चसम् । च । अन्नम् । च ।

अन्नऽन्नद्यम् । च ॥ १ ॥

य एतं देवमेकवृत्तं वेद ॥ २ ॥

यः । एतम् । देवम् । एकऽवृत्तम् । वेद ॥ २ ॥

न द्वितीयो न तृतीयश्चतुर्थो नाप्युच्यते ॥ ३ ॥

न । द्वितीयः । न । तृतीयः । चतुर्थः । न । अपि । उच्यते ॥ ३ ॥

न पञ्चमो न षष्ठः सप्तमो नाप्युच्यते ॥ ४ ॥

न । पञ्चमः । न । षष्ठः । सप्तमः । न ॥ ४ ॥

नोष्टमो न नवमो दशमो नाप्युच्यते ॥ ५ ॥

न । अष्टमः । न । नवमः । दशमः । न । अपि । उच्यते ॥ ५ ॥

स सर्वस्मै वि पश्यति यच्च प्राणति यच्च न ॥ ६ ॥

सः । सर्वस्मै । वि । पश्यति । यत् । च । प्राणति । यत् । च । न ॥ ६ ॥

तमिदं निर्गतं सहः स एष एक एकवृदेक एव ॥ ७ ॥

तम् । इदम् । निऽर्गतम् । सहः । सः । एषः । एकः । एकऽवृत् । एकः । एव ॥ ७ ॥

१ The Vaidikas repeat य एतं देवमेकवृत्तं वेद after the following verses of this and the first verse of the next paryāya-sūkti. D and S support the repetition, and the other MSS. are not opposed to it, as they invariably omit all intermediate repetitions. २ K K R V De नोष्टमो. We with A B B C D E S C.

सर्वे अस्मिन् देवा एकवृत्तो भवन्ति ।० ॥ ८ ॥ (१६)

सर्वे । अस्मिन् । देवाः । एकऽवृत्तः । भवन्ति ।० ॥ ८ ॥ (१६)

इति चतुर्थेनुवाके द्वितीयं पर्यायसूक्तम् ॥

ब्रह्मं च तपश्च कीर्तिश्च यशश्चाम्भश्च नभश्च ब्राह्मणवर्चसं चान्नं चान्नाद्यं च ।० ॥ १ ॥

ब्रह्मं । च । तपः । च । कीर्तिः । च । यशः । च । अम्भः । च । नभः । च । ब्राह्मणऽवर्च-
सम् । च । अन्नम् । च । अन्नऽअद्यम् । च ।० ॥ १ ॥

भूतं च भव्यं च श्रद्धा च रुचिश्च स्वर्गश्च स्वधा च ॥ २ ॥

भूतम् । च । भव्यम् । च । श्रद्धा । च । रुचिः । च । स्वऽऽगः । च । स्वधा । च ॥ २ ॥

य एतं देवमेकवृत्तं वेद ॥ ३ ॥

यः । एतम् । देवम् । एकऽवृत्तम् । वेद ॥ ३ ॥

स एव मृत्युः सोऽमृतं सोऽभ्वं^१ स रक्षः ॥ ४ ॥

सः । एव । मृत्युः । सः । अमृतम् । सः । अभ्वम्^२ । सः । रक्षः ॥ ४ ॥

स रुद्रो वसुवर्निर्वसुदेयं नमोवाके वषट्कारोनु संहितः ॥ ५ ॥

सः । रुद्रः । वसुऽवर्निः । वसुऽदेयं । नमऽवाके । वषट्कारः । अनु । सम्ऽहितः ॥ ५ ॥

तस्येमे सर्वे यातव उपं प्रशिषमासते ॥ ६ ॥

तस्य । इमे । सर्वे । यातवः । उपं । प्रऽशिषम् । आसते ॥ ६ ॥

तस्यामू सर्वा नक्षत्रा वशे चन्द्रमसा सह ॥ ७ ॥ (१७)

तस्य । अमू । सर्वा । नक्षत्रा । वशे । चन्द्रमसा । सह ॥ ७ ॥ (१७)

इति चतुर्थेनुवाके तृतीयं पर्यायसूक्तम् ॥

१ All our authorities have सर्वे अस्मिन् देवा, except ^P which has सर्वे । २ ^K च भव्यं च. ^{B B D E K R S C} च भव्यं च. ^{P C} भव्यम् । ^J भव्यम् changed to भव्यम् । We with ^{A C V D} ^P. ३ ^{P J} insert सर्वम् । च । after भव्यम् । च । Also ^P but without accents. The Saffhitā MSS. (^{A B B C D E K K S}) and ^C omit the words. ^{R D} once read them (without accents) but have subsequently cancelled them. ४ ^A °भवां ३. ^{P C D E R S C} °भ्वं २. We with ^{K K V D}. ५ ^{P P J} °वने । We with ^C. ६ ^P प्रऽशिषम् ।

स वा अहो जायत तस्मादहरजायत ॥ १ ॥

सः । वै । अहः । अजायत । तस्मात् । अहः । अजायत ॥ १ ॥

स वै रात्र्या अजायत तस्माद् रात्रिरजायत ॥ २ ॥

०वै । रात्र्याः । अजायत । तस्मात् । रात्रिः । अजायत ॥ २ ॥

स वा अन्तरिक्षादजायत तस्मादन्तरिक्षमजायत ॥ ३ ॥

०वै । अन्तरिक्षात् । अजायत । तस्मात् । अन्तरिक्षम् । अजायत ॥ ३ ॥

स वै वायोरजायत तस्माद् वायुरजायत ॥ ४ ॥

०वै । वायोः । अजायत । तस्मात् । वायुः । अजायत ॥ ४ ॥

स वै दिवोजायत तस्माद् द्यौरध्यजायत ॥ ५ ॥

०वै । दिवः । अजायत । तस्मात् । द्यौः । अधि । अजायत ॥ ५ ॥

स वै दिग्भ्योजायत तस्माद् दिशोजायन्त ॥ ६ ॥

०वै । दिक्भ्यः । अजायत । तस्मात् । दिशः । अजायन्त ॥ ६ ॥

स वै भूमेरजायत तस्माद् भूमिरजायत ॥ ७ ॥

०वै । भूमेः । अजायत । तस्मात् । भूमिः । अजायत ॥ ७ ॥

स वा अग्नेरजायत तस्मादग्निरजायत ॥ ८ ॥

०वै । अग्नेः । अजायत । तस्मात् । अग्निः । अजायत ॥ ८ ॥

स वा अन्नोजायत तस्मादापोजायन्त ॥ ९ ॥

०वै । अत्भ्यः । अजायत । तस्मात् । आपः । अजायन्त ॥ ९ ॥

स वा ऋग्भ्योजायत तस्मादृचोजायन्त ॥ १० ॥

०वै । ऋक्भ्यः । अजायत । तस्मात् । ऋचः । अजायन्त ॥ १० ॥

स वै यज्ञादजायत तस्माद् यज्ञोजायत ॥ ११ ॥

सः । वै । यज्ञात् । अजायत । तस्मात् । यज्ञः । अजायत ॥ ११ ॥

स यज्ञस्तस्य यज्ञः स यज्ञस्य शिरस्कृतम् ॥ १२ ॥

१ CD वाहो for वा अहो. २ A B B̄ C D E R S̄ C s P J C p भूमेर°. De भूमेर° changed to भूमिर°. We with K K̄ V P̄. ३ A B B̄ C D E R S̄ C s P J C p तस्माद् भूमिर°. De भूमिर° changed to भूमिर°. We with K K̄ V P̄.

सः । यज्ञः । तस्य । यज्ञः । सः । यज्ञस्य । शिरः । कृतम् ॥ १२ ॥

स स्तनयति स वि द्योतते स उ अश्मानमस्यति ॥ १३ ॥

सः । स्तनयति । सः । वि । द्योतते । सः । ऊं इति । अश्मानम् । अस्यति ॥ १३ ॥

पापाय वा भद्राय वा पुरुषायासुराय वा ॥ १४ ॥

पापाय । वा । भद्राय । वा । पुरुषाय । असुराय । वा ॥ १४ ॥

यद्वा कृणोथोषधीर्यद्वा वर्षसि भद्रया यद्वा जन्यमवीवृधः ॥ १५ ॥

यत् । वा । कृणोषि । ओषधीः । यत् । वा । वर्षसि । भद्रया । यत् । वा । जन्यम् । अवीवृधः ॥ १५ ॥

तावांस्ते मघवन् महिमोपो ते तन्वः शतम् ॥ १६ ॥

तावान् । ते । मघवन् । महिमा । उपो इति । ते । तन्वः । शतम् ॥ १६ ॥

उपो ते बध्वे बद्धानि यदि वासि न्यर्विदम् ॥ १७ ॥ (१८)

उपो इति । ते । बध्वे । बद्धानि । यदि । वा । असि । निऽअर्विदम् ॥ १७ ॥ (१८)

इति चतुर्थेनुवाके चतुर्थे पर्यायसूक्तम् ॥

भूयानिन्द्रो नमुराद् भूयानिन्द्रासि मृत्युभ्यः ॥ १ ॥

भूयान् । इन्द्रः । नमुरात् । भूयान् । इन्द्र । असि । मृत्युभ्यः ॥ १ ॥

भूयानरात्याः शच्याः पतिस्त्वमिन्द्रासि विभूः प्रभूरिति त्वोपास्महे

वयम् ॥ २ ॥

भूयान् । अरात्याः । शच्याः । पतिः । त्वम् । इन्द्र । असि । विभूः । प्रभूः । इति ।

त्वा । उप । आस्महे । वयम् ॥ २ ॥

नमस्ते अस्तु पश्यत पश्य मा पश्यत ॥ ३ ॥

नमः । ते । अस्तु । पश्यत । पश्य । मा । पश्यत ॥ ३ ॥

अन्नाद्येन यशसा तेजसा ब्राह्मणवर्चसेन ॥ ४ ॥

१ All our authorities have जन्यमवीवृधः (the pada-authorities अवीवृधः I.) २ A D^S बध्वे बद्धा°. R बद्धे बद्धा°. Cs बध्वे बद्धा°. E बद्धे बद्धा°. BCPJ बद्धे बद्धा°. P बद्धे । बद्धानि । K K^V बध्वे बद्धा°. Dc बद्धे बद्धा° changed to बध्वे बद्धा°. Cp बद्धे । बद्धानि । changed from बद्धे । बद्धानि । R^w बद्धे बद्धानि.

अ॒ग्न॒ऽअ॒द्येन॑ । य॒श॒सा । तेज॑सा । ब्रा॒ह्म॒ण॒ऽव॒र्च॒सेन॑ ॥ ४ ॥

अ॒ग्न्मो॑ अ॒मो म॒हः स॒ह इति॑ त्वोपा॒स्महे व॒यम् । १०१० ॥ ५ ॥

अ॒ग्न्मः । अ॒मः । म॒हः । स॒हः । इति॑ । १० ॥ ५ ॥

अ॒ग्न्मो॑ अ॒रुणं॑ र॒जतं॑ र॒जः स॒ह इति॑ त्वोपा॒स्महे व॒यम् । १०१० ॥ ६ ॥ (१५)

अ॒ग्न्मः । अ॒रुण॑म् । र॒जत॑म् । र॒जः । स॒हः । इति॑ । १० ॥ ६ ॥ (१५)

इति चतुर्थेनुवाके पञ्चमं पर्यायसूक्तम् ॥

उ॒रुः पृ॒थुः सु॒भूर्भुव॑ इति॑ त्वोपा॒स्महे व॒यम् । १०१० ॥ १ ॥

उ॒रुः । पृ॒थुः । सु॒ऽभूः । भुवः॑ । इति॑ । १० ॥ १ ॥

प्र॒थो व॒रो व्य॒चो लो॒क इति॑ त्वोपा॒स्महे व॒यम् । १०१० ॥ २ ॥

प्र॒थः । व॒रः । व्य॒चः । लो॒कः । इति॑ । १० ॥ २ ॥

भ॒व॒द्वसु॑रि॒द॒द्वसुः॑ सं॒य॒द्वसु॑रा॒य॒द्वसु॑रिति॑ त्वोपा॒स्महे व॒यम् ॥ ३ ॥

भ॒व॒त्॒ऽव॒सुः । इ॒द॒त्॒ऽव॒सुः । सं॒य॒त्॒ऽव॒सुः । आ॒य॒त्॒ऽव॒सुः । इति॑ । त्वा । उप । आ॒स्म॒हे । व॒यम् ॥ ३ ॥

न॒म॒स्ते अ॒स्तु प॒श्य॒त प॒श्य॒ मा प॒श्य॒त ॥ ४ ॥

न॒मः । ते । अ॒स्तु । प॒श्य॒त । प॒श्य॒ मा । प॒श्य॒त ॥ ४ ॥

अ॒न्नाद्ये॑न॒ यश॑सा तेज॑सा ब्रा॒ह्म॒ण॒ऽव॒र्च॒सेन॑ ॥ ५ ॥ (२०)

अ॒ग्न॒ऽअ॒द्येन॑ । य॒श॒सा । तेज॑सा । ब्रा॒ह्म॒ण॒ऽव॒र्च॒सेन॑ ॥ ५ ॥ (२०)

चतुर्थेनुवाके षष्ठं पर्यायसूक्तम् ॥

चतुर्थेनुवाकः ॥

इति त्रयोदशं काण्डं समाप्तम् ॥

१ The Vaidikas repeat the two lines नमस्ते and अन्नाद्येन after this verse as also after the following one and after each of the first two verses of the next paryāya-sūkta. This would not interfere with the number of the verses composing the paryāya-sūktas as intermediate repetitions do not come in the enumeration. There is nothing in the *Sarcānukramāṇī* or the *Pāñchapatalikā* inconsistent with the Vaidikas' repetition. C D E R ³ D indicate the repetition and the other MSS. are not opposed to it. २ P J पृथः । ३ K °राजद्वसु°.

विवाहपरमेतत् काण्डम् । तत्र वक्ष्यमाणानि कर्माणि भवन्ति । तेषु तत्तन्मन्त्रविनियोगाः सूत्रकारेण प्रायोऽन्वर्थमेव कृ-
तास्ते कौशिके दशमेध्याये विस्तरेण प्रपञ्चितास्तत्रैव द्रष्टव्याः । अत्र तु कर्मक्रमस्य मन्त्रवद् दिग्दर्शनम् ॥

सूक्तारम्भे सूर्या नाम या सूर्यरूपा सवितृपुत्री देवी तस्या विवाहस्य कथा वर्णिता ॥

कर्मक्रमस्तु यथा वक्ष्यते ।

विवाहः । स कुमार्याः पितृगृहे । सत्येनोत्तमितेति षोडश पुरापरमिति १. २३, २४ द्वे इत्यष्टादशभिराज्यहोमः । आग-
मकृशरं कुमारीमाशयति^१ ॥ हस्तगृहीतशगावसंपुटे सानुचरं कंचिद् वरं प्रति प्रेषयति । १. ३१ ॥ ब्राह्मणप्रेषणम् । १. ३१ ॥
कुमारीरक्षार्थं पालप्रेषणम् । १. ३४ ॥ उदकग्रहणार्थं वजनम् ॥ अप्सु लोष्टं प्रक्षिपति । १. ३७ ॥ अवगाहनम् । १. ३८ ॥
उदकघटपूरणम् । १. ३८ ॥ उदकघटम् उदाहाराय प्रयच्छति । १. ३९ ॥ शाखायां घटनिधानम् ॥ तेनोदकेन सर्वोदकार्थ-
करणम् ॥ आज्यहोमः । १. १७ ॥ कुमारीकेशविचर्तनम् । १. ५८ ॥ ईशानकोणे तिष्ठन्त्याः कुमार्या उष्णोदकेन आप्लावनम् ।
२. ६५ ॥ शीतोदकेन सेचनम् । १. ३५, १. ४३ ॥ तामसाङ्गानि प्रमाष्टि ॥ तन् कुमारीं पालाय प्रयच्छति । २. ६६, ६७ ॥
तद्वासस्तुम्बरदण्डेन गृहीत्वा गोपाटे प्रक्षिपति ॥ अहतेन वाससा तामाच्छादयति । १. ४५, ५३ ॥ यज्ञोपवीतवद्वाधूय वस्त्रं
वध्नाति ॥ केशप्रलेखनम् । २. ६८ ॥ योक्त्वस्य कटिप्रदेशे बन्धनम् । १. ४२, २. ७० ॥ ज्येष्ठीमधुमणे रक्तसूत्रेण बन्धनम्^२
अनामिकायाम् ॥ कन्यादानाद् अनन्तरम् उपाध्यायः कुमारीं हस्ते गृहीत्वा कौतुकगृहान्निर्णयति ॥ शाखायां गुगं धारयति ।
१. २० ॥ दक्षिणतस्तत् पुरुषो धारयति । कन्याया ललाटप्रदेशे हिरण्यबन्धनम् । १. ४०, ४१ ॥ तदुपरि गुगच्छिद्रादुदक-
नियनम् ॥ कुमारीं अदमारोहणम् । १. ४७ ॥ तया लाजहोमः । २. ६३ ॥ वरेण पाणिग्रहणम् । १. ४८-५२ ॥ वरः
कन्याम् अग्निं त्रिः परिणयति । १. ३९ ॥ सप्तलेखलेखनम्^३ ॥ तासु वधूमृत्क्रामयति ॥ तल्प उपवेशयति । २. ३१, १. ६० ॥
उपविष्टायास्तस्याः पादौ सुहृत् प्रक्षालयति ॥ कुमारीकटिवेष्टितं योक्त्रं मोचयति । १. ५७, ५८ ॥ तद्योक्त्रे भृत्याः संरम्भन्ते ।
ये जयन्ति ते बलीयांसो मन्यन्ते ॥ वधूः सर्वौषधीर्वरमग्निं पलाशपत्रेणावपति । २. ५३-५८ ॥ कुमारीं तन्पाद् उत्थाप-
यति । १. ५९, ६०, ६२ ॥ इति विवाहः ॥

अथोद्वाहः । तत्र वरस्य गृहे वधूनयनम् । तद्यथा । वधूवरीं यानमारोहयति । १. ६१, २. ३० ॥ कर्तो अग्ने व्रजति । २. ८,
१. ६४ ॥ दक्षिणेन पादेन प्रक्षामति अध्वानम् । २. ११, १. ३४ ॥ तेनैवात्रा ययन्याप्यूटा तर्हि वधूवत्सस्य दशाखण्डं गृहीत्वा
चतुष्पथे क्षिप्वा दक्षिणेन पादेन तदुपरि तिष्ठति तन् प्रायश्चित्तम् । २. ७४ ॥ उभयोस्तयोः शुभकामः सन् जपं कुर्यात् । २. ४६ ॥
अन्तरा ब्रह्माणम् अतिक्रमयतः ॥ यानस्य त्रिनिष्करणम् । २. ४७ ॥ अध्वनि तर्था आयाने लोष्टं प्रक्षिप्य तत् उत्तरति । २. ६ ॥
महावृक्षेषु दृष्टेषु जपति । २. ९ ॥ वध्वीक्षणार्थं कुहक्षु स्त्रीष्वगतासु ताः प्रति जपति । २. २८ ॥ द्वैमेदं (सिन्धुसंगमं) दृष्ट्वा
जपति । २. ७ ॥ ओषधीनदीक्षेत्रवनेषु दृष्टेषु जपति । २. ७ ॥ श्मशाने दृष्टे जपति । २. ७३ ॥ अध्वनि सुतायां वध्वां प्रबो-
धयति मन्त्रेण । २. ७५ ॥ वरपितृगृह आसन्नागते जपति । २. १२ ॥ गृहमागते याने तद् अग्निः संप्रोक्ष्य बलीवर्दीं विमोच-
यति । २. १६ ॥ निर्वृत्यपनोदाय पत्नीशालां प्रोक्षति । २. १९ ॥ दक्षिणतो गृहपार्श्वे गोमयपिण्डेस्मान् स्थापयति । १. ४७ ॥
तस्योपरि पलाशस्य यत्पत्रत्रितयं तस्माद् मध्यमपर्णं गृहीत्वा स्थापयति तस्योपरि घृतं घृतस्योपरि चत्वारि दूर्वाप्राणि तदु-
परि वधूं स्थापयति । १. ४७ ॥ तस्माद् वधूं प्रपाद्य वरगृहे प्रवेशयति । २. २६, १. २१, १. ६३, १. ६४ ॥ पूर्णपात्रेण कुम्भ-
फलेन अक्षतसहितेन प्रवेशः ॥ अग्निं प्रज्वालय ततो हस्तग्रहणं कृत्वा वरो वधूं परिणयति । २. १७, १८ ॥ अभिसरस्वतीपि-
तसूर्यादेवमित्रवररुणेभ्यो नमस्कुर्वतीम् अनुमन्त्रयते । २. २०, २. ४६ ॥ कश्चिद् रोहितचर्म आहरति । २. २१ ॥ उपस्तृतस्य
तस्योपरि यन्त्रजम् उपस्तृणति तस्योपरि तथमारोहयति उपवेशयति च । २. २३ ॥ दक्षिणोत्तरम् उपस्थं कुरुते वधूः ॥
ब्राह्मणायनं कुमारं शुभनामकं तस्या उपस्थ उपवेशयति । २. २४ ॥ कुमाराय फलमोदकादि दत्त्वा तम् उत्थापयति । २. २५ ॥

तेन भूतेनेत्यादिना वरवध्वौ क्रमेण जुहुतः^१ । २. १-५, २. ४५ ॥ संपातान् आनयति । उदपात्रे उत्तरान् संपातान् आनयति । उदपात्रं वरवध्वोरङ्गल्योर्निनयति । २. ४५ ॥ तेन भूतेनेति^२ रसान् संपात्य तान् स्वालीपाकं च जायापती उपसर्पयति । तत एकस्मिन् स्थाने स्वजनैः सह उपविश्य मिष्टान्नस्य सहाशनं कुर्यात् पतिः ॥ तेनैव सूक्तेन यवानाम् आज्यमिश्राणां पूर्णा-
मलि जुहोति ॥ इत्युद्वाहः ॥

अथ चतुर्थिकाकर्म । तद्यथा । सप्त मर्यादा^३ इति वरो व्रीहीन् जुहोति विवाहाम्नौ ॥ अक्षयौ नाविति^४ परस्परं वरवध्वावक्षिणी अत्राते ॥ महीमूर्ध्वैति वरवध्वौ खट्वामालम्बयति आचार्यः । आरोहयति । २. ३१ । तत्र च तामुपवेशयति । २. २३ ॥ संवेशयति च । २. ३२ ॥ तौ वक्षेणाच्छादयति^५ ॥ तावभिमुखौ करोति । २. ३७ ॥ इहेमाविति । २. ६४ । वरवध्वौ त्रिः संनुदति ॥ मधुघमणिं पिष्ट्वा औक्षे प्रक्षिप्य वधूवरौ परस्परं संगच्छेते^६ । २. ७१, ७२ ॥ ब्रह्म जज्ञानमिति^७ अङ्गुष्ठेन वरः प्रजननदेशं स्पृशति ॥ खट्वाया उत्थापयति वरो वधूम् । २. ४३ ॥ अहतवस्त्रं वरवध्वौ परिधापयति आचार्यः । १. ४५ । ५३, ५५ ॥ वधूसीमन्ते शण्यं निदधाति वरः । १. ५५, ५६ । व्रीहियवौ सीमन्ते निदधाति अमञ्चकम् । दर्भपिङ्गल्या सीमन्तं विचृनति । शणशकलेन वधूकेशान् परिनेष्टयति ॥ सर्वेण काण्डेन आज्यं जुहोति वरः । प्रायश्चित्तमेतत् ॥ शुल्कद्रव्यं पृथक् करोति इदं तव इदं मामकीयमिति । १. ३२ ॥ वाधूयं वस्त्रं ददत् वरमनुमञ्चयते । १. २५-३० । आचार्यस्तत् प्रतिगृह्णाति । २. ४१, ४२ ॥ तत् स्थाणावासजति । २. ४८ ॥ तद् गृहीत्वा गच्छति । २. ४९ ॥ तद् वृक्षं प्रतिच्छादयति । २. ५० ॥ सर्वे स्नानं कुर्वन्ति । २. ४५ ॥ तेन वाधूयेनाच्छादयत्यात्मानमाचार्यः । २. ५१ ॥ नवं वसानः । २. ४४ । इति जपित्वा आचार्यो गृहं गच्छति ॥ कुमार्यो नीयमानायां पितृगृहे रोदने सति जीवं रुदन्ति । १. ४६ । इत्यनया यदीमे केशिनः । २. ५९-६२ । इति चतस्रमिश्राज्यं जुहोति । तत् प्रायश्चित्तम् ॥ इति चतुर्थिकाकर्म ॥

सत्येनोत्तमिता भूमिः सूर्येणोत्तमिता द्यौः ।

ऋतेनादित्यास्तिष्ठन्ति दिवि सोमो अधि श्रितः ॥ १ ॥

सत्येनं । उत्तमिता । भूमिः । सूर्येण । उत्तमिता । द्यौः ।

ऋतेनं । आदित्याः । तिष्ठन्ति । दिवि । सोमः । अधि । श्रितः ॥ १ ॥

सोमेनादित्या बलिनः सोमेन पृथिवी मही ।

अथो नक्षत्राणामेषामुपस्थे सोम आहितः ॥ २ ॥

सोमेनं । आदित्याः । बलिनः । सोमेनं । पृथिवी । मही ।

अथो इति । नक्षत्राणाम् । एषाम् । उपस्थे । सोमः । आहितः ॥ २ ॥

सोमं मन्यते पपिवान् यत् संपिषन्त्योषधिम ।

सोमं यं ब्रह्माणो विदुर्न तस्याश्नाति पार्थिवः ॥ ३ ॥

सोमम् । मन्यते । पपिवान् । यत् । सम्पिषन्ति । ओषधिम ।

सोमम् । यम् । ब्रह्माणः । विदुः । न । तस्य । अश्नाति । पार्थिवः ॥ ३ ॥

1 See VI. 78, VI. 82 and V. 24. 2 See VI. 78. 3 See V. 1, 6. 4 See VII. 37.
5 See VII. 6, 2. 6 See VII. 38. 7 See I. 34. 8 See IV. 1.

यत् त्वा सोम प्रपिबन्ति तत् आ प्यायसे पुनः ।

वायुः सोमस्य रक्षिता समानां मास आकृतिः ॥ ४ ॥

यत् । त्वा । सोम । प्रऽपिबन्ति । तत् । आ । प्यायसे । पुनः ।

वायुः । सोमस्य । रक्षिता । समानाम् । मासः । आऽकृतिः ॥ ४ ॥

आच्छद्विधानैर्गुपितो बार्हीतैः सोम रक्षितः ।

ग्राणामिच्छृण्वन् तिष्ठसि न ते अश्नाति पार्थिवः ॥ ५ ॥

आच्छत्ऽविधानैः । गुपितः । बार्हीतैः । सोम । रक्षितः ।

ग्राणाम् । इत् । शृण्वन् । तिष्ठसि । न । ते । अश्नाति । पार्थिवः ॥ ५ ॥

चित्तिरा उपवर्हणं चक्षुरा अभ्यञ्जनम् ।

द्यौर्भूमिः कोश आसीद् यदयात् सूर्या पतिम् ॥ ६ ॥

चित्तिः । आः । उपऽवर्हणम् । चक्षुः । आः । अभिऽअञ्जनम् ।

द्यौः । भूमिः । कोशः । आसीत् । यत् । अयात् । सूर्या । पतिम् ॥ ६ ॥

रैभ्यासीदनुदेयी नाराशंसी न्योचनी ।

सूर्याया भद्रमिद् वासो गार्थयैति परिष्कृता ॥ ७ ॥

रैभ्या । आसीत् । अनुऽदेयी । नाराशंसी । निऽओचनी ।

सूर्यायाः । भद्रम् । इत् । वासः । गार्थया । पति । परिष्कृता ॥ ७ ॥

स्तोमा आसन् प्रतिधयः कुरीरं छन्द ओपशः ।

सूर्याया अश्विना वराग्निरासीत् पुरोगवः ॥ ८ ॥

स्तोमाः । आसन् । प्रतिऽधयः । कुरीरम् । छन्दः । ओपशः ।

सूर्यायाः । अश्विना । वरा । अग्निः । आसीत् । पुरऽगवः ॥ ८ ॥

सोमो वधूयुरभवदश्विनास्तामुभा वरा ।

सूर्या यत् पत्ये शंसन्ती मनसा सविताददात् ॥ ९ ॥

सोमः । वधूऽयुः । अभवत् । अश्विना । आस्ताम् । उभा । वरा ।

सूर्याम् । यत् । पत्ये । शंसन्तीम् । मनसा । सविता । अददात् ॥ ९ ॥

मनो अस्या अन आसीद् द्यौरासीदुत छदिः ।

शुक्रावनद्वाहावास्तां यदयात् सूर्या पतिम् ॥ १० ॥ (१)

मनः । अस्याः । अनः । आसीत् । द्यौः । आसीत् । उत । छदिः ।

शुक्रौ । अनद्वाहौ । आस्ताम् । यत् । अयात् । सूर्या । पतिम् ॥ १० ॥ (१)

ऋक्सामाभ्यामभिहितौ गावौ ते सामनावैताम् ।

श्रोत्रे ते चक्रे आस्तां दिवि पन्थाश्चराचरः ॥ ११ ॥

ऋक्ऽसामाभ्याम् । अभिऽहितौ । गावौ । ते । सामनौ । ऐताम् ।

श्रोत्रे इति । ते । चक्रे इति । आस्ताम् । दिवि । पन्थाः । चराचरः ॥ ११ ॥

शुचीं ते चक्रे यात्या व्यानो अक्ष आहतः ।

अनो मनस्वयं सूर्यारोहत् प्रयंती पतिम् ॥ १२ ॥

शुची इति । ते । चक्रे इति । यात्याः । विऽआनः । अक्षः । आऽहतः ।

अनः । मनस्वयम् । सूर्या । आ । अरोहत् । प्रयंती । पतिम् ॥ १२ ॥

सूर्यायां वहतुः प्रागात् सविता यमवासृजत् ।

मघासु हन्यन्ते गावः फल्गुनीषु व्युह्यते ॥ १३ ॥

सूर्यायाः । वहतुः । प्र । अगात् । सविता । यम् । अघऽअसृजत् ।

मघासु । हन्यन्ते । गावः । फल्गुनीषु । वि । उह्यते ॥ १३ ॥

यदश्विना पृच्छमानावयातं त्रिचक्रेण वहतुं सूर्यायाः ।

कैकं चक्रं वामासीत् क् देष्ट्राय तस्थयुः ॥ १४ ॥

यत् । अश्विना । पृच्छमानौ । अयातम् । त्रिऽचक्रेण । वहतुम् । सूर्यायाः ।

क् । एकम् । चक्रम् । वाम् । आसीत् । क् । देष्ट्राय । तस्थयुः ॥ १४ ॥

यदयातं शुभस्पती वरेयं सूर्यामुप ।

विश्वे देवा अनु तद् वामजानन् पुत्रः पितरमवृणीत पूषा ॥ १५ ॥

यत् । अयातम् । शुभः । पती इति । वरेऽयम् । सूर्याम् । उप ।

१ K सामनावितः. २ P पथाः । ३ E प्रयंती. ४ All our authorities have हन्यन्ते.

(P P J C P हन्यन्ते ।) Perhaps a चेन् or च is to be understood. ५ D E K Cs तस्थयुः.

P तस्थयुः । ६ K पितराववृणीत. ७ All our pada authorities have the avagraha.

विश्वे । देवाः । अनु । तत् । वाम् । अजानन् । पुत्रः । पितरम् । अघणीत । पूषा ॥ १५ ॥

हे ते चक्रे सूर्ये ब्रह्माणं ऋतुया विदुः ।

अथैकं चक्रं यद् गुहा तदङ्गातय इद् विदुः ॥ १६ ॥

हे इति । ते । चक्रे इति । सूर्ये । ब्रह्माणः । ऋतुऽथा । विदुः ।

अथ । ऐकम् । चक्रम् । यत् । गुहा । तत् । अङ्गातयः । इत् । विदुः ॥ १६ ॥

अर्यमणं यजामहे सुबन्धुं पतिवेदनम् ।

उर्वारुकमिव बन्धनात् प्रेतो मुञ्चामि नामुतः ॥ १७ ॥

अर्यमणम् । यजामहे । सुऽबन्धुम् । पतिऽवेदनम् ।

उर्वारुकम्ऽइव । बन्धनात् । प्र । इतः । मुञ्चामि । न । अमुतः ॥ १७ ॥

प्रेतो मुञ्चामि नामुतः सुबद्धाममुतस्करम् ।

यथेयमिन्द्र मीढ्वः सुपुत्रा सुभगासति ॥ १८ ॥

प्र । इतः । मुञ्चामि । न । अमुतः । सुऽबद्धाम् । अमुतः । करम् ।

यथा । इयम् । इन्द्र । मीढ्वः । सुऽपुत्रा । सुऽभगा । असति ॥ १८ ॥

प्र त्वा मुञ्चामि वरुणस्य पाशाद् येन त्वाबन्धात् सविता सुशेवाः ।

ऋतस्य योनौ सुकृतस्य लोके स्योनं ते अस्तु सहसम्भलायै ॥ १९ ॥

प्र । त्वा । मुञ्चामि । वरुणस्य । पाशात् । येन । त्वा । अबन्धात् । सविता । सुऽशेवाः ।

ऋतस्य । योनौ । सुऽकृतस्य । लोके । स्योनम् । ते । अस्तु । सहऽसम्भलायै ॥ १९ ॥

भगस्वेतो नयतु हस्तगृह्याश्विना त्वा प्र वहतां रथेन ।

गृहान् गच्छ गृहपत्नी यथासौ वशिनी त्वं विदथमा वदासि ॥ २० ॥ (३)

भगः । त्वा । इतः । नयतु । हस्तऽगृह्य । अश्विना । त्वा । प्र । वहताम् । रथेन ।

गृहान् । गच्छ । गृहपत्नी । यथा । असः । वशिनी । त्वम् । विदथम् । आ । वदासि ॥ २० ॥ (२)

इह प्रियं प्रजायै ते समृध्यतामस्मिन् गृहे गार्हपत्याय जागृहि ।

१ All our authorities have सूर्ये. २ So we with A B C D E K R S V C P J C. De इद्विदुः changed to इद्विदुः. K विदुः. P विदुः. The correction to विदुः is not inevitable. ३ P ऐकम्. We with P J C. ४ D मुञ्चामि. P C मुञ्चामि. ५ P भगाः.

ए॒ना प॒त्या त॒न्वं १ सं स्पृ॒श॒स्वाथ जिर्विर्वि॒दथ॒मा व॑दासि ॥ २१ ॥

इ॒ह । प्रि॒यम् । प्र॒ऽजायै । ते । सम् । श्र॒द्ध्य॒ताम् । अ॒सिन् । गृ॒हे । गा॒र्हऽप॒त्याय । जा॒गृहि ।
ए॒ना । प॒त्या । त॒न्वभि॒ । सम् । स्पृ॒श॒स्व । अथ । जिर्विः । वि॒दथम् । आ । व॒दासि ॥ २१ ॥

इ॒हैव स्तं॒ मा वि॒ यौष्टं॒ विश्व॒मायु॒र्व्यश्नु॑तम् ।

क्रीड॑न्तौ पु॒त्रैर्नमृ॑भिर्मो॒दमा॑नौ स्वस्त॒कौ ॥ २२ ॥

इ॒ह । ए॒व । स्तम् । मा । वि । यौ॒ष्टम् । विश्व॑म् । आ॒युः । वि । अ॒श्नु॒तम् ।
क्रीड॑न्तौ । पु॒त्रैः । नमृ॑भिः । मो॒दमा॑नौ । सु॒ऽअस्त॑कौ ॥ २२ ॥

पूर्वा॒परं च॑रतो मा॒ययै॑तौ शिशू क्रीड॑न्तौ परि॒ यातो॑र्ण॒वम् ।

विश्वा॒न्यो भुव॑ना वि॒चष्टे ऋ॒तूँर॒न्यो वि॒दध॑ज्जायसे न॒वः ॥ २३ ॥

पूर्व॑ऽअ॒परम् । च॒रतः । मा॒यया॑ । ए॒तौ । शिशू॑ इति । क्रीड॑न्तौ । परि॒ । या॒तः । अ॒र्ण॒वम् ।
विश्वा॑ । अ॒न्यः । भुव॑ना । वि॒चष्टे । ऋ॒तून् । अ॒न्यः । वि॒दध॑त् । जा॒यसे॑ । न॒वः ॥ २३ ॥

नवो॑नवो भवसि जा॒र्यमा॑नो॒ह्रां के॒तुरु॒षसा॑मे॒ष्यग्र॑म् ।

भा॒गं दे॒वेभ्यो॑ वि द॒धास्या॒यन् प्र च॑न्द्रमस्तिरसे दी॒र्घमा॑युः ॥ २४ ॥

न॒वऽन॒वः । भ॒वसि॑ । जा॒र्यमा॑नः । अ॒ह्रां । के॒तुः । उ॒षसा॑म् । ए॒षि । अ॒ग्रम् ।

भा॒गम् । दे॒वेभ्यः॑ । वि । द॒धासि॑ । आ॒ऽयन् । प्र । च॒न्द्रमः॑ । ति॒रसे॑ । दी॒र्घम् । आ॒युः ॥ २४ ॥

परा॑ देहि शा॒मुत्यं॑ ब्र॒ह्मभ्यो॑ वि भ॒जा वसु॑ ।

कृ॒त्यैषा प॒द्भती॑ भू॒त्वा जा॒या वि॒शते॑ पति॒म् ॥ २५ ॥

परा॑ । दे॒हि । शा॒मुत्य॑मि । ब्र॒ह्मभ्यः॑ । वि । भ॒ज । वसु॑ ।

कृ॒त्या । ए॒षा । प॒त्ऽवती॑ । भू॒त्वा । आ । जा॒या । वि॒शते॑ । पति॒म् ॥ २५ ॥

नी॒ल॒लो॒हितं॑ भ॒वति॑ कृ॒त्यास॒क्तिर्व्य॑ज्यते ।

ए॒ध॒न्ते अ॒स्या ज्ञा॒तयः॑ पति॒र्बन्धेषु॑ ब॒ध्यते॑ ॥ २६ ॥

नी॒ल॒ऽलो॒हितम् । भ॒वति॑ । कृ॒त्या । आ॒स॒क्तिः । वि । अ॒ज्य॒ते ।

१ BCE तन्वं १ सं. We with ADKĀRŚV De Cs. २ So we with all our authorities. In viii. 1. 6. Sāyana has जिर्वि°, not जिर्वि°. In R̥igveda the form is जिर्वे, but from Sāyana on R̥ig. 79. 10 it appears the regular form is जिर्वि, and जिर्वि a corruption. ३ P P अश्नुतम् । ४ B °बन्धेषु.

प॒ध॒न्ते । अ॒स्याः । ज्ञा॒त॒यः । प॒तिः । व॒न्धेषु॑ । व॒भ्य॒ते ॥ २६ ॥

अ॒श्ली॒ला त॒नू॒र्भव॒ति रु॒श॒ती पा॒प॒या॒मु॒या ।

प॒तिर्य॒द् व॒ध्वो॒ऽवा॒स॒सं॒ स्व॒मङ्ग॑मभ्यूर्णुते ॥ २७ ॥

अ॒श्ली॒ला । त॒नूः । भ॒व॒ति । रु॒श॒ती । पा॒प॒या । अ॒मु॒या ।

प॒तिः । यत् । व॒ध्वः । वा॒स॒सं॒ स्व॒म् । अ॒ङ्ग॒म् । अ॒भिऽऊ॒र्णु॒ते ॥ २७ ॥

आ॒श॒स॒नं वि॒श॒स॒न॒मथो॑ अधि॒विक॑र्त॒नम् ।

सू॒र्या॒याः प॒श्य रू॒पाणि॑ ता॒नि ब्र॒ह्मो॒त् शु॒म्भ॒ति ॥ २८ ॥

आ॒ऽश॒स॒नम् । वि॒ऽश॒स॒नम् । अ॒थो इति॑ । अधि॒ऽवि॒कर्त॑नम् ।

सू॒र्या॒याः । प॒श्य । रू॒पाणि॑ । ता॒नि । ब्र॒ह्मा । उ॒त् । शु॒म्भ॒ति ॥ २८ ॥

तृ॒ष्टमे॒तत् क॒टुक॑मपा॒ष्टव॑द् वि॒षव॒न्नै॒तद॑स॒वे ।

सू॒र्या॒ यो ब्र॒ह्मा वे॒द स इ॒द् वा॒धूय॑मर्हति ॥ २९ ॥

तृ॒ष्टम् । ए॒तत् । क॒टुक॑म् । अ॒पा॒ष्टव॑त् । वि॒षव॑त् । न । ए॒तत् । अ॒स॒वे ।

सू॒र्या॒म् । यः । ब्र॒ह्मा । वे॒द । सः । इ॒त् । वा॒धूय॑म् । अ॒र्हति॑ ॥ २९ ॥

स इ॒त् तत् स्यो॒नं ह॑रति ब्र॒ह्मा वा॒सः सु॒मङ्ग॑लम् ।

प्रा॒यश्चि॑त्ति॒ यो अ॒ध्येति॑ येन॒ जा॒या न रि॑ष्यति ॥ ३० ॥ (३)

सः । इ॒त् । तत् । स्यो॒नम् । ह॑रति । ब्र॒ह्मा । वा॒सः । सु॒म॒ङ्ग॒लम् ।

प्रा॒यश्चि॑त्तिम् । यः । अ॒धिऽप॒ति । येन॑ । जा॒या । न । रि॑ष्यति ॥ ३० ॥ (३)

यु॒वं भ॒गं सं भ॑रतं॒ समृ॑द्धमृ॒तं व॑द॒न्तावृ॑त्तौ॒र्धेषु॑ ।

ब्र॒ह्म॒णस्प॑ते॒ पति॑म॒स्यै रो॑च॒य चारु॑ संभ॒लो व॑दतु वा॒चमे॒ताम् ॥ ३१ ॥

यु॒वम् । भ॒गम् । स॒म् । भ॑रतम् । स॒मृ॒द्धम् । अ॒मृत॑म् । व॑द॒न्तौ । अ॒मृत॑ऽउ॒र्धेषु॑ ।

ब्र॒ह्म॒णः । प॒ते । प॒तिम् । अ॒स्यै । रो॑च॒य । चारु॑ । स॒म॒भ॒लः । व॑दतु । वा॒चम् । ए॒ताम् ॥ ३१ ॥

इ॒हे॒दसा॒य न॒ प॒रो ग॑मा॒येमं॑ गा॒वः प्र॒जया॑ वर्ध॒याय॑ ।

शु॒भं य॒तीरु॑स्त्रि॒याः सो॒मव॑र्च॒सो वि॒श्वे दे॒वाः क्र॑न्ति॒ह वो म॑ना॒सि ॥ ३२ ॥

१ A B C D E R S P P J C P °य॒द्वध्वो॑. Cs °य॒द्वध्वो॑. We with B K K V Dc.

२ So we with all our authorities. ३ P वि॒षव॑त् । Cp वि॒षव॑त् । We with P J.

४ K °वृ॒त्ता॒र्धेषु॑. ५ P अ॒स्य । ६ B संव॑र्ध॒याय॑. ७ So all our authorities, not क्र॑.

इह । इत् । असाथ । न । परः । गमाथ । इमम् । गावः । प्रजया । वर्धयाथ ।

शुभम् । यतीः । उन्नियाः । सोमऽवर्चसः । विश्वे । देवाः । क्रन् । इह । वः । मनीसि ॥ ३२ ॥

इमं गावः प्रजया सं विशाथायं देवानां न मिनाति भागम् ।

अस्मै वः पूषा मरुतश्च सर्वे अस्मै वो धाता सविता सुवाति ॥ ३३ ॥

इमम् । गावः । प्रजया । सम् । विशाथ । अयम् । देवानाम् । न । मिनाति । भागम् ।

अस्मै । वः । पूषा । मरुतः । च । सर्वे । अस्मै । वः । धाता । सविता । सुवाति ॥ ३३ ॥

अनुक्षरा ऋजवः सन्तु पन्थानो येभिः सखायो यन्ति नो वरेयम् ।

सं भगेन समर्यम्णा सं धाता सृजतु वर्चसा ॥ ३४ ॥

अनुक्षराः । ऋजवः । सन्तु । पन्थानः । येभिः । सखायः । यन्ति । नः । वरेयम् ।

सम् । भगेन । सम् । अर्यम्णा । सम् । धाता । सृजतु । वर्चसा ॥ ३४ ॥

यच्च वर्चो अक्षेषु सुरायां च यदाहितम् ।

यद् गोष्वश्विना वर्चस्तेनेमां वर्चसावतम् ॥ ३५ ॥

यत् । च । वर्चः । अक्षेषु । सुरायाम् । च । यत् । आहितम् ।

यत् । गोषु । अश्विना । वर्चः । तेन । इमाम् । वर्चसा । अवतम् ॥ ३५ ॥

येन महानङ्ग्या जघनमश्विना येन वा सुरा ।

येनाक्षा अभ्यषिच्यन्त तेनेमां वर्चसावतम् ॥ ३६ ॥

येन । महानङ्ग्याः । जघनम् । अश्विना । येन । वा । सुरा ।

येन । अक्षाः । अभ्यषिच्यन्त । तेन । इमाम् । वर्चसा । अवतम् ॥ ३६ ॥

यो अनिध्मो दीदयदुप्स्वर्नन्त्ये विप्रास ईडते अध्वरेषु ।

अपां नपान्मधुमतीरपो दा याभिरिन्द्रो वावृधे वीर्यवान् ॥ ३७ ॥

यः । अनिध्मः । दीदयत् । अप्सु । अन्तः । यम् । विप्रासः । ईडते । अध्वरेषु ।

अपाम् । नपात् । मधुमतीः । अपः । दाः । यामिः । इन्द्रः । वावृधे । वीर्यवान् ॥ ३७ ॥

१ Ṣ विशाथायं. २ A P नि. ३ P अर्थ. ४ All our authorities have ऋषिना.

The nominative may be construed with युवाम् understood. P has अवतम् which points to a reading अवताम्.

५ So all our authorities, P P J C dividing महानङ्ग्याः. ६ A B E R ३ for १. ७ Ṣ वीर्यवान्. ८ P has changed ऋः to ऋः.

इदमहं रुशन्तं ग्राभं तनूदूषिमपोहामि ।

यो भद्रो रोचनस्तमुदचामि ॥ ३८ ॥

इदम् । अहम् । रुशन्तम् । ग्राभम् । तनूदूषिम् । अपो । ऊहामि ।

यः । भद्रः । रोचनः । तम् । उत् । अचामि ॥ ३८ ॥

आस्यै ब्राह्मणाः स्तपनीर्हरन्त्ववीरघ्नोरुदजन्त्वापः ।

अर्यम्णो अग्निं पर्येतुं पूषन् प्रतीक्षन्ते श्वशुरो देवरश्च ॥ ३९ ॥

आ । अस्यै । ब्राह्मणाः । स्तपनीः । हरन्तु । अवीरघ्नीः । उत् । अजन्तु । आपः ।

अर्यम्णः । अग्निम् । परि । एतु । पूषन् । प्रति । ईक्षन्ते । श्वशुरः । देवरः । च ॥ ३९ ॥

शं ते हिरण्यं शम् सन्त्वापः शं मेधिर्भवतु शं युगस्य तर्ही ।

शं त आपः शतपवित्रा भवन्तु शम् पत्या तन्वै १ सं स्पृशस्व ॥ ४० ॥ (४)

शम् । ते । हिरण्यम् । शम् । ऊं इति । सन्तु । आपः । शम् । मेधिः । भवतु । शम् । युगस्य । तर्ही ।

शम् । ते । आपः । शतपवित्राः । भवन्तु । शम् । ऊं इति । पत्या । तन्वम् । सम् । स्पृशस्व ॥ ४० ॥ (४)

खे रथस्य खेनसः खे युगस्य शतक्रतो ।

अपालामिन्द्र त्रिष्युत्वाकृणोः सूर्यत्वचम् ॥ ४१ ॥

खे । रथस्य । खे । अनसः । खे । युगस्य । शतक्रतो इति शतक्रतो ।

अपालाम् । इन्द्र । त्रिः । पुत्वा । अकृणोः । सूर्यत्वचम् ॥ ४१ ॥

आशासाना सौमनसं प्रजां सौभाग्यं रयिम् ।

पत्युरनुव्रता भूत्वा सं नद्यस्वामृताय कम ॥ ४२ ॥

आशासाना । सौमनसम् । प्रजाम् । सौभाग्यम् । रयिम् ।

पत्युः । अनुव्रता । भूत्वा । सम् । नद्यस्य । अमृताय । कम ॥ ४२ ॥

यथा सिन्धुर्नदीनां साम्राज्यं सुषुवे वृषा ।

ए॒वा त्वं स॒म्राड्ये॑धि प॒त्युरस्ते॑ परेत्य ॥ ४३ ॥

यथा । सिन्धुः । नदीनाम् । साम्ऽराज्यम् । सुसुवे । वृषा ।

ए॒व । त्वम् । स॒म्राड्ये॑ । ए॒धि । प॒त्युः । अस्ते॑ । प॒राऽह॑त्य ॥ ४३ ॥

स॒म्राड्ये॑धि श्वशुरेषु स॒म्राड्यु॑त दे॒वृषु॑ ।

ननान्दुः स॒म्राड्ये॑धि स॒म्राड्यु॑त श्व॒श्वाः ॥ ४४ ॥

स॒म्राड्ये॑ । ए॒धि । श्वशुरेषु । स॒म्राड्ये॑ । उ॒त । दे॒वृषु॑ ।

ननान्दुः । स॒म्राड्ये॑ । ए॒धि । स॒म्राड्ये॑ । उ॒त । श्व॒श्वाः ॥ ४४ ॥

या अ॒कृ॒न्त॒न्नव॑र्यन् याश्च तन्निरे या दे॒वीर॑न्ताँ अ॒भितो॑द॒दन्त॑ ।

तास्त्वा ज॒रसे॑ सं व्य॒यन्वा॑युष्मतीदं परि ध॒त्स्व वा॑सः ॥ ४५ ॥

याः । अ॒कृ॒न्त॒न् । अ॒व॒र्यन् । याः । च । त॒न्नि॒रे । याः । दे॒वीः । अ॒न्ताँ । अ॒भि॒तः । अ॒व॒द॒न्त॑ ।

ताः । त्वा । ज॒र॒से । स॒म् । व्य॒य॒न्तु । आ॒यु॒ष्म॒ती । इ॒दम् । परि॑ । ध॒त्स्व । वा॑सः ॥ ४५ ॥

जी॒वं रु॑दन्ति वि न॒यन्त्य॑ध्व॒रं दी॒र्घा॑मनु प्र॒सिति॑ दी॒ध्युर्नरः॑ ।

वा॒मं पि॒तृभ्यो॑ य इ॒दं संमी॑रिरे म॒यः प॒तिभ्यो॑ ज॒नये॑ परि॒ष्वजे॑ ॥ ४६ ॥

जी॒वम् । रु॒द॒न्ति । वि । न॒य॒न्ति । अ॒ध्व॒रम् । दी॒र्घा॑म् । अ॒नु । प्र॒सि॒तिम् । दी॒ध्युः । न॒रः ।

वा॒मम् । पि॒तृ॒भ्यः । ये । इ॒दम् । स॒म्रा॒ड्ये॑रिरे । म॒यः । प॒ति॒भ्यः । ज॒नये॑ । परि॒ष्व॒जे ॥ ४६ ॥

स्यो॒नं ध्रु॑वं प्र॒जायै॑ धा॒रयामि॑ ते॒श्मानं॑ दे॒व्याः पृ॒थि॒व्या उ॒पस्थे॑ ।

त॒मा ति॑ष्ठानु॒माद्या॑ सु॒वर्चा॑ दी॒र्घं त॒ आयुः॑ स॒वि॒ता कृ॑णोतु ॥ ४७ ॥

स्यो॒नम् । ध्रु॒वम् । प्र॒ज॒ायै । धा॒र॒यामि॑ । ते । अ॒श्मा॒नम् । दे॒व्याः । पृ॒थि॒व्याः । उ॒प॒स्थे ।

त॒म् । आ । ति॒ष्ठ । अ॒नु॒मा॒द्या । सु॒व॒र्चाः । दी॒र्घम् । ते । आ॒युः । स॒वि॒ता । कृ॑णोतु ॥ ४७ ॥

येना॒ग्नि॒रस्या॑ भू॒म्या ह॑स्तं ज॒ग्राह॑ दक्षिणम् ।

तेन॑ गृ॒हामि॑ ते॒ हस्तं॑ मा व्य॒धि॒ष्टा मया॑ स॒ह प्र॒जया॑ च॒ धने॑न च ॥ ४८ ॥

येन॑ । अ॒ग्निः । अ॒स्याः । भू॒म्याः । ह॑स्तम् । ज॒ग्राह॑ । दक्षिणम् ।

तेन॑ । गृ॒हामि॑ । ते । ह॑स्तम् । मा । व्य॒धि॒ष्टाः । मया॑ । स॒ह । प्र॒ज॒या । च । ध॒नेन॑ । च ॥ ४८ ॥

दे॒वस्ते॑ स॒वि॒ता ह॑स्तं गृ॒हातु॑ सोमो॒ राजा॑ सु॒ग्रज॑सं कृ॒णोतु॑ ।

अग्निः सुभगां जातवेदाः पत्ये पत्नीं जरदष्टिं कृणोतु ॥ ४९ ॥

देवः । ते । सविता । हस्तम् । गृह्णातु । सोमः । राजा । सुऽप्रजसम् । कृणोतु ।

अग्निः । सुऽभगाम् । जातऽवेदाः । पत्ये । पत्नीम् । जरत्ऽअष्टिम् । कृणोतु ॥ ४९ ॥

गृह्णामि ते सौभगात्वाय हस्तं मया पत्या जरदष्टिर्यथासं ।

भगो अर्यमा सविता पुरंधिर्मह्यं त्वादुर्गाहंपत्याय देवाः ॥ ५० ॥ (५)

गृह्णामि । ते । सौभगऽत्वाय । हस्तम् । मया । पत्या । जरत्ऽअष्टिः । यथा । असं ।

भगः । अर्यमा । सविता । पुरम्ऽधिः । मह्यम् । त्वा । अदुः । गार्हऽपत्याय । देवाः ॥ ५० ॥ (५)

भगस्ते हस्तमग्रहीत् सविता हस्तमग्रहीत् ।

पत्नी त्वमसि धर्मेणाहं गृहपतिस्तव ॥ ५१ ॥

भगः । ते । हस्तम् । अग्रहीत् । सविता । हस्तम् । अग्रहीत् ।

पत्नी । त्वम् । असि । धर्मेणा । अहम् । गृहऽपतिः । तव ॥ ५१ ॥

ममेयमस्तु पोष्या मह्यं त्वादाद् बृहस्पतिः ।

मया पत्या प्रजावति सं जीव शरदः शतम् ॥ ५२ ॥

मम । इयम् । अस्तु । पोष्या । मह्यम् । त्वा । अदात् । बृहस्पतिः ।

मया । पत्या । प्रजाऽवति । सं । जीव । शरदः । शतम् ॥ ५२ ॥

त्वष्टा वासो व्यदिधाच्छुभे कं बृहस्पतेः प्रशिषां कवीनाम् ।

तेनेमां नारीं सविता भगश्च सूर्यामिव परि धत्तां प्रजया ॥ ५३ ॥

त्वष्टा । वासः । वि । अद्यात् । शुभे । कम् । बृहस्पतेः । प्रऽशिषां । कवीनाम् ।

तेन । इमाम् । नारीम् । सविता । भगः । च । सूर्याम्ऽइव । परि । धत्ताम् । प्रऽजयां ॥ ५३ ॥

इन्द्राग्नी द्यावापृथिवी मातरिश्वा मित्रावरुणा भगो अश्विनोभा ।

बृहस्पतिर्मरुतो ब्रह्म सोम इमां नारीं प्रजया वर्धयन्तु ॥ ५४ ॥

इन्द्राग्नी इति । द्यावापृथिवी इति । मातरिश्वा । मित्रावरुणा । भगः । अश्विना । उभा ।

बृहस्पतिः । मरुतः । ब्रह्म । सोमः । इमाम् । नारीम् । प्रऽजयां । वर्धयन्तु ॥ ५४ ॥

१ P °प्रजस° । २ B D K R S V C s °यथासत्, (K uncertain). De यथासः changed to यथासत्. We with A C E R P P J C p. ३ C E R S P J C p प्रजावति. A B B C s प्रजावती. We with D K K V D c P. ४ K °कुंभे.

बृहस्पतिः प्रथमः सूर्यायाः शीर्षे केशाँ अकल्पयत् ।

तेनेमामश्विना नारीं पत्ये सं शोभयामसि ॥ ५५ ॥

बृहस्पतिः । प्रथमः । सूर्यायाः । शीर्षे । केशान् । अकल्पयत् ।

तेन । इमाम् । अश्विना । नारीम् । पत्ये । सम् । शोभयामसि ॥ ५५ ॥

इदं तद्रूपं यदवस्त योषा जायां जिज्ञासे मनसा चरन्तीम् ।

तामन्वर्तिष्ये सखिभिर्नवगवैः क इमान् विद्वान् वि चर्चते पाशान् ॥ ५६ ॥

इदम् । तत् । रूपम् । यत् । अवस्त । योषा । जायाम् । जिज्ञासे । मनसा । चरन्तीम् ।

ताम् । अनु । अर्तिष्ये । सखिऽभिः । नवऽगवैः । कः । इमान् । विद्वान् । वि । चर्चते ।

पाशान् ॥ ५६ ॥

अहं वि ष्यामि मयि रूपमस्या वेददित पश्यन् मनसः कुलार्यम् ।

न स्तेर्यमग्नि मनसोदमुच्ये स्वयं श्रद्धानो वरुणस्य पाशान् ॥ ५७ ॥

अहम् । वि । ष्यामि । मयि । रूपम् । अस्याः । वेदत् । इत् । पश्यन् । मनसः । कुलार्यम् ।

न । स्तेर्यम् । अग्नि । मनसा । उत् । अमुच्ये । स्वयम् । श्रद्धानः । वरुणस्य । पाशान् ॥ ५७ ॥

प्र त्वा मुञ्चामि वरुणस्य पाशाद् येन त्वावभात् सविता सुशेवाः ।

उरुं लोकं सुगमत्र पन्थां कृणोमि तुभ्यं सहपन्त्यै वधु ॥ ५८ ॥

प्र । त्वा । मुञ्चामि । वरुणस्य । पाशात् । येन । त्वा । अवभात् । सविता । सुशेवाः ।

उरुम् । लोकम् । सुऽगम् । अत्र । पन्थाम् । कृणोमि । तुभ्यम् । सहऽपन्त्यै । वधु ॥ ५८ ॥

उद्यच्छध्वमप रक्षो हनाथेमां नारीं सुकृते दधात ।

धाता विपश्चित् पतिमस्यै विवेद भगो राजा पुर एतु प्रजानन् ॥ ५९ ॥

उत् । उद्यच्छध्वम् । अप । रक्षः । हनाथ । इमाम् । नारीम् । सुकृते । दधात ।

धाता । विपऽचित् । पतिम् । अस्यै । विवेद । भगः । राजा । पुरः । एतु । प्रऽजा-

नन् ॥ ५९ ॥

भगस्ततक्ष चतुरः पादान् भगस्ततक्ष चत्वार्युष्पलानि ।

१ K केशाँ. ER केशाँ. २ AE कुलार्यन्. ३ K श्रद्धानो. K श्रद्धानो. ४ P पश्यत् ।

We with P J C P. ५ So we with all our authorities. See R w.

त्वष्टा पिपेश मध्यतोनु वर्धान्सा नो अस्तु सुमङ्गली ॥ ६० ॥

भगः । ततक्ष । चतुरः । पादान् । भगः । ततक्ष । चत्वारि । उष्णलानि ।

त्वष्टा । पिपेश । मध्यतः । अनु । वर्धान् । सा । नः । अस्तु । सुमङ्गली ॥ ६० ॥

सुकिंशुकं वहतुं विश्वरूपं हिरण्यवर्णं सुवृत्तं सुचक्रम् ।

आ रोह सूर्ये अमृतस्य लोकं स्योनं पतिभ्यो वहतुं कृणु त्वम् ॥ ६१ ॥

सुकिंशुकम् । वहतुम् । विश्वरूपम् । हिरण्यवर्णम् । सुवृत्तम् । सुचक्रम् ।

आ । रोह । सूर्ये । अमृतस्य । लोकम् । स्योनम् । पतिभ्यः । वहतुम् । कृणु । त्वम् ॥ ६१ ॥

अभ्रातृर्घ्नीं वरुणापशुर्घ्नीं बृहस्पते ।

इन्द्रापतिर्घ्नीं पुत्रिणीमासभ्यं सवितर्वह ॥ ६२ ॥

अभ्रातृघ्नीम् । वरुण । अपशुघ्नीम् । बृहस्पते ।

इन्द्र । अपतिघ्नीम् । पुत्रिणीम् । आ । असभ्यम् । सवितः । वह ॥ ६२ ॥

मा हिंसिष्टं कुमार्यै^१ स्थूणे देवकृते पथि ।

शालाया देव्या द्वारं स्योनं कृण्मो वधूपथम् ॥ ६३ ॥

मा । हिंसिष्टम् । कुमार्यै^१ । स्थूणे इति । देवकृते । पथि ।

शालायाः । देव्याः । द्वारम् । स्योनम् । कृण्मः । वधूपथम् ॥ ६३ ॥

ब्रह्मापरं युज्यतां ब्रह्म पूर्वं ब्रह्मान्ततो मध्यतो ब्रह्म सर्वतः ।

अनाव्याधां देवपुरां प्रपद्य शिवा स्योना पतिलोके वि राज ॥ ६४ ॥ (९)

ब्रह्म । अपरम् । युज्यताम् । ब्रह्म । पूर्वम् । ब्रह्म । अन्ततः । मध्यतः । ब्रह्म । सर्वतः ।

अनाव्याधाम् । देवपुराम् । प्रपद्य । शिवा । स्योना । पतिऽलोके । वि । राज ॥ ६४ ॥ (९)

प्रथमेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

इति प्रथमोनुवाकः ॥

१ A वर्धान्सा. K K °र्धा°. B °र्धा°. B seems to correct to °र्धी°. We with CD ER^{SS} V Dc Cs P P J Cp. २ So we with all our authorities. See Rw. ३ P सूर्ये । ४ S °तुष्टी. ५ B corrects to सवितुर्वह. ६ B B D K R S Cs ३ for १. We with CK V Dc. ७ P °र्याम् । P °र्थ (omitting म्). We with J Cp. ८ A B B Cs शिवां. We with C D E K K R S V Dc.

तुभ्यमग्ने पर्यवहन्सूर्या बहनुना सह ।

स नः पतिभ्यो जायां दा अग्ने प्रजया सह ॥ १ ॥

तुभ्यम् । अग्ने । परि । अवहन् । सूर्याम् । बहनुना । सह ।

सः । नः । पतिभ्यः । जायाम् । दा । अग्ने । प्रजया । सह ॥ १ ॥

पुनः पत्नीमग्निरदादायुषा सह वर्चसा ।

दीर्घायुरस्या यः पतिर्जीवाति शरदः शतम् ॥ २ ॥

पुनः । पत्नीम् । अग्निः । अदात् । आयुषा । सह । वर्चसा ।

दीर्घऽआयुः । अस्याः । यः । पतिः । जीवाति । शरदः । शतम् ॥ २ ॥

सोमस्य जाया प्रथमं गन्धर्वस्तेपरः पतिः ।

तृतीयो अग्निष्टे पतिस्तुरीयस्ते मनुष्यजाः ॥ ३ ॥

सोमस्य । जाया । प्रथमम् । गन्धर्वः । ते । अपरः । पतिः ।

तृतीयः । अग्निः । ते । पतिः । तुरीयः । ते । मनुष्यऽजाः ॥ ३ ॥

सोमो ददद् गन्धर्वाय गन्धर्वो ददद्मये ।

रयिं च पुत्रांश्चादादग्निर्मह्यमथो इमाम् ॥ ४ ॥

सोमः । ददत् । गन्धर्वाय । गन्धर्वः । ददत् । अग्नये ।

रयिम् । च । पुत्रान् । च । अदात् । अग्निः । मह्यम् । अथो इति । इमाम् ॥ ४ ॥

आ वामगन्सुमतिर्वीजिनीवसू न्यश्विना हस्तु कामा अरंसत ।

अभूतं गोपा मिथुना शुभस्पती प्रिया अर्यम्णो दुर्यो अशीमहि ॥ ५ ॥

आ । वाम् । अग्न । सुऽमतिः । वाजिनीवसू इति वाजिनीऽवसू । नि । अश्विना । ह-
स्तुऽसु । कामाः । अरंसत ।

अभूतम् । गोपा । मिथुना । शुभः । पती इति । प्रियाः । अर्यम्णः । दुर्यान् । अशीमहि ॥ ५ ॥

सा मन्दसाना मनसा शिवेन रयिं धेहि सर्ववीरं वचस्यमि ।

सुगं तीर्थं सुप्रपाणं शुभस्पती स्थाणुं पथिष्ठामपं दुर्मतिं हतम् ॥ ६ ॥

१ So we with all our authorities and rightly as अग्ने (to be pronounced अग्ने) begins the pāda. Only P has दाः । अग्ने । De दा अग्ने changed to दा अग्ने. All others दा अग्ने. Thus the accent though doubtful is that of all reliable MSS. and Vaidikas. २ P जाया । ३ B न्यश्विना.

सा । मन्द्साना । मर्नसा । शिवेन । रधिम् । धेहि । सर्वेऽधीरम् । वचस्यभि ।
सुऽगम् । तीर्थम् । सुऽप्रपानम् । शुभः । पत्नी इति । स्थाणुम् । पथिऽस्थाम् । अप ।
दुऽमतिम् । हतम् ॥ ६ ॥

या ओषधयो या नद्योऽयानि क्षेत्राणि या वना ।
तास्वा वधु प्रजावर्ती पत्ये रक्षन्तु रक्षसः ॥ ७ ॥

याः । ओषधयः । याः । नद्यः । यानि । क्षेत्राणि । या । वना ।
ताः । त्वा । वधु । प्रजाऽवर्तीम् । पत्ये । रक्षन्तु । रक्षसः ॥ ७ ॥

एमं पन्थामरुक्षाम सुगं स्वस्तिवाहनम् ।

यस्मिन् वीरो न रिष्यत्यन्येषां विन्दते वसु ॥ ८ ॥

आ । हमम् । पन्थाम् । अरुक्षाम । सुऽगम् । स्वस्तिऽवाहनम् ।
यस्मिन् । वीरः । न । रिष्यति । अन्येषाम् । विन्दते । वसु ॥ ८ ॥

इदं सु मे नरः शृणुत ययाशिषा दंपती वाममश्रुतः ।

ये गन्धर्वा अप्सरसश्च देवीरेषु वानस्पत्येषु येधि तस्युः ।

स्योनास्ते अस्यै वध्वै भवन्तु मा हिंसिषुर्वहतुमुद्यमानम् ॥ ९ ॥

इदम् । सु । मे । नरः । शृणुत । यया । आऽशिषा । दंपती इति दम्पती । वामम् । अश्रुतः ।
ये । गन्धर्वाः । अप्सरसः । च । देवीः । एषु । वानस्पत्येषु । ये । अधि । तस्युः ।
स्योनाः । ते । अस्यै । वध्वै । भवन्तु । मा । हिंसिषुः । बहतुम् । उद्यमानम् ॥ ९ ॥

ये वध्वश्चिन्द्रं वहतुं यस्मा यन्ति जनौ अनु ।

पुनस्तान् यज्ञिया देवा नयन्तु यत आगताः ॥ १० ॥ (७)

ये । वध्वः । चिन्द्रम् । वहतुम् । यस्मा । यन्ति । जनान् । अनु ।

पुनः । तान् । यज्ञियाः । देवाः । नयन्तु । यतः । आऽगताः ॥ १० ॥ (७)

मा विदन् परिपन्थिनो य आसीदन्ति दंपती ।

सुगेन दुर्गमतीतामप द्रान्वरातयः ॥ ११ ॥

१ P P पथाम् । २ So we with all our MSS. and Vaidikas. The first two lines have to be construed together and the third independently, addressed to the bride. See Rw. ३ B C मद्यमानम्. ४ E R जनै. ५ P P J यज्ञिया । We with Cr.

मा । विदन् । परिऽपन्थिनः । ये । आऽसीदन्ति । दंपती इति दम्ऽपती ।

सुऽगेन । दुऽगम् । अति । इताम् । अपै । द्रान्तु । अरातयः ॥ ११ ॥

सं काशयामि वहतुं ब्रह्मणा गृहैरघोरेण चक्षुषा मित्रियेण ।

पर्याणद्धं विश्वरूपं यदस्ति स्योनं पतिभ्यः सविता तत् कृणोतु ॥ १२ ॥

सम् । काशयामि । वहतुम् । ब्रह्मणा । गृहैः । अघोरेण । चक्षुषा । मित्रियेण ।

परिऽआनद्धम् । विश्वरूपम् । यत् । अस्ति । स्योनम् । पतिभ्यः । सविता । तत् । कृ-
णोतु ॥ १२ ॥

शिवा नारीयमस्तमागन्निमं धाता लोकमस्यै दिदेश ।

तामर्यमा भगो अश्विनोभा प्रजापतिः प्रजया वर्धयन्तु ॥ १३ ॥

शिवा । नारी । इयम् । अस्तम् । आ । अगन् । इमम् । धाता । लोकम् । अस्यै । दिदेश ।

ताम् । अर्यमा । भगः । अश्विना । उभा । प्रजाऽपतिः । प्रजया । वर्धयन्तु ॥ १३ ॥

आत्मन्वत्युर्वरा नारीयमागन् तस्यां नरो वपत् बीजमस्याम् ।

सा वः प्रजां जनयद् वक्षणाभ्यो विभ्रती दुग्धमृषभस्य रेतः ॥ १४ ॥

आत्मन्ऽवती । उर्वरा । नारी । इयम् । आ । अगन् । तस्याम् । नरः । वपत् । बीजम् ।
अस्याम् ।

सा । वः । प्रजाम् । जनयत् । वक्षणाभ्यः । विभ्रती । दुग्धम् । ऋषभस्य । रेतः ॥ १४ ॥

प्रति तिष्ठ विराडसि विष्णुरिवेह सरस्वति ।

सिनीवालि प्र जायतां भगस्य सुमतावसत् ॥ १५ ॥

प्रति । तिष्ठ । विराट् । असि । विष्णुऽइव । इह । सरस्वति ।

सिनीवालि । प्र । जायताम् । भगस्य । सुमतौ । असत् ॥ १५ ॥

उद् व ऊर्मिः शम्या हन्त्वापो योक्ताणि मुञ्चत ।

मादुष्कृतौ व्येनिसावध्यावशुनमारताम् ॥ १६ ॥

उत् । वः । ऊर्मिः । शम्याः । हन्तु । आपः । योक्ताणि । मुञ्चत ।

१ B corrects °ण° to °न°. A B K R V De Cs °न°. We with C D E K S. २ P वर्धयन्तु । ३ K K V P P बीजमस्याम्. De °मस्यां changed to °मस्यां. ४ P उर्वरी । ५ S शम्या । ६ B °दुःकृतौ. Cs दुःकृतौ. ७ D व्येन°.

मा । अर्द्धः ऽकृतौ । विऽर्पनसौ । अङ्ग्यौ । अशुनम् । आ । अरताम् ॥ १६ ॥

अघोरचक्षुरपतिघ्नी स्योना शग्मा सुशेवा सुयमा गृहेभ्यः ।

वीरसूदेवृकामा सं त्वयैधिषीमहि सुमनस्यमाना ॥ १७ ॥

अघोरऽचक्षुः । अपतिऽघ्नी । स्योना । शग्मा । सुऽशेवा । सुऽयमा । गृहेभ्यः ।

वीरऽसूः । देवृऽकामा । सम् । त्वया । एधिषीमहि । सुऽमनस्यमाना ॥ १७ ॥

अदेवृङ्ग्यपतिघ्नीहैधि शिवा पशुभ्यः सुयमा सुवर्चाः ।

प्रजावती वीरसूदेवृकामा स्योनेममग्निं गार्हपत्यं सपर्य ॥ १८ ॥

अदेवृऽघ्नी । अपतिऽघ्नी । इह । एधि । शिवा । पशुऽभ्यः । सुऽयमा । सुऽवर्चाः ।

प्रजाऽवती । वीरऽसूः । देवृऽकामा । स्योना । इमम् । अग्निम् । गार्हऽपत्यम् । सपर्य ॥ १८ ॥

उत्तिष्ठेतः किमिच्छन्तीदमागा अहं त्वेडे अभिभूः स्वाद् गृहात् ।

शून्यैषी निर्ऋते याजगन्धोत्तिष्ठाराते प्र पत मेह रंस्थाः ॥ १९ ॥

उत् । तिष्ठ । इतः । किम् । इच्छन्ती । इदम् । आ । अगाः । अहम् । त्वा । ईडे । अ-

भिऽभूः । स्वात् । गृहात् ।

शून्यऽएषी । निःऽऋते । या । आऽजगन्धं । उत् । तिष्ठ । अराते । प्र । पत । मा । इह ।

रंस्थाः ॥ १९ ॥

यदा गार्हपत्यमसंपर्येत पूर्वमग्निं वधूरियम् ।

अधा सरस्वत्यै नारि पितृभ्यश्च नमस्कुरु ॥ २० ॥ (८)

यदा । गार्हऽपत्यम् । असंपर्येत । पूर्वम् । अग्निम् । वधूः । इयम् ।

अध । सरस्वत्यै । नारि । पितृऽभ्यः । च । नमः । कुरु ॥ २० ॥ (८)

शर्म वमैतदा हरास्यै नार्यो उपस्तरे ।

सिनीवालि प्र जायतां भगस्य सुमतावसत् ॥ २१ ॥

शर्म । वमै । एतत् । आ । हर । अस्यै । नार्यै । उपऽस्तरे ।

सिनीवालि । प्र । जायताम् । भगस्य । सुऽमतौ । असत् ॥ २१ ॥

यं बल्वजं न्यस्यथ चर्म चोपस्तृणीयन ।

१ C K प्रजावतीवीरसूदेवृ०. २ E ०च०. ३ So we with all our MSS. and Vaidikas.

४ C ०मसंपर्येतत्प०.

तदा रोहनु सुप्रजा या कन्या विन्दते पतिम् ॥ २२ ॥

यम् । बल्वजम् । निऽअस्यथ । चर्म । च । उपऽस्तृणीयन् ।

तत् । आ । रोहनु । सुऽप्रजाः । या । कन्या । विन्दते । पतिम् ॥ २२ ॥

उप स्तृणीहि बल्वजमधि चर्मणि रोहिते ।

तत्रोपविश्य सुप्रजा इममग्निं संपर्यतु ॥ २३ ॥

उप । स्तृणीहि । बल्वजम् । अधि । चर्मणि । रोहिते ।

तत्र । उपऽविश्य । सुऽप्रजाः । इमम् । अग्निम् । संपर्यतु ॥ २३ ॥

आ रोह चर्मोप सीदाम्निमेष देवो हन्ति रक्षांसि सर्वा ।

इह प्रजां जनय पत्ये अस्यै सुज्यैष्ठ्यो भवत् पुत्रस्त एषः ॥ २४ ॥

आ । रोह । चर्म । उप । सीद । अग्निम् । एषः । देवः । हन्ति । रक्षांसि । सर्वा ।

इह । प्रऽजाम् । जनय । पत्ये । अस्यै । सुऽज्यैष्ठ्यः । भवत् । पुत्रः । ते । एषः ॥ २४ ॥

वि तिष्ठन्तां मातुरस्या उपस्थान्नानारूपाः पशवो जायमानाः ।

सुमङ्गल्युप सीदेममग्निं संपत्नीं प्रति भूषेह देवान् ॥ २५ ॥

वि । तिष्ठन्ताम् । मातुः । अस्याः । उपऽस्थात् । नानाऽरूपाः । पशवः । जायमानाः ।

सुऽमङ्गली । उप । सीद । इमम् । अग्निम् । समऽपत्नी । प्रति । भूष । इह । देवान् ॥ २५ ॥

सुमङ्गली प्रतरणी गृहाणां सुशेवा पत्ये श्वशुराय शंभूः ।

स्योना श्वश्चै प्र गृहान् विशेमान् ॥ २६ ॥

सुऽमङ्गली । प्रऽतरणी । गृहाणाम् । सुऽशेवा । पत्ये । श्वशुराय । शम्भूः ।

स्योना । श्वश्चै । प्र । गृहान् । विश । इमान् ॥ २६ ॥

स्योना भव श्वशुरेभ्यः स्योना पत्ये गृहेभ्यः ।

स्योनास्यै सर्वस्यै विशे स्योना पुष्टायैषां भव ॥ २७ ॥

स्योना । भव । श्वशुरेभ्यः । स्योना । पत्ये । गृहेभ्यः ।

स्योना । अस्यै । सर्वस्यै । विशे । स्योना । पुष्टायै । एषाम् । भव ॥ २७ ॥

सुमङ्गलीरियं वधूरिमां समेत पश्यत ।

सौभाग्यमस्यै दत्त्वा दौर्भाग्यैर्विपरेतन ॥ २८ ॥

सु॒ऽमङ्ग॒लीः । इ॒यम् । व॒धूः । इ॒माम् । समु॒ऽप॒त॑ । पश्य॑त ।

सौ॒भाग्य॑म् । अ॒स्यै । द॒त्त्वा । दौः॒ऽभा॒ग्यैः । वि॒ऽप॒रे॒त॑न ॥ २८ ॥

या दु॒र्हा॒र्दो॑ यु॒व॒त॒यो॒ याश्चे॒ह ज॑र॒ती॒रपि॑ ।

व॒र्चो॒ न्व॒प॒स्यै॑ सं द॒त्ता॒था॒स्तं॑ वि॒ऽप॒रे॒त॑न ॥ २९ ॥

याः । दुः॒ऽहा॒र्दः । यु॒व॒त॒यः । याः । च । इ॒ह । ज॑र॒तीः । अपि॑ ।

व॒र्चः । नु । अ॒स्यै । समु॒ । द॒त्त । अथ॑ । अ॒स्तम् । वि॒ऽप॒रे॒त॑न ॥ २९ ॥

रु॒क्म॒प्र॒स्तर॑णं व॒ह्यं वि॒श्वा रू॒पाणि॑ वि॒भ्र॒त॑म् ।

आ॒रो॒ह॒त॒ सूर्या॑ सा॒वि॒त्री बृ॒ह॒ते॒ सौ॒भ॒गाय॑ क॒म् ॥ ३० ॥ (५)

रु॒क्म॒ऽप्र॒स्तर॑णम् । व॒ह्यम् । वि॒श्वा । रू॒पाणि॑ । वि॒भ्र॒त॑म् ।

आ । अ॒रो॒ह॒त् । सूर्या॑ । सा॒वि॒त्री । बृ॒ह॒ते । सौ॒भ॒गाय॑ । क॒म् ॥ ३० ॥ (५)

आ रो॒ह॒ त॒र्त्यं॑ सु॒म॒न॒स्य॑मा॒ने॒ह प्र॒जां ज॑नय॒ प॒त्यै अ॒स्यै ।

इ॒न्द्रा॒णी॒व सु॒बु॒धा बु॒ध्य॑मा॒ना ज्योति॑र॒ग्रा उ॒ष॒सः॑ प्र॒ति जा॑गरा॒सि ॥ ३१ ॥

आ । रो॒ह॒ । त॒र्त्यम् । सु॒ऽम॒न॒स्य॑मा॒ना । इ॒ह । प्र॒ऽजा॒म् । ज॑नय॒ । प॒त्यै । अ॒स्यै ।

इ॒न्द्रा॒णी॒ऽइ॒व । सु॒ऽबु॒धा । बु॒ध्य॑मा॒ना । ज्योतिः॑ऽअ॒ग्राः । उ॒ष॒सः । प्र॒ति । जा॒ग॒रा॒सि ॥ ३१ ॥

दे॒वा अ॒ग्रे न्य॒पि॒द्यन्त॑ प॒त्नीः॑ स॒म॒स्पृ॒शन्त॑ त॒न्व॒स्ति॒नूभिः॑ ।

सू॒र्ये॒व ना॒रि वि॒श्व॒रू॒पा म॒हि॒त्वा प्र॒जाव॑ती॒ प॒त्या सं भ॑वे॒ह ॥ ३२ ॥

दे॒वाः । अ॒ग्रे । नि । अ॒पि॒द्यन्त॑ । प॒त्नीः । समु॒ । अ॒स्पृ॒शन्त॑ । त॒न्वः । त॒नूभिः ।

सूर्या॑ऽइ॒व । ना॒रि । वि॒श्व॒ऽरू॒पा । म॒हि॒त्वा । प्र॒जा॒ऽव॑ती । प॒त्या । समु॒ । भ॒व । इ॒ह ॥ ३२ ॥

उ॒त्ति॑ष्ठे॒तो वि॒श्वाव॑सो न॒म॒से॒डाम॑हे॒ त्वा ।

जा॒मि॒मि॒च्छ॒ पितृ॑ष॒दं न्य॒क्तां॑ स ते॒ भा॒गो ज॒नुषा॑ तस्य॒ वि॒द्धि ॥ ३३ ॥

१ All our authorities have ज॒र॒ती॒ (pada ज॒र॒तीः १), which is not inadmissible as ज॒र॒तीः may well be a vocative. २ A B D E K R S Dc Cs ३ for १. We with C K V. ३ S °णं विप°. P अ॒स्तम् । ४ P अ॒स्यै । ५ C D S P रु॒क्म॒प्र॒स्तर॑णं. We with A B B E K R V Dc Cs P J Cr. R w have changed the accent to रु॒क्म॒प्र॒स्तर॑णं, but that does not appear necessary as the compound should be taken as a shashthi-tatpuru- sha in the sense of a 'conch [made] of gold.' ६ P जा॒ग॒रा॒सि । We with P J Cr. ७ So we with all our authorities except C which reads न्य॒क्ते. See R w.

उत् । तिष्ठ । इतः । विश्ववसो इति विश्वऽवसो । नमस्ता । ईडामहे । त्वा ।

जामिम् । इच्छ । पितृऽसदम् । निऽअंकांम् । सः । ते । भागः । जनुषा । तस्य । विजि ॥ ३३ ॥

अप्सरसः सधमादं मदन्ति हविर्धानमन्तरा सूर्यं च ।

तास्ते जनित्रमभि ताः परेहि नमस्ते गन्धर्वतुना कृणोमि ॥ ३४ ॥

अप्सरसः । सधऽमादम् । मदन्ति । हविःऽधानम् । अन्तरा । सूर्यम् । च ।

ताः । ते । जनित्रम् । अभि । ताः । परा । इहि । नमः । ते । गन्धर्वऽश्रुतुना । कृणोमि ॥ ३४ ॥

नमो गन्धर्वस्य नमसे नमो भामाय चक्षुषे च कृणमः ।

विश्वावसो ब्रह्मणा ते नमोभि जाया अप्सरसः परेहि ॥ ३५ ॥

नमः । गन्धर्वस्य । नमसे । नमः । भामाय । चक्षुषे । च । कृणमः ।

विश्ववसो इति विश्वऽवसो । ब्रह्मणा । ते । नमः । अभि । जायाः । अप्सरसः । परा । इहि ॥ ३५ ॥

राया वयं सुमनसः स्यामोदितो गन्धर्वमावीवृताम ।

अगन्त देवः परमं सधस्यमगन्म यत्र प्रतिरन्त आयुः ॥ ३६ ॥

राया । वयम् । सुऽमनसः । स्याम । उत् । इतः । गन्धर्वम् । आ । अवीवृताम् ।

अगन् । सः । देवः । परमम् । सधऽस्यम् । अगन्म । यत्र । प्रऽतिरन्ते । आयुः ॥ ३६ ॥

सं पितरावृत्तिये सृजेथां माता पिता च रेतसो भवाथः ।

मर्यं इव योषामधिरोहयैनां प्रजां कृण्वाथामिह पुष्यतं रयिम् ॥ ३७ ॥

सम् । पितरौ । ऋत्तिये इति । सृजेथाम् । माता । पिता । च । रेतसः । भवाथः ।

मर्यःऽइव । योषाम् । अधि । रोहय । एनोम् । प्रऽजाम् । कृण्वाथाम् । इह । पुष्यतम् ।

रयिम् ॥ ३७ ॥

तां पूर्वं छिवतमामेरयस्व यस्यां बीजं मनुष्या ३ वपन्ति ।

या न ऊरू उशती विश्रयाति यस्यामुशन्तः प्रहरेम शेषः ॥ ३८ ॥

ताम् । पूर्वम् । शिवऽतमाम् । आ । ईरयस्व । यस्याम् । बीजम् । मनुष्याः । वपन्ति ।

१ See note 7, page 309. २ K नमोभिजाया. B नमोभिजाया. ३ A Cs पुष्यतां. Cp पुष्यतां changed to पुष्यतं 1. ४ So P P J Cp. Would not the locative be preferable? See foot-note to XII. 3. 29. ५ P एनाम् 1. ६ So we with A B C D E K K R S V D Cs. P पूर्णम् 1. P Cp पूर्वम् 1. J पुष्यन् changed to पूर्वम् 1. R w have changed the accent to पूर्वम् in conformity with the *Rigveda*. ७ K मुश्रयाति.

या । नः । ऊरु इति । उशती । विऽश्रयाति । यस्याम् । उशन्तः । प्रऽहरैम । शेषः ॥ ३८ ॥

आ रोहोरुमुप धत्स्व हस्तं परि धजस्व जायां सुमनस्यमानः ।

प्रजां कृण्वाथामिह मोदमानौ दीर्घं वामायुः सविता कृणोतु ॥ ३९ ॥

आ । रोह । ऊरुम् । उप । धत्स्व । हस्तम् । परि । स्वजस्व । जायाम् । सुऽमनस्यमानः ।

प्रऽजाम् । कृण्वाथाम् । इह । मोदमानौ । दीर्घम् । वाम् । आयुः । सविता । कृणोतु ॥ ३९ ॥

आ वां प्रजां जनयतु प्रजापतिरहोरात्राभ्यां समनन्तर्यमा ।

अदुर्मङ्गली पतिलोकमा विशेषं शं नो भव द्विपदे शं चतुष्पदे ॥ ४० ॥ (१०)

आ । वाम् । प्रऽजाम् । जनयतु । प्रजाऽपतिः । अहोरात्राभ्याम् । सम् । अनन्तु । अर्यमा ।

अदुःमङ्गली । पतिऽलोकम् । आ । विश । इमम् । शम् । नः । भव । द्विऽपदे । शम् ।

चतुऽपदे ॥ ४० ॥ (१०)

देवैर्दत्तं मनुना साकमेतद् बाधूयं वासो वध्वश्चि वस्त्रम् ।

यो ब्रह्मणे चिकितुषे ददाति स इद् रक्षोसि तत्पानि हन्ति ॥ ४१ ॥

देवैः । दत्तम् । मनुना । साकम् । एतत् । बाधूऽयम् । वासः । वध्वः । च । वस्त्रम् ।

यः । ब्रह्मणे । चिकितुषे । ददाति । सः । इत् । रक्षोसि । तत्पानि । हन्ति ॥ ४१ ॥

यं मे दत्तो ब्रह्मभागं वधूयोर्बाधूयं वासो वध्वश्चि वस्त्रम् ।

युवं ब्रह्मणेनुमन्यमानौ बृहस्पते साकमिन्द्रश्च दत्तम् ॥ ४२ ॥

यम् । मे । दत्तः । ब्रह्मऽभागम् । वधूऽयोः । बाधूऽयम् । वासः । वध्वः । च । वस्त्रम् ।

युवम् । ब्रह्मणे । अनुऽमन्यमानौ । बृहस्पते । साकम् । इन्द्रः । च । दत्तम् ॥ ४२ ॥

स्योनाद्योनेरधि बुध्यमानौ हसामुदौ महसा मोदमानौ ।

सुगू सुपुत्रौ सुगृहौ तराथो जीवावुषसो विभातीः ॥ ४३ ॥

स्योनात् । योनेः । अधि । बुध्यमानौ । हसामुदौ । महसा । मोदमानौ ।

सुगू इति सुऽगू । सुऽपुत्रौ । सुऽगृहौ । तराथः । जीवौ । उपसः । विऽभातीः ॥ ४३ ॥

नवं वसानः सुरभिः सुवासा उदागां जीव उपसो विभातीः ।

आण्डात् पतन्नीवामुक्लि विश्वस्मादेनसस्परि ॥ ४४ ॥

जवम् । वसानः । सुरभिः । सुऽवासाः । उत्ऽआगाम् । जीवः । उषसः । विऽभातीः ।
आण्डात् । पतत्रीऽइव । अमुक्षि । विभ्रंसात् । एनसः । परि ॥ ४४ ॥

शुम्भनी द्यावापृथिवी अन्तिसुम्ने महिषते ।

आपः सप्त सुस्रुवुर्देवीस्ता नो मुञ्चन्त्वंहसः ॥ ४५ ॥

शुम्भनी इति । द्यावापृथिवी इति । अन्तिसुम्ने इत्यन्तिऽसुम्ने । महिषते इति महिऽवते ।

आपः । सप्त । सुस्रुवुः । देवीः । ताः । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ ४५ ॥

सूर्यायै देवेभ्यो मित्राय वरुणाय च ।

ये भूतस्य प्रचेतसस्तेभ्य इदमकरं नमः ॥ ४६ ॥

सूर्यायै । देवेभ्यः । मित्राय । वरुणाय । च ।

ये । भूतस्य । प्रऽचेतसः । तेभ्यः । इदम् । अकरम् । नमः ॥ ४६ ॥

य ऋते चिदभिश्चिषः पुरा जनुभ्य आतृदः ।

संधाता संधि मघवा पुरुवसुर्निष्कर्ता विहुतं पुनः ॥ ४७ ॥

यः । ऋते । चित् । अभिऽश्चिषः । पुरा । जनुऽभ्यः । आऽतृदः ।

सम्ऽधाता । सम्ऽधिम् । मघऽवा । पुरुऽवसुः । निऽकर्ता । विऽहुतम् । पुनः ॥ ४७ ॥

अपास्मत् तम उच्छतु नीलं पिशङ्गमुत लोहितं यत् ।

निर्दुहनी या पृषातक्यर्षस्मिन् तां स्थाणावध्या संजामि ॥ ४८ ॥

अप । अस्मत् । तमः । उच्छतु । नीलम् । पिशङ्गम् । उत । लोहितम् । यत् ।

निऽदुहनी । या । पृषातकी । अस्मिन् । ताम् । स्थाणौ । अधि । आ । संजामि ॥ ४८ ॥

यावतीः कृत्या उपवासने यावन्तो राज्ञो वरुणस्य पाशाः ।

वृद्धियो या असमृद्धयो या अस्मिन् तां स्थाणावधि सादयामि ॥ ४९ ॥

यावतीः । कृत्याः । उपऽवासने । यावन्तः । राज्ञः । वरुणस्य । पाशाः ।

विऽक्रुद्धयः । याः । असम्ऽक्रुद्धयः । याः । अस्मिन् । ताः । स्थाणौ । अधि । सादयामि ॥ ४९ ॥

१ E °श्रुपः. २ K K̄ C D Š V जनुभ्य. Cs जरुभ्य. Dc जनु° changed to जनु°. P जनु°. Cc जनुभ्यः. We with A B B̄ E R J P̄. ३ B̄ K̄ R पुरुवसु°. ४ C °निः-कर्ता. ५ P °अन्ता. ६ A C D E K K̄ R Š V Dc °क्य३°. B C s °क्या३°. ७ P उच्छतु. ८ E पाशात्. ९ A C °तां. B D R Š Dc °ताः. We with B̄ E K̄ K̄ V Cs.

या मे प्रियतमा तनूः सा मे विभाय वाससः ।

तस्याग्रे त्वं वनस्पते नीविं कृणुष्व मा वयं रिषाम ॥ ५० ॥ (११)

या । मे । प्रियतमा । तनूः । सा । मे । विभाय । वाससः ।

तस्य । अग्रे । त्वम् । वनस्पते । नीविम् । कृणुष्व । मा । वयम् । रिषाम् ॥ ५० ॥ (११)

ये अन्ता यावतीः सिचो य ओतवो ये च तन्तवः ।

वासो यत् पत्नीभिरुतं तन्नः स्योनमुप स्पृशात् ॥ ५१ ॥

ये । अन्ताः । यावतीः । सिचः । ये । ओतवः । ये । च । तन्तवः ।

वासः । यत् । पत्नीभिः । उतम् । तत् । नः । स्योनम् । उप । स्पृशात् ॥ ५१ ॥

उशतीः कन्यला इमाः पितृलोकात् पतिं यतीः ।

अव दीक्षामसृक्षत् स्वाहा ॥ ५२ ॥

उशतीः । कन्यलाः । इमाः । पितृलोकात् । पतिम् । यतीः ।

अव । दीक्षाम् । असृक्षत् । स्वाहा ॥ ५२ ॥

बृहस्पतिनावसृष्टां विश्वे देवा अधारयन् ।

वर्चो गोषु प्रविष्टं यत् तेनेमां सं सृजामसि ॥ ५३ ॥

बृहस्पतिना । अवसृष्टाम् । विश्वे । देवाः । अधारयन् ।

वर्चः । गोषु । प्रविष्टम् । यत् । तेन । इमाम् । सम् । सृजामसि ॥ ५३ ॥

बृहस्पतिना० ।

तेजो गोषु प्रविष्टं यत् तेन० ॥ ५४ ॥

०॥ तेजः । गोषु । प्रविष्टम् । यत् । तेन । ० ॥ ५४ ॥

बृहस्पतिना० ।

भगो गोषु प्रविष्टो यस्तेन० ॥ ५५ ॥

०॥ भगः । गोषु । प्रविष्टः । यः । तेन । ० ॥ ५५ ॥

बृहस्पतिना० ।

यशो गोषु प्रविष्टं यत् तेन० ॥ ५६ ॥

१ इ रिषाम. २ All our authorities have पतिंयतीः, the Pada-authorities reading पतिम् । यतीः ।

०॥ यशः । गोषु । प्रऽविष्टम् । यत् । तेन । ० ॥ ५६ ॥

बृहस्पतिना ० ।

पयो गोषु प्रविष्टं यत् तेन ० ॥ ५७ ॥

०॥ पयः । गोषु । प्रऽविष्टम् । यत् । तेन । ० ॥ ५७ ॥

बृहस्पतिनावसृष्टां विश्वे देवा अधारयन् ।

रसो गोषु प्रविष्टो यस्तेनेमां सं सृजामसि ॥ ५८ ॥

बृहस्पतिना । अवऽसृष्टाम् । विश्वे । देवाः । अधारयन् ।

रसः । गोषु । प्रऽविष्टः । यः । तेन । इमाम् । सम् । सृजामसि ॥ ५८ ॥

यदीमे केशिनो जना गृहे ते समनर्तिषु रोदेन कृण्वन्तोऽघम् ।

अग्निष्ठा तस्मादेनसः सविता च प्र मुञ्चताम् ॥ ५९ ॥

यदि । इमे । केशिनः । जनाः । गृहे । ते । सम्ऽअनर्तिषुः । रोदेन । कृण्वन्तः । अघम् ।

अग्निः । त्वा । तस्मात् । एनसः । सविता । च । प्र । मुञ्चताम् ॥ ५९ ॥

यदीयं दुहिता तव विकेश्यरुदद् गृहे रोदेन कृण्वत्य॑घम् ।

अग्निष्ठा ० ॥ ६० ॥ (१२)

यदि । इयम् । दुहिता । तव । विऽकेशी । अरुदत् । गृहे । रोदेन । कृण्वती । अघम् ॥ ० ॥ ६० ॥ (१२)

यज्जामयो यद्युवतयो गृहे ते समनर्तिषु रोदेन कृण्वतीर॒घम् ।

अग्निष्ठा ० ॥ ६१ ॥

यत् । जामयः । यत् । युवतयः । गृहे । ते । सम्ऽअनर्तिषुः । रोदेन । कृण्वतीः । अघम् ॥ ० ॥ ६१ ॥

यत् ते प्रजायां पशुषु यद्वा गृहेषु निष्ठितमघकृद्भिर्घं कृतम् ।

१ P P² बृहस्पतिनां । २ A K १ for ३. None of our authorities read कृण्वन्तोऽघम्; only P has कृण्वन्तः, and De has changed कृण्वन्तोऽघं to कृण्वन्तोऽघं. The MSS. of Rv. also read कृण्वन्तः (see their *Index*). This reading, therefore, appears ancient, traditional and general. It is likely the wrong accent and the kampa were introduced from false analogy with कृण्वत्य॑घम् in the next verse. ३ A C D E K R S De Cs ३ for १. We with B K V. ४ B R निष्ठितमघं. C निष्ठितमघं changed to निष्ठितमघं.

अ॒ग्नि॒ष्ट्वा त॒स्मादे॒नसः॑ स॒वि॒ता च॒ प्र मु॒ञ्च॒ताम् ॥ ६२ ॥

यत् । ते । प्र॒ऽजा॒र्याम् । प॒शु॒षु । यत् । वा । गृ॒हेषु॑ । नि॒ऽस्थि॒तम् । अ॒घ॒कृ॒त्ऽभिः॑ । अ॒घम् । कृ॒तम् ।

अ॒ग्निः । त्वा । त॒स्मात् । ए॒नसः॑ । स॒वि॒ता । च । प्र । मु॒ञ्च॒ताम् ॥ ६२ ॥

इ॒यं ना॒र्यु॒प ब्रू॒ते पू॒र्या॒न्याव॑प॒न्ति॒का ।

दी॒र्घा॒युर॒स्तु मे॒ पति॑र्जी॒वाति॑ श॒रदः॑ श॒तम् ॥ ६३ ॥

इ॒यम् । ना॒री । उ॒प । ब्रू॒ते । पू॒र्या॒नि । आ॒ऽव॑प॒न्ति॒का ।

दी॒र्घऽआ॒युः । अ॒स्तु । मे । पतिः॑ । जी॒वाति॑ । श॒रदः॑ । श॒तम् ॥ ६३ ॥

इ॒हेमा॑वि॒न्द्र सं नु॑द च॒क्रवा॑के॒व दं॑प॒ती ।

प्र॒जयै॑नौ स्व॒स्त॒कौ वि॒श्वमा॑यु॒र्व्यश्नु॑ता॒म् ॥ ६४ ॥

इ॒ह । इ॒मौ । इ॒न्द्र । स॒म् । नु॒द । च॒क्र॒वा॒का॑ऽइ॒व । दं॑प॒ती इति॑ द॒म्ऽप॒ती ।

प्र॒ऽजया॑ । ए॒नौ । सु॒ऽअ॒स्त॒कौ । वि॒श्वम् । आ॒युः । वि । अ॒श्नु॒ता॒म् ॥ ६४ ॥

यदा॑स॒न्ध्यामु॑प॒धाने॒ यद् वो॑प॒वास॑ने कृ॒तम् ।

वि॒वा॒हे कृ॒त्यां यां च॒क्रुरा॑स्त्रा॒ने तां॑ नि द॒ध्म॑सि ॥ ६५ ॥

यत् । आ॒ऽस॒न्ध्याम् । उ॒प॒ऽधा॒ने । यत् । वा । उ॒प॒ऽवा॑स॒ने । कृ॒तम् ।

वि॒ऽवा॒हे । कृ॒त्याम् । या॒म् । च॒क्रुः । आ॒ऽस्त्रा॒ने । ता॒म् । नि । द॒ध्म॑सि ॥ ६५ ॥

यद् दु॒ष्कृ॑तं यच्छ॒र्मलं॑ वि॒वा॒हे व॒ह॒तौ च॒ यत् ।

तत् स॑भ॒लस्य॑ क॒म्ब॒ले मृ॒ज्मे॒हे दुरि॑तं व॒यम् ॥ ६६ ॥

यत् । दुः॒ऽकृ॑तम् । यत् । श॒र्मलम् । वि॒ऽवा॒हे । व॒ह॒तौ । च । यत् ।

तत् । स॒म्ऽभ॒लस्य॑ । क॒म्ब॒ले । मृ॒ज्मे॒हे । दुः॒ऽकृ॑तम् । व॒यम् ॥ ६६ ॥

१ A B B̄ D E K̄ R S̄ D̄ C̄s P P̄ J C̄p and the Vaidikas K V पू॒र्या०. C alone has पू॒र्या०. The Prākṛit form is पुल॒ पो॒ल, पो॒ल, पो॒ल॒य, (see Jacobi's *Ausgewählte Erzählungen* 36, 34) and not पु॒ष्प or पु॒ष्क, and thus points to an original पू॒र्य and not पू॒र्य. The fact that the Vaidikas repeat पू॒र्य might only show that their reading was derived from the MSS. which they misread. २ B E स॒न्धु०. ३ B R J अ॒श्नु॒तम्. ४ P च॒क्र॒वा॒कऽइ॒व । ५ P स॒न्ध्याम् । ६ P P̄ J आ॒स्त्रा०. We with C̄p. ७ P P̄ प॒णि । for नि । We with J C̄p. ८ B D C̄s यद् दुःकृ॑तं. S̄ यद् दुःकृ॑तं. ९ B D E R S̄ C̄s P P̄ J C̄p मृ॒ज्मे॒हे.

संभले मलं सादयित्वा कम्बले दुरितं वयम् ।

अभूम यज्ञियाः शुद्धाः प्र ण आयूषि तारिषत् ॥ ६७ ॥

सम्भले । मलम् । सादयित्वा । कम्बले । दुःऽदितम् । वयम् ।

अभूम । यज्ञियाः । शुद्धाः । प्र । णः । आयूषि । तारिषत् ॥ ६७ ॥

कृत्रिमः कण्टकः शतदन् य एषः ।

अपास्याः केश्यं मलमपं शीर्षण्यं लिखात् ॥ ६८ ॥

कृत्रिमः । कण्टकः । शतदन् । यः । एषः ।

अपं । अस्याः । केश्यम् । मलम् । अपं । शीर्षण्यम् । लिखात् ॥ ६८ ॥

अङ्गादङ्गाद् वयमस्या अप यक्ष्मं नि दध्मसि ।

तन्मा प्रापत् पृथिवीं मोत देवान् दिवं मा प्रापदुर्वन्तरिक्षम् ।

अपो मा प्रापन्मलमेतदग्ने यमं मा प्रापत् पितृंश्च सर्वान् ॥ ६९ ॥

अङ्गात्ऽअङ्गात् । वयम् । अस्याः । अपं । यक्ष्मम् । नि । दध्मसि ।

तत् । मां । प्र । आपत् । पृथिवीम् । मां । उत । देवान् । दिवम् । मा । प्र । आपत् ।

उरु । अन्तरिक्षम् ।

अपः । मां । प्र । आपत् । मलम् । एतत् । अग्ने । यमम् । मां । प्र । आपत् । पितृन् । च ।

सर्वान् ॥ ६९ ॥

सं त्वा नह्यामि पर्यसा पृथिव्याः सं त्वा नह्यामि पयसौषधीनाम् ।

सं त्वा नह्यामि प्रजया धनेन सा संनद्धा सनुहि वाजमेमम् ॥ ७० ॥ (१३)

सम् । त्वा । नह्यामि । पर्यसा । पृथिव्याः । सम् । त्वा । नह्यामि । पर्यसा । ओषधीनाम् ।

सम् । त्वा । नह्यामि । प्रऽजया । धनेन । सा । सम्ऽनद्धा । सनुहि । वाजम् । आ ।

इमम् ॥ ७० ॥ (१३)

अमोहमसि सा त्वं सामाहमस्मृत्यं द्यौरहं पृथिवी त्वम् ।

१ D S C s P P J C r तारिषत्. २ So we with A B B C D E R C s J. P P कण्टकः 1. S कंकतः changed to कण्टकः. C r कण्टकः changed to कंकतः (without accent). D e कण्टकः changed to कंकतः. K K V कंकतः. ३ D K R S अपास्याः. ४ K K V P लिखात्. D e लिखात् changed to लिखात्. ५ A D E R S C s ३ for १. ६ B K प्रापपितृंश्च. ७ P अस्याः 1. ८ P यक्ष्मन् 1. ९ P मा 1. १० P अपः 1. P आपः 1. ११ A B वाजमेमां.

ताविह सं भवाव प्रजामा जनयावहै ॥ ७१ ॥

अमः । अहम् । अस्मि । सा । त्वम् । साम । अहम् । अस्मि । ऋक् । त्वम् । घौः । अहम् । पृथिवी । त्वम् ।

तौ । इह । सम् । भवाव । प्रजाम् । आ । जनयावहै ॥ ७१ ॥

जुनियन्ति नावग्रवः पुत्रियन्ति सुदानवः ।

अरिष्टासू सचेवहि बृहते वाजसातये ॥ ७२ ॥

जुनियन्ति । नौ । अग्रवः । पुत्रियन्ति । सुदानवः ।

अरिष्टासू इत्यरिष्टासू । सचेवहि । बृहते । वाजसातये ॥ ७२ ॥

ये पितरो वधूदर्शा इमं वहनुमागमन् ।

ते अस्यै वध्वै संपत्न्यै प्रजावच्छर्मं यच्छन्तु ॥ ७३ ॥

ये । पितरः । वधूदर्शाः । इमम् । वहनुम् । आ । अगमन् ।

ते । अस्यै । वध्वै । सम्पत्न्यै । प्रजावत् । शर्म । यच्छन्तु ॥ ७३ ॥

येदं पूर्वागन् रशनायमाना प्रजामस्यै द्रविणं चेह दत्त्वा ।

तां वहन्त्वर्गतस्यानु पन्थां विराडियं सुप्रजा अत्यजैषीत् ॥ ७४ ॥

या । इदम् । पूर्वा । अगन् । रशनायमाना । प्रजाम् । अस्यै । द्रविणम् । च । इह । दत्त्वा ।

ताम् । वहन्तु । अगतस्य । अनु । पन्थाम् । विराट् । इयम् । सुप्रजाः । अति । अ-

जैषीत् ॥ ७४ ॥

प्र बुध्यस्व सुबुधा बुध्यमाना दीर्घायुत्वाय शतशारदाय ।

गृहान् गच्छ गृहपत्नी यथासौ दीर्घं त आयुः सविता कृणोतु ॥ ७५ ॥ (१४)

प्र । बुध्यस्व । सुबुधा । बुध्यमाना । दीर्घायुत्वाय । शतशारदाय ।

गृहान् । गच्छ । गृहपत्नी । यथा । असः । दीर्घम् । ते । आयुः । सविता । कृणोतु ॥ ७५ ॥ (१४)

द्वितीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

द्वितीयोनुवाकः ॥

इति चतुर्दशं काण्डं समाप्तम् ॥

अत्र काण्डे ब्राह्ममहिमा प्रपश्यते । ब्राह्मो नाम उपनयनादिसंस्कारहीनः पुरुषः । सोऽर्थाद् गृहादिवेदविहिताः क्रियाः कर्तुं नाधिकारी । न स व्यवहारयोग्यश्चेत्यादे जनमनं मनसिकृत्य ब्राह्मोधिकारी ब्राह्मो महानुभावो ब्राह्मो देवप्रियो ब्राह्मो ब्राह्मणक्षत्रिययोर्वर्चसो मूलं किञ्चिद्ब्रह्म ब्राह्मो देवाधिदेव एवेति प्रतिपाद्यते । यत्र ब्राह्मो गच्छति विश्वं जगद् विश्वे च देवास्तत्र तमनुगच्छन्ति तस्मिन् स्थिते तिष्ठन्ति तस्मिन्चलति ते चलन्ति । यदा स गच्छति राजवत् स गच्छतीत्यादि । न पुनरेतत् सर्वब्राह्मणपरं प्रतिपादनम् अपि तु कंचिद्विद्वत्तमं महाधिकारं पुण्यशीलं विश्वमभ्यास्य कर्मपरिब्रौह्मणीविद्विष्टं ब्राह्मम् अनुलक्ष्य वचनम् इति मन्तव्यम् ॥

ब्राह्म्यं आसीदीयमान एव स प्रजापतिं समैरयत् ॥ १ ॥

ब्राह्म्यः । आसीत् । दीयमानः । एव । सः । प्रजापतिम् । सम । ऐरयत् ॥ १ ॥

स प्रजापतिः सुवर्णमात्मन्पश्यत् तत् प्राजनयत् ॥ २ ॥

सः । प्रजापतिः । सुवर्णम् । आत्मन् । अपश्यत् । तत् । प्र । अजनयत् ॥ २ ॥

**तदेकमभवत् तल्लालामभवत् तन्महदभवत् तज्ज्येष्ठमभवत् तद् ब्रह्मा-
भवत् तत् तपोभवत् तत् सत्यमभवत् तेन प्राजायत ॥ ३ ॥**

तत् । एकम् । अभवत् । तत् । लालाम् । अभवत् । तत् । महत् । अभवत् । तत् । ज्ये-
ष्ठम् । अभवत् । तत् । ब्रह्म । अभवत् । तत् । तपः । अभवत् । तत् । सत्यम् । अभ-
वत् । तेन । प्र । अजायत ॥ ३ ॥

सोविर्धत् स महानभवत् स महादेवोभवत् ॥ ४ ॥

सः । अवर्धत् । सः । महान् । अभवत् । सः । महादेवः । अभवत् ॥ ४ ॥

स देवानामीशां पर्यैत् स ईशानोभवत् ॥ ५ ॥

सः । देवानाम् । ईशाम् । पर्यैत् । सः । ईशानः । अभवत् ॥ ५ ॥

स एकब्राह्मोभवत् स धनुरादत्त तदेवेन्द्रधनुः ॥ ६ ॥

सः । एकब्राह्मः । अभवत् । सः । धनुः । आ । अदत्त । तत् । एव । इन्द्रधनुः ॥ ६ ॥

नीलमस्योदरं लोहितं पृष्ठम् ॥ ७ ॥

नीलम् । अस्य । उदरम् । लोहितम् । पृष्ठम् ॥ ७ ॥

**नीलेनैवाप्रियं भ्रातृव्यं प्रोणोति लोहितेन द्विषन्तं विध्यतीति ब्रह्मवा-
दिनो वदन्ति ॥ ८ ॥**

नीलेन । एव । अप्रियम् । भ्रातृव्यम् । प्र । ऊर्णोति । लोहितेन । द्विषन्तम् । विध्यति ।
इति । ब्रह्मऽवादिनः । वदन्ति ॥ ८ ॥

इति प्रथमेनुवाके प्रथमं पर्यायसूक्तम् ॥

स उदतिष्ठत् स प्राचीं दिशमनु व्यचिलत् ॥ १ ॥

सः । उत् । अतिष्ठत् । सः । प्राचीम् । दिशम् । अनु । वि । अचलत् ॥ १ ॥

तं बृहच्च रथंतरं चादित्याश्च विश्वे च देवा अनुव्यचिलन् ॥ २ ॥

तम् । बृहत् । च । रथम्ऽतरम् । च । आदित्याः । च । विश्वे । च । देवाः । अनुऽव्यचि-
लन् ॥ २ ॥

बृहते च वै स रथंतराय चादित्येभ्यश्च विश्वेभ्यश्च देवेभ्य आ वृश्चते य
एवं विद्वांसं ब्रातृमुपवर्दति ॥ ३ ॥

बृहते । च । वै । सः । रथम्ऽतराय । च । आदित्येभ्यः । च । विश्वेभ्यः । च । देवेभ्यः ।

आ । वृश्चते । यः । एवम् । विद्वांसम् । ब्रातृम् । उपऽवर्दति ॥ ३ ॥

बृहतश्च वै स रथंतरस्य चादित्यानां च विश्वेषां च देवानां प्रियं धाम
भवति तस्य प्राच्यां दिशि ॥ ४ ॥

बृहतः । च । वै । सः । रथम्ऽतरस्य । च । आदित्यानाम् । च । विश्वेषाम् । च । दे-
वानाम् । प्रियम् । धाम । भवति । तस्य । प्राच्याम् । दिशि ॥ ४ ॥

श्रद्धा पुंश्चली मित्रो मागंधो विज्ञानं वासोहरुणीषं रात्री केशा हरितौ
प्रवर्तौ कल्मलिर्मणिः ॥ ५ ॥

श्रद्धा । पुंश्चली । मित्रः । मागंधः । विऽज्ञानम् । वासः । अहः । उऽणीषम् । रात्री ।
केशाः । हरितौ । प्रऽवर्तौ । कल्मलिः । मणिः ॥ ५ ॥

भूतं च भविष्यच्च परिष्कन्दौ मनो विपथम् ॥ ६ ॥

भूतम् । च । भविष्यत् । च । परिऽस्कन्दौ । मनः । विऽपथम् ॥ ६ ॥

मातरिश्वा च पर्वमानश्च विपथवाहौ वातः सारथी रेष्मा प्रतोदः ॥ ७ ॥

मातरिश्वा । च । पर्वमानः । च । विपथऽवाहौ । वातः । सारथिः । रेष्मा । प्रऽतोदः ॥ ७ ॥

१ B C E C_s C_r मित्रो मागंधो. B मित्रो मागंधो. We with A B D K K¹⁹ V D_c P P² J.
२ D E K¹⁹ V D_c C_s परिष्कन्दौ. We with A B B^h C K¹⁹ R. ३ So we with all our
authorities. See R_w. ४ So we with all our authorities. See R_w.

कीर्तिश्च यशश्च पुरःसरावैमं कीर्तिर्गच्छत्या यशो गच्छति य एवं वेद ॥ ८ ॥

कीर्तिः । च । यशः । च । पुरःसरौ । आ । एनम् । कीर्तिः । गच्छति । आ । यशः । गच्छति । यः । एवम् । वेद ॥ ८ ॥

स उदतिष्ठत् स दक्षिणां दिशमनु व्यचिलत् ॥ ९ ॥

सः । दक्षिणाम् । दिशम् । १० ॥ ९ ॥

तं यज्ञायज्ञियं च वामदेव्यं च यज्ञश्च यजमानश्च पशवश्चानुव्यचिलन् ॥ १० ॥

तम् । यज्ञायज्ञियम् । च । वामदेव्यम् । च । यज्ञः । च । यजमानः । च । पशवः । च । अनुव्यचिलन् ॥ १० ॥

यज्ञायज्ञियाय च वै स वामदेव्याय च यज्ञाय च यजमानाय च पशुभ्यश्चा वृश्चते य एवं विद्वांसं ब्राह्मणमुपवदति ॥ ११ ॥

यज्ञायज्ञियाय । च । वै । सः । वामदेव्याय । च । यज्ञाय । च । यजमानाय । च । पशुभ्यः । च । आ । वृश्चते । १० ॥ ११ ॥

यज्ञायज्ञियस्य च वै स वामदेव्यस्य च यज्ञस्य च यजमानस्य च पशूनां च प्रियं धाम भवति तस्य दक्षिणायां दिशि ॥ १२ ॥

यज्ञायज्ञियस्य । च । वै । सः । वामदेव्यस्य । च । यज्ञस्य । च । यजमानस्य । च । पशूनाम् । च । प्रियम् । धाम । भवति । तस्य । दक्षिणायाम् । दिशि ॥ १२ ॥

उषाः पुंश्चली मन्त्रो मागधो विज्ञानं वासोहरुणीषं रात्री केशा हरितौ प्रवर्तौ कल्मलिर्मणिः ॥ १३ ॥

उषाः । पुंश्चली । मन्त्रः । मागधः । विज्ञानम् । वासः । अहम् । उरुणीषम् । रात्री । केशाः । हरितौ । प्रवर्तौ । कल्मलिः । मणिः ॥ १३ ॥

अमावास्या च पौर्णमासी च परिष्कन्दौ मनो ०।० ॥ १४ ॥

अमावास्या । च । पौर्णमासी । च । १० ॥ १४ ॥

१ So we with all our authorities. See R.w. २ All our authorities omit ग एवं वेद which R.w. insert after भवति. ३ P J पशूनाम् । We with P Cr.

स उदतिष्ठत् स प्रतीचीं दिशमनु व्यचिलत् ॥ १५ ॥

सः । प्रतीचीम् । दिशम् । १० ॥ १५ ॥

तं वैरूपं च वैराजं चापश्च वरुणश्च राजानुव्यचिलन् ॥ १६ ॥

तम् । वैरूपम् । च । वैराजम् । च । आपः । च । वरुणः । च । राजा । अनुव्यचिलन् ॥ १६ ॥

वैरूपाय च वै स वैराजाय चाप्यश्च वरुणाय च राज्ञ आ वृश्चते य एवं
विद्वांसं ब्राह्मणमुपवदति ॥ १७ ॥

वैरूपाय । च । वै । सः । वैराजाय । च । अत्ऽभ्यः । च । वरुणाय । च । राज्ञे । आ ।
वृश्चते । १० ॥ १७ ॥

वैरूपस्य च वै स वैराजस्य चापां च वरुणस्य च राज्ञः प्रियं धाम भ-
वति तस्य प्रतीच्यां दिशि ॥ १८ ॥

वैरूपस्य । च । वै । सः । वैराजस्य । च । अपाम् । च । वरुणस्य । च । राज्ञः । प्रियम् ।
धाम । भवति । तस्य । प्रतीच्याम् । दिशि ॥ १८ ॥

इरा पुंश्चली हसो मागधो विज्ञानं वासोहरुणीषं रात्री केशा हरितौ
प्रवतौ कल्मलिर्मणिः ॥ १९ ॥

इरा । पुंश्चली । हसः । मागधः । विज्ञानम् । वासः । अहः । उष्णीषम् । रात्री । केशाः ।
हरितौ । प्रवतौ । कल्मलिः । मणिः ॥ १९ ॥

अहश्च रात्री च परिष्कन्दौ मनो ॥ २० ॥

अहः । च । रात्री । च । १० ॥ २० ॥

स उदतिष्ठत् स उदीचीं दिशमनु व्यचिलत् ॥ २१ ॥

सः । उत् । अतिष्ठत् । सः । उदीचीम् । दिशम् । अनु । वि । अचलत् ॥ २१ ॥

तं श्यैतं च नौधसं च सप्तर्षयश्च सोमश्च राजानुव्यचिलन् ॥ २२ ॥

१ So we divide with all our authorities. See R^w. We read इरा पुं° with A B B C D E R S C s P J C r. De इरा पुं° changed to इरा पुं°. K K P V इरा पुं°. The latter MSS. are influenced by the *Rigveda* accent. २ A D K K V P हसो मागधो. De हसो मागधो changed to हसो मागधो. We with B C E R S C s P J C r. ३ See note 2 at page 320. ४ A B B C K K R सप्तर्षय°. We with D E S V De C s.

तम् । श्यैतम् । च । नौधसम् । च । सप्तऽश्वपयः । च । सोमः । च । राज्ञा । अनुऽव्यचि-
लन् ॥ २२ ॥

श्यैताय च वै स नौधसाय च सप्तर्षिभ्यश्च सोमाय च राज्ञ आ वृश्चते
य एवं विद्वांसं ब्राह्मणमुपवदति ॥ २३ ॥

श्यैताय । च । वै । सः । नौधसाय । च । सप्तर्षिभ्यः । च । सोमाय । च । राज्ञे । आ ।
वृश्चते । यः । एवम् । विद्वांसम् । ब्राह्मणम् । उपऽवदति ॥ २३ ॥

श्यैतस्य च वै स नौधसस्य च सप्तर्षीणां च सोमस्य च राज्ञः प्रियं धाम
भवति तस्योदीच्यां दिशि ॥ २४ ॥

श्यैतस्य । च । वै । सः । नौधसस्य । च । सप्तर्षीणाम् । च । सोमस्य । च । राज्ञः ।
प्रियम् । धाम । भवति । तस्य । उदीच्याम् । दिशि ॥ २४ ॥

विद्युत् पुंश्चली स्तनयितुर्मागधो विज्ञानं वासोहरुणीषं रात्री केशा
हरितौ प्रवर्तौ कल्मलिर्मणिः ॥ २५ ॥

विऽद्युत् । पुंश्चली । स्तनयितुः । मागधः । विऽज्ञानम् । वासः । अहः । उऽणीषम् । रात्री ।
केशाः । हरितौ । प्रऽवर्तौ । कल्मलिः । मणिः ॥ २५ ॥

श्रुतं च विश्रुतं च परिष्कन्दौ मनो विपथम् ॥ २६ ॥

श्रुतम् । च । विऽश्रुतम् । च । परिऽस्कन्दौ । मनः । विऽपथम् ॥ २६ ॥

मातरिश्वा च पर्वमानश्च विपथवाहौ वातः सारथी रेष्मा प्रतोदः ॥ २७ ॥

मातरिश्वा । च । पर्वमानः । च । विपथऽवाहौ । वातः । सारथिः । रेष्मा । प्रऽतोदः ॥ २७ ॥

कीर्तिश्च यशश्च पुरःसरावैनं कीर्तिर्गच्छत्या यशो गच्छति य एवं
वेद ॥ २८ ॥

कीर्तिः । च । यशः । च । पुरऽसरौ । आ । एनम् । कीर्तिः । गच्छति । आ । यशः ।
गच्छति । यः । ॥ २८ ॥

इति प्रथमेनुवाके द्वितीयं पर्यायसूक्तम् ॥

स सैवात्सर्मूर्ध्वोतिष्ठत् तं देवा अनुवन् ब्राह्म किं नु तिष्ठसीति ॥ १ ॥

१ CPPJC^२ सप्तर्षी०. We with ARBDEK^३RSVD^४Cs. २ P^५लीः । ३ A
DEKV^६DcCs परिष्कन्दौ. ४ PP^७ have no *avagraha*. J वि०श्रुतम् । changed to विश्रु-
तम् । We with Cp. ५ BBBCE^८R^९०र्ध्वोति०. Cs ०मूर्ध्वोति०. We with ADK^{१०}RSVD^{११}Cs.

सः । सम्ऽवत्सरम् । ऊर्ध्वः । अतिष्ठत् । तम् । देवाः । अब्रुवन् । वात्यं । किम् । उ ।
तिष्ठसि । इति ॥ १ ॥

सोब्रिवीदासन्दीं मे सं भरन्विति ॥ २ ॥

सः । अब्रवीत् । आऽसन्दीम् । मे । सम् । भरन्तु । इति ॥ २ ॥

तस्मै वात्यायासन्दीं समभरन् ॥ ३ ॥

तस्मै । वात्याय । आऽसन्दीम् । सम् । अभरन् ॥ ३ ॥

तस्यां ग्रीष्मश्च वसन्तश्च द्वौ पादावास्तां शरच्च वर्षाश्च द्वौ ॥ ४ ॥

तस्याः । ग्रीष्मः । च । वसन्तः । च । द्वौ । पादौ । आस्ताम् । शरत् । च । वर्षाः । च । द्वौ ॥ ४ ॥

बृहच्च रथतरं चानूच्ये ३ आस्तां यज्ञायज्ञियं च वामदेव्यं च तिरश्च्ये ॥ ५ ॥

बृहत् । च । रथम्ऽतरम् । च । अनुच्ये ३ इति । आस्ताम् । यज्ञायज्ञियम् । च । वामऽदे-
व्यम् । च । तिरश्च्ये ३ इति ॥ ५ ॥

ऋचः प्राञ्चस्तन्तवो यजूंषि तिर्यञ्चः ॥ ६ ॥

ऋचः । प्राञ्चः । तन्तवः । यजूंषि । तिर्यञ्चः ॥ ६ ॥

वेदं आस्तरणं ब्रह्मोपवर्हणम् ॥ ७ ॥

वेदः । आऽस्तरणम् । ब्रह्म । उपऽवर्हणम् ॥ ७ ॥

सामासाद उन्नीथोपिथ्रयः ॥ ८ ॥

सामं । आऽसादः । उत्ऽगीथः । अपऽथ्रयः ॥ ८ ॥

तामासन्दीं वात्य आरोहत् ॥ ९ ॥

ताम् । आऽसन्दीम् । वात्यः । आ । आरोहत् ॥ ९ ॥

तस्य देवजनाः परिष्कन्दा आसन्त्संकल्पाः प्रहाय्या ३ विश्वानि भूता-
न्युपसदः ॥ १० ॥

तस्य । देवजनाः । परिऽस्कन्दाः । आसन् । सम्ऽकल्पाः । प्रऽहाय्याः ३ । विश्वानि ।
भूतानि । उपऽसदः ॥ १० ॥

१ D तिरश्च्ये. A B E R C s P P J C P तिरश्च्ये. We with C K K S V Dc. २ P
सामां । ३ A D E K S V Dc C s परिस्कन्दा. B C K R परिष्कन्दा. ४ A B E K P
प्रहाय्याः. We with B C D K R S V Dc C s P J C P.

विश्वान्येवास्य भूतान्युपसदो भवन्ति य एवं वेद ॥ ११ ॥

विश्वानि । एष । अस्य । भूतानि । उपऽसदः । भवन्ति । यः । १० ॥ ११ ॥

इति प्रथमेनुवाके तृतीयं पर्यायसूक्तम् ॥

तस्मै प्राच्या दिशः ॥ १ ॥

तस्मै । प्राच्याः । दिशः ॥ १ ॥

वासन्तौ मासौ गोमारावकुर्वन् बृहच्च रथन्तरं चानुष्ठातारौ ॥ २ ॥

वासन्तौ । मासौ । गोमारौ । अकुर्वन् । बृहत् । च । रथम्ऽन्तरम् । च । अनुऽस्थातारौ ॥ २ ॥

वासन्तावेनं मासौ प्राच्या दिशो गोपायतो बृहच्च रथन्तरं चानु तिष्ठतो य एवं वेद ॥ ३ ॥

वासन्तौ । एनम् । मासौ । प्राच्याः । दिशः । गोपायतः । बृहत् । च । रथम्ऽन्तरम् । च । अनु । तिष्ठतः । यः । १० ॥ ३ ॥

तस्मै दक्षिणाया दिशः ॥ ४ ॥

तस्मै । दक्षिणायाः । दिशः ॥ ४ ॥

श्रैष्मौ मासौ गोमारावकुर्वन् यज्ञायज्ञियं च वामदेव्यं चानुष्ठातारौ ॥ ५ ॥

श्रैष्मौ । मासौ । गोमारौ । अकुर्वन् । यज्ञायज्ञियम् । च । वामऽदेव्यम् । च । १० ॥ ५ ॥

श्रैष्मावेनं मासौ दक्षिणाया दिशो गोपायतो यज्ञायज्ञियं च वामदेव्यं चानु तिष्ठतो य एवं वेद ॥ ६ ॥

श्रैष्मौ । एनम् । मासौ । दक्षिणायाः । दिशः । गोपायतः । यज्ञायज्ञियम् । च । वामऽदेव्यम् । च । १० ॥ ६ ॥

तस्मै प्रतीच्या दिशः ॥ ७ ॥

तस्मै । प्रतीच्याः । दिशः ॥ ७ ॥

वार्षिकौ मासौ गोमारावकुर्वन् वैरूपं च वैराजं चानुष्ठातारौ ॥ ८ ॥

वार्षिकौ । मासौ । गोमारौ । अकुर्वन् । वैरूपम् । च । वैराजम् । च । १० ॥ ८ ॥

१ A B C P P J भवति. २ P दिशिः । ३ All our MSS. read °रावकु° which is not quite inadmissible. The first sentence may end with गोमारौ, and अकुर्वन् may begin a new one. See R.w.

वार्षिकावेनं मासौ प्रतीच्या दिशो गोपायतो वैरूपं च वैराजं चानु
तिष्ठतो य एवं वेद ॥ ९ ॥

वार्षिकौ । एनम् । मासौ । प्रतीच्याः । दिशः । गोपायतः । वैरूपम् । च । वैराजम् ।
च । १० ॥ ९ ॥

तस्मा उदीच्या दिशः ॥ १० ॥

तस्मै । उदीच्याः । दिशः ॥ १० ॥

शारदौ मासौ गोप्तारावकुर्वन्नयैतं च नौधसं चानुष्ठातारौ ॥ ११ ॥

शारदौ । मासौ । गोप्तारौ । अकुर्वन् । नयैतम् । च । नौधसम् । च । १० ॥ ११ ॥

शारदावेनं मासावुदीच्या दिशो गोपायतः नयैतं च नौधसं चानु
तिष्ठतो य एवं वेद ॥ १२ ॥

शारदौ । एनम् । मासौ । उदीच्याः । दिशः । गोपायतः । नयैतम् । च । नौधसम् ।
च । १० ॥ १२ ॥

तस्मै ध्रुवाया दिशः ॥ १३ ॥

तस्मै । ध्रुवायाः । दिशः ॥ १३ ॥

हेमनौ मासौ गोप्तारावकुर्वन् भूमिं चाग्निं चानुष्ठातारौ ॥ १४ ॥

हेमनौ । मासौ । गोप्तारौ । अकुर्वन् । भूमिम् । च । अग्निम् । च । १० ॥ १४ ॥

हेमनावेनं मासौ ध्रुवाया दिशो गोपायतो भूमिश्चाग्निश्चानु तिष्ठतो य
एवं वेद ॥ १५ ॥

हेमनौ । एनम् । मासौ । ध्रुवायाः । दिशः । गोपायतः । भूमिः । च । अग्निः । च । १० ॥ १५ ॥

तस्मा ऊर्ध्वाया दिशः ॥ १६ ॥

तस्मै । ऊर्ध्वायाः । दिशः ॥ १६ ॥

शैशिरौ मासौ गोप्तारावकुर्वन् दिवं चादित्यं चानुष्ठातारौ ॥ १७ ॥

शैशिरौ । मासौ । गोप्तारौ । अकुर्वन् । दिवम् । च । आदित्यम् । च । अनुऽस्थातारौ ॥ १७ ॥

शैशिरावेनं मासावूर्ध्वाया दिशो गोपायतो द्यौश्चादित्यश्चानु तिष्ठतो य
एवं वेद ॥ १८ ॥

शैशि॒रौ । ए॒नम् । मा॒सौ । ऊ॒र्ध्वायाः । दि॒शः । गो॒पा॒य॒नः । द्यौः । च । आ॒दि॒त्यः । च ।
अ॒नु । ति॒ष्ठ॒तः । यः । १० ॥ १८ ॥

इति प्रथमेनुवाके चतुर्थं पर्यायसूक्तम् ॥

तस्मै॒ प्रा॒च्या दि॒शो अ॒न्तर्दे॒शाद् भ॒वमि॒ध्वास॒मनु॒ष्ठाता॒रमकु॒र्वन् ॥ १ ॥

तस्मै॑ । प्रा॒च्याः । दि॒शः । अ॒न्तः॑ऽदे॒शात् । भ॒वम् । इ॒षुऽआ॒सम् । अ॒नुऽस्था॒तार॑म् । अ॒कु॒र्वन् ॥ १ ॥

भ॒व ए॒नमि॒ध्वासः॑ प्रा॒च्या दि॒शो अ॒न्तर्दे॒शादनु॒ष्ठाता॒नुं ति॒ष्ठति॒ नैनं॑ श॒र्वो
न भ॒वो ने॒शानं॑ ॥ २ ॥

भ॒वः । ए॒नम् । इ॒षुऽआ॒सः । प्रा॒च्याः । दि॒शः । अ॒न्तः॑ऽदे॒शात् । अ॒नुऽस्था॒ता । अ॒नुं ।
ति॒ष्ठ॒ति॒ । न । ए॒नम् । श॒र्वः । न । भ॒वः । न । ई॒शानः॑ ॥ २ ॥

ना॒स्य प॒शून् न स॒मानान् हि॒नस्ति॒ य ए॒वं वेद॑ ॥ ३ ॥

न । अ॒स्य । प॒शून् । न । स॒मानान् । हि॒नस्ति॒ । यः । १० ॥ ३ ॥

तस्मै॒ दक्षि॒णाया दि॒शो अ॒न्तर्दे॒शाच्छ॒र्वमि॒ध्वास॒मनु॒ष्ठाता॒रमकु॒र्वन् ॥ ४ ॥

तस्मै॑ । दक्षि॒णायाः । दि॒शः । अ॒न्तः॑ऽदे॒शात् । श॒र्वम् । इ॒षुऽआ॒सम् । १० ॥ ४ ॥

श॒र्व ए॒नमि॒ध्वासो॑ दक्षि॒णाया दि॒शो अ॒न्तर्दे॒शादनु॒ष्ठाता॒नुं ति॒ष्ठति॒ नै॒
नै० ॥ ५ ॥

श॒र्वः । ए॒नम् । इ॒षुऽआ॒सः । दक्षि॒णायाः । दि॒शः । १० ॥ ५ ॥

तस्मै॒ प्र॒ती॒च्या दि॒शो अ॒न्तर्दे॒शात् प॒शुप॒तिमि॒ध्वास॒मनु॒ष्ठाता॒रमकु॒र्वन् ॥ ६ ॥

तस्मै॑ । प्र॒ती॒च्याः । दि॒शः । अ॒न्तः॑ऽदे॒शात् । प॒शुऽप॒तिम् । इ॒षुऽआ॒सम् । १० ॥ ६ ॥

प॒शुप॒तिरे॒नमि॒ध्वासः॑ प्र॒ती॒च्या दि॒शो अ॒न्तर्दे॒शादनु० ॥ ७ ॥

प॒शुऽप॒तिः । ए॒नम् । इ॒षुऽआ॒सः । प्र॒ती॒च्याः । दि॒शः । १० ॥ ७ ॥

तस्मा॒ उदी॒च्या दि॒शो अ॒न्तर्दे॒शादु॒ग्रं दे॒वमि॒ध्वास॒मनु॒ष्ठाता॒रमकु॒र्वन् ॥ ८ ॥

तस्मै॑ । उदी॒च्याः । दि॒शः । अ॒न्तः॑ऽदे॒शात् । उ॒ग्रम् । दे॒वम् । इ॒षुऽआ॒सम् । १० ॥ ८ ॥

उ॒ग्र ए॒नं दे॒व इ॒ध्वास॑ उदी॒च्या दि॒शो अ॒न्तर्दे॒शादनु० ॥ ९ ॥

उग्रः । ए॒नम् । दे॒वः । इ॒षुऽआ॒सः । उ॒दी॒च्याः । दि॒शः । १० ॥ ९ ॥

तस्मै॑ ध्रु॒वायां दि॒शो अ॒न्तर्देशा॑द् रु॒द्रमि॒ष्ट्वास॑म॒नुष्ठा॒तार॑मकुर्वन् ॥ १० ॥

तस्मै॑ । ध्रु॒वायाः । दि॒शः । अ॒न्तःऽदे॒शात् । रु॒द्रम् । इ॒षुऽआ॒सम् । १० ॥ १० ॥

रु॒द्र ए॒नमि॒ष्ट्वा॒सो ध्रु॒वायां दि॒शो अ॒न्तर्देशा॑दनु० ॥ ११ ॥

रु॒द्रः । ए॒नम् । इ॒षुऽआ॒सः । ध्रु॒वायाः । दि॒शः । १० ॥ ११ ॥

तस्मा॑ ऊ॒र्ध्वायां दि॒शो अ॒न्तर्देशा॑न्महादे॒वमि॒ष्ट्वास॑म॒नुष्ठा॒तार॑मकुर्वन् ॥ १२ ॥

तस्मै॑ । ऊ॒र्ध्वायाः । दि॒शः । अ॒न्तःऽदे॒शात् । म॒हाऽदे॒वम् । इ॒षुऽआ॒सम् । १० ॥ १२ ॥

महा॑दे॒व ए॒नमि॒ष्ट्वा॒स ऊ॒र्ध्वायां दि॒शो अ॒न्तर्देशा॑दनु० ॥ १३ ॥

म॒हाऽदे॒वः । ए॒नम् । इ॒षुऽआ॒सः । ऊ॒र्ध्वायाः । दि॒शः । अ॒न्तःऽदे॒शात् । अ॒नुऽस्था॒ता । १० ॥ १३ ॥

तस्मै॑ स॒र्वेभ्यो॑ अ॒न्तर्देशे॑भ्य ई॒शान॑मि॒ष्ट्वास॑म॒नुष्ठा॒तार॑मकुर्वन् ॥ १४ ॥

तस्मै॑ । स॒र्वेभ्यः । अ॒न्तःऽदे॒शेभ्यः । ई॒शानम् । इ॒षुऽआ॒सम् । अ॒नुऽस्था॒तार॑म् । अ॒कुर्वन् ॥ १४ ॥

ई॒शान॑ ए॒नमि॒ष्ट्वा॒सः स॒र्वेभ्यो॑ अ॒न्तर्देशे॑भ्यो॒नुष्ठा॒तानुं तिष्ठति॑ नैनं॑ श॒र्वो
न भ॒वो ने॒शानः॑ ॥ १५ ॥

ई॒शानः । ए॒नम् । इ॒षुऽआ॒सः । स॒र्वेभ्यः । अ॒न्तःऽदे॒शेभ्यः । अ॒नुऽस्था॒ता । अ॒नुं । तिष्ठ॑ति ।

न । ए॒नम् । श॒र्वः । न । भ॒वः । न । ई॒शानः॑ ॥ १५ ॥

नास्य॑ प॒शून् न स॑मा॒नान् हि॒नस्ति॒ य ए॒वं वेद॑ ॥ १६ ॥

न । अ॒स्य । प॒शून् । न । स॑मा॒नान् । हि॒नस्ति॒ । यः । १० ॥ १६ ॥

इति प्रथमेनुवाके पञ्चमं पर्यायसूक्तम् ॥

स ध्रु॒वां दि॒शम॑नु व्यचि॒लत् ॥ १ ॥

सः । ध्रु॒वाम् । दि॒शम् । अ॒नुं । वि । अ॒च॒लत् ॥ १ ॥

तं भूमि॑श्चा॒ग्निश्चो॒षध॑यश्च वन॒स्पत॑यश्च वान॒स्पत्याश्च वी॒रुध॑श्चानुव्यचि॒लत् ॥ २ ॥

तम् । भूमिः॑ । च । अ॒ग्निः । च । ओ॒षध॑यः । च । वन॒स्पत॑यः । च । वान॒स्पत्याः । च ।

वी॒रुधः॑ । च । अ॒नुऽव्य॑चि॒लत् ॥ २ ॥

भूमेश्च वै सोऽग्नेश्चौषधीनां च वनस्पतीनां च वानस्पत्यानां च वी-
रुधां च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥ ३ ॥

भूमेः । च । वै । सः । अग्नेः । च । ओषधीनाम् । च । वनस्पतीनाम् । च । वानस्पत्या-
नाम् । च । वीरुधाम् । च । प्रियम् । धाम । भवति । यः । १० ॥ ३ ॥

स ऊर्ध्वा दिशमनु व्यचिलत् ॥ ४ ॥

सः । ऊर्ध्वाम् । दिशम् । १० ॥ ४ ॥

तमृतं च सत्यं च सूर्यश्च चन्द्रश्च नक्षत्राणि चानुव्यचिलन् ॥ ५ ॥

तम् । ऋतम् । च । सत्यम् । च । सूर्यः । च । चन्द्रः । च । नक्षत्राणि । च । १० ॥ ५ ॥

ऋतस्य च वै स सत्यस्य च सूर्यस्य च चन्द्रस्य च नक्षत्राणां च प्रियं
धाम भवति य एवं वेद ॥ ६ ॥

ऋतस्य । च । वै । सः । सत्यस्य । च । सूर्यस्य । च । चन्द्रस्य । च । नक्षत्राणाम् ।
च । १० ॥ ६ ॥

स उत्तमां दिशमनु व्यचिलत् ॥ ७ ॥

सः । उत्तमाम् । दिशम् । १० ॥ ७ ॥

तमृचश्च सामानि च यजूंषि च ब्रह्म चानुव्यचिलन् ॥ ८ ॥

तम् । ऋचः । च । सामानि । च । यजूंषि । च । ब्रह्म । च । १० ॥ ८ ॥

ऋचां च वै स साम्नां च यजुषां च ब्रह्मणश्च प्रियं धाम भवति य एवं
वेद ॥ ९ ॥

ऋचाम् । च । वै । सः । साम्नाम् । च । यजुषाम् । च । ब्रह्मणः । च । १० ॥ ९ ॥

स बृहतीं दिशमनुव्यचिलत् ॥ १० ॥

सः । बृहतीम् । दिशम् । १० ॥ १० ॥

तमितिहासश्च पुराणं च गाथाश्च नाराशंसीश्चानुव्यचिलन् ॥ ११ ॥

१ K V Dc १ for ३. A D E K R S Cs no sign of kampa, but read सोमेश्चौ°. We
with B B C. २ So we with all our authorities. R w who omit च in their Edition
restore it in their *Index*.

तम् । इतिहऽआसः । च । पुराणम् । च । गाथाः । च । नाराशंसीः । च ॥ ११ ॥

इतिहासस्य च वै स पुराणस्य च गाथानां च नाराशंसीनां च प्रियं
धाम भवति य एवं वेद ॥ १२ ॥

इतिहऽआसस्य । च । वै । सः । पुराणस्य । च । गाथानाम् । च । नाराशंसीनाम् ।
च ॥ १० ॥ १२ ॥

स परमां दिशमनु व्यचिलत् ॥ १३ ॥

सः । परमाम् । दिशम् ॥ १० ॥ १३ ॥

तमाहवनीयश्च गार्हपत्यश्च दक्षिणाग्निश्च यज्ञश्च यजमानश्च पशवश्चानु-
व्यचिलन् ॥ १४ ॥

तम् । आऽहवनीयः । च । गार्हपत्यः । च । दक्षिणऽअग्निः । च । यज्ञः । च । यजमानः ।
च । पशवः । च ॥ १० ॥ १४ ॥

आहवनीयस्य च वै स गार्हपत्यस्य च दक्षिणाग्नेश्च यज्ञस्य च यजमा-
नस्य च पशूनां च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥ १५ ॥

आऽहवनीयस्य । च । वै । सः । गार्हपत्यस्य । च । दक्षिणऽअग्नेः । च । यज्ञस्य । च ।
यजमानस्य । च । पशूनाम् । च ॥ १० ॥ १५ ॥

सोनादिष्टां दिशमनु व्यचिलत् ॥ १६ ॥

सः । अनादिष्टाम् । दिशम् ॥ १० ॥ १६ ॥

तमृतवश्चार्तवाश्च लोकाश्च लौक्याश्च मासाश्चार्धमासाश्चाहोरात्रे चा-
नुव्यचिलन् ॥ १७ ॥

तम् । अमृतवः । च । अर्तवाः । च । लोकाः । च । लौक्याः । च । मासाः । च । अर्धमासाः ।
च । अहोरात्रे इति । च ॥ १० ॥ १७ ॥

१ P J पशूनाम् । २ A B Ḅ C D E K R S̄ C s P J C p °श्च लोकाश्च. Dc changes च
लोकाश्च to च लोकाश्च. P̄ लोकां । K and V alone recite च लोकाश्च, but theirs is
surely not the original Atharvan reading but a recent correction. The MSS. of
Rw too have च लोकाश्च (vide their Index.) The accent, therefore, though irregular
is certainly the genuine Atharvan accent.

ऋतूनां च वै स आर्तवानां च लोकानां च लौक्यानां च मासानां च-
 र्धमासानां चाहोरात्रयोश्च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥ १८ ॥

ऋतूनाम् । च । वै । सः । आर्तवानाम् । च । लोकानाम् । च । लौक्यानाम् । च । मा-
 सानाम् । च । अर्धमासानाम् । च । अहोरात्रयोः । च । १० ॥ १८ ॥

सोनावृत्तां दिशमनु व्यचिलत् ततो नावत्स्यन्नमन्यत ॥ १९ ॥

सः । अनावृत्ताम् । दिशम् । अनु । वि । अचलत् । ततः । न । आऽवत्स्यन् । अमन्यत ॥ १९ ॥

तं दितिश्चादितिश्चेडा चेन्द्राणी चानुव्यचिलन् ॥ २० ॥

तम् । दितिः । च । अदितिः । च । इडा । च । इन्द्राणी । च । अनुऽव्यचिलन् ॥ २० ॥

दितेश्च वै सोदितेश्चेडायाश्चेन्द्राण्याश्च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥ २१ ॥

दितेः । च । वै । सः । अदितेः । च । इडायाः । च । इन्द्राण्याः । च । प्रियम् । १० ॥ २१ ॥

स दिशोऽनु व्यचिलत् तं विराडनु व्यचिलत् सर्वे च देवाः सर्वाश्च दे-
 वताः ॥ २२ ॥

सः । दिशः । अनु । वि । अचलत् । तम् । विऽराट् । अनु । वि । अचलत् । सर्वे । च ।

देवाः । सर्वाः । च । देवताः ॥ २२ ॥

विराजश्च वै स सर्वेषां च देवानां सर्वासां च देवतानां प्रियं धाम भ-
 वति य एवं वेद ॥ २३ ॥

विऽराजः । च । वै । सः । सर्वेषाम् । च । देवानाम् । सर्वासाम् । च । देवतानाम् ।

प्रियम् । १० ॥ २३ ॥

स सर्वानन्तर्देशाननु व्यचिलत् ॥ २४ ॥

सः । सर्वान् । अन्तःऽदेशान् । अनु । वि । अचलत् ॥ २४ ॥

तं प्रजापतिश्च परमेष्ठी च पिता च पितामहश्चानुव्यचिलन् ॥ २५ ॥

तम् । प्रजाऽपतिः । च । परमेऽस्थी । च । पिता । च । पितामहः । च । अनुऽव्यचि-

लन् ॥ २५ ॥

१ Here too ^hAB^bBC^dDE^rŠC^s P^pP^jJC^v have च लोकानां. De लोकानां as an after correction. K^kK^v alone have लोकानां, but theirs is not the old true Atharva tradition. २ Š^š °मन्यन्. ३ P^p अमन्यन् ।

प्रजापतेश्च वै स परमेष्ठिनश्च पितुश्च पितामहस्य च प्रियं धाम भवति
य एवं वेद ॥ २६ ॥

प्रजाऽपतेः । च । वै । सः । परमेऽस्थिनः । च । पितुः । च । पितामहस्य । च । प्रियम् ।
धाम । भवति । यः । १० ॥ २६ ॥

इति प्रथमेनुवाके षष्ठं पर्यायसूक्तम् ॥

स महिमा सद्भूत्वानां पृथिव्या अगच्छत् स समुद्रो भिवत् ॥ १ ॥

सः । महिमा । सद्भुः । भूत्वा । अन्तम् । पृथिव्याः । अगच्छत् । सः । समुद्रः । अभि-
वत् ॥ १ ॥

तं प्रजापतिश्च परमेष्ठी च पिता च पितामहश्चापश्च श्रद्धा च वर्षं भू-
त्वानुव्यवर्तयन्त ॥ २ ॥

तम् । प्रजाऽपतिः । च । परमेऽस्थी । च । पिता । च । पितामहः । च । आपः । च ।
श्रद्धा । च । वर्षम् । भूत्वा । अनुऽव्यवर्तयन्त ॥ २ ॥

ऐनमापो गच्छत्यैनं श्रद्धा गच्छत्यैनं वर्षं गच्छति य एवं वेद ॥ ३ ॥

आ । एनम् । आपः । गच्छति । आ । एनम् । श्रद्धा । गच्छति । आ । एनम् । वर्षम् ।
गच्छति । यः । १० ॥ ३ ॥

तं श्रद्धा च यज्ञश्च लोकेश्वानं चान्नाद्यं च भूवाभिपर्यावर्तन्त ॥ ४ ॥

तम् । श्रद्धा । च । यज्ञः । च । लोकैः । च । अन्नम् । च । अन्नऽअद्यम् । च । भूत्वा ।
अभिऽपर्यावर्तन्त ॥ ४ ॥

ऐनं श्रद्धा गच्छत्यैनं यज्ञो गच्छत्यैनं लोको गच्छत्यैनमन्नं गच्छत्यैन-
मन्नाद्यं गच्छति य एवं वेद ॥ ५ ॥

आ । एनम् । श्रद्धा । गच्छति । आ । एनम् । यज्ञः । गच्छति । आ । एनम् । लोकैः ।
गच्छति । आ । एनम् । अन्नम् । गच्छति । आ । एनम् । अन्नऽअद्यम् । गच्छति । यः । १० ॥ ५ ॥

प्रथमेनुवाके सप्तमं पर्यायसूक्तम् ॥

इति प्रथमोऽनुवाकः ॥

१ So we with all our authorities. Rw omit सः. २ So we with all our authorities.

Rw change to गच्छन्ति. ३ S P लोकाश्चा°. ४ E भूत्वाभिप°. ५ S गच्छत्यैनां. ६ P
लोकाः ।

सोऽरिज्यत ततो राजन्योऽजायत ॥ १ ॥

सः । अरिज्यत । ततः । राजन्यः । अजायत ॥ १ ॥

स विशः सबन्धूनन्मन्नाद्यमभ्युदतिष्ठत् ॥ २ ॥

सः । विशः । सऽबन्धून् । अन्नम् । अन्नऽअद्यम् । अभिऽउदतिष्ठत् ॥ २ ॥

विशां च वै स सबन्धूनां चान्नस्य चान्नाद्यस्य च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥ ३ ॥

विशाम् । च । वै । सः । सऽबन्धूनाम् । च । अन्नस्य । च । अन्नऽअद्यस्य । च । प्रियम् । धाम । भवति । यः । १० ॥ ३ ॥

इति द्वितीयेनुवाके प्रथमं पर्यायसूक्तम् ॥

स विशोऽनु व्यचिलत् ॥ १ ॥

सः । विशः । अनु । वि । व्यचिलत् ॥ १ ॥

तं सभा च समितिश्च सेना च सुरा चानुव्यचिलन् ॥ २ ॥

तम् । सभा । च । समऽइतिः । च । सेना । च । सुरा । च । अनुऽव्यचिलन् ॥ २ ॥

सभायाश्च वै स समितेश्च सेनायाश्च सुरायाश्च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥ ३ ॥

सभायाः । च । वै । सः । समऽइतिः । च । सेनायाः । च । सुरायाः । च । प्रियम् । धाम । भवति । यः । एषम् । वेद ॥ ३ ॥

इति द्वितीयेनुवाके द्वितीयं पर्यायसूक्तम् ॥

तद् यस्यैवं विद्वान् ब्राह्मो राज्ञोऽतिथिर्गृहानागच्छेत् ॥ १ ॥

तत् । यस्य । एवम् । विद्वान् । ब्राह्मः । राज्ञः । अतिथिः । गृहान् । आऽगच्छेत् ॥ १ ॥

श्रेयांसमेनमात्मनो मानयेत् तथा क्षत्राय ना वृश्चते तथा राष्ट्राय ना वृश्चते ॥ २ ॥

१ B B C E R P P J सबन्धूनन्नाद्यं. Cs सबन्धूनन्मन्नाद्यं. Cp अन्नं । अन्नऽअद्यं । changed to अन्नऽअद्यं, omitting अन्नं । We with A D K K S V De. २ P चिलत् । ३ All our MSS. and Vaidikas have येनया except Cp which has मानयेत् । तथा । changed from मानये । तथा ।

श्रेयांसम् । ए॒नम् । आ॒त्म॒नः । मा॒न॒येत् । त॒था । क्ष॒त्राय॑ । न । आ । वृ॒ध॒ते । त॒था । रा॒ष्ट्राय॑ । न । आ । वृ॒ध॒ते ॥ २ ॥

अतो॒ वै ब्र॒ह्म च॒ क्ष॒त्रं चो॒दतिष्ठ॑तां ते अ॒ब्रू॒तां कं प्र॒ वि॒शा॒वेति॑ ॥ ३ ॥

अतः । वै । ब्र॒ह्म । च । क्ष॒त्रम् । च । उ॒त् । अ॒ति॒ष्ठ॒ताम् । ते इति॑ । अ॒ब्रू॒ताम् । कम् । प्र । वि॒शा॒व । इति॑ ॥ ३ ॥

अतो॒ वै वृ॒ह॒स्पति॑मे॒व ब्र॒ह्म प्रा॑ वि॒श॒विन्द्रं॑ क्ष॒त्रं त॒था वा इति॑ ॥ ४ ॥

० । वृ॒ह॒स्पति॑म् । ए॒व । ब्र॒ह्म । प्र । वि॒श॒तु । इन्द्रं॑ । क्ष॒त्रम् । त॒था । वै । इति॑ ॥ ४ ॥

अतो॒ वै वृ॒ह॒स्पति॑मे॒व ब्र॒ह्म प्रा॑वि॒श॒दिन्द्रं॑ क्ष॒त्रम् ॥ ५ ॥

अतः । वै । वृ॒ह॒स्पति॑म् । ए॒व । ब्र॒ह्म । प्र । अ॒वि॒श॒त् । इन्द्रं॑ । क्ष॒त्रम् ॥ ५ ॥

इ॒यं वा उ॑ पृ॒थि॒वी वृ॒ह॒स्पति॑द्यौरे॒वेन्द्रः॑ ॥ ६ ॥

इ॒यम् । वै । ऊं इति॑ । पृ॒थि॒वी । वृ॒ह॒स्पतिः । द्यौः । ए॒व । इन्द्रः॑ ॥ ६ ॥

अ॒यं वा उ॑ अ॒ग्निर्ब्र॑ह्मा॒सावा॑दित्यः क्ष॒त्रम् ॥ ७ ॥

अ॒यम् । वै । ऊं इति॑ । अ॒ग्निः । ब्र॒ह्म । अ॒सौ । आ॒दि॒त्यः । क्ष॒त्रम् ॥ ७ ॥

ऐ॒नं ब्र॒ह्म ग॒च्छति॑ ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी भ॒वति॑ ॥ ८ ॥

आ । ए॒नम् । ब्र॒ह्म । ग॒च्छ॒ति । ब्र॒ह्म॒ऽव॑र्च॒सी । भ॒व॒ति ॥ ८ ॥

यः पृ॒थि॒वीं वृ॒ह॒स्पति॑म॒ग्निं ब्र॒ह्म वे॑द ॥ ९ ॥

यः । पृ॒थि॒वीम् । वृ॒ह॒स्पति॑म् । अ॒ग्निम् । ब्र॒ह्म । वे॑द ॥ ९ ॥

ऐ॒नमिन्द्रि॒यं ग॒च्छतीन्द्रि॒यवा॑न् भ॒वति॑ ॥ १० ॥

आ । ए॒नम् । इन्द्रि॒यम् । ग॒च्छ॒ति । इन्द्रि॒य॒ऽवा॑न् । भ॒व॒ति ॥ १० ॥

य आ॑दि॒त्यं क्ष॒त्रं दि॒वमिन्द्रं॑ वे॑द ॥ ११ ॥

यः । आ॒दि॒त्यम् । क्ष॒त्रम् । दि॒वम् । इन्द्रं॑ । वे॑द ॥ ११ ॥

इति द्वितीयेनुवाके तृतीयं पर्यायसूक्तम् ॥

१ P आत्मानः । २ See note 3, page 333. ३ So we with A B B D K K S V C s Cp. R w omit अतो वै. C E R omit the words. D e omits them at first but subsequently restores them. ४ B B C s ब्रह्म प्रावि° (in all corrected from ब्रह्म प्रावि°). C R S ब्रह्म प्रावि°. D. ब्रह्म प्राविश° changed to ब्रह्म प्राविश°. We with A D E K K V. P ब्रह्म । प्र०विश° । P ब्रह्म । प्र०विशतु । J प्र०विशतु । changed to प्र०विशतु । Cp ब्रह्म । प्र०विशतु । ५ B E ऊं. ६ A B °ब्रह्मा°.

तद् यस्यैवं विद्वान् ब्राह्मणोतिथिर्गृहानागच्छेत् ॥ १ ॥

ब्राह्मणः । अतिथिः । १० ॥ १ ॥

स्वयमेनमभ्युदेत्य ब्रूयाद् ब्राह्मणं कावात्सीर्ब्राह्मणोदकं ब्राह्मणं तर्पयन्तु ब्राह्मणं
यथा ते प्रियं तथास्तु ब्राह्मणं यथा ते वशस्तथास्तु ब्राह्मणं यथा ते नि-
कामस्तथास्त्विति ॥ २ ॥

स्वयम् । एनम् । अभिऽउदेत्य । ब्रूयात् । ब्राह्मणं । क्वा । अवात्सीः । ब्राह्मणं । उदकम् । ब्राह्मणं ।
तर्पयन्तु । ब्राह्मणं । यथा । ते । प्रियम् । तथा । अस्तु । ब्राह्मणं । यथा । ते । वशः ।
तथा । अस्तु । ब्राह्मणं । यथा । ते । निऽकामः । तथा । अस्तु । इति ॥ २ ॥

यदेनमाहु ब्राह्मणं कावात्सीरिति पथ एव तेन देवयानानव रुद्धे ॥ ३ ॥

यत् । एनम् । आहु । ब्राह्मणं । क्वा । अवात्सीः । इति । पथः । एव । तेन । देवऽयानानव ।
अव । रुद्धे ॥ ३ ॥

यदेनमाहु ब्राह्मणोदकमित्यप एव तेनाव रुद्धे ॥ ४ ॥

०। ब्राह्मणं । उदकम् । इति । अपः । एव । तेन । अव । रुद्धे ॥ ४ ॥

यदेनमाहु ब्राह्मणं तर्पयन्त्विति प्राणमेव तेन वर्षीयांसं कुरुते ॥ ५ ॥

०। ब्राह्मणं । तर्पयन्तु । इति । प्राणम् । एव । तेन । वर्षीयांसम् । कुरुते ॥ ५ ॥

यदेनमाहु ब्राह्मणं यथा ते प्रियं तथास्त्विति प्रियमेव तेनाव रुद्धे ॥ ६ ॥

यत् । एनम् । आहु । ब्राह्मणं । यथा । ते । प्रियम् । तथा । अस्तु । इति । प्रियम् । एव ।
तेन । अव । रुद्धे ॥ ६ ॥

एनं प्रियं गच्छति प्रियः प्रियस्य भवति य एवं वेद ॥ ७ ॥

आ । एनम् । प्रियम् । गच्छति । प्रियः । प्रियस्य । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ ७ ॥

यदेनमाहु ब्राह्मणं यथा ते वशस्तथास्त्विति वशमेव तेनाव रुद्धे ॥ ८ ॥

०। ते । वशः । तथा । अस्तु । इति । वशम् । एव । १० ॥ ८ ॥

ऐनं वशो गच्छति वशी वशिना भवति य एवं वेद ॥ ९ ॥

ओं । एनम् । वशः । गच्छति । वशी । वशिनाम् । भवति । १० ॥ ९ ॥

यदेनमाहुर्वात्य यथा ते निकामस्तथास्त्विति निकाममेव तेनाव रुन्दे १०

यत् । एनम् । आहु । वात्य । यथा । ते । निऽकामः । तथा । अस्तु । इति । निऽकामम् ।
एव । तेन । अव । रुन्दे ॥ १० ॥

ऐनं निकामो गच्छति निकामे निकामस्य भवति य एवं वेद ॥ ११ ॥

आ । एनम् । निऽकामः । गच्छति । निऽकामे । निऽकामस्य । भवति । यः । एवम् ।
वेद ॥ ११ ॥

इति द्वितीयेनुवाके चतुर्थं पर्यायसूक्तम् ॥

तद् यस्यैवं विद्वान् वात्य उद्धृतेष्वग्निष्वधिश्रितेग्निहोत्रेतिथिर्गृहानाग-
च्छेत् ॥ १ ॥

० । वात्यः । उद्धृतेषु । अग्निषु । अधिऽश्रिते । अग्निऽहोत्रे । अतिथिः । गृहान् । आऽग-
च्छेत् ॥ १ ॥

स्वयमेनमभ्युदेत्य ब्रूयाद् वात्यातिं सृज होष्यामीति ॥ २ ॥

स्वयम् । एनम् । अभिऽउदेत्य । ब्रूयात् । वात्य । अति । सृज । होष्यामि । इति ॥ २ ॥

स चातिसृजेज्जुहुयान् चातिसृजेन जुहुयात् ॥ ३ ॥

सः । च । अतिऽसृजेत् । जुहुयात् । न । च । अतिऽसृजेत् । न । जुहुयात् ॥ ३ ॥

स य एवं विदुषा वात्येनातिसृष्टो जुहोति ॥ ४ ॥

सः । यः । एवम् । विदुषा । वात्येन । अतिऽसृष्टः । जुहोति ॥ ४ ॥

प्र पितृयाणं पन्थां जानाति प्र देवयानम् ॥ ५ ॥

१ A B B C D S ऐनं वशो ग०. E R एनं वशो ग०. K ऐनं वशो ग०. C ऐनं वशो ग०.
P J एनम् । वशः । गच्छति । P एनम् । वशः । गच्छति । C आ । एनम् । वशः । ग० । K V ऐनं
वशो. The weight of authority is certainly in favour of the antodatta. २ P P J
omit आ । In those MSS. which omit the आ it is to be supplied from verse 7. We
with C. ३ P एनम् । ४ A D K K V C S P जानाति. Dc जानाति changed to जानाति.
We with B B C E R S P J C.

प्र । पितृऽयानम् । पन्थाम् । जानोति । प्र । देवऽयानम् ॥ ५ ॥

न देवेष्व्वा वृश्चते हुतमस्य भवति ॥ ६ ॥

न । देवेषु । आ । वृश्चते । हुतम् । अस्य । भवति ॥ ६ ॥

पर्यस्यास्मिँल्लोक आयतनं शिष्यते य एवं विदुषा ब्राह्मेनान्तिसृष्टो जुहोति ॥ ७ ॥

परि । अस्य । अस्मिन् । लोके । आयतनम् । शिष्यते । यः । एवम् । विदुषा । ब्राह्मेन । अन्तिसृष्टः । जुहोति ॥ ७ ॥

अथ य एवं विदुषा ब्राह्मेनान्तिसृष्टो जुहोति ॥ ८ ॥

अथ । यः । एवम् । विदुषा । ब्राह्मेन । अन्तिसृष्टः । जुहोति ॥ ८ ॥

न पितृयाणं पन्थां जानाति न देवयानम् ॥ ९ ॥

न । पितृऽयानम् । पन्थाम् । जानोति । न । देवऽयानम् ॥ ९ ॥

आ देवेषु वृश्चते अहुतमस्य भवति ॥ १० ॥

आ । देवेषु । वृश्चते । अहुतम् । अस्य । भवति ॥ १० ॥

नास्यास्मिँल्लोक आयतनं शिष्यते य एवं विदुषा ब्राह्मेनान्तिसृष्टो जुहोति ॥ ११ ॥

न । अस्य । अस्मिन् । लोके । आयतनम् । शिष्यते । यः । एवम् । विदुषा । ब्राह्मेन । अन्तिसृष्टः । जुहोति ॥ ११ ॥

इति द्वितीयेनुवाके पञ्चमं पर्यायसूक्तम् ॥

तद् यस्यैवं विद्वान् ब्राह्म्य एकां रात्रिमतिथिर्गृहे वसति ॥ १ ॥

०। ब्राह्म्यः । एकाम् । रात्रिम् । अतिथिः । गृहे । वसति ॥ १ ॥

ये पृथिव्यां पुण्यां लोकास्तानेव तेनाव रुन्धे ॥ २ ॥

ये । पृथिव्याम् । पुण्याः । लोकाः । तान् । एव । तेन । अर्धम् । रुन्धे ॥ २ ॥

तद् यस्यैवं विद्वान् ब्राह्म्यो द्वितीयां रात्रिमतिथिर्गृहे वसति ॥ ३ ॥

०। ब्राह्म्यः । द्वितीयाम् । रात्रिम् । ० ॥ ३ ॥

१ P P पथाम् । We with J C. २ See note 4, page 336. ३ B K वृश्चतेहु०. We with A B C D E K R S V Dc Cs. ४ P विदुषः ।

ये॒ऽन्तरिक्षे॒ पुण्या॑ लो॒कास्ताने॒व तेना॒व रुन्धे ॥ ४ ॥

ये । अ॒न्तरि॒क्षे । पु॒ण्याः । १० ॥ ४ ॥

तद् यस्यै॒वं वि॒द्वान् ब्रा॒ह्म॒स्तृतीयां॑ रा॒त्रि॒म॒ति॒थिर्गृ॒हे वस॑ति ॥ ५ ॥

०। ब्रा॒ह्मः । तृ॒तीया॑म् । रा॒त्रिम् । १० ॥ ५ ॥

ये दि॒वि पुण्या॑ लो॒कास्ताने॒व तेना॒व रुन्धे ॥ ६ ॥

ये । दि॒वि । पु॒ण्याः । १० ॥ ६ ॥

तद् यस्यै॒वं वि॒द्वान् ब्रा॒ह्म॒श्चतु॒र्थी रा॒त्रि॒म॒ति॒थिर्गृ॒हे वस॑ति ॥ ७ ॥

०। ब्रा॒ह्मः । च॒तु॒र्थी॑म् । रा॒त्रिम् । अ॒ति॒थिः । १० ॥ ७ ॥

ये पुण्या॑नां पुण्या॑ लो॒कास्ताने॒व तेना॒व रुन्धे ॥ ८ ॥

ये । पु॒ण्या॑नाम् । पु॒ण्याः । १० ॥ ८ ॥

तद् यस्यै॒वं वि॒द्वान् ब्रा॒ह्मोप॑रि॒मिता॒ रात्री॑र॒ति॒थिर्गृ॒हे वस॑ति ॥ ९ ॥

तत् । यस्य । ए॒वम् । वि॒द्वान् । ब्रा॒ह्मः । अ॒परि॑मिताः । रा॒त्रीः । अ॒ति॒थिः । गृ॒हे । वस॑ति ॥ ९ ॥

य ए॒वाप॑रि॒मिताः पुण्या॑ लो॒कास्ताने॒व तेना॒व रुन्धे ॥ १० ॥

ये । ए॒व । अ॒परि॑मिताः । पु॒ण्याः । लो॒काः । तान् । ए॒व । तेन॑ । अ॒व । रु॒न्धे ॥ १० ॥

अथ॒ यस्या॒ब्रा॒ह्मो ब्रा॒ह्मब्र॒ह्मो ना॑म॒बिभ्र॒त्यति॒थिर्गृ॒हाना॑गच्छेत् ॥ ११ ॥

अथ । यस्य । अ॒ब्रा॒ह्मः । ब्रा॒ह्म॒ऽब्र॒ह्मः । ना॑म॒ऽबि॒भ्र॒ती । अ॒ति॒थिः । गृ॒हान् । आ॒ऽगच्छे॑त् ॥ ११ ॥

कर्षे॑दे॒नं न चै॒नं कर्षे॑त् ॥ १२ ॥

कर्षे॑त् । ए॒नम् । न । च । ए॒नम् । कर्षे॑त् ॥ १२ ॥

अ॒स्यै दे॒वता॑या उ॒द॒कं या॑चा॒मीमां॑ दे॒वतां॑ वा॒सय॑ इ॒मामि॑मां दे॒वता॑ परि॑

वे॒वे॒ष्मीत्ये॒नं परि॑ वे॒विष्या॑त् ॥ १३ ॥

अ॒स्यै । दे॒वता॑यै । उ॒द॒कम् । या॑चा॒मि । इ॒माम् । दे॒वता॑म् । वा॒सये॑ । इ॒माम् । इ॒माम् ।

दे॒वता॑म् । परि॑ । वे॒वे॒ष्मि । इति॑ । ए॒नम् । परि॑ । वे॒विष्या॑त् ॥ १३ ॥

तस्या॑मे॒वास्य॒ तद् दे॒वता॑यां हु॒तं भ॑वति॒ य ए॒वं वे॒द ॥ १४ ॥

तस्याम् । एव । अयम् । तत् । देवतायाम् । हुतम् । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ १४ ॥

इति द्वितीयेनुवाके षष्ठं पर्यायसूक्तम् ॥

स यत् प्राचीं दिशमनु व्यचलन्मारुतं शर्धो भूत्वानुव्यचिलन्मनोन्नादं
कृत्वा ॥ १ ॥

सः । यत् । प्राचीम् । दिशम् । अनु । विऽअचलत् । मारुतम् । शर्धः । भूत्वा । अनुऽव्यचि-
लत् । मनः । अन्नऽअदम् । कृत्वा ॥ १ ॥

मनसान्नादेनान्नमस्ति य एवं वेद ॥ २ ॥

मनसा । अन्नऽअदेन । अन्नम् । अस्ति । यः । ॥ २ ॥

स यद् दक्षिणां दिशमनु व्यचलदिन्द्रो भूत्वानुव्यचिलद् बलमन्नादं
कृत्वा ॥ ३ ॥

०। यत् । दक्षिणाम् । दिशम् । अनु । विऽअचलत् । इन्द्रः । भूत्वा । अनुऽव्यचिलत् ।
बलम् । अन्नऽअदम् । कृत्वा ॥ ३ ॥

बलेनान्नादेनान्नमस्ति य एवं वेद ॥ ४ ॥

बलेन । अन्नऽअदेन । अन्नम् । ॥ ४ ॥

स यत् प्रतीचीं दिशमनु व्यचलद् वरुणो राजा भूत्वानुव्यचिलदपोन्नादीः
कृत्वा ॥ ५ ॥

०। यत् । प्रतीचीम् । दिशम् । अनु । विऽअचलत् । वरुणः । राजा । भूत्वा । अनुऽव्यचि-
लत् । अपः । अन्नऽअदीः । कृत्वा ॥ ५ ॥

अद्भिरन्नादीभिरन्नमस्ति य एवं वेद ॥ ६ ॥

अत्ऽभिः । अन्नऽअदीभिः । अन्नम् । ॥ ६ ॥

स यदुदीचीं दिशमनु व्यचलत् सोमो राजा भूत्वानुव्यचिलत् सप्तर्षिभि-
हुत आहुतिमन्नादीं कृत्वा ॥ ७ ॥

०। यत् । उदीचीम् । दिशम् । अनु । विऽअचलत् । सोमः । राजा । भूत्वा । अनुऽव्यचि-
लत् । सप्तर्षिऽभिः । हुते । आऽहुतिम् । अन्नऽअदीम् । कृत्वा ॥ ७ ॥

आहुत्यान्नाद्यान्नमस्ति य एवं वेद ॥ ८ ॥

आऽहुत्या । अन्नऽअद्या । अन्नम् ॥ १० ॥ ८ ॥

स यद् ध्रुवां दिशमनु व्यचलद् विष्णुर्भूत्वानुव्यचिलद् विराजमन्नादीं
कृत्वा ॥ ९ ॥

०। यत् । ध्रुवाम् । दिशम् । अनु । विऽअचलत् । विष्णुः । भूत्वा । अनुऽव्यचिलद् ।
विऽराजम् । अन्नऽअदीम् । कृत्वा ॥ ९ ॥

विराजान्नाद्यान्नमस्ति य एवं वेद ॥ १० ॥

विऽराजा । अन्नऽअद्या । अन्नम् ॥ १० ॥ १० ॥

स यत् पशूननु व्यचलद् रुद्रो भूत्वानुव्यचिलदोषधीरन्नादीः कृत्वा ॥ ११ ॥

०। यत् । पशून् । अनु । विऽअचलत् । रुद्रः । भूत्वा । अनुऽव्यचिलत् । ओषधीः । अन्नऽ-
अदीः । कृत्वा ॥ ११ ॥

ओषधीभिरन्नादीभिरन्नमस्ति य एवं वेद ॥ १२ ॥

ओषधीभिः । अन्नऽअदीभिः । अन्नम् ॥ १० ॥ १२ ॥

स यत् पितृननु व्यचलद् यमो राजा भूत्वानुव्यचिलत् स्वधाकारमन्नादं
कृत्वा ॥ १३ ॥

०। यत् । पितृन् । अनु । विऽअचलत् । यमः । राजा । भूत्वा । अनुऽव्यचिलत् । स्वधाऽ-
कारम् । अन्नऽअदम् । कृत्वा ॥ १३ ॥

स्वधाकारेणान्नादेनान्नमस्ति य एवं वेद ॥ १४ ॥

स्वधाऽकारेण । अन्नऽअदेन । अन्नम् ॥ १० ॥ १४ ॥

स यन्मनुष्याऽननु व्यचलद्भिर्भूत्वानुव्यचिलत् स्वाहाकारमन्नादं
कृत्वा ॥ १५ ॥

०। यत् । मनुष्यान् । अनु । विऽअचलत् । अग्निः । भूत्वा । अनुऽव्यचिलत् । स्वाहाऽ-
कारम् । अन्नऽअदम् ॥ १० ॥ १५ ॥

स्वाहाकारेणान्नादेनान्नमस्ति य एवं वेद ॥ १६ ॥

स्वाहाऽकारेण । अन्नऽअदेन ॥ १० ॥ १६ ॥

स यदूर्ध्वा दिशमनु व्यचलद् बृहस्पतिर्भूत्वानुव्यचिलद् वषट्कारमन्नादं
कृत्वा ॥ १७ ॥

०। यत् । ऊर्ध्वम् । दिशम् । अनु । विऽअचलत् । बृहस्पतिः । भूत्वा । अनुऽव्यचिलत् ।
वषट्कारम् । अन्नऽअदम् । ० ॥ १७ ॥

वषट्कारेणान्नादेनान्नमस्ति य एवं वेद ॥ १८ ॥

वषट्कारेण । अन्नऽअदेन । ० ॥ १८ ॥

स यद् देवाननु व्यचलद्दीशानो भूत्वानुव्यचिलन्मन्युमन्नादं कृत्वा ॥ १९ ॥

०। यत् । देवान् । अनु । विऽअचलत् । ईशानः । भूत्वा । अनुऽव्यचिलत् । मन्युम् ।
अन्नऽअदम् । ० ॥ १९ ॥

मन्युनान्नादेनान्नमस्ति य एवं वेद ॥ २० ॥

मन्युना । अन्नऽअदेन । ० ॥ २० ॥

स यत् प्रजा अनु व्यचलत् प्रजापतिर्भूत्वानुव्यचिलत् प्राणमन्नादं
कृत्वा ॥ २१ ॥

०। यत् । प्रजाः । अनु । विऽअचलत् । प्रजापतिः । भूत्वा । अनुऽव्यचिलत् । प्राणम् ।
अन्नऽअदम् । ० ॥ २१ ॥

प्राणेनान्नादेनान्नमस्ति य एवं वेद ॥ २२ ॥

प्राणेन । अन्नऽअदेन । ० ॥ २२ ॥

स यत् सर्वानन्तर्देशाननु व्यचलत् परमेष्ठी भूत्वानुव्यचिलद् ब्रह्मान्ना-
दं कृत्वा ॥ २३ ॥

सः । यत् । सर्वान् । अन्तऽदेशान् । अनु । विऽअचलत् । परमेष्ठी । भूत्वा । अनुऽव्यचि-
लत् । ब्रह्म । अन्नऽअदम् । कृत्वा ॥ २३ ॥

ब्रह्मणान्नादेनान्नमस्ति य एवं वेद ॥ २४ ॥

ब्रह्मणा । अन्नऽअदेन । अन्नम् । अस्ति । यः । एवम् । वेद ॥ २४ ॥

इति द्वितीयेनुवाके सप्तमं पर्यायसूक्तम् ॥

तस्य वात्यस्य ॥ १ ॥

तस्य । वात्यस्य ॥ १ ॥

सप्त प्राणाः सप्तापानाः सप्त व्यानाः ॥ २ ॥

सप्त । प्राणाः । सप्त । अपानाः । सप्त । विऽआनाः ॥ २ ॥

तस्य ब्राह्मस्य । योस्य प्रथमः प्राण ऊर्ध्वो नामायं सो अग्निः ॥ ३ ॥

०। यः । अस्य । प्रथमः । प्राणः । ऊर्ध्वः । नाम । अयम् । सः । अग्निः ॥ ३ ॥

तस्य ब्राह्मस्य । योस्य द्वितीयः प्राणः प्रौढो नामासौ स आदित्यः ॥ ४ ॥

०। अस्य । द्वितीयः । प्राणः । प्रऽऊढः । नाम । असौ । सः । आदित्यः ॥ ४ ॥

तस्य ब्राह्मस्य । योस्य तृतीयः प्राणोऽभ्युद्भो नामासौ स चन्द्रमाः ॥ ५ ॥

०। अस्य । तृतीयः । प्राणः । अभिऽऊढः । नाम । असौ । सः । चन्द्रमाः ॥ ५ ॥

तस्य ब्राह्मस्य । योस्य चतुर्थः प्राणो विभूर्नामायं स पर्वमानः ॥ ६ ॥

०। अस्य । चतुर्थः । प्राणः । विऽभूः । नाम । अयम् । सः । पर्वमानः ॥ ६ ॥

तस्य ब्राह्मस्य । योस्य पञ्चमः प्राणो योनिर्नाम ता इमा आपः ॥ ७ ॥

०। अस्य । पञ्चमः । प्राणः । योनिः । नाम । ताः । इमाः । आपः ॥ ७ ॥

तस्य ब्राह्मस्य । योस्य षष्ठः प्राणः प्रियो नाम त इमे पशवः ॥ ८ ॥

अस्य । षष्ठः । प्राणः । प्रियः । नाम । ते । इमे । पशवः ॥ ८ ॥

तस्य ब्राह्मस्य । योस्य सप्तमः प्राणोपरिमितो नाम ता इमाः प्रजाः ॥ ९ ॥

०। अस्य । सप्तमः । प्राणः । अपरिऽमितः । नाम । ताः । इमाः । प्रजाः ॥ ९ ॥

इति द्वितीयेनुवाके अष्टमं पर्यायसूक्तम् ॥

तस्य ब्राह्मस्य । योस्य प्रथमोऽपानः सा पौर्णमासी ॥ १ ॥

०। प्रथमः । अपानः । सा । पौर्णऽमासी ॥ १ ॥

तस्य ब्राह्मस्य । योस्य द्वितीयोऽपानः साष्टका ॥ २ ॥

०। द्वितीयः । अपानः । सा । अष्टका ॥ २ ॥

तस्य ब्राह्मस्य । योस्य तृतीयोऽपानः सामावास्या ॥ ३ ॥

०। तृतीयः । अपानः । सा । अमाऽवास्या ॥ ३ ॥

१ So we with all our authorities. See R.w. २ A B C D E R S C s °भ्यूढो. We with K R V and De, the last changing °भ्यूढो to °भ्यूढो. ३ P J C P अभिऽऊढः । We with P. ४ D योनिर्नाम. ५ P ते । ६ P पश्वः । ७ B °मितौ. ८ A B R प्रथमोऽपानः. C °थमोऽपानः.

तस्य ब्राह्मणस्य । योस्य चतुर्थोऽपानः सा श्रद्धा ॥ ४ ॥

०। चतुर्थः । अपानः । सा । श्रद्धा ॥ ४ ॥

तस्य ब्राह्मणस्य । योस्य पञ्चमोऽपानः सा दीक्षा ॥ ५ ॥

०। पञ्चमः । अपानः । सा । दीक्षा ॥ ५ ॥

तस्य ब्राह्मणस्य । योस्य षष्ठोऽपानः स यज्ञः ॥ ६ ॥

०। षष्ठः । अपानः । सः । यज्ञः ॥ ६ ॥

तस्य ब्राह्मणस्य । योस्य सप्तमोऽपानस्ता इमा दक्षिणाः ॥ ७ ॥

सप्तमः । अपानः । ताः । इमाः । दक्षिणाः ॥ ७ ॥

इति द्वितीयेनुवाके नवमं पर्यायसूक्तम् ॥

तस्य ब्राह्मणस्य । योस्य प्रथमो व्यानः सेयं भूमिः ॥ १ ॥

०। अस्य । प्रथमः । विऽआनः । सा । इयम् । भूमिः ॥ १ ॥

तस्य ब्राह्मणस्य । योस्य द्वितीयो व्यानस्तदन्तरिक्षम् ॥ २ ॥

०। अस्य । द्वितीयः । विऽआनः । तत् । अन्तरिक्षम् ॥ २ ॥

तस्य ब्राह्मणस्य । योस्य तृतीयो व्यानः सा द्यौः ॥ ३ ॥

०। अस्य । तृतीयः । विऽआनः । सा । द्यौः ॥ ३ ॥

तस्य ब्राह्मणस्य । योस्य चतुर्थो व्यानस्तानि नक्षत्राणि ॥ ४ ॥

०। अस्य । चतुर्थः । विऽआनः । तानि । नक्षत्राणि ॥ ४ ॥

तस्य ब्राह्मणस्य । योस्य पञ्चमो व्यानस्त ऋतवः ॥ ५ ॥

०। अस्य । पञ्चमः । विऽआनः । ते । ऋतवः ॥ ५ ॥

तस्य ब्राह्मणस्य । योस्य षष्ठो व्यानस्त आर्तवाः ॥ ६ ॥

०। अस्य । षष्ठः । विऽआनः । ते । आर्तवाः ॥ ६ ॥

तस्य ब्राह्मणस्य । योस्य सप्तमो व्यानः स संवत्सरः ॥ ७ ॥

०। यः । अस्य । सप्तमः । विऽआनः । सः । सम्ऽवत्सरः ॥ ७ ॥

१ CR चतुर्थो°. २ AB^hBCR पञ्चमो°. We with DEK^mKS^mVD^cCs. ३ AB^hCK^mK^mR षष्ठो°. We with DEK^mKS^mVD^cCs. ४ AB^hBCKR सप्तमो°. We with DEK^mKS^mVD^cCs. ५ P ते । आर्तवः ।

तस्य ब्रात्यस्य । समानमर्थं परि यन्ति देवाः सँवत्सरं वा एतद्वतवोनु-
परियन्ति ब्रात्यं च ॥ ८ ॥

समानम् । अर्थम् । परि । यन्ति । देवाः । समऽवत्सरम् । वै । एतत् । ऋतवः । अनुऽप-
रियन्ति । ब्रात्यम् । च ॥ ८ ॥

तस्य ब्रात्यस्य । यदादित्यमभिसंविशन्त्यमावास्यां चैव तत्पौर्णमासीं च ॥ ९ ॥

० । यत् । आदित्यम् । अभिऽसंविशन्ति । अमाऽवास्याम् । च । एव । तत् । पौर्णऽमा-
सीम् । च ॥ ९ ॥

तस्य ब्रात्यस्य । एकं तदेषाममृतत्वमित्याहुतिरेव ॥ १० ॥

एकम् । तत् । एषाम् । अमृतऽत्वम् । इति । आऽहुतिः । एव ॥ १० ॥

इति द्वितीयेनुवाके दशमं पर्यायसूक्तम् ॥

तस्य ब्रात्यस्य ॥ १ ॥

तस्य । ब्रात्यस्य ॥ १ ॥

यदस्य दक्षिणमक्ष्यसौ स आदित्यो यदस्य सव्यमक्ष्यसौ स चन्द्रमाः ॥ २ ॥

यत् । अस्य । दक्षिणम् । अक्षि । असौ । सः । आदित्यः । यत् । अस्य । सव्यम् । अक्षि ।
असौ । सः । चन्द्रमाः ॥ २ ॥

योस्य दक्षिणः कर्णोयं सो अग्नियोस्य सव्यः कर्णोयं स पर्वमानः ॥ ३ ॥

यः । अस्य । दक्षिणः । कर्णः । अयम् । सः । अग्निः । यः । अस्य । सव्यः । कर्णः । अ-
यम् । सः । पर्वमानः ॥ ३ ॥

अहोरात्रे नासिके दितिश्चादितिश्च शीर्षकपाले सँवत्सरः शिरः ॥ ४ ॥

अहोरात्रे इति । नासिके इति । दितिः । च । अदितिः । च । शीर्षकपाले इति शीर्षक-
पाले । समऽवत्सरः । शिरः ॥ ४ ॥

अहो प्रत्यङ् ब्रात्यो रात्र्या प्राङ् नमो ब्रात्याय ॥ ५ ॥

अहो । प्रत्यङ् । ब्रात्यः । रात्र्या । प्राङ् । नमः । ब्रात्याय ॥ ५ ॥

द्वितीयेनुवाक एकादशं पर्यायसूक्तम् ॥

द्वितीयोनुवाकः ॥

इति पञ्चदशं काण्डं समाप्तम् ॥

कतिपुचित् कर्मसु शान्त्युदकं विहितम् । तेन हि आचमनप्रोक्षणावसेचनाप्लावनानि कर्तव्यानि भवन्ति । तच्चाग्न्यु-
दकं कतिभिश्चिच्छान्तिनामकैः सूक्तैः कर्तव्यं भवति । तन् कांस्यपात्रे कर्तव्यम् । तथाकरणात्पूर्वम् “अतिसृष्टो अपां वृषभः”
इति सूक्तेन अपोतिसृज्य अवकरं विसर्जयति । कांस्यपात्रे अपोवसिच्य तामिस्तन्मध्यगतं मलं निर्गमयतीत्यर्थः । इति
सांप्रदायिकाः । सूत्रितं हि । “अतिसृष्टो अपां वृषभ इत्यपोतिसृज्य” इति [कौ० १. ९] ॥

अतिसृष्टो अपां वृषभोतिसृष्टा अग्नयो दिव्याः ॥ १ ॥

अतिऽसृष्टः । अपाम् । वृषभः । अतिऽसृष्टाः । अग्नयः । दिव्याः ॥ १ ॥

रुजन् परिरुजन् मृणन् प्रमृणन् ॥ २ ॥

रुजन् । परिऽरुजन् । मृणन् । प्रऽमृणन् ॥ २ ॥

म्रोको मनोहा खनो निर्दाह आत्मदूषिस्तनूदूषिः ॥ ३ ॥

म्रोकः । मनऽहा । खनः । निऽदाहः । आत्मऽदूषिः । तनूऽदूषिः ॥ ३ ॥

इदं तमतिं सृजामि तं माभ्यवनिक्षि ॥ ४ ॥

इदम् । तम् । अतिं । सृजामि । तम् । मा । अभिऽअवनिक्षि ॥ ४ ॥

तेन तमभ्यतिसृजामो योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥ ५ ॥

तेन । तम् । अभिऽअतिसृजामः । यः । अस्मान् । द्वेष्टि । यम् । वयम् । द्विष्मः ॥ ५ ॥

अपामग्रमसि समुद्रं वोभ्यवसृजामि ॥ ६ ॥

अपाम् । अग्रम् । असि । समुद्रम् । वः । अभिऽअवसृजामि ॥ ६ ॥

योऽप्स्व१ग्निरतिं तं सृजामि म्रोकं खनिं तनूदूषिम ॥ ७ ॥

यः । अप्ऽसु । अग्निः । अतिं । तम् । सृजामि । म्रोकम् । खनिम् । तनूऽदूषिम ॥ ७ ॥

यो व आपोन्निराविवेश स एष यद् वो घोरं तदेतत् ॥ ८ ॥

यः । वः । आपः । अग्निः । आऽविवेश । सः । एषः । यत् । यः । घोरम् । तत् । ए-
तत् ॥ ८ ॥

इन्द्रस्य व इन्द्रियेणाभि विञ्चेत् ॥ ९ ॥

१ P °हाः । २ C D K V १ for ३. We with ^hBE^mĀ^mR^{ss}De Cs. ३ B C K V १
for ३. We with ^hBDE^mĀ^mR^{ss}De Cs. ४ P तत् ।

इन्द्रस्य । वः । इन्द्रियेण । अग्नि । सिञ्चेत् ॥ ९ ॥

अरिप्रा आपो अप रिप्रमस्मत् ॥ १० ॥

अरिप्राः । आपः । अप । रिप्रम् । अस्मत् ॥ १० ॥

मास्मदेनो वहन्तु प्र दुष्वभ्यं वहन्तु ॥ ११ ॥

प्र । अस्मत् । एनः । वहन्तु । प्र । दुःऽस्वभ्यम् । वहन्तु ॥ ११ ॥

शिवेन मा चक्षुषा पश्यतापः शिवया तन्वोप स्पृशत त्वचं मे ॥ १२ ॥

शिवेन । मा । चक्षुषा । पश्यत । आपः । शिवया । तन्वा । उप । स्पृशत । त्वचम् । मे ॥ १२ ॥

शिवानग्नीनप्सुषदो हवामहे मयि क्षत्रं वर्च आ धत्त देवीः ॥ १३ ॥

शिवान् । अग्नीन् । अप्सुऽसदः । हवामहे । मयि । क्षत्रम् । वर्चः । आ । धत्त । देवीः ॥ १३ ॥

इति प्रथमेनुवाके प्रथमं पर्यायसूक्तम् ॥

मरणं व्यसनं चैव बन्धनं च विशेषतः ।

प्रणिपातोन्मत्तता वा दैवोपहृतिरेव च ।

पुत्रादिधननाशश्च गृहे दोषान् बहूनपि ।

एतानि सर्वाणि कानिचिद्वा तेषां मध्ये यथा शत्रोर्भवन्ति तथोद्देशेन यत् कर्म तद् अभिचारकर्म । एतन्नामकः कर्मविशेषः । तादृशस्याभिचारकर्मणः समाप्ती अवश्यं ज्ञात्वा “निर्दुर्मण्यः” इति सूक्तेन सर्वोपधिभिर्नाम कैश्चिदोपधिविशेषैरात्मानम् अभिमृशति । तद् उक्तं कौशिकेन । “निर्दुर्मण्य इति संधाव्याभिमृशति” इति [कौ० ६. ३] ॥ अभिचारं कृत्वा कर्ता शान्तिमिमां करोतीत्यर्थः ॥

तथा उपनयनकर्मणि अनेन सूक्तेन कुङ्कुमचन्दनसर्वोपध्यादिना शरीरं समालभ्य आत्मानम् अभिमन्त्रयत आयुष्कामः । सूत्रितं हि । “निर्दुर्मण्य इति संधाव्य” इति [कौ० ७. ९] ॥

तथा चक्षुरादीन्द्रियदार्ढ्यकामः अरण्ये गत्वा अनेन सूक्तेन सर्वोपधिम अभिमन्त्र्य अनुलोमं प्रलिम्पति । तथा च सूत्रम् । “निर्दुर्मण्य इति सर्वसुरभिचूर्णैररण्येऽप्रतीहारं प्रलिम्पति” इति [कौ० ७. ९] ॥

श्रोत्रं वाग् मनश्चक्षुर्दन्ता नासिका अन्यच्च सर्वं विकलेन्द्रियं दृढं भवति । यो विकलेन्द्रियस्तस्येदं कर्म ॥

निर्दुर्मण्य ऊर्जा मधुमती वाक् ॥ १ ॥

निः । दुःऽअर्मण्यः । ऊर्जा । मधुमती । वाक् ॥ १ ॥

मधुमती स्थ मधुमती वाचमुदेयम् ॥ २ ॥

मधुमती । स्थ । मधुमतीम् । वाचम् । उदेयम् ॥ २ ॥

१ P देवीः । २ None of our authorities have ऊर्जाः । ३ B मधुमतीः । ४ P P J मधुमती । J once had the visarga, but has subsequently removed it. We with Cr.

उपहृतो मे गोपा उपहृतो गोपीयः ॥ ३ ॥

उपहृतः । मे । गोपाः । उपहृतः । गोपीयः ॥ ३ ॥

सुश्रुतौ कर्णौ भद्रश्रुतौ कर्णौ भद्रं शोकं श्रूयासम् ॥ ४ ॥

सुश्रुतौ । कर्णौ । भद्रश्रुतौ । कर्णौ । भद्रम् । शोकम् । श्रूयासम् ॥ ४ ॥

सुश्रुतिश्च मोर्पश्रुतिश्च मा हांसिष्टां सौपर्णं चक्षुरजस्यं ज्योतिः ॥ ५ ॥

सुश्रुतिः । च । मा । उपश्रुतिः । च । मा । हांसिष्टाम् । सौपर्णम् । चक्षुः । अजस्रम् ।

ज्योतिः ॥ ५ ॥

ऋषीणां प्रस्तरोऽसि नमोऽस्तु देवाय प्रस्तुराय ॥ ६ ॥

ऋषीणाम् । प्रस्तरः । असि । नमः । अस्तु । देवाय । प्रस्तुराय ॥ ६ ॥

इति प्रथमेनुवाकं त्रितोयं पर्यायसूत्रम् ॥

उपनयने “मूर्धाहं” “नमिरहम्” इति सूक्तान्याम् आचम्यनिष्ठार्थं माणवकः उपनयनं आदित्यः - तिष्ठति । एवं उपनयनं कौशिकेन । “मूर्धाहम् [१६.३] विषासहिम् [१७.१] इत्युपनयनं उपनिषत्” इत्यादि [श्री ७.३] ।

मूर्धाहं रयीणां मूर्धा समानानां भूयासम् ॥ १ ॥

मूर्धा । अहम् । रयीणाम् । मूर्धा । समानानाम् । भूयासम् ॥ १ ॥

रुजश्च मा वेनश्च मा हांसिष्टां मूर्धा च मा विधर्मा च मा हांसिष्टाम् ॥ २ ॥

रुजः । च । मा । वेनः । च । मा । हांसिष्टाम् । मूर्धा । च । मा । विधर्मा । च । मा ।

हांसिष्टाम् ॥ २ ॥

उर्वश्च मा चमसश्च मा हांसिष्टां धर्ता च मा धरुणश्च मा हांसिष्टाम् ॥ ३ ॥

उर्वः । च । मा । चमसः । च । मा । हांसिष्टाम् । धर्ता । च । मा । धरुणः । च । मा ॥ ३ ॥

विमोकश्च माद्रपविश्च मा हांसिष्टामाद्रदानुश्च मा मातरिश्वा च मा

हांसिष्टाम् ॥ ४ ॥

विमोकः । च । मा । आद्रपविः । च । मा । हांसिष्टाम् । आद्रदानुः । च । मा । मा-

तरिश्वा । च । मा । हांसिष्टाम् ॥ ४ ॥

बृहस्पतिर्म आत्मा नृमणा नाम ह्यः ॥ ५ ॥

बृहस्पतिः । मे । आत्मा । नृऽमनाः । नाम । हृद्यः ॥ ५ ॥

असंतापं मे हृद्यमुर्वी गव्यूतिः समुद्रो अस्मि विधर्मणा ॥ ६ ॥

असम्ऽतापम् । मे । हृद्यम् । उर्वी । गव्यूतिः । समुद्रः । अस्मि । विऽधर्मणा ॥ ६ ॥

इति प्रथमेनुवाके तृतीयं पर्यायसूक्तम् ॥

“नाभिरहम्” इति सूक्तस्य पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

नाभिरहं रयीणां नाभिः समानानां भूयासम् ॥ १ ॥

नाभिः । अहम् । रयीणाम् । नाभिः । समानानाम् । भूयासम् ॥ १ ॥

स्वासदसि सूषा अमृतो मर्त्येष्व ॥ २ ॥

सुऽश्वासत् । असि । सुऽउषाः । अमृतः । मर्त्येषु । आ ॥ २ ॥

मा मां प्राणो हासीन्मो अपानो विहाय परां गात् ॥ ३ ॥

मा । माम् । प्राणः । हासीत् । मो इति । अपानः । अवऽहाय । परां । गात् ॥ ३ ॥

सूर्यो माहः पात्वग्निः पृथिव्या वायुरन्तरिक्षाद् यमो मनुष्येभ्यः सर-
स्वती पार्थिवेभ्यः ॥ ४ ॥

सूर्यः । मा । अहः । पातु । अग्निः । पृथिव्याः । वायुः । अन्तरिक्षात् । यमः । मनुष्येभ्यः ।

सरस्वती । पार्थिवेभ्यः ॥ ४ ॥

प्राणापानौ मा मां हासिष्टं मा जने प्र मेषि ॥ ५ ॥

प्राणापानौ । मा । मा । हासिष्टम् । मा । जने । प्र । मेषि ॥ ५ ॥

स्वस्त्यद्योषसो दोषसश्च सर्वे आपः सर्वगणो अशीय ॥ ६ ॥

स्वस्ति । अद्य । उपसः । दोषसः । च । सर्वे । आपः । सर्वेऽगणः । अशीय ॥ ६ ॥

शक्करी स्य पशवो मोषं स्तेषुर्मित्रावरुणौ मे प्राणापानावग्निर्मे दक्षं द-
धानु ॥ ७ ॥

१ P J °मना । २ K पूषा. E पूषा. ३ A B C E R C s P J C p मां. We with D K K S V D c P. ४ A B C E K R °नोवहाय. We with D K S V D c C s. ५ P मा । ६ A B C D E R S D c C s °स्त्य३° for °स्त्य१°. K K V °स्त्य३°. ७ A D E R C s °द्यो° (which means १). C K १. P C p अद्य । We with K S V D c. ८ P आपः । ९ P आशीय । १० B B शक्करीः.

शकरीः । स्थ । पशवः । मा । उप । स्थेपुः । मित्रावरुणौ । मे । प्राणापानौ । अग्निः ।
मे । दक्षम् । दधातु ॥ ७ ॥

प्रथमेनुवाके चतुर्थं पर्यायसूक्तम् ॥

इति प्रथमोनुवाकः ॥

दुःस्वप्नदर्शने शान्तावेतत् पर्यायसूक्तं विनियुज्यते । तद्यथा । “विद्म ते स्वप्न” इत्येकेन पर्यायेण दुःस्वप्नं दृष्ट्वा मुखं विमार्ष्टि ॥
तथा अतिघोरं दुःस्वप्नं दृष्ट्वा अनेन सूक्तेन मैथ्रधान्यं पुरोदाशं जुहोति ॥

तथा “विद्म ते स्वप्न” इति सूक्तेन दुःस्वप्नं दृष्ट्वा पार्श्वेन द्वितीयेन भूयते । येन पार्श्वेन दुःस्वप्नो दृष्टस्मात्तोन्येन पार्श्वेन
शेत इत्यर्थः ॥

तथा अनेन सूक्तेन अन्नं स्वप्ने दृष्ट्वा निरीक्षते ॥

तद् उक्तं कौशिकेन । “विद्म ते स्वप्नेति सर्वेषाम् अप्ययः” इति [कौ० ५. १०] ॥

विद्म ते स्वप्न जनित्रं ग्राह्याः पुत्रोऽसि यमस्य करणः ॥ १ ॥

विद्म । ते । स्वप्न । जनित्रम् । ग्राह्याः । पुत्रः । असि । यमस्य । करणः ॥ १ ॥

अन्तर्कोसि मृत्युरसि ॥ २ ॥

अन्तर्कः । असि । मृत्युः । असि ॥ २ ॥

तं त्वा स्वप्न तथा सं विद्म स नः स्वप्न दुष्पञ्चयात् पाहि ॥ ३ ॥

तम् । त्वा । स्वप्न । तथा । सम् । विद्म । सः । नः । स्वप्न । दुःऽस्वप्न्यात् । पाहि ॥ ३ ॥

विद्म ते स्वप्न जनित्रं निर्ऋत्याः पुत्रोऽसि यमस्य करणः ॥ ४ ॥

०। जनित्रम् । निःऽऋत्याः । पुत्रः ॥ ४ ॥

विद्म ते स्वप्न जनित्रमभूत्याः पुत्रोऽसि ॥ ५ ॥

०। जनित्रम् । अभूत्याः । पुत्रः ॥ ५ ॥

विद्म ते स्वप्न जनित्रं निर्भूत्याः पुत्रोऽसि ॥ ६ ॥

०। जनित्रम् । निःऽभूत्याः । पुत्रः ॥ ६ ॥

विद्म ते स्वप्न जनित्रं पराभूत्याः पुत्रोऽसि ॥ ७ ॥

०। जनित्रम् । पराऽभूत्याः । पुत्रः ॥ ७ ॥

विद्म ते स्वप्न जनित्रं देवजामीनां पुत्रोऽसि यमस्य करणः ॥ ८ ॥

वि॒द्य । ते । स्व॒प्न । ज॒नित्र॑म् । दे॒वऽज॒ामी॒नाम् । पु॒त्रः । अ॒सि । य॒मस्य॑ । कर॑णः ॥ ८ ॥

अ॒न्त॒को॒सि मृ॒त्युर॑सि ॥ ९ ॥

अ॒न्त॒कः । अ॒सि । मृ॒त्युः । अ॒सि ॥ ९ ॥

तं त्वा॑ स्व॒प्न त॒था सं वि॒द्य स नः॑ स्व॒प्न दु॒र्ध्व॒भ्यात् पा॒हि ॥ १० ॥

तम् । त्वा॑ । स्व॒प्न । त॒था । स॒म् । वि॒द्य । सः । नः॑ । स्व॒प्न । दुः॑ऽस्व॒भ्यात् । पा॒हि ॥ १० ॥

इति द्वितीयेनुवाके प्रथमं पर्यायसूक्तम् ॥

अभिचारकर्मणि “अजैष्म” इत्यादिपर्यायसूक्तत्रुष्टयेन शत्रुषु पाशान् बद्धाभिमन्त्र्य निखनति ॥

तथा तत्रैव कर्मणि अनेन पर्यायचतुष्टयेन “अगन्म स्वः” इति अवसानद्वयवर्जितेन पदेपदे पाशान् वृश्चति ॥

तथा तत्रैव कर्मणि अनेन अवसानद्वयवर्जितेन अधिपाशान् बाधकान् शङ्कन् संक्षुभ्य अष्ट्रेभ्यस्यति ॥

तथा तत्रैव कर्मणि एतैश्चतुभिः पर्यायैः “अगन्म स्वः” इत्यवसानद्वयवर्जितै रक्तशालिक्षीरीदनम् अभिमन्त्र्य ददाति ॥

तथा तत्रैव कर्मणि उक्तैरेव पर्यायैर्वृषभं संपातवन्तं कृत्वा शत्रुगृहान् अभि सृजति ॥

तथा तत्रैव कर्मणि उक्तैः पर्यायैर्गतेर्ध्मावन्तरेणावलेखनीं स्थाणीं निबध्य द्वादशरात्रं संपातान् आनयति ॥

सूत्रितं हि “अजैष्मेत्यधिपाशान् आदधाति । पदेपदे पाशान् वृश्चति । अधिपाशान् बाधकां छङ्कूस्तान् संक्षुभ्य संनद्य भ्र-
ष्ट्रेभ्यस्यति । अशिशिषोः क्षीरीदनादीनि त्रीणि । गतेर्ध्मावन्तरेणावलेखनीं स्थाणीं निबध्य द्वादशरात्रं संपातान् अभ्यतिन-
यति” इति [कौ० ६. ३] ॥

“अगन्म स्वः” इत्यवसानद्वयेन आदित्यम् ईक्षते सर्वेषु तन्त्रेषु । तदुक्तं कौशिकेन । “अगन्म स्वरेत्यादित्यमीक्षते”
इति [कौ० १. ६] ॥

अजैष्माद्यास॑नामाद्याभू॒माना॑गसो व॒यम् ॥ १ ॥

अ॒जैष्म । अ॒द्य । अ॒स॑ना॒म । अ॒द्य । अ॒भू॑म । अ॒ना॑ग॒सः । व॒यम् ॥ १ ॥

उषो॑ यस्माद् दु॒र्ध्व॒भ्यादभैष्माप॑ तदु॒च्छ॒तु ॥ २ ॥

उ॒षः । य॒स्मात् । दुः॑ऽस्व॒भ्यात् । अ॒भैष्म । अ॒प । तत् । उ॒च्छ॒तु ॥ २ ॥

द्विष॑ते तत् परा॑ वह॒ शप॑ते तत् परा॑ वह ॥ ३ ॥

द्वि॒ष॒ते । तत् । प॒रा । व॒ह । श॒प॒ते । तत् । प॒रा । व॒ह ॥ ३ ॥

यं द्वि॒ष्मो यच्च॑ नो॒ द्वेष्टि॑ तस्मा॑ ए॒नद् ग॒मया॑मः ॥ ४ ॥

य॒म् । द्वि॒ष्मः । य॒त् । च॒ । नः॑ । द्वे॒ष्टि । त॒स्मै । ए॒न॒त् । ग॒म॒या॒मः ॥ ४ ॥

उषा॑ दे॒वी वा॒चा सं॒वि॒दु॒ना वाग् दे॒व्यु॒षसा॑ सं॒वि॒दु॒ना ॥ ५ ॥

१ B B E D R S De दुःध्व०. We with A C K K V. २ B R S De दुःध्व०. ३ So we with all our authorities. See R.w. ४ P ए॒न॒म् । ५ D दुःध्व०. A B B R D C S दुःध्व०. C E K K S V दुःध्व०.

उषाः । देवी । वाचा । सम्ऽविदाना । वाक् । देवी । उषसा । सम्ऽविदाना ॥ ५ ॥

उषस्पतिर्वाचस्पतिना संविदानो वाचस्पतिरुषस्पतिना संविदानः ॥ ६ ॥

उषः । पतिः । वाचः । पतिना । सम्ऽविदानः । वाचः । पतिः । उषः । पतिना । सम्ऽविदानः ॥ ६ ॥

तेऽमुष्मै परा वहन्त्वरायान् दुर्णाम्नः सदान्वाः ॥ ७ ॥

ते । अमुष्मै । परा । वहन्तु । अरायान् । दुऽनास्रः । सदान्वाः ॥ ७ ॥

कुम्भीका दूषीकाः पीयकान् ॥ ८ ॥

कुम्भीकाः । दूषीकाः । पीयकान् ॥ ८ ॥

जाग्रदुष्वेभ्यं स्वप्नेदुष्वेभ्यम् ॥ ९ ॥

जाग्रत्ऽदुऽस्वप्नम् । स्वप्नेऽदुऽस्वप्नम् ॥ ९ ॥

अनागमिष्यतो वरानविस्तेः संकल्पानमुच्या द्रुहः पाशान् ॥ १० ॥

अनागमिष्यतः । वरान् । अविस्तेः । सम्ऽकल्पान् । अमुच्याः । द्रुहः । पाशान् ॥ १० ॥

तदमुष्मा अग्ने देवाः परा वहन्तु वधिर्यथासद् विथुरो न साधुः ॥ ११ ॥

तत् । अमुष्मै । अग्ने । देवाः । परा । वहन्तु । वध्रिः । यथा । असत् । विथुरः । न ।

साधुः ॥ ११ ॥

इति द्वितीयेनुवाके द्वितीयं पर्यायसूक्तम् ॥

तेनैनं विध्याम्यभूत्यैनं विध्यामि निर्भूत्यैनं विध्यामि पराभूत्यैनं विध्यामि

ग्राह्यैनं विध्यामि तमसैनं विध्यामि ॥ १ ॥

तेन । एनम् । विध्यामि । अभूत्या । एनम् । विध्यामि । निऽभूत्या । एनम् । विध्यामि ।

पराऽभूत्या । एनम् । विध्यामि । ग्राह्या । एनम् । विध्यामि । तमसा । एनम् । वि-

ध्यामि ॥ १ ॥

देवानामेनं घोरैः क्रूरैः प्रैषैरभिप्रेष्यामि ॥ २ ॥

देवानाम् । एनम् । घोरैः । क्रूरैः । प्रऽप्रेषैः । अभिऽप्रेष्यामि ॥ २ ॥

१ B V १ for २. २ B E R D: °दुःप्त् . We with A B C D K K S V C s P P J C p.
३ P °चाः । ४ R w read °सद्विथुरो . All our authorities have °सद्विथुरो . R w's MSS.
also have the same accent here as our authorities (rule Whitney's Index).

वैश्वानरस्यैनं दंष्ट्रयोरपि दधामि ॥ ३ ॥

वैश्वानरस्य । एनम् । दंष्ट्रयोः । अपि । दधामि ॥ ३ ॥

एवानेवाव सा गरत् ॥ ४ ॥

एव । अनेव । अव । सा । गरत् ॥ ४ ॥

योऽस्मान् द्वेष्टि तमात्मा द्वेष्टु यं वयं द्विष्मः स आत्मानं द्वेष्टु ॥ ५ ॥

यः । अस्मान् । द्वेष्टि । तम् । आत्मा । द्वेष्टु । यम् । वयम् । द्विष्मः । सः । आत्मानम् । द्वेष्टु ॥ ५ ॥

निर्विषन्तं दिवो निः पृथिव्या निरन्तरिक्षाद् भजाम ॥ ६ ॥

निः । विषन्तम् । दिवः । निः । पृथिव्याः । निः । अन्तरिक्षात् । भजाम ॥ ६ ॥

सुयामंश्चाक्षुषं ॥ ७ ॥

सुयामन् । चाक्षुषं ॥ ७ ॥

इदमहमांमुष्यायणेऽमुष्याः पुत्रे दुःस्वप्नं मृजे ॥ ८ ॥

इदम् । अहम् । आमुष्यायणे । अमुष्याः । पुत्रे । दुःस्वप्नम् । मृजे ॥ ८ ॥

यदुदोऽदो अभ्यगच्छन् यद् दोषा यत् पूर्वो रात्रिम् ॥ ९ ॥

यत् । उदः । अदः । अभ्यगच्छन् । यत् । दोषा । यत् । पूर्वम् । रात्रिम् ॥ ९ ॥

यज्जाग्रद् यत् सुप्तो यद् दिवा यन्नक्तम् ॥ १० ॥

यत् । जाग्रत् । यत् । सुप्तः । यत् । दिवा । यत् । नक्तम् ॥ १० ॥

यदहरहरभिगच्छामि तस्मादेनमव दये ॥ ११ ॥

यत् । अहः । अहः । अभिगच्छामि । तस्मात् । एनम् । अव । दये ॥ ११ ॥

तं जहि तेन मन्दस्व तस्य पृथीरपि शृणीहि ॥ १२ ॥

तम् । जहि । तेन । मन्दस्व । तस्य । पृथीः । अपि । शृणीहि ॥ १२ ॥

१ CV यो१०. २ B^{SS} °चाक्षुषः. ३ P °यामम्. We with P J Cr. ४ B C E K R De C^s दुःस्वप्न°. We with A B D K S V. ५ All our authorities have °च्छन् distinctly. R w's MSS. too have, it appears from the *Index*, the same reading. The emendation to °च्छम् made by R w does not appear to be quite necessary, though at first sight desirable. ६ B B E यद्दिवा. ७ R S C^s दयेत्. ८ C K K V C^s P J Cr °ष्टी°. We with A B D E R S De P.

स मा जीवीत् तं प्राणो जहातु ॥ १३ ॥

सः । मा । जीवीत् । तम् । प्राणः । जहातु ॥ १३ ॥

इति द्वितीयेनुवाके तृतीयं पर्यायसूक्तम् ॥

जितमस्माकमुज्जिन्नमस्माकमृतमस्माकं तेजोस्माकं ब्रह्मास्माकं स्वरिस्माकं
यज्ञोऽस्माकं पशवोस्माकं प्रजा अस्माकं वीरा अस्माकम् ॥ १ ॥

जितम् । अस्माकम् । उत्ऽभिन्नम् । अस्माकम् । अमृतम् । अस्माकम् । तेजः । अस्माकम् ।
ब्रह्म । अस्माकम् । स्वरिः । अस्माकम् । यज्ञः । अस्माकम् । पशवः । अस्माकम् । प्रजः ।
अस्माकम् । वीराः । अस्माकम् ॥ १ ॥

तस्मादमुं निर्भजामोमुमांमुष्यायणमुष्याः पुत्रमसौ यः ॥ २ ॥

तस्मात् । अमुम् । निः । भजामः । अमुम् । अमुष्यायणम् । अमुष्याः । पुत्रम् । असौ ।
यः ॥ २ ॥

स ग्राह्याः पाशान्मा मोचि ॥ ३ ॥

सः । ग्राह्याः । पाशात् । मा । मोचि ॥ ३ ॥

तस्येदं वर्चस्तेजः प्राणमायुर्नि वेष्टयामीदमेनमधराञ्च पादयामि ॥ ४ ॥

तस्य । इदम् । वर्चः । तेजः । प्राणम् । आयुः । नि । वेष्टयामि । इदम् । एनम् । अध-
राञ्चम् । पादयामि ॥ ४ ॥

जितम् ०।० । स निर्ऋत्याः पाशान्मा मोचि । ० ॥ ५ ॥

०। सः । निःऽऋत्याः । पाशात् । ० ॥ ५ ॥

जितम् ०।० । सोभूत्याः पाशान्मा मोचि । ० ॥ ६ ॥

०। सः । अभूत्याः । पाशात् । ० ॥ ६ ॥

जितम् ०।० । स निर्भूत्याः पाशान्मा मोचि । ० ॥ ७ ॥

०। सः । निःऽभूत्याः । पाशात् । ० ॥ ७ ॥

जितम् ०।० । स पराभूत्याः पाशान्मा मोचि । ० ॥ ८ ॥

०। सः । पराऽभूत्याः । पाशात् । ० ॥ ८ ॥

जितम् ०।० । स देवजामीनां पाशान्मा मोचि । ० ॥ ९ ॥

०। सः । देवजामीनाम् । पाशात् । ० ॥ ९ ॥

जितम् ०।० । स बृहस्पतेः पाशान्मा मोचि । ० ॥ १० ॥

०। सः । बृहस्पतेः । पाशात् । ० ॥ १० ॥

जितम् ०।० । स प्रजापतेः पाशान्मा मोचि । ० ॥ ११ ॥

०। सः । प्रजापतेः । पाशात् । ० ॥ ११ ॥

जितम् ०।० । स ऋषीणां पाशान्मा मोचि । ० ॥ १२ ॥

०। सः । ऋषीणाम् । पाशात् । ० ॥ १२ ॥

जितम् ०।० । स अर्षेयाणां पाशान्मा मोचि । ० ॥ १३ ॥

०। सः । अर्षेयाणाम् । पाशात् । ० ॥ १३ ॥

जितम् ०।० । सोङ्गिरसां पाशान्मा मोचि । ० ॥ १४ ॥

०। सः । अङ्गिरसाम् । पाशात् । ० ॥ १४ ॥

जितम् ०।० । स आङ्गिरसानां पाशान्मा मोचि । ० ॥ १५ ॥

०। सः । आङ्गिरसानाम् । पाशात् । ० ॥ १५ ॥

जितम् ०।० । सोथर्वणां पाशान्मा मोचि । ० ॥ १६ ॥

०। सः । अथर्वणाम् । पाशात् । ० ॥ १६ ॥

जितम् ०।० । स आथर्वणानां पाशान्मा मोचि । ० ॥ १७ ॥

०। सः । आथर्वणानाम् । पाशात् । ० ॥ १७ ॥

जितम् ०।० । स वनस्पतीनां पाशान्मा मोचि । ० ॥ १८ ॥

०। सः । वनस्पतीनाम् । पाशात् । ० ॥ १८ ॥

जितम् ०।० । स वानस्पत्यानां पाशान्मा मोचि । ० ॥ १९ ॥

०। सः । वानस्पत्यानाम् । पाशात् । ० ॥ १९ ॥

जितम् ०।० । स ऋतूनां पाशान्मा मोचि । ० ॥ २० ॥

०। सः । ऋतूनाम् । पाशात् । ० ॥ २० ॥

जितम् ०।० । स आर्तवानां पाशान्मा मोचि । ० ॥ २१ ॥

०। सः । आर्तवानाम् । पाशात् । ० ॥ २१ ॥

जितम् ०।० । स मासानां पाशान्मा मोचि । ० ॥ २२ ॥

०। सः । मासानाम् । पाशात् । ० ॥ २२ ॥

जितम् ०।० । सोर्धमासानां पाशान्मा मोचि । ० ॥ २३ ॥

०। सः । अर्धमासानाम् । पाशात् । ० ॥ २३ ॥

जितम् ०।० । सोहोरात्रयोः पाशान्मा मोचि । ० ॥ २४ ॥

०। सः । अहोरात्रयोः । पाशात् । ० ॥ २४ ॥

जितम् ०।० । सोहोः संयतोः पाशान्मा मोचि । ० ॥ २५ ॥

०। सः । अहोः । समुद्यतोः । पाशात् । ० ॥ २५ ॥

जितम् ०।० । स द्यावापृथिव्योः पाशान्मा मोचि । ० ॥ २६ ॥

०। सः । द्यावापृथिव्योः । पाशात् । ० ॥ २६ ॥

जितम् ०।० । स इन्द्राद्व्योः पाशान्मा मोचि । ० ॥ २७ ॥

०। सः । इन्द्राद्व्योः । पाशात् । ० ॥ २७ ॥

जितम् ०।० । स मित्रावरुणयोः पाशान्मा मोचि । ० ॥ २८ ॥

०। सः । मित्रावरुणयोः । पाशात् । ० ॥ २८ ॥

जितम् ०।० । स राज्ञो वरुणस्य पाशान्मा मोचि । ० ॥ २९ ॥

०। सः । राज्ञः । वरुणस्य । पाशात् । ० ॥ २९ ॥

जितमस्माकमुद्भिन्नमस्माकमृतमस्माकं तेजोस्माकं ब्रह्मास्माकं स्वरिस्माकं

यज्ञोऽस्माकं पशवोऽस्माकं प्रजा अस्माकं वीरा अस्माकम् ॥ ३० ॥

०। अस्माकम् । उद्भूतम् । अस्माकम् । तेजः । अस्माकम् । ब्रह्म । अस्माकम् । स्वः । अस्माकम् । यज्ञः । अस्माकम् । पशवः । अस्माकम् । प्रजाः । अस्माकम् । वीराः । अस्माकम् ॥ ३० ॥

तस्मादमुं निर्भजामोमुमामुप्यायणमुप्याः पुत्रमसौ यः ॥ ३१ ॥

तस्मात् । अमुम् । निः । भजामः । अमुम् । आमुप्यायणम् । अमुप्याः । पुत्रम् । असौ ।

यः ॥ ३१ ॥

स मृत्योः पङ्क्तिंशात् पाशान्मा मोचि ॥ ३२ ॥

सः । मृत्योः । पङ्क्तिंशात् । पाशात् । मा । मोचि ॥ ३२ ॥

तस्येदं वर्चस्तेजः प्राणमायुर्नि वेष्टयामीदमेनमधराञ्च पादयामि ॥ ३३ ॥

तस्य । इदम् । वर्चः । तेजः । प्राणम् । आयुः । नि । वेष्टयामि । इदम् । एनम् । अध-
राञ्चम् । पादयामि ॥ ३३ ॥

इति द्वितीयेनुवाके चतुर्थे पर्यायसूक्तम् ॥

जितमस्माकमुद्भिन्नमस्माकमभ्युष्टिं विश्वाः पृतना अरातीः ॥ १ ॥

जितम् । अस्माकम् । उत्भिन्नम् । अस्माकम् । अभि । अस्थाम् । विश्वाः । पृतनाः ।
अरातीः ॥ १ ॥

तदुग्निराह तदु सोम आह पूषा मा धात् सुकृतस्य लोके ॥ २ ॥

तत् । अग्निः । आह । तत् । ऊं इति । सोमः । आह । पूषा । मा । धात् । सुकृतस्य ।
लोके ॥ २ ॥

अगन्म स्वर्गः स्वरिगन्म सं सूर्यस्य ज्योतिषागन्म ॥ ३ ॥

अगन्म । स्वर्गः । स्वरिगन्म । सम् । सूर्यस्य । ज्योतिषा । अगन्म ॥ ३ ॥

वस्योभूयाय वसुमान् यज्ञो वसु वंशिषीय वसुमान् भूयासं वसु मयि
धेहि ॥ ४ ॥

वस्यः भूयाय । वसुमान् । यज्ञः । वसु । वंशिषीय । वसुमान् । भूयासम् । वसु ।
मयि । धेहि ॥ ४ ॥

द्वितीयेनुवाके पञ्चमं पर्यायसूक्तम् ॥

द्वितीयोनुवाकः ॥

इति षोडशं काण्डं समाप्तम् ॥

The Second Paryāya of the Second Anuvāka of the Eleventh Kāṇḍa divided into Seventy two Avasānas according to the instructions contained in the Sarvānukramanikā quoted in the Critical Notice (See Vol. I. page 29).

ततश्चैनमन्येन शीर्ष्णा प्राशीर्येन चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ॥ १ ॥

ततः । त्व । एनम् । अन्येन । शीर्ष्णा । प्रऽआशीः । येन । च । एनम् । पूर्वं । ऋषयः ।
प्रऽआश्नन् ॥ १ ॥

ज्येष्ठतस्ते प्रजा मरिष्यतीत्येनमाह ॥ २ ॥

ज्येष्ठतः । ते । प्रऽजा । मरिष्यति । इति । एनम् । आह ॥ २ ॥

तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न प्रत्यञ्चम् ॥ ३ ॥

तम् । वै । अहम् । न । अर्वाञ्चम् । न । पराञ्चम् । न । प्रत्यञ्चम् ॥ ३ ॥

बृहस्पतिना शीर्ष्णा ॥ ४ ॥

बृहस्पतिना । शीर्ष्णा ॥ ४ ॥

तेनैनं प्राशिषं तेनैनमजीगमम् ॥ ५ ॥

तेन । एनम् । प्र । आशिषम् । तेन । एनम् । अजीगमम् ॥ ५ ॥

एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः ॥ ६ ॥

एषः । वै । ओदनः । सर्वऽअङ्गः । सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः ॥ ६ ॥

सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ ७ ॥

सर्वऽअङ्गः । एव । सर्वऽपरुः । सर्वऽतनूः । सम् । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ ७ ॥

ततश्चैनमन्याभ्यां श्रोत्राभ्यां प्राशीर्याभ्यां चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ॥ ८ ॥

एनम् । अन्याभ्याम् । श्रोत्राभ्याम् । प्रऽआशीः । याभ्याम् । च । १० ॥ ८ ॥

बधिरो भविष्यतीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न
प्रत्यञ्चम् ॥ ९ ॥

बधिरः । भविष्यति । इति । १०० ॥ ९ ॥

द्वासप्ततिरवसत्तानि. का० ११. अ० २. पर्याय २.

द्यावापृथिवीभ्या श्रोत्राभ्याम् ॥ १० ॥

द्यावापृथिवीभ्याम् । श्रोत्राभ्याम् ॥ १० ॥

ताभ्यामेनं प्राशिषं ताभ्यामेनमजीगमम् । एष वा ओदनः सर्वाङ्गः
सर्वपरुः सर्वतनूः ।

सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ ११ ॥

ताभ्याम् । एनम् । प्र । आशिषम् । ताभ्याम् । एनम् ॥ १००० ॥ ११ ॥

ततश्चैनमन्याभ्यामक्षीभ्यां प्राशीर्याभ्यां चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ॥ १२ ॥

एनम् । अन्याभ्याम् । अक्षीभ्याम् । प्रऽआशीः । याभ्याम् । च ॥ १० ॥ १२ ॥

अन्धो भविष्यसीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न प्रत्यञ्चम् १३
अन्धः । भविष्यसि । इति ॥ १०० ॥ १३ ॥

सूर्याचन्द्रमसाभ्यामक्षीभ्याम् ॥ १४ ॥

सूर्याचन्द्रमसाभ्याम् । अक्षीभ्याम् ॥ १४ ॥

ताभ्यामेनं प्राशिषं ताभ्यामेनमजीगमम् । एष वा ओदनः सर्वाङ्गः
सर्वपरुः सर्वतनूः ।

सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ १५ ॥

ताभ्याम् । एनम् । प्र । आशिषम् । ताभ्याम् । एनम् ॥ १००० ॥ १५ ॥

ततश्चैनमन्येन मुखेन प्राशीर्येन चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ॥ १६ ॥

एनम् । अन्येन । मुखेन । प्रऽआशीः । येन । च ॥ १० ॥ १६ ॥

मुखतस्ते प्रजा मरिष्यतीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न
प्रत्यञ्चम् ॥ १७ ॥

मुखतः । ते । प्रऽजा । मरिष्यति । इति ॥ १०० ॥ १७ ॥

ब्रह्मणा मुखेन ॥ १८ ॥

ब्रह्मणा । मुखेन ॥ १८ ॥

तेनैनं प्राशिषं तेनैनमजीगमम् । एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्व-
परुः सर्वतनूः ।

सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ १९ ॥

तेन । ए॒नम् । प्र । आ॒शि॒षम् । तेन । ए॒नम् । १००० ॥ १९ ॥

ततश्चैनमन्यया जिह्वया प्राशीर्यया चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ॥ २० ॥

० ए॒नम् । अ॒न्यया । जि॒ह्वया । प्र॒ऽआशीः । यया । च । १० ॥ २० ॥

जिह्वा ते मरिष्यतीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न प्रत्यञ्चम् २१
जिह्वा । ते । म॒रि॒ष्यति । इति । १०० ॥ २१ ॥

अग्नेर्जिह्वया ॥ २२ ॥

अग्नेः । जिह्वया ॥ २२ ॥

तयैनं प्राशिषं तयैनमजीगमम् । एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्व-
परुः सर्वतनूः ।

सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ २३ ॥

तया । ए॒नम् । प्र । आ॒शि॒षम् । तया । ए॒नम् । १००० ॥ २३ ॥

ततश्चैनमन्यैर्दन्तैः प्राशीर्यैश्चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ॥ २४ ॥

० ए॒नम् । अ॒न्यैः । द॒न्तैः । प्र॒ऽआशीः । यैः । च । १० ॥ २४ ॥

दन्तास्ते शत्स्यन्तीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न
प्रत्यञ्चम् ॥ २५ ॥

दन्ताः । ते । श॒त्स्य॒न्ति । इति । १०० ॥ २५ ॥

ऋतुभिर्दन्तैः ॥ २६ ॥

ऋतुभिः । दन्तैः ॥ २६ ॥

तैरेनं प्राशिषं तैरेनमजीगमम् । एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः ।

सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ २७ ॥

तैः । ए॒नम् । प्र । आ॒शि॒षम् । तैः । ए॒नम् । १००० ॥ २७ ॥

ततश्चैनमन्यैः प्राणापानैः प्राशीर्यैश्चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ॥ २८ ॥

० ए॒नम् । अ॒न्यैः । प्रा॒णा॒पानैः । प्र॒ऽआशीः । यैः । च । १० ॥ २८ ॥

प्राणापानास्त्वा हास्यन्तीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न
प्रत्यञ्चम् ॥ २९ ॥

प्राणापानाः । त्वा । हा॒स्य॒न्ति । इति । १०० ॥ २९ ॥

सप्तर्षिभिः प्राणापानैः ॥ ३० ॥

सप्तर्षिभिः । प्राणापानैः ॥ ३० ॥

तेनै॒नं प्रा॒शिषं॒ तेनै॒नमजी॒गमम् । ए॒ष वा ओ॒दुनः॒ सर्वाङ्गः॒ सर्व॑प॒रुः
सर्व॑त॒नूः । सर्वाङ्ग॑ ए॒व सर्व॑प॒रुः सर्व॑त॒नूः सं भ॑वति॒ य ए॒वं वेद॥३१॥

तैः । ए॒नम् । प्र । आ॒शिषम् । तैः । ए॒नम् । १००० ॥ ३१ ॥

ततश्चैनमन्येन व्यर्चसा प्राशीर्येन चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ॥ ३२ ॥

ए॒नम् । अ॒न्येन॑ । व्य॒र्चसा॑ । प्र॒श्आशीः॑ । येन॑ । च । १० ॥ ३२ ॥

राज॒य॒दम॒स्त्वा॒ ह॒निष्य॒तीत्ये॒नमा॒ह । तं वा अ॒हं ना॒र्वाञ्च॒ न परा॑ञ्च
न प्र॒त्यञ्च॑म् ॥ ३३ ॥

राज॒य॒द॒म॒स्त्वा । त्वा । ह॒निष्य॒ति । इति॑ । १०० ॥ ३३ ॥

अन्तरिक्षेण व्यर्चसा ॥ ३४ ॥

अ॒न्त॒रि॒क्षेण॑ । व्य॒र्चसा॑ ॥ ३४ ॥

तेनै॒नं प्रा॒शिषं॒ तेनै॒नमजी॒गमम् । ए॒ष वा ओ॒दुनः॒ सर्वाङ्गः॒ सर्व॑प॒रुः
सर्व॑त॒नूः । सर्वाङ्ग॑ ए॒व सर्व॑प॒रुः सर्व॑त॒नूः सं भ॑वति॒ य ए॒वं वेद॥३५॥

तेन॑ । ए॒नम् । प्र । आ॒शिषम् । तेन॑ । ए॒नम् । १००० ॥ ३५ ॥

ततश्चैनमन्येन पृष्ठेन प्राशीर्येन चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ॥ ३६ ॥

अ॒न्येन॑ । पृ॒ष्ठेन॑ । प्र॒श्आशीः॑ । १० ॥ ३६ ॥

वि॒द्युत् त्वा॒ ह॒निष्य॒तीत्ये॒नमा॒ह । तं वा अ॒हं ना॒र्वाञ्च॒ न परा॑ञ्च॒ न
प्र॒त्यञ्च॑म् ॥ ३७ ॥

वि॒द्युत् । त्वा । ह॒निष्य॒ति । इति॑ । १०० ॥ ३७ ॥

दि॒वा पृ॒ष्ठेन॑ । तेनै॒नं प्रा॒शिषं॒ तेनै॒नमजी॒गमम् । ए॒ष वा ओ॒दुनः॒
सर्वाङ्गः॒ सर्व॑प॒रुः सर्व॑त॒नूः ।

सर्वाङ्ग॑ ए॒व सर्व॑प॒रुः सर्व॑त॒नूः सं भ॑वति॒ य ए॒वं वेद॑ ॥ ३८ ॥

दि॒वा । पृ॒ष्ठेन॑ । १००० ॥ ३८ ॥

ततश्चैनमन्येनोरसा प्राशीर्येन चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ॥ ३९ ॥

अ॒न्येन॑ । उ॒रसा॑ । प्र॒श्आशीः॑ । १० ॥ ३९ ॥

कृ॒ष्या न रा॒त्स्यसीत्ये॒नमाह । तं वा अ॒हं ना॒र्वाञ्चं न परा॒ञ्चं न
प्रत्य॒ञ्चम ॥ ४० ॥

कृ॒ष्या । न । रा॒त्स्यसि । इति १०० ॥ ४० ॥

पृ॒थिव्यो॒रसा । तेनै॒नं प्रा॒शिषं तेनै॒नमजी॒गमम् । एष वा ओ॒दनः सर्वा॑ङ्गः
सर्व॑प॒रुः सर्व॑त॒नूः । सर्वा॑ङ्ग ए॒व सर्व॑प॒रुः सर्व॑त॒नूः सं भ॑वति॒ य ए॒वं वेद॑ ४१

पृ॒थिव्या । उ॒रसा १००० ॥ ४१ ॥

तत॑श्चैन॒मन्ये॒नोद॑रेण प्रा॒शीर्ये॒न चै॒तं पूर्वं ऋ॒षयः प्रा॒श्नन् ॥ ४२ ॥

°अ॒न्येन । उ॒दरे॑ण । प्र॒ऽआशीः १० ॥ ४२ ॥

उ॒द॒र॒दा॒रस्त्वा ह॒निष्य॑तीत्ये॒नमाह । तं वा अ॒हं ना॒र्वाञ्चं न परा॒ञ्चं
न प्रत्य॒ञ्चम ॥ ४३ ॥

उ॒द॒र॒ऽदा॒रः । त्वा । ह॒निष्य॑ति । इति १०० ॥ ४३ ॥

स॒त्ये॒नोद॑रेण । तेनै॒नं प्रा॒शिषं तेनै॒नमजी॒गमम् । एष वा ओ॒दनः
सर्वा॑ङ्गः सर्व॑प॒रुः सर्व॑त॒नूः । सर्वा॑ङ्ग ए॒व सर्व॑प॒रुः सर्व॑त॒नूः सं
भ॑वति॒ य ए॒वं वेद॑ ॥ ४४ ॥

स॒त्येन । उ॒दरे॑ण १००० ॥ ४४ ॥

तत॑श्चैन॒मन्ये॒न व॒स्तिना॒ प्रा॒शीर्ये॒न चै॒तं पूर्वं ऋ॒षयः प्रा॒श्नन् ॥ ४५ ॥

°ए॒नम् । अ॒न्येन । व॒स्तिना । प्र॒ऽआशीः । येन । च १० ॥ ४५ ॥

अ॒प्सु म॑रिष्यसीत्ये॒नमाह । तं वा अ॒हं ना॒र्वाञ्चं न परा॒ञ्चं न प्रत्य॒ञ्चम ४६

अ॒प्सु । म॑रि॒ष्यसि । इति १०० ॥ ४६ ॥

स॒मु॒द्रेण॑ व॒स्तिना॑ ॥ ४७ ॥

स॒मु॒द्रेण॑ । व॒स्तिना॑ ॥ ४७ ॥

तेनै॒नं प्रा॒शिषं तेनै॒नमजी॒गमम् । एष वा ओ॒दनः सर्वा॑ङ्गः सर्व॑प॒रुः
सर्व॑त॒नूः ।

सर्वा॑ङ्ग ए॒व सर्व॑प॒रुः सर्व॑त॒नूः सं भ॑वति॒ य ए॒वं वेद॑ ॥ ४८ ॥

तेन । ए॒नम् । प्र । प्रा॒शिषम् । तेन । ए॒नम् १००० ॥ ४८ ॥

ततश्चैनमन्याभ्यामूरुभ्यां प्राशीर्याभ्यां चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ॥ ४९ ॥

एनम् । अन्याभ्याम् । ऊरुभ्याम् । प्रऽआशीः । याभ्याम् । च । १० ॥ ४९ ॥

ऊरू ते मरिष्यत इत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न प्रत्यञ्चम् ५०
ऊरू इति । ते । मरिष्यतः । इति । १०० ॥ ५० ॥

मित्रावरुणयोरूरुभ्याम् ॥ ५१ ॥

मित्रावरुणयोः । ऊरुभ्याम् ॥ ५१ ॥

ताभ्यामेनं प्राशिषं ताभ्यामेनमजीगमम् । एष वा ओद्नः सर्वाङ्गः
सर्वपरुः सर्वतनूः ।

सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥ ५२ ॥

ताभ्याम् । एनम् । प्र । आशिषम् । ताभ्याम् । एनम् । १००० ॥ ५२ ॥

ततश्चैनमन्याभ्यामष्टीवज्यां प्राशीर्याभ्यां चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ॥ ५३ ॥

अन्याभ्याम् । अष्टीवत्भ्याम् । प्रऽआशीः । १० ॥ ५३ ॥

स्रामो भविष्यसीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न
प्रत्यञ्चम् ॥ ५४ ॥

स्रामः । भविष्यसि । इति । १०० ॥ ५४ ॥

त्वष्टुरष्टीवज्याम् । ताभ्यामेनं प्राशिषं ताभ्यामेनमजीगमम् । एष वा
ओद्नः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः । सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः
सं भवति य एवं वेद ॥ ५५ ॥

त्वष्टुः । अष्टीवत्भ्याम् । १००० ॥ ५५ ॥

ततश्चैनमन्याभ्यां पादाभ्यां प्राशीर्याभ्यां चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ॥ ५६ ॥

अन्याभ्याम् । पादाभ्याम् । प्रऽआशीः । १० ॥ ५६ ॥

बहुचारी भविष्यसीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाञ्चं न पराञ्चं न
प्रत्यञ्चम् ॥ ५७ ॥

बहुचारी । भविष्यसि । इति । १०० ॥ ५७ ॥

अश्विनोः पादाभ्याम् । ताभ्यामेनं प्राशिषं ताभ्यामेनमजीगमम् ।

